

K125-52
1179(G)
3(C-2)

DIE FRAGMENTE
DER
GRIECHISCHEN HISTORIKER
(F GR HIST)

VON
FELIX JACOBY

DRITTER TEIL
GESCHICHTE VON STAEDTEN UND VOELKERN
(HOROGRAPHIE UND ETHNOGRAPHIE)

C

AUTOREN UEBER EINZELNE LAENDER

Nr. 608a—856

(ZWEITER BAND: ILLYRIEN—THRAKIEN Nr. 709—856)

PHOTOMECHANISCHER NACHDRUCK

希腊历史学家残篇
第三部分 C
第二册
古代史 古代希腊

LEIDEN
E. J. BRILL
1969

00725

I. Auflage 1958

*Copyright 1958 by E. J. Brill, Leiden, Netherlands.
All rights reserved. No part of this book may be reproduced or
translated in any form, by print, photoprint, microfilm or any other
means without written permission from the publisher.*

PRINTED IN THE NETHERLANDS

X. ILLYRIEN

—. ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

DE ILLYRICO TRACTU

273 F 17.

5

XI. INDIEN

709. SKYLAX VON KARYANDA

Vor 510*

T

1 (G. G. Min. Ip. XXXIII) SUDA s.v. Σκύλαξ· Καρυανδεύς (πόλις δ' ἐστὶ τῆς Καρίας πλησίον Ἀλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα)· μαθηματικός καὶ μουσικός.
 10 Περίπλουι τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν· Τὰ κατὰ Ἑρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα· Γῆς Περίοδον· Ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

2 a) STRABON 14, 2, 20: ἐν δὲ τῷ μεταξὺ (zwischen Myndos und Bargylia) Καρύανδα λιμὴν καὶ νῆσος <καὶ πόλις> ὁμώνυμος ταύτηι, ἣν ὠικουσι
 15 Καρυανδεῖς· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς.

b) STEPH. BYZ. s.v. Καρύανδα· πόλις καὶ λιμὴν ὁμώνυμος, πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ· Ἑκαταῖος (I F 242) Καρύανδαν αὐτὴν φησι... ἐντεῦθεν ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος. T 4.

3 a) HERODOT. 4, 44: τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη,
 20 ὃς βουλόμενος Ἴνδον ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι τῆι ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθεῖν ἐρέειν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα. (2) οἱ δὲ ὀρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου (?) τε πόλιος καὶ τῆς

8-12: s. Komm. 8-9 πόλις - Καρύανδα: s. T 2 8 δ' om. A 10-12 τὰ - ἱστορίαν om. F 10 τῶν ἐκτὸς τῶν (τοῦ G) ο τῶν <ἐντὸς καὶ> ἐκτὸς τῶν τοῦ Ἑρ. στηλ. G. J. Vossius τῶν ἐντὸς τῶν Mue, Bernhardy 11 μυλασσῶν V⁶GM Μυλασσῶν? 14 λιμὴν Tzschucke λιμνη ο <καὶ πόλις> (b; Ps. Skylax 99 Καρύανδα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμὴν; Plin. N.H. 5, 134 Caryanda [scil. insula] cum opprido) Jac [ταύτηι (om. E)] Kramer τούτῳ Groskurd ταύτην [ἦν] ὠικουσι Cor 16 λιμὴν Berkel λιμνη ο 17 καὶ (vor Σκ.) om. P 19 ἐξευρέθη <ἔτι περιρρυτά ἐστὶ> J. E. Powell 21-22 πλοίοισι (πλοίοισι D) ἄλλοισι τε d 22 καὶ δὴ καὶ d καὶ δὴ a 23 κασπατύρου (3, 102, 1) a κασπατύρου (κατύρου R) d cf. Steph. Byz. s.v. Κασπάτυρος· πόλις Γανδαρικὴ (= Hekataios I F 295)

Πακτυκῆς γῆς ἔπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολᾶς ἐς θάλασσαν, διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἑσπέρην πλέοντες τριηκοστῶι μηνὶ ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας τοὺς πρότερον εἶπα (4, 42) ἀπέστειλε περιπλῶειν Λιβύην. (3) μετὰ δὲ τούτους περιπλῶσαντας Ἰνδοῦς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῆι θαλάσση ταύτῃ ἐχράτο. οὕτως καὶ τῆς Ἀσίης πλὴν τὰ πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοία παρεχομένη τῆι Λιβύηι. b) STRABON 2, 3, 4 p. 98: μνησθεὶς δὲ (Poseidonios 87 F 28) τῶν περιπλευσῶν λεγομένων τὴν Λιβύην, Ἡρόδοτος μὲν οἴσθαί φησιν ὑπὸ Δαρείου πεμφθέντας τινὰς τελέσαι τὸν περίπλουν . . . ἀμάρτυρα δὲ ταῦτ' εἶναι φήσας (es folgt die beweisende geschichte von dem Kyzikener Eudoxos).

4 SCHOL. PS. SKYLAX *Peripl.* § 1: Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς ἀρχαιοτάτος μὲν ἐστὶν ἀνὴρ, τῶν δὲ πλείστων ἐπιμερῶν τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης καὶ τῆς ἔνδον Ἡρακλείων σπηλῶν θαλάσσης παρὰ τῶν πολλῶν ἀγνοουμένων, περίπλου τῆς οἰκουμένης ἀναγράφει προεἰλετο. τὰ μὲν γὰρ τῆς ἑώιας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν δῆλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα κατέστησε, τὰ δὲ τῶν ἑσπερίων ἔθνῶν ἢ Ῥωμαίων ἀνδρεία πολέμωι τούτων κρατήσασα. τῆς μὲν οὖν ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν τόπων ἀπάντων διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας οὐκ ἴσχυσεν ἐφικέσθαι, μέρη δὲ πλείστα καλῶς καὶ ἀκολούθως περιέπλευσεν, ὥσπερ τὸν Ἰόνιον ἤτοι Ἀδρίαν κόλπον, καὶ προσέειπε τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Πελοπόννησον πᾶσαν μετὰ τῶν ἐνοικούντων ἔθνῶν, ἐπιμὴν ἕτερα μέρη τῆς θαλάσσης καὶ τῶν προσοικούντων αὐτῇ σαφῶς παραστήσας. δοκεῖ δὲ πως καὶ αὐτὸς τῆς ἀγνοίας τῶν πλείστων τόπων τὴν βραχυλογίαν ὥσπερ ἀπολογίαν τινὰ πεποιῆσθαι, δι' ὀλίγων σφόδρα χωρίων τὰ πλείστα τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἀναζητεῖν ἢ εἰδέναι βουλούμενος. τῆς δὲ ἀρχαιότητος τοῦ ἀνδρὸς ἐναργῆς γνώρισμα τὸ μῆτε Ἀλέξανδρον εἰδέναι τῶν Μακεδόνων βασιλέα μῆτε <τινὰ> τῶν ὀλίγων ἐμπροσθεν ἐκείνου χρόνου, ὥστε οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι θάυματος ἄξιον ἠγούμενος τὸν ἀνδρα τῶν πλείστων ἐφικέσθαι δυνηθέντα. Ἀἴλιος Δῖος ἐν τῷ *Περὶ Ἀλεξανδρείας* βιβλίωι πρώτῳι (629 F 1) φησὶν ὅτι Δαρεῖωι προσεφώνησε Σκύλαξ τὸ φρόντισμα.

5 AVIEN. *Or. mar.* 32: *interrogasti, si tenes, Maeotici / situs quis esset aequoris. Sallustium / noram id dedisse . . . ad eius igitur inclutam / descriptionem . . . multa rerum iunximus* | ⁴¹ *ex plurimorum sumpta commentariis. / Hecataeus istic quiſſe erit Milesius (1) / Hellenicusque Lesbius (4), Phileus quoque / Atheniensis (V), Caryandaeus Scylax,* | ⁴⁵

1 πακτυκῆς (cf. 3, 93, 1; 102, 1) a πακτυκῆς (πακτυκῆς 3, 93, 1) d κατὰ τὸν π. d 4 περιπλέειν Hude 6 τὰ ἄλλα a ἄλλα d 7-10: *FGrHist* II C p. 175, 22 ff. 12-25: geht auf Ps. Skylax 13 παρὰ Letronne πέρα P ἀγνοουμένων V -νας P 16 κρατήσασα V -σας P μὲν V μὴν P 18 προσέειπε (P?) v 20 προσοικούντων V προει- P 22 ἢ - εἰδέναι Mue ἢ ἄμα ζητεῖν τι εἰδέναι P ἢ ἀναζητεῖν τι ἢ εἰδέναι? 24 μῆτε - ὀλίγον (ο. μῆτε τὸν δ. ἔ. ἔ. χρόνον) Mue μῆτε τὸν ὀλίγων P 25 Δῖος Mue διὸς P Διονύσιος Hoeschel 28 *quis Pithou qui* Av 30 *iunximus Pithou viximus* Av 31 *Hecataeus Pithou haec ad eus* Av *Milesius Pithou mille suis* Av 32 *Phileus: Φιλῆας* T 6 *Caryandaeus Heinsius cariae ditus (caryandynus cf. cariae dictus F 8 O)* Av

Pausimachus (V) inde, prisca quem genuit Samos, / quin et Damastus (5) nobili natus Sige, / Rhodoque Bacoris (V) ortus, Euctemon (V) quoque / popularis urbis Atticae, Siculus Cleon (V), / Herodotus ipse Thurius, tum qui decus /⁵⁰ magnum loquendi est Atticus Thucydides.

- 5 6 MARCIAN. *Epit. Peripl. Meniphr.* 2: γράφω δὲ ταῦτα πολλοῖς μὲν ἐντυχῶν περιπλοῖς οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐξητακέναι Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος (V) ἔστιν, ἀρχικυβερνήτης τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου γεγονώς, καὶ μετ' ἐκείνων Ἐρατοσθένης (V) . . . , πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς (781) καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης <ὅ> τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γράψας (714)
- 10 Σιμμέας τε (V) ὁ τῆς οἰκουμένης ἐνθεὶς τὸν περιπλοῦν, ἔτι μὴν Ἀπελλάς ὁ Κυρηναῖος (V) καὶ Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ Φιλέας ὁ Ἀθηναῖος (V) καὶ Ἀνδρσοθένης ὁ Θάσιος (711) καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης (V) Εὐδοξὸς τε ὁ Ῥόδιος (79 T 2) καὶ Ἄνων ὁ Καρχηδόνιος (V), οἱ μὲν μερῶν τιῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάττης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περιπλοῦ ἀναγράφαντες. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς καὶ † Βω-
- 15 θραῖος· οὗτοι δὲ ἐκότεροι διὰ τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν. καὶ ἕτεροι δὲ πλείους εἰσίν, οἷς περιττὸν οἶμαι καταριθμεῖν.

F

I. DER INDIENFAHRER (ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΤΗΛΩΝ?)

- 20 (T I? 3-4)
- 1 HERODOT. 4, 44: s. T 3.
- 2 SCHOL. PS. SKYLAX *Peripl.* § I: s. T 4.
- 3 (2) ATHEN. 2, 82 p. 70 A-C: κινάρα. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι
- 25 (F 323 N²) κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι (F 651) <<κύναρὸς ἄκανθα πάντα πληθύνει γύην>>. Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει (I F 291/2) . . . καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι (F 296) ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν. καὶ Σκύλαξ δὲ ἡ Πολέμων (IV) γράφει· <<εἶναι δὲ τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνησι καὶ ὀχετοῖσιν· ἐν δὲ τοῖς οὖρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη
- 30 ἄλλη>>.

1 *inde* Heinsius *ille Av damastus* (F 8): *Damastes* Hudson 2 *Sige* Pithou *signe Av Rhodoque* Pithou *rhodonque Av Bacorus* Hudson 3 *popularis* Pithou *-ri Av thurius O thyrius* γ 7 δευτεραίου P 9 <ὅ> Jac 10 Σιμ(μ)ίας Hudson; cf. Agatharchides bei Diodor. 3, 18, 4? ἐκθεὶς? Mue Ἀπελλάς: Ὀφέλας (Strab. 17, 3, 3) Mue 11 Εὐθυμένης Miller -μόνης (corr. aus -μώνης ο. -μάνης) P 12 Θάσιος Vossius Ἰάσιος P Εὐδοξὸς v -ξιος P 14 καρυανδούς P 14-15 βοτθαιῖος P βοτθαιῖος V Βουθήρας (570 T 1) ο. *Bacorus* (T 5) ο. ** (ὁ δεῖνα) Βοτθαιῖος Mue Ἐκαταῖος Nenci (*La Parola del Passato* 8, 1953, p. 225 ff.) 15 πλῶν Letronne ἡχῶν P 28 καὶ Πολέμων? Susemihl ὡς Π.? 28-30: εἶναι - ἄλλη am anfang nicht wörtlich; βοτάνη ἄλλη korrupt oder verkürzt (name einer anderen pflanze * καλουμένη ο.ἄ. ausgefallen)?

4 (2) ATHEN. 2, 82 p. 70 CD: καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· «ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ [τοῦ Ἰνδοῦ] καὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὑψηλὸν τε καὶ δασύ ἀγρίηι ὕληι καὶ ἀκάνθηι κυνάραϊ». Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς (p. 88; 242 Schm) ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ 'κύναρὸς ἀκανθα' 5 «κμήποτε» φησὶν «τὴν κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν· καὶ γὰρ ἡ Πυθία ξυλίνην κύνα αὐτὸ εἶπεν, καὶ ὁ Λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν ὅπου ἂν ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς δηχθῆι, καταμυχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνοσβάτου ἔκτισε τὴν πόλιν». ἔστι δὲ ὁ κυνόσβατος μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου, ὡς φησι Θεόφραστος (*H.Pl.* 3, 18, 4), καὶ τὸν καρπὸν ἔχει ἐρυθρόν, παραπλήσιον τῇ ροαίᾳ· ἔχει δὲ καὶ τὸ φύλλον 10 ἀγνώδες.

5 (1) ARISTOT. *Pol.* 7, 13, 1 p. 1332b 12: ἐπεὶ δὲ πᾶσα πολιτικὴ κοινωνία συνέστηκεν ἐξ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, τοῦτο δὴ σκεπτέον, εἰ ἐτέρους εἶναι δεῖ τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς ἀρχομένους ἢ τοὺς αὐτοὺς διὰ βίου· δῆλον γὰρ ὡς ἀκολουθεῖν δεήσει καὶ τὴν παιδείαν κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην. εἰ μὲν τοίνυν εἴησαν τοσοῦτον διαφέροντες 15 ἄτεροι τῶν ἄλλων ὅσον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἥρωας ἡγούμεθα τῶν ἀνθρώπων διαφέρειν, εὐθύς πρῶτον κατὰ τὸ σῶμα πολλὴν ἔχοντες ὑπερβολήν, εἴτα κατὰ τὴν ψυχὴν, ὥστε ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ φανεράν τὴν ὑπεροχὴν τοῖς ἀρχομένοις τὴν τῶν ἀρχόντων, δῆλον ὅτι βέλτιον αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς τοὺς μὲν ἄρχειν τοὺς δ' ἄρχεσθαι καθάπαξ· (2) ἐπεὶ 20 δὲ τοῦτ' οὐ βραδύον λαβεῖν οὐδ' ἔστιν ὡς περ ἐν Ἰνδοῖς φησι Σκύλαξ εἶναι τοὺς βασιλέας τοσοῦτον διαφέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερόν ἐστι διὰ πολλὰς αἰτίας ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ μέρος ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

6 (3) HARPOKR. s.v. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· «Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περί ὁμονοίας (*Vorsokr.* 87 [80] B 47)». λέγει ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περί πλωι λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν ᾧ Καταλόγῳ (F 60 25 Rz) Κατοῦδαίους ὀνομαζομένους. [Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περί ὁμονοίας].

7 (4-5) a) PHILOSTRAT. *V.A.* 3, 47: τοὺς δὲ Πυγμαίους οἰκεῖν μὲν ὑπογείους, κεῖσθαι δὲ ὑπὲρ τὸν Γάγγην, ζῶντας τρόπον ὃς πᾶσιν εἰρηται. Σκιαπόδας δὲ ἀνθρώπους ἢ Μακροκεφάλους ἢ ὅποσα Σκύλακος 30 ξυγγραφαι περὶ τούτων αἰδουσιν, οὔτε ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν τῆς γῆς οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς. b) TZETZ. *Chil.* 7, 629: Καρυανδέως Σκύλακος ὑπάρχει τι βιβλίον / ⁶³⁰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν γράφον ἀνθρώπους πεφυκέναι, / οὔσπερ φασὶ Σκιαπόδας, καὶ γε τοὺς Ὠτολίκινους· / ὧν οἱ Σκιαπόδες πλατεῖς ἔχουσιν ἄγαν πόδας, / καιρῶι τῆς μεσημβρίας δὲ πρὸς γῆν καταπεσόντες, / τοὺς πόδας ἀνατείναντες σκιὰν αὐτοῖς ποιοῦσι· / μεγάλα δ' οἱ Ὠτολίκινοι τὰ 35 ἄτα κεκτημένοι / ὁμοίως σκέπουσιν αὐτοὺς τρόπωι τῶν σκιαδείων. / ὁ Σκύλαξ

2 τοῦ Ἰνδοῦ om. E (add. E^m); glosse (des Polemon, des Athenaios, oder eines lesers) 6 χρῆσμον C (-ὸς E^m) χρῆσμός E 12 δῆ: ἤδη ΓΜ* εἶναι (corr. δῆ) P¹ 16 ἔχοντες Richards ἔχοντας o 16-20 ὑπερβολήν, «ὡς περ ἐν Ἰνδοῖς - ἀρχομένων» - λαβεῖν [οὐδ' ἔστιν ἀρχομένων], φανερόν (an falscher stelle eingedrungene randnotiz des Aristoteles oder eines lesers)? 22-25 transp. Bkr 24 καταλόγῳ Harp - γου Epit, v 25 Κατοῦδαίους Epit κατοῦδέους (κατὰ τοῦ δέους AB) Harp 'A. - ὁμονοίας om. Epit καὶ ἀντιφῶν - ὁμονοίας B 28 καὶ Μακρ.?

οὗτος γράφει δὲ καὶ ἕτερα μυρία / περί γε Μονοφθάλμων τε καὶ τῶν Ἐνοτικ-
τόντων / καὶ ἐκτραπέλων ἄλλων δὲ μυρίων θεαμάτων. / ⁶⁴⁰ ταῦτα φησι δ' ὡς
ἀληθῆ μηδὲ τῶν ψευσεμένων· / ἐγὼ τῆ ἀπειρία δὲ ταῦτα ψευδῆ νομίζω. / ὅτι δ' εἰσι τῶν
ἀληθῶν, ἄλλοι φασι μυριοί / τοιαῦτα καὶ καινότερα θεάσασθαι ἐν βίῳ, / Κτησίας (688
5 F 51) καὶ Ἰάμβουλος κτλ.

II. DER PERIPILOGRAPH

(T 2; 5-6)

8 (5) AVIEN. *Or. mar.* 370: *sed ad columnas quidquid interfunditur / undae
aestuantis stadia septem vix ait / Damastus (5 F 2) esse; Caryandaeus Scylax /
10 medium fluentium inter columnas adserit / tantum patere quantus
aestus Bosporo est.*

9 (4) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1215: Νεσταίους τε καὶ Ὀρικὸν τοὺς Νεσταί-
ους Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν· <<ἀπὸ τούτων παράπλους ἐστὶν εἰς
τὸν κόλπον * * * >>. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν ᾧ Γεωγραφουμένων (p. 356 Berger) φησὶ·
15 <<μετὰ Ἰλλυριοῦς Νεσταῖοι, καθ' οὗς νῆσος Φάρος, Παρίων ἀποικος>>.

10 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 1177/8a: Κιανίδος ἤθεα γαίης / ἀμφ' Ἀργαν-
θώνιον ὄρος προχοάς τε Κίοιο. τοὺς μὲν εὐξείνως Μυσοὶ . . . δειδέχατ', ἐναεταὶ κείνης
χθονός] περιφραστικῶς τὴν Κίον. ἐστὶ δὲ πόλις Μυσίας ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου
τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείαι (IV). κατώκησαν
20 δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοί, ἔπειτα Κἄρες, τρίτον Μιλήσιοι. καὶ ποταμὸς δὲ ἐστὶν
οὕτως ὀνομαζόμενος, τὴν πόλιν περιρρέων, οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ
Καρυανδεύς.

11 (1) STRABON 12, 4, 8, p. 566: ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἢ Βιθυνία
πρῶτον μαρτυρήσει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς, φήσας περιοικεῖν τὴν Ἀσ-
25 κανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσοῦς, ἔπειτα Διονύσιος ὁ τὰς Κτίσεις συγγραφέας
(IV) δ τε Εὐφορίων (F 85 Scheidw) . . . καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (F 4 Diehl)
. . . τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, οὐδαμοῦ τῆς Ἀσκανίας λίμνης εὕρισκομένης ἀλλ' ἐνταῦθα
μόνον.

12 (3) STRABON 13, 1, 4 p. 582/3: εὐθύς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα τόπων
30 ὁ μὲν Ὀμηρος (II. B 824/7) ἀπὸ Αἰσῆπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρωάδος· Εὐδοξος
(V) δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀρτάκης . . . συστέλλων ἐπ' ἑλαττον τοὺς ὄρους· Δαμάστης
(5 F 9) δ' ἔτι μᾶλλον συστέλλει, ἀπὸ Παρίου . . . Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς (262 F 18)

1-2 Ἐνοτικτόντων (Ktesias 688 F 45 § 50) Kiessling Ἐνωτοκόλτων ο 6 ff.: s.
Komm. 9 *stadia Pithou studia Av Damastus (T 5) Pithou -scus Av
Caryandaeus Heinsius cariae dictus (caryandinus O) Av Caryandenus Mei 13*
παράπλους Keil περίπλους L om. P 14 κόλπον (spat. vac. F): κόλπον <Μάνιον>
Vossius <Μάνιον> κόλπον Μυε κόλπον <ἡμέρας μιᾶς> Hoelzlin x. <τὸν Μάν.ον ἡμέρας
μιᾶς>? cf. Ps. Skylax 23 Νέστοι] ἀπὸ δὲ Νέστου (*scil.* ποταμοῦ) πλοῦς ἐστὶ κολ-
πώδης· καλεῖται δὲ Μάνιος ἅπας οὗτος ὁ κόλπος· παράπλους δὲ ἐστὶν ἡμέρας μιᾶς
15 Παρίων Μυε Φαρίων ο 20-22 ἐστὶ δὲ καὶ ποτ. ὁμώνυμος (Syl -ως A) τῆς
Μυσίας περιρρέων (Wendel παρα- A) τὴν γῆν (Syl τῆι γῆι A) Et. Gen. s.v. Κιανίς;
cf. Ps. Skylax 93 Κίος πόλις καὶ Κίος ποταμὸς 23 ἢ Βιθυνία <πρότερον> Cor
24 πρῶτον: πρότερον ς Καρυανδεύς Cas -δρεῦς D¹ κορυανδρεῦς CD² x κυριανδρεῦς E
30 τοῦ Αἰσῆπου D 31 τοὺς ὄρους Xyl τοῦ ὄρους ο 32 συστέλλει: συστέλλων
Kramer

τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος... Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἀρχεται· ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα Ἐφορος (70 F 163) μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δ' ἔλλωας.

13 (6) KONSTANT. PORPH. *De them.* I, 2: τὸ θέμα τὸ καλούμενον Ἀρμενιακὸν οὐ κύριον ἔχει τὸ ὄνομα, οὐδὲ ἀρχαία τις ἐστὶν ἢ τοῦτου προσηγορία... οὔτε γὰρ Στράβων τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη... οὔτε Μένιππος ὁ τοὺς σταδιασμοὺς τῆς ὅλης κατοικουμένης ἀπογραφάμενος οὔτε μὴν Σκύλαξ ὁ Καρυανδηνὸς οὔτε Παυσανίας οὔτε ἄλλος τις τῶν ἱστορίας γεγραφότων.

III. TA KATA HPAKΛEIDHΝ TON MYΛAΣΣΩN BACIΛEIA

10 (T 1)

— KTESIAS VON KNIDOS

Nach 398/7

INAIKA A

688 F 45-52.

710. TAURON

(s. IV 1*?)

T

15

1 (-) PLIN. *N.H.* I, 7: *gentium mirabiles figurae ex auctoribus externis . . . Megasthene (715), Ctesia (688), Taurone, Eudoxo (V), Onesicrito (134), Clitarcho (137)*

F

20

<INAIKA ??>

1 (-) PLIN. *N.H.* 7, 24: (Megasthenes 715 F 28; Ktesias 688 F 51a) *Choromandarum gentem vocat Tauron silvestrem, sine voce, stridoris horrendi, hirtis corporibus, oculis glaucis, dentibus caninis. Eudoxus (V) in meridianis Indiae viris plantas esse cubitales, feminis adeo parvas, ut Stru- 25 thopodes appellentur.* (Megasthenes 715 F 29).

— NEARCHOS VON KRETA

ca. 315*

<ΠΑΡΑΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ?>

No. 133.

711. ANDROSTHENES VON THASOS

Nach 325/4*

T

30

1 (*Script. Rer. Al. M.* p. 72) *ARRIAN. Ind.* 18, 4 (= NEARCHOS 133 F 1: die trierarchen der Indusflotte): ἐκ δὲ Ἀμφιπόλεως ἦγον οἶδε· [ἐκ Κρήτης]

2 ἀπὸ Ἀβύδου: anders Ps. Skylax 94/5 32 [ἐκ K.] Schmieder

Νεάρχος Ἀνδροτίμου, δε τὰ ἀμφὶ τῷ παράπλωι ἀνέγραψε, καὶ Λαομέδων
 Λαρίχου καὶ Ἀνδροσθένης Καλλιστράτου.

2 STRABON 16, 3, 2 p. 766: Ἀνδροσθένη (F 2) λέγειν φησὶ (Eratosthenes) τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχωι συμπλεύσαντα <καὶ τὴν Ἀράβων χώραν
 5 παραπλεύσαντα> καθ' αὐτόν.

3 ARRIAN. *Anab.* 7, 20, 7 (= ARISTOBULOS 139 F 55): ταυτὶ ἀπηγγέλη
 Ἀλεξάνδρῳ τὰ μὲν πρὸς Ἀρχίου (V), δε ξὺν τριακοντόρῳ ἐκπεμφθεὶς ἐπὶ
 κατασκοπὴν τοῦ παράπλου τοῦ ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀραβας μέχρι μὲν τῆς νήσου τῆς
 Τύλου ἦλθε, τὸ πρόσω δὲ οὐκέτι περαιωθῆναι ἐτόλμησεν. Ἀνδροσθένης δὲ ξὺν
 10 ἄλλῃ τριακοντόρῳ σταλεὶς καὶ τῆς χειρρονήσου τι τῶν Ἀράβων παρέπλευσε.
 μακροτάτω δὲ τῶν ἐκπεμφθέντων προὐχώρησεν Ἰέρων ὁ Σολεὺς ὁ κυβερνήτης
 (V) . . . (s. 677 F 1).

4 MARCIAN. *Epit. Peripl. Menipp.* 2: (in der aufzählung der periplo-
 graphen 709 T 6) Ἀνδροσθένης ὁ Θάσιος.

15

F

ΠΑΡΑΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ

1 (I) ATHEN. 3, 45 p. 93 A-C: περὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γινομένων
 ὁστρέων — οὐ γὰρ ἄκαιρον καὶ τούτων μνησθῆναι διὰ τὴν τῶν μαργαριτῶν
 χρῆσιν — Θεόφραστος μὲν ἐν τῷ Περὶ λίθων (6, 36) γράφει οὕτως· <τῶν
 20 θαυμαζομένων δὲ λίθων ἐστὶν καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος, διαφανὴς μὲν τῇ
 φύσει, ποιοῦσι δ' ἐξ αὐτοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὄρμους. γίνεται δ' ἐν ὁστρέωι τινὶ
 παραπλησίω ταῖς πίναις, πλὴν ἐλάττονι· μέγεθος δὲ ἡλικὸν ἰχθύος ὀφθαλμὸς
 εὐμεγέθης>. Ἀνδροσθένης δ' ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς Παράπλωι
 γράφει οὕτως· <τῶν δὲ στρόμβων καὶ χοιρίνων καὶ τῶν λοιπῶν
 25 κογχυλίων ποικίλαι αἱ ἰδέαι καὶ πολὺ διάφοροι τῶν παρ' ἡμῖν.
 γίνονται δὲ πορφύραι τε καὶ ὁστρέων πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν,
 ἐν δὲ ἴδιον δὲ καλοῦσιν ἐκεῖνοι βέρβερι, ἐξ οὗ ἡ μαργαρίτις λίθος
 γίνεται. αὕτη δ' ἐστὶ πολυτελής κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πωλεῖται
 30 μὲν τοῦ ὁστρέου ὄψις παραπλησία τῷ κτενί· οὐ διέγλυπται δέ,
 ἀλλὰ λεῖον τὸ ὄστρακον ἔχει καὶ δασύ, οὐδὲ ὅτα ἔχει δύο ὡσπερ
 ὁ κτεὶς ἀλλὰ ἓν. ἡ δὲ λίθος γίνεται ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ ὁστρέου

1 Λαομέδων Schmieder λαμπεδων (so!) A 3 φησὶς Cor φασὶ ο 4-5 <καὶ
 τ. Ἀ. χώραν (παραλίαν Groskurd) παρ. Letronne 5 κατ' αὐτὸ x 6 ταυτί:
 ταῦτ' Sintenis 14 Θάσιος Vossius ἴσιος P 20 θαυμαζομένων: σπουδαζομένων
 Th(eophr); cf. p. 594, 10 22-23 πλὴν — εὐμεγέθης om. Th φέρει δὲ ἡ τε Ἰνδικὴ
 χώρα καὶ νῆσοί τινες τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ add. Th 25 ποικίλαι αἱ ἰδέαι Cor αἱ
 ποικίλαι ἠδεῖται ο 26 πορφύραις -ρα A 29 παρὰ πέρας CE 29-32: cf.
 Juba 275 F 71

ὡσπερ ἐν τοῖς συείοις ἢ χάλαζα, καὶ ἐστὶν ἢ μὲν χρυσοειδῆς σφόδρα, ὥστε μὴ ραιδίως διαγινῶναι ὅταν παρατεθῆι παρὰ τὸ χρυσίον, ἢ δὲ ἀργυροειδῆς, ἢ δὲ τελέως λευκῆ, ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων». Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν ἐβδόμῃ τῶν Περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν (I25 F 3) φησι· «θηρεύεται δὲ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν, ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν καὶ Περσικὴν καὶ Σουσιανὴν καὶ Βαβυλωνίαν, παρόμοιον ὄστρέω· τὸ δ' ἐστὶν ἄδρὸν καὶ πρόμηκες, ἔχον ἐν αὐτῷ σάρκα καὶ μεγάλην καὶ λευκὴν, εὐώδη σφόδρα. ἐξ ὧν ἐξαιρούντες ὅσα λευκὰ προσαγορεύουσι μὲν μαργαρίτην, κατασκευάζουσι δ' ἐξ αὐτῶν ὀρμίσκους καὶ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· περὶ ἃ σπουδάζουσιν Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ πάντες Ἀσianoὶ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐκ χρυσίου γεγεννημένων». (46) Isidoros von Charax 78I F I.

OHNE BUCHTITEL

2 (2) STRABON I6, 3, 2 p. 765/7: ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ 15 ἢ κατὰ Πέρσας θάλαττα. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης (V) [οὕτως] ὅτι τὸ μὲν στόμα φασὶν εἶναι στενὸν οὕτως ὥστ' ἐξ Ἀρμόζων, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφοραῖται τὸ ἐν Μάκαις. ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος ἢ ἐν δεξιᾷ παραλία περιφερῆς οὖσα κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἑω μικρόν, εἴτα πρὸς ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέχρι 20 Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου, περιέχει δὲ τὴν τε Καρμανίαν παραλίαν καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσιῶν καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὖσα σταδίων, περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν (15, 2, 14)· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξῆς ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένη λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα 25 < καὶ τὴν Ἀράβων χώραν παραπλεύσαντα > καθ' αὐτόν, ὥστε δῆλον ἐκ τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὐξείνου θαλάττης αὕτη ἢ θάλαττα. λέγειν δὲ φησὶν ἐκεῖνον περιπεπλευκότα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος ἐξῆς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡπειρον ὁ παράπλους ἔχει προκειμένην νῆσον Ἴκαρον· καὶ 30 ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

I συείοις v συίοις A υίοις CE 9 μαργαρίτην A -τας CEv 15 αὐτῆς: αὐτοῦ F [οὕτως] Jac 16 φασὶν Tzschucke φησὶν ο ἐξαρμόζων CEFD^α x^α (cf. Ἀρμόζων ἀκρωτηρίου Marcian. *Peripl. M. ext. I, 27*) ἐξ ἀρμόζων Epit (x^α) ἐναρμόζωντο D^α ἐξ Ἀρμόζοντος (Ammian. 23, 6, 10) Cas ἐξ Ἀρμόζου (Ptolem. 6, 8, 5 Ἀρμουζα πόλις, Ἀρμύζον ἄκρον [Ἀρμόζων Kiessling RE VII col. 2391]) Cor cf. χώρας Ἀρμόζια Nearch. 133 F I c. 33, 2; F 14; Ἀρμουζα πόλις Marcian, Ptol 19 τὴν om. E 22 οὖσα D οὖσαν γ 24 φησὶς Cor φασι ο 25 < > Letronne 27 φασὶν Tzschucke 29 Ἴκαρον E (Aristobul. 139 F 55 u.a.) Ἰκάριον γ 30 αὐτῇ: αὐτῷ D ταυροπόλου C

- (3) παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κώλπωι κεῖται πόλις Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκούντων γῆν ἀλμυρίδα καὶ ἐχόντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ἃς ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἄλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαισιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, 5 καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλις. πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλεον τῶν Ἀραβίων φορτίων [καὶ ἀρωματικῶν]. Ἀριστόβουλος (139 F 57) δὲ τούναντιον φησὶ τοὺς Γερραῖους τὰ πολλὰ σχεδίασι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῶι Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῆι κομί- 10 ζεσθαι πάντῃ. (4) πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεον ἄλλαι νῆσοι Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσιν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὁμοία· καὶ φασὶ γε οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινικίων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὐταὶ Τερηδόνας μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον. (5) ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νέαρχος 15 (133 F 27) καὶ Ὀρθαγόρας (713 F 5) νῆσον † τυρίνην κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν. (6) καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ φύεται δένδρα ὁμοία δάφνηι καὶ ἐλαίαι, ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν δλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε δλα καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. 20 περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ἣν ἑώϊαν πλευρὰν ἔφαμεν (16, 3, 1) εἶναι τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἴρηκεν Ἐρατοσθένης.
- 3 (3) THEOPHRAST. *De caus. plant.* 2, 5, 5: καὶ τὰ μὲν ἄλυκα τοῖς τοιούτοις πρόσφορα διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν. εἰ δ' ἄληθές ὃ ἔλεγεν Ἀνδροσθένης ὑπὲρ τῶν ἐν Τύλωι τῆι νήσωι πῆι περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, F 4 25 ὅτι τὰ ναματιαῖα μᾶλλον συμφέρει τῶν οὐρανίων ἄλυκα ὄντα καὶ τοῖς δένδροις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις, δι' ὃ καὶ ὄταν ὕσῃι τούτοις ἀποβρέχειν, αἰτίασαιτ' ἂν τις τὴν συνήθειαν· τὸ γὰρ ἔθος ὥσπερ φύσις γέγονε. συμβαίνει δὲ τὰ μὲν οὐράνια σπάνια γίνεσθαι, τούτοις δ' ἐκτρέφεσθαι καὶ τὰ δένδρα καὶ τὸν σῖτον καὶ τᾶλλα, δι' ὃ καὶ 30 πᾶσαν ὥραν σπείρουσι. ταῦτα μὲν οὖν ὡς ἐξ ὑποθέσεως εἰρήσθω.

ANHANG

*4 (-) THEOPHRAST. *Hist. Plant.* 4, 7, 3: οἱ δὲ ὅτε ἀνάπλους ἦν τῶν ἐξ

2 φυγάδων om. E 3 γῆν Groskurd τὴν ο [ἄς] ἐπὶ δὲ Cor 7 [καὶ ἄ.] Jac καὶ ἀρωμάτων cv 9 τὰ φορτία om. x 11 φοινικίους CD φοινικίους x οἱ ἐνοικούντες E 15: s. app. p. 602, 29 17 φύεται: φαίνεται E 19 ἐπιτείνεσθαι Cas ἐπιγίνεσθαι o 25-26 [καὶ] τοῖς Wimmer 27 ἀποβρέχειν Schneider εἰ παρέχειν UMald 28 συμβαίνει γάρ? 32-p. 596, 2: § 3-6 s. Nearchos 133 F 34; § 7-8 und F 5 s. Capelle RE XVI 2, 1935, col. 2148; Regenbogen *ebd.* Suppl. VII, 1940, col. 1462 ff.; Strasburger *Herm.* 80, 1952, p. 462 ff.

Ἰνδῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ φυόμενα
 φασίν (7) ἐν Τύλῳ δὲ τῇ νήσῳ — κεῖται δ' αὕτη ἐν τῷ Ἀραβίῳ
 κόλπῳ τὰ μὲν πρὸς ἔω — τοσοῦτο πλῆθος εἶναι φασὶ δένδρων ὅτ' ἐκβαίνει
 ἢ πλημμυρίς, ὥστ' ἀπηχυρῶσθαι· πάντα δὲ ταῦτα μεγέθη μὲν ἔχειν ἡλίκα συκῆ,
 5 τὸ δὲ ἄνθος ὑπερβάλλον τῇ εὐωδίᾳ, καρπὸν δὲ ἄβρωτον ὁμοιον τῇ ὄψει τῷ
 θέρμῳ. φέρειν δὲ τὴν νῆσον καὶ τὰ δένδρα τὰ ἐριοφόρα πολλά. ταῦτα δὲ
 φύλλον μὲν ἔχειν παρόμοιον τῇ ἀμπέλῳ πλην μικρόν, καρπὸν δὲ οὐδένα φέρει·
 ἐν ᾧ δὲ τὸ ἔριον ἡλικὸν μῆλον ἑαρινὸν συμμεμυκός· ὅταν δὲ ὠραῖον ᾖ, ἐκπε-
 10 τάννυσθαι καὶ ἐξείρειν τὸ ἔριον, ἐξ οὗ τὰς σινδόνας ὑφαίνουσι, τὰς μὲν εὐτελεῖς
 τὰς δὲ πολυτελεστάτας· γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἐν Ἰνδοῖς, ὥσπερ ἐλέχθη, καὶ ἐν
 Ἀραβίᾳ. (8) εἶναι δὲ ἄλλα δένδρα τὸ ἄνθος ἔχοντα ὁμοιον τῷ λευκοίῳ
 πλην ἄοδμον, τῷ μεγέθει καὶ τετραπλάσιον τῶν ἴων. καὶ ἕτερον δὲ τι δένδρον
 πολύφυλλον ὥσπερ τὸ ῥόδον· τοῦτο δὲ τὴν μὲν νύκτα συμμύειν, ἅμα δὲ τῷ
 ἡλίῳ ἀνιόντι διοίγνυσθαι, μεσημβρίας δὲ τελῶς διεπτύχθαι, πάλιν δὲ τῆς
 15 δειλῆς συνάγεσθαι κατὰ μικρὸν καὶ τὴν νύκτα συμμύειν· λέγειν δὲ καὶ τοὺς
 ἐγχωρίους ὅτι καθεύδει. γίνεσθαι δὲ καὶ φοίνικας ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἀμ-
 πέλους καὶ τᾶλλα ἀκρόδρα καὶ συκᾶς οὐ φυλλορροούσας. ὕδωρ δὲ οὐράνιον
 γίνεσθαι μὲν, οὐ μὴν χρῆσθαι γε πρὸς τοὺς καρπούς, ἀλλ' εἶναι κρήνας ἐν τῇ F 3
 νήσῳ πολλάς, ἀφ' ὧν πάντα βρέχειν, δ καὶ συμφέρειν μᾶλλον τῷ σίτῳ καὶ
 20 τοῖς δένδρεσιν· δι' ὃ καὶ ὅταν ὕση, τοῦτο ἐπαφίεμαι καθαπερὶ καταπλύνοντας
 ἐκείνο.

*5 (-) THEOPHRAST. *Hist. Plant.* 5, 4, 7: ἐν Τύλῳ δὲ τῇ νήσῳ τῇ περὶ
 τὴν Ἀραβίαν εἶναι τί φασὶ ξύλον, ἐξ οὗ τὰ πλοῖα ναυπηγοῦνται· τοῦτο δὲ ἐν μὲν
 τῇ θαλάττῃ σχεδὸν ἄσηπτον εἶναι (διαμένει γὰρ ἔτη πλείω ἢ διακόσια κατα-
 25 βυθιζόμενον)· ἐὰν δὲ ἔξω, χρόνιον μὲν, θᾶττον δὲ σήπεται. θαυμαστόν δὲ
 καὶ ἕτερον λέγουσι, οὐδὲν δὲ πρὸς τὴν σῆψιν· εἶναι γὰρ τι δένδρον, ἐξ οὗ τὰς
 βακτηρίας τέμνεσθαι· καὶ γίνεσθαι καλὰς σφόδρα, ποικιλίαν τινὰ ἔχουσας
 ὁμοίαν τῷ τοῦ τίγριος δέρματι. βαρὺ δὲ σφόδρα τὸ ξύλον τοῦτο· ὅταν δὲ τις
 30 ῥίψῃ πρὸς στερεώτερον τόπον, κατὰγνυσθαι καθάπερ τὰ κεράμια. (8) καὶ
 τὸ τῆς μυρίκης δὲ ξύλον οὐχ ὥσπερ ἐνταῦθα ἀσθενὲς ἀλλ' ἰσχυρὸν ὥσπερ πρί-
 νινον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν ἰσχυρῶν. τοῦτο μὲν οὖν ἅμα μῆνυει χώρας τε καὶ ἀέρος
 διαφορὰς καὶ δυνάμεις. τῶν δὲ ὁμογενῶν ξύλων οἶον δρυῖνων πευκίνων ὅταν
 ταριχεύωνται — ταριχεύουσι γὰρ οὐκ ἐν ἴσῳ βάθει πάντα δύοντες τῆς θαλάττης,
 ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸς αὐτῇ τῇ γῆι τὰ δὲ μικρὸν ἀνωτέρω τὰ δ' ἐν πλείονι βάθει —
 35 πάντων δὲ τὰ πρὸς τὴν ῥίζαν θᾶττον δύεται καθ' ὕδατος, κἂν ἐπὶ νῆι, μᾶλλον
 ῥέπει κάτω.

2 ἀραβικῶι Ald 9 ἐξείρειν Wimmer ἐξαίρειν Par. 1823 ἐξαίρειν Ald 17
 οὐ φυλλορροούσας Wimmer αὐ φυλλορροούσιν Ald 29 κατὰγνυσθαι U καταρίγνεσθαι
 M -νῆσθαι V 35-36 κἂν - κάτω U καὶ ἐπινεῖ μᾶλλον Ald

712. PATROKLES

Vor 281/0*

T

1 (II 442) DIODOR. 19, 100, 5 (a. 312/1): ὁ μὲν οὖν Δημήτριος (Poliorketes) ὀρμήσας ἐκ Δαμασκού τῆς Συρίας τὸ συνταχθέν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπέτελει μετὰ σπουδῆς, 5 ὁ δὲ καθεσταμένος ὑπὸ Σελεύκου τῆς Βαβυλωνίας στρατηγὸς Πατροκλῆς πυθόμενος περὶ Μεσοποταμίαν εἶναι τοὺς πολεμίους ὑπομείναι μὲν τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν οὐκ ἐτόλμησεν, ὀλίγους ἔχων περὶ αὐτόν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις προσέταξεν ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν διαβάντας τὸν Εὐφράτην φυγεῖν εἰς τὴν ἔρημον, τοὺς δὲ περάσαντας τὸν Τίγριν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Σουσιανὴν πρὸς Εὐτελῆ καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θά- 10 λατταν, (6) αὐτὸς δὲ μεθ' ὧν εἶχε στρατιωτῶν προβολαῖς χρώμενος <φρύμασι> ποταμῶν καὶ διώρουξιν ἀνεστρέφετο περὶ τὴν σατραπείαν, ἅμα μὲν ἐφεδρεύων τοῖς πολεμίους, ἅμα δὲ πέμπων πρὸς Σέλευκον εἰς Μηδίαν περὶ τῶν αἰεὶ συντελουμένων καὶ παρακαλῶν βο- θεῖν τὴν ταχίστην.

2 PLUTARCH. *Demetr.* 47, 4: (Demetrius schreibt a. 286 von Tarsos aus an 15 Seleukos) ἐπικλασθέντος δὲ πῶς Σελεύκου καὶ γράψαντος τοῖς ἐκεῖ στρατηγοῖς, ὅπως αὐτῷ τε τῷ Δημητρίῳ χορηγίαν βασιλικὴν καὶ τῇ δυνάμει τροφὴν ἄφθονον παρέχουσι, ἐπελθὼν Πατροκλῆς, ἀνὴρ συνετός εἶναι δοκῶν καὶ Σελεύκῳ φίλος πιστός, οὐ τὸ τῆς δαπάνης ἔφη πλεῖστον εἶναι τῶν Δημητρίου στρατιωτῶν τρεφόμενων, ἀλλ' ἐνδιαιτρίβοντα τῇ χώρῃ Δημήτριον οὐ καλῶς περιορᾶν αὐτόν, δς αἰεὶ βιώτατος ὧν καὶ 20 μεγαλοπραγμονέστατος βασιλέων, νῦν ἐν τύχαις γέγονεν, αἱ καὶ τοὺς φύσει μετρίους ἐξάγουσι τολμᾶν καὶ ἀδικεῖν. (5) ἐκ τούτου παροξυνθεὶς ὁ Σέλευκος, ἐξώρμησεν εἰς Κιλικίαν μετὰ πολλῆς δυνάμεως κτλ.

3 STRABON 2, I, 17 p. 74 (F 4a): ὁ τῶν τόπων ἡγησάμενος τούτων (von Baktrien-Sogdiane? a. 285/1) Πατροκλῆς. b) PLIN. *N.H.* 6, 58: *circum- 25 vectis etiam in Hyrcanium mare et Caspium Seleuco et Antiocho praefectoque classis eorum Patrocle.* Cf. 721 F 7.

4 MEMNON (PHOT. *Bibl.* 224 p. 227a 4) 434 F I c. 9, I (a. 280): ὁ δὲ Σελεύκου Ἄντιοχος πολλοῖς πολέμοις, εἰ καὶ μόλις καὶ οὐδὲ πᾶσαν, δμως ἀνασωσάμενος τὴν πατρίαν ἀρχὴν, πέμπει στρατηγὸν Πατροκλέα σὺν ἐκστρατεύματι εἰς τὴν 30 ἐπιτάδε τοῦ Ταύρου· ὁ δὲ Ἑρμογένην προσαιρεῖται τὸ γένος Ἀσπένδιον, δς ἐπὶ τε πόλεις ἄλλας καὶ ἐπὶ τὴν Ἡράκλειαν ὤρητο εἰσβαλεῖν. (2) dieser H. schliesst freundschaft mit Herakleia und fällt dann im kampf gegen die Bithynier.

5 a) STRABON 2, I, 2 p. 68 (= Eratosthenes): Πατροκλῆς ὁ μάλιστα πιστεύεσθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ιδιώτης εἶναι τῶν γεωγρα- 35 φικῶν φησὶ (F 2). b) - 2, I, 6 p. 69: καὶ αὐτὴ δὲ ἡ τοῦ Πατροκλέους πίστις ἐκ πολλῶν μαρτυριῶν σύγκειται, τῶν βασιλέων τῶν πεπιστευκότων αὐτῷ τηλικαύτην ἀρχὴν, τῶν ἐπακολουθησάντων αὐτῷ, τῶν ἀντιδοξούντων,

8 διαβάντας Rhodomannus ἐκλιπόντας ο 9 [πρὸς Εὐτελῆ (om. F)] Steph Ἐρυθρὰν: Περσίδα Rhodomannus 10 <φρύμασι> Fischer <φείθρου> ο. <ποταμοῖς> Hertlein χρώμ. ποταμῶι Madvig 12 προσπέμπων εἰς σελ. πρὸς μηδίαν F 24-26: eher missverstanden als korrupt 26 *phatrocle* DF *phatrod*(a)e Ea 30 ἔρμο- γένης ε ἀσπέδιον A

ὧν αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος κατονομάζει· οἱ γὰρ κατ' ἐκείνων ἐλεγχοὶ πίστεως τῶν ὑπὸ τούτου λεγομένων εἰσίν. (Es folgt F 1). c) — 2, I, 9 p. 70: Πατροκλῆς δὲ ἤμιστα τοιοῦτος (*scil.* ψευδολόγος), καὶ οἱ ἄλλοι δὲ μάρτυρες (*scil.* περὶ τῆς Ἰνδικῆς; s. 717 F 2) οὐκ ἀπίθανοι, οἷς κέχρηται ὁ Ἐρατοσθένης (V).
 5 6 PLIN. N.H. I, 6: *situs, gentes, maria . . . ex auctoribus . . . externis Juda rege (275) . . . Timosthene (V), Patrocle, Demodamante (428), Clitarcho (137), Eratosthene . . .*

F

1 (2) STRABON 2, I, 6 p. 69: οὐδὲ τοῦτο δὲ ἀπίθανον τοῦ Πατροκλέους, 10 ὅτι φησὶ τοὺς Ἀλεξάνδρῳ συστρατεύσαντας ἐπιδρομάδην ἱστορῆσαι ἕκαστα, αὐτὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἀκριβῶσαι, ἀναγραφάντων τὴν δλην χώραν τῶν ἐμπειροτάτων αὐτῶν· τὴν δὲ ἀναγραφὴν αὐτῶι δοθῆναι φησιν ὕστερον ὑπὸ Ξενοκλέους τοῦ γαζοφύλακος.

2 (1) STRABON 2, I, 2 p. 68/9: ταῦτα δ' εἰπὼν (*scil.* Ἐρατοσθένης ἐν 15 τῶι τρίτῳ τῶν Γεωγραφικῶν) οἴεται δεῖν διορθῶσαι τὸν ἀρχαῖον γεωγραφικὸν πίνακα· πολὺ γὰρ ἐπὶ τὰς ἄρκτους παραλλάττειν τὰ ἐωθινὰ μέρη τῶν ὄρων κατ' αὐτόν, συνεπιπᾶσθαι δὲ καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀρκτηικώτεραν ἢ δεῖ γινομένην. πίστιν δὲ τούτου φέρει μίαν μὲν τοιαύτην, ὅτι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα ὁμολογοῦσι πολλοὶ τοῖς κατὰ Μερόην ἀνταίρειν τόποις, ἀπὸ τε τῶν 20 ἄερων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι Πατροκλῆς ὁ μάλιστα πιστεύεσθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ἰδιώτης εἶναι τῶν γεωγραφικῶν, φησὶ σταδίους μυρίουσ καὶ πεντακισχιλίους. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸν δι' Ἀθηνῶν παράλληλον 25 τοσοῦτόν πῶς ἐστίν, ὥστε τῆς Ἰνδικῆς τὰ προσάρκτηα μέρη συνάπτοντα τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν εἰς τοῦτον τελευτᾶν τὸν κύκλον. (3) ἄλλην δὲ πίστιν φέρει τοιαύτην, ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου διάστημα ἐπὶ τὴν θάλατταν τὴν Ποντικὴν τρισχιλίων πῶς ἐστὶ σταδίων πρὸς ἄρκτον ἴοντι καὶ τοὺς περὶ Ἀμισὸν ἢ Σινώπην τόπους, ὅσον καὶ τὸ πλάτος τῶν ὄρων λέγεται. ἐκ δὲ 30 Ἀμισοῦ πρὸς τὴν ἰσημερινὴν ἀνατολὴν φερομένῳ πρῶτον μὲν ἡ Κολχίς ἐστίν, ἔπειτα ἡ ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν ὑπέρθεσις καὶ ἡ ἐφεξῆς [ἡ] ἐπὶ Βάκτρα καὶ τοὺς ἐπέκεινα Σκύθας ὁδὸς δεξιὰ ἔχοντι τὰ ὄρη· αὕτη δ' ἡ γραμμὴ διὰ Ἀμισοῦ πρὸς δύσιν ἐκβαλλομένη διὰ τῆς Προποντίδος ἐστὶ καὶ τοῦ Ἑλλησ-

1 ὧν Cas ὡς ὁ οὗς Cor 12 αὐτῶι δοθῆναι: *scil.* Πατροκλεῖ; missverstanden von Eust. *Dion. Per.* p. 211, 23 ff. Mue 17 συνεπιπᾶσθαι A συνεπιπᾶσασθαι E συνεπιπᾶσθαι Cor καὶ om. E ἡ δεῖ Groskurd 78η O 24 καὶ τὸν AC δι' Ἀθηνῶν Kramer (p. 100) διὰ θινῶν O 25 τοσοῦτο A 31 ἐπὶ Xyl ὑπὸ O [ἡ] Kramer

πόντου. ἀπό δὲ Μερῶς ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον οὐ πλείους εἰσὶ τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων σταδίων, ὅσοι καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πλευροῦ τῆς Ἰνδικῆς πρὸς τὰ περὶ τοὺς Βακτροὺς μέρη, προστεθέντων τρισχιλίων τοῖς μυρίοις καὶ πεντακισχιλίοις, ὧν οἱ μὲν τοῦ πλάτους ἦσαν τῶν ὁρῶν, οἱ δὲ τῆς Ἰνδικῆς.

- 5 (4) πρὸς δὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Ἰππαρχος ἀντιλέγει, διαβάλλων τὰς πίστεις· οὔτε γὰρ Πατροκλέα πιστὸν εἶναι, δευεῖν ἀντιμαρτυροῦντων αὐτῷ Δημάχου (716) τε καὶ Μεγασθένους (715), οἱ καθ' ὅς μὲν τόπους διμυρίων εἶναι σταδίων τὸ διάστημα φασὶ τὸ ἀπὸ τῆς κατὰ μεσημβρίαν θαλάττης, καθ' ὅς δὲ καὶ τρισμυρίων· τοὺτους γε δὴ τοιαῦτα λέγειν, καὶ τοὺς ἀρχαίους πίνακας τοῦτοις ὁμολογεῖν.
10 ἀπίθανον δὴ πού νομίζει τὸ μόνωι δεῖν πιστεύειν Πατροκλεῖ, παρέντας † τοσοῦτον ἐπιμαρμυροῦντας αὐτῷ †, καὶ διορθοῦσθαι παρ' αὐτὸ τοῦτο τοὺς ἀρχαίους πίνακας, ἀλλὰ μὴ εἶν οὕτως, ἕως ἄν τι πιστότερον περὶ αὐτῶν γῶμεν. (5-6: Strabon tritt für Eratosthenes und die πίστις des Patrokles [T 5b] ein).

- 3 (-) a) STRABON 2, I, 7 p. 69: ἔτι φησὶν ὁ Ἰππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ
15 ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένην διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν, τοῦ μὲν Μεγασθένους λέγοντος (715 F 6 d) σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου· ἀπὸ γὰρ τινος ἀναγραφῆς σταθμῶν (119 F 6) ὀρμηθέντα τοῖς μὲν ἀπιστεῖν διὰ τὴν
20 διαφωνίαν, ἐκείνηι δὲ προσέχειν. εἰ οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἀπιστος ὁ Πατροκλῆς, καίτοι παρὰ χιλίους σταδίους τῆς διαφορᾶς οὕσης, πόσωι χρὴ μᾶλλον ἀπιστεῖν ἐν οἷς παρὰ ὀκτακισχιλίοις ἡ διαφορὰ ἐστὶ πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφωνοῦντας ἀλλήλοις, τῶν μὲν λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος διμυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ δισχιλίων; b) - 15, I, II p. 689: s. Megasthenes 715 F 6c.

- 25 4 (3-4) a) STRABON 2, I, 17 p. 74: (in der polemik gegen die hinauf-schiebung Indiens nach Norden: F 2) ἔσται δὲ Βάκτρα καὶ τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης εἶτε Ὑρκανίας ἀμυπολύ τι ἀρκτικώτερα, ὅπερ τοῦ μυχοῦ τῆς Κασπίας καὶ τῶν Ἀρμενιακῶν καὶ Μηδικῶν ὁρῶν διέχει περὶ ἑξακισχιλίοις σταδίου, καὶ δοκεῖ τῆς αὐτῆς παραλίας μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτικώτερον εἶναι
30 σημεῖον καὶ περίπλου ἐχειν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς δυνατόν, ὡς φησιν ὁ τῶν τόπων ἡγησάμενος τούτων Πατροκλῆς b) - II, II, 6 p. 518: μέχρι μὲν δὴ τῆς Σογδιανῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἰόντι ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας γνώριμα ὑπῆρξε τὰ ἔθνη καὶ τοῖς Πέρσαις πρότερον τὰ ἔσω τοῦ Ταύρου καὶ τοῖς Μακεδόσι μετὰ ταῦτα [[καὶ τοῖς Παρθυαίοις]]. τὰ δ' ἐπέκεινα
35 ἐπ' εὐθείας ὅτι μὲν Σκυθικὰ ἐστίν, ἐκ τῆς ὁμοειδείας εἰκάζεται, στρατεῖαι δ' οὐ γεγόνασιν ἐπ' αὐτοὺς ἡμῖν γνώριμοι, καθάπερ οὐδὲ ἐπὶ τοὺς βορειοτάτους τῶν

9 γε δὴ (über μὲν A) ο τε δὴ Cor 10 τοὺς (ἐπὶ del. Cor) τοσοῦτον ἀντιμαρτυροῦντας Cas 14 ἔτι Kramer ὅτι ο 15 ἐρατοσθένην ABC -νη γ 18 ἑξακισχιλίων Cas πεντακισχιλίων ο 26 ἔσται Kramer ἔστι ο 26-27 <τὰ> τοῦ στόματος Cas Βάκτρων καὶ τὰ τοῦ στ. τ. Κ. θ. τῆς τε Ὑρκανίας Groskurd 29 αὐτῆς τῆς Groskurd 33 ἔσω Du Theil ἔξω ο 35 ὁμοειδείας Cx 36 ἐπὶ Cas περὶ ο

νομάδων, ἐφ' οὗς ἐπεχείρησε μὲν ὁ Ἀλέξανδρος ἄγειν στρατεῖαν, ὅτε τὸν Βῆσσον μετήκει καὶ τὸν Σπιταμένην, ζωγρίαι δ' ἀναχθέντος τοῦ Βῆσσου, τοῦ δὲ Σπιταμένης ὑπὸ τῶν βαρβάρων διαφθάρεντος, ἐπαύσατο τῆς ἐπιχειρήσεως. οὐχ ὁμολογοῦσι δ' ὅτι περιεπλευσάν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν

5 Ὑρκανίαν· ὅτι δὲ δυνατόν, Πατροκλῆς εἴρηκε.
 5 (5) STRABON II, 7, 3 p. 509: διαρρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Ὑρκανία τῷ τε Ὠχωὶ καὶ Ὠξωὶ μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς, ὧν ὁ Ὠχος καὶ διὰ τῆς Νησαίας ρεῖ· ἐνιοὶ δὲ τὸν Ὠχον εἰς τὸν Ὠξον ἐμβάλλειν φασίν. Ἀριστόβουλος (139 F 20) δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὠξον τῶν ἐωραμένων ὑφ' ἑαυτοῦ κατὰ
 10 τὴν Ἀσίαν πλὴν τῶν Ἰνδικῶν. φησὶ δὲ καὶ εὐπλοῦν εἶναι καὶ οὗτος καὶ Ἐρατοσθένης παρὰ Πατροκλέους λαβῶν, καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτίων κατάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀλβανίαν περαιοῦσθαι, καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν ἐξῆς τόπων εἰς τὸν Εὐξείνιον καταφέρεσθαι. οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν
 15 παλαιῶν ὁ Ὠχος ὀνομάζεται· Ἀπολλόδωρος μέντοι ὁ τὰ Παρθικὰ γράψας (779 F 4) συνεχῶς αὐτὸν ὀνομάζει ὡς ἐγγύτατα τοῖς Παρθυαίοις ῥέοντα.

6 (6) STRABON II, II, 5 p. 518: (Aristobulos 139 F 28) ρεῖν δὲ τὸν Ὠχον οἱ μὲν διὰ τῆς Βακτριανῆς φασίν, οἱ δὲ παρ' αὐτῆν· καὶ οἱ μὲν ἕτερον τοῦ Ὠξου μέχρι τῶν ἐκβολῶν, νοτιώτερον ἐκείνου, ἀμφοτέρων δ' ἐν τῇ
 20 Ὑρκανίαι τὰς εἰς τὴν θάλατταν ὑπάρχειν ἐκρύψεις· οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἕτερον, συμβάλλειν δ' εἰς ἐν τὸ τοῦ Ὠξου ρεῖθρον, πολλαχοῦ καὶ ἐξ καὶ ἐπτα σταδίων ἔχοντα τὸ πλάτος. ὁ μέντοι Ἰαξάρτης ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἕτερός ἐστι τοῦ Ὠξου· καὶ εἰς μὲν τὴν αὐτὴν τελευτῶν θάλατταν, αἱ δ' ἐμβολαὶ διέχουσιν ἀλλήλων, ὡς φησι Πατροκλῆς,
 25 παρασάγγας ὡς ὀγδοήκοντα. τὸν δὲ παρασάγγην τὸν Περσικὸν οἱ μὲν ἐξήκοντα σταδίων φασίν, οἱ δὲ † τριακοσίων τετταράκοντα.

7 (7) STRABON II, 7, I p. 508: τὸ μέντοι πλεόν τῆς περὶ τὴν ὀρεινὴν παραλίαν (scil. ἐν ἀριστεραῖ ἐισπλέοντι τὸ Κάσπιον πέλαγος) Καδοῦσοι νέμονται, σχεδὸν δὲ τι ἐπὶ πεντακισχιλίους σταδίους, ὡς φησι Πατροκλῆς,
 30 ὅς καὶ πάρισον ἡγεῖται τὸ πέλαγος τοῦτο τῷ Ποντικῷ.

ANHANG

8 a) STRABON II, 6, I p. 507: ἔστι δ' ὁ κόλπος (das Kaspisch-Hyrkanische

4 ἀπὸ τῆς Ἰ. om. E 6 διαρρεῖται ('irrigatur' Guarinus) Cas διαιρεῖται ο 7
 ὄξωι CE ὄξωι γ 8 (9) ὄξον C ὄξον γ 9 ὑπ' αὐτοῦ Ex 11-14: Varro bei
 Plin. N.H. 6, 52 19 (23) ὄξου C(?)E ὄξου γ 19 ἀμφοτέρους Dx 20 ὑπάρχειν:
 ποιεῖν x 21 τῶν τοῦ (om. E) ὄξου (C?E ὄξου γ) ρεῖθρων D 22 ἔχον Cor
 23 τελευτῶν: τετάσθαι E 25 τὸν περσικὸν om. E 26 τριακοσίων: τριάκοντα η
 Xyl, v 28 παραλίαν CD 29 δ' ἔτι x [δὲ] Cor 32 ὁ κόλπος ὁ τῆς κασπίας E

meer) ἀνέχων ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ πρὸς μεσημβρίαν, κατ' ἀρχῆς μὲν ἰκανῶς στενός, ἐνδοτέρω δὲ πλατύνεται πρὸς τὸν ὠκεανόν, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν μυχὸν ἐπὶ σταδίου που καὶ πεντακισχιλίους· ὁ δὲ εἰσπλύνεται μέχρι τοῦ μυχῷ μικρῶι πλείονων ἂν εἴη, συνάπτων πῶς ἤδη τῆι ἀοικήτῳι. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γνωρίζομενον περιπλοῦν 5 τῆς θαλάττης ταύτης τὸν μὲν παρὰ τοὺς Ἀλβανούς καὶ τοὺς Καδουσίους εἶναι πεντακισχιλίων καὶ τετρακοσίων, τὸν δὲ παρὰ τὴν Ἀναριακῶν καὶ Μάρδων καὶ Ὑρκανῶν μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ὠξοῦ ποταμοῦ τετρακισχιλίων καὶ ὀκτακοσίων, ἐνθεν δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου διςχιλίων τετρακοσίων. δεῖ δὲ περὶ τῶν ἐν τῆι μερίδι ταύτῃ καὶ τοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτεταπισ- 10 μένοις ἀπλοῦστερον ἀκούειν, καὶ μάλιστα περὶ τῶν διασημάτων. b) PLIN. N.H. 6, 36: *nam et inrumpit e Scythico oceano in aversa Asiae pluribus nominibus accolatum appellatum, celeberrimis duobus Caspium et Hyrcanum. non minus hoc esse quam Pontum Euxinum Clitarchus (137 F 12) putat. Eratosthenes ponit et mensuram: ab exortu et meridie per Cadusiae et Albaniae oram V·* 15 *CCCC stadia, inde per Anariacos, Amardos, Hyrcanos ad ostium † Zoni fluminis IIII· DCCC, ab eo ad ostium Iaxartis MM·CCCC, quae summa efficit [XV]. LXXV p. (37) Artemidorus (V) hinc detrahit·XXV p. Agrippa Caspium mare gentesque quae circa sunt et cum iis Armeniam, determinatas ab oriente oceano Serico, ab occidente Caucasi iugis, a meridie Tauri, a septentrione* 20 *oceano Scythico, patere, qua cognitum est CCCCLXXX in longitudinem, in latitudinem CCXC prodidit. non desunt vero qui eius maris universum circuitum a frelo [XXV] p. tradunt. (38) inrumpit autem artis faucibus et in longitudinem spatiosis; atque ubi coepit in latitudinem pandi, lunatis obliquatur cornibus, velut ad Maeotium lacum ab ore descendens, sicilis (ut auctor est M. Varro) similitudine e.g.s.*

25

713. ORTHAGORAS

(s. I2?)

F

ΙΝΔΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ (?)

*1 (-) PHILOSTRAT. V.A. 2, 17: τὰ δὲ Νεάρχωι (133 F 12) τε καὶ Ὀρθαγόραι περὶ τοῦ Ἀχεσίνου ποταμοῦ εἰρημένα, ὡς ἐσβάλλει μὲν ἐς τὸν

1 ἐκ: ἀπό D^{ac} 2 τῶν μυχῶν C π' καὶ ,ε E καὶ om. C 3 πλείονων E πλείον C πλείων γ 4 γνωρίζομενον Kramer γνώριμον ο 5-6 καδουσίους Epit κλουσίους γ 6 Ἀναριακῶν (-άκων Ald) Tzschucke ἀριακῶν CDx -κῶν Epit 7 Μάρδων: Ἀμάρδων (11, 8, 8) Cor ὦξοι Epit ὄξοι γ 12 *celeberrimis v celtiberium et o celeberrimum est Mayhoff* 14 *meridie Harduin -em o oram R coram (-um) γ 15 CCC R(?) per: par R Anariacos (§ 46) v atiacos (ei- R) o Anariacas Salm Amardos Salm amarbos o 16 zoni o Ori Salm DCCC v DCCCC o iaxartis laxartis DFE iaxasti R MM ζ irim F¹ //·M T i(r)im M γ 19 serico (Dicuil. 1, 8, 2) v perico o 20 scythico R² scynycos E scythicos (-thy-) γ 20-21 *in latitudinem om. Ea hinter CCXC R(?) 21 qui eius: qui(a)etus RFa 23 pandi v pandit o meotium a macotium DFE 28-p. 602, 3: aus Juba (2, 16 = 275 F 52)? 29 Ὀρθαγόραι (F 2) Jac πυθαγόραι ο**

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

39

Ἰνδὸν οὗτος, τρέφει δὲ ὄφεις ἑβδομήκοντα πηχῶν μῆκος, τοιαῦτα εἶναι φασιν ὅποια εἴρηται, καὶ ἀνακείσθω μοι ὁ λόγος ἐς τοὺς δράκοντας, ὧν ὁ Δάμις ἀφηγεῖται τὴν θήραν.

2 (-) PHILOSTRAT. V.A. 3, 53: καὶ μὴν καὶ τὸ τοῦ Ἰνδοῦ στόμα ἰδεῖν φασι, 5 πόλιν δὲ ἐπ' αὐτοῦ κείσθαι Πάταλα περιρρυτον τῷ Ἰνδῷ, ἐς ἣν τὸ ναυτικὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλθειν, ὡὶ ναύαρχον ἐπιτετάχθαι Νέαρχον οὐκ ἀγύμναστον τῆς θαλαττίου τάξεως (I33 T 7). α δὲ Ὀρθαγόραι περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς εἴρηται, [καὶ] ὅτι μῆτε ἡ ἄρκτος ἐν αὐτῇ φαίνεται μῆτε σημαίνονται τὴν μεσημβρίαν οἱ πλείοντες οἱ τε ἐπίδηλοι τῶν ἀστέρων 10 ἐξαλλάττοιεν τῆς ἑαυτῶν τάξεως, δοκεῖ καὶ Δάμιδι, καὶ χρῆ πιστεύειν ὑγιῶς τε καὶ κατὰ τὸν ἐκεῖ οὐρανὸν εἰρῆσθαι ταῦτα. μνημονεύουσι καὶ νήσου μικρᾶς, ἣ ὄνομα εἶναι Βίβλον, ἐν ἣι [τὸ τοῦ κογχυλίου μέγεθος καὶ] οἱ μύες ὄστρεά τε καὶ τὰ τοιαῦτα δεκαπλάσια τῶν Ἑλληνικῶν τὸ μέγεθος ταῖς πέτραις προσπέφυκεν. ἀλίσκεται δὲ καὶ λίθος ἐκεῖ μαργαρίς, ἐν ὄστράκῳ λευκῷ καρδίας 15 τόπον ἔχουσα τῷ ὄστρέω. (54) κατασχεῖν δὲ φασι καὶ ἐς Πηγάδας τῆς τῶν Ὀρειτῶν χώρας κτλ.

3 (-) AELIAN. N.A. 16, 35: τί δαί; Ὀρθαγόραν μνήμης ἄμοιρον ἔασομεν; ὅσπερ οὖν ἐν Ἰνδοῖς λόγοις φησὶ Κῶυθα μὲν οὕτως εἶναι κώμην τότε ὄνομα λαχοῦσαν, ταῖς δὲ αἰεὶ ταῖς ἐπιχωρίοις ἔνδον ἐν τοῖς σηκοῖς 20 παραβάλλειν τοὺς νομέας ἰχθῦς ξηροὺς χιλόν.

4 (-) AELIAN. N.A. 17, 6: περὶ δὲ τὴν Γεδρωσίαν χώραν — ἐστὶ δὲ μοῖρα τῆς γῆς τῆς Ἰνδικῆς οὐκ ἄδοξος — Ὀνησίκριτος (I34 F 31) λέγει καὶ Ὀρθαγόρας γίνεσθαι κήτη ἡμισυ ἔχοντα σταδίου τὸ μῆκος, πλάτος δὲ κατὰ λόγον τοῦ μήκους καὶ τοῦτο δηλονότι. τοσαύτην δὲ φασιν ἔχειν δύναμιν αὐτά, 25 ὡς πολλάκις ὅταν ἀναφουσήσῃ τοῖς μυκτῆρσιν, ἐς τοσοῦτον ἀναρρίπτειν τῆς θαλάττης τὸ κλυδώνιον, ὡς δοκεῖν τοῖς ἀμαθέσι καὶ ἀπειροῖς πρηστῆρας εἶναι ταῦτα.

5 (-) STRABON 16, 3, 5 p. 766: ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νέαρχος (I33 F 27; F I c. 37, I-3) καὶ Ὀρθαγόρας νῆσον τυρίνην κείσθαι 30 πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίοις σταδίοις, ἐν ἣι τάφος Ἐρύθρα δεικνύται, χῶμα μέγα ἀγρίοις φοῖνιξι κατάφυτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν. δηλώσαι δὲ ταῦτα φησιν (scil. Νέαρχος) αὐτοῖς Μιθρωπάστῃ τὸν Ἀραίτου τοῦ Φρυγίας σατράπου, φυγόντα μὲν Δαρείων,

6 ξυελθεῖν Phot 8 [καὶ] Jac 10 δοκεῖ καὶ τούτοις Phot 12 [] Kayser
15 πηγάδα Phot Πήγαλα Mue 18 Κῶθα? Gisinger 19 τὸ ὄνομα λαβοῦσαν
He 23-24 [πλάτος - δηλονότι] He 29 Ὀρθαγόρας: Πυθαγόρας Bernhardy
(falsch) τυρίνη CDFx τυρρηγὴν E τυρρίνη Ald Ὠγυριν Salm, v (Ὠ)γυρίνη
Vossius Ὠγυρον (p. 603, 5) Cor Ὀργάναν Geier; s. Komm. 29-30 κείσθαι:
καλεῖσθαι D 30 ἐν τ (sol) σταδίοις E δεικνύται: φαίνεται x 31 τούτων x
33 Ἀραίτου Kramer, Stiehle ἀρήνιου o

διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμμιζάντα δὲ αὐτοῖς καταχεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν . . . (7) φησὶ δ' ὁ Νέαρχος (133 F 28) τὸν Μιθραπάστην ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετὰ Μαζήνου, τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καλεῖσθαι δὲ τὴν νήσον Δωράκτα (?)· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθραπάστην καταφυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ὠγύρου γενομένην ἄφοδον, καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῳ συσταθησόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι.

714. SOSANDROS O KYBERNHTHΣ

Vor Menippus

T

10 1 (IV 500) MARCIAN. *Epit. Peripl. Men.* 2: γράφω δὲ ταῦτα πολλοῖς μὲν ἐντυχῶν περίπλοις . . . οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐξητακέναι Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος (V) ἐστίν . . . καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἐρατοσθένης (V) . . . πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ Ἰσιδώρος ὁ Χαρακηνὸς (781) καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης <ὁ> τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γράψας
15 . . . S. 709 T 6.

TA KATA THN INDIKHN (?)

— SPAETERE INDIENFAHRER

No. 721; V.

20

715. MEGASTHENES

c. 300/290

T

1 (II 397) CLEM. AL. *Strom.* I, 72, 5: Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι (312-280) συμβεβιωκῶς (F 3).
2 a) ARRIAN. *Anab.* 5, 6, 2: Μεγασθένης, ὃς ζυῖν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ F 5
25 σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας (a. 325 ff.), πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοτον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα (ca. 321-297). b) — *Ind.* 5, 3: ἀλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκεῖ μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλὴν γε ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππῳ ἐπελθόντες· συγγενέσθαι γὰρ Σανδροκότῳ λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἔτι τούτῳ μείζονι.
30 c) STRABON 2, I, 9 p. 70 (Eratosthenes): (F 27a) ἐπέμφθησαν μὲν γὰρ εἰς τὰ

4 Δωράκτα: δὲ- x Δῶρα Steph. Byz. s.v. Ὀδράκτα Arrian. *Ind.* 37, 2 (= Nearch. 133 F 1) (h) *oracla* (*Oracla* Mayhoff) Plin. *N.H.* 6, 98 (= Juba 275 F 28) Ὀδράκθα (ὁ δρακθα P) Marcian. *Peripl. M. ext.* 1, 27 Οὐδρόκθα Ptolem. 6, 8, 15 5 ὠγύρου ὁ Ὠγύριος Salm, v 14 <ὁ> Jac 22 Μεγασθένης Clem (Eus) Ὀνησί- κριτος Kyriell. c. Julian. 1, 4 23 Νικάνορι Eus 27 <τῇ> πολλὴν He γε <δῆ> He 28 ἐπῆλθεν He 29 Πώρου ἔτι τούτῳ Schwanbeck πῶρου ἔτι τούτου A [καὶ — μείζονι] Lassen

Παλιμβοθρα ὁ μὲν Μεγασθένης πρὸς Σανδρόκοτον, ὁ δὲ Δηίμαχος (716) πρὸς Ἀμιτροχάτην τὸν ἐκείνου υἱὸν κατὰ πρεσβείαν, ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀποδημίας κατέλιπον τοιαῦτα, ὅφ' ἦς δὴ ποτε αἰτίας προαχθέντες. F 12 c. 7, 1; F 18 b; 32 § 53; 717 T 1b; 721 F 6 c; 7 a.

5 3 STRABON 2, 1, 19 p. 76: Μεγασθένει τε ἀντιλέγειν (*scil.* Δηίμαχον 716 F 3).

4 STRABON 2, 1, 9 p. 70 (= Eratosthenes): ἅπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δηίμαχος (716)· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης... διαφερόντως δ' ἀπιστεῖν
10 ἄξιον Δηίμαχῳ τε καὶ Μεγασθένει (F 27a). 721 F 2.

5 STRABON 2, 1, 4 p. 68 (= Hipparchos): 712 F 2.

6 a) ARRIAN *Anab.* 5, 5, 1: ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδῆται μοι γεγράφεται ὅσα πιστότατα ἐς ἀφήγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοῦς Νέαρχος (I33 T 15), ἐπὶ δὲ
15 ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἐρατοσθένης (V), δοκίμω ἄνδρε, ξυνεγραψάτην, καὶ νόμιμα ἄττα Ἰνδοῦς ἐστὶ καὶ εἰ δὴ τίνα ἄτοπα ζῶια αὐτόθι φύεται καὶ τὸν παράπλου αὐτὸν τῆς ἕξω θαλάσσης. b) — *Ind.* 17, 6: ταῦτά μοι ἀπόχρη δεδηλώσθαι ὑπὲρ Ἰνδῶν, ὅσα γνωριμώτατα Νέαρχός τε καὶ Μεγασθένης, δοκίμω ἄνδρε, ἀνεγραψάτην, (7) ἐπεὶ οὐδὲ ἡ ὑπόθεσίς μοι τῆσδε τῆς συγγραφῆς
20 τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγράψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρεκομίσθη Ἀλεξάνδρῳ ἐς Πέρσας ἐξ Ἰνδῶν ὁ στόλος. ταῦτα δὲ ἐκβολή μοι ἔστω τοῦ λόγου.

7 a) PLIN. *N.H.* 1, 5: *situs, gentes... ex auctoribus... externis... Juba rege (275).... Artemidoro (V), Megasthene, Isidoro (781), Cleobulo (V), Aristocreonte (667).* b) — 1, 6: *situs, gentes... ex... Juba*
25 *rege... Alexandro Polyhistore (273), Amometo (645), Metrodoro (184), Posidonio (87), Onesicrito (134), Nearcho (133), Megasthene, Diogneto (120), Aristocreonte....* c) — 1, 7: *gentium mirabiles figurae... ex... Megasthene, Ctesia (688), Taurone (710), Eudoxo (V), Onesicrito, Clitarcho (137)....*

30

F

ΙΝΔΙΚΑ Ᾱ — Γ̄ (?)

Ᾱ (?)

(4-14?)

*1 (22) a) JOSEPH. *A.J.* 10, 227 (c. *Ap.* 1, 144; EUSEB. *ARM. Chron.* F 11
35 p. 23, 14 ff. K.; [SYNKELL. p. 419, 5 ff.]: (citatenest hinter Berossos 680

1 Σανδρόκοτον v ἀνδρόκο(τ)ον ο (s. Ziegler *Rh. M.* 84, 1935, p. 383) 2 Ἀμιτροχάτην 716 F 6 ἄλλιτροχάτην ο Ἀμιτροχάτην (= Bindusāra Amitraghāta) Lassen 14 τὰ κατ' Krüger ἐπὶ c ἐπὶ A 20 ἀνεκομίσθη Rei περιεκομίσθη He

F 8 über die taten Nabuchodonosors) και Μεγασθένης δὲ ἐν τῇ ἄ τῶν
 Ἰνδικῶν μνημονεύει αὐτῶν, δι' ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ
 ἀνδρείαι καὶ τῷ μεγέθει τῶν πράξεων ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· καταστρέ-
 ψασθαι γὰρ αὐτὸν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν. b) EUSEB.
 5 (ARM.) Chron. p. 19, 32 Karst (P.E. 9, 41, 1): so vernimm auch den Abtdenos
 (685 F 6 § 11): «als Herakles sogar» sagt er «war er gewaltiger», der denn
 auch schreibt nach diesem wortlaut «Megasthenes sagt: Nabukodrossoros,
 welcher gewaltiger war als Herakles, gelangte, nachdem er ein kriegsheer
 angesammelt, in das land der Libyer und in das der Iberer, und überwindend
 10 niederschmetternd unterwarf er sie seiner hand; und einen teil von ihnen
 versetzte er auf die rechte seite des Pontos-Meeress, siedelte sie an».

B

(F 15-30?)

2 (28) ATHEN. 4, 39 p. 153D: Μεγασθένης δ' ἐν τῇ δευτέραι τῶν
 15 Ἰνδικῶν τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δείπνῳ παρατίθεσθαι ἐκάστῳι τράπεζαν.
 ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν τοῖς ἐγγυθῆκαις, καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον
 χρυσοῦν, εἰς δ' ἐμβάλλειν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν ἐφθῆν ὡς ἂν τις ἐψῆσειε
 χόνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ κεχειουργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις.

Γ

20 (F 31-33?)

3 (41) CLEM. AL. Strom. 1, 72, 4 (EUSEB. P.E. 9, 6, 5; KYRILL. c. Jul. F 33/4
 IV p. 136): (die philosophie beginnt bei den barbaren: 721 F 20) τοῦτων
 ἀπάντων πρεσβυτάτων μακρῶι τὸ Ἰουδαίων γένος, καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς φιλοσοφίαν
 ἐγγραπτον γενομένην προκατάρξαι τῆς παρ' Ἑλλῆσι φιλοσοφίας διὰ πολλῶν ὁ Πυθαγό-
 25 ρειος ὑποδείκνυσι Φίλων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστόβουλος ὁ Περιπατητικὸς καὶ ἄλλοι
 πλείους, ἵνα μὴ κατ' ὄνομα ἐπιὼν διατρίβω. φανερώτατα δὲ Μεγασθένης ὁ συγγρα-
 φεύς ὁ Σελεύκῳι τῷ Νικάτορι συμβεβιωκῶς (T 1) ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν
 ὧδε γράφει· «ἅπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς
 ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι,
 30 τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίαι
 ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων».

[Δ]

— JOSEPH. A.J. 10, 227 (c. Ap. 1, 144): s. F 1.

1 ἄ Jac δ (ο. τετάρτη) Jos Eus Synk δ(ευτέραι) Mue 3 ὑπερβεβηκότα Niese
 7 Μεγασθένης δὲ φησι Eus (P.E.) der grossmächtige, sagt er Eus (Arm) 9 Λιβύην
 καὶ Ἰβηρίην P.E. 10 ἀποδασμὸν αὐτέων P.E. 17 ἐμβάλλειν C -βαλεῖν A
 23 Ἰουδαίων Wendland Iουδαῖον L 26 Μεγασθένης Clem Eus Ὀνησίκριτος Kyg
 27 Νικάνορι Eus 30 παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς Eus (I) τῇ om. Eus

OHNE BUCHZAHL (BUCHTITEL)

- 4 (1) DIODOR. 2, 35: ἡ τοίνυν Ἰνδική, τετράπλευρος οὐσα τῷ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς μεσημβρίαν ἡ μεγάλη περιέχει θάλαττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμῶδον ὄρος διέρχει τῆς Σκυθίας, ἣν κατοικοῦσι τῶν 5 Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκαι, τὴν δὲ τετάρτην τὴν πρὸς δύνιν ἐστραμμένην διεληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμός, [[μέγιστος ὢν τῶν πάντων μετὰ τὸν Νεῖλον.]]
- (2) τὸ δὲ μέγεθος τῆς δλης Ἰνδικῆς φασιν ὑπάρχειν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύνιν 10 δισμυρίων ὀκτακισχιλίων σταδίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν τρισμυρίων δισχιλίων. τηλικαύτη δ' οὐσα τὸ μέγεθος δοκεῖ τοῦ κόσμου μάλιστα περιέχειν τὸν τῶν θερῶν τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαχῆι μὲν ἐπ' ἄρκας τῆς Ἰνδικῆς ἰδεῖν ἔστιν ἀσπίους 15 ὄντας τοὺς γνῶμονας, νυκτὸς δὲ τὰς ἄρκτους ἀθεωρήτους· ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις οὐδ' αὐτὸν τὸν ἄρκτουρον φαίνεσθαι, καθ' ὃν δὴ τόπον φασι καὶ τὰς σκιάς κεκλίσθαι πρὸς μεσημβρίαν.
- (3) ἡ δ' οὖν Ἰνδικὴ πολλὰ μὲν ὄρη καὶ μεγάλα ἔχει δένδρεσι παντοδαποῖς καρπίμοις 15 πλήθοντα, πολλὰ δὲ πεδία καὶ μεγάλα καρποφόρα, τῷ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλήθει διαρρέομενα. τὰ πολλὰ δὲ τῆς χώρας ἀρδεύεται, καὶ διὰ τοῦτο διττοὺς ἔχει τοὺς κατ' ἔτος καρπούς, ζώων τε παντοδαπῶν γέμει διαφόρων τοῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς 20 ἀλκαῖς, τῶν μὲν χερσαίων τῶν δὲ καὶ πτηνῶν. (4) καὶ πλείστους δὲ καὶ μεγίστους ἐλέφαντας ἐκτρέφει, χορηγοῦσα τὰς τροφὰς ἀφθόνους, δι' αὐτὰς τῶν ῥώμαις τὰ θηρία ταῦτα πολὺ πρόχειν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην γεννωμένων· διὸ καὶ πολλῶν θηρευομένων ὑπὸ τῶν 25 Ἰνδῶν καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας κατασκευαζομένων, μεγάλας συμβαίνει γίνεσθαι ῥοπὰς πρὸς τὴν νίκην. (36) ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἡ πολυκαρπία τρέφουσα τοῖς τε ἀναστήμασι τῶν σωμάτων καὶ τοῖς δγκοῖς ὑπερφέροντας κατασκευάζει· εἶναι δ' αὐτοὺς συμβαίνει καὶ πρὸς τὰς τέχνας ἐπιστήμονας, ὡς ἂν ἀέρα μὲν ἔλκοντας 25 καθαρὸν, ὕδωρ δὲ λεπτομερέστατον πίνοντας. (2) ἡ δὲ γῆ πάμπορος οὐσα τοῖς ἡμέροις καρποῖς ἔχει καὶ φλέβας καταγείους πολλῶν καὶ παντοδαπῶν μετάλλων· γίνεται γάρ ἐν αὐτῇ πολὺς μὲν ἄργυρος καὶ χρυσός, οὐκ ὀλίγος δὲ χαλκός καὶ σίδηρος, ἔτι δὲ καττίτερος καὶ τάλλα τὰ πρὸς κόσμον τε καὶ χρεῖαν καὶ πολεμικὴν παρασκευὴν ἀνήκοντα. (3) χωρὶς 30 τῆς τῶν ποταμίων ναμάτων θαψιλείας, πολὺ δ' ὄσπριον καὶ διάφορον, ἔτι δ' ὄρυζα καὶ ὁ προσαγορευόμενος βόσπορος (?), καὶ μετὰ ταῦτ' ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατροφήν χρησίμων· καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ· οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδῖμους καρπούς φέρει δυναμένους τρέφειν ζῶια [[περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν]]. (4) διὸ καὶ φασι μηδέποτε 35 F 8
- 2 ff. [[]] zusätze und änderungen Diodors 4 τὸ Ἡμῶδον ὄρος: ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν τὸ πρὸς βορρᾶν . . . τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔσπε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολὴν Ἀγγίαν. *Anab.* 5, 6, 3; ὄροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν βορέου ἀνέμου ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος· καλεῖται δὲ οὐ Ταῦρος ἔτι ἐν τῇ γῆι ταύτῃ . . . ἄλλο δὲ ἕλληι καλεῖται τὸ ὄρος, τῇ μὲν Παραπάμισος, τῇ δὲ Ἡμῶδος, ἕλληι δὲ Ἰμαον κληίζεται, καὶ τυχὸν ἕλλα καὶ ἄλλα ἔχει οὐνοματα. Μακεδόνες δὲ οἱ εὖν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες Καύκασον αὐτὸ ἐκάλεον κτλ. *Ind.* 2, 1-4 (cf. F 6 c) 5 τὴν om. D μέγιστος ὢν κτλ.: doch s. F 9 6 τῶν πάντων D σχεδὸν τῶν ἀπάντων C 7 πρὸς D ἐπὶ C 12 τόπον Hertlein τρόπον ο 16 διαρρέομενα D διαιρούμενα γ 18 τῶν δὲ πτηνῶν C(?) 19 ἀφθόνους D -ως γ 21-22 ῥοπὰς γίνεσθαι D 22-23 τρέφουσα D φέρουσα C 31 (p. 607, 4) ὁ πρ. βόσπορος D τὸ πρ. βόσπορον γ βόσπορον Strab. 15, 1, 13; 18 (u. l. βώσ-) = Onesikritos 134 F 15 32 πολλὰ D πλεῖω C(?) καὶ -αὐτοφυῆ om. C 32 φέρει om. C

LAGE
UND
GRÖSSE

F 6/7

PREIS
INDIENc. 36, 4
F 8

c. 42.

1/2; F 2

- τὴν Ἰνδικὴν ἐπισχεῖν λιμὸν ἢ καθόλου σπάνιν τῶν πρὸς τροφήν ἡμερον ἀνηκόντων· διττῶν γὰρ ὄμβρων ἐν αὐτῇ γινομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, τοῦ μὲν χειμερινοῦ (καθὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις) ὁ σπόρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ δ' ἑτέρου κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν [καθ' ἦν] σπείρεσθαι συμβαίνει τὴν ὄρυζαν καὶ τὸν βόσπορον (?), ἔτι δὲ σήσαμον καὶ 5 κέχρον, κατὰ [δὲ] τὸ πλείστον ἀμφοτέρους τοῖς καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυγχάνουσι, πάντων δὲ τελεσφορομένου θατέρου τῶν καρπῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσι. (5) οἱ τε αὐτοματίζοντες καρποὶ καὶ αἱ κατὰ τοὺς ἐλώδεις τόπους φυόμεναι ῥίζαι, διάφοροι ταῖς γλυκύτησιν οὔσαι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἀνθρώποις σαψίλειαν· πάντα γὰρ σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν χώραν πεδία γλυκεῖαν ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἱμάδα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν 10 ὄμβρων τῶν ἐν τῷ θέρει γινομένων κατ' ἐνιαυτὸν κυκλικῆτι τινι περιόδῳ [παραδόξως εὐλωθῶτων γίνεσθαι σαψίλεια], χλιαρῶν πιπτόντων ὑδάτων ἐκ τοῦ περιέχοντος ἄερος, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλαισι ῥίζας ἔψοντος τοῦ καύματος, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων. (6) συμβάλλονται δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἐνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι· παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις οἱ πολέμιοι καταφθειρόντες τὴν χώραν 15 ἀγεώρητον κατασκευάζουσι, παρὰ δὲ τούτοις τῶν γεωργῶν ἱερῶν καὶ ἀσύλων ἐωμένων, οἱ πλησίον τῶν παρατάξεων γεωργοῦντες ἀνεπαίσθητοι τῶν κινδύνων εἰσίν. (7) ἀμφοτέροι γὰρ οἱ πολεμοῦντες ἀλλήλους μὲν ἀποκτείνουσι ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς δὲ περὶ τὴν γεωργίαν ὄντας ἐώσιν ἀβλαβεῖς, ὡς κοινούς ὄντας ἀπάντων εὐεργέτας, τὰς τε χώρας τῶν ἀντιπολεμοῦντων οὐτ' ἐμπυρίζουσι οὔτε δευδροτομοῦσιν.
- 20 (37) ἔχει δὲ καὶ ποταμοὺς ἢ χώρα τῶν Ἰνδῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτοὺς, οἱ FLUESSE τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται διὰ τῆς (F 9) πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλους ἐμβάλλουσι εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. (2) οὗτος δὲ τὸ πλάτος γινόμενος σταδίων τριάκοντα φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερευγεται δ' εἰς τὸν ὠκεανόν, ἀπολαμβάνων εἰς τὸ 25 πρὸς ἑω μέρος τὸ ἔθνος τὸ τῶν Γανδαριδῶν, πλείστον ἔχον καὶ μεγίστους ἐλέφαντας. [[διὸ καὶ τῆς χώρας ταύτης οὐδεὶς κώποτε βασιλεὺς ἐπηλυς ἐκράτησε, πάντων τῶν ἀλλοεθνῶν φοβουμένων τὸ τε πλῆθος καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν θηρίων. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας μόνους τοὺς Γανδαρίδας οὐκ ἐπολέμησε· καταντήσας γὰρ ἐπὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως καὶ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς κατα- 30 πολεμήσας, ὡς ἐπύθετο τοὺς Γανδαρίδας ἔχειν τετρακισχιλίους ἐλέφαντας πολεμικῶς κεκοσμημένους, ἀπέγνων τὴν ἐπ' αὐτοὺς στρατείαν.]] (4) ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγηι ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἀρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων

2 ὄμβρων D καρπῶν C <οὐ> καθὰ Eichstaedt 4 [καθ' ἦν] Vogel 5 [δὲ] Rei μὲν Ddf δὴ? 6 πάντως Ddf τελεσφορομένου Ddf -νων ο <μῆ> τελεσφορομένων, θατέρου Mue 10 [γινόμενων] Rei 10-11 σαψίλεια - ἄερος om. C [κατ' ἐνιαυτὸν - γίνεσθαι] Wesseling [παραδόξως - σαψίλεια] Jac 11 σαψίλεια D -εἶαν Bkr -εἶαι Oldfather 12 ἐψόντων D καὶ om. D 13-14 ἐνδειαν - εἶναι D λιμὸν γενέσθαι παρ' αὐτοῖς C 15 ἐωμένων D θεωμένων C 22 εἰς τὸν ποταμὸν D 23 γινόμενος D γε- γ τριάκοντα (s. F 9a c. 4, 7; 9b): τριάκοντα καὶ δεῦν Diodor. 17, 93, 2 25 (30) Γανδαριδῶν ν γανδαριδῶν D γανδαρικῶν C Γανδαρίδαι Diodor. 17, 91 u. ὄ. Γανδαρίται Plutarch. *Alex.* 62, 3 [Γανδαρίτις Stab. 15, 1, 26; Γανδαρίς 15, 1, 30] † Γανδρίδαι Plutarch. *Alex. fort.* 1, 2 p. 327B *Gangar(h)idae* Justin. 12, 8, 1 (v.l. *cantaridae*, *gantaredi*) *Gangarides* Plin. *N.H.* 6, 65 (v.l. *gar-*); Vergil. *Ge.* 3, 27 26-31 [[]] s. Diodor. 17, 93, 2; 18, 6, 1 30 τετρακισχιλίους: Diodor. 17, 93, 12 *III milium* Curtius 9, 2, 4; 20 ἑξακισχιλίους Plutarch. *Alex.* 62, 3 *DCC* Plin. *N.H.* 6, 66 32 ποταμῷ C

- δὲ εἰς τὸν ὠκεανὸν ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν, πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν δέχεται ποταμούς οὐκ ὀλίγους πλωτούς, ἐπιφανεστάτους δ' Ὑπαννίαν καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσίον.
- (5) χωρὶς δὲ τούτων ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαρρεῖ καὶ ποιεῖ κατάφυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν. (6) τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποταμοὺς πλῆθους καὶ τῆς τῶν ὑδάτων υπερβολῆς αἰτίαν φέρουσι οἱ παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοιαύτην· τῆς Ἰνδικῆς φασὶ τὰς περικειμένας χώρας, τὴν τε Σκυθῶν καὶ Βακτριανῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀριανῶν, ὑψηλοτέρας εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, ὥστ' εὐλόγως εἰς τὴν ὑποκειμένην χώραν πανταχόθεν συρρεούσας τὰς λιβάδας ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ποιεῖν τοὺς τόπους καθύγρους καὶ γενεᾶν ποταμῶν πλῆθος.
- 10 (7) Ἴδιον δὲ τι συμβαίνει περὶ τινὰ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν τὸν ὀνομαζόμενον <μέν> Σίλλαν, βέοντα δ' ἐκ τίνος ὀμωνύμου κρήνης· ἐπὶ γὰρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιπλεῖ, πάντα δ' εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως. F 10
- (38) τὴν δ' ὀλην Ἰνδικὴν οὖσαν ὑπερμεγέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντο- 15 δαπά, καὶ τούτων μὴδὲν ἔχειν τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν ἐπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα, πρὸς δὲ τούτοις μήτε ξενικὴν ἀποικίαν προσδέχεσθαι πώποτε μήτ' εἰς ἄλλο ἔθνος ἀπεσταλκένας. (2) μυθολογοῦσι δὲ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἀνθρώπους τροφαῖς μὲν κεχρησθῆναι τοῖς αὐτομάτως φουμένους ἐκ τῆς γῆς καρποῖς, ἐσθῆσι δὲ ταῖς δοραῖς τῶν ἐγχωρίων ζώων, καθάπερ καὶ παρ' Ἑλλησιν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς εὐρέσεις 20 καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς βίον χρησίμων ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον γενέσθαι, τῆς χρεῖας αὐτῆς ὑψηλομένης εὐφρεῖ ζώωι καὶ συνεργούς ἔχοντι πρὸς ἅπαντα χεῖρας καὶ λόγον καὶ ψυχῆς ἀρχίνουσαν.
- (3) μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι, περὶ οὗ καθήκον ἂν εἴη συντόμως διελθεῖν. φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, παρ' αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμητῶν 25 οἰκόντων, παραγενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέραν τόπων ἔχοντα δυνάμιν ἀξιόλογον, ἐπελθεῖν δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, μηδεμίαν οὖσης ἀξιολόγου πόλεως [τῆς] δυνάμενης ἀντιτάξασθαι. [(4) ἐπιγενομένων δὲ καυμάτων μεγάλων καὶ τῶν τοῦ Διονύσου στρατιωτῶν λοιμικτῆ νόσου διαφθειρομένων, συνέσει διαφέροντα τὸν ἡγεμόνα τοῦτον ἀπαγαγεῖν τὸ στρατόπεδον ἐκ τῶν πεδινῶν τόπων εἰς τὴν ὀρεινήν· ἐν ταύτῃ δὲ 30 πνεύτων ψυχρῶν ἀνέμων καὶ τῶν ναματιαίων ὑδάτων καθαρῶν βρόντων πρὸς αὐταῖς ταῖς πηγαῖς, ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου τὸ στρατόπεδον. ὀνομαζέσθαι δὲ τῆς ὀρεινῆς τὸν τόπον τοῦτον Μηρόν, καθ' ὃν ὁ Διόνυσος ἐξέτρεψε τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς νόσου, ἀφ' οὗ δὴ καὶ τοὺς Ἑλληνας περὶ τοῦ θεοῦ τούτου παραδεδωκέναι τοῖς μεταγενεστέροις τεθράφθαι τὸν Διόνυσον ἐν μηρῶι.] (5) μετὰ δὲ ταῦτα τῆς παραθέσεως τῶν καρπῶν ἐπιμελη- 35 θέντα μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων παραδοῦναι. πρὸς δὲ τούτοις πόλεων τε ἀξιολόγων γενηθῆναι κτίστην, μεταγαγόντα τὰς κώμας εἰς τοὺς εὐθέτους τόπους, τιμᾶν τε καταδείξαι τὸ θεῖον καὶ νόμους εἰσηγήσασθαι καὶ δικαστήρια, καθόλου δὲ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων εἰσηγήτην γενόμενον

1 ὠκεανόν: ἰνδόν D 2 ὑδάσπιν D ἀκεσίσειον D 3 κατάφυτον Ddf κα-
 τάρρυτον ο 7 Ἀριανῶν: ἀριαίων D 11 <μέν> Hertlein 14-17: c. 39, 4;
 cf. Plin. N.H. 6, 59 14 πολλά: εἰκοσι καὶ ἑκατὸν δυοῖν δέοντα F 12 c. 7, I
 16-17 ἄλλο ἔθνος: ἀλλοεθνείς (c. 39 4) Ddf 23 μυθολογοῦσι - λογιώτατοι: ver-
 wirt (cf. 38, 2; 4; 39 1) oder lückenhaft (δὲ <καὶ ταῦτα> ο. <καὶ περὶ Διονύσου>,
 περὶ οὗ)? 23 περὶ ὧν F 26 [τῆς] om. CD 27-34: zusatz Diodors (cf. 3,
 63, 5)? cf. c. 39, I; F 12 c. 7, 5 ff. 29 τοῦτον C τούτων D ἐν ταύτῃ D ἐνταῦθα C
 34 καταθέσεως C 35 μεταδιδόναι C παραδ- D 38 δικαστήρια καταδείξαι D

[[Θεὸν νομισθῆναι καὶ τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν]]. (6) Ἱστοροῦσι δ' αὐτὸν καὶ γυναικῶν
 πλῆθος μετὰ τοῦ στρατοπέδου περιάγεσθαι, καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις παρατάξεις
 τυμπάνους καὶ κυμβάλους κερῆσθαι, μήπω σάλπιγγος εὐρημένης. (7) βασιλεύσαντα δὲ
 πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα γῆραι τελευτήσασα. διαδεξαμένους δὲ
 5 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀεὶ τοῖς ἀφ' ἐαυτῶν ἀπολείπειν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευ-
 ταῖον πολλὰς γενεαῖς ὕστερον καταλυθείσης τῆς ἡγεμονίας δημοκρατηθῆναι τὰς πόλεις.
 (39) περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ τοιαῦτα μυθολογοῦσιν
 [[οἱ τὴν ὄρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες]], τὸν δὲ Ἡρακλέα φασὶ παρ' αὐτοῖς γεγενῆσθαι
 10 τῆ δὲ τοῦ σώματος βώμη καὶ ἀλκίη πολλῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διενεγκεῖν, καὶ καθαρὰν (F 1)

ποιήσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. (2) γῆμαντα δὲ πλείους γυναικῶν υἱοὺς μὲν
 πολλοὺς, θυγατέρα δὲ μίαν γενῆσαι· καὶ τούτων ἐνηλικίων γενομένων, πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν
 διελόμενον εἰς Ἰσας τοῖς τέκνοις μερίδας, ἅπαντας τοὺς υἱοὺς ἀποδείξει βασιλέας, μίαν δὲ
 15 θυγατέρα θρῆψαντα καὶ ταύτην βασιλίσσαν ἀποδείξει. (3) κτίστην τε πόλεων οὐκ (F 18)
 κατασκευάσαι δ' ἐν αὐτῇ καὶ βασιλεία πολυτελῆ, καὶ πλῆθος οἰκητόρων καθιδρῦσαι,
 τὴν τε πόλιν ὀχυρῶσαι τάρφοις ἀξιολόγοις ποταμίους ὕδασι πληρουμέναις. (4) καὶ τὸν
 μὲν Ἡρακλέα τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετὰστασιν ποιησάμενον ἀθανάτου τυχεῖν τιμῆς, τοὺς
 δ' ἀπογόνους αὐτοῦ βασιλεύσαντας ἐπὶ πολλὰς γενεὰς καὶ πράξεις ἀξιολόγους μετα-
 20 χειρισιαμένους μήτε στρατείας ὑπερόριον ποιήσασθαι μήτε ἀποικίαν εἰς ἄλλοθενεῖς ἀπο-
 στείλαι. ὕστερον δὲ πολλοῖς ἔτεσι τὰς πλείστας μὲν τῶν πόλεων δημοκρατηθῆναι, τινῶν
 δ' ἐθνῶν τὰς βασιλείας διαμεῖναι μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως.

(5) Νομίμων δ' ὄντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξήλλαγμένον, θαυμασιώτατον ἂν
 τις ἠγήσαιο τὸ καταδειχθῆν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων· νομοθετῆται
 25 γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μὲν μηδὲνα εἶναι τὸ παράπαν, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν
 ἰσότητά τιμᾶν ἐν πᾶσι. τοὺς γὰρ μαθόντας μὴθ' ὑπερέχειν μὴθ' ὑποπίπτειν ἄλλοις κρά-
 τιστον ἔξιν βίον πρὸς ἀπάσας τὰς περιστάσεις· εὐθες γὰρ εἶναι νόμους μὲν ἐπ' ἴσης
 τιθέναι πᾶσι, τὰς δ' ἐξουσίας ἀνωμάλους κατασκευάζειν.

(40) τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν Ἰνδῶν εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἔστι τὸ μὲν πρῶτον (KASTEN
 30 σύστημα φιλοσόφων, πλήθει μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λειπόμενον, τῆ δ' ἐπιφανείαι πάντων (F 19)
 πρωτεῶν. ἀλειτούργητοι γὰρ ὄντες οἱ φιλόσοφοι πάσης ὑπουργίας οὐθ' ἑτέρων κυριεύ-
 ουσιν οὐθ' ὑφ' ἑτέρων δεσπόζονται. (2) παραλαμβάνονται δ' ὑπὸ μὲν τῶν ἰδιωτῶν εἰς
 τε τὰς ἐν τῷ βίῳ θυσίας καὶ εἰς τὰς τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελείας, ὡς θεοῖς γεγονότες
 προσφιλέστατοι καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄϊδου ἀμάλιστ' ἐμπίεως ἔχοντες, ταύτης τε τῆς ὑπουρ-
 35 γίας δῶρά τε καὶ τιμὰς λαμβάνουσιν ἀξιολόγους. τῷ δὲ κοινῶι τῶν Ἰνδῶν μεγάλας παρέ-
 χονται χρείας, παραλαμβανόμενοι μὲν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγάλην σὺνοδον, προλέ-
 γοντες δὲ τοῖς πλήθει περὶ αὐμῶν καὶ ἐπομβρίας, ἔτι δ' ἀνέμων εὐπνοίας καὶ ὠσων
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυναμένων τοὺς ἀκούοντας ὠφελεῖν. (3) τὰ μέλλοντα γὰρ προα-
 κούσαντες οἱ τε πολλοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς εκπληροῦσιν ἀεὶ τὸ μέλλον ἐκλείπειν καὶ προ-
 40 κατασκευάζουσιν ἀεὶ τι τῶν χρησίμων. ὁ δ' ἀποτυχῶν τῶν φιλοσόφων ἐν ταῖς προρρη-

I [[]] cf. c. 39, 4 3-4 βασ. - τελευτήσαι: flüchtig und falsch excerptiert;
 s. F 12 c. 8, 1-3 8 [[]] s. zu p. 608, 27 ff. δὲ Jac τε ο 17 πληρουμέναις
 Rhodomannus -νοις C -γγη οἷς D 18-21: cf. c. 38, 1 20 εἰς ἄλλο ἔθνος (38, 1) C
 25 μὲν D om. r ἐλευθέρων δ' ὑπάρχοντα C 27 εὐθες Rhodomannus εὐήθεις ο
 28 ἐξουσίας Ddf οἰσίας ο 30 <τὸ τῶν> φιλοσόφων? 32 ἰδιωτῶν D ἰθίων r
 33 τε om. D τε καὶ C 37 τοῖς πλήθει om. C τῆς ἐπομβρίας D 40
 ὁ δὲ <ε> γ̃ ἀποτυχῶν (F 19) o. flüchtigkeit Diodors?

- σεσιν ἄλλην μὲν οὐδεμίαν ἀναδέχεται τιμωρίαν ἢ βλασφημίαν, ἄφρωνος δὲ διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον. (4) δεύτερον δ' ἐστὶ μέρος τῶν γεωργῶν, οἱ τῶι πλήθει τῶν ἄλλων πολὺ προέχουν δοκοῦσιν. οὗτοι δὲ πολέμων καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας ἀφειμένοι περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολοῦνται, καὶ οὐδεὶς ἂν πολέμιος περιτυχῶν γεωργῶι κατὰ τὴν χώραν ἀδικήσειεν, ἀλλ' ὡς κοινοὺς εὐεργέτας ἠγούμενοι πάσης ἀδικίας ἀπέχονται. διόπερ 5 ἀδιάφορος ἡ χώρα διαίμενυσα καὶ καρποὺς βριθούσα πολλὴν ἀπόλαυσιν παρέχεται τῶν ἐπιτηδίων τοῖς ἀνθρώποις. (5) βιοῦσι δ' ἐπὶ τῆς χώρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν οἱ γεωργοί, καὶ τῆς εἰς τὴν πόλιν καταβάσεως παντελῶς ἀφροστήκασι. τῆς δὲ χώρας μισθὸς τελοῦσι τῶι βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν βασιλικὴν εἶναι, ἰδιώτηι δὲ μη- 10 δει γῆν ἐξεῖναι κεκτῆσθαι· χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως τετάρτην εἰς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι. (6) τρίτον δ' ἐστὶ φύλον τῶν βουκόλων καὶ ποιμένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οἱ πόλιν μὲν ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνήτιι δὲ βίωι χρώνται. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κυναγῶντες καθαρὰν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων τε καὶ θηρίων· εἰς ταῦτα δ' ἀσκούντες καὶ φιλοτεχ- 15 νοῦντες ἐξημεροῦσι τὴν Ἰνδικὴν, πλήθουσιν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θηρίων τε καὶ ὀρνέων τῶν κατεσιθιόντων τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν. (41) τέταρτον δ' ἐστὶ μέρος τῶν τεχνιτῶν, καὶ τούτων οἱ μὲν εἰσιν ὄπλοποιοί, οἱ δὲ τοῖς γεωργοῖς ἢ τισιν ἄλλοις τὰ χρήσιμα πρὸς ὑπηρεσίαν κατασκευάζουσιν. οὗτοι δ' οὐ μόνον ἀτελεῖς εἰσιν, ἀλλὰ καὶ σιτομετρίαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ λαμβάνουσι. (2) πέμπτον δὲ <τὸ> στρατιωτικόν, εἰς 20 τοὺς πολέμους εὐθετοῦν, τῶι μὲν πλήθει δεύτερον, ἀνέσει δὲ καὶ παιδιᾷ πλείστηι χρώ- μενον ἐν ταῖς εἰρήναις. τρέφεται δ' ἐκ τοῦ βασιλικοῦ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολεμιστῶν ἵππων τε καὶ ἐλεφάντων. (3) ἕκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων. οὗτοι δὲ πολυπραγμονοῦντες πάντα καὶ ἐφορῶντες τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν· ἐὰν δ' ἡ πόλις αὐτῶν ἀβασιλευτος ἦι, τοῖς ἄρχουσιν. (4) ἑβδομον 25 μὲν ἐλάχιστον, εὐγενεῖα δὲ καὶ φρονήσει μάλιστα θαυμαζόμενον· ἐκ τούτων γὰρ οἱ τε σύμβουλοι τοῖς βασιλεῦσιν εἰσιν οἱ τε διοικηταὶ τῶν κοινῶν καὶ οἱ δικασταὶ τῶν ἀμφισ- βητουμένων· καὶ καθόλου τοὺς ἠγεμόνας καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐκ τούτων ἔχουσι. c. 42, 3/4; F 31
- (5) τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης πολιτείας παρ' Ἰνδοῖς σχεδὸν ταῦτ' ἔστιν. οὐκ ἔξεστι δὲ γαμῆν ἐξ ἄλλου γένους ἢ <πλείους> προαιρέσεις ἢ τέχνας μεταχειρίζεσθαι, 30 οἷον στρατιώτην ὄντα γεωργεῖν ἢ τεχνίτην ὄντα φιλοσοφεῖν. (42) ἔχει δ' ἡ τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλεφάντας, ἀλκιμῆ τε καὶ c. 35, 4; F 20
- μεγέθει πολὺ διαφέροντας. ὀχεύεται δὲ τοῦτο τὸ ζῷον [[οὐχ, ὥσπερ τινὲς φασιν, ἐξηλα- λαγμένως ἄλλ']] ὁμοίως ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις τετράποσι ζώοις. κίτουσι δὲ τοὺς μὲν ἐλάχιστους μῆνας ἑκαταίδεκα, τοὺς δὲ πλείστους ὀκτωκαίδεκα. (2) πλείους δὲ καθάπερ 35 ἵπποι κατὰ τὸ πλείστον ἐν, καὶ τρέφουσι τὸ γεννηθὲν <αἱ> μητέρες ἐπ' ἔτη ἑξ. ζῶσι δ' οἱ πλείστοι καθάπερ ὁ μακροβιώτατος ἄνθρωπος, οἱ δὲ μάλιστα γηράσαντες ἔτη διακόσια. (3) εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους ἄρχοντας τεταγμένοι, καὶ φροντίζοντες c. 41, 4; F 31 § 51
- ὅπως μηδεὶς ξένος ἀδικήται. τοῖς δ' ἄρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσάγουσι, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευτήσαντας θάπτουσι, ἐπὶ δὲ τὰ καταλειφθέντα χρῆ-

5 ἀδικήσειεν ἂν D 10 χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως: missverständnis Diodors (s. F 19b § 40)? 12-15 κυναγῶντες - γεωργῶν D κυναγῶντες (so) καὶ ζωγῶντες καὶ φιλοσοφῶντες (so) ἐξημεροῦσι C 13 τε καὶ D καὶ γ 13-14 φιλοτεχνοῦντες D φιλοπονοῦντες F 18 <τὸ> Hertlein 19 πολεμίους D 19 γένους D μέρους C <πλείους> (F 19b c. 49) Wesseling <δύο> (F 19a c. 12, 8) Rhodomannus καὶ τῆς Rhodomannus 32 διαφέροντας <τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ο.ἀ.> (c. 35, 4)? 35 <αἱ> Kei ἑξ: F 20b § 43 εἰς ἔτος ὕγδου F 20a c. 14, 7 39 τελευτήσαντα C

ματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδάσιν. (4) οἱ τε δικασταὶ τὰς κρίσεις παρ' αὐτοῖς ἀκριβῶς F 32 § 54 διαγινώσκουσι, καὶ πικρῶς τοῖς ἀμαρτάνουσι προσφέρονται.

[[περὶ μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρχαιολογουμένων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσιν]].

- 5 5 (2) a) ARRIAN. *Anab.* 5, 6, 2: Μεγασθένης, ὃς ξυνῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ T 2 σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα. b) - *Ind.* 5, 3: συγγενέσθαι γὰρ Σανδροκόττω λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν, καὶ Πώρῳ ἔτι τούτῳ μεῖζονι.
- 6 (2-6) a) ARRIAN. *Anab.* 5, 6, 2: τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῆτι 10 αὐτὴν τεμνομένης, μεγίστην μὲν μοῦραν τὴν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης (p. 227 Berger) τε καὶ Μεγασθένης, ὃς (F 5a) b) ARRIAN. *Ind.* 3, 6: (1-5 Eratosthenes p. 227 f. Be) Κτησίης δὲ ὁ Κνίδιος (688 F 49) τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσῃ τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων, οὐδὲ Ὀνησικριτος (134 F 6), τρίτην μοῦραν τῆς πάσης γῆς· Νέαρχος (133 F 5) δὲ μῆνῶν 8 ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς Ἰνδῶν γῆς.
- 15 (7) Μεγασθένης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἕς ἐσπέρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς δ F 4 c. 35, 1/2 τι περὶ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει Μεγασθένης μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων 1/2 σταδίων εἶναι ἵναπερ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ. (8) τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῶν μῆκος γίνεται, καὶ ἐπέχει <σταδίων> τριηκοσίων καὶ δισχιλίων καὶ δισμυρίους ἵναπερ τὸ στενότατον αὐτοῦ. c) STRABON 20 15, I, II-12 p. 689/90: τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐώιας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμῶδον καὶ Ἴμαον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῶιον πλευρόν, πολὺ μεῖζον τῶν ἐτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος· καὶ γίνεται ῥομ- 25 βοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μεζόνων πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρῶν καὶ τρισχιλίοις σταδίοις, ὅσων ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἐσθινηῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἕξω προπεπτωκὸς ἐξ Ἰσῆς ἐφ' ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἠϊόνα. τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὄρων ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν 30 αὐτοῦ, ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἐσθινή, προσλαβούσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίουσ, ἔσται μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τὸ τ' ἐλάχιστον καὶ τὸ μέγιστον. μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχει τις ἂν βεβαιωτέρας εἰπεῖν (καταμεμέτρηται γὰρ σχοινοῖς, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ σταδίων [δισ]μυρίων), τὰ δ' ἐπέκεινα στοχασμῶι λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ 35 θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων· εἴη δ' ἂν τι σταδίων ἑξακισχιλίων. ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ἦι βρα- | d) STRABON 2, I, 7 p. 69: ἔτι φησὶν ὁ Ἴππαρ-

8 Πώρῳ ἔτι τούτῳ Schwanbeck πώρῳ ἔτι τούτου A [καὶ - μεζόνι] Lassen 15 γῆς (F 6c; Plin. *N.H.* 6, 59) Cas ἀσίης A [γῆς] Schmieder 18 <σταδίου> Castiglioni 22 Παραπάμισος Arrian. *Ind.* 2, 3 Ἴμαον (Arrian): μᾶον (μάον) CxDF ἱμαῖον E 23 ἀπὸ δὲ τῆς EF ἀπὸ τῆς Γ προσεῶιον: ἐῶον x πρὸς ἑω ς 24 καὶ om. ς, Tzschucke, Cor 26 ὅσων Fv ὅσων Γ 31 σταδίων om. E 33 ἔχει CD σχοινοῖς (Arrian. *Ind.* 3, 4) Cor 34 [δισ]μυρίων Cas 35 δ' ἀντὶ CDF δ' ἂν x 36 ἔσται δὴ ?

χύτατον, μυρίων ἑξακισχιλίων, ὡς ἐκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα 5 (119 F 6) λαβεῖν Ἐρατοσθένους (p. 225 f. Be) φησὶ καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται, Πατροκλῆς (714 F 3) 10 δὲ χιλίους ἑλαττόν φησι.

τούτῳ δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προσθεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλεον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μήκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐξῆς ἠίονα μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς θερμόνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωλιακοὶ καλούμενοι. 15 (12) ἐκ δὲ τούτων πάρεσθιν ὄραν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς Ἑλλῆς Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημιάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίου τοῦ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δημάχος (716 F 20 2a) δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἑνίους τάτους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις (2, 1, 2 ff. = Patrokles 714 F 2) εἴρηται.

7 (7-8) a) STRABON 2, I, 19-20 p. 76/7: πάλιν δ' ἐκείνου (Eratosth. p. 178 ff. Berger) τὸν Δημάχον ἰδιώτην ἐνδείξασθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων — οἴεσθαι γὰρ (716 F 3) τὴν Ἰνδικὴν μεταξύ κείσθαι τῆς τε φθινοπωρινῆς ἰση- 25 μερίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθένει τε ἀντιλέγειν φησὶ — 2 F 4c. 35 σάντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν· μηδέτερον γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς συμβαίνει —, ταῦτα δὲ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγεσθαι (in der abweisung von Hipparchs polemik gegen Eratosthenes) εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ ἄρκτοι 30 ἐκεῖ ἀμφοτέραι, ὡς οἴονται, ἀποκρύπτονται, πιστεύοντες τοῖς περὶ Νεάρχου (133 F 16), μὴ δυνατόν εἶναι ἐπὶ ταύτου παραλλήλου κείσθαι τὴν τε Μερῶν καὶ ταῦτα τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς. εἰ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἄρκτων ἀμφοτέρων ὅτι ἀποκρύπτονται, συναποφαίνεται τοῖς εἰποῦσιν Ἐρατοσθένους, πῶς περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίματος οὐδεὶς ἀποφαίνεται, οὐδ' αὐτὸς Ἐρατοσθένης; οὗτος γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ κλίματος ἔστιν. εἰ δ' οὐ συναπο- 35 φαίνεται, ἀπηλλάχθω τῆς αἰτίας. οὐ συναποφαίνεται δὲ γε, ἀλλὰ τοῦ Δημιάχου φησαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς, ἅπερ ὑπέβληφεν ὁ Μεγασθένης, ἀπειρίαν αὐτοῦ καταγιγνώσκει, τὸ συμπλεγμένον νομίζων ψεῦδος, ἐν ᾧ ὁμολογουμένως καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ἰππαρχον τό γε μὴ ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς ψεῦδος ἐμπέλεκται. b) PLIN. N.H. 6, 69: ab his

14 Κωλιακοὶ (Mela 3, 67/8; Plin. N.H. 6, 86; Dion. Per. 1148) Salm κωνιακοὶ ο
15 ὅσα D¹ 17 δι' αὐτοῦ τοῦ ο (cf. b) διὰ τοῦ Cor 28 δὴ Cas δὲ ο 30 οἴεται
Cor πιστεύων ABC Cor 31 [ταῦτα] Cor 39 ab in (del. F) his in DFE

(den Prasii - Palibothri) in interiore situ Monaedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septentrionem cadunt hieme, aestate in austrum per senos menses. septentriones eo tractu semel anno adparere, nec nisi quindecim diebus, Baeton (119 F 4) auctor est. hoc idem pluribus locis Indiae fieri Megasthenes.

5 8 (9) STRABON 15, I, 20 p. 693: Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς F 4 c. 35, Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαιον εἶναι καὶ δίφορον, καθάπερ καὶ Ἐρατο- 3:36,4/5 σθένης (p. 235 Be) ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν τὸν δὲ θερινόν, καὶ 721 F 7a ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαί φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον, ὥστ' εὐτετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς 10 οὔσης. τοὺς τε ξυλίλους καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψῆσει, χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίους τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ ποταμίου. τρόπον 15 δὴ τινα λέγειν βούλεται, διότι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγομένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἐψῆσις ἐστὶ, καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν ὅσον καὶ ἡ διὰ πυρός. διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, 20 ἐξ ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. (Es folgt Nearchos 133 F 19).

9 (18) a) ARRIAN. *Ind.* 4, 2: αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε F 4 c. 37 Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέγραψε [[καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν (721 F 16)].] (3) 20 αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγῶν, δέχεσθαι τε ἐς ἑωυτὸν τὸν τε Καινὰν ποταμὸν καὶ τὸν Ἐρανοβοῶαν καὶ τὸν Κοσσόανον πάντας πλωτοὺς, ἐπὶ δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν καὶ τούτους πλωτοὺς, ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόραριν καὶ Ὡμαλιν. (4) 25 ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμινάσης τε μέγας ποταμοὺς καὶ Κάκουις καὶ Ἀνδώματις ἐξ ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μαδυανδινῶν βέων. (5) καὶ ἐπὶ τούτοις Ἄμυστις παρὰ πόλιν Καταδοῦπην καὶ Ὀξύμαγος ἐπὶ <τοῖσι> Παζάλαις καλου- μένοισι· καὶ Ἐρέννεσις ἐν Μάθαις ἔθνη Ἰνδικῶν συμβάλλει τῷ Γάγγη. (6) τούτων λέγει Μεγασθένης οὐδένα εἶναι τοῦ Μαιάνδρου 30 ἀποδέοντα, ἵνα περ ναυσιπόρος ὁ Μαιάνδρος.

(7) εἶναι ὧν τὸ εὖρος | b) STRABON 15, I, 35 p. 702: (Ps. Krateros

3-4 sicut auctor est Baeton, qui perhibet hoc in plurimis Indiae locis evenire Solin. 52, 13 7-8 εἰπὼν - φησί: wohl sicher M., nicht Eratosthenes 8 ὄμβρων D 11 τῶν καλ. τῶν μεγάλων E 12 ἐκ θεοῦ E 13 δὴ: δὲ Cor διότι: 21 22 Ἐρανοβοῶαν (c. 10, 5) 23 κατὰν (so) A cainnas (camna a) Plin. N.H. 6, 64 24 Ἐρανοβοῶαν (c. 10, 5) 25 Vulcanius ἔρανοβοῶαν A Rhamnumbouam Plin. N.H. 6, 65 cf. Strab. 15, I, 36 26 ἐπὶ δὲ τῆ συμβολῆι τούτου (scil. τοῦ Γάγγου) καὶ † τοῦ ἄλλου ποταμοῦ (Ἐρανοβοῶα Schmieder Ἰσάμου Altheim *Weltgesch. Asiens* I p. 326) τὰ Παλιβοθρα ἰδρῦσθαι? 27 Ὀξύμαγος Schwanbeck ἐν <τοῖσι> He 28 <δὲ> ἐν He 31 ὧν (u. οὐ) apogr. ὧν A⁸

τῶι Γάγγηι, ἔνθαπερ αὐ-
 τὸς ἑωυτοῦ στεινότατος,
 ἔς ἑκατὸν σταδίουσ· πολ-
 λαχῆ δὲ καὶ λιμνάζειν,
 5 ὡς μὴ ἀποπτον εἶναι τῆν
 πέρην χώρην, ἵναπερ
 χθαμαλή τέ ἐστι καὶ οὐ-
 δαμη γηλόφοισιν ἀνε-
 στηκυῖα.

153 F 2 = 721 F 11) ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν
 μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἠπείρους (der
 Ganges), καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέ-
 ταρτος ὁ Ἰστροσ καὶ ὁ Νεῖλος, ἰκανῶσ συμφωνεῖται·
 τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλωσ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν,
 οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ
 δὲ καὶ τριῶν (?). Μεγασθένης δὲ ὅταν ᾗ μέ-
 τριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ
 εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχιστον.

- 10 (8) τῶι δὲ Ἰνδῶι ἔς ταῦτὸν ἔρχεται. Ὑδραῶτης μὲν ἐν Καμβισθόλοισ, παρ-
 ειλφῶσ τὸν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστρύβαισ καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκαίων καὶ τὸν
 Σῦδρον ἐξ Ἀττακηνῶν, ἔς Ἀκεσίνην ἐμβάλλει. (9) Ὑδάσπησ δὲ ἐν Συ-
 δράκαισ, ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον ἐν Ἀρίσπρισιν, ἔς τὸν Ἀκεσίνην ἐκδιδοῖ
 καὶ οὗτος. [ὁ δὲ Ἀκεσίνησ ἐν Μαλλοῖσ ζυμβάλλει τῶι Ἰνδῶι] καὶ Τούταπος
 15 δὲ μέγασ ποταμὸσ ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκδιδοῖ. (10) τούτων ὁ Ἀκεσίνησ ἐμ-
 πλησθεῖσ καὶ τῆι ἐπικλήσει ἐκνικήσασ, αὐτὸσ τῶι ἑωυτοῦ ᾗδ ὀνόματι ἐν
 Μαλλοῖσ ἐσβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν. (11) Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαίτιδι, ἅμα οἱ
 ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροῖαν, ἐκδιδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν. (12)
 καθύπερθε δὲ τουτέων Πάρενοσ καὶ Σάπαρνοσ οὐ πολὺ διέχοντεσ ἐμβάλλουσιν
 20 ἐς τὸν Ἰνδόν. Σόανοσ δὲ ἐκ τῆσ ὀρεινῆσ τῆσ Ἀβισσαρέων ἔρημοσ ἄλλου ποτα-
 μοῦ ἐκδιδοῖ. ἐσ αὐτόν. καὶ τουτέων τοὺσ πολλοὺσ Μεγασθένης λέγει
 ὅτι πλωτοῖ εἰσιν. [(13-16) οὐκὸν ἀπιστίαν χρῆ ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ
 τοῦ Γάγγεω μὴδὲ συμβλητοῦσ εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἰστρον καὶ τοῦ Νεῖλου τὸ ὕδωρ κτλ.
 (5) τὸ δὲ αἴτιον ὅστισ θέλει φράζειν τοῦ πλήθεόσ τε καὶ μεγέθεόσ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν,
 25 φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡσ ἀκοῆ ἀναγεγράφω.] ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολ-
 λῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ

3-4 καὶ - Νεῖλοσ: s. zu lin. 22/3 5
 αὐτοῦ F αὐτῶν Γ 7 καὶ om. E κ
 καὶ τριῶν?

11 Σαράγγην v σαράγγιν ο Κηκαίων Marquart, Roos κηκῶν A cf. Plin. N.H.
 6, 77 *Umbritiae Caeaeque* Marquart) 12 Σῦδρον (Plin. N.H. 6, 63)
 νεῦδρον (so) A ἐξ Ἀττ. «βέοντα» Roos ἐς «τὸν» He ἐμβάλλει Vulcanius
 ἐμβάλλ./ A ἐμβάλλουσιν v 12-13 Συδράκαισ Marquart, Roos οὐδράκαισ A Ὁξυ-
 δράκαισ(v) v; cf. Συδράκαι (ὀξυδράκαι E) Strab. 15, 1, 33 (= Nearchos o. Aristo-
 bulos? Ὑδρακαισ 15, 1, 6 = F 11a); *Sudracae* Curtius 9, 4, 15; 24; 26; *Sydraci*
 Plin. N.H. 6, 92 (Sieglin *syndraci* o); 12, 24; Justin. 12, 9, 3 (? *sugambri* o
Sudracae Gutschmid) Ὁξυδράκαι Arrian. Anab. 5, 22, 2 u.δ.; Strab. 15, 1, 8
 (σῦδρακαισ F) = Eratosthenes(?) 13 Σίναρον: Κουσίναρον Marquart Σίνδον?
 Kiessling 14 [ὁ - Ἰνδῶι] Marquart; cf. § 10 Τούταπος: Οὐίταπος Marquart
 16-17 ἐν Μαλλοῖσ Jac; cf. § 9 20 Ἀβισσαρέων Lassen βισσαρέων A³ σαβισσαρέων
 apogr. 22-23: Arrian. *Ind.* 3, 9-10; *Anab.* 5, 6, 7-8

Γάγγεώ τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἑῷόν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἕξω πόντον, ὥστε τοὺς πάντας ὀκτῶ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰοῖν Ἰνδοὶ ποταμοί, ναυσιποροὶ πάντες. (§ 3 = T 2b).

5 10 (19) a) ARRIAN. *Ind.* 6: ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ πιστὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν (721 F 6d) . . . (2)

10 ἐπεὶ καὶ τόδε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ ὄνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλαίων, καὶ τούτων ἐπωνύμων
15 τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης, τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοιούδε· (3) οὐδὲν εἶναι ὅτῳ ἀντέχει τὸ ὕδωρ, <καὶ> οὔτε τι νήγεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλεῖν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν
20 δύνειν· οὕτω τι ἀμενηνότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον.

11 (20-21) a) STRABON 15, I, 6-7 p. 686/7: (721 F 5) συναποφαίνεται δὲ ὅπως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἕξω σταλῆναι ποτε στρατιάν οὔτ' ἐπελθεῖν ἕξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους

b) STRABON 15, I, 38: ἐν δὲ τῇ F 4c.37, ὀρεινῇ Σίλαν ποταμὸν εἶναι 7

(scil. Μεγασθένης φησί), ὧι μηδὲν ἐπιπλεῖ. Δημόκριτον (Vorsokr.⁵ 68 [55] A 12) μὲν οὖν ἀπιστεῖν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον· καὶ Ἀριστοτέλης (-) δὲ ἀπιστεῖ, καίπερ καὶ ἀέρων ὄντων λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν ἐπισπαστικοὶ τινὲς εἰσι πρὸς ἑαυτοὺς καὶ οἶον ῥοφητικοὶ τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου καὶ ἡ σιδηρίτις τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦτα τινες εἶεν ἂν δυνάμεις. [[ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεται τινος καὶ τῆς περὶ τῶν ὀχουμένων πραγματείας, ὥστε ἐν ἐκείνοις ἐπισκεπτέον κτλ.]].

b) ARRIAN. *Ind.* 5, 4: οὗτος ὧν ὁ F 4c.38, Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπι- 1; 39, 4; στρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀνθρώποισιν F 14 οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους, (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ

1 ἐκδιδοῦσιν v ἐκδίδωσιν A 2 [τὸν ἕξω] He 2-3: Plin. *N.H.* 6, 60 *Seneca* (644 F 2) . . . *LX amnes eius prodidit*

11 Σίλαν (cf. b?; Ktesias 688 F 47) Σίλλας F 4 c. 37, 7 Σίλλη Paradox. Vat. 36 (= Hellenikos 4 F 190) 14 Σιλαίων Rei σιλεων (so) A² σιλέων apogr. cf. *Silae* (*silei* a) Plin. *N.H.* 6, 77 17 <καὶ> He 18 ἐπ' αὐτοῦ: ἐν αὐτῷ He 29-30 στρατεία CD στρατίαν F

6 σίλαν Epit σίλαν γ 9-11 οὖν <οὐ> ἀπιστεῖν - [καὶ] Ἀριστοτέλης δὲ Cor πεπλανημένον, κοῦδαμοῦ δὲ τοιοῦτόν τι εὐρηκότα ο.ä. Groskurd 12 καὶ om. D¹Fv 19-22 [[]] zusatz Strabons 28 ἀσίας A 29 <καὶ> ἔστε He

- καὶ Διονύσου (F 12/3) καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. καίτοι Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπῃς προελθεῖν, Να-
 5 βοκοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίους εὐδοκίμησαντα Ἡρακλέους μᾶλλον καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι (F 1)· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι, ἐκείνων δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν
 10 Θράκην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν· Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκυθὴν ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου. τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἀψασθαι· καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν
 15 πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδρακας, ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι (F 14a c. 9, 10), ἀλλ' ἐγγὺς ἔλθεῖν μόνον, ἥνικα Κύρος ἤλαυεν ἐπὶ Μασσαγάτας. [[(7) καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται κτλ. (s. 721 F 3a)].
- 20 12 (23) ARRIAN. *Ind.* 7: ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἰκοσι καὶ ἑκατὸν τὰ F 4c. πάντα λέγει Μεγασθένης δυοῖν δέοντα. [[καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα 1 Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς συμφέρομαι Μεγασθένη, τὸ δὲ ἀτρεκέδες οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθῶν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθῶν οὐδὲ ἐπιμειξίης πᾶσι τοῖς γέ- T 2 νεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.]]
- 25 (2) πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοῦς καθάπερ Σκυθῶν τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, F 4c. 3 οἱ ἐπὶ τῆσιν ἀμάξῃσι πλανώμενοι ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὐτε 2/3 πόλῃας οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· (3) οὕτω μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόλῃας εἶναι μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα, ἀλλ' ἀμπίσχεσθαι μὲν δορὰς θηρείους [ὅσων κατακάνοιεν], σιτέεσθαι δὲ τῶν δενδρέων τὸν φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα
 30 ταῦτα τῆι Ἰνδῶν φωνῇ τάλα, καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῆσιν κορυφῆσιν οἰάπερ τολύπας. (4) σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα

3 τεάρκων F cf. 1, 3, 21 Τεαρκῶ τοῦ Αἰθίοπος (o) 9 [καί] c Cor

1-2 Ἰδάνθυρσον He Ἰδάνθυρσον (v.l. Herodt. 4, 76, 6) A; s. zu Arrian. (Parth.) 156 F 30a II μὲν ἀρογρ. B (Suda s.v. πολλός) om. A² ἀρογρ. 14 [Ἰνδοῦς] Jac

16 Ὑδρακας: Ὀξυδράκας Groskurd; cf. zu p. 614, 12/3 20-21: Seneca 644 F 2 τὰ πάντα He τι ἅπαντα A τὰ ἅπαντα v 21. δυοῖν v δυεῖν A 23 οὔτε - οὔτε He οὐδὲ - κούδῃ? Roos 23-24 γένεσιν: ἔθνεσιν? 24 ἐς ἄλληλα He 25-27 καθάπερ - σέβοντες: cf. Arrian. (*Bithyn.*) 156 F 72 27 (p. 617, 2) πόλιας ed. Venet. 28 δορὰς θηρίων (cf. § 4) v 28-29 [δ. κ.] Jac

ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν γε δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν.
 (5) Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόληάς τε οἰκίσαι καὶ νόμους θέσθαι τῆσι πόλεσιν, οἴνου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατὰπερ Ἑλλησι, καὶ σπείρειν διδάξαι τὴν γῆν, δίδόντα αὐτὸν σπέρματα [(6) ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτη: 5 Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπείρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διόνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματα σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου]]. (7) βόας τε ὑπ' ἄροτρον ζευῆσαι Διόνυσον πρῶτον, καὶ ἄροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς, καὶ ὀπίσσει ὄπλοισι τοῖσιν ἀρήϊοισι. (8) καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἑωυτὸν κυμβα- 10 λίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλησι καλούμενον. (9) καὶ κομᾶν [Ἰνδοῦς] τῶι θεῶι μιτρηφορέειν τε ἀναδειῆσαι, καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο.
 (8) ἀπίοντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὡς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστῆσαι 15 βασιλεύα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν, τὴν βασιλιήν ἐκδέξασθαι Βουδῶν τὸν τούτου παῖδα· (2) καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεύσαι Ἰνδῶν τὸν πατέρα, τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα. (3) καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιλιήν Κραδεύαν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιλιήν, παῖδα F 14 20 παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας.

13 (23-24; 33) a) ARRIAN. *Ind.* 8, 4: Ἡρακλέα δὲ ὄντινα ἐς Ἰνδοῦς F 4 c. 39, ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι. (5) τοῦτον I-4 τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηῶν γεραίρεσθαι, Ἰνδικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο 25 πόλεις μεγάλαι, Μέθορα τε καὶ Κλεισόβορα· καὶ ποταμὸς Ἰωμάνης πλωτὸς διαρρεῖ τὴν χώραν αὐτῶν. (6) τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρει, Μεγασθένης λέγει ὅτι ὁμοίη τῶι Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται. καὶ τούτῳ ἄρσενας μὲν *b) PLIN. *N.H.* 6, 76: *gens Pandae, παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ | sola Indorum regnata feminis: unam*

I πρὶν γε δὴ He πρὶν ἐ δὴ A ('incertum utrum A² voluerit e delere an τ, non γ, superscripserit' Roos) τὴν Ἰνδῶν Rei 4-6 [[]] zusatz Arrians oder (eher) interpolation 7 ἄροτρον He ἄροτρον (so) A 11-13 [Ἰνδοῦς] Roos [ὥστε - καθίσταντο] (aus c. 5, 9) He; verwirrung in dem stark gekürzten excerpt (καὶ κομᾶν - ἐκδιδάξαι nachtrag Arrians an falscher stelle)? 11 τῶι θεῶι: ὦ διὸν A^m (m. 1?) 12 καταδειῆσαι Rei 15 [ἵνα] He τῶν βακχωδέστατων? Castiglioni 16 Βουδῶν Vulcanicus βοῦδῶν A 18-19 Κραδεύαν: Πραρεύαν o.ä. Lassen (*I.A.*² I p. 610) 25 πόλιες ed. Bas. Ἰωμάνης (Plin. *N.H.* 6, 69; cf. 6, 63) Roos ἰωβάρης A Διαμούνας Ptolem. 7, 1, 29; 42 27 ὁμοίη Jac ὁμοίη Av ὁμοίη ἦν? Castiglioni; cf. c. 5, 12 27-p. 618, 8: cf. Polyæn. *Strat.* 1, 3, 4?

28 *Pandaea gens* Solin. 52, 15 29
 <nam> unam?

'Ινδῶν γῆι - πολλῆισι γάρ δὴ γυναῖξιν
 ἐς γάμον ἔλθειν καὶ τοῦτον τὸν Ἑρα-
 κλέα -, θυγατέρα δὲ μονογενένη. (7)
 οὐνομα δὲ εἶναι τῆι παιδί Πανδαίην,
 5 καὶ τὴν χώραν ἵνα τε ἐγένετο καὶ

*Herculi sexus eius genitam ferunt ob
 idque gratiorem praecipuo regno dona-
 tam; ab ea deducentes originem impe-
 ritanti CCC oppidis, peditum CL, ele-
 phantis D.*

ἤστινος ἐπέτρεψεν αὐτῆι ἄρχειν Ἑρακλέης, Πανδαίην <καλεῖσθαι> τῆς παιδὸς
 ἐπώνυμον. καὶ αὐτῆι ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς πεντακοσίους,
 ἵππων δὲ ἐς τετρακισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας.

(8) καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἑρακλέους λέγουσιν, ἐπελθόντα
 10 αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακόν, καινὸν εἶδος F 4
 ἐξευρεῖν ἐν τῆι θαλάσση κόσμου γυναικῆιου [(9) ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἐτι οἱ τε
 ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγμα παρ' ἡμέας ἀγίνοντες σπουδῆι ὠνεύομενοι ἐκκομίζουσι,
 καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυκτέανοι καὶ εὐδαίμονες μέζοι ἐτι
 σπουδῆι ὠνεύονται]], τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῆι Ἰνδῶν γλώσση
 15 καλεόμενον. (10) τὸν γάρ Ἑρακλέα ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης
 τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῆι
 θυγατρὶ τῆι ἑαυτοῦ εἶναι κόσμον. (11) καὶ λέγει Μεγασθένης θηρεύ-
 εσθαι τὴν κόγχην αὐτοῦ δικτύοισι, νέμεσθαι δ' ἐν τῆι θαλάσση
 κατὰ ταῦτὸ πολλὰς κόγχας κατὰπερ τὰς μελίσσας· καὶ εἶναι γάρ
 20 καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα ἢ βασίλισσαν ὡς τῆισι μελί-
 σσησι. (12) καὶ ὅστις μὲν ἐκεῖνον κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι,
 τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλλειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργα-
 ριτῶν· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασιλεύς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θη-
 ρατοὺς εἶναι τοὺς ἄλλους. (13) τοὺς ἐλόντας δὲ περιορᾶν κα-
 25 τασαπῆναί σφισι τὴν σάρκα, τῶι δὲ ὀστέωι ἐς κόσμον χρῆσθαι·
 καὶ εἶναι γάρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ
 τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπερθον, καὶ τοῦτο ἐν τῆι Ἰνδῶν γῆι
 ὄρουσόμενον.

(9) ἐν δὲ τῆι χώρῃ αὐτῆι
 30 ἵνα ἐβασίλευσεν ἢ θυγατῆρ τοῦ
 Ἑρακλέος, τὰς μὲν γυναῖκας
 ἐπταετείς ἐούσας ἐς ὥρην γά-

c) PHLEGON *Mir.* 33 (257 F 36): F 27
 Μεγασθένης δὲ φησιν τὰς ἐν
 Πανδαίαι κατοικοῦσας γυναῖκας ἐξαε-
 τεῖς γενομένας τίττειν.

5 τῆι χώρῃ Haupt
 6 αὐτῆι He αὐτῆν A [Πανδαίην] He
 τρεῖς: πέντε (b)? 10-11 καινὸν εἶδος - κόσμου γυναικῆιου
 γυναικῆιον A 16 [τῆς] He [γῆν] He
 κατὰ ταῦτὸ Rei κατάντὸ A κατὰ ταῦτὸ He
 apogr. (BL) 23 τούτῳι: τούτοισι He

4 CCC: cf. F 13d?
 <καλεῖσθαι> Roos 8 [τὰς] Boehner
 Sinentis κίναιδος - κόσμου
 17-21: cf. Plin. *N.H.* 9, 111 19
 20-21 μελίσσησι A² (und A¹?) μελίσσησι
 24 ἐλόντας (ο. ἀλιεύοντας) He ἄλόντας A
 31 Πανδαίαι Mue παλαιῖ P 32 γε-
 νομένας Nauck γω- P

μου ἰέναι, τοὺς δὲ ἄνδρας τεσσαράκοντα ἔτεα τὰ πλεῖστα βιώσκεισθαι. (2) καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρὰ Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα ὀψιγόνου οἱ γενομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγύς ἔμαθεν ἑαυτῶι ἐοῦσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὄτωι ἀνδρὶ ἐκδῶι τὴν παῖδα ἐωυτοῦ ἐπαξίωι, αὐτὸν μιγῆναι τῆι παιδί ἐπατέτει ἐοῦσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κάκεινης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας. (3) ποιῆσαι ὦν αὐτὴν Ἡρακλέα ὠραίην γάμου, καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο ὄτου ἢ Πανδαίη ἐπῆρξε, ταῦτὸν τοῦτο γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέος. [[4-7 kritik Arrians]].

20 (8) καὶ γὰρ τοὺς καρπούς ἐν ταύτῃ τῆι χώρῃι πεπαίνεσθαι τε ταχύτερον μὲν τῆς ἄλλης αὐτὸς οὗτος Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ φθίνειν ταχύτερον.

25 *14 (23) ARRIAN. *Ind.* 9, 9: ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἠρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδρόκοττον τρεῖς καὶ πενήκοντα καὶ ἑκατόν, ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα (?) καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην *** , τὴν

d) PLIN. *N.H.* 7, 28: *Crates Pergamenus* (F 13 Mette) *Indos qui centenos annos excedant Gymnetas appellat; non pauci Macrobios. Ctesias* (688 F 52) *gentem ex his, quae appellatur Pandarae, in convallibus sitam annos duccenos vivere . . .* (29) *contra alios quadragenos non excedere annos, iunctos Macrobiis, quorum feminae semel pariant. idque et Agatharchides* (86 F 22) *tradit; praeterea locustis eos ali et esse pernices. Mandorum (?) nomen iis dedit Clitarchus* (137 F 23); *et Megasthenes trecentos <sexaginta quin>que eorum vicos adnumerat; feminas septimo aetatis anno parere, senectam quadragesimo accidere.*

10 [τὴν παῖδα]? 14-15 ὦν αὐτὴν Vulcanius ὠναντὴν A 15 ὠραίην Vulcanius ὠραῖην A 22 [μὲν] τῶν παρ' ἄλλοις Rei [μὲν] τῶν ἄλλῃι (cf. F 18a c. 10, 5) He ἢ ἐν τῆσι ἄλλῃσι Sykutris 23 ὠντὸς He αὐτὸς Roos οὗτος <ὄ>?

3 *Gymnetas* (Strab. 15, 1, 70) v *gymnastas* (-stos R¹) o 6 *Pandarae* v -are DRa¹ -ere Fa³ *Pandae* (N.H. 6, 76) Mayhoff 13 *Mandorum: Pandarum* Pintianus 15-16 *trecentos <sexaginta quin>que* (cf. Polyae. *Strat.* 1, 3, 4) Jac *trecentosque* (cf. F 13b) o *trecentos quoque* Detleisen *trecentos* Mayhoff

25-27: cf. Plin. *N.H.* 6, 59 (Solin. 52, 5) 26 ἐς Σανδρόκοττον Gronov ἐς ἀνδρόκοτον A *ad Alexandrum Magnum* Plin 26-27 τεσσαράκοντα: τεσσαρακόσια Bunsen *annis VI·CCCCLII* (-LI R? Solin); *adiciunt et menses III* Plin. 27 ***Vulcanius <μεταβαλέειν τὴν πολιτείην· καὶ ἐς ἔτεα μὲν *τὴν πρώτην ὑπάρξαι ἐλευθερίην ο.ἱ.ἄ.> Gutschmid

δὲ καὶ ἐς τριακόσια, τὴν δὲ εἰκοσὶν τε ἐτέων καὶ ἑκατόν· πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλῆος δέκα καὶ πέντε γενεῆσιν Ἴνδοὶ λέγουσιν. (10) ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κύρον τὸν Καμβύσεω, καίτοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστατον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδοῦ βασιλέων γενόμενον τὸν Κύρον. (11) ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε καὶ κρατῆσαι [πάντων] τοῖς ὅπλοις, ὅσους γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων κρατῆσαι, εἰ ἡ στρατιὴ ἤθελεν. (12) οὐ μὲν δὲ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω τῆς οἰκείης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην.

*15 (26) **ARRIAN.** *Ind.* 10, 1: λέγεται δὲ καὶ τάδε μνημεῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευταῖοις οὐ ποιεῖουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι, καὶ τὰς ὠιδὰς αὐτοῖσιν ἐπάιδονται.

*16 (26) **ARRIAN.** *Ind.* 10, 8: (F 18a) εἶναι δὲ καὶ τότε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῆ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδὲ τινα δούλων εἶναι Ἰνδόν. τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοισιν ἐς ταῦτό συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι. [(9) Λακεδαιμονίους μὲν γε οἱ εἰλωτες δούλοι εἰσιν καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται, Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δούλος ἐστὶ, μήτι γε Ἰνδῶν τις.]

*17 (26) **ARRIAN.** *Ind.* 10, 2: (F 15) πόλεων δὲ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέως ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθεος. (3) ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσιαι, ταύτας μὲν ξυλίνας ποιεῖσθαι· οὐ γὰρ εἶναι ἐκ πλίνθου ποιεομένης διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία. (4) ὅσαι δ' ἐν ὑπερδεξίοις τε καὶ μετεώροις τόποισι καὶ τούτοις φιλοῖσιν ὠικισμένοι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιεῖσθαι.

18 (25-26) a) **ARRIAN.** *Ind.* 10, 5: (F 17) μεγίστην δὲ πόλιν <ἐν> Ἰνδοῖσιν εἶναι <τὴν> Παλίμποθρα καλεομένην ἐν τῇ Πρασίῳ γῆ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσὶ τοῦ τε Ἐρανοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω τοῦ μεγίστου ποταμῶν, ὁ δὲ Ἐρανοβόας

b) **STRABON** 15, 1, 36 p. 702: ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου (des Ganges) τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίμποθρα ἰδρῦσθαι, σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογράμμῳ σχήματι, ξύλινον περίβολον ἔχουσαν

3 ἐς <τὴν> γῆν He 6 [πάντων] He 14-16 [[]] randnotiz Arrians oder (eher) eines lesers 15 μέγιστον γε Rei 17 καὶ om. k (He) 18 ἀτρεκέως He ὑπὸ πλήθεος ** He; cf. Plin. *N.H.* 6, 59? 19 εἶναι A ἂν He εἶναι <ἀν>? Roos 22-23 τούτοις φιλοῖσιν He τούτοις ὑψηλοῖσιν A 23 ταύτας kv ταῦτα A 25 <ἐν> v 26 <τὴν> He 27 Πρασίῳ (b) Salm γρασίῳ A 26 καὶ τοῦ ἄλλου (scil. τοῦ Ἰωμάνου) Cor καὶ τοῦ Ἐρανοβόα Schmieder καὶ τοῦ <Ἐρ.> ἄλλου Groskurd κ. τ. ἄ. π. <Ἐρ.> Mei καὶ τοῦ <Ἰσάμου Altheim (*Weltgesch. Asiens* I p. 325 f.) 30 ἔχουσα CEx

τρίτος μὲν ἀνεῖη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος, ἀλλὰ ζυγῶρει αὐτὸς τῷ Γάγγη, ἐπειδὴν ἐμβάλλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. (6) καὶ λέγει Μεγασθένης μῆκος μὲν ἐπέχειν τὴν πόλιν καθ' ἑκατέρην τὴν πλευρὴν, ἵνα περ μακροτάτη αὐτῇ ἐωυτῆς ὠικισται, ἐς ὀγδοήκοντα σταδίου, τὸ δὲ πλάτος ἐς πεντεκαίδεκα. τάφρον δὲ περιβεβλήσθαι τῇ πόλει τὸ εὖρος ἐξάπλεθρον, τὸ δὲ βάθος τριήκοντα πήχεων· πύργους δὲ ἐβδομήκοντα καὶ πεντακοσίους ἔχειν τὸ τεῖχος καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα.

*19 (35-36) a) *ARRIAN. Ind. II.*:
 20 *venémhetai δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γένεα.* (2) ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταὶ εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξει δὲ καὶ τιμῇ γεραρώτατοι· οὔτε γὰρ τι τῷ σώματι ἐργάζεσθαι ἀναγκαίη σφιν προσκέαται οὔτε
 25 *τι ἀποφέρειν ἀφ' ὧτων πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν.* οὐδὲ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖς σοφιστῆσι, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ <τῶν> Ἰνδῶν· (3) καὶ ὅστις δὲ
 30 *ἰδίαι θύει, ἐξηγητὴς αὐτῷ τῆς θυσίης τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς*

κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν τοξεύειν· προκειῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροϊῶν. τὸ δ' ἔθνος ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων τὸν δὲ βασιλευόντα ἐπώνυμον δεῖν τῆς πόλεως εἶναι, Παλίβοθρον καλούμενον πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Σανδρόκοτον, πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθείς (T 2). τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθαίοις κτλ. (F 782 F 5)

b) *STRABON 15, I, 39 ff. p. F 4 c.*
 703/7: (F 10b) *φησὶ δὴ τὸ τῶν 40/1; Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διημερῆσθαι· καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν. χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίαι μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλῃν λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας ὅτι ἂν αὐτῶν ἕκαστος συντάξει τῶν χρησίμων ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων καὶ περὶ πολιτείας, προφέρει τοῦτ' εἰς τὸ μέσον.*

12 ἐξάπλεθρον: ἐνάπλεθρον Timmer
 13 τριήκοντα ἀρογ. τριάκοντα A² 15
 ἔχειν He ἐπέχειν A 20 γένεα (c. 12,
 1; 2; 7-9) He γενεάς A ἐν He ἐν A
 πρώτων? 22 δόξει ν δόξα A 22-23
 γεραρώτατοι kv -τατον A 25 ὧτων ς
 (Mue) ὧτω A ὧτου Vulcanius 26
 ἀναγκαίης He 29 <τῶν> Vulcanius

5 αὕτη om. E 6-12: fraglich, ob
 M. direkt (s. Komm.) 7 δεῖν F δεῖ r
 10-11 σαδρόκοτον CDF 19 φασὶ xE
 26 σύνοδον: πρόδοον F 29 θύρας:
 θήρας x 29-30 συντάξει - τηρήσει E
 συντάξει - τηρήσει F 31-32 ζώων καὶ
 περὶ πολ. Cas περὶ ζώων καὶ πολ. o
 32 προφέρει Cor προσ- o

θύσαντας. (4) εἰσι δὲ καὶ μαντικῆς
 οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ
 ἐφείται ἄλλωι μαντεύεσθαι ὅτι μὴ
 σοφιστῆι ἀνδρῆι. (5) μαντεύουσι δὲ
 5 ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρέων τοῦ ἔτεος, καὶ εἴ-
 τις ἐς τὸ κοινὸν συμφορὰ καταλαμ-
 βάνει· τὰ <δ> ἴδια ἐκάστοισιν οὐ σφιν
 μέλει μαντεύεσθαι, ὡς οὐκ ἐξικνεομέ-
 νης τῆς μαντικῆς ἐς τὰ μικρότερα ἢ ὡς
 10 οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοισι πονέεσθαι. (6)
 ὅστις δὲ ἀμάρτοι ἐς τρεῖς μαντευσάμε-
 νος, τούτωι δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γίνεσθαι
 οὐδέν, σιωπᾶν δὲ εἶναι ἐπάναγκες τοῦ
 λοιποῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαναγ-
 15 κάσει τὸν ἄνδρα τοῦτον φωνῆσαι, ὅτου
 ἢ σιωπῆ κατακέκριται. [[(7) οὔτοι
 γυμνοὶ διαιτῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν
 χειμῶνος ὑπαίθριοι ἐν τῶι ἡλίωι, τοῦ
 δὲ θέρεος ἐπὴν ὁ ἥλιος κατέχηι, ἐν
 20 τοῖς λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλεσιν ὑπὸ δέν-
 δρεσι μεγάλοισιν, ὧν τὴν σκιὴν Νέαρχος
 (133 F 6) λέγει ἐς πέντε πλέθρα ἐν κύκλωι
 ἐξικνεέσθαι, καὶ ἂν καὶ μυρίους ἀνθρώπους
 ὑπὸ ἐνὶ δένδρῃ σκιάζεσθαι· τηλικαῦτα
 25 εἶναι ταῦτα τὰ δένδρα. (8) σιτέονται
 δὲ <τὰ> ὥραϊα καὶ τὸν φλοιὸν τῶν δέν-
 δρων, γλυκύν τε ὄντα τὸν φλοιὸν καὶ
 τρόφιμον οὐ μεῖον ἤπερ οἱ βάλανοι τῶν
 φοινίκων]].
 30 (9) δεῦτεροι δ' ἐπὶ τούτοισιν οἱ
 γεωργοὶ εἰσιν, οὔτοι πλήθει πλεῖστοι

ὅς δ' ἂν τρεῖς ἐψευσμένοι ἀλῶι, νόμος
 ἐστὶ σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώ-
 σαντα ἀφορον καὶ ἀτελῆ χρίνουσι.

(40) δεῦτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν
 γεωργῶν, οἱ πλεῖστοί τε εἰσι καὶ ἐπιει-

I θύσαντι He θύσαντα Castiglioni 4
 σοφιστῆι He σοφῶι A μαντεύονται Rei
 5 ὥρέων kv ὥραϊων A 6-7 καταλαμ-
 βάνοι He 7 τὰ <δ> I. ed. Ven. τὰ I.
 <δ> Vulcanius 8 <ῆ> ὡς Vulcanius
 10 ἄξιον <δν> (ἐὸν He) Roos 11 τρεῖς
 Rei τρεῖς A; cf. F 4 c. 40, 3 16
 [ῆ] He 16-29: ganz aus Nearch? s.
 Komm. 19 ἐπεάν He 26 <τὰ> He

3 ἀφορον x

Ἰνδῶν ἐόντες. καὶ τούτοισιν οὔτε ὄπλα
 ἐστὶν ἀρήια οὔτε μέλει τὰ πολεμῆια
 ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὔτοι ἐργάζον-
 ται, καὶ τοὺς φόρους τοῖς τε βασιλεῦσι
 5 καὶ τῆσι πόλεσιν, ὅσαι αὐτόνομοι,
 οὔτοι ἀποφέρουσι. (10) καὶ εἰ πό-
 λεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι
 τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ
 θέμις σφιν ἀπτεσθαι οὐδὲ αὐτὴν τὴν
 10 γῆν τέμνειν, ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμοῦσι,
 καὶ κατακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως
 τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον αὐτῶν κατ' ἡσυ-
 χίαν ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδῶσιν ἢ
 θερίζουσιν.

15 (11) τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ
 νομέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκόλοι.
 καὶ οὔτοι οὔτε κατὰ πόλης οὔτε ἐν
 τῆσι κώμησιν οἰκέουσι, νομάδες δὲ
 εἰσι καὶ ἀνά τὰ ὄρεα βιοτεύουσι. φόρον
 20 δὲ καὶ οὔτοι ἀπὸ τῶν κτηνῶν ἀποφέ-
 ρουσι, καὶ θηρεύουσιν οὔτοι ἀνά τὴν
 χώραν ὀρνιθῆς τε καὶ ἄγρια θηρία.

25

(12) τέταρτον δὲ ἐστὶ τὸ δημιουρ-
 γικὸν τε καὶ καπηλικὸν γένος. καὶ
 οὔτοι λειτουργοὶ εἰσι, καὶ φόρον ἀπο-
 30 φέρουσιν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σφετέ-
 ρων, πλὴν γε δὴ ὅσοι τὰ ἀρήια ὄπλα
 ποιέουσιν· οὔτοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ
 κοινοῦ προσλαμβάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ
 τῷ γένει οἱ τε ναυπηγοὶ καὶ οἱ ναῦται
 35 εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς ποταμούς πλώ-
 ουσι.

κέστατοι [οἱ] ἀστρατεῖαι καὶ ἀδεῖαι τοῦ
 ἐργάζεσθαι, πόλει μὴ προσιόντες μὴδ'
 ἄλλῃ χρειά μὴδ' ὀχλήσει κοινῇ· πολ-
 λάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ
 τόπῳ τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμ-
 βαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς
 πολεμίους, οἱ δ' ἀροῦσιν ἢ σκάπτουσιν
 ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκεί-
 νους. ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα,
 μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργά-
 ζονται τῶν καρπῶν.

(41) τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ
 θηρευτῶν, οἷς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν
 καὶ θρεμματοφορεῖν, ὠνία τε παρέ-
 χειν καὶ μισθοῦ ζεύγη. ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν
 γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερ-
 μολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ
 βασιλέως σίτον, πλάνητα καὶ σκηνίτην
 νεμόμενοι βίον. Ἴππον δὲ καὶ ἐλέφαντα
 τρέφειν οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτη· βασιλικὸν
 δ' ἐκάτερον νενόμισται τὸ κτῆμα, καὶ
 εἰσιν αὐτῶν ἐπιμεληταί. (42-44: F
 20b; 23).

(45) ... περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων
 τσαῦτα λέγεται· ἐπανιόντες δ'
 ἐπὶ τὸν Μεγασθένη λέγωμεν τὰ
 ἐξῆς, ὧν ἀπελίπομεν. (46) μετὰ γὰρ
 τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας τέ-
 τартόν φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργα-
 ζομένους τὰς τέχνας καὶ τοὺς καπηλι-
 κούς καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ ἐργα-
 σία. ὧν οἱ μὲν φόρον τελοῦσι, καὶ λει-
 τουργίας παρέχονται τακτάς, τοῖς

2 πολεμῆια Nauck πολέμια A 12
 τύχοι He 13 κλαδῶσιν (ο. κλαδεύ-
 ουσιν) Rei κλαδοῦσιν A 18 δὲ He τέ A

1 [οἱ] Xyl οἱ ἀστρατεῖαι CD οἷα στρ.
 Fx ὡς ἐν ἀ. ς 2 μῆτε πόλει πρ. E
 17 τε: δὲ CD 30 ἀπελείπομεν F

5

(2) πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖ-
σιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δευτέρον
μετὰ τοὺς γεωργούς, πλείστη δὲ ἔλευ-
10 θέρηι τε καὶ εὐθυμίηι ἐπιχρέομενον.

(3) καὶ οὗτοι ἀσκηταὶ μόνων τῶν πο-
λεμικῶν ἔργων εἰσὶν, τὰ δὲ ὄπλα ἄλλοι
αὐτοῖς ποιέουσι, καὶ ἵππους ἄλλοι παρ-
έχουσι, καὶ διακονοῦσιν ἐπὶ στρατο-
15 πέδου ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵππους αὐτοῖς
θεραπεύουσι, καὶ τὰ ὄπλα ἐκκαθαί-
ρουσι, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἀγούσι, καὶ
τὰ ἄρματα κοσμέουσι τε καὶ ἡνιοχεύ-
ουσιν. (4) αὐτοὶ δὲ ἔστ' ἂν μὲν πο-
20 λεμῆν δέηι, πολεμοῦσιν, εἰρήνης δὲ
γενομένης εὐθυμούνται· καὶ σφινμισθὸς
ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσόσδε ἔρχεται, ὡς καὶ
ἄλλους τρέφειν ἀπ' αὐτοῦ εὐμαρέως.

(5) ἔκτοι δὲ εἰσὶν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπί-
25 σκοποὶ καλεόμενοι. οὗτοι ἐφορῶσι τὰ
γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ
τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι
τῷ βασιλεῖ, Ἰναπερ βασιλεύονται
Ἰνδοί, ἧ τοῖς τέλεσιν, Ἰναπερ αὐτόνο-
30 μοὶ εἰσι. καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος
ἀγγεῖλαι οὐδέν, οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην
ἔσχε ψεύσασθαι.

10 διαχρέομενον Rei χρέομενον (cf. F 4
c. 41, 2) He 20 δέηι apogr. (FH)
δεῖ A² apogr. (BGL) 23 ἄλλους: δια-
κόνους?

δ' ὄπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ
τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἔκκεινται· μό-
νοι γὰρ ἐργάζονται. παρέχει δὲ τὰ μὲν
ὄπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ,
τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν ὁ
ναύαρχος καὶ τοῖς ἐμποροῖς.

(47) πέμπτον ἐστὶ τὸ τῶν πολε-
μιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇι
καὶ πότοις ὁ βίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασι-
λικοῦ διαιτωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους,
ὅταν ᾖ χρεια, ταχέως ποιεῖσθαι, πλήν
τῶν σωμαίων μὴδὲν ἄλλο κομίζοντας
παρ' ἑαυτῶν.

(48) ἔκτοι δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι. τού-
τοις δ' ἐποπτεῦν δέδοται τὰ πρατ-
τόμενα καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ
βασιλεῖ, συνεργούς ποιουμένους τὰς
ἑταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν
τῇ πόλει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ τὰς
αὐτόθι. καθίστανται δ' οἱ ἄριστοι καὶ
πιστότατοι.

1 ναυπηγοῖς CD^o -γίας D^oF 2 βα-
σιλέως v -έων ο 3 (παρέχει)-6: zu-
satz aus F 31 § 52? 5-6 ὁ ναύαρχος
om. x 6 ἐμποροῖς F [καὶ τ. ἐμ.]?
7 <δ> ἐστὶ Mei 9 πότοις: τόποις Cx
11 ἦι εν ειη ο 24-25 τούτους CD
27 ποιουμένους CDF

(6) εβδομοι δέ εἰσιν οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευόμενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ ἢ κατὰ πόλιν ὅσαι αὐτόνομοι σὺν τῆσιν ἀρχῆσιν. (7) πλήθει μὲν ὀλίγον τὸ γένος τοῦτ' ἔστι, σοφίῃ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ ἐκ πάντων προκεκριμένοι. ἔνθεν οἱ τε ἀρχοντες αὐτοῖσιν ἐπιλέγονται καὶ ὄσοι νομάρχαι καὶ ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακες τε καὶ στρατοφύλακες, ναύαρχοὶ τε καὶ ταμίαι καὶ τῶν κατὰ γεωργίην ἔργων ἐπιστάται.

(8) γαμέειν δὲ ἐξ ἑτέρου γένους οὐ θέμις, ὅσον τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ ἢ ἔμπαλιν. οὐδὲ δύο τέχναι ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν οὐδὲ τοῦτο θέμις· οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἑτέρου γένους εἰς ἕτερον, ὅσον γεωργικὸν ἐκ νομέως γενέσθαι ἢ νομέα ἐκ δημιουργικοῦ. (9) μούνον σφισιν ἀνεῖται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένους γενέσθαι, ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφιστῆσιν εἰσι τὰ πρήγματα ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα.

25 20 (37-38) *a) **ARRIAN. Ind. 13:** (F 19a) θηρώσει δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία κατάπερ καὶ Ἕλληνες, ἢ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρα οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι θηρίοις ἐπέοικεν.

30 (2) ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιλεξάμενοι ἀπεδον καὶ καυματώδεα ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐναυλίσασθαι· τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργύας ποιέονται, βάθος δὲ ἐς τέσσαρας. (3) τὸν δὲ χοῦν ὄντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ

(49) εβδομοι δ' οἱ σύμβουλοι καὶ (F 32) σύνεδροι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα καὶ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὄλων.

οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμῆν ἐξ ἄλλου γένους οὐτ' ἐπιτήδευμα οὐτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἔασθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετῆν. (Es folgt F 31).

b) **STRABON 15, I, F 4c.42,** 42/3 p. 704/6: (F 19b 1-2 §§ 39-41) θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. χωρίον ψιλὸν ὄσον τεττάρων ἢ πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράξαντες βαθεῖαι γεφυροῦσι τὴν εἰσοδὸν στενωπῶν γεφυρία· εἰτ' εἰσαφίαισι

6 [ἐκ] Castiglioni 17-18 ἀμείβειν ἕτερον ἐξ ἑτέρου γένους Ἡε ἀμείβεσθαι? Roos 19 (21) γίνεσθαι Ἡε 32 ἐναυλίσασθαι Ἡε ἐπ- A 33 ὀργυῖας (Vulc.) Dueb- ner βάθος δὲ Castiglioni β. τε A

2-3 ἀρχαῖα E 27-28: cf. 15, I, 45 ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ καὶ περὶ τῶν θηρίων ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε καὶ ἄλλοι 34 εἰσαφίαισι CD⁶F

τοῦ δρύγματος, ἐπὶ τὰ χεῖλα ἐκάτερα τῆς τάφρου ἐπιφορήσαντες ἀντὶ τείχεος διαχρέονται, (4) αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῷ χώματι τῷ ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σκηνᾶς σφιν ὀρυκτάς ποιούνται, 5 καὶ διὰ τούτων ὅπας ὑπολείπονται, δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖσιν εἰσέρχεται, καὶ τὰ θηρία προσάγοντα καὶ ἐσελάοντα ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. (5) ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἔρκους καταστήσαντες τῶν τινος θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας ὅσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροήθεις, μίαν 10 εἰσοδοὺν ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γεφυρώσαντες τὴν τάφρον, καὶ ταύτην χοῦν τε καὶ πῶαν πολλὴν ἐπιφέρουσι τοῦ μὴ ἀρίδην εἶναι τοῖσι θηρίοισι τὴν γέφυραν, μὴ τινα δόλον οἰσθῶσιν. (6) αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδῶν σφᾶς κποιέουσι, κατὰ τῶν 15 σκηνέων τῶν ὑπὸ τῆς τάφρου δεδυκότες, οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες ἡμέρης μὲν οὐ πελάζουσι τοῖσιν οἰκουμένοισι, νύκτωρ δὲ πλανῶνται τε πάντη, καὶ ἀγγελδὸν νέμονται, τῷ μεγίστωι καὶ γενναιοτάτω σφῶν ἐπόμενοι κατὰ περ αἱ βόες τοῖσι ταύροισιν. 20 (7) ἐπεὰν ὧν τῷ ἔρκει πελάσσωσι, τὴν τε φωνὴν ἀκούοντες τῶν θηλέων καὶ τῆς ὀδμῆς αἰσθόμενοι, δρόμωι ἵενται ὡς ἐπὶ τὸν χώρον τὸν πεφραγμένον· ἐκπεριελθόντες δὲ τῆς τάφρου τὰ χεῖλα εὐτ' ἂν τῆι γεφύρῃ ἐπιτύχωσιν, κατὰ ταύτην ἐς τὸ ἔρκος 25 ὠθέονται. (8) οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι τὴν εἰσοδοὺν τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρίων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν γέφυραν ὀξέως ἀφείλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κώμας ἀποδραμόντες ἀγγέλλουσι τοὺς ἐλέφαντας ὅτι ἐν τῷ ἔρκει ἔχονται. (9) οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαί- 30 νοῦσι τῶν κρατίστων τε τὸν θυμὸν καὶ τῶν χειροθεστάτων ἐλεφάντων, ἐπιβάντες δὲ ἐλαύνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος· ἐλάσαντες δὲ οὐκ αὐτίκα μάχης ἀπ-

θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἢ τέσσαρας, αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις κρυπτοῖς ὑποκᾶθονται λοχῶντες. ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίασιν οἱ ἄγριοι, νύκτωρ δ' ἐφ' ἓνα ποιοῦνται τὴν εἰσοδοὺν· εἰσιόντων δὲ, κλείουσι τὴν εἰσοδοὺν λάθρα, εἶτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλιμιωτάτους εἰσάγοντες διαμάχονται πρὸς αὐτούς, ἅμα καὶ λιμῶι καταπονοῦντες. ἤδη δὲ καμνόντων, οἱ εὐθαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες ὑποδύουσι ἕκαστος τῆι γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος, ὀρμώμενος δ' ἐνθάνει ὑποδύει τῷ ἀγρίωι, καὶ σύμποδοδεσμεῖ. γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσόντων δ' ὀμοβοῖνοις ἱμάσι προσλαμβάνονται τοὺς ἀυχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασσῶν. ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς

3 ὑπὸ Roos ἐπὶ A τῷ ἐπὶ Rei τοῦ ἐπὶ A 6 αὐτοῖσιν εἰσέρχεται He αὐτοῖσιν εἰσέρχεται (so) A (aus -συν- сог. m. 1) 14 ποιέουσι Castiglioni εἰσοῖσι A ἔχουσι Raphaelius, v 15 οἱ γάρ? 21 τῆς ὀδμῆς He τῆι ὀδμῆι A 30 [τὸν θυμὸν] καὶ [τῶν] He

22-23 συμποδοδεσμεῖ Cas σύμποδα δεσμεῖ ο 24-25 τοὺς τιθασσοῦς D

τονται, ἀλλ' ἐῷσι γὰρ λιμῶι τε ταλαιπωρηθῆναι
 τοὺς ἀγρίους ἐλέφαντας καὶ ὑπὸ τῶι δίψει δουλω-
 θῆναι. (10) εὐτ' ἂν δέ σφισι κακῶς ἔχειν δοκέωσι,
 τηνικαῦτα ἐπιστήσαντες αὐθις τὴν γέφυραν ἐλαύ-
 5 νουσί τε ὡς ἐς τὸ ἔρκος· καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχη
 ἴσταται κρατερῇ τοῖσιν ἡμέροισι τῶν ἐλεφάντων
 πρὸς τοὺς ἄλωκώτας, ἔπειτα κρατέονται μὲν κατὰ
 τὸ εἰκὸς οἱ ἄγριοι, ὑπὸ τε τῇ ἀθυμίῃ καὶ τῶι λιμῶι
 ταλαιπωρούμενοι. (11) οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων
 10 καταβάντες παρειμένοισιν ἤδη τοῖσιν ἀγρίοισι
 τοὺς πόδας ἄκρους συνδέουσιν, ἔπειτα ἐγκλεῦνται
 τοῖσιν ἡμέροισι πληγαῖς σφᾶς κολάζειν πολλαῖς,
 ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ταλαιπωρούμενοι ἐς γῆν πέσωσι·
 παραστάντες δὲ βρόχους περιβάλλουσιν αὐτοῖσι
 15 κατὰ τοὺς αὐχένας, καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κειμέ-
 νοισι. (12) τοῦ δὲ μὴ ἀποσεῖσθαι τοὺς ἀμβάτας
 μηδὲ τι ἄλλο ἀτάσθαλον ἐργάζεσθαι, τὸν τράχηλον
 αὐτοῖσιν ἐν κύκλωι μαχαιρίωι ὀξεῖ ἐπιτέμνουσι, καὶ
 τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομῆν περιδέουσιν, ὡς ἀτρέμα
 20 ἔχειν τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸν τράχηλον ὑπὸ τοῦ
 ἔλκος. (13) εἰ γὰρ περιστρέφονται ὑπὸ ἀτασθα-
 λίας, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἔλκος ὑπὸ τῶι κάλωι·
 οὕτω μὲν ὧν ἀτρέμα ἴσχουσι, καὶ αὐτοὶ γνωσιμα-
 χέοντες ἤδη ἄγονται κατὰ τὸν δεσμὸν πρὸς τῶν
 25 ἡμέρων. (14) ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κα-
 κότητα οὐκ ἄξιοι ἐκτῆσθαι, τούτους ἐῷσιν ἀπαλλάτ-
 τεσθαι ἐς τὰ σφέτερα ἦθεα. (2) ἀγκυρόντες δὲ
 εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας, τοῦ τε χλωροῦ καλάμου
 καὶ τῆς πόας τὰ πρῶτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν. (3) οἱ δὲ
 30 ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ
 περιμοσάμενοι οἱ Ἴνδοι ὠιδαῖσι τε καὶ τυμπάνοισι
 καὶ κυμβάλοισιν ἐν κύκλωι κρούοντές τε καὶ ἐπάι-
 δοντες κατευνάζουσι. (4) θυμόσοφον γὰρ εἶπερ
 τι ἄλλον θηρίον ὁ ἐλέφας, καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς

ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς
 ἐπιχειροῦντας ἀποσει-
 οντο, τοῖς τραχήλοισι αὐ-
 τῶν ἐμβάλλονται κύκλωι
 τομάς, καὶ κατ' αὐτάς
 τοὺς ἱμάντας περιτιθέα-
 σιν, ὥστ' ὑπ' ἀλγηδόνων
 εἴκειν τοῖς δεσμοῖς καὶ
 ἡσυχάζειν. τῶν δ' ἀλόν-
 τῶν ἀπολέξαντες τοὺς
 πρεσβυτέρους ἢ νεω-
 τέρους τῆς χρείας, τοὺς
 λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς
 τοὺς σταθμούς, δῆσαντες
 δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς
 ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχέ-
 νας πρὸς κίονα εὐ πεπη-
 γότα δαμάζουσι λιμῶι·
 ἔπειτα χλόηι καλάμου
 καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι.
 μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν
 διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ
 λόγου, τοὺς δὲ μελισμῶι
 τινι καὶ τυμπανισμῶι
 κηλοῦντες. σπάνιοι δ'
 οἱ δυστιθάσσευτοι· φύσει
 γὰρ διάκεινται πρᾶϊως
 καὶ ἡμέρως, ὥστ' ἐγγὺς
 εἶναι λογικῶι ζῶωι· οἱ
 δὲ καὶ ἐξαίμους τοὺς
 ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι
 πεσόντας ἀνελόμενοι σώ-
 ζουσιν ἐκ τῆς μάχης,
 τοὺς δὲ ὑποδύντας με-

6 κρατερῇ A^a apogr. (BGL) καρτερὰ
 apogr. (FH) 10 τοῖσιν ἀγρίοισι Duebner
 τοῖς τ' ἀγρίοισι A 23 ὧν Duebner
 ἂν (so) A 24 [κατὰ τ. δ.] He 27
 ἀγαγόντες Castiglioni ἄγοντες A

1 ἐπ' αὐτῶν x 8 εἴκειν D
 22-23 δι' ὀλίγου F 25 κηλοῦντες: κατ-
 αλοῦντες D¹ 29-30 οἱ δε: τινὲς γὰρ ς
 (Cor) 34 τοὺς: οἱ ς (Tzschucke) καὶ
 ὑποδύντας D

ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἄραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς ταφὴν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήσπισαν κειμένους, οἱ δὲ καὶ πεσόντων προεκινδύνευσαν, ὃ δὲ τις πρὸς ὀργὴν ἀποκτείνας τὸν ἀμβάτην ὑπὸ μετα-
5 νοίης τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. [[(5-6) εἶδον δὲ ἔγωγε καὶ κυμβαλλίζοντα ἤδη ἐλέφαντα καὶ ἄλλους ὄρχομένους κτλ.]].

ταξὺ τῶν προσθίων πο-
δῶν ὑπερμαχόμενοι διέ-
σωσαν· τῶν δὲ χορτο-
φόρων καὶ διδασκάλων
εἰ τινα παρὰ θυμὸν ἀπέ-
κτειναν, οὕτως ἐπιπο-
θοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας
ἀπέχεσθαι τροφῆς, ἔστι
δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν.

10 (7) βαίνεται δὲ ἐλέφας ἦρος ὥρη
κατάπερ βουῖς ἢ ἵππος, ἐπεὰν τῆσι
θηλέησιν αἰ παρὰ τοῖσι κροτάφοισιν
ἀναπνοαὶ ἀνοιχθεῖσαι ἐκπνέωσιν. κύει
δὲ τοὺς ἐλαχίστους μὲν ἐκκαίδεκα μῆ-
15 νας, τοὺς πλείστους δὲ ὀκτωκαίδεκα.
τίκτει δὲ ἐν κατάπερ ἵππος, καὶ τοῦτο
ἐκτρέφει τῷ γάλακτι ἐς ἔτος ὄγ-
δοον (?). (8) ζῶσι δὲ ἐλεφάντων οἱ
πλείεστα ἔτη ζῶντες ἐς διηκόσια, πολ-
20 λοι δὲ νόσῳ προτελευτῶσιν αὐτῶν·
γῆραι δὲ ἐς τόσον ἔρχονται. (9) καὶ
ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἴαμα
τὸ βόειον γάλα ἐγγεόμενον, πρὸς δὲ
τὰς ἄλλας νόσους ὁ μέλας οἶνος πινό-
25 μενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεια
κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπλασσομένα·
ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἔστιν αὐτοῖσιν
ἰάματα.

(43) βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουςιν
ὡς ἵπποι τοῦ ἕαρος μάλιστα. καιρὸς δ'
ἔστι τῷ μὲν ἄρρηνι, ἐπειδὴν οἰστρω
κατέχεται καὶ ἀγριαίνειν - τότε δὴ καὶ
λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίησιν, ἣν
ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους -, ταῖς δὲ
θηλείαις ὅταν ὁ αὐτὸς οὔτος πόρος
ἀνεωιγῶς τυγχάνη. κύουσι δὲ τοὺς μὲν
πλείστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλα-
χίστους δ' ἐκκαίδεκα· τρέφει δ' ἢ
μήτηρ ἕξ ἔτη. ζῶσι δ' ὅσον μακρο-
βιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί, τινὲς δὲ
καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη. πολ-
λύνοσοι δὲ καὶ δυσίατοι· ἄκος δὲ πρὸς
ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυ-
ζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοση-
μάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, τραύ-
μασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον - ἐξάγει
γὰρ τὰ σιδήρια -, τὰ δ' ἔλκη σαρξίν
ὑδαίαις πυριῶσιν.

30 21 (10-12) a) STRABON 15, I, 37 P. 702/3: (F 18b; 72I F 6b)
ἀρίστη δ' ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνιος πέραν· οὐκ ἀκριβοῦται δέ, ἀλλὰ διὰ τὴν
ἀγνοίαν καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μείζον ἢ τὸ τερατωδέστερον, οἷα τὰ
τῶν χρυσωρύχων μυρμηκῶν (F 23) καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων καὶ
δυνάμεσιν πῖσιν ἐξηλλαγμένων (cf. F 27/30)· ὡς τοὺς Σῆρας μακροβίου φασί, πέρα καὶ

17-18 ὄγδοον: ἕξ ἔτη b; F 4 c. 42, 2
26 καταπλασσομένα Bernardus καταπασ-
σομένα A

I ἐμπροσθίων x 10 [καὶ τίκτουςιν]?
13 δῆ: δὲ CD om. x 15 ἰσχει F
16 οὔτος om. D¹ 18-19 ἐλάχιστοι x
26-27 τραῦμα x^{ae} πρὸς τραῦμα x^e τραύ-
μασι μὲν D

31 Ὑπάνιος: i.e. Hyp(h)asis ἀκριβοῦται E -οῦνται g

διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας. λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικὴν τινὰ σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεστῶσαν, ὧν ἕκαστον παρέχεσθαι τῷ κοινῷ ἐλέφαντα. καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης μεγίστους γίνεσθαι, σχεδὸν δὲ τι καὶ διπλασίους λέοντων, δυνατούς δὲ ὥστε τῶν ἡμέρων 5 τινά, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων <ἀνδρῶν>, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμιόνου βιάσασθαι καὶ ἐλκύσαι πρὸς ἑαυτόν.

κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' 10 ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους δευῖν (?) πῆχεων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέσεις καὶ κλοπάς.

λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, 15 γλυκυτέρους σύκων ἢ μέλιτος. ἀλλαχοῦ δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους ὥσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σταλαγμοὺς ἀφιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, διασπῆντας τὸν χρῶτα τοῦ μὴ φυλαξαμένου. καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, 20 ὑπερβάλλοντας μεγέθει. φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον. εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀκίμους οὐ πρότερον μετιέντας τὸ δηχθέν, 25 πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δῆγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνός καὶ 30 ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον τοῦ ῥύγχους, πρότερον ἢ ἀφθῆναι.

22 (I4) PLIN. N.H. 8, 36: *Megasthenes scribit in India serpentes* F 27a

2 βουλευτῶν Ex βουλευμάτων γ 5 <ἀνδρῶν> Jac

11 δευῖν: πέντε b 11-12 ἡμερωτέ-
ρους D 12 οὐκ ἀθήεις x 16 ὑμε-
νοπτερώτους Epit 18 πέτεσθαι om. E
19 τοὺς δὲ: οἱ δὲ x (richtig? sach-
variante?) 19-20 διακόπτοντας E
26 ἐνίοις C(?)

b) AELIAN. N.A. 17, 39: ἐν τῇ F 27b?
Πρασιακῆι χώραι (Ἰνδῶν δὲ αὕτη
ἐστὶ) Μεγασθένης φησὶ πιθήκους
εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους,
ἔχειν δὲ οὐράς πηχῶν πέντε (?). προσ-
πεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προ-
κόμα καὶ πώγωνας καθειμένους καὶ
βαθεῖς. καὶ τὸ μὲν πρόσωπον πᾶν εἶναι
λευκοὺς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν.
ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ
τὸ τοῖς ἀλλαχόθι πιθήκοις συμφυές
οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

c) AELIAN. N.A. 16, 41: Μεγα-
σθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορ-
πίους γίνεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει με-
γίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν
τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως. γί-
νεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι καὶ τούτους
πτηνοὺς, ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ μεθ' ἡμέραν
ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν
οὖρον, ὅπερ οὖν ἐάν κατά τινος ἐπι-
στάξῃ σώματος, σῆψιν ἐργάζεται πα-
ραχρῆμα. καὶ τὰ μὲν τοῦ Μεγα-
σθένης ταῦτα.

8 Πρασιακῆι Schneider πρασιακῆι ο
Πρασιανῆι? 11 πέντε: δευῖν a 14-15
σῶμα πᾶν - τὸ πρόσωπον δὲ (a)? 22
ἐγχρίπτειν He

in tantam magnitudinem adolescere, ut solidos hauriant cervos taurosque.

23 (39) a) **ARRIAN.** *Ind.* 15, 4: ἐπει καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμηκῶν λέγει Νέαρ-
χος (133 F 8) μύρμηκα μὲν αὐτὸς οὐκ
5 ἰδέειν, ὅποιον δὴ τινα μετεξέτεροι διέγρα-
ψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῆι, δορὰς δὲ
καὶ τούτων ἰδεῖν πολλὰς ἐς τὸ στρατόπεδον
κατακομισθείσας τὸ Μακεδονικόν. (5)
Μεγασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέα
10 εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμηκῶν τὸν
λόγον ἱστορεῖ· τούτους εἶναι τοὺς
τὸν χρυσοὺν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ
χρυσοῦ ἕνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς
γῆς ὀρύσσουσιν ἕνα φωλεύσαιεν, κα-
15 τάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ σμικροὶ μύρμηκες
ὀλίγον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν. (6) ἐκεί-
νους δὲ — εἶναι γὰρ ἄλωπεκέων μέζονας
— πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ
τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσίτιν
20 εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι
τὸν χρυσόν. (7) ἀλλὰ Μεγασθέ-
νης τε ἀκοὴν ἀπηγγέεται, καὶ ἐγὼ
ὅτι οὐδὲν τούτου ἀτρεκέτερον ἀναγράψαι
ἔχω, ἀπίημι ἐκὼν τὸν ὑπὲρ τῶν μυρμηκῶν
25 λόγον.

24 (15) **AELIAN.** *N.A.* 8, 7: Μεγασθένους ἀκοῦω λέγοντος περὶ
τὴν τῶν Ἰνδῶν θάλατταν γίνεσθαι τι ἰχθύδιον· καὶ τοῦτο μὲν δταν ζῆι, ἀθέατον
εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῶι, ἀποθανόν δὲ ἀναπλεῖν. οὐ τὸν ἀψάμενον
30 λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἶτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν.

10-11 τὸν λόγον <λέγων> 13 φύσι
Geier σφίσι A 14 φωλεύσαιεν Roos
-σίου A² apogr. φωλεύσειεν k

b) **STRABON** 15, I, 44 p. 705/6: F 27
τῶν δὲ μυρμηκῶν τῶν χρυσορῦκων δέρ-
ματα ἰδεῖν φησιν οὗτος (Nearchos) παρ-
δαλαίαις ὅμοια. Μεγασθένης δὲ περὶ
τῶν μυρμηκῶν οὕτω φησίν, ὅτι
ἐν Δέρδαις, ἔθνει μεγάλωι τῶν προσε-
ῶιων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον
εἷη τρισχιλίων πῶς τὸν κύκλον στα-
δίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳι χρυσο-
ρυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρ-
μηκες, θηρία ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττω,
τάχος ὑπερφύες ἔχοντες καὶ ζῶντες
ἀπὸ θήρας. ὀρύττει δὲ χειμῶνι τὴν γῆν,
σωρεύει τε πρὸς τοῖς στομίοις καθάπερ
οἱ ἀσφάλακες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ
μικρᾶς ἐψήσεως δεόμενον. τοῦθ' ὑπο-
ζυγίαις μετῆσιν οἱ πλησιόχωροι λά-
θρα· φανερῶς γὰρ διαμάχονται καὶ
διώκουσι φεύγοντας, καταλαβόντες δὲ
διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ὑποζύ-
για. πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρεια προ-
τιθέασι κατὰ μέρος· περισπασθέντων δ'
ἀναιροῦνται τὸ ψῆγμα, καὶ τοῦ τυχόν-
τος τοῖς ἐμπόροις ἀργὸν διατίθενται,
χωνεύειν οὐκ εἰδότες.

7 Δέρδαις: *Dardae* Plin. *N.H.* 6, 67;
11, 111; Dionysios ἐν ᾧ Βασσαρικῶν
(Steph. Byz. s.v.; cf. s.v. Δαρσανία?);
Nonnos *Dion.* 26, 61 10 τούτων D
τούτῳι <τῶν>? 10-11 χρυσορυχίων CDF
12 θηρία Kramer θηρίων 14-15 ὀρύ-
τουσι — σωρεύουσι E 22-23 προστιθέασι
DF 23 περισπασθέντων x (Cor)
81 βραχὺς τις ἰχθύς μέλας)? Jacobs 30

28 ἰχθύδιον, <καὶ τοῦτο μέλαν> (Philes
[λειπ. καὶ] He

25 (17) ANTIGON. *Hist. mir.* 132: Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι (scil. Καλλιμαχὸς φησιν [F 407 Pf]).

26 (16) PLIN. *N.H.* 6, 81: *Onesicritus* (134 F 13) ... *elephantos ibi* 5 (in Taprobane: 721 F 10) *maiores bellicosioresque quam in India gigni scripsit; Megasthenes flumine dividi, incolasque Palaeoogonos appellari, auri margaritarumque grandium fertiliores quam Indos. Eratosthenes* (p. 235 Be) *et mensuram prodidit* ...

27 (13; 29-30) a STRABON 2, 1, 9 p. 70: (721 F 2) διαφερόντως δ' F 13a c.
10 ἀπιστεῖν ἄξιον Δηιάχῳ (716 F 5) τε καὶ Μεγασθένει· οὗτοι γάρ 9, 1 ff.;
είσιν οἱ τοὺς Ἐνωτοκοίτας καὶ τοὺς Ἀστόμους (F 30) καὶ Ἄρρινας (F 29) F 22/3
ἱστοροῦντες, Μονοφθάλμους τε καὶ Μακροσκελεῖς καὶ Ὀπισθοδακτύλους
(F 28). ἀνεκαίνισαν δὲ καὶ τὴν Ὀμηρικὴν τῶν Πυγμαίων γερανομαχίαν (Il.
F 1 ff.), τριspiθάμους εἰπόντες. οὗτοι δὲ καὶ τοὺς χρυσοβύχους μύρμηκας
15 (F 23) καὶ Πᾶνας σφηνοκεφάλους ὄφεις τε καὶ βοῦς καὶ ἐλάφους σὺν κέρασι
καταπίνοντας (F 22)· περὶ ὧν ἕτερος τὸν ἕτερον ἐλέγχει, ὅπερ καὶ Ἐρατοσθένης
(p. 77 Be) φησίν. (Es folgt T 2c). b) - 15, 1, 56/7 p. 710/1: (F 34) ἔχει
μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀθήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν, ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ
τοιαῦτα φησὶ γὰρ (Megasthenes) τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ
20 φανερωῖ γυναιξὶ μίσεσθαι, καὶ σαργοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα, πε-
τροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους (F 21?), οἱ λίθους κατακυλίουσι κρηνο-
βατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας. τὰ τε παρ' ἡμῖν ἡμέρα ζῶια τὰ πλεῖστα παρ'
ἐκείνοις ἄγρια εἶναι. ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους. καλάμους δὲ
μῆκος μὲν τριάκοντα ὀργυῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα·
25 πάχος δέ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς μὲν εἶναι τρίπηχον, τοῖς δὲ διπλασίαν.
(57) ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μυθῶδες πενταspiθάμους ἀνθρώπους λέγει καὶ F 29
τριspiθάμους, ὧν τινὰς ἀμύκτηρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ
στόματος. πρὸς δὲ τοὺς τριspiθάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὅν καὶ
"Ὀμηρον δηλοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέγειν
30 αὐτῶν τὰ ὠὰ καὶ φθειρεῖν· ἐκεῖ γὰρ ὠτοκεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ
μήτ' ὠὰ εὐρίσκεσθαι γεράνων μήτ' οὐδ' νεόττια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον
χαλκῆν ἔχουσαν ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ

6 *Palaeoogonos* Pintianus -leo-ς-gonis ο; cf. Marcian. *Peripl. M. ext.* 1, 1 Ταπρο-
βάνη... τῇ † παλλιγεμούνδου (Παλαισιμούνδου Hoeschel; cf. *ebd.* 1, 8; Plin. *N.H.*
6, 85; Ptolem. *Geogr.* 7, 4, 1; Steph. Byz. s.v. Ταπροβάνη) λεγομένη πρότερον?
11 ἄρινας B 18 ἀθήειαν F ἀπίθειαν F^m (m. 1) 20 μίγνωσθαι D 23 ἐλαφο-
κράνους μονοκέρωτας D 25 περίμετρον x τρίπηχου CF τριπήχην x 26
ὑπερεκπιπτόντων DF -πίπτοντες C 29 καὶ τοῖς - εἶναι κορυφῆ; cf. 718 F 1
31 μήτ' ο Cor μηδ' ο

- τῶν Ἐνωτοκοιτῶν καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων τερατωδῶν. τοὺς
 μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοτον (ἀποκαρτερεῖν γάρ), F 28
 ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους.
 Ἄστομόους δὲ τινὰς ἀχθῆναι, ἡμέρους ἀνθρώπους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ F 29
 5 Γάγγου, τρέφεσθαι δ' ἀτμοῖς ὀπτῶν κρεῶν καὶ καρπῶν καὶ ἀνθέων ὁσμαῖς,
 ἀντὶ τῶν στομάτων ἔχοντας ἀναπνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ
 τοῦτο περιγίνεσθαι μόλις, καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. περὶ δὲ τῶν ἄλλων
 διηγεῖσθαι τοὺς φιλοσόφους (F 32), Ὁκύποδάς τε ἱστοροῦντας ἴππων μᾶλλον
 ἀπιόντας· Ἐνωτοκοίτας τε ποδήρη τὰ ὠτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν, ἰσχυροὺς δ'
 10 ὥστ' ἀνασπᾶν δένδρα καὶ ῥήττειν νευράν· Μονομμάτους τε ἄλλους, ὠτα μὲν
 ἔχοντας κυνός, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμόν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ
 στήθη. τοὺς δὲ Ἀμύκτηρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλιγοχρονίους, πρὸ
 γήρας θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολὺ. περὶ δὲ
 τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ (F 197 Bgk⁴) καὶ Πιν-
 15 δάρῳ (Ol. 3, 16 u.ö.) καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. [[μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαχένους
 (88 F 12) λεχθέν, [ὡς] ἐτι χαλκὸς βοῖτο σταλαγμοῖς χαλκοῖς καὶ σύροισι]]. ἐγγυτέρῳ
 δὲ πίστεώς φησιν ὁ Μεγασθένης, ἐτι οἱ ποταμοὶ καταφέρουσι
 ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ·
 [[τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίαι συμβαίνει]]. (Es folgt F 32).
 20 28 (31-32) PLIN. N.H. 7, 22 (SOLIN. 52, 26): *in monte, cui nomen est* F 27
 † *Nulo, homines esse aversis plantis, octonos digitos in singulis habentes*
auctor est Megasthenes. (Es folgt Ktesias 688 F 45 pa).
 29 (33) PLIN. N.H. 7, 25: *Megasthenes gentem inter Nomadas Indos* F 27
narium loco foramina tantum habentem, anguim modo loripedem, vocari
 25 *Sciritas. ad extremos fines Indiae ab oriente circa fontem Gangis Astomorum*
gentem sine ore, corpore toto hirtam, vestiri frondium lanugine, halitu tantum
viventem et odore, quem naribus trahant. nullum illis cibum nullumque
polum, radicum tantum florumque varios odores et silvestrium malorum, quae
secum portant longiore itinere, ne desit olfactus; graviore paulo odore haud
 30 *difficuller exanimari.* (26) *super hos extrema in parte montium Trispi-*
thami Pygmaei que narrantur, ternas spithamas longitudine [[hoc est ternos do-
drantes]] non excedentes, salubri caelo semperque vernante montibus ab
aquilone oppositis, quos a gruibus infestari Homerus quoque prodidit. fama

2 σανδρόκοτον CF σαδρόκοτον x 6 τὰς ἀναπνοάς x 9 τε Groskurd δὲ ο
 ὠτα om. C 10 τε Kramer δὲ ο 16 [ὡς] ζ (Cor) 19 τοῦτο δὲ D 21
 nullo D¹F nulo, nullo, nilo Solin (v.l.) Imao Marquart in plantis singulis.
 Megasthenes . . . scribit nationes capitibus caninis e.g.s. Solin 25 scyritas FT
 Σκιρῶται Aelian. N.A. 16, 23 30-31 Trispithami (F 27) Harduin Trispithami
 d spithami, sphitami, sphithami r

est insidentes arietum caprarumque dorsis, armatos sagittis, veris tempore universo agmine ad mare descendere et ova pullosque earum alitum consumere. ternis expeditionem eam mensibus confici; aliter futuris gregibus non resisti. casas eorum luto pinnisque et ovorum pulaminibus construi.

5 30 (34) PLUTARCH. *De fac. lun.* 24 p. 938C: τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, F 27 ἦν φησι Μεγασθένης τοὺς μήτ' ἐσθίοντας μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῶν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὀσμῇ.

31 (36a) STRABON 15, I, 50/2 p. 707/9: (F 19b § 49) τῶν δ' ἀρχόντων F 4 c. 42, οἱ μὲν εἰσιν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀστυνόμοι, οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ὧν οἱ 3/4
10 μὲν ποταμούς ἐξεργάζονται καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλειστάς διώρυγας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπισκοποῦσιν, ὅπως ἐξ ἴσους ἢ τῶν ὑδάτων παρεῖη χρῆσις. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολάσεώς εἰσι κύριοι τοῖς ἐπαξίοις. καὶ φορολο-
15 γοῦσι δέ, καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν — ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκῶν, μεταλλευτῶν. ὁδοποιοῦσι δέ, καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασιν, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν.

(51) οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἐξ πεντάδας διήρηνται. καὶ οἱ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμουσι, καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι παρέδρους δόντες, καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ χρήματα
20 τῶν ἀποθανόντων, νοσοῦντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντας θάπτουσι. τρίτοι δ' εἰσίν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἶεν αἱ κρείττους καὶ χεῖρους γοναὶ καὶ θάνατοι. τέταρτοι <δ> οἱ περὶ τὰς κατηλείας καὶ μεταβολάς, οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὠραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο· οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μετα-
25 βάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοῖη φόρους. πέμπτοι δ' οἱ προεστῶτες τῶν δημιουργουμένων καὶ πωλοῦντες ταῦτ' ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιὰ· τῶι μιγνύντι δὲ ζημία. ἕκτοι δὲ καὶ ὑστατοὶ οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῶι κλέψαντι τὸ τέλος. ἴδιοι μὲν ἕκαστοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τῆς
30 τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς, τιμῶν (?) τε καὶ ἀγορᾶς καὶ λιμένων καὶ ἱερῶν.

(52) μετὰ δὲ τοὺς ἀστυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία ἢ περὶ τὰ στρατιωτικά, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἐξαχθῆ διωρισμένη. ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου

6 τοὺς add. BE ἀστόμους v εὐστόμους ο (?) 9 ἀγορανόμοι ο ἀγρόνομοι
Lumbroso στρατιωτικῶν (lin. 31) Jac στρατιωτῶν ο 9-10 οἱ μὲν <ἀγορα-
νόμοι ο. <πρῶτοι>? 11 διώρυγας CD 17-20: cf. F 4 c. 42, 3 20 ἀπο-
θανόντων (νογ θαπτ.) x 23 <δ> Mei τὰς μεταβολάς D 24 ὠραίων: ὄρων CDF
πωλοῖντο x οὐκ ἔστι: οὐκέτι CD 26 καὶ πωλοῦσι (ἴνα π.) καὶ ταῦτ'? 29
πολιτῶν DF [καὶ] τῆς? 30 τιμῶν: τειχῶν Kramer 32 διηρημένη (lin. 17)?
ναυάρχου: cf. F 19b § 45

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

- τάττουσι, τὴν δὲ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοικῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται καὶ τροφή αὐτοῖς τε καὶ κτήνεσι καὶ τὰ ἄλλα τὰ χρήσιμα τῆι στρατιᾷ. οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνους παρέχουσι, τυμπανιστάς, κωδωνοφόρους, ἔτι δὲ καὶ ἵπποκώμους καὶ μηχανοποιούς καὶ τοὺς τούτων ὑπρέτας· ἐκπέμπουσί τε πρὸς 5 κώδωνα τοὺς χορτολόγους, τιμῆι καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. τρίτοι δὲ εἰσιν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι, τέταρτοι δὲ οἱ τῶν ἵππων, πέμπτοι δ' ἄρμάτων, ἕκτοι δὲ ἐλεφάντων. βασιλικοὶ δὲ σταθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις, βασιλικὸν δὲ καὶ ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἵππωνα καὶ τὸ 10 θηρίον ὁμοίως. χρῶνται δ' ἀχαλινώτοις· τὰ δ' ἄρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν, οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβειᾶς ἄγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν [τὸ] ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλύνεσθαι. δύο δ' εἰσιν ἐπὶ τῷ ἄρματι παραβάται πρὸς τῷ ἡνίοχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλεφάντος ἡνίοχος τέταρτος, τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες.
- 15 32 (27) STRABON 15, I, 53/5 p. 709/10: (F 31) εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν F 4 c. δίαταν Ἴνδοι πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις. οὐδ' ὄχλωι περιττῶι χαί- 5; F 1 ρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι. πλείστη δ' ἐκεχειρία περὶ τὰς κλοπὰς· γενόμενος γοῦν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατοπέδῳι φησὶν ὁ Μεγασθένης, τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηγεγμένα 20 κλέμματα πλειόνων ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγράφους καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένους. οὐδὲ γὰρ γράμματα εἰδέναι αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι. εὐπραγεῖν δ' ὁμῶς διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνον τε γὰρ οὐ πίνειν ἀλλ' ἐν θυσαῖς μόνον, πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντὶ κριθῶν συντιθέντας. καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὄρυζαν εἶναι ῥοφητὴν. καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ συμβολαίοις 25 τὴν ἀπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὔτε γὰρ ὑποθήκης οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας· οὐδὲ μαρτύρων οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν παραβαλλομένους. καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλέον ἀφρουρεῖν.
- ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά, τὰλλα δ' οὐκ ἂν τις ἀποδέξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινήν δείπνου τε καὶ ἀρίστου, ἀλλ' 30 ὅπως ἐκάστωι φίλον· πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον.

2 τοῖς κτήνεσι D τῆι στρατιᾷ Cor τῆς στρατείας (-εἰᾶς F) ο 3 καὶ τοὺς κωδωνοφόρους D 5 κώδωνα Cor -ας ο κατασφαλιζόμενοι D 8 βασ. δὲ Jac βασ. τε ο 10 ἀχαλινώτοις: scil. τοῖς ἵπποις 11 φορβειᾶς D φορβείας F 12 [τὸ] v (vor Kramer) 12-13 ἐπὶ τ. ἀ. om. x 13 ἀναβάται x τῷ ἡνίοχῳ F τῷ om. γ 16 στρατείας Cor στρατιᾶς (-εἰαῖς F) ο οὐχ ὄπλωι F 17 γενόμενος Cas -μένους ο 18 γοῦν F δ' οὖν γ 21 χρωμένους? Mei 22 εὐπραγεῖν F εὐ πράττειν γ 23 κριθῶν Kramer κριθίνων ο κριθίνου Cor 25 ὑποθήκης Tug-whitt ἐπι- ο 26 οὐδὲ μαρτύρων om. x 27 τὰ πλέονα φρουρεῖν C τὰ πλέον ἀφρουρεῖν D 28 τὰλλα δ' οὐκ x τὰλλα δ' οὐδ' γ 29 πᾶσιν om. D

(54) γυμνασίων δὲ μάλιστα τρῖψιν δοκιμάζουσι, καὶ ἄλλως καὶ διὰ σκυτα-
 λίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζονται τὰ σώματα. λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, καὶ F 15
 μικρὰ χώματα. ὑπεναντίως δὲ τῆι ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφο-
 ροῦσι γάρ, καὶ διαλιθῶσι κόσμῳ χρῶνται, σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς, καὶ
 5 σκιάδια αὐτοῖς ἔπεται. τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν
 ὄψιν. ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῆι ἡλικίαι
 τῶν γερόντων προνομίαν διδῶσιν, ἀν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. πολ-
 λὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητὰς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσι τε ἀντιδιδόντες ζευγος
 βοῶν, ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας, εἰ δὲ
 10 μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. θύει δὲ οὐδεὶς ἐστεφανωμένος
 οὐδὲ θυμῆι οὐδὲ σπένδει· οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν, ἵνα μὴ
 λελωβημένον ἄλλ' ὀλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἄλους F 4c. 42,
 ἀκρωτηριάζεται· ὅ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειρο- 4
 κοπεῖται· ἐὰν δὲ τεχνίτου χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέλῃται, θανατοῦται. δοῦλοις F 4c. 39,
 15 δὲ οὗτος (Megasthenes) μὲν φησι μὴδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι [[Ὀνησι- 5; F 16
 κριτος (134 F 24/5) δὲ τῶν ἐν τῆι Μουσικανῷ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει]], καὶ ὡς
 κατόρθωμά γε, καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης
 κατορθώματα ὡς εὐνομωτάτης.

(55) τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστίν, ὠνητῶν
 20 καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ
 λοιπὸν στρατιωτικόν. μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα γέρας ἔχει συνεῖναι
 τῷ ἐκείνῳ διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες, οὐδ' ὑπνοῖ μεθ' ἡμέραν ὁ
 βασιλεύς, καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς
 ἐπιβουλὰς. τῶν δὲ μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μὲν ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς κρίσεις,
 25 ἐν αἷς διημερεῦει διακοῦον οὐδὲν ἤττον, κἂν ὥρα γέννηται τῆς τοῦ σώματος
 θεραπείας (αὕτη δ' ἐστίν ἢ διὰ τῶν σκυταλίδων τρῖψιν)· ἅμα γάρ καὶ διακοῦει
 καὶ τρίβεται, τεττάρων περιστάντων τριβέων. ἑτέρα δ' ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς θυσίας
 ἐξοδος· τρίτη δ' ἐπὶ θήραν βακχική τις, κύκλωι γυναικῶν περικεχυμένων,
 ἔξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων. περιεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός, τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς
 30 μέχρι γυναικῶν θάνατος· προηγοῦνται δὲ τυμπανισταὶ καὶ κωδωνοφόροι. κυνη-
 γετῆ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν, ἀπὸ βήματος τοξέων (παρεστᾶσι δ'
 ἔνοπλοι δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες), ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ
 γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ
 συστρατεύουσιν, ἡσχημένοι παντὶ ὄπλῳ. (Es folgt F 27b).

I γυμνασίων Cor -σιον O 5 σκιάδια D 9 εὐπαθείας ς (Cor) 11 ἀλλ'
 ἀποπνίγουσιν C 12 διδῶται ἀλλ' ὀλόκληρον D 14 <καὶ> τεχνίτου v 17-18
 καὶ - εὐνομωτάτης nicht sicher, ob M. oder Onesikritos (περὶ τῆς Μουσικανῷ χώρας...
 ἔγκωμιάζων αὐτήν) 22 μεθ' ἡμέρας D 23 καὶ om. D 24 τῶν δὲ μὴ Jac
 τῶν γε μὴν O τῶν τε μὴ Cor τῶν γε μὴ Groskurd 26 γάρ: δὲ D [καὶ] διακοῦει Cor
 29 περιεσχοίνισται Jac παρε- O ἐκτὸς CDF 30 μέχρι: δίχα x

33 (40) STRABON 15, I, 58/60 p. 711/4: (F 27b) περι δὲ τῶν φιλο- F 31:
 σόφων λέγων (Megasthenes) τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν φησιν ὕμνητάς εἶναι (721 F
 τοῦ Διονύσου, δεικνύοντας τεκμήρια τὴν ἀγρίαν ἀμπелον παρὰ μόνους αὐτοῖς 20)
 φουμένην καὶ κιττὸν καὶ δάφνην καὶ μυρρίνην καὶ πύξον καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, (F 4 c
 5 ὧν μὴδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπάνια καὶ μετὰ
 πολλῆς ἐπιμελείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ σινδονοφορεῖν καὶ τὸ μιτροῦ-
 σθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεσθαι ἄνθινα καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖ- F 32 f
 σθαι (?) καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους, τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα
 τιμᾶν. [[ταῦτα μὲν οὖν μυθῶδη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τῆς
 10 ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου· πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλὴ καὶ ἡ
 Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν
 ἔθνῶν ἑκάστου πολὺ μέρος εὐάμπелον καὶ εὐοῖνον λέγεται.]]
 (59) ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιεῖται [περὶ] τῶν φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων,
 ὧν τοὺς μὲν Βραχμαῖνας καλεῖ, τοὺς δὲ Γαρμαῖνας. τοὺς μὲν οὖν Βραχμαῖνας
 15 εὐδοκιμεῖν <μᾶλλον>. μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν. ἥδη δ' εὐθύς
 καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητάς λογίους ἄνδρας, οὓς προσιόντας λόγῳ μὲν
 ἐπαίδειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεχνίαν, τὸ δ' ἀληθές
 σωφρονικὰς τινὰς παραινέσεις καὶ ὑποθήκας διδόναι· τὰς δ' ἥδιστα ἀκρω-
 μένας μάλιστα εὐτέχνους εἶναι νομίζεσθαι. μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ
 20 ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, αἰεὶ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριεστέρων
 τυγχανούσης διδασκάλων. διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄσει πρὸ τῆς
 πόλεως ὑπὸ περιβόλῳ συμμετρῶι, λιτῶς ζῶντας ἐν στιβάσι καὶ δοραῖς,
 ἀπεχομένους ἐμφύγων καὶ ἀφροδισίων, ἀκρωμένους λόγων σπουδαίων, μετα-
 25 δίδοντας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκρωόμενον οὔτε λαλῆσαι θέμις οὔτε χρέμ-
 ψασθαι, ἀλλ' οὐδὲ πτύσαι, ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὡς
 ἀκολασταίνοντα. ἔτη δ' ἑπτὰ καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν
 ἑαυτοῦ κτῆσιν ἑκάστου, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνειμῶνας μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα
 καὶ χρυσοφοροῦντα μετριῶς ἐν τοῖς ὡσί καὶ ταῖς χερσί, προσφερόμενον σάρκας
 τῶν μὴ πρὸς τὴν χρείαν συνεργῶν ζώων, δριμύων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμενον.
 30 γαμῖν δ' ὅτι πλείστας εἰς πολυτεχνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω

I-12: s. Komm. 3 τεκμήριον D μόνους αὐτοῖς F (?) αὐτοῖς om. r 5
 τοῦ om. DF 7-8 κωδωνοκροτεῖσθαι? Mei 9 [τά] Kramer 13 [περὶ] Cor
 14 Γαρμαῖνας: γερμαῖνας x Epit (cf. zu p. 637, 23) Πράμνας 15, 1, 70 (721 F 15)
 Σαρμαῖνας (-μᾶνες Cobet -μᾶναι Stählin) Clem. Al. Strom. I, 71, 5 (721 F 20) Σαμα-
 ναῖοι (Clem. l.l. § 4) Bardesanes 719 F 2 Brähmanas und Samanas (Samanas):
 s. Hultzsck C.I. Ind. I 5, 15 u.ö.; Timmer Megasthenes, 1930, p. 84 ff. 15
 <μᾶλλον> Cor 16 καὶ om. D λόγῳ Tygwhitt λόγων CDF λόγον r 17 [δοκεῖν]?
 19-20 καὶ ἄλλας D 21 <τούτους> τοὺς φιλ. (cf. § 60)? 22 πόλεως: i.e. Pali-
 bothra? περιβόλων συμμετρῶν D 27 κτῆσιν: κοίτην F 28 καὶ χρυσ. om. D
 29 τῶν μὴ ε μὴ τῶν o

γίνεσθαι ἄν, ἀδουλοῦσί τε τὴν ἐκ τέκνων [μὴ ἔχουσι δούλους] ὑπηρεσίαν ἐγγυτάτω
 οὔσαν πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. ταῖς δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφι-
 λοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γένοιτο, ἵνα μὴ τι τῶν οὐ θεμιτῶν
 ἐκφέρουεν εἰς τοὺς βεβήλους, εἰ δὲ σπουδαῖα, μὴ καταλείποιεν αὐτούς. οὐδένα
 5 γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὐτως ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν
 ὑφ' ἐτέρωι εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν. πλείστους
 δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ τοῦ θανάτου· νομίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον
 ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι, τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον καὶ τὸν
 εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφῆσαι· διὸ τῆι ἀσκήσει πλείστη χρῆσθαι πρὸς τὸ
 10 ἐτοιμοθάνατον. ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μὴδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις· οὐ
 γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἀχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιώδεις ὑπολήψεις
 ἔχοντας· καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἀχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν
 μεταβαλλομένους. τὰ δὲ περὶ φύσιν τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησὶν (ἐν ἔργοις
 γὰρ αὐτοῦς κρείττους ἢ λόγους εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιστουμένους), περὶ
 15 πολλῶν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοδοξεῖν. ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτός,
 λέγειν ἀκείνους· καὶ ὅτι σφαιροειδῆς, ὃ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι'
 ὄλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμο-
 ποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις πέμπτη τίς ἐστὶ φύσις, ἐξ ἧς ὁ
 οὐρανὸς καὶ τὰ ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἵδρται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος
 20 δὲ καὶ ψυχῆς ὁμοία λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω. παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ
 καὶ Πλάτων περὶ τε ἀφθαρσίας ψυχῆς καὶ τῶν καθ' "Αἰδοῦ κρίσεων, καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα. περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει.

(60) τοὺς δὲ Γαρμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντιμοτάτους Ἰγλοβίου φησὶν ὀνομά-
 ζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, † ἐσθῆτος φλοιῶν
 25 δενδρείων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων
 πυθνανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ
 θεῖον. μετὰ δὲ τοὺς Ἰγλοβίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἱατρικούς καὶ ὡς
 περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλοσόφους, λιτοὺς μὲν, μὴ ἀγραύλους δέ, ὀρύζην καὶ
 ἀλίφίτους τρεφομένους, ἀ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα καὶ ὑποδεξάμενον
 30 ξενίαί. δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν καὶ ἀρρενογόνους καὶ θηλυγόνους διὰ
 φαρμακευτικῆς. τὴν δὲ ἱατρείαν διὰ σιτίων τὸ πλεόν, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτε-

1-2 ἄν - παρασκευάζεσθαι om. x 1 ἄν, ἀδουλοῦσί τε Kramer ἀναδουλοῦσί τε ο
 ἄν, ἀδούλοις οὔσι Tyrwhitt τὴν - ὑπηρεσίαν: cf. Onesikritos 134 F 24 [μὴ ἔ.
 δ.] Tyrwhitt 4 καταλίπειεν Dx 6-7 πλείστον - λόγον E 8 καὶ om. x (Cor)
 14 διὰ μύθων: cf. 721 F 18; Bardesanes 719 F 1 § 2? ἀπιστουμένους DF 15
 γενητὸς C 17 διαπεφοίτηκεν (-φυ- F) ο διαπέφουκεν Cor 20 καὶ ψυχῆς F καὶ
 om. γ (?) 23 γαρμᾶνας F γερμᾶνας γ; s. zu p. 636, 14 ἐντιμοτάτους D -τιμω- γ
 24-25 ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλ. δ. ς ἐσθῆτος <ούσης>? Kramer ἐσθητοῦς φλοιῶι
 δενδρείωι? Mei 25 δένδρων x δενδρίων CF 28 ἀγραύλους E ὑγραύλους γ 30-31
 δύνασθαι - φαρμακευτικῆς zusatz oder hinter μετέχειν (p. 638, 2)? 30 δὲ om. D

- λείσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα καὶ τὰ κατα-
πλάσματα, τᾶλλα δὲ κακουργίας πολὺ μειέχειν. ἀσχεῖν δὲ καὶ τούτους κάκείνους
καρτερίαν, τὴν τε ἐν πόνους καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἑνὸς σχήματος
ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην. ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικούς καὶ
5 ἐπαιδοῦς καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους λόγων καὶ νομίμων ἐμπείρους,
ἐπαιτοῦντας καὶ κατὰ κώμας καὶ πόλεις· τοὺς δὲ χαριστεροὺς μὲν τούτων καὶ
ἀστειότερους, οὐδ' αὐτοὺς δὲ ἀπεχομένους τῶν καθ' "Αἰδην θρυλουμένων, ὅσα
δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα. συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας,
ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων.
- 10 34 (42-43) a) STRABON 15, I, 68 p. 718: τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγ-
γραφῶν ἔστω παράδειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ
Καλάνου λόγος. ὅτι μὲν γὰρ συνῆλθεν Ἀλε-
ξάνδρῳ καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ διὰ
15 πύρος, ὁμολογοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν
αὐτὸν φασι οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας·
Μεγασθένης δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσό-
φοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς
ἐξάγειν, τοὺς δὲ ποιοῦντας τοῦτο νεα-
20 νικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς
τῆι φύσει φερομένους ἐπὶ πληγὴν ἢ
κρημνόν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθόν,
τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχομένους,
τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ ὠθουμένους,
25 οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος
ἄνθρωπος καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τρα-
πέζαις δεδουλωμένος. τοῦτον μὲν οὖν
ψέγεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν (?) ἐπαι-
νεῖσθαι, ὅς τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγ-
30 γέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱόν,
πειθομένῳ τε δῶρα ἔσσεσθαι ὑπισ-

b) ARRIAN. *Anab.* 7, 2, 2: οὕτω τοι
οὐ πάντῃ ἐξω τοῦ ἐπινοεῖν τὰ κρείττω ἦν
'Αλέξανδρος, ἀλλ' ἐκ δόξης γὰρ δεινῶς
ἐκρατεῖτο. ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα αὐτῷ
ἀφικομένῳ καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν
'Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς πόθος ἐγένετο
ξυνεῖναι τινὰ οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων,
ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε.
καὶ ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν,
ὅτου ὀμιλεῖται οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμις
ὄνομα, οὕτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλέξαν-
δρον ἤξειν, οὕτε τοὺς ἄλλους εἶα. (3)
ἀλλὰ ὑποκρίνασθαι γὰρ λέγεται, ὡς
Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἴπερ οὖν καὶ
'Αλέξανδρος, καὶ ὅτι οὕτε δέοιτό του
τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου· ἔχειν γὰρ οἱ εὐ-
τὰ παρόντα, καὶ ἅμα ὄραν τοὺς ξὺν
αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ
θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ
πέρας τι αὐτοῖς γινόμενον τῶν πολλῶν
πλανῶν. οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς, ὅτου
κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι, οὕτε αὐ-

6 καὶ (νογ κατὰ) om. ς (Cof u. a.)
(e copi.) θρυλουμένων D θρυλλ. γ

17 ἐν τοῖς μὲν DFv 22-23 ἄπνους -
πολύπνους F 25 κάλλανος DF 28
Μάνδανιν (auch 15, I, 64 = Onesikritos
134 F 17) ο Δάνδαμις B; Plutarch. *Alex.*
8; 65 *Dindimus Alex. M. et Dind. regis*
Bragmanorum Coll. p. 169 ff. Kuebler
29 τοῦ om. E

7 ἀστειότερους: λογιωτέρους F^m*m. I

14-15 <τῶν> Ἰνδῶν Sintenis [Ἰνδῶν?]
23-24 [καὶ] Ἀλ.? 25 ἔχειν Vulcanius
ἔχει A 28 μηδὲ Ellendt μήτε A 31
ἦν: εἶη Krueger

χνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν, μήτ' ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱόν, ὃν γε ἄρχειν μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς, μήτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, 5 ὧν οὐδεὶς ἴκρορος, μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ὧι ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανῶν δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς τετραχωμῆνης ἀπὸ γήρωσ σαρκός, μεταστάς εἰς βελτίω καὶ 10 καθαρώτερον βίον, ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

15

δεδιέναι, ὅτου κρατοίη ἐκεῖνος, ἔστιν οὐ εἴργεσθαι. (4) ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξαρχεῖν, φέρουσαν τὰ ὠραῖα, ἀποθανόντα δὲ ἀπαλλαγῆσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος. οὐκ οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐπιχειρῆσαι βιάσασθαι, γνόντα ἐλεύθερον ὄντα τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ Κάλανον γὰρ ἀναπεισθῆναι τῶν ταύτηι σοφιστῶν, ὄντινα μάλιστα δὴ αὐτοῦ ἀκράτορα Μεγασθένης ἀνέγραψεν αὐτοὺς τοὺς σοφιστάς λέγειν κακίζοντας τὸν Κάλανον, ὅτι ἀπολιπὼν τὴν παρά σφίσιν εὐδαιμονίαν ὁ δὲ δεσπότην ἄλλον ἢ τὸν θεὸν ἐθεράπευε.

716. DAIMACHOS (DEI-) VON PLATAIAI

Nach 297 (293?)

T

1 (II 440) STRABON 2, I, 9 p. 70 (= Eratosthenes): ἅπαντες μὲν τοί- 20 νυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δημάχος, τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης (715 T 4; 721 F 2) (F 5). ἐπέμφθησαν μὲν γάρ εἰς τὰ Παλίμβοθρα ὁ μὲν Μεγασθένης πρὸς Σανδρόκοττον, ὁ δὲ Δημάχος πρὸς Ἀμιτροχάτην τὸν ἐκείνου υἱὸν κατὰ πρῆβειαν, ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀποδημίας κατέλιπον τοιαῦτα, ὕφ' ἧς δὴ ποτε αἰτίας 25 προαχθέντες.

2 STRABON 2, I, 19 p. 76: πάλιν δ' ἐκείνου (Eratosthenes p. 178 ff. Be) τὸν Δημάχον ἰδιώτην ἐνδείξασθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων . . . (F 3)

3 STRABON 2, I, 4 p. 68/9: von Hipparchos benutzt (712 F 2 § 4)?

2 δς γε ἄρχει x 3 μήτε Cor μηδὲ ο
5 ὧν: ὧι ς κρόρος: πόθος? Cor 7
τροφή E ἀποθανῶν E -νόν F -νόντι Γ
8 ὑπὸ γήρωσ Cor

I-2 ἔστιν οὐ Krueger ἐς τὸ A

17 Δαίμαχος Harp. (F 1) Athen. (F 4) Δημάχος Strab. (T 1-2; F 2) 23
Σανδρόκοττον ν ἀνδρόκοτ(τ)ιον ο διήμαχος C Ἀμιτροχάτην F 6 ἀλιτροχάδην ο
'Αμιτροχάδην (= Bindusāra Amitraghāta) Lassen

F

ΠΕΡΙ ΙΝΔΙΚΗΣ (ΙΝΔΙΚΑ) Α - Β (?)

1 (4) HARPOKR. s.v. ἐγγυθήκη . . . εἴη δ' ἂν σκευῶς τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον [εἶναι], ὡς Καλλι-
5 ξενός τε ἐν δ' Περὶ 'Αλεξανδρείας (627 F 2b) ὑποσημαίνει καὶ Δαίμαχος ὁ Πλαταιεύς ἐν β' Περὶ 'Ινδικῆς.

OHNE BUCHZAHL (BUCHTITEL)

2 (1) a) STRABON 15, I, 12 p. 690 (= Eratosthenes): (Ktesias 688
F 49; Onesikritos 134 F 6; Nearchos 133 F 5) Μεγασθένης (715 F 6c) δὲ
10 καὶ Δημάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίου
τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δημάχος δ' ὑπὲρ τοὺς
τρισμυρίους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις
(2, I, 2 ff. = Patrokles 714 F 2) εἴρηται. b) - 2, I, 14 p. 72: εἰ δὴ τοῦτο
(scil. die auf 3000 stadien geschätzte breite von Taprobane zuzüglich
15 der entfernung der insel von Indien) προσθειῆ τις τοῖς τρισμυρίοις,
οἷς φησιν ὁ Δημάχος μέχρι τῆς εἰς Βακτρίους καὶ Σογδιανούς
ὑπερθέσεως, ἐκπέσοι ἂν πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη (scil. nördlich vom Tauros)
τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς εὐκράτου. c) - 2, I, 17 p. 74: οἱ δέ γε περὶ Δη-
μαχὸν τοῖς τρισμυρίοις ἔαν προσλάβωσι τὸ ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην
20 καὶ τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης, οὓς οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακισ-
χιλίων θετέον, ἐκτοπιοῦσι τὰ τε Βάκτρα καὶ τὴν 'Αρίαν κτλ.

3 (2) STRABON 2, I, 19 p. 76: πάλιν δ' ἐκείνου (scil. 'Ερατοσθένης) τὸν
Δημάχον ἰδιώτην ἐνδείξασθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων - οἶεσθαι
γὰρ τὴν 'Ινδικὴν μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε φθινοπωρινῆς ἰσημερίας
25 καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθένει τε ἀντιλέγειν
φήσαντι (715 F 7a) ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς 'Ινδικῆς τὰς τε
ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν· μηδέτερον
γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς 'Ινδικῆς συμβαίνειν - ταῦτα δὲ φάσκοντος
ἀμαθῶς λέγεσθαι κτλ.

30 4 (3) ATHEN. 9, 51 p. 394 E: Δαίμαχος δ' ἐν τοῖς 'Ινδικοῖς ἱστορεῖ
περιστερὰς μηλίνας γίνεσθαι ἐν 'Ινδοῖς.

5 (-) STRABON 2, I, 9 p. 70 (= Eratosthenes): (T I) διαφερόντως δ'
ἀπίστεϊν ἕξιον Δημάχῳ τε καὶ Μεγασθένει (715 F 27)· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τοὺς
'Ἐνωτοιοῖτας καὶ τοὺς 'Αστόμους καὶ 'Αρρινας ἱστοροῦντες, Μονοφθάλμους τε
35 καὶ Μακροσκελεῖς καὶ 'Οπισθοδακτύλους. ἀνεκαίνισαν δὲ καὶ τὴν 'Ομηρικὴν

τῶν Πυγμαίων γερανομαχίαν, τρισπιθάμους εἰπόντες. οὔτοι δὲ καὶ τοὺς χρυσα-
 ρύχους μύρμηκας καὶ Πᾶνας σφηνοκεφάλους ὄφεις τε καὶ βοῦς καὶ ἐλάφους σὺν
 κέρασι καταπίνοντας· περὶ ὧν ἕτερος τὸν ἕτερον ἐλέγχει, ὕπερ καὶ Ἐρατοσθένης
 φησίν.

5

ANHANG

6 (-) ATHEN. 14, 67 p. 652 F: ὡς καὶ Ἀμιτροχάτην τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα
 γράψαι Ἀντιόχῳ ἀξιούντά φησιν Ἡγήσανδρος (IV), πέμψαι αὐτῷ γλυκῶν καὶ ἰσχάδας
 καὶ σοφιστὴν ἀγοράσαντα. καὶ τὸν Ἀντιόχον ἀντιγράψαι. «ἰσχάδας μὲν καὶ γλυκῶν
 ἀποστελούμέν σοι, σοφιστὴν δ' ἐν Ἑλλήσιν οὐ νόμιμον πωλεῖσθαι».

10

— . DEMODAMAS VON HALIKARNASS-MILET

c. 300/280*

<INDIKA ?>

428 F 2-3.

717. DIONYSIOS

285/47*

T

15 1 (II 442) a) PLIN. N.H. 6, 58: *etenim pafacta est* (Indien) . . .
et aliis auctoribus Graecis, qui cum
regibus Indicis morati, sicut Me-
gasthenes (715 T 2) et Dionysius a
 20 *Philadelpho missus, ex ea causa vires*
quoque gentium prodidere. Cf. 721
 F 7.

b) SOLIN. *Coll.* 52, 3: *Megasthe-*
nes sane apud Indicos reges aliquan-
tisper moratus res Indicas scripsit,
ut fidem, quam oculis subiecerat,
memoriae daret. Dionysius quoque,
qui et ipse a Philadelpho rege spec-
tator missus est, gratia periclitandae
veritatis paria prodidit.

F

<INDIKA ?>

25 1 (-) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 904/10a: ὄκα δὲ Καλλιγόριοι παρὰ προχοᾶς
 ποταμοῦ / ἤλυθον, ἐνθ' ἐπέπουσι Διδῶς Νυσήμιον υἱά / Ἰνδῶν ἠνίκα φύλα λιπῶν κατε-
 νάσσατο Θήβας / ὀργιάσαι ποταμὸς Παφλαγονίας ἱερὸς Διονύσου περὶ Ἡράκλειαν, οὐ
 μέμνηται καὶ Καλλιμαχος (F 600 Pf) . . . οὕτω δὲ κέκληται . . . ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον
 αὐτόθι στήσαι χορόν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε. τοῦτον δὲ πάλιν Ὀξύνοντα ἐκάλουν.
 30 ὅτι δὲ ἐπολέμησεν Ἰνδοῦς ὁ Διόνυσος, Διονυσίος φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν ᾧ Ἐθβαίων

16-17 *conversatus inter r. i. aliqu. mo-*
ratus P¹ conv. aliquantisper (aliquantis
conv. A) inter i. r. SA 18 oculi subie-
cerant? Mommsen 20-21 spectatus G
-tur N 21 gratia: grecie A

29 Ὀξ(ε)ἰαν (Arrian. *Peripl. Pont. Eux.* 13) Hoelzlin Ὀξύνον Mue 30 κατε-
 πολέμησεν F Ἰνδοῖς P Διονύσιος: doch wohl Skytobrachion 32 F 13 (vgl. F
 1-5; 9-10; 12?); der verfasser der Βασσαρικά (Schol. 3, 350?) Lobeck, M. Schneider;
 der Indiensfahrer Schwartz (*De Dion. Scyt.* 1880 p. 49 n. 1)

ἐπιγραμμάτων (383 F 1) καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίας (137 F 17).....

718. BASILIS

T

- 5 1 (IV 346) AGATHARCH. *De M. Rubr.* 64 (PHOT. *Bibl.* 250 p. 454b): τῆς
 ὅλης οἰκουμένης ἐν τέτταρσι κυκλιζομένης μέρεσιν . . . τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν
 ἐξείργασται Λύκος (570) τε καὶ Τιμαῖος (566), τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἐκαταῖος
 (1) τε καὶ Βάσιλις, τὰ δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους Διόφαντος (805 T 1) καὶ Δημή-
 10 2 PLIN. *N.H.* 1, 6: *situs, gentes . . . ex auctoribus . . . externis Juba*
rege (275) . . . *Alexandro Polyhistore* (273), *Isidoro* (781), *Amometo* (645),
 . . . *Onesicrito* (134), *Nearcho* (133), *Megasthene* (715), *Diogneto* (120),
Aristocreonte (667), *Bione* (668), *Dalione* (666), *Simonide minore* (669),
Basile, Xenophonte Lampsaceno (V).

15

F

1. INAIKA A-?

- 1 ATHEN. 9, 43 p. 390 B: Βάσιλις δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν «οἱ
 μικροὶ» φησὶν «ἄνδρες οἱ ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδιξιν
 ὀχήματι χρῶνται».

20

2. AIΘΙΟΠΙΚΑ?

- 2 PLIN. *N.H.* 6, 183: *simili modo et de mensura eius* (Aethiopiens oder
 der strecke Syene-Meroe) *varia prodidere primus Dalion ultra Meroen longe*
subvectus, mox Aristocreon et Bion et Basilis; Simonides minor etiam quin-
quennio in Meroe moratus, cum de Aethiopia scriberet.

25

— ALEXANDROS POLYHISTOR

INAIKA

237 F 18.

— L. ANNAEUS SENECA

DE SITU INDIAE

30 644 F 2-3.

7 ἑκαταῖος ε (B?) ἄκταῖος A 8 βάσιλις ε (B?) βασιλεύς A 13 dallone F a
 dallone Ea 22 Meroen: melon DFR a 23 bion et E* p om. r

s. II
 II (v
 130°)

c. 80/35

c. 31/2

719. BARDESANES VON EDESSA

154/222°

T

1 (V 2 p. 68) 679 F 12 c. 63.

F

5

I. <ΙΝΔΙΚΑ?>

218/22

1 STOB. *Flor.* I, 3, 56: Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περί Στυγός. (I) Ἰνδοὶ οἱ περὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίου τοῦ ἐξ Ἑμισῶν † εἰς τὴν Συρίαν ἀφικόμενου Βαρδισάνηι τῶι ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι ἐξηγήσαντο, ὡς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναι τινα λίμνην
10 ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰνδοῖς δοκιμαστηρίου λεγομένην, εἰς ἣν ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρῆται, <εἰσάγεται>. τῶν δὲ Βραχμάνων τινὲς δοκιμάζουσιν αὐτὸν τοῦτον τὸν τρόπον· πυθάνονται τοῦ ἀνθρώπου, εἰ θέλει διὰ τοῦ ὕδατος γενέσθαι τὴν ἐξέτασιν, καὶ μὴ θέλοντα μὲν ὡς ὑπεύθυνον ἀποπέμπουσι τὴν δίκην ἀποτίσοντα, παραδεχόμενον δὲ τὴν βάσανον εἰσάγουσι μετὰ
15 τῶν κατηγορῶν· καταβαίνουσι γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὸ ὕδωρ, δοκιμασθησόμενοι μὴ συκοφαντῶσι. διέρχονται τοῖνον οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ ὕδατος εἰς ἕτερον μέρος τῆς λίμνης· τὸ βάθος δ' ἐστὶν ἄχρι τῶν γονάτων παντὸς ὄπουσιν εἰς αὐτὴν ἐπιβάντος. ὅταν δ' <ὁ> κατηγορούμενος ἐπιβῆι, ἀναμάρτητος μὲν ὢν ἀδεῶς διέρχεται ἄχρι τῶν γονάτων ἔχων τὸ ὕδωρ, ἀμαρτῶν δὲ ὀλίγον προβάς βαπτίζεται μέχρι
20 κεφαλῆς· οἱ δὲ Βραχμᾶνες ἀνασπῶντες αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕδατος παραδιδόασι τοὺς ἐνάγουσι ζῶντα, καὶ ἀξιοῦσι παιδευθῆναι χωρὶς θανατικῆς καταδίκης. γίγνεσθαι δὲ τοῦτο σπανίως τῶι μηδένα τολμᾶν ἀρνεῖσθαι τὸ ἀμάρτημα διὰ τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος γιγνόμενον ἔλεγχον.

(2) ἔκουσίων τοῖνον ἀμαρτημάτων δοκιμαστήριον Ἰνδοῦς τοῦτ' ἔχειν τὸ
25 ὕδωρ, ἀκουσίων δὲ ὁμοῦ καὶ ἔκουσίων καὶ ὄλωσ ὀρθοῦ βίου ἕτερον εἶναι, περὶ οὗ ὁ Βαρδισάνης τάδε γράφει (θήσω γὰρ τάκεινον κατὰ λέξιν)· <ἔλεγον δὲ καὶ σπηλαιον εἶναι αὐτόματον μέγα ἐν ὄρει ὑψηλοτάτῳ σχεδὸν κατὰ μέσον τῆς γῆς, ἐν ᾧ σπηλαίῳ ἐστὶν ἀνδριάς, ὃν εἰκάζουσι πηχῶν δέκα ἢ δώδεκα, ἐστὼς ὀρθός, ἔχων τὰς χεῖρας ἠπλωμένας
30 ἐν τύπῳ σταυροῦ. καὶ τὸ μὲν δεξιὸν τῆς δ'ψεως αὐτοῦ ἐστὶν

3: s. Komm. 6 Στυγός Schott στυγοῦς ο (= FP) Ἰνδοὶ P^m (m. 2) ἰδοῦ P ἰδοῦ F 7 ἀντωνίου P Ἑμισῶν Wa(chsmuth) [εἰς τὴν Συρίαν] Mei ἐν τῇ Συρίαι Wa 7-8 [ἀφικόμενου] Heeren, Wa εἰς τ. Πρώμην ἀφικόμενου ο. εἰς τ. Συρίαν ἀφικόμενοι? 8 (26) I. Βαρδισάνης (F 2 p. 645, 30) 10 δοκιμαστήριον ς (Wa) δοκιμαστηρίαν Mei 11 <εἰσάγεται> Mei 17 ὄπουσιν Wa ὄτου οὖν ο 18 δ' ὁ Mei δὲ ο μὲν ὢν Holste μένων ο 21 ἐνάγουσι Schott ἀν- ο 29 ὄπλωμένας P

ἀνδρικόν, τὸ δ' εὐώνυμον θηλυκόν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ βραχίων ὁ
 δεξιὸς καὶ ὁ δεξιὸς ποῦς καὶ ὄλον τὸ μέρος ἀρσενικόν καὶ τὸ
 εὐώνυμον θηλυκόν, ὡς ἰδόντα τινὰ ἐκπλαγῆναι τὴν σύγκρασιν,
 * * πῶς ἀδιαίρετως ἔστιν ἰδεῖν τὴν ἀνομοιότητα * * τῶν δύο πλευ-
 5 ρῶν ἐν ἐνὶ σώματι. ἐν τούτῳ τῷ ἀνδριάντι λέγουσι γεγλύφθαι
 περὶ τὸν μαζὸν τὸν δεξιὸν ἥλιον καὶ περὶ τὸν ἀριστερόν σελήνην,
 καὶ κατὰ τῶν δύο βραχιόνων * * τέχνηι γεγλύφθαι ἀγγέλων ἀριθ-
 μὸν καὶ ὄσα ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ, τουτέστιν οὐρανὸν καὶ ὄρη καὶ
 θάλασσαν καὶ † ποταμὸν καὶ ὠκεανὸν καὶ φυτὰ καὶ ζῶια καὶ
 10 ἀπλῶς ὄσα ἔστι. τοῦτον τὸν ἀνδριάντα φασὶ δεδωκέναι τὸν
 θεὸν τῷ υἱῷ, ὀπνήϊκα τὸν κόσμον ἐκτιζεν, ἵνα θεατὸν ἔχη
 παράδειγμα. ἐξήτασα δὲ (φησί) ποίας ἔστιν ὕλης, καὶ διεβε-
 βαιούτο ὁ Σανδάλης, ἐμαρτύρουν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι, μηδένα
 εἰδέναι ποίας ὕλης ἔστιν ὁ ἀνδριάς ἐκεῖνος· οὔτε γὰρ χρύσεός
 15 ἔστιν οὔτε ἀργύρεος οὔτε χάλκεος οὔτε λίθινος οὔτε ἄλλης
 ὕλης, ἀλλὰ μᾶλλον παραπλήσιός ἐστι ξύλῳ στερροτάτῳ καὶ
 ἀσηπτοτάτῳ, μὴ εἶναι δὲ ξύλον. προσετίθεσαν δὲ λέγοντες,
 ὅτι τῶν βασιλέων τις ἠθέλησεν ἀφελῆσθαι τρίχα ἐκ τῶν περὶ τὸν
 τράχηλον αὐτοῦ, καὶ αἷμα ρεῦσαι, καὶ φοβηθῆναι τὸν βασιλέα
 20 ἐκεῖνον, ὡς μόλις εὐξαμένων τῶν Βραχμάνων ἀνακτῆσασθαι
 ἑαυτόν. ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ τούτου λέγουσι θεοῦ ἄγαλμα εἶναι
 ὡς ἐπὶ θρόνου τινὸς καθήμενον. λέγουσιν δὲ καὶ ἐν τοῖς καύμα-
 σιν ἰδροῦν ὄλον τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, καὶ ῥιπίζεσθαι ὑπὸ ἰῶν
 Βραχμάνων, καὶ παύεσθαι τοὺς ἰδρώτας· καὶ εἰ μὴ ῥιπίζοιεν,
 25 πολὺν φέρειν ἰδρώτα, ὡς βρέχεσθαι τὴν περὶ αὐτὸν γῆν. ἐνδο-
 τέρῳ δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ μετὰ πολὺ διάστημα εἶναι
 σκότος, ἐνθα μετὰ λαμπάδων εἰσέρχονται οἱ βουλόμενοι, καὶ
 εὐρίσκουσι θύραν τινά, ἐξ ἧς θύρας προέρχεται ὕδωρ, καὶ
 λιμνάζει περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ σπηλαίου, καὶ ὡς δοκιμάζοντες

4-5 [πῶς - σώματι] ('lectoris adnotatio')? Wa 4 vor πῶς lücke (9 buchst.
 F, 3 in P) ο ἀδιαίρετον Mei τῶν F <τήνδε> τῶν Usener 6 ἥλιον
 καὶ om. P¹ δὲ σελήνην P 7 vor τέχνηι lücke (8 buchst. F, 3 in P) ο
 <θαυμαστοῦ> τ. Heeren <ταῦτη> τ. Hense <zauber>kunst Reitzenstein (*Studien zum*
antiken Synkretismus, 1926, p. 91) 9 ποταμὸν τὸν ὠκεανὸν Heeren [ποταμὸν καὶ]
 ('glossem zu ὠκ.') Hense ποταμούς Mei [meer] *der strom* ('natürlich der Ganges')
 Reitzenstein 10 ὄσα F lücke (7 buchst.) P 11 θεατὸν (ο. τυτθόν) Heeren
 θυτὸν ο αλοσητὸν Mei 12 ἐξήτασα ο. ἐζήτησα v 13 (p. 645, 10) Σανδάλης:
 Σανδάνης Mei Δάνδαλις Wa cf. F 2 p. 645, 32 15 ἀργύρεος P^c (m. 1) -ριος
 P^ac F 16-17 καὶ ἀσηπτοτάτῳ om. P 24 τοῦ ἰδρώτος Heeren 25 πολὺν
 ῥεῖν Mei τοσόνδε ρεῖν Wa 28 θύρας FP om. c

ἑαυτοὺς εἰσέρχονται διὰ τῆς θύρας ἐκείνης. καὶ ὄσοι εἰσὶ
καθαροὶ ἀπὸ τῆς φαυλότητος τοῦ βίου εἰσέρχονται ἀνεμποδί-
τως εὐρυνομένης τῆς θύρας, καὶ εὐρίσκουσι πηγὴν μεγίστην
ὑδατος πάνυ διαυγεστάτου καὶ ποτιμωτάτου, ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ
5 ἐκεῖνο προέρχεται. οἱ δὲ ἐν καταγνώσει ὄντες πολὺ θλίβουσι
εἰσελθεῖν διὰ τῆς θύρας ἐκείνης, καὶ οὐ δύνανται στενωμένης
αὐτῆς· οἵτινες βιαζόμενοι ἐξομολογοῦνται ἐπὶ τῶν ἐτέρων εἶ-
τι ἡμαρτιον, <καὶ> δέησιν ποιοῦνται, ἵνα οἱ λοιποὶ εὐξωνται
περὶ αὐτῶν, καὶ νηστεύουσι χρόνον τινὰ ἱκανόν». ἐκεῖ φησιν
10 εἰρηκέναι <τούς> περὶ τὸν Σανδάλην συναγεσθαι τοὺς Βραχμᾶνας ἡμέραι μὲν
τινι τεταγμένη· ἀλλὰ εἶναι μὲν τινὰς ἐκεῖ ἔχοντας τὴν διατριβήν, τοὺς δὲ
ἀλλαχόθεν συνίεναι θέρουσ' ὥραι καὶ περὶ τὸ φθινόπωρον πλεοναζούσης τῆς
ὀπώρας ἐπὶ τε τὴν θέαν τοῦ ἀνδριάντος καὶ ἐπὶ τὸ ἀλλήλοις συμμῖξαι καὶ εἰς
τὸ πῆραν ἑαυτῶν λαβεῖν, εἰ δύνανται εἰσελθεῖν διὰ τῆς εἰρημένης θύρας.
15 <γίγνεσθαι δὲ ἐκεῖ ζητήσεις λέγουσι περὶ τῆς ἐν τῷ σώματι
ἐκείνῳ γλυφῆς· οὐδὲ γὰρ ἔστι βραϊδίως πάσῃ τῇ ἀνατυπώσει
ἐπιστῆσαι διὰ τε τὸ πολλὰ εἶναι καὶ διὰ τὸ μὴ πάντα τὰ ζῶια
καὶ φυτὰ ἐν πάσῃ χώρῃ ὑπάρχειν».

[[(3) ἀ μὲν οὖν Ἴνδοι ἱστοροῦσι περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοκιμαστηρίου ὑδατός ἐστι ταῦτα.
20 οἶμαι δὲ τούτου καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα μεμνησθαι τοῦ ὑδατος, τοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ
λέγω· γράφων γὰρ τοῖς Βραχμᾶσιν ὄρκον τινὰ ὁμνυῖ <οὐ μὰ τὸ Ταντάλειον ὕδωρ, οὐ με
ἐμνήσατε>. οἶμαι γὰρ Ταντάλειον λέγειν τοῦτο διὰ τὸ αἰετὶ τῇ προσδοκίᾳ κολάζειν τοὺς
ἐπὶ τοῦτο ἔλθειν ἐσπουδαχότας καὶ τούτου ποτὸν ἀρύσασθαι.]]

2 (V 2 p. 70) PORPHYR. *De abst.* 4, 17 (HIERONYM. *Adv. Jov.* 2, 14): (I)

25 Ἴνδῶν γὰρ τῆς πολιτείας εἰς πολλὰ νενεμημένης ἔστι τι γένος παρ' αὐτοῖς τὸ
τῶν θεοσόφων, οὓς γυμνοσοφιστὰς καλεῖν εἰώθαοιν Ἕλληνας. τούτων δὲ δύο
αἰρέσεις, ὧν τῆς μὲν Βραχμᾶνες προΐστανται, τῆς δὲ Σαμαναῖοι. ἀλλ' οἱ μὲν
Βραχμᾶνες ἐκ γένους διαδέχονται ὥσπερ ἱερατεῖαν τὴν τοιαύτην θεοσοφίαν,
Σαμαναῖοι δὲ λογάδες εἰσὶν καὶ τῶν βουληθέντων θεοσοφεῖν συμπληρούμενοι.
30 ἔχει δὲ τὰ κατ' αὐτοὺς τοῦτον τὸν τρόπον, ὡς Βαρδησάνης ἀνὴρ
Βαβυλώνιος ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν γεγονώς καὶ ἐντυχῶν τοῖς
περὶ ὁ δαδάμανιν πεπεμμένους Ἴνδοῖς πρὸς τὸν Καίσαρα ἀνέ-

7 αὐτῆς Heeren αὐτοῖς ο βιαζόμενοι F P 8 <καὶ> Holste om.
P . . . F 9 νηστεύουσι Heeren -ωσι P -ωσι F φησιν Holste φασιν ο 10
<τούς> P^a . . . ο ἡμέραι P . . μεραι F 10-11 μὲν τινι Wa μέντοι ο μὲν τῇ
Usener 12 φθινόπωρον FP^m (m. 2) φθινόμενον P 19-23: zusatz des Por-
phyrios 21 Ταντάλειον Mei -λιον ο 22 ἐμνήσατε F ἐμνήσατε P Ταντάλειον:
τάνταλον ο Ταντάλου Mei 23 ἐπὶ Mei ὑπὸ ο 25 πολλὰ <γένη> ο νενεμημένης
<μέρη>? 27 Σαμαναῖοι: Γαρμᾶνες (Γερμᾶνες) Megasthenes 715 F 33 § 59; 60
32 v.l. δαδάμανιν, δαμάδαμιν, δάμαλιν; Σανδάλης F I Δάνδαμιν Fabricius, v Καί-
σαρα: Elagabal s. p. 643, 7

γραφεν. (2) «πάντες γὰρ Βραχμᾶνες ἐνός εἰσι γένους· ἐξ ἐνός γὰρ πατρός καὶ μιᾶς μητρὸς πάντες κατάγουσιν· Σαμαναῖοι δὲ οὐκ εἰσι τοῦ γένους αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ παντὸς τοῦ τῶν Ἰνδῶν ἔθνους, [[ὡς ἔφαμεν]], συνειλεγμένοι. (3) οὔτε δὲ βασιλεύεται 5 Βραχμᾶν οὔτε συντελεῖ τι τοῖς ἄλλοις· τούτων δὲ [οἱ φιλόσοφοι] οἱ μὲν ἐν ὄρει οἰκοῦσιν, οἱ δὲ περὶ Γάγγην ποταμόν. σιτοῦνται δὲ οἱ μὲν ὄρειοι τὴν τε ὀπώραν καὶ γάλα βόειον βοτάναις παγέν, οἱ δὲ περὶ τὸν Γάγγην ἐκ τῆς ὀπώρας, ἢ πολλὴ περὶ τὸν ποταμόν γεννᾶται. φέρει δὲ ἡ γῆ σχεδὸν καρπὸν αἰεὶ νέον καὶ μέντοι καὶ 10 τὴν δρυζαν πολλήν τε καὶ αὐτόματον, ἣι χρῶνται ὅταν τὸ τῆς ὀπώρας ἐπιλείπηι· τὸ δ' ἄλλου τινὸς ἄψασθαι ἢ ὄλωσ θιγεῖν ἐμψύχου τροφῆς ἴσον τῆι ἐσχάτῃ ἀκαθαρσίαι τε καὶ ἀσεβείαι νενόμισται. καὶ τοῦτο αὐτοῖς τὸ δόγμα † θρησκειούσι τε τὸ θεῖον καὶ εὐσεβοῦσι περὶ αὐτὸ καθορῶνται † τὸν τοίνυν χρόνον 15 τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς τὸν πλεῖστον εἰς ὕμνους τῶν θεῶν ἀπένειμαν καὶ εὐχάς, ἐκάστου ἰδίαν καλύβην ἔχοντος καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ἰδιάζοντος· κοινῆι γὰρ Βραχμᾶνες μένειν οὐκ ἀνέχονται οὐδὲ πολλὰ διαλέγεσθαι· ἀλλ' ὅταν τοῦτο συμβῆι, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας οὐ φθέγγονται· πολλὰκις δὲ καὶ 20 νηστεύουσιν. (4) Σαμαναῖοι δὲ εἰσι μὲν [[ὡς ἔφαμεν]] λογάδες· ὅταν δὲ μέλλῃ εἰς τὸ τάγμα τις ἐγγράφεσθαι [ἄρχεσθαι], πρόσσει τοῖς ἄρχουσι τῆς πόλεως, ὅπου [δ'] ἂν τύχηι [τῆς πόλεως], ἢ τῆς κώμης, καὶ τῶν κτημάτων ἐξίσταται <καὶ> πάσης τῆς ἄλλης οὐσίας, ξυράμενος δὲ τοῦ σώματος τὰ περιττὰ λαμβάνει 25 στολήν, ἀπεισί τε πρὸς Σαμαναίους, οὔτε πρὸς γυναῖκα οὔτε πρὸς τέκνα (εἰ τύχοι κεκτημένος) ἐπιστροφὴν ἢ τινα λόγον ἐτι ποιούμενος ἢ πρὸς αὐτὸν ὄλωσ νομίζων. καὶ τῶν μὲν τέκνων ὁ βασιλεὺς κήδεται, ὅπως ἔχωσι τὰ ἀναγκαῖα, τῆς δὲ γυναικὸς οἱ οἰκεῖοι. ὁ δὲ βίος τοῖς Σαμαναίοις ἐστὶ τοιοῦτος· ἔξω τῆς πό- 30 λεως διατρίβουσι, διημερεύοντες ἐν τοῖς περὶ τοῦ θεοῦ λόγοις, ἔχουσι δὲ οἴκους καὶ τεμένη ὑπὸ τοῦ βασιλέως οἰκοδομηθέντα, ἐν οἷς οἰκονόμοι εἰσίν, ἀπότακτόν τι λαμβάνοντες παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τροφήν τῶν συνιόντων. ἢ δὲ παρασκευὴ γίνεται

3 τοῦ αὐτοῦ γένους He, Nauck 4 (20) [[]] zusatz des Porphyrios (p. 645, 19 ff.) 5 [οἱ φιλ.] Nauck τῶν φιλοσόφων Rei 11 ἐπιλίπη? Nauck 12 v.l. καὶ τῆι ἐσχάτῃ 13-14 * * καθορῶνται Rei καθορᾶται Valentin δόγμα. θρησκειούσι δὲ - εὐσεβοῦντες - καθορῶνται? 21 [ἄρχεσθαι] Valentin 22 [δ'] - [τῆς πόλεως] Nauck 23 ἐξίσταται Rei -ανται ο <καὶ> Langlois πάσης <τε> Abresch 27 αὐτὸν Rei αὐτὸν ο νομίζων <εἶναι> Rei

δρύζης καὶ ἄρτων καὶ ὀπώρας καὶ λαχάνων. καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸν οἶκον ὑπὸ σημαίνοντι κώδωνι, οἱ μὴ Σαμαναῖοι ἐξίσιασιν, οἱ δὲ προσεύχονται· εὐξαμένων δὲ πάλιν διακωδωνίζει, καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ἐκάστῳ τρυβλίον δόντες (δύο γὰρ ἐκ ταύτου οὐκ ἐσθίουσιν) τρέφουσιν αὐτοὺς τῇ δρύζῃ, τῷ δὲ δεομένῳ ποιικιλίας προστίθεται [τὸ] λάχανον ἢ τῆς ὀπώρας τι· τραφέντες δὲ συντόμως ἐπὶ τὰς αὐτὰς διατριβὰς ἐξίσιασιν. (5) ἀγύναιοι δ' εἰσὶ πάντες καὶ ἀκτήμονες, καὶ τοσοῦτον αὐτῶν τε καὶ τῶν Βραχμάνων σέβας ἔχουσιν οἱ ἄλλοι, ὥστε καὶ τὸν βασιλέα ἀφικνεῖσθαι παρ' αὐτοὺς, καὶ ἰκετεύειν εὐξασθαι τε καὶ δεηθῆναι ὑπὲρ τῶν καταλαμβανόντων τὴν χώραν ἢ συμβουλευσαὶ τὸ πρακτέον.

(18) αὐτοὶ δὲ οὕτω πρὸς θάνατον διάκεινται, ὡς τὸν μὲν τοῦ ζῆν χρόνον ὥσπερ ἀναγκαίαν τινὰ τῇ φύσει λειτουργίαν ἀκουσίως ὑπομένειν, σπεύδειν δὲ τὰς ψυχὰς ἀπολύσαι τῶν σωματίων. καὶ πολλάκις ὅταν εὖ ἔχειν σκέψωνται, μηδενὸς αὐτοὺς ἐπιγοντος κακοῦ μηδὲ ἐξελαύνοντος, ἐξίσιασιν τοῦ βίου, προειπόντες μέντοι τοῖς ἄλλοις· καὶ ἔστιν οὐδεὶς ὁ κωλύσων, ἀλλὰ πάντες αὐτοὺς εὐδαιμονίζοντες πρὸς τοὺς οικεῖους [τῶν τεθνηκότων] ἐπισκήπτουσί τινα· οὕτως βεβαίαν καὶ ἀληθεστάτην αὐτοὶ τε καὶ οἱ πολλοὶ ταῖς ψυχαῖς τὴν μετ' ἀλλήλων εἶναι δίαιταν πεπιστεύκασιν. οἱ δ' ἐπειδὴν ὑπακούσωσι τῶν ἐντεταλμένων αὐτοῖς, πυρὶ τὸ σῶμα παραδόντες, ὅπως δὴ καθαρωτάτην ἀποκρίνωσι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν, ὑμνούμενοι τελευτῶσιν· ῥᾶιον γὰρ ἐκείνους εἰς τὸν θάνατον οἱ φίλτατοι ἀποπέμπουσιν ἢ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἕκαστοι τοὺς πολίτας εἰς μηκίστας (?) ἀποδημίας, καὶ σφᾶς μὲν αὐτοὺς δακρύουσιν ἐν τῷ ζῆν διαμείναντας, ἐκείνους δὲ μακαρίζουσιν τὴν ἀθάνατον λῆξιν ἀπολαμβάνοντας».

1-2 εἰς τίνα οἶκον? 2 ὑπὸ σημαίνοντι Abresch ὑποσημαίνοντι ο οἱ «μὲν» μὴ Rei 3 διακωδωνίζει Rei -ζειν ο 5 τρέφουσιν Rei τρέφοντες ο 6 [τὸ] He 7 αὐτὰς: αὐτῶν Nauck 8-9 [τε καὶ τῶν Βραχμάνων] zusatz des Porphyrios? 9-11 *cum rex ad eos venerit, adorare illos solitus sit, pacemque suae provinciae in illorum precibus arbitrari sitam* Hier 10 τε Nauck τι ο 11 v.l. ἢ om. Ald τί πρακτέον? 15 σκέψωνται Valentin 16 [μηδὲ ἐξελ.] Felicianus 18 [τῶν τεθν.] Jac τοὺς τεθνηκότας Nauck 21 ἐπακούσωσι Nauck 25 «μη» μηκίστας Felicianus 26-27 διαμείνοντας He 28: hier schliesst das excerpt aus B.; was folgt ist Porphyrios

ANHANG

2. BUCH DER GESETZE DER LAENDER (ΠΕΠΙ ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ) nach 19

3 (V 2 p. 73) a) SYR. TEXT c. 16:

- 5
- 10
- 15 *homines quidem non ita agunt (wie die
tiere, die gemäss ihrer natur leben),
sed in operationibus corporum suorum
naturam servant sicut animalia, in ope-
rationibus mentis vero quidquid volunt*
- 20 *agunt, tamquam libertate et imperio prae-
ditii et tamquam dei imago.*
- 25
- 30 *sunt enim ex eis qui carnem manducant
et ad panem non appropinquant; et sunt
qui distinguunt alimenta carnis; et sunt
ex eis qui carnem animalis, anima in quo
est, non manducant. sunt ex eis qui se*
- 35 *coniungunt cum suis matribus et cum
suis sororibus et cum suis filiis; et sunt*

b) EUSEB. P.E. 6,9, 32: . . . ὥρα καὶ τῶν ἐξ ἀστρολογίας πρὸς τοὺς Χαλδαί-
ζοντας τῶν τὴν κακότεχνον ταύτην γοη-
τεῖαν ὡς ἐν μέρει μαθήματος ἐπαγγελλο-
μένων τοὺς λόγους ἐπισκέψασθαι. παρα-
θήσομαι δὲ σοι καὶ τῶνδε τὰς ἀπο-
δείξεις ἐξ ἀνδρὸς Σύρου μὲν τὸ
γένος, ἐπ' ἄκρον δὲ τῆς Χαλδαικῆς
ἐπιστήμης ἐλληλακός. Βαρδησά-
νης ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἐν τοῖς
Πρὸς τοὺς ἐταίρους διαλόγοις τὰδε
πῆ μνημονεύεται φάναι.

(10) (4) . . . ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ζῶια
κατὰ τὴν κοινότητα καὶ τὴν διαφορὰν κατὰ
φύσιν δοθεῖσαν ἐκάστω ἐξ ἀνάγκης ἡδέως
φέρεται, (5) ἄνθρωποι δὲ μόνου, τὸ ἐξαι-
ρετον ἔχοντες τὸν τε νοῦν καὶ τὸν ἐκ τούτου
προφερόμενον λόγον, κατὰ μὲν τὴν κοι-
νότητα ἐπονται τῇ φύσει, ὡς προεῖπον,
κατὰ δὲ τὸ ἐξαιρετον οὐ κατὰ φύσιν πολι-
τεύονται. (6) οὐδὲ γὰρ μία βρῶσις ἢ τῶν
ἀπάντων . . . οὐκ ἔθος ἐν, οὐχ εἰς νόμος
πολιτείας ἐν αὐτοῖς, οὐ μὴ κινήσις ἐπιθυ-
μίας τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἕκαστος τῶν
ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἰδίαν θέλησιν αἰρεῖται
ἐαυτῷ βίον, τὸν πλησίον μὴ μιμούμενος,
πλὴν ἐν οἷς βούλεται . . .

(8) πόσοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα
τῶν Ἀλαναίων, ὡς τὰ ἄγρια ζῶια κρεοβο-
ροῦσιν, ἄρτου μὴ γευόμενοι, καὶ οὐ διὰ τὸ
μὴ ἔχειν ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ θέλειν· ἄλλοι κρεῶν
οὐ γεύονται, ὡς τὰ ἡμερα ζῶια· ἄλλοι

3 Cod. Mus. Brit. Add. 14658 nach
der Übertragung von Nau (-Nöldeke)
Patrol. Syr. 12, 1907, p. 536 ff. (s. auch
Eusebius Werke VIII 1 ed. Mras, 1954,
p. 335 und Kommentar) 33 quo:
qua Nau

4 τῶν: τὴν B 11-12 βαρδησάνης I
-ιάνης BO 12-13 πρὸς τοὺς ἐν τοῖς O
13-14 τὰδε πῆ B τὰδ' ἐπῆ IO 23
γὰρ om. I 25 ἐν αὐτοῖς om. I 31-32
κρέα τρεφόμενοι I κρεωβοροῦσιν O κρεο-
βοροῦσιν B 32 μὴ γευόμενοι Vigier
μὴ γευόμενα BO οὐ γεύονται I 32 καὶ
I om. BO 33-34 κρεῶν οὐ γεύονται I
οὐχ οὕτως B δ' οὐχ οὕτως, ἀλλ' O

qui ad feminam ipsimet non appropinquant. sunt qui ulciscuntur sicut leones et sicut tigres; et sunt qui sicut scorpiones nocent eis, qui ipsis nihil fecerunt; et
5 sunt qui trahuntur sicut oves et eorum ducibus non nocent. sunt qui secundum bonitatem trahuntur, alii vero secundum iustitiam, alii autem secundum malitiam (17) quoniam est ergo natura
10 hominis?

15

20

(25) Bardesanes inquit: legistine libros Chaldaeorum Babylonis, in quibus describitur quid faciant stellae cum coniunctionibus suis in horoscopio
25 hominum, et libros Aegyptiorum, in quibus describitur quidquid hominibus accidere potest? . . . audi ergo et intellige non simili modo, quidquid decernunt stellae in fato et in partibus eorum agere
30 homines, qui sunt super terram. posuerunt enim homines leges in quacumque regione secundum illam libertatem, quae a Deo eis data est . . . incipiam dicere quantum memini, incipiens ab oriente,
35 qui est caput totius mundi.

(26) sunt leges SERIBUS, ne occidant

ιχθυοφαγοῦσι μόνον· ἕτεροι δὲ ιχθῶων οὐ γέονται, οὐδ' ἂν λιμώσωσιν. οἱ μὲν ὕδροποτοῦσιν, οἱ δὲ οἰνοποτοῦσιν, οἱ δὲ σίκερα πίνουσι. καὶ ἀπλῶς πολλὴ διαφορά βρωμάτων καὶ πομάτων ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, μέχρι καὶ ἐν τῇ τῶν λαχάνων καὶ ὀπωρῶν βρώσει διαφερόμενοι. (9) ἀλλὰ καὶ οἱ μὲν ὡς σκορπίοι καὶ ὡς ἀσπίδες μὴ ἀδικηθέντες ἀδικοῦσιν· οἱ δὲ ὡς τὰ ἄλλα ζῶια ἀδικούμενοι ἀμύνονται· ἕτεροι δὲ ὡς λύκοι ἀρπάζουσι, καὶ ὡς γαλαῖ κλέπτουσι· ἄλλοι δὲ ὡς ἀμνάδες καὶ μηκάδες ὑπὸ τῶν ὁμοιοπαθῶν ἐλαύνονται, καὶ τοὺς ἀδικούντας οὐκ ἀδικοῦσι. καὶ οἱ μὲν λέγονται ἀγαθοί, οἱ δὲ κακοί, οἱ δὲ δίκαιοι. (10) ὅθεν ἔστι νοεῖν μὴ πάντως κατὰ φύσιν ἀγεσθαι τὸν ἄνθρωπον — ποίαν γὰρ αὐτοῦ ἐροῦμεν φύσιν; — ἀλλὰ πῆ μὲν φέρεται κατὰ φύσιν, πῆ δὲ κατὰ προαίρεσιν . . . >>.

(11) καὶ ἐξῆς φησι· «νόμους ἔθεντο διάφορους οἱ ἄνθρωποι ἐν ἐκάστῃ χώρῃ, τινὰς γεγραμμένους, τινὰς δὲ ἀγράφους, ἐξ ὧν διηγῆσομαι, ὡς οἶδα καὶ ὧν μὲνημαί, ἀρξάμενος ἐκ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς.

(12) νόμος ἐστὶ παρὰ ΣΗΡΑΙΣ μηδένα

1-2 ἕτεροι — γέονται I ἕτεροι οὐδὲ τοῦτο BO 2-3 οἱ μὲν ὕδρ. om. BO 3-4 σίκερα πίνουσι I σικερατίζουσι BO 5 τε καὶ O 6 τῶν om. O 8 ὡς I ὡσεὶ BO 9 ἀλλὰ ο ἄλογα Steph 23 sive scriptura sive etiam usu durantes, quas nemo facile transgreditur Clem (= Ps. Clemens Recogn. 9, 19 f.) 36 ff.: überschüsse einer der fassungen sind durch unterstreichen gekennzeichnet 36 Seres, qui initio orbis terrae habitant Clem οἱ τὸ ἄκρον τοῦ χέρσου οἰκοῦντες Kais (= Kaisarios Πεῦσεσι καὶ ἀποκρίσεις Migne Patr. Gr. 38) οἱ τ. ἄ. τῆς γῆς οἱκ. Ge (= Georgios Hamartolos A.O. IV p. 236 f.)

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

42

nec scortum faciant nec idolis serviant. et in tota regione Serum idola non sunt nec meretrices, nec est qui occidat aut occidatur, etsi etiam quacumque die et quacumque hora nascantur; et non impedit libertatem Serum Mars terribilis, etsi positus sit in medio caeli, ita ut vir occurrat socio suo cum gladio ferri; et non cogit Venus in coniunctione cum Marte ullum e Seribus, ut coinquinetur cum muliere socii sui aut cum alia muliere.

(27) *ita apud INDOS sunt leges Brahminarum, qui sunt milia et myriades, ne occisionem committant, et idola ne adorent, et scortum ne faciant, et ne carnem manducent, et vinum ne bibant; et inter eos nulla ex eis fiunt, et milia annorum sunt, ex quo illi homines hac lege, quam sibi posuerunt, ducuntur. (28) est alia lex in India et in eodem climate, quae pertinet ad eos qui non sunt e tribu Brahminarum et doctrinam eorum non servant, ut idolis serviant et scortentur et occidant et committant alia horrenda, quae Brahminis displicent. et in eodem climate Indiae sunt homines, qui solent carnem hominum manducare*

4-II: die astrologischen stücke sind im folgenden fortgelassen II alia: aliena? cf. ἀλλοτρία b alienum matrimonium Clem

φρονεύειν μήτε πορνεύειν μήτε κλέπτειν μήτε ξόανα προσκυνεῖν, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ μεγίστῃ χώρῃ οὐ καὶν ἔστιν ἰδεῖν, οὐ γυναιῖκα πορνικὴν, οὐ μοιχαλίδα ὀνομαζομένην, οὐ κλέπτῃν ἐλκόμενον ἐπὶ δίκῃν, οὐκ ἀνδροφόνον, οὐ πεφρονευσμένον. (13) οὐδενὸς γάρ τὸ αὐτεξούσιον ἠνάγκασεν ὁ τοῦ πυριλαμπέος Ἄρεος ἀσθηρ μεσουρανῶν ἄνδρα σιδήρῳ ἀνελεῖν, οὐ Κύπρις σὺν Ἄρει τυχοῦσα ἀλλοτρία γυναικὶ μιγῆναι τινα παρ' ἐκείνοις, πάντως πάσῃ ἡμέρῃ μεσουρανοῦτος τοῦ Ἄρεος, καὶ πάσῃ ὥρῃ καὶ ἡμέρῃ γεννωμένων τῶν Σηρῶν.

(14) παρὰ ΙΝΔΟΙΣ καὶ ΒΑΚΤΡΟΙΣ εἰσὶ χιλιάδες πολλαὶ τῶν λεγομένων Βραχμάνων, οἵτινες κατὰ παράδοσιν τῶν προγόνων καὶ νόμων οὔτε φρονεύουσιν οὔτε ξόανα σέβονται, οὐκ ἐμψύχου γεύονται, οὐ μεθύσκονται ποτε, οἴνου καὶ σίκερος μὴ γεύομενοι, οὐ κακίαι τινὲ κοινωνοῦσι, προσέχοντες τῷ θεῷ, τῶν ἄλλων Ἰνδῶν φρονεόντων καὶ ἐταιρευόντων καὶ μεθυσκομένων καὶ σεβομένων ξόανα, καὶ πάντα σχεδὸν καθ' εἰμαρμένην φερομένον. (15) ἔστι δ' ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας φυλὴ τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπύπτοντας ξένους ἀγρεύοντες καὶ θύοντες ἐσθίουσι

I ἢ κλέπτειν ἢ λοιδορεῖν Ge 4 πορνικὴν BO πρακτικὴν I 7 γάρ om. I 8 πυριλαμπέως B 9 ἀνελεῖ I 14 apud Bactros in regionibus Indorum Clem παρὰ Βακτριανοῖς ἦτοι Βραχμανοῖς Kais παρὰ Βακτριανοῖς ἦτοι Βραχμάνες καὶ Γνησιῶτες Ge; cf. p. 652 b 10 16 οἵτινες I οἱ BO 19 (a 18) καὶ σίκερος (s. p. 649 b 3/4) ἢ οἰνοποτεῖν ἢ λαγνεύειν Ge 25-28 ἐν δὲ τοῖς ἐσωτέροις μέρεσι τούτων ἀνθρωποβοροῦντες μάλιστα καὶ κατεσθλόντες ἀλλήλους ὡς οἱ κύνες Ge 21 τῷ om. BO 25 αὐτοῦ B 26 οἵτινες I οἱ BO 27 καὶ τούτους I

(29) *pariter PERSAE sibi leges posuerunt, ut uxores sumerent et sorores et filias et filias filiarum; addunt aliqui, ut ducerent etiam matres suas. aliqui ex*

5 *his Persis dispersi fuerunt et vixerunt in Media et in Aderbidian et in Parthia et in Aegypto et in Phrygia, et magi vocantur; in quacumque regione . . . secundum hanc legem, quae posita est eorum*
10 *patribus, reguntur.*

nullae sunt regiones in regno PARTHORUM, ubi homines occidunt uxores suas et fratres et filios, et poenas nullas accipiunt, dum apud Romanos et Graecos,
15 *qui occidit unum ex illis, poenam maximam vindictae subiit.*

(30) *apud GELAS mulieres metunt, seminant, aedificant, faciunt omnia opera artificum; ac vestibus coloratis non vestiuntur, calceamenta non sumunt, suavis odoribus non utuntur. at nemo est qui eas reprehendat, dum scortantur cum extraneis aut dum coniunguntur cum servis*
20 *suarum domorum. viri autem Gelae vestibus coloratis induti sunt, auro et gemmis ornantur, suavis odoribus ungun-*
25

(16) *παρὰ ΠΕΡΣΑΙΣ νόμος ἦν γαμεῖν τὰς θυγατέρας καὶ τὰς ἀδελφάς καὶ τὰς μητέρας· καὶ οὐ μόνον ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ κλίματι τούτους τοὺς ἀνοσίους γάμους οἱ Πέρσαι ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι αὐτῶν τῆς Περσίδος ἐξεδήμησαν, ὅτινες καλοῦνται Μαγουσαῖοι, τὴν αὐτὴν ἀθεμιστίαν διαπράσσονται, παραδιδόντες τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθῃ τοῖς τέκνοις κατὰ διαδοχὴν.*

(17) *ἔξ ὧν εἰσι μέχρι νῦν πολλοὶ ἐν Μῆδαι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ καὶ ἐν Γαλατίᾳ . . . s. p. 653 b 1 ff.*

(18) *παρὰ ΓΗΛΑΙΟΙΣ νόμος ἐστὶ τὰς γυναῖκας γεωργεῖν καὶ οἰκοδομεῖν καὶ πάντα τὰ ἐργατικά πράσσειν καὶ κοινωνεῖν οἷς ἂν βούλωνται, καὶ μὴ ἐγκαλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, μήτε καλεῖσθαι τινα μοιχαλίδα τῷ πάσαις ἐργατικῆς εἶναι καὶ πᾶσι*

1 Πέρσαις: Χαλδαίους τε καὶ Βαβυλωνίους Kais Ge 4 ἐκείνῃ om. BO ἐν-κλίματι I τῷ κλ. ἐκ. BO τούτους om. BO 5 γάμους om. B 7 ὅτινες I of BO 9 τοὺς - καὶ om. BO τὰ αὐτὰ BO 12 ἐν (vor Αἰγ.) om. BO 12-13 ἀλλὰ καὶ ἐν Φρυγίᾳ I ἐν Μῆδοις καὶ Πάρθοις καὶ Ἐλαμίταις καὶ Αἰγυπτίοις, ἐν Φρυγίᾳ καὶ Γαλατίαις Kais alii in Media, alii in Parthia, sed et in Aegypto nonnulli, plures autem in Galatia et Phrygia Clem 13 ἐν (vor Γαλ.) om. BO 17 παρὰ Γήλοις (περὶ I) Eus Clem παρὰ Γήλαις a Kais παραγαλαίους Ge 19 πάντα τὰ ἐργ. πράσσειν: omne opus virile (τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔργα) Clem Kais Ge 19-20 κοινωνεῖν (πορνεύειν Ge) οἷς ἂν βούλωνται τῶν ἐπηλύδων (τ. ἐπ. om. Ge) Kais 22 τῷ: τῶν O

tur. non autem quia effeminati sunt, ita agunt, sed propter legem quae eis posita est; et omnes homines venationem diligunt et bellum agunt. . . .

5

- 10 (31) apud BACTRIANOS, qui CUSCI-ANI vocantur, ornantur mulieres pulchris hominum vestibus et auro multo et gemmis pretiosis, et serviunt eis servi et servae plus quam maritis. ipsae in iumentis
 15 equitant, et ornantur vestibus aureis et gemmis pretiosis. at illae mulieres honestatem non servant, sed coinquinantur cum servis suis et cum extraneis, qui in haec loca veniunt; mariti autem eas non obiurgant, nec timor est eis, quia sicut dominas Cusciani uxores suas habent. . . .

(32) apud RACAMOS, EDESSEÑOS, ARABAS non tantum illa quae moechatur occiditur, sed etiam ea cui nomen infertur
 25 adulterae poenam accipit. s. p. 651 a II/6.

10-11 Cusciani: cf. 653 a 15/6
 ornantur: scil. iumenta (b)

15

κοινωνεῖν, μάλιστα δὲ τοῖς ξένοις. (19) καὶ οὔτε μυρίζονται Γήλισσαι γυναῖκες οὐθ' ἱμάτια βαπτὰ φοροῦσιν, ἀνυπόδετοι δὲ εἰσι πᾶσαι, καίτοι τῶν Γήλων ἀνδρῶν κοσμομένων ἐν φορήμασι μαλακοῦς καὶ διαφόροις χρώμασι, καὶ χρυσοφορούντων καὶ μυριζομένων· καὶ οὐ κατὰ τινα ἄλλην μαλακίαν· εἰσὶ γὰρ ἀνδρεῖοι καὶ πολεμικώτατοι καὶ κνηγετικώτατοι. (20) . . .

(21) παρὰ ΒΑΚΤΡΟΙΣ αἱ γυναῖκες παντὶ κόσμῳ διαφέροντι καὶ παντὶ μύρῳ χρωῶνται, ὑπηρετοῦμεναι ὑπὸ παιδίσκων καὶ νεανίσκων μᾶλλον ἢ οἱ ἄνδρες, προερχόμεναι μετὰ πολλῆς φαντασίας ἔφιπποι, κοσμοῦσαι πολλῶι χρυσῶι καὶ λίθοις βαρυτίμοις τοὺς ἵππους. καὶ οὐ σωφρονοῦσιν, ἀλλ' ἀδιαφόρως κοινωνοῦσι τοῖς δούλοις καὶ τοῖς ξένοις, ἄδειαν ἔχουσαι τοιαύτην, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν μὴ ἐγκαλοῦμεναι σχεδὸν κυριεύουσιν αὐτῶν. . . .

(22) ἐν τῇ ΑΡΑΒΙΑΙ δὲ καὶ ἐν τῇ ὈΣΠΟΗΝΗ οὐ μόνον αἱ μοιχαλίδες φονεύονται, ἀλλὰ καὶ αἱ ὑποπευόμεναι οὐκ ἀρίενται ἀτιμώρητοι.

1-9 αἱ ὑπάρχουσαι καὶ πολεμικώταται (ὑπάρχουσι δ' ἐν αὐταῖς καὶ πολεμικώταται † καὶ ἀνοσβάφωι Kais) καὶ θηρῶσαι τὰ μὴ λίαν ἰσχυρώτατα (ἰσχυρά Kais) τῶν θηρίων· ἄρχουσι δὲ καὶ τῶν ἰδίων ἀνδρῶν καὶ κυριεύουσιν (ἀρχ. - κυρ. steht bei Kais richtig am schluss des nächsten §, der bei Ge übersprungen ist und in den vielleicht dieses stück ganz gehört)
 2 μυρίζονται O 3 οὐθ' Ddf οὐχ ο ἀνυπόδετοι BI -ητοι O 4 γηλίων O
 5-6 *indumentis mollibus et variis* Clem ἐσθῆτι μαλακῆι περιβολῆι Kais 6 ἐν διαφόροις I 10 Βάκτροις (cf. p. 650 b 14): ἐν δὲ Σούσοις τῆς Βαβυλωνος Kais in Susis Clem 11 διαφέρων τὲ O διαφέρονται? 15 πολλῶι χρυσῶι BO χρ. π. I 17 ἀλλὰ διαφόρως I 22 δὲ u. ἐν om. BO 23 ὄσροινῆι BO

5
10

(33) *posita est lex in HATRA, ut omnis scilicet qui aliquid furatus est, parvi licet pretii, reus sit lapidationis; apud CUS-
15 CIANOS illius, qui tale furtum commisit, inspuunt in faciem; apud ROMANOS is qui committit aliquod parvum furtum flagellatur et in exilium mittitur.*

(34) *ab Euphrate usque ad orientem
20 ille qui contumeliose laeditur sive ut latro sive ut occisor non multum irascitur; sed si cui conviciatus fuerit ut dormienti cum masculis, ulciscitur usque ad occisionem. [* * *] iterum in omni regione orientis
25 illi qui convicio accepti fuerunt et cognoscuntur, a patribus et fratribus suis occiduntur. quinimo sepulchrum illis non agnoscunt. [leges Orientalium].*

(35) *apud septentrionem vero et in re-*

(23) παρὰ ΠΑΡΘΟΙΣ καὶ ΑΡΜΕΝΙ-
ΟΙΣ οἱ φονεῖς ἀναιροῦνται ποτὲ μὲν ὑπὸ
τῶν δικαστῶν, ποτὲ δὲ ὑπὸ τῶν καθ' αἷμα
τῶν φονευθέντων. καὶ ἕάν τις φονεύσῃ
γυναῖκα αὐτοῦ ἢ ἀδελφὸν ἀτεκνον ἢ ἀδελ-
φὴν ἀγαμον ἢ υἱὸν ἢ θυγατέρα, οὐκ ἐγκα-
λεῖται ὑπὸ του, νόμου τοιοῦτου ὑπάρχοντος
ἐν ταῖς χώραις ἐκεῖναις. παρ' ΕΛΛΗΣΙ
δὲ καὶ ΡΩΜΑΙΟΙΣ μεῖζον τιμωραὶ ὑπο-
βάλλονται οἱ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν
φονεῖται.

(24) ἐν ΑΤΡΟΙΣ ὁ κλέπτων τι ἄξιον ὕβολου λιθάζεται· παρὰ ΒΑΚΤΡΟΙΣ ὁ ὀλίγα κλέπτων ἐμπύεται· παρὰ ΡΩ-
ΜΑΙΟΙΣ πληγαῖς παιδεύεται. τοιοῦτοι γὰρ οἱ νόμοι.

(25) ἀπὸ Εὐφράτου ποταμοῦ καὶ μέχρι τοῦ ὠκεανοῦ ὡς ἐπὶ ἀνατολᾶς ὁ λοιδοροῦ-
μενος ὡς φονεὺς ἢ ὡς κλέπτης οὐ πάνυ ἀγανακτεῖ, ὁ δὲ ὡς ἀρρενοκοίτης λοιδο-
ροῦμένος ἑαυτὸν ἐκδικεῖ μέχρι καὶ φόνου. [παρ' "Ἐλλησι οἱ σοφοὶ ἐρωμένους ἔχοντες οὐ ψέγονται]. (26) ἐν τῇ αὐτῇ ἀνατο-
λῇι ὑβρίζομενοι ἕαν γνωσθῶσιν, ὑπὸ ἀδελ-
φῶν ἢ πατέρων καὶ συγγενῶν φονεύονται, καὶ ταφῆς προδῆλου οὐκ ἀξιοῦνται.

(27) παρὰ δὲ ΓΑΛΛΟΙΣ οἱ νέοι γα-

13-14 *parvi pretii*: 'wörtlich dem was-
ser gleich' Merx 14-15 *Cuscianos*:
s. p. 652 a 10/I 24 * * * Nau * *
*boys * and are not * * Cureton*
bei . . . knaben . . . uns und nicht wird
*ge** ('in der rasur stand nichts von
hellenischer paederastie; der schreiber
war zu früh auf § 35 übersprungen')
Merx 25 *convicio*: scil. *ut dormiens*
cum masculis 28 [] Langlois; nicht
subscriptio des ersten abschnitts (*die*
gesetze der Orientalen < sind zu ende >
Merx) *quinimo leges Orientalium* Nau

2 οἱ: οὐ I 3 ὑπὸ τοῦ Β ὑπὸ τινος ο.
ὑπὸ του (lin. 7)? καθ' αἷμα ΒΟ
συγγενῶν I 4 φονευμένων I 6
οὐκ ΒΟ οὐδ' I 7 του ΒΟ τινος I
9-10 παραβάλλονται I 10 οἰκείων καὶ
om. ΒΟ 15 παιδεύεται I αἰχίζεται ΒΟ
19 ἐφράτου ΒΟ 24-25 παρ' - ψέγονται
om. Clem Kais; Zusatz Eusebs? <δὲ
καὶ> οἱ σοφοὶ Vigier 26 ὑβρίζομενοι:
οἱ ἀρρενοφοροῦντες οἱ παρὰ Χριστιανοῖς
Kais ἕαν I ἂν ΒΟ 27 καὶ (I. ἢ)
συγγενῶν: *vel quibuslibet aliis* Clem ὑπὸ
τῶν ὁμαίμων (für ὑπὸ - συγγενῶν) Kais

gione GERMANORUM et eorum vicinorum illi iuvenes, qui pulchri sunt, viris sunt sicut mulieres, atque etiam nuptias eis faciunt; et illud tamquam dedecus et con-
5 vicium eis non apparet propter legem quae est eis

(36) apud BRITANNOS plures homines sumunt unam uxorem; (37) apud PAR-
THOS unus vir sumit plures uxores, et
10 omnes oboediunt illi cum honestate ob legem quae ibi eis posita est. (38) VIRAGINIBUS, populum quae constituunt, mariti non sunt, sed sicut animalia tempore uno anni, tempore verno, exeunt
15 e finibus suis, flumen transeunt, et illo transmisso faciunt in monte festivitatem magnam. et veniunt homines e regionibus illis, et manent cum eis quattuordecim diebus, et coniunguntur cum eis; et ab eis
20 concipiunt, et redeunt iterum ad suas regiones. et postquam pepererunt, eos qui masculi sunt proiciunt et feminas servant. patet eas secundum praeceptum naturae, quia in eodem mense concipiunt,
25 omnes in eodem mense parturire, aliquantulo citius et aliquantulo serius. et sicut narratum est nobis, omnes strenuae sunt et bellicosae

(39) scriptum est in libro Chaldaeorum, quando positus est Hermes cum Venere in domo Hermetis, fieri sculptores, pictores, nummularios; quando au-

μούνται μετὰ παρρησίας, οὐ φόγον τοῦτο ἡγούμενοι διὰ τὸν παρ' αὐτοῖς νόμον

(28) ἐν ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΙ πολλοὶ ἄνδρες μίαν γυναῖκα ἔχουσιν, ἐν δὲ τῇ ΠΑΡΘΙΑΙ πολλαὶ γυναῖκες ἓνα ἄνδρα, καὶ πᾶσαι σωφρονοῦσι, πειθόμεναι αὐτῶι κατὰ τὸν νόμον.

(29) αἱ δ' ΑΜΑΖΟΝΕΣ πᾶσαι ἄνδρας οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ὡς τὰ ἄλογα ζῶια ἄπαξ τοῦ ἔτους περὶ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν ὑπερβαίνουσαι τοὺς ἰδίους ὄρους κοινωνοῦσι τοῖς πλησιοχώροις, ἑορτὴν τινα ταύτην ἡγούμεναι· ἐξ ὧν συλλαμβάνουσαι ὑποστρέφουσι, καὶ ἀναγκαιῶς ἐν ἐνὶ καιρῶι ἀποκλισκουσι κατὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον. καὶ τοὺς μὲν γεννωμένους ἄρρενας ῥίπτουσι, τὰς δὲ θηλείας ἀνατρέφουσι. πολεμικαὶ τε εἰσι καὶ γυμνασίων προνοοῦμεναι.

(30) Ἐρμῆς μετὰ Ἀφροδίτης ἐν οἴκοις Ἐρμού ποιεῖ πλάστας καὶ ζωγράφους καὶ τραπεζίτας, ἐν οἴκοις δὲ Ἀφροδίτης μυρψοῦς ἢ φωνάσκους καὶ ὑποκριτὰς

1-2 apud Gallos lex prisca constituit nuptium tradi publice pueros Clem 8 ἐν Παρθία a Eus (παρθία I πανθία O) Clem ὡσαύτως Kais om. Ge 13-14 ὑποβαίνουσαι I 16 ἡγούμεναι (Jac- μένοις Eus): finitimae gentis viris miscentur, solemnitate quandam per hoc observantes Clem μισγόμεναι τοῖς γεινιῶ- σιν ἀνδράσιν οἷον πανήγυριν τινα καὶ (μεγάλην add. Ge) ἑορτὴν τὸν καιρὸν τῆς ἑταιρείας ἡγούμεναι Kais 18 ἀποκλισκουσι I κλισκουσι BO 19 μὲν om. I 20 ἀναστρέφουσι O

tem sunt in domo Veneris, fieri unguentarios, saltatores, cantatores, poetas. in tota regione ARABUM et SARACENORUM et in LIBYA SUPERIORE et apud MAURITANOS et in regione NUMIDARUM, quae est in ostio oceani, et in GERMANIA EXTERIORE et in SARMATIA SUPERIORE et in HISPANIA et in omnibus regionibus SEPTENTRIONIS PONTI et in tota regione ALANORUM et apud ALBANOS et apud SASSOS et in BRUSA, quae est trans Douro, nemo vidit sculptores nec pictores nec nummularios nec poetas, sed impotens est mandatum Hermetis et Veneris in circuitu totius mundi.

in tota MEDIA omnes homines cum moriuntur, etiamsi vita in eis permaneat, canibus prociuntur, et canes manducant mortuos totius Mediae . . . INDI omnes, cum moriuntur, igne consumuntur, et multae eorum mulieres cum eis cremantur, cum sint vivae . . . GERMANI omnes 25 per suffocationem moriuntur, exceptis illis qui in bellis moriuntur . . .

(40) sed in omnibus regionibus quocumque die, quacumque hora nascuntur

2 saltatores om. Renan, Nau 8-9 Hispania: i.e. Iberia? to the north of the Pontus Cureton 10-11 Albanos?

ποιημάτων. (31) και παρά ΤΑΗΝΟΙΣ και ΣΑΡΑΚΗΝΟΙΣ και ἐν τῇ ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΛΙΒΥΗΙ και παρά ΜΑΥΡΟΙΣ και παρά τοῖς περὶ τὸ στόμα τοῦ ὠκεανοῦ ΝΟΜΑΣΙ και ἐν τῇ ΕΞΩΤΕΡΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΙ και ἐν τῇ ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΣΑΡΜΑΤΙΑΙ και ἐν τῇ ΣΚΥΘΙΑΙ και ἐν πᾶσι τοῖς ἐξ ἀρκτικῶν μερῶν τοῦ ΠΟΝΤΟΥ ἔθνεσι και ὀληι τῇ ΑΛΑΝΙΑΙ και ΑΛΑΒΑΝΙΑΙ ΚΑΙ ὩΤΗΝΗΙ και ἐν ΣΑΥΝΙΑΙ και ἐν ΧΡΥΣΗΙ οὐκ ἔστιν ἰδεῖν οὐ τραπεζῖτην, οὐ πλάστην, οὐ ζωγράφον, οὐκ ἀρχιτέκτονα, οὐ γεωμέτρην, οὐ φάνασκον, οὐχ ὑποκριτὴν ποιημάτων, ἀλλ' ἐστέρηται ὁ τῆς τοῦ Ἑρμοῦ και τῆς Ἀφροδίτης ἐνεργείας τρόπος ἐν ὄλωι τῶι κύκλωι τούτωι τῆς οἰκουμένης.

(32) οἱ ΜΗΔΟΙ πάντες τοῖς μετὰ σπουδῆς τρεφομένοις κυσὶ τοὺς νεκροὺς ἔτι ἐμπνέοντας παραβάλλουσι . . . (33) ἸΝΔΟΙ τοὺς νεκροὺς καίουσιν, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας . . . (34) ΓΕΡΜΑΝΩΝ οἱ πλεῖστοι ἀρχονομαίωι μῶρωι ἀποθνήσκουσι . . .

(35) παντὶ ἔθνει και πάσῃ ἡμέρῃαι και παντὶ τόπωι τῆς γενέσεως γεννῶνται ἀν-

1 Ταηνοῖς Holste ταηνοῖς ΒΙΟ Ἡλείοις Kais om. Clem 2 Σαρακηνοῖς ἢ σαρρα- BO σαρακηνοῖς I 4 και om. Kais 5 Νομάσι om. Clem Kais 7-9 sub axe septentrionis Pontici litoris Clem τοῖς ἐξωτικῶις μέρεσι τοῦ Πόντου ἔθνεσιν Kais 7 Σκυθῖαι Eus (σκύθη O) Clem Kais 9-11 και ὀληι - Χρύσηι om. Kais και δ. - Σαυνῖαι om. Clem ἢ Γερμανῶν χώραι ἢ Σαρματῖαι ἢ ὁπόσοι ἐν τοῖς Δαύνησιν ἢ παρά Ζιχοῖς Eriphan 11 et in Chrysea insula Clem 12 τραπεζῖτην: κολλυβιστὴν Kais 13-14 geometres (om. Kais) aut itragoedus aut poeta Clem 22 ἐκούσας om. Kais 23 πλεῖστοι: plurimi Clem οἱ πλείους Kais 28 τρόπωι Vigier γεννήσεως O

homines sub horoscopiis ab invicem discretis, et superant fatum leges hominum, qui ducuntur secundum suam consuetudinem. et non cogit fatum Seras occisionem committere, cum nolint, nec Brahminas carnem manducare

(42) *dixit mihi (scil. Bardesanes): scito prius, fili mi Philippe, ut in errorem inducerent, Chaldaeos hanc vocem*
10 *(über die 7 κλίματα und die sie beherrschenden planeten) invenisse*

(43) *cogitate quot sint homines sapientes . . . quot reges . . . aboleverunt leges . . . et posuerunt leges, quae eis placuerunt*
15 *. finitimum est vobis exemplum,*

quod videatis: heri Romani Arabiam subegere et abolvere omnes leges, quae ante eos erant, et praesertim circumcisionem (über die jüdischen νόμοι)

20 (45) *in Syria et Edessae solebant homines virilitatem suam praecidere in honorem Tarathae; sed cum credidisset Abgar rex, iussit ut ei cuicumque sibi virilitatem rescaret, manus rescaretur,*
25 *et ex illo die usque ad hoc tempus nemo in regione Edessae sibi virilitatem rescarat*

ἄνθρωποι, κρατεῖ δὲ ἐν ἐκάστη μοίρᾳ τῶν ἀνθρώπων νόμος καὶ ἔθος διὰ τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου. καὶ οὐκ ἀναγκάζει ἢ γένεσις τοὺς Σήρας μὴ θέλοντας φονεῦν ἢ τοὺς Βραχμᾶνας κρεοφαγεῖν

(37) ἀπεκρίνατο· οὐκ ἀληθὴς ἡ διάκρισις αὐτῆ, ὦ Φίλιππε

(40) πόσοι, νομίζετε, σοφοὶ ἄνδρες παρήγαγον τοὺς κακῶς κειμένους νόμους; πόσοι δὲ νόμοι ὑπὸ τῆς ἀπορίας κατελύθησαν; πόσοι βασιλεῖς κρατήσαντες ἐθνῶν παρήγαγον τοὺς πρὸ αὐτῶν νόμους, καὶ ἔθεντο τοὺς ἰδίους; . . . (41) χθὲς οἱ Ῥωμαῖοι τῆς Ἀραβίας κρατήσαντες τοὺς τῶν βαρβάρων νόμους ἠλλαξαν . . . (42/3) νόμοι der Juden. (44) ἐν τῇ Συρίᾳ καὶ ἐν τῇ Ὀσρονηίᾳ ἀπεκόπτοντο πολλοὶ τῆς Ῥέας, καὶ ἐν τούτῳ μᾶϊ ῥοπήν ὁ βασιλεὺς Ἀβγαρος ἐκέλευσε τῶν ἀποκοπτομένων τὰ αἰδοῖα ἀποκόπτεσθαι καὶ τὰς χεῖρας· καὶ ἐκ τότε οὐδεὶς ἀπεκόψατο ἐν τῇ Ὀσρονηίᾳ

GEFAELSCHTES

<3. ARMENISCHE GESCHICHTE>

30 4 (V 2 p. 63 ff.) MOSES VON KHOREN *H.A.* 2, 58-63: s. 679 F 12.

— CHRYSERMOS VON KORINTH — KLEITOPHON VON RHODOS

INDIKA

287 F 3; 293 F 2.

720. KAIMARON

INDIKA

35

1 (II 441; IV 352) [PLUTARCH.] *De fluv.* 4, 3: παράκειται δὲ αὐτῷ (scil. τῷ Γάγγη) ἕρος Ἀνατολή καλούμενον δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀναξίβιαν νόμφην Ἥλιος

16 *Arabiam*: 'das syrische wort bezeichnet regio deserta Mesopotamiae ab Arabibus habitata' Nau

12 σοφοὶ ἄνδρες I ἄ. σ. O 20-26 om.
Clem Kais 21 (25) ἔσροινῆ O 23
αὔγαρος O 25 ἐκ τότε I ἐκ om. O

Θεασάμενος χορείαις προσευκαιροῦσαν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐνέπεσον, καὶ μὴ στέγων τῶν ἐρώτων <τὴν ἐπίτασιν (?)> ἐπεδίωξε τὴν προειρημένην βιάσασθαι βουλόμενος. ἡ δὲ περικατάληπτος γενομένη κατέφυγεν ἐπὶ τὸ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος τέμενος, ὅπερ ἦν ἐν ὄρει Κορύφῃ καλουμένῳ, καὶ ἀφανῆς ἐγένετο. κατόπιν δ' ἀκολουθήσας ὁ θεὸς καὶ 5 μηδαμοῦ τὴν ἀγαπωμένην εὐρῶν διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἐκεῖθεν ἀνέτειλεν. οἱ δ' ἐγχώριοι τὴν ἀκρόρειαν Ἀνατολὴν μετωνόμασαν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος, καθὼς ἱστορεῖ Καιμάρων ἐν δεκάτῳ Ἰνδικῶν.

721. ANHANG

1 STRABON I, 2, 35 p. 43: Θεόπομπος (I15 F 381) δὲ ἐξομολογεῖται, LITERA-
10 φήσας ἔτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρείττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτη- TUR
σίας (688) καὶ Ἑλλάνικος (4) καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

2 STRABON 2, I, 9 p. 70 (= Eratosthenes): ἅπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ
τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ὑπερβολὴν
δὲ Δηίμαχος (716 T I)· τὰ δὲ δευτέρα λέγει Μεγασθένης (715 T 6). Ὀησίκρι-
15 τος (I34) δὲ καὶ Νέαρχος (I33) καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραφελλίζοντες ἤδη . . .
Πατροκλῆς (712) δὲ ἤμιστα τοιοῦτος· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ μάρτυρες οὐκ ἀπίθανοι,
οἷς κέχρηται ὁ Ἐρατοσθένης.

3 a) STRABON I5, I, 7 p. 687/8: καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου
Μεγασθένης (715 F II) μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται, τῶν δ' ἄλλων οἱ
20 πλείους, ὧν ἔστι καὶ Ἐρατοσθένης (p. 77 Be), ἄπιστα καὶ μισθῶδη, καθάπερ
καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν (8) ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίους δὴ τινὰς
ἔθνος προσωνόμασαν καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νύταν, Διονύσου κτίσμα, καὶ ὄρος
τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισθὸν καὶ ἄμπελον
(οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ἡμ-
25 βρους τοὺς ἄδην), Διονύσου δ' ἀπογόνους τοὺς Ὀξυδράκας ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς
παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τὰς τε ἐκστρατείας ποιου-
μένων τῶν βασιλέων καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς
στολῆς (ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς). Ἄορον δὲ τινὰ πέτραν,
ἣς τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρου κατὰ μίαν
30 προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύνοντες ἔφασαν τὸν Ἡρακλέα τρὶς μὲν προσβαλεῖν
τῇ πέτρῃ ταύτῃ, τρὶς δ' ἀποκρουσθῆναι· τῶν δὲ κοινωνησάντων αὐτῷ τῆς
στρατείας ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σίβας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας τό τε
δορὰς ἀμπέχεσθαι καθάπερ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸ σκυταληφορεῖν καὶ ἐπιχε-
καῦσθαι βουσί καὶ ἡμιόνους ῥόπαλον. βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον καὶ ἐκ

I χορείαις Wytttenbach χωριοῖς (so!) P 2 <τὴν ἐπίτασιν> Maussac ἐπεδίωξε
Wytttenbach ἀπ- P ἐπεδίωκε He 4 Κορύφῃ He κορυφή P 6 ἱστορεῖ <* *
μὲν ηται δὲ τούτων> καὶ Μάρων? 22 νύσαν D Νύσαν Kramer 25 ἄδην
Tygwhitt ἄρδην ο Ὀξυδράκας: σύδρακας C(?)F; s. zu 715 F 9 c. 4, 9 33-34
καὶ ἐπ. - ῥόπαλον om. x

τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὸν Προμηθέα· καὶ γὰρ ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπαμισάδαϊς ἱερὸν· τοῦτο γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθέως δεσμοκτήριον, καὶ δεῦρο ἀφιγμένον τὸν Ἑρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθέως, καὶ τοῦτον 5 εἶναι τὸν Καύκασον, ὃν Ἕλληνες Προμηθέως δεσμοκτήριον ἀπέφηναν. (9) δι' δ' ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγγραφέας δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς μεμῆσθαι· οὐ γὰρ εἰκὸς τὰ οὕτως ἐνδοξα καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι, ἢ πεπύσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα 10 τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν· ἔπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς μεταξύ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοῦς ἀφιξιν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἑρακλέα, μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρας γῆς. καὶ ἡ τοῦ Ἑρακλέους δὲ στολῆ ἢ τοιαυτὴ πολὺ νεώτερα τῆς Τρωικῆς μνήμης ἐστὶ, πλάσμα τῶν τὴν Ἑράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' 15 ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτως διεσκευάσται. (10) ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀποδέχεσθαι δεῖ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω πίστεως. b) ARRIAN. *Anab.* 5, 3: οὐ γὰρ ἔγωγε Ἑρατοσθένει τῷ Κυρηναίῳ πάντῃ ξυμφέρομαι, ὃς λέγει πάντα ὅσα ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρεται ἐκ Μακεδόνων πρὸς χάριν τὴν Ἀλεξάνδρου ἐς τὸ ὑπέρογκον ἐπιφημισθῆναι. (2) καὶ γὰρ καὶ σπήλαιον λέγει ἰδόντας ἐν Παρα- 20 παμισάδαϊς τοὺς Μακεδόνας καὶ τινα μῦθον ἐπιχώριον ἀκούσαντας ἢ καὶ αὐτοὺς ξυθέντας φημίσαι. (4) . . . ὅμοια δὲ καὶ ὑπὲρ Διονύσου τῆς πλάνης ἀπιστεῖ Ἑρατοσθένης, ἐμοὶ δ' ἐν μέσῳ κείσθω οἱ ὑπὲρ τούτων λόγοι. STRABON II, 5, 5; ARRIAN. *Ind.* 5, 8-13.

4 a) STRABON I, 2, 32 p. 39: τὴν μὲν οὖν Ἰνδικὴν οὐκ οἶδεν Ὀμηρος· ENTDECKUNGSGESCHICHTE 25 εἰδῶς δὲ ἐμέμνητο ἄν. b) HERODOT. 4, 44: entdeckungsfahrt des Skylax (709 T 3).

5 a) STRABON 15, I, 2 p. 685/6: δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς (scil. τῆς Ἰνδικῆς). καὶ γὰρ ἀπωτάτω ἐστὶ, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν· οἱ δὲ καὶ ἰδόντες μέρη τινὰ εἶδον, τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ 30 ἀκοῆς· καὶ ἂ εἶδον δέ, ἐν παρόδῳ στρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ κατέμαθον. διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι, καὶ ταῦτα συγγράψαντες ὡς ἂν πεφροντισμένως ἐξητασμένα, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταστρεψάμενοι τὴν Ἀσίαν, ἀλλ' ἕκαστος ἕκαστῷ τάναντία λέγει πολλάκις. ὅπου δὲ περὶ τῶν 35 ὀραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομίζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς; (3) καὶ μὴ οὐδ' οἱ [πολλοὶ] πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συγγράψαντές τι περὶ

2-3 παραπαμισάδαϊς CD παραμισάδαϊς x 19 ἐπιφημισθῆναι Lobbeck ἐπευφημηθῆναι ο 22 κείσθωσαν Exc. De Sent. p. 62, 29 Boiss. 36 [πολλοὶ] Cor οἱ ἄλλοι Ald

τούτων οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκεῖσε ἀποφαινόνται τι ἀκριβές. Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικά ποιήσας (779 F 7b) . . . οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ . . . (4) καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλείοντες ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ

5 Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν καὶ περιπεπλευκάσι μέχρι τοῦ Γάγγου· καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τόπων χρήσιμοι. κάκειθεν δὲ ἀφ' ἑνὸς τόπου καὶ παρ' ἑνὸς βασιλέως Πανδίουνος † καὶ ἄλλου Πύρου ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλε-

10 ξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θῆαν ἐπιδειξάμενος. (5) εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφεί τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὖροι τούτων τυφλότερα. (Es folgen Nearchos 133 F 3b; Megasthenes 715 F 11a; [Eratosthenes] 721 F 3a). b) – 15, 1, 72 p. 719: Ἀρτεμίδωρος (V) δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἡμωδῶν ὄρων καταφερόμενον πρὸς νότον ἐπειδὴν κατὰ

15 τὴν Γάγγην γένηται πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἑω μέχρι Παλιβόθρων καὶ τῆς εἰς τὴν θάλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συρρεόντων εἰς αὐτὸν Οἰδάνην (?) τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφίνας. λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντιστέον. c) PLIN. N.H. 6, 52: *adicit idem (scil. Varro) Pompei ductu exploratum, in Bactros septem diebus ex India*

20 *perveniri ad Bactrum flumen, quod in Oxum influat, et ex eo per Caspium in Cyrum subvectos, et V non amplius dierum terreno itinere ad Phasim in Pontum Indicas posse devehī merces.* d) α) MELA 3, 45: *sed praeter physicos Homerumque universum orbem mari circumfusum esse disserit Cornelius Nepos* (F 47 Halm) *ut recentior, auctoritate sic certior; testem*

25 *autem rei Quintum Metellum Celerem adicit eumque ita rettulisse commemorat: cum Galliae pro consule praeesset (62*), Indos quosdam a rege Botorum dono sibi datos; unde in eas terras devenissent requirendo cognosse, vi tempestatium ex Indicis aequoribus abreptos emensosque quae intererant, tandem in Germaniae litora exisse.* β) PLIN. N.H. 2, 170:

30 *idem Nepos de septentrionali circuitu tradit Quinto Metello Celeri, Afrani in*

1 ἀκριβῶς D^a 2 οὐδὲν δὲ πλείον (11, 6, 4) Behr 3 «πλείον» τῶν? 5 καὶ om. Cx 8 ἦ καὶ ἄ. Πύρου ο. ἦ κατ' ἄλλους Πύρου Groskurd; cf. ἐπιστολὴν δηλοῦσαν ἔτι Πύρου εἴη ὁ γράψας 15, 1, 73 = Nikol. v. Damaskos 90 F 100 16 τὴν om. E Οἰμάνην Cor Ἰομάνην (!) Kramer *Diardines* Curtius 8, 9, 9; cf. O. Stein RE XVII 2 col. 2102 f. καλεῖ Cas καλεῖν ο 18 δὲ CF om. r 18-22: cf. Solin. Coll. 19, 4-5 19 *ductu: dicta* Ea 20 *Bactrum Ritter iachrum (iacrum R ycarū a alierum, dalierum u. ä. Sol)* o 21 *subvectos R v (-las Tarn) subiectos r V non amplius dierum (diebus non amplius quinque Sol) v unum pluris* Plin 22-p. 660, 3: s. zu Patrokles 712 F 4? 23 *disserit* C. Wachsmuth *dixerunt* A 28 *Indicis A² indicis A¹*

consulatu collegae (60), sed tum Galliae proconsuli Indos a rege Sueorum dono datos, qui ex India commercii causa navigantes tempestatibus essent in Germaniam abrepti.*

6 a) STRABON 15, I, 27 p. 697/8: περαιτέρω (scil. τοῦ Ὑπάνιος) γὰρ προελθεῖν ἐκωλύθη (Alexandros) . . . ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνώριμα ἡμῖν τῶν ἑωθινῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος καὶ εἰ τινα προσιστόρησαν οἱ μετ' ἐκείνων περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων (cf. F 16). b) - 15, I, 37 p. 702: ἀρίστη δ' ὁμολογεῖται: πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνιος πέραν, οὐκ ἀκριβοῦνται δέ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγνοίαν καὶ τὸν ἐκτοπισμόν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μεῖζον ἢ τερατωδέστερον, ὅλα τὰ τῶν χρωσωρῦχων μυρμήκων (cf. 715 F 23) καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων (715 F 27) καὶ δυνάμεισι τισιν ἐξηλλαγμένων (cf. 715 F 21; 27). c) ARRIAN. *Ind.* 2, 8: τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίας κατὰ Πάταλά τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς ὄφθη πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων, τὰ δὲ πρὸς ἑω
15 Ἀλέξανδρος μὲν οὐκ ἐπῆλθε τὰ [δὲ] πρὸσω ποταμοῦ Ὑφάσιος, (9) ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου καὶ ἴνα τοῦ Γάγγου αἱ ἐκβολαὶ καὶ πόλις Παλιμβροθα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῷ Γάγγη. (3) ἐμοὶ δὲ Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος πιστότερος ἄλλου ἔστω, ὅτι γῆς περιόδου περὶ ἐμελεν Ἐρατοσθένη. d) - -
6, I: ταῦτα (715 F 9; cf. 721 F 3) μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ
20 πιστὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν (ἔσθε γὰρ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίας μετασχόντες οὐ πάντῃ ἀπιστοὶ εἰσιν). ἐπεὶ καὶ τὸδε λέγει Μεγασθένης κτλ. (715 F 10). 715 T 2b; F 12 c. 7, I; 721 F 7b.

7 a) PLIN. *N.H.* 6, 58 (SOLIN. 52, 3): (Poseidonios 87 F 100) *alia illi* (scil. *Indiae*) *caeli facies, alii siderum ortus* (cf. 715 F 7); *binæ aestates in anno, binæ messes* (cf. 715 F 8); *media inter illas hieme etesiarum flatus, nostra vero bruma lenes ibi auras, mare navigabile. gentes ei urbesque innumerae, si quis omnes persequi velit* (cf. 715 F 12). *etenim patefacta est non modo Alexandri Magni armis regumque qui successere ei, circumvectis etiam in Hyrcanium mare et Caspium*
30 *Seleuco et Antiocho praefectoque classis eorum Patrocle (712), verum et aliis auctoribus Graecis, qui cum regibus Indicis morati, sicut Megasthenes (715) et Dionysius a Philadelpho missus (717), ex ea causa vires quoque gentium*

I *sueborum* F Ra *sueuorum* r (?) 7-8 ol - Παλιβόθρων: d. h. Megasthenes 9
*Ὑπάνιος: Kiessling *RE* IX col. 230, 55 ff.; irrig Tarn *Alex. The Great* II p. 32
n. 3 ἀκριβοῦνται E -οῦνται r 13 κατὰ Schmieder καὶ τὰ A 14 τὰ δὲ: τῶν
δὲ? Roos 15 [δὲ] Roos 18 γῆς Schmieder τῆς A 24 *illius* R(?) *illis?*
26 *etesiarum* R(?) Sol *Beda ethensinarum* r *flatus* Mayhoff *flatu* o 27 *aurae* s
auras R² *Beda aures* r 27 ei F²R² et r *innumerae* F² *numerare* (inn- R) r
innumerales s 29 ei Detlefsen om. R et r 30 *Seleuco - Patrocle* miss-
verständnis? *eorum* R² *ereum* R¹ *eroum* r *phatrocle* DF *phatrod(a)*e Ea

prodidere. non tamen est diligentiae locus: adeo diversa et incredibilia traduntur. b) — 6, 61: *verum ut terrena demonstratio intellegatur, Alexandri Magni vestigiis insistimus. Diognetus et Baeton (119 F 2), itinerum eius mensores, scripsere a Portis Caspiis ad Hypasim . . . qui fuit*
 5 *Alexandri itinerum terminus, exuperato tamen amne arisque in adversa ripa dicatis. epistulae quoque regis ipsius consentiunt his. (63) reliqua inde Seleuco Nicatori peragrata sunt: ad Sydrum CLXVIII, Iomanem amnem tantundem (aliqua exemplaria adiciunt V passus), inde ad Gangen CXII·D, ad Rodasjan DLXVIII (alii CCCXXV in hoc spatio produnt), ad Callini-*
 10 *paza oppidum CLXVII·D (alii CCLXV), inde ad confluentem Iomanis et Gangis DCXXV (plerique adiciunt XIII·D), ad oppidum Palibothra CCCCXXV, ad ostium Gangis DCXXXVII·D.*

8 STRABON 2, 5, 12 p. 118: τῶν τε Ῥωμαίων καὶ εἰς τὴν Εὐδαίμονα Ῥαβίαν ἐμβαλόντων μετὰ στρατιᾶς νεωστὶ (677 F 6) . . . καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐμπόρων (F 5a) στόλοις ἤδη πλεόντων διὰ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ῥαβίου κόλπου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, [ᾗ] πολὺ μᾶλλον καὶ ταῦτα ἐγνωσταὶ τοῖς νῦν ἢ τοῖς πρὸ ἡμῶν. ὅτε γοῦν Γάλλος ἐπῆρχε τῆς Αἰγύπτου (30-27*), συνόντες αὐτῶι . . . ἱστοροῦμεν, ὅτι καὶ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι νῆες πλείοιεν ἐκ Μυδῶν ὄρου πρὸς τὴν Ἰνδικήν, πρότερον ἐπὶ τῶν Πτολεμαϊκῶν βασιλείων ὀλίγων παντάπασι θαρ-
 20 ρούντων πλεῖν . . . STRABON 17, 1, 13; PLIN. N.H. 6, 101 ff.; F 21.

9 PTOLEM. Geogr. 1, 17, 3: καὶ πάλιν τὰ Σήμυλλα τὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐμπόριον μὴ μόνον τοῦ Μαρέως (?) ἀκρωτηρίου δυτικώτερον ὑπ' αὐτοῦ (*scil.* Μαρίνου) τεθειμένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ· μόνον γὰρ μεσημβρινώτερον ὁμολογεῖται τῶν στομάτων εἶναι τοῦ ποταμοῦ παρὰ τε τῶν ἐντεῦθεν εἰσπλευσάντων
 25 καὶ χρόνον πλείστον ἐπελθόντων τοὺς τόπους καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖθεν ἀφικομένων πρὸς ἡμᾶς, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Τίμουλα. (4) παρ' ὧν καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν μερικώτερον καὶ κατ' ἐπαρχίας ἐμάθομεν καὶ τὰ ταύτης τῆς χώρας ἐνδοτέρω μέχρι τῆς Χρυσῆς χερσονήσου καὶ ἐντεῦθεν ἕως τῶν Καττιγάρων, τὸ μὲν ὅτι πρὸς ἀνατολάς ἐστὶν ὁ πλοῦς εἰσπλεόντων καὶ πάλιν
 30 ἐξιόντων πρὸς δυσμὰς συνιστορούντων . . . καὶ ὅτι ὑπέρκειται τῶν Σινῶν ἢ τε τῶν Σηρῶν χώρα καὶ ἡ μητρόπολις, καὶ τὰ ἀνατολικώτερα τούτων ἄγνωστός ἐστι γῆ . . . καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τὴν Βακτριανὴν ἐντεῦθεν ἐστὶν ὁδὸς διὰ τοῦ Λιθίνου πύργου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν διὰ Παλιμβόθρων.

10 PLIN. N.H. 6, 81: *Taprobanen alterum orbem terrarum esse diu*

2 *terrena* R -no r 4 *ypasym* a *Hypasim* Solin. 52, 7 7 *ad Tr* ab r 8
 CXII·D DFT CXII REa 9 *Rhodaphan* (-am) v 10 CCXLV DF *iomanis* s
iohannis (*iomannis* R³) *amnis* R¹ *ioamnis* r 11 *ad* s et o 14 ἐμβαλόντων BC
 15 στόλοις Tygwhitt στόλος o Ῥαβίου: ἀδρίου AC 16 [ᾗ] Paetz 22 v.l.
 κουμάρως 26 v.l. καλούμενων v.l. τιμοῦλα, τίμουλλα

existimatum est Antichthonum appellatione; ut insulam liqueret esse, Alexandri Magni aetas resque praestitere (Onesikritos 134 F 13; Megasthenes 715 F 26; Eratosthenes p. 235 Be)... (82) *incipit ab Eoo mari inter ortum occasumque solis Indiae praelenta et quondam credita XX 5 dierum navigatione a Prasiana gente distare; mox quia papyraceis navibus armamentisque Nili peleretur, ad nostrarum navium cursus VII dierum intervallo taxata* (84) *hactenus a priscis memorata. nobis diligentior notitia Claudi principatu contigit, legatis etiam ex ea insula advectis* (beschreibung der insel bis § 88). *cetera eadem quae nostri negotiatores . . .*

10 11 STRABON 15, I, 35 p. 702: (34 ex. ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου στρατεύσαντες λέγουσιν) ἐκδέδοται δὲ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπάτραν ἐπιστολὴ (153 F 2), πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα καὶ οὐχ ὁμολογοῦσα οὐδενί, καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν τὸν Ἀλέξανδρον· αὐτὸς τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν καὶ κήτη τὰ ἐν αὐτῷ καὶ με-
15 γέθους καὶ πλάτους καὶ βάθους πόρρω πίστεως μᾶλλον ἢ ἑγγύς. (Es folgt Megasthenes 715 F 9b). PHLEGON 257 F 36 c. 32?

12 STRABON 15, I, 18 p. 692: τὴν δ' ὄρυζαν φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος (327? (139 F 35) ἐστάναι ἐν ὕδατι κλειστῷ . . . θερίζεσθαι δὲ περὶ δύσιν Πηλιάδος . . . Μέγιστος δὲ τὴν ὄρυζαν σπεῖρεσθαι μὲν πρὸ τῶν δμβρων φησὶν, 20 ἀρδείας δὲ καὶ φυτείας <μῆ> δεῖσθαι, ἀπὸ τῶν κλειστῶν ποτιζομένην ὑδάτων. περὶ δὲ τοῦ βοσμήρου [δν] φησὶν Ὀνησίκριτος (134 F 15)

13 STRABON 15, I, 30 p. 700: (Onesikritos 134 F 21) ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων 327? καὶ τοῦτο ἱστορεῖται, τὸ ἀρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι 25 τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας . . . φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπεῖθους χώραι ὄρυκτῶν ἄλων ὄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὀληθῆναι τῇ Ἰνδικῇ. καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἱστορεῖται καλὰ, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής. οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπέριως ἔχοντες οὐδ' ὦν εὐποροῦσιν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπλούστερον μεταχειρίζονται 30 τὸ πρᾶγμα.

14 STRABON 15, I, 67 p. 717: (Nearchos 133 F 23) τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων καὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυθεῖν προσεύχεσθαι τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίαι καὶ ὑπεροχῇ νόμος. φέρει δὲ καὶ λιθίαν ἢ χώρα πολυτελῆ χρυστάλλων καὶ ἀνθράκων παντοίων καθάπερ τῶν 35 μαργαριτῶν.

1 an(t)hichthonum DEF 3 eoo v eo o 7 nobis F¹ nos r diligentior c -ter o
14 <τὰ κήτη (cf. F 5b) ο. λέγει Kramer ἐν Cor ἐπ' ο 14-15 μέγεθος κτλ. Cor
<λέγει περὶ> μεγέθους Groskurd 20 <μῆ> Cor 21 [δν] Cor 23 Καθαίων v καθέων ο
24 ἀλλήλους <κατὰ κάλλος>? 26 χρυσία DF 26-27 ἀργύρια CDF 34 λιθίαν x

15 STRABON 15, I, 69 p. 718/9: λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν Ὀμβριον Δία Ἴνδοι καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν καὶ τοὺς ἐγγωρίους δαίμονας. ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον
 5 ἕκαστος ἐπίδεικνύμενος κατὰ ἀμιλλαν. τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσορύχων· ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμοὺς καθάπερ τοὺς Ἰβηρικοὺς. ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτάς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῶι κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ
 10 βοικὰ ζεύγη· εἴθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυαίων· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ † καὶ τράπεζαι δὲ καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικαῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσοπάστος· καὶ
 <βόν>ασοι καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασσοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφρόγγων πλῆθος. (Kleitarchos 137 F 20).

15 (70) φιλοσόφους τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαίρουνται Πράμνας, ἐριστικούς τινὰς καὶ ἐλεγκτικούς. τοὺς δὲ Βραχμᾶνας φυσιολογίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσχεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων ὡς ἀλαζόνας καὶ ἀνοήτους. τούτων δὲ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς καλεῖσθαι, τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικούς καὶ προσχωρίους. καὶ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πῆρας δ' ἔχειν ρίζων καὶ φαρ-
 20 μάκων μεστάς, προσποιουμένους ἰατρικὴν μετὰ γοητείας καὶ ἐπωιδῶν καὶ περιάπτων. τοὺς δὲ γυμνήτας κατὰ τοῦνομα γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλεόν, καρτερίαν ἀσκούντας ἢν ἔφαμεν πρότερον (§§ 60-61 = Megasthen. 715 F 33; Aristobulos 139 F 41) μέχρι ἐπτὰ ἐτῶν καὶ τριάκοντα· καὶ γυναῖκας δὲ συνεῖναι, μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ θαυμάζεσθαι διαφερόντως.
 25 (71) τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ κατ' ἀγρούς, καθημ- μένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς.

ὡς δ' εἶπεῖν, Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρ-
 πάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν (Megasthen. 715 F 32 § 54) εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι φορήματα. κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλε-
 30 κομένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

16 a) ARRIAN. *Ind.* 4,2: αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης (715 F 9a) ἀνέγραψε, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν·

2 δμβρον F Δία: Ἰδία DF 4 πλοῦτον: βίον D 10 [καὶ] τράπεζαι τε Cor
 * * καὶ τρ. δὲ? Groskurd 12-13 καὶ <βόν>ασοι Tzschucke καὶ (α)σοι CDF
 13 καὶ θηρία παρδάλεις x 15 τε: δὲ? Πράμνας: = prāmāna 'sich auf beweise stützend' Lassen Σράμναι O. Stein 17 τούτων: s. Komm. 19 καὶ (vor τοὺς) om. DFv ἐλάφων: ἐλεφάντων E 23 ἐτῶν E om. r ε. καὶ τρ. ἐτῶν Cor ἐτῶν ε. καὶ τρ.? καὶ om. DFv 25 ἢ καὶ: καὶ om. DE 25-26 καθεμμένους CDEF x
 26 δοράς ἔχοντας x 27 Ἰνδοὺς om. E

(3) αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς ἑωυτὸν (es folgen 17 flussnamen). b) PLIN. N.H. 6,65: *hunc (den Ganges) alii incertis fontibus ut Nilum rigantemque vicina eodem modo, alii in Scythicis montibus nasci dixerunt. influere in eum XVIII amnes; ex iis 5 navigabiles praeter iam dictos Crenaccam, Rhamnumbovam, Casuagum, Sonum. alii cum magno fragore ipsius statim fontes erumpere, deiectumque per scopulosa et abrupta, ubi primum molles planities contingat, in quodam lacu hospitari; inde lenem fluere, ubi minimum VIII p. latitudine, ubi modicum stadiorum C, altitudine nusquam minore passuum XX, novissima 10 gente Gangaridum Calingarum e.g.s.*

17 PAUSAN. 3, 12, 4: οἱ δὲ ἐς τὴν Ἰνδικὴν ἐσπλέοντες φορτίων φασὶν Ἑλληνικῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀγώγιμα ἄλλα ἀναλλάσσεσθαι, νόμισμα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι, καὶ ταῦτα χρυσοῦ τε ἀφθόνου καὶ χαλκοῦ παρόντος σφίσι.

18 AELIAN. N.A. 16, 5: ἀκούω δὲ ἔγωγε καὶ Ἰνδὸν ἔποπα διπλασίονα τοῦ 15 παρ' ἡμῖν καὶ ὠραιότερον ἰδεῖν. . . ὁ δὲ ἔποψ οὗτος Ἰνδῶν βασιλεῖ ἄθυρμά ἐστι, καὶ διὰ χειρῶν αὐτὸν φέρει, καὶ ἡδεταὶ αὐτῷ. . . ἐπάιδουσι δὲ ἄρα τῷδε τῷ ὀρνέωι καὶ μῦθον Βραχμᾶνες, καὶ ὁ γε μῦθος ὁ αἰδόμενος οὗτός ἐστιν. παῖς ἐγένετο Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφούς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρω- 20 θέντες ἐκδικώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι. καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμου καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαυλίαντες. ἀναίνονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβήν, καὶ ὠχοντο φεύγοντες ὁ τε παῖς καὶ οἱ γέροντες. συντόνου δὲ ἄρα αὐτοὺς πορείας διαδε- 25 ξαμένης, οἱ μὲν ἀπέπειπον καὶ ἀποθνήσκουσιν, ὁ δὲ παῖς οὐκ ὀλιγώρησεν αὐτῶν, ἀλλ' ἔθαψεν αὐτοὺς ἐν ἑαυτῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν διατεμών. ἀγασθέντα δὲ τὸν 30 πάντ' ἐφορῶντα Ἥλιον οἱ αὐτοὶ φασὶ τῆς εὐσεβείας τὴν ὑπερβολήν, ὄρνιν αὐτὸν ἀποφῆναι, κάλλιστον μὲν ὄψει, μακράϊωνα δὲ τὸν βίον. ὑπανέστηκε δὲ οἱ καὶ λόφος ἐκ τῆς κορυφῆς, οἰονεὶ μνημεῖον τοῦτο τῶν πεπραγμένων ὅτε ἐφευγεν. τοιαῦτα ἅττα καὶ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ τοῦ κορύδου τερατευόμενοι προσεῖχον μύθωι τινί, ὡπερ οὖν ἀκολουθῆσαί μοι δοκεῖ καὶ Ἀριστοφάνης. . . ἐν Ὀρνισὶ λέγων 30 (471 ff.) . . . ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνιθος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν. ὠγύγιον γάρ τι μῆκος χρόνου λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ ταῦτα τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ ἐτι ἀνθρώπωι ὄντι καὶ παιδί τὴν γε ἡλικίαν ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

19 PHILOSTRAT. V.A. 2, 9: (die reisenden kommen nach Nysa und

3-4 in Scyticis montibus: cf. 6, 64 a montibus Hemodis e.g.s. 4 influere R^a fluere r 6 fontes R fontem a frontes r 7 scopulos E 8 VIII (Solin. 52, 7): VII F^a V a 9 altitudinem - minorem DFE XXV a ubi vadosissimus est, mensuram centum pedum Sol 10 Calingarum om. Sol; cf. § 64 gentes Caling[n]ae mari proximi 11 πλέοντες? 17 μῦθον: cf. Megasth. 715 F 33 § 59

sehen das kultbild des dortigen Dionysos) διαφέρονται δὲ περὶ τοῦ Διονύσου
 τούτου καὶ Ἑλληνας Ἰνδοῖς καὶ Ἰνδοὶ ἀλλήλους. ἡμεῖς μὲν γὰρ τὸν Θηβαῖον
 ἐπ' Ἰνδοῦς ἐλάσαι φαμέν στρατευοντά τε καὶ βακχεύοντα, τεκμηρίους χρώμενοι
 τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ Πυθοῦ ἀναθήματι, ὃ δὴ ἀπόθετον οἱ ἐκεῖ θησαυροὶ Ἰσχυ-
 5 σιν· ἔστι δὲ ἀργύρου Ἰνδικοῦ δίσκος, ὧ ἐπιγέγραπται <<Διονύσος ὁ Σεμέλης
 καὶ Διὸς ἀπὸ Ἰνδῶν Ἀπόλλωνι Δελφῶν>>. Ἰνδῶν δὲ οἱ περὶ Καύκασον
 καὶ Κωφῆνα ποταμὸν ἐπηλύτην Ἀσσύριον αὐτόν φασιν ἐλθεῖν, τὰ τοῦ
 Θηβαίου εἰδότα· οἱ δὲ τὴν Ἰνδοῦ τε καὶ Ὑδραῶτου μέσσην νεμό-
 10 μενοι καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἤπειρον, ἣ δὴ ἐς ποταμὸν Γάγγην τελευτᾷ,
 Διόνυσον γενέσθαι ποταμοῦ παῖδα Ἰνδοῦ λέγουσιν, ὧ φοιτήσαντα τὸν ἐκ
 Θηβῶν ἐκεῖνον θύρσου τε ἄψασθαι καὶ δοῦναι ὄργιους, εἰπόντα δὲ ὡς εἶη Διὸς καὶ
 τῷ τοῦ πατρὸς ἐμβιωτῆι μηρῶι τόκου ἔνεκα, Μηρόν τε εὐρέσθαι παρ' αὐτοῦ ὄρος,
 ὧ προσβέβηκεν ἡ Νῦσα, καὶ τὴν Νῦσαν τῷ Διονύσῳ ἐκφυτεῦσαι ἀπάγοντα ἐκ
 15 Θηβῶν τὸ γόνυ τῆς ἀμπέλου, οὗ καὶ Ἀλέξανδρος ὀργιάσαι. οἱ δὲ τὴν Νῦσαν
 οἰκοῦντες οὐ φασὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀνελθεῖν ἐς τὸ ὄρος, ἀλλ'
 ὀρμησαι μὲν, ἐπεὶ φιλότημός τε ἦν καὶ ἀρχαιολογίας ἤττων, δείσαντα δὲ μὴ ἐς
 ἀμπέλου παρελθόντες οἱ Μακεδόνες, ἄς χρόνου ἤδη οὐχ ἐωράκεσαν, ἐς πόθον
 τῶν οἰκοὶ ἀπενεχθῶσιν . . . , παρελάσαι τὴν Νῦσαν, εὐξάμενον τῷ Διονύσῳ
 καὶ θύσαντα ἐν τῇ ὑπάρειαι. καὶ γινώσκω μὲν οὐκ ἐς χάριν ταῦτα ἐνίοις
 20 γράφων, ἐπεὶ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες οὐδὲ ταῦτα ἐς τὸ ἀληθὲς
 ἀνέγραψαν κτλ.

20 CLEM. AL. *Strom.* I, 71, 3: φιλοσοφία . . . πάλαι μὲν ἤκμασε παρὰ
 βαρβάρους . . . (4) προσέστησαν δ' αὐτῆς Αἰγυπτίων τε οἱ προφήται καὶ
 Ἀσσυρίων οἱ Χαλδαῖοι καὶ Γαλατῶν οἱ Δρυΐδαι καὶ Σαμαναῖοι Βάκτρων καὶ
 25 Κελτῶν οἱ φιλοσοφῆσαντες καὶ Περσῶν οἱ Μάγοι . . . Ἰνδῶν τε οἱ γυμνοσο-
 φισταί, ἄλλοι τε φιλόσοφοι βάρβαροι. (5) διττὸν δὲ τούτων τὸ γένος, οἱ μὲν
 Σαρμᾶναι αὐτῶν, οἱ δὲ Βραχμᾶναι καλούμενοι. καὶ τῶν Σαρμανῶν οἱ ὑλόβιοι
 προσαγορευόμενοι οὔτε πόλεις οἰκοῦσιν οὔτε στέγας ἔχουσιν, δένδρων δὲ
 ἀμφιέννυνται φλοιοῖς, καὶ ἀκρόδρυα σιτοῦνται, καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶ πίνουσιν, οὐ
 30 γάμον, οὐ παιδοποιῶν ἴσασιν (ὡσπερ οἱ νῦν Ἐγκρατῆται καλούμενοι). (6)
 εἰς δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγγέλμασιν, ὃν δι' ὑπερβολὴν
 σεμνότητος ὡς θεὸν τιμηῆσαι κτλ. (Skythen; Hyperboreer; Germanen;
 Megasthenes 715 F 3).

21 DIO CHRYS. *Or.* 35, 22: τούτων δὲ τοιούτων ὄντων (*scil.* ἐν Ἰνδοῖς)
 35 καὶ τοσοῦτων ὑπαρχόντων ἀγαθῶν, ὅμως εἰσὶν ἄνθρωποι καλούμενοι Βραχ-
 μᾶνες, οἱ χαίρειν ἐάσαντες τοὺς τε ποταμούς ἐκείνους καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς

26 ἄλλοι γε Stählin 27 Σαρμᾶναι v Σαρμᾶνες ο. Γαρμᾶνες (715 F 33 § 59-60)
 Cobet Βραχμᾶναι v Βραχμᾶνες Ddf ὑλόβιοι (715 F 33 § 60) v ἀλλόβιοι L
 29 φλοιοῖς Syl φλοιῖς L 31 Βούττα v 32 ὡς Potter εἰς L 34 [ὄντων] Arnim
 Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C 43

ἔρριμμένους ἔκτραπέντες ἰδία τε ξυλλογίζονται καὶ φροντίζουσι, πόνους τε θυμαστούς ἀναλαβόμενοι τοῖς σώμασιν, οὐδενὸς ἀναγκάζοντος, καὶ καρτερῆσαι δεινὰς ὑπομένοντες. φασι δὲ ἐξαίρετον αὐτοῖς εἶναι μίαν πηγὴν τὴν τῆς ἀληθείας, πολὺ πασῶν ἀρίστην καὶ θειοτάτην, ἧς οὐδέποτε τοὺς γευσάμενους 5 ἐπιμίπλασθαι. τὰ μὲν οὖν ἐκεῖθεν λόγος ἐστὶν ἀψευδής. ἤδη γάρ τινες τῶν ἀφικνουμένων ἔφασαν· ἀφικνοῦνται δὲ οὐ πολλοὶ τινες ἐμπορίας ἔνεκεν· οὗτοι δὲ ἐπιμίγνυνται τοῖς πρὸς θαλάττην. τοῦτο δὲ ἄτιμόν ἐστιν Ἰνδῶν τὸ γένος, οἱ τε ἄλλοι φεύγουσιν αὐτούς.

— ISAURIEN

10 S. u. Kilikien.

XII. JUDEN

722. DEMETRIOS

T

1 JOSEPH. c. Ap. I, 218: s. 723 T 3; 737 F I.

15

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΙΟΥΔΑΙΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

1 (III 214, 8) EUSEB. P.E. 9, 21: ἀπίωμεν δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν Πολύστορα (273 F 19). Δημήτριός φησι τὸν Ἰακῶβ γενόμενον ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε φυγεῖν εἰς Χαρρὰν τῆς Μεσοποταμίας, ἀποσταλέντα ὑπὸ τῶν γονέων 20 διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν κρυφίαν ἐχθρὰν Ἡσαῦ, διὰ τὸ εὐλογῆσαι αὐτὸν τὸν πατέρα δοκοῦντα εἶναι τὸν Ἡσαῦ, καὶ ὅπως λάβῃ ἐκεῖθεν γυναῖκα. (2) ἀφορμῆσαι οὖν τὸν Ἰακῶβ εἰς Χαρρὰν τῆς Μεσοποταμίας, τὸν μὲν πατέρα καταλιπόντα Ἰσαὰκ ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ, αὐτὸν δὲ ὄντα ἐτῶν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ. (3) διατρίψαντα οὖν αὐτὸν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη Λάβαν τοῦ μητρώιου δύο 25 θυγατέρας γῆμαι Λείαν καὶ Ῥαχήλ, ὄντα ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων. καὶ γενέσθαι ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἄλλοις αὐτῶν παῖδια δώδεκα· ὀγδῶμι μὲν ἔτει μηνὶ δεκάτῳ Ῥουβὴν, καὶ τῷ ἔτει δὲ τῷ ἐνάτῳ μηνὶ ὀγδῶμι Συμεῶν, καὶ τῷ ἔτει δὲ

1 ἰδία τι? Arnim 4-5 οὐδέποτε - ἐπιμίπλασθαι Rei οὐ. γεύσασθαι τοὺς ἐπιμιπλαμένους οὐ. ψεύσασθαι τοὺς ἐ. Cobet 5 τινι M 8 οἱ τε UBT οὔτε M οἱ δὲ Geel, v φεύγουσιν Lobeck φέγουσιν ο 17 ff.: lesungen der Eusebius-Hss nach Eusebius Werke (Gr. Christl. Schriftst.) VIII i her. von K. Mras (Berlin 1954); (?) bedeutet zweifel an seinenangaben 18 φασι I 19 πέντε: ἑπτὰ (v. 24) Vigier 21 δοκοῦντα εἶναι τὸν IO ὡς B 21-22 ἀφορμῆσαι - Μεσοποταμίας om. B 22 οὖν ἰακῶβ I καὶ τὸν μὲν B 22-23 καταλιπεῖν B 23 ἐτῶν ὄντα B ὄντα (nach δὲ) om. B 24 ἑπτὰ ἔτη I ἔτη ζ BO 27 Ῥουβην Sept (Gen. 29, 32)

τῷ δεκάτῳ μηνὶ ἕκτῳ Λευίν, τῷ δὲ ἑνδεκάτῳ ἔτει μηνὶ τετάρτῳ Ἰουδαν.
 Ῥαχὴλ τε μὴ τρίτουσαν ζηλωσαι τὴν ἀδελφὴν καὶ παρακοιμίσαι τῷ Ἰακώβ
 τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην * * Ζελφάν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὦι καὶ Βάλλαν συλλαβεῖν
 τὸν Νεφθαλεῖμ, τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μηνὶ πέμπτῳ, καὶ τεκεῖν τῷ δωδεκάτῳ
 5 ἔτει μηνὶ δευτέρῳ υἱόν, ὃν ὑπὸ Λείας Γὰδ ὀνομασθῆναι· καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ
 αὐτοῦ ἔτους καὶ μηνὸς δωδεκάτου ἕτερον τεκεῖν, ὃν καὶ αὐτὸν προσαγορευθῆναι
 ὑπὸ Λείας Ἀσήρ. (4) καὶ Λείαν πάλιν ἀντὶ τῶν μῆλων τῶν μανδραγόρου, ἀ
 Ῥουβὶν (?) εἰσενεγκεῖν παρὰ Ῥαχὴλ, συλλαβεῖν ἐν γαστρὶ – τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 καὶ τὴν παιδίσκην αὐτῆς Ζελφάν – τῷ δωδεκάτῳ ἔτει μηνὶ τρίτῳ, καὶ
 10 τεκεῖν τοῦ αὐτοῦ ἔτους μηνὸς δωδεκάτου υἱόν, καὶ ὄνομα αὐτῷ θέσθαι Ἰσάχαρ.
 (5) καὶ πάλιν Λείαν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει μηνὶ δεκάτῳ υἱόν ἄλλον τεκεῖν,
 ὦι ὄνομα Ζαβουλών, καὶ τὴν αὐτὴν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μηνὶ ὀγδόῳ
 τεκεῖν † υἱόν ὄνομα Δάν· ἐν ὦι καὶ Ῥαχὴλ λαβεῖν ἐν γαστρὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ,
 ὦι καὶ Λείαν τεκεῖν θυγατέρα Δείναν, καὶ τεκεῖν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει
 15 μηνὶ ὀγδόῳ υἱόν, ὃν ὀνομασθῆναι Ἰωσήφ, ὥστε γεγενῆσθαι ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτεσι
 τοῖς παρὰ Λάβαν δώδεκα παιδιά. (6) θέλοντα δὲ τὸν Ἰακώβ πρὸς τὸν
 πατέρα εἰς Χαναὰν ἀπεινά, ἀξιωθέντα ὑπὸ Λάβαν ἄλλα ἔτη ἐξ μείναι, ὥστε τὰ
 πάντα αὐτὸν μείναι ἐν Χαρρὰν παρὰ Λάβαν ἔτη εἰκοσι.

(7) πορευομένῳ δὲ αὐτῷ εἰς Χαναὰν ἄγγελον τοῦ θεοῦ παλαῖσαι, καὶ
 20 ἄψασθαι τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακώβ, τὸν δὲ ναρκήσαντα ἐπισκάζειν,
 ὅθεν οὐκ ἐθίσθη τῶν κτηνῶν τὸ ἐν τοῖς μηροῖς νεῦρον· καὶ φάναι αὐτῷ τὸν
 ἄγγελον ἀπὸ τοῦδε μηκέτι Ἰακώβ ἄλλ' Ἰσραὴλ ὀνομασθήσεσθαι. (8) καὶ
 ἔλθειν αὐτὸν τῆς Χαναὰν γῆς εἰς ἑτέραν πόλιν Σικίμων, ἔχοντα παιδιά Ῥουβὶν
 ἑτῶν δώδεκα μηνῶν δυοῖν, Συμεῶνα ἑτῶν ἰα μηνῶν τεσσάρων, Λευίν ἑτῶν ἰ μη-

3 παιδίσκην <Βαλλάν, ἣν τεκεῖν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μηνὶ τετάρτῳ Δάν καὶ τῷ δωδεκάτῳ ἔτει μηνὶ δευτέρῳ Νεφθαλεῖμ. Λείαν δὲ καὶ αὐτὴν παρακοιμίσαι τῷ Ἰακώβ τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην> Ζελφάν (*Gen.* 30, 1-13) Freu(denthal *Hellenistische Studien I: Alexander Polyhistor und die von ihm erhaltenen Reste jüdischer und samaritanischer Geschichtswerke*, Breslau 1874/5) 5 δευτέρῳ: ὦι B Γὰδ I 7-8 ἀ Ῥουβὶν Steph ἀρουβὴλ BIO ἀ Ῥουβὴλ Gifford, Mras ἀ Ῥουβην *Gen.* 30, 14 8 ἐν γαστρὶ om. I 8-9 τ. αὐ. χρ. καὶ τὴν παιδ. αὐ. Z. BO καὶ τὴν παιδ. Z. τ. αὐ. χρ. I χρόνῳ <ὦι>? Freu 'parenthesis' Gifford [τῷ – Ζελφάν]? 9 ἔτει om. O 10 Ἰσ(σ)άχαρ B (I) Ἰσαχάρ O cf. p. 668, 2 13 υἱόν δ. Δάν: θυγατέρα δ. Δείναν (*Gen.* 30, 21; p. 668, 3; 5)? Freu 14 Λείαν: λίναν B 15 ὦι ὄνομα θέσθαι B ὥστε IO ὡς B 16 ἰβ̄ παιδᾶς B 17 Χαναὰν IB χαρρὰν O τὰ om. B 18 αὐτὸν om. B 19 παλλεῦσαι I 21 οὐ καθίσθαι I αὐτῷ om. B 22 μηκέτι IO μὴ B ὀνομασθῆναι B 23 τῆς X. γῆς om. B ἑτέραν (om. B) πόλιν (π. om. I) Σικίμων (*Gen.* 33, 17/8 καὶ Ἰακωβ ἀπαίρει εἰς Σικιμᾶς καὶ ἦλθεν Ἰακωβ εἰς Σαλημ πόλιν Σικίμων, ἣ ἔστιν ἐν γῆι Χανααν): 'strange variant' Bickermann; folge von verkürzung? 23 ρουβὶν O ρουβιμ BI 24-668, 9 Συμεῶνα – ἑπτὰ om. B 24 ια' O δώδεκα I ι' O δώδεκα I

wān ξξ, 'Ιούδαν ἐτῶν ἐννέα μηνῶν ὀκτώ, Νεφθαλεὶμ ἐτῶν ὀκτὼ μηνῶν δέκα,
 Γὰδ ἐτῶν ὀκτὼ μηνῶν δέκα, 'Ασὴρ ἐτῶν ὀκτὼ, 'Ισοάχαρ ἐτῶν ὀκτὼ, Ζαβουλὼν
 ἐτῶν ἐπτὰ μηνῶν δυοῖν, Δεῖναν ἐτῶν ξξ μηνῶν τεσσάρων, 'Ιωσήφ ἐτῶν ξξ
 μηνῶν τεσσάρων. (9) παροικῆσαι δὲ 'Ισραὴλ παρὰ 'Εμμῶρ ἔτη δέκα, καὶ
 5 φθαρῆναι τὴν 'Ισραὴλ θυγατέρα Δεῖναν (?) ὑπὸ Συγέμ τοῦ 'Εμμῶρ υἱοῦ,
 ἐτῶν οὖσαν δεκαεξὶ μηνῶν τεσσάρων. ἐξαλλομένους δὲ τοὺς 'Ισραὴλ υἱούς,
 Συμεῶνα μὲν ὄντα ἐτῶν εἴκοσι ἐνός μηνῶν τεσσάρων, Λευὶν δὲ ἐτῶν εἴκοσι
 μηνῶν ξξ, ἀποκτεῖναι τὸν τε 'Εμμῶρ καὶ Συγέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πάντας
 τοὺς ἄρσενας διὰ τὴν Δεῖνας φθοράν. 'Ιακώβ δὲ τότε εἶναι ἐτῶν ἑκατὸν ἐπτὰ.
 10 (10) ἐλθόντα τε οὖν αὐτὸν εἰς Λουζὰ τῆς Βαιθήλ, φάναι τὸν θεὸν μηκέτι
 'Ιακώβ ἀλλ' 'Ισραὴλ ὀνομάζεσθαι. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθεῖν εἰς Χαφραθά, ἔθυσεν
 παραγενέσθαι εἰς 'Εφραθά, ἣν εἶναι Βηθλεέμ, καὶ γενῆσαι αὐτὸν ἐκεῖ Βενιαμίν,
 καὶ τελευτῆσαι 'Ραχὴλ τεκοῦσαν τὸν Βενιαμίν, συμβῶσαι δ' αὐτῇ τὸν 'Ιακώβ
 ἔτη εἴκοσι τρία. (11) αὐτόθεν δὲ ἐλθεῖν τὸν 'Ιακώβ εἰς Μαμβρί τῆς Χεβρών
 15 πρὸς 'Ισαὰκ τὸν πατέρα. εἶναι δὲ τότε τὸν 'Ιωσήφ ἐτῶν δεκαεπτὰ, καὶ πρα-
 θῆναι αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μείναι ἔτη δεκατρία, ὥστ'
 εἶναι αὐτὸν ἐτῶν τριάκοντα, 'Ιακώβ δὲ ἐτῶν ρκ, ἐν ᾧ καὶ τελευτῆσαι τὸν
 'Ισαὰκ ἔπει ἐνὶ ἔμπροσθεν, ἐτῶν ὄντα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.
 (12) κρίναντα δὲ τῷ βασιλεῖ τὸν 'Ιωσήφ τὰ ἐνύπνια ἄρξαι Αἰγύπτου ἔτη
 20 ἐπτὰ, ἐν οἷς καὶ συνοικῆσαι 'Ασενέθ, Πεντεφρῆ τοῦ 'Ηλιοπούλεως ἱερέως
 θυγατρὶ, καὶ γενῆσαι Μανασσῆν καὶ 'Εφραῖμ. καὶ τοῦ λιμοῦ ἐπιγενέσθαι ἔτη
 δύο. (13) τὸν δὲ 'Ιωσήφ ἔτη ἐννέα εὐτυχίσαντα πρὸς τὸν πατέρα μὴ πέμψαι
 διὰ τὸ ποιμένα αὐτὸν τε καὶ τοὺς ἀδελφούς εἶναι. ἐπονείδιστον δὲ Αἰγυπτίους
 εἶναι τὸ ποιμαίνειν. ὅτι δὲ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπεμψεν, αὐτὸν δεδηλωκεῖναι. ἐλθόντων
 25 γὰρ αὐτοῦ τῶν συγγενῶν, φάναι αὐτοῖς, ἐὰν κληθῶσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ
 ἐρωτῶνται τί διαπράσσονται, λέγειν κτηνοτρόφους αὐτοὺς εἶναι. (14) δια-
 πορεῖσθαι δὲ διὰ τί ποτε ὁ 'Ιωσήφ Βενιαμίν ἐπὶ τοῦ ἀρίστου πενταπλασίονα
 μερίδα ἔδωκε, μὴ δυναμένου αὐτοῦ τὸσαῦτα καταναλώσαι κρέα. τοῦτο οὖν
 αὐτὸν πεποιηκέναι διὰ τὸ ἐκ τῆς Λείας τῷ πατρὶ αὐτοῦ γεγονέναι υἱούς ξξ,
 30 ἐκ δὲ 'Ραχὴλ τῆς μητρὸς αὐτοῦ δύο· διὰ τοῦτο τῷ Βενιαμίν πέντε μερίδας

1 ὀκτώ, <Δάν ἐτῶν ἐννέα μηνῶν ὀκτώ> Freu δέκα I γ' O 2 Ἰσοάχαρ O
 Ἰσοάχαρ I cf. p. 667, 10 3 δεῖναν (cf. p. 669, 12): Δάν Mras 4 'post 'Ισραὴλ
 plura exciderunt' Freu 6 ἐξαλλομένους Freu 10 καὶ ἐλθόντα B τε οὖν
 αὐτὸν om. B Βαιθήλ (-ῆλ) BO Βαιθήλ I 11 εἰς Ἰσραὴλ I 11-12 χαφραθᾶ -
 ἐφραθᾶ B 13 τελευτῆσαι: θνήξαι B αὐτῇ om. B 14 μαβρῆ B 15 τὸν
 om. I 17 ρκ' BO ἑκατὸν δέκα I ρκ * * Freu 18 ὄντα om. B 19 τὸν 'Ι.
 τῷ βασ. O 20 Ἀσενεθ θυγατέρα Πεντεφρη Gen. 41, 45 Πεντεφρῆ I 23-24
 δι' ὀνειδούς εἶναι Αἰγυπτίους B 25 γὰρ (BO) om. I αὐτοῖς: πρὸς αὐτοὺς B
 26 εἶναι * * Freu (p. 45) 27 δήποτε B ὁ om. B πενταπλασίονα I -άσιον
 BO 29 (p. 669, 1) ξξ Freu (cf. § 3-5; 10) ἐπτὰ ov

παραθεῖναι, καὶ αὐτὸν λαβεῖν μίαν (?)· γενέσθαι οὖν ἕξ, ὄσας καὶ τοὺς ἐκ τῆς
 Λείας υἱούς λαβεῖν. (15) ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τὰς στολᾶς δοῦναι ἐκάστῳ
 διπλᾶς, τῷ δὲ Βενιαμὶν πέντε καὶ τριακοσίους χρυσοῦς, καὶ τῷ πατρὶ δὲ
 ἀποστεῖλαι κατὰ ταῦτά, ὥστε τὸν οἶκον αὐτοῦ τῆς μητρὸς εἶναι ἴσον. (16)
 5 οἰκῆσαι δὲ αὐτοὺς ἐν γῆι Χαναάν, ἀφ' οὗ ἐκλεγῆναι Ἀβραάμ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ
 μετελθεῖν εἰς Χαναάν, Ἀβραάμ ἐτῶν εἴκοσι πέντε, Ἰσαὰκ ἐτῶν ἐξήκοντα,
 Ἰακώβ ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα· καὶ γίνεσθαι τὰ πάντα ἔτη ἐν γῆι Χαναάν σιε.
 (17) καὶ τῷ τρίτῳ ἔτει λιμοῦ οὕσης ἐν Αἰγύπτῳ, ἔλθειν εἰς Αἴγυπτον
 τὸν Ἰακώβ ὄντα ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα, Ῥουβὴν ἐτῶν $\overline{\mu\epsilon}$, Συμεῶνα ἐτῶν $\overline{\mu\delta}$,
 10 Λευὶν ἐτῶν $\overline{\mu\gamma}$, Ἰούδαν ἐτῶν $\overline{\mu\beta}$ μηνῶν δύο, <Δὰν ἐτῶν $\overline{\mu\beta}$ μηνῶν $\overline{\delta}$ >, Νεφθα-
 λειμ ἐτῶν $\overline{\mu\alpha}$ μηνῶν ζ', Γὰδ ἐτῶν $\overline{\mu\alpha}$ μηνῶν τριῶν, Ἀσῆρ ἐτῶν $\overline{\mu}$ μηνῶν ὀκτώ,
 <Ἰσσαχάρ ἐτῶν $\overline{\mu}$ μηνῶν ὀκτώ>, Ζαβουλὼν ἐτῶν $\overline{\mu}$, Δείναν (?) ἐτῶν $\overline{\lambda\theta}$,
 Βενιαμὶν ἐτῶν $\overline{\kappa\eta}$.

(18) τὸν δὲ Ἰωσήφ φησὶ γενέσθαι ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη $\overline{\lambda\theta}$. εἶναι δὲ ἀπὸ Ἀδάμ
 15 ἕως τοῦ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον τοὺς τοῦ Ἰωσήφ συγγενεῖς ἔτη $\overline{\gamma\gamma\kappa\delta}$, ἀπὸ δὲ
 τοῦ κατακλισμοῦ ἕως τῆς Ἰακώβ παρουσίας εἰς Αἴγυπτον ἔτη $\overline{\alpha\tau\zeta}$. ἀφ' οὗ δὲ
 ἐκλεγῆναι Ἀβραάμ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἔλθειν ἐκ Χαρρὰν εἰς Χαναάν ἕως εἰς
 Αἴγυπτον τοὺς περὶ Ἰακώβ ἔλθειν ἔτη σιε. (19) Ἰακώβ δὲ εἰς Χαρρὰν πρὸς
 Λάβαν ἔλθειν ἐτῶν ὄντα $\overline{\pi}$, καὶ γενῆσαι Λευὶν· Λευὶν δὲ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιγε-
 20 νέσθαι ἔτη $\overline{\iota\zeta}$, ἀφ' οὗ ἐκ Χαναάν αὐτὸν ἔλθειν εἰς Αἴγυπτον, ὥστε εἶναι αὐτὸν
 ἐτῶν $\overline{\xi}$, καὶ γενῆσαι Καὰθ· τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει ὦι γενέσθαι Καὰθ, τελευτῆσαι
 Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ, εὐλογῆσαντα τοὺς Ἰωσήφ υἱούς, ὄντα ἐτῶν $\overline{\rho\mu\zeta}$, κατα-
 λιπόντα Ἰωσήφ ὄντα ἐτῶν $\overline{\nu\varsigma}$. Λευὶν δὲ γενόμενον ἐτῶν $\overline{\rho\lambda\zeta}$ τελευτῆσαι, Καὰθ
 δὲ ὄντα ἐτῶν $\overline{\mu}$ γενῆσαι Ἀμράμ, ὃν ἐτῶν εἶναι $\overline{\iota\delta}$, ἐν ὧι τελευτῆσαι Ἰωσήφ
 25 ἐν Αἰγύπτῳ ὄντα $\overline{\rho\iota}$ ἐτῶν· Καὰθ δὲ γενόμενον ἐτῶν ἑκατὸν $\overline{\lambda\gamma}$ τελευτῆσαι.
 Ἀμράμ δὲ λαβεῖν γυναῖκα τὴν τοῦ θεοῦ θυγατέρα Ἰωχαβέτ, καὶ ὄντα ἐνιαυτῶν
 ὅσους γενῆσαι Ἀαρὼν [καὶ Μωσῆν]· γενῆσαι δὲ Μωσῆν τὸν Ἀμράμ ὄντα ἐτῶν
 ὅσους, καὶ γενόμενον Ἀμράμ ἐτῶν ἑκατὸν $\overline{\lambda\varsigma}$ τελευτῆσαι.

1 μίαν ο (Freu) δύο Vigier, Mras 4 ταῦτα O εἶναι: λαβεῖν? Freu 7 ἐτῶν
 om. BO <καὶ> Freu 8 οὔσης Iv ὄντος BO 9 ἐτῶν (vor ἐκ.) om. B 9-13
 Ῥουβὴν - $\overline{\kappa\eta}$ om. B 10 δύο Mras δ. (so!) O τριῶν I <Δὰν - $\overline{\delta}$ > Freu; s. zu v. 12
 11 τριῶν: ἕξ Freu Ἀσῆρ - ὀκτώ: vor Νεφθαλειμ I 12 <Ἰσσ. - ὀκτώ> Freu
 Δείναν (cf. p. 668, 3): Δὰν Mras 14 ἀπὸ τοῦ ἀδάμ I 17 ἐκ (vor Χαρρ.) IO
 ὦ (ἐν? Mras) B 18 εἰς Freu (cf. § 1-2) ἐκ IO ἐν B 21 (23; 25) Καὰθ (Gen.
 46, 11) Freu κλάθ ον γενέσθαι IO γενῆσαι B 22 εὐλογῆσαντας I 24-28
 Ἀμράμ Gaisford Ἀμβραν Freu Ἀμβράμ Mras 24 ἄμβραν B ἀβραάμ IO^α ἀβράμ O^β
 (m. 1?) ὦι <ἔτει>? 25 ἐτῶν ρι' O 26 ἄμβραν (ἀμβράν O) δὲ BO ἀβραάμ I
 26-28 ἐνιαυτῶν - Ἀμράμ om. B 27 [καὶ M.] Mras ἄμβραν O ἀβραάμ I 28
 ἄμβραν O ἀβραάμ I τελευτῆσαι ** Freu (p. 49)

(20) ταῦτά μοι κείσθω ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος γραφῆς· ἐξῆς δ' ἐπισυνήφθω καὶ τὰδε (Theodotos 732 F I).

- 2 (III 224, 16) EUSEB. P.E. 9, 29: Δημήτριος δὲ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς πρὸς τὸν μηνύσαντα τὸν τελευτήσαντα ὁμοίως 5 τῶι τὴν Ἱερὰν βίβλον γράψαντι (Exod. 2, 11 ff.) ἰστόρησε. φυγεῖν μέντοι γε τὸν Μωσῆν εἰς Μαδιάμ, καὶ συνοικῆσαι ἐκεῖ τῇ Ἰοθῶρ θυγατρὶ Σεπφώραι, ἣν εἶναι (ὅσα στοχάζεσθαι ἀπὸ τῶν ὀνομάτων) τῶν γενομένων ἐκ Χεττούρας, τοῦ Ἀβραάμ γένους, ἐκ τοῦ Ἰεζάν τοῦ γενομένου Ἀβραάμ ἐκ Χεττούρας· ἐκ δὲ τοῦ Ἰεζάν γενέσθαι Δαδάν, ἐκ δὲ Δαδάν Ῥαγουήλ, ἐκ δὲ Ῥαγουήλ Ἰοθῶρ καὶ 10 Ὀβάβ, ἐκ δὲ τοῦ Ἰοθῶρ Σεπφώραν, ἣν γῆμαι Μωσῆν. (2) καὶ τὰς γενεὰς δὲ συμφωνεῖν· τὸν γὰρ Μωσῆν εἶναι ἀπὸ Ἀβραάμ ἔβδομον, τὴν δὲ Σεπφώραν ἕκτην. συνοικοῦντος γὰρ ἤδη τοῦ Ἰσαάκ, ἀφ' οὗ Μωσῆν εἶναι, γῆμαι Ἀβραάμ τὴν Χεττούραν ὄντα ἐτῶν ρμ, καὶ γενῆσαι Ἰσαὰρ ἐξ αὐτῆς δεύτερον, τὸν δὲ Ἰσαάκ ὄντα ἐτῶν ἑκατὸν γεννῆσαι, ὥστε μβ ἐτῶν ὕστερον γεγρονέαι τὸν 15 Ἰσαὰρ, ἀφ' οὗ τὴν Σεπφώραν γεγεναλογῆσθαι. (3) οὐδὲν οὖν ἀντιπίπτει τὸν Μωσῆν καὶ τὴν Σεπφώραν κατὰ τοὺς αὐτοὺς γεγονέναι χρόνους. κατοικεῖν δ' αὐτοὺς Μαδιάμ πόλιν, ἣν ἀπὸ ἐνὸς τῶν Ἀβραάμ παίδων ὀνομασθῆναι. φησὶ γὰρ τὸν Ἀβραάμ τοὺς παῖδας πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ κατοικίαν πέμψαι· διὰ τοῦτο δὲ καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ εἰπεῖν ἐν Ἀσηρῶθ Μωσῆν Αἰθιοπίδα γῆμαι γυναῖκα.
- 20 3 (III 207) EUSEB. H.E. 6, 13, 7: μνημονεύει τε (Clem. Al.) . . . Φίλωνος (729 T 2; F 4) καὶ Ἀριστοβούλου Ἰωσήπου τε καὶ Δημητρίου καὶ Εὐπολέμου (723 T 2), Ἰουδαίων συγγραφέων, ὡς ἀν τούτων ἀπάντων ἐγγράφως πρεσβύτερον τῆς παρ' Ἑλλήσιν ἀρχαιογονίας Μωυσῆα τε καὶ τὸ Ἰουδαίων γένος ἀποδειξάντων.
- 25 4 (-) EUSEB. P.E. 9, 29, 15: (§ 4-14 auszüge aus Ἐζεκιήλος ἐν τῇ Ἐξαγωγῇ) καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· ἐκεῖθεν ἦλθον ἡμέρας τρεῖς, ὡς αὐτὸς τε ὁ Δημήτριος λέγει καὶ συμφώνως τούτῳ ἡ Ἱερὰ βίβλος (Exod. 15, 22/7). μὴ ἔχοντα δὲ ὕδωρ ἐκεῖ γλυκὺ ἀλλὰ πικρὸν, τοῦ θεοῦ εἰπόντος ξύλον τι ἐμβαλεῖν εἰς τὴν πηγὴν, καὶ γενέσθαι γλυκὺ τὸ ὕδωρ. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἐλεῖμ ἔλθεῖν, 30 καὶ εὐρεῖν ἐκεῖ δώδεκα μὲν πηγὰς ὑδάτων, ἑβδομήκοντα δὲ στελέχη φοινίκων. (Es folgt wieder Ezechiel peri tούτων καὶ τοῦ φανέντος ὀρνέου).
- 5 (-) EUSEB. P.E. 9, 29, 16: καὶ μετὰ βραχέα· ἐπιζητεῖν δέ τινα, πῶς

2 τότε O 6 μωσῆα B Μαδιὰν Steph Ἰοθῶρ O Ἰοθῶρ I^o (m. 1?)
 10 μωθῶ (so!) B 8 (9) ἰεζάν I (Gen. 25, 2-3) 9 Ἰοθῶρ O Ἰοθῶρ I Ἰωθῶρ B
 10 ὀβὰβ BO ὀβὰβ I Ἰωβὰβ Freu Ἰοθῶρ BO -θῶρ I 12-15 συνοικ. - γεγεν. om. B
 12 (14) ἰσάκ O 13 (15) Ἰσαὰρ: Ἰεζάν (lin. 8; 9) Freu 15 τοίνυν οὐδὲν B
 οὖν I ἂν O om. B ἀντιπίπτειν? Freu 23 τῶν Ἰουδαίων ATER 26 ἦλθεν (so!)
 ἐκεῖθεν B αὐτὸς τε om. B 29 καὶ om. B ἔλειμ I ἐλίμ B ἐλεῖν O Αἰλίμ
 Sept ἦλιν (R ἦλιν O ἦλιν, Ἰλῶν, ὄλιν r elim Lat) Joseph. A.J. 3, 9 30 ἐβδ.
 δὲ IO καὶ ἐβδ. B

οἱ Ἰσραηλιῖται ὄπλα ἔσχον, ἀνοπλοὶ ἐξεληθόντες· ἔφασαν γὰρ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἐξεληθόντας καὶ θυσιάσαντας πάλιν ἀνακάμψειν. φαίνεται οὖν τοὺς μὴ κατακλυσθέντας τοῖς ἐκείνων ὄπλοις χρήσασθαι.

6 (III 208) CLEM. AL. *Strom.* I, 141, 1: Δημήτριος δέ φησιν ἐν 5 τῷ Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ βασιλέων τὴν Ἰούδα φυλὴν καὶ Βενιαμὴν καὶ Λευὶ μὴ αἰχμαλωτισθῆναι ὑπὸ τοῦ Σνααχρείμ, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης εἰς τὴν ἐσχάτην, ἣν ἐποιήσατο Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱεροσολύμων, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτῶ μῆνας ἕξ. (2) ἀφ' οὗ δὲ αἱ φυλαὶ αἱ δέκα ἐκ Σαμαρείας αἰχμάλωτοι γεγόνασιν ἕως Πτολεμαίου τετάρτου (221-204) 10 ἔτη πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία μῆνας ἑνέα· ἀφ' οὗ δὲ ἐξ Ἱεροσολύμων ἔτη τριακόσια τριάκοντα ὀκτῶ μῆνας τρεῖς.

OHNE AUTORNAMEN

*7 (-) EUSEB. *P.E.* 9, 19, 4: τοσαῦτα (Molon 728 F 1) ὁ Πολύστωρ, οἷς μεθ' ἑτερα ἐπιφέρει λέγων· μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον τὸν θεὸν τῷ Ἀβραάμ 15 προστάξει Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν ὀλοκαρπῶσαι αὐτῷ. τὸν δὲ ἀναγαγόντα τὸν παῖδα ἐπὶ τὸ ὄρος πυρὰν νῆσαι, καὶ ἐπιθεῖναι τὸν Ἰσαὰκ, σφάζειν δὲ μέλλοντα κωλυθῆναι ὑπὸ ἀγγέλου, κριὸν αὐτῷ πρὸς τὴν κάρπωσιν παραστήσαντος. τὸν δὲ Ἀβραάμ τὸν μὲν παῖδα καθελὲν ἀπὸ τῆς πυρᾶς, τὸν δὲ κριὸν καρπῶσαι.

— PSEUDO-HEKATAIOS

c. 167*

20 ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ — ΚΑΤ ΑΒΡΑΜΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ

264 F 21-24.

723. EUPOLEMOS

158/7*

T

1 I. MAKK. 8, 17: καὶ ἐπελέξατο Ἰούδας τὸν Εὐπόλεμον υἱὸν Ἰωάννου (a. 161 25 τοῦ Ἀκκῶς καὶ Ἰάσονα υἱὸν Ἐλεαζάρου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς Ῥώμην στήσαι φιλίαν καὶ συμμαχίαν . . . (19) καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, . . . καὶ εἰσήλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον· (20) << Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλαν ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς στήσαι μεθ' ὑμῶν συμμαχίαν καὶ εἰρήνην καὶ γραφῆναι ἡμᾶς

2 ἐξεληθόντες καὶ θυσιάσαντες Steph, Mras φαίνεται Steph φαίνονται ο 4-11: zahlen korrupt und nicht sicher herzustellen; s. Komm. 9 τετάρτου: τοῦ τρίτου Freu ἑβδόμου Mendelssohn 10 δὲ <αἱ>? Mendelssohn 13-18: D. vermutlich mit recht zugewiesen von Freu 13 ὁ Πολύστωρ IO οὗτος B 14-18 οἷς - καρπῶσαι om. B 24 ἐπελέξατο SV* -ξεν Γ 25 ακκῶς A 26 στήσαι S¹La* στήσαι αὐτοῖς Γ 27 καὶ εἶπον om. A* 28 ἀπέστειλεν S*

συμμάχους και φίλους ὑμῶν». (21) και ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν. (22) και τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, ἧς ἀντέγραψαν ἐπὶ δέλτοις χαλκαῖς, και ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐκεῖ μνημόσυνον εἰρήνης και συμμαχίας. (23-32 das aktenstück). II. Makk. 4, 11; Joseph. A.J. 12, 5 415 ff.

2 EUSEB. H.E. 6, 13, 7: μνημονεύει τε (Clemens) . . . και Εὐπολέμου, Ἰουδαίων συγγραφέων, . . . S. 722 F 3.

3 JOSEPH. c. Ap. I, 218 (EUSEB. P.E. 9, 42, 3): ὁ μέντοι [Φαληρεὺς] Δημήτριος (722 T 1) και Φίλων ὁ πρεσβύτερος (729) και Εὐπόλεμος οὐ πολὺ 10 τῆς ἀληθείας διήμαρτον· οἷς συγγινώσκειν ἄξιον· οὐ γὰρ ἐνῆν αὐτοῖς μετὰ πάσης ἀκριβείας τοῖς ἡμετέροις γράμμασι παρακολουθεῖν. S. 737 F 1.

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΙΟΥΔΑΙΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

1 (III 220, 13) a) EUSEB. P.E. 9, 25, 4: και περὶ Μωσέως δὲ ὁ αὐτὸς 15 (Alex. Pol. 273 F 19a) πάλιν πλείστα παρατίθεται, ὧν και αὐτῶν ἐπακοῦσαι ἄξιον· (26, 1) Εὐπόλεμος δὲ φησι τὸν Μωσῆν πρῶτον σοφὸν γενέσθαι, και γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις πρῶτον, παρὰ δὲ Ἰουδαίων Φοινίκας παραλαβεῖν, Ἑλληνας δὲ παρὰ Φοινίκων. νόμους τε πρῶτον Μωσῆν γράψαι τοῖς Ἰουδαίοις. b) CLEM. AL. Strom. I, 153, 4: Εὐπόλεμος δὲ ἐν τῷ 20 Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ βασιλέων τὸν Μωσῆν φησι πρῶτον σοφὸν γενέσθαι, και γραμματικὴν πρῶτον τοῖς Ἰουδαίοις παραδοῦναι, και παρὰ Ἰουδαίων - Φοινίκων.

2 (III 225, 18) a) CLEM. AL. Strom. I, 130, 3: Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πολυίστωρ ἐπωληθεὶς ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι (273 F 19b) 25 ἀνέγραψεν τινὰς ἐπιστολάς Σολομῶνος μὲν πρὸς τε Οὐάφρην τὸν Αἰγύπτου βασιλέα πρὸς τε τὸν Φοινίκης Τυρίων τὰς τε αὐτῶν πρὸς Σολομῶντα, καθ' ἃς δεικνυταὶ ὁ μὲν Οὐάφρης ὀκτῶ μυριάδας ἀνδρῶν Αἰγυπτίων ἀπεσταλκέναι αὐτῷ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ νεῶ, ἄτερος δὲ τὰς Ἰσας σὺν ἀρχιτέκτονι Τυρίῳ ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας ἐκ τῆς φυλῆς Δαβὶδ, ὡς ἐκεῖ γέγραπται, Ὑπέρων τοῦνομα. 30 b) EUSEB. P.E. 9, 30: Εὐπόλεμος δὲ φησιν ἐν † τινι περὶ τῆς Ἡλίου προφη-

1 ἐνώπιον: ἐνώπιον SV 2 ἐπιστολῆς: γραφῆς A 8-11: 'interpolation' Th. Reinach 10 οἷς - ἄξιον om. Eus (BO) 13 ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων 724 F 1 § 2 14-19: Cram. A.O. IV p. 245, 20 (Georgios Hamartolos) 15 πάλιν om. IO 16 μωσῆν I μωσῆν B μωσῆα G ('O undeutlich' Mras) 18 Μωσῆν γράψαι BO γρ. M. I 19 τοῖς Ἰουδαίοις B 20 τῶν ἐν L¹mg τῇ Ἰουδαίᾳ L¹ τῆς Ἰουδαίας L* 25-27 Οὐάφρην - Οὐάφρης Syl οὐάφρην - οὐάφρης L 29 Δαβὶδ (L Eus) 'ΔΑΔ' (cf. p. 673, 5) alter fehler für ΔΑΝ' Stählin 'Υπέρων: 'missverständnis der worte ὑπὲρ ὧν ἂν αὐτὸν ἐρωτήσης' (b c. 34, 2) Stählin 30 ἐν † τινι (buchzahl) πρὸ τῆς Ἡλεί? ἡλεί BI ἡλιού O

τείας Μωσῆν προφητεῦσαι ἔτη $\bar{\mu}$ · εἴτα Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ υἱὸν ἔτη λ·
 βιώσαι δὲ αὐτὸν ἔτη ρι, πῆξαι τε τὴν ἱερὰν σκηνὴν ἐν Σιλοῖ. μετὰ δὲ ταῦτα
 προφήτην γενέσθαι Σαμουὴλ. (2) εἴτα τῆι τοῦ θεοῦ βουλήσει ὑπὸ Σαμουὴλ
 Σαοῦλον βασιλέα αἰρεθῆναι, ἄρξαντα δὲ ἔτη $\bar{\kappa}\alpha$ τελευτῆσαι. (3) εἴτα
 5 Δαβὶδ τὸν τούτου υἱὸν δυναστεῦσαι, ὃν καταστρέψασθαι Σύρους τοὺς παρὰ τὸν
 Εὐφράτην οἰκοῦντας ποταμὸν καὶ τὴν Κομμαγηνὴν καὶ τοὺς ἐν Γαλαδηνῆι
 Ἀσσυρίους καὶ Φοίνικας· στρατεῦσαι δ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίους καὶ Ἀμ-
 μανίτας καὶ Μωαβίτας καὶ Ἰτουραίους καὶ Ναβαταίους καὶ Ναβδαίους.
 (4) αὐτὸς δὲ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ Σούρωνα βασιλέα Τύρου καὶ Φοινίκης, οὗς καὶ
 10 ἀναγκάσαι φόρους Ἰουδαίους ὑποτελεῖν· πρὸς τε Οὐαφρῆν τὸν Αἰγυπτίων
 βασιλέα φίλιαν συνθέσθαι. (5) βουλόμενόν τε τὸν Δαβὶδ οἰκοδομησάι ἱερὸν
 τῷ θεῷ, ἀξιοῦν τὸν θεὸν τόπον αὐτῷ δεῖξαι τοῦ θυσιαστηρίου. ἔνθα δὴ
 ἄγγελον αὐτῷ ὄφθῆναι ἐστῶτα ἐπάνω τοῦ τόπου, οὗ τὸν βωμὸν ἰδρῦσθαι ἐν
 15 Ἱεροσολύμοις, καὶ κελεύειν αὐτὸν μὴ ἰδρῦσαι τὸ ἱερὸν διὰ τὸ αἵματι ἀνθρω-
 πίνωι πεφύρθαι καὶ πολλὰ ἔτη πεπολεμηκῆναι· εἶναι δ' αὐτῷ ὄνομα Διαναθάν.
 (6) προστάξαι τε αὐτῷ τοῦτον ὅπως τῷ υἱῷ ἐπιτρέψῃ τὴν οἰκοδομίαν,
 αὐτὸν δὲ εὐτρεπιζεῖν τὰ πρὸς τὴν κατασκευὴν ἀνήκοντα — χρυσίον, ἀργύριον,
 χαλκόν, λίθους, ξύλα κυπαρίσσινα καὶ κέδρινα. (7) ἀκούσαντα δὲ τὸν Δαβὶδ
 20 πλοῖα ναυπηγήσασθαι ἐν Ἑλλάοις πόλει τῆς Ἀραβίας, καὶ πέμψαι μεταλλευτὰς
 εἰς τὴν Οὐρφεῆ νῆσον κειμένην ἐν τῆι Ἐρυθρῇ θαλάσσει, μέταλλα χρυσικὰ
 ἔχουσαν· καὶ τὸ χρυσίον ἐκεῖθεν μετακομίσαι τοὺς μεταλλευτὰς εἰς τὴν Ἰου-
 δαίαν. (8) βασιλεύσαντα δὲ τὸν Δαβὶδ ἔτη $\bar{\mu}$ Σολομῶνι τῷ υἱῷ τὴν ἀρχὴν
 παραδοῦναι ὄντι ἐτῶν $\bar{\iota}\beta$ ἐνώπιον Ἡλεί τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν $\bar{\iota}\beta$ φυλάρχων,
 καὶ παραδοῦναι αὐτῷ τὸν τε χρυσὸν καὶ ἀργυρον καὶ χαλκόν καὶ λίθον καὶ
 25 ξύλα κυπαρίσσινα καὶ κέδρινα. καὶ αὐτὸν μὲν τελευτῆσαι, Σολομῶνα δὲ βα-
 σιλεύειν, καὶ γράψαι πρὸς Οὐαφρῆν τὸν Αἰγύπτου βασιλέα τὴν ὑπογεγραμμένην
 ἐπιστολήν.

(31) Βασιλεὺς Σολομῶν Οὐαφρῆι βασιλεῖ Αἰγύπτου φίλωι πατρικῶι χαίρειν.
 γίνωσκέ με παρειληφότα τὴν βασιλείαν παρὰ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ θεοῦ

2 σηλοῖ I Σηλοῖ * * Freu (verkürzung Alexanders) 4 σαοῦλον OI σαοῦλ B
 5 Δαβὶδ: Δαδ Hss (stets) υἱὸν OI ('irrtum des Eupol.-Alex.' Mras) γαμβρὸν B
 6 ἐφράτην BO οἰκ. ποτ. om. B ἐν τῆι Γαλαδηνῆι BO cf. F 5 p. 678, 4 7
 Ἰδουμαίους OI Ἰουδαίους B 8 μωαμίτας I 10 ὑποτελεῖν I ἐπιτελεῖν O τελεῖν B
 οὐαφρῆν O (öfter) Αἰγυπτίων v -ιον o 14 ἰδρῦσαι Freu ἰδρῦσθαι o ἰδρῦσθαι
 Ddf ἰδρῦσθαι Mras ἰδρῦσασθαι? 15-22 εἶναι — Ἰουδαίαν om. B 15 Διαναθάν:
 (ἄγγελον αὐτῷ ἐπεμψε) διὰ Νάθαν (cf. p. 675, 13) Freu ('missverständnis Alex-
 anders' Herzfeld) 16 ἐπιτρέψῃ I -ψει O 19 Ἑλλάοις: Ἀλλάνοις Holste 20
 οὐρφεῆ I οὐρφεῖ O Οὐρφεῆ? Freu 24 τάν τε I τὸν ἀργυρον καὶ τὸν χαλκόν B
 25 κυπαρίττινα B 25-26 Σολομῶνα — γράψαι OI ἐπὶ Σολομῶνι βασιλεῖ γράψαντι B
 26 τῆνδε τὴν (om. ὑπογ.) B 28 οὐαφρῆ BI οὐαφρῆ O 29 διὰ θεοῦ B

τοῦ μεγίστου, καὶ ἐπιτεταχότος μοι οἰκοδομῆσαι ἱερὸν τῷ θεῷ, δς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν· ἅμα δέ σοι γράψαι ἀποστεῖλαι μοι τῶν παρὰ σοῦ λαῶν, οἱ παραστήσονται μοι μέχρι τοῦ ἐπιτελέσαι πάντα κατὰ τὴν χρεῖαν, καθότι ἐπιτέτακται.

5 (32) Βασιλεὺς Οὐαφρῆς Σολομῶν βασιλεῖ μεγάλῳ χαίρειν. ἅμα τῷ ἀναγνῶναι τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν σφόδρα ἐχάρην, καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἤγαγον ἐγὼ τε καὶ ἡ δύναμις μου πᾶσα ἐπὶ τῷ παρεληφέναι σε τὴν βασιλείαν παρὰ χρηστοῦ ἀνδρὸς καὶ δεδοκιμασμένου ὑπὸ τηλικούτου θεοῦ. περὶ δὲ ὧν γράφεις μοι περὶ τῶν κατὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρ' ἡμῖν, ἀπέσταλκά σοι μυριάδας ὀκτώ, 10 ὧν καὶ τὰ πλήθη ἐξ ὧν εἰσι διασεσάφηκά σοι· ἐκ μὲν τοῦ Σεθρωίτου νομοῦ μυρίου, ἐκ δὲ τοῦ Μενδησίου καὶ Σεβεννύτου δισμυρίου, <ἐκ δὲ τοῦ> Βουσιρίτου, Λεοντοπολίτου καὶ Ἀθριβίτου ἀνά μυρίου. φρόντισον δὲ καὶ τὰ δέοντα αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα ὅπως εὐτακτῆι, καὶ ἴνα ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἰδίαν ὡς ἀν' ἀπὸ τῆς χρεῖας γενόμενοι.

15 (33) Βασιλεὺς Σολομῶν Σούρωνι τῷ βασιλεῖ Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ Φοινίκης φίλῳ πατρικῶι χαίρειν. γίνωσκέ με παρεληφότα τὴν βασιλείαν παρὰ Δαβίδ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ θεοῦ τοῦ μεγίστου, ἐπιτεταχότος μοι οἰκοδομῆσαι ἱερὸν τῷ θεῷ, δς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν, ἅμα δὲ καὶ σοι γράψαι ἀποστεῖλαι μοι τῶν παρὰ σοῦ λαῶν, οἱ συμπαραστήσονται ἡμῖν μέχρι 20 τοῦ ἐπιτελέσαι τὴν τοῦ θεοῦ χρεῖαν, καθότι μοι ἐπιτέτακται. γέγραφα δὲ καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ Σαμαρείτιν καὶ Μωαβίτιν καὶ Ἀμμανίτιν καὶ Γαλαδίτιν χορηγεῖσθαι αὐτοῖς τὰ δέοντα ἐκ τῆς χώρας, κατὰ μῆνα κόρους αἴτου μυρίου (ὁ δὲ κόρος ἐστὶν ἀρταβῶν ἕξ) καὶ οἴνου κόρους μυρίου (ὁ δὲ κόρος τοῦ οἴνου ἐστὶ μέτρα δέκα). τὸ δὲ ἔλαιον καὶ τὰ ἄλλα χορηγηθήσεται αὐτοῖς ἐκ τῆς 25 Ἰουδαίας, ἱερεῖα δὲ εἰς κρεοφαγίαν ἐκ τῆς Ἀραβίας.

(34) Σούρων Σολομῶνι βασιλεῖ μεγάλῳ χαίρειν. εὐλογητὸς ὁ θεός, δς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν, δς εἴλετο ἄνθρωπον χρηστὸν ἐκ χρηστοῦ ἀνδρὸς. ἅμα τῷ ἀναγνῶναι τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν σφόδρα ἐχάρην, καὶ εὐλόγησα τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ παρεληφέναι σε τὴν βασιλείαν. περὶ δὲ ὧν γράφεις μοι περὶ τῶν 30 κατὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρ' ἡμῖν, ἀπέσταλκά σοι Τυρίων καὶ Φοινίκων ὀκτακισμυρίους. καὶ ἀρχιτέκτονά σοι ἀπέσταλκα ἄνθρωπον Τύριον ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας

1 [καὶ] (cf. lin. 17) Mras ἐπιτεταχότος BI -τι O 5 οὐαφρῆς I -ρῆν B
 οὐαφρῆς O ἅμα τὸ I 8-9 γράφεις - ἡμῖν OI ἔγραψάς μοι λαῶν B 10
 <καὶ> ἐξ ὧν? Mras Σεθρωίτου Kuhlmeys σεβριθίτου (συ- B) ο νόμου O 11
 <ἀνά> δισμυρίους? <ἐκ δὲ τοῦ> Mue 12 Ἀθριβίτου Holste βαθριθίτου O βα-
 θριθίτου O βαθριθίτου B 13 καὶ ἴνα OI ἴνα τε B 14 γενόμενοι Vigier -ένης O
 17 διὰ θεοῦ τοῦ μεγάλου B διὰ θεοῦ μεγίστου O <καὶ> ἐπιτεταχότος (N; cf.
 lin. 1) Ddf 21 ἀμμανίτιν I 21-22 καὶ Γαλαδίτιν om. B 22 κατὰ κόρους O
 25 κρεοφαγίαν B κρεω- I^o 26 σολομῶνι I -ντι BO 26-27 τὴν γ. καὶ τ. οὐ. I
 28 περὶ σοῦ B

ἐκ τῆς φυλῆς τῆς Δάν· ὑπὲρ ὧν ἂν αὐτὸν ἐρωτήσης τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πάντων [καὶ ἀρχιτεκτονίαν], ὑψηγήσεται σοὶ καὶ ποιήσει. περὶ δὲ τῶν δεόντων καὶ ἀποστελλομένων σοὶ παίδων, καλῶς ποιήσεις ἐπιστείας τοῖς κατὰ τόπον ἐπάρχοις, ὅπως χορηγῆται τὰ δέοντα.

- 5 (2) διελθὼν δὲ Σολομῶν, ἔχων τοὺς πατρικοὺς φίλους, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ τοῦ Λιβάνου μετὰ τῶν Σιδωνίων καὶ Τυρίων, μετήνεγκε τὰ ξύλα τὰ προκεκομμένα ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Ἴόππην, ἐκεῖθεν δὲ πεζῆι εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἀρξασθαι οἰκοδομεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ὄντα ἐτῶν τρισκαίδεκα. ἐργάζεσθαι δὲ τὰ ἔθνη τὰ προειρημένα, καὶ φυλάς δώδεκα τῶν Ἰουδαίων
- 10 [καὶ] παρέχειν ταῖς ἐκκαίδεκα μυριάσι τὰ δέοντα πάντα, κατὰ μῆνα φυλὴν μίαν. θεμελιῶσαι τε τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ μῆκος πηχῶν ξ, πλάτος πηχῶν ξ, τὸ δὲ πλάτος τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν θεμελιῶν πηχῶν δέκα· οὕτω γὰρ αὐτῶι προστάξει Νάθαν τὸν προφήτην τοῦ θεοῦ. (3) οἰκοδομεῖν δὲ ἐναλλάξ δόμον λίθινον καὶ ἔνδεσμον κυπαρίσσινον, πελεκίνοις χαλκοῖς ταλαντιαίοις καταλαμ-
15 βάνοντα τοὺς δύο δόμους· οὕτω δ' αὐτὸν οἰκοδομήσαντα ξυλῶσαι ἔσωθεν κεδρίνοις ξύλοις καὶ κυπαρίσσινοις, ὥστε τὴν λιθίνην οἰκοδομὴν μὴ φαίνεσθαι. χρυσῶσαι τε τὸν ναὸν ἔσωθεν χωνεύοντα πλινθία χρυσᾶ πενταπήχη, καὶ προστιθέναι προσηλθόντα ἥλοις ἀργυροῖς, ταλαντιαίοις τὴν ὄλκην, μαστοειδέσει τὸν ῥυθμὸν, τέσσαρσι δὲ τὸν ἀριθμὸν. (4) οὕτω δ' αὐτὸν χρυσῶσαι ἀπὸ
20 ἐδάφους ἕως τῆς ὀροφῆς· τό τε ὀρόφωμα ποιῆσαι ἐκ φατνωμάτων χρυσῶν, τὸ δὲ δῶμα ποιῆσαι χαλκοῦν ἀπὸ κεραμίδων χαλκῶν, χαλκὸν χωνεύσαντα καὶ τοῦτον καταχέαντα. ποιῆσαι δὲ δύο στύλους χαλκοῦς, καὶ καταχρυσῶσαι αὐτοὺς χρυσίω ἀδόλωι, δακτύλου τὸ πάχος. (5) εἶναι δὲ τοὺς στύλους τῶι ναῶι ἰσομεγέθεις, τὸ δὲ πλάτος κύκλωι ἕκαστον κίονα πηχῶν δέκα· στήσαι
25 δὲ αὐτοὺς τοῦ οἴκου ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ εὐωνύμων. ποιῆσαι δὲ καὶ λυχνίας χρυσᾶς δέκα, τάλαντον ἑκάστην ὄλκην ἀγούσας, ὑπόδειγμα λαβόντα τὴν ὑπὸ Μωσέως ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τεθεῖσαν. στήσαι δ' ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ σηκοῦ τὰς μὲν ἐκ δεξιῶν, τὰς δὲ ἐξ εὐωνύμων. (6) ποιῆσαι δ' αὐτὸν καὶ λύχνους χρυσοῦς ὁ, ὥστε καίεσθαι ἐφ' ἑκάστης λυχνίας ἑπτὰ. οἰκο-

1 Δάν Freu δαβὶδ ον 2 [καὶ ἀρχ.] Freu <τῶν> κατ' ἀρχ. Vigier κατ' ἀρχ. Mras δεόντων τῶν Freu [δ. καὶ]? 3 ἐπιστείας I ἀπέστεilas B ἀποστεilas O 5 σολομῶν εἰς λίβανον ἀπελθὼν κεκόμικεν εἰς Ἰλημ τὰ ξύλα & ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότεμεν. διελθὼν B τὸ ὄρος τοῦ I 7 Ἴόππην O 9 φυλῆς I 10 [καὶ] Vigier 11 ff.: s. Mras p. 542 zu den abweichungen von der Bibel 11 τε om. B πλάτος πηχῶν ξ (I) om. BO ὕψος π. ξ ο. πλάτος π. x̄ Freu 13 Νάθαν: cf. p. 673, 15; 676, 30 14-15 καταλαμβάνοντα Freu -τας ο 15 ἔσωθεν BO (cf. I. Kōn. 6, 15) εὐωθεν I ἔξωθεν Steph 17 χωνεύοντα Freu χωνύοντα ο 18 ταλαντιαίοις ἀργυροῖς O 19 τεσσ. - ἀριθμὸν (IO) om. B 23 δακτύλου Freu -λοι ο 24 ἰσομεγέθει I στήναι I 26 χρυσᾶς δέκα, τάλαντον Freu χρ. δ. τάλαντα ο δέκα, <δέκα> τάλαντα Seguiet

- δομήσαι δὲ καὶ τὰς πύλας τοῦ ἱεροῦ, καὶ κατακοσμήσαι χρυσίω καὶ ἀργυρίω, καὶ καταστεγάσαι φατνώμασι κεδρίνοις καὶ κυπαρισσίνοις. (7) ποιῆσαι δὲ καὶ κατὰ τὸ πρὸς βορρᾶν μέρος τοῦ ἱεροῦ στοάν, καὶ στύλους αὐτῇ ὑποστῆσαι χαλκοῦς μῆ. κατασκευάσαι δὲ καὶ λουτήρα χαλκοῦν μῆκος πηχῶν $\bar{\kappa}$ καὶ πλάτος 5 πηχῶν $\bar{\kappa}$, τὸ δὲ ὕψος πηχῶν $\bar{\epsilon}$. ποιῆσαι δὲ ἐπ' αὐτῷ στεφάνην πρὸς τὴν βάσιν ἕξω ὑπερέχουσαν πῆχυν ἓνα πρὸς τὸ τοὺς ἱερεῖς τοὺς τε πόδας προσκλύζεσθαι καὶ τὰς χεῖρας νίπτεσθαι ἐπιβαίνοντας. ποιῆσαι δὲ καὶ τὰς βάσεις τοῦ λουτήρος τορευτάς (?) χωνευτάς δώδεκα [καὶ] τῷ ὕψει ἀνδρομήκεις, καὶ στήσαι ἕξ 10 ὑστέρου μέρους ὑπὸ τὸν λουτήρα ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου. (8) ποιῆσαι δὲ καὶ βάσιν χαλκῆν τῷ ὕψει πηχῶν δυοῖν κατὰ τὸν λουτήρα, ἔν' ἐφ' ἐστῆκεν ἐπ' αὐτῆς ὁ βασιλεὺς, ὅταν προσεύχηται, ὅπως ὀπτανῆται τῷ λαῷ τῶν Ἰουδαίων. οἰκοδομήσαι δὲ καὶ τὸ θυσιαστήριον πηχῶν $\bar{\kappa}$ ἐπὶ πῆχεις $\bar{\kappa}$, τὸ δὲ ὕψος πηχῶν δώδεκα. (9) ποιῆσαι δὲ καὶ δακτυλίους δύο χαλκοῦς ἀλυσιδωτούς, καὶ 15 στήσαι αὐτούς ἐπὶ μηχανημάτων ὑπερεχόντων τῷ ὕψει τὸν ναὸν πῆχεις $\bar{\kappa}$, καὶ σκιάζειν ἐπάνω παντὸς τοῦ ἱεροῦ. καὶ προσκρεμάσαι ἐκάστην δικτύω κώδωνας χαλκοῦς ταλαντιαίους τετρακοσίους. καὶ ποιῆσαι ὄλας τὰς δικτύας πρὸς τὸ 20 ψοφεῖν τοὺς κώδωνας καὶ ἀποσοβεῖν τὰ ὄρνεα, ὅπως μὴ καθίζηται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ, μηδὲ νοσεύηται ἐπὶ τοῖς φατνώμασι τῶν πυλῶν καὶ στοῶν, καὶ μολύνηται τοῖς ἀποπατήμασι τὸ ἱερόν.
- (10) περιβαλεῖν δὲ καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν πόλιν τείχεσι καὶ πύργοις καὶ 25 τάφροις. οἰκοδομήσαι δὲ καὶ βασιλεία ἐαυτῶν. (11) προσαγορευθῆναι δὲ τὸ ἀνάκτορον πρῶτον μὲν ἱερόν Σολομώνος, ὕστερον δὲ παρεφθαρμένως τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἱερουσαλήμ ὀνομασθῆναι, ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων φερωνύμως Ἱεροσόλυμα λέγεσθαι.
- (12) συντελέσαντα δὲ τὸ ἱερόν καὶ τὴν πόλιν τειχίσαντα ἔλθειν εἰς Σηλώμ, 30 καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὀλοκάρπωσιν προσαγαγεῖν βοῦς χιλίους. λαβόντα δὲ τὴν σκηνὴν καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Μωσῆς, εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεγκεῖν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ θεῖναι. (13) καὶ τὴν κιβωτὸν δὲ καὶ τὸν βωμὸν τὸν χρυσοῦν καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὰ ἄλλα σκεύη ἐκεῖ 30 καταθέσθαι, καθὼς προστάξει αὐτῷ τὸν προφῆτην. προσαγαγεῖν δὲ τῷ θεῷ θυσίαν μυρίαν, πρόβατα δισχίλια, μόσχους τρισχιλίους πεντακοσίους. (14)

2 κυπαρισσίνοις B 8 ταύρους χωνευτούς Freu [καὶ] Jac 8-21 καὶ στήσαι - ἐαυτῶν om. B 10 δυοῖν I 12 πηχῶν $\bar{\kappa}$ Kuhlmeier (cf. II. Chron. 4, 1; Joseph. c. Ap. 1, 198 = Ps. Hekat. 264 F 21; A. J. 8, 88) πηχῶν $\bar{\kappa}\epsilon$ o 13 δώδεκα: δέκα II. Chron. 4, 1; Joseph. I. I. δακτυλίους: δίκτυα Segurier 14-15 * * * καὶ σκιάζειν Freu ὡς σκ. ? 15-16 κώδωνας χρυσοῦς τετρακ. εἰς τὰ δύο δίκτυα II. Chron. 4, 13 16 ὄλας τοὺς δικτύους O κοιλὰς τ. δ. ? Freu 17 ἐπικαθίστη O 21-22 πρῶτον μὲν τὸ ἀνάκτορον (i.e. der tempel) I τὰ ἀνάκτορα B 24 λέγεσθαι om. B 30 καταθέσθαι BO κατατίθεσθαι I προσέταξεν αὐ. ὁ προφῆτης (§ 2) B

τὸ δὲ σύμπαν χρυσίον τὸ εἰς τοὺς δύο στόλους καὶ τὸν ναὸν καταχρησθὲν εἶναι
 τάλαντα μυριάδων υ̅ξ· εἰς δὲ τοὺς ἥλους καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἀργυρίου
 τάλαντα χίλια διακόσια τριάκοντα δύο· χαλκοῦ δὲ εἰς τοὺς κίονας καὶ τὸν
 λουτήρα καὶ τὴν στοὰν τάλαντα μυρία ὀκτακισχίλια πενήκοντα. (15) ἀπο-
 5 πέμψαι δὲ τὸν Σολομῶνα καὶ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τοὺς Φοίνικας, ἐκάστους
 εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἐκάστωι χρυσοῦ σίκλους δόντα δέκα· τὸ δὲ τάλαντον εἶναι
 σίκλον. (16) καὶ τῶι μὲν Αἰγύπτου βασιλεῖ Οὐαφρῆι ἐλαίου μετρητάς
 μυρίους, φοινικοβαλάνων ἀρτάβας χιλίας, μέλιτος δὲ ἀγγεῖα ἑκατὸν καὶ
 ἀρώματα πέμψαι· τῶι δὲ Σούρωνι εἰς Τύρον πέμψαι τὸν χρυσοῦν κίονα τὸν ἐν
 10 Τύρῳ ἀνακειμένον ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Διός. (Es folgen Theophilus 733 F I und
 Eupolemos F 3).

3 (III 228, 20) EUSEB. P.E. 9, 34, 20: ποιῆσαι δὲ φησιν ὁ Εὐπόλεμος
 τὸν Σολομῶνα καὶ ἀσπίδας χρυσᾶς χιλίας, ὧν ἐκάστην πεντακοσίων εἶναι
 χρυσῶν. βιώσαι δὲ αὐτὸν ἔτη πενήκοντα δύο, ὧν ἐν εἰρήνῃ βασιλεῦσαι ἔτη μ.
 15 4 (III 208) CLEM. AL. *Strom.* I, 141, 4: (Philon 729 T 2) ἔτι δὲ καὶ
 Εὐπόλεμος ἐν τῇ ὁμοίᾳ πραγματείᾳ τὰ πάντα ἔτη φησὶν ἀπὸ
 Ἀδάμ ἄχρι τοῦ πέμπτου ἔτους Δημητρίου βασιλείας (158/7), Πτολεμαίου τὸ δω-
 δέκατον βασιλευόντος Αἰγύπτου (159/8), συνάγεσθαι ἔτη ἐρμῆ· ἀφ' οὗ δὲ
 χρόνου ἐξήγαγε Μωυσῆς τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰγύπτου ἐπὶ τὴν προεირημένην
 20 προθεσμίαν, συνάγεσθαι ἔτη [δισ]χίλια πεντακόσια ὀγδοήκοντα. ἀπὸ δὲ τοῦ χρό-
 νου τούτου ἄχρι τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάτων † γαίου δομετιανοῦ κασιανοῦ συναθροίζεται ἔτη
 ἑκατὸν εἰκοσι.

OHNE AUTORNAMEN

*5 (III 229, 24) EUSEB. P.E. 9, 39: (Aristeas *Ep. ad Phil.* 88-90) ἐπὶ τούτοις
 25 καὶ τῆς Ἱερεμίου προφητείας τοῦ Πολύστορος (273 F 19a) μνήμην πεποιημένου . . .
 κείσθω τοίνυν καὶ αὕτη·

(2) εἶτα Ἱωναχεῖμ· ἐπὶ τούτου προφητεῦσαι Ἱερεμίαν τὸν προφήτην. τοῦτον ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ ἀποσταλέντα καταλαβεῖν τοὺς Ἰουδαίους θυσιάζοντας εἰδῶλοι χρυσοῖ, ὧι εἶναι ὄνομα
 Βάαλ. (3) τοῦτον δὲ αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἀτυχίαν δηλῶσαι· τὸν δὲ Ἱωναχεῖμ ζῶντα
 30 αὐτὸν ἐπιβαλέσθαι κατακαῦσαι· τὸν δὲ φάναι τοῖς ξύλοις τούτοις Βαβυλωνίους ὀφιοποιή-
 σαι, καὶ σκάψαι τὰς τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου διώρυχας αἰχμαλωτισθέντας. (4) τὸν
 δὲ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέα ἀκούσαντα Ναβουχοδονόσορ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου προ-

1 δύο om. O καταχρισθὲν BO 2 μυριάδων υ̅ξ: μυριάδων τετρακισμυρίων ἐξή-
 κοντα B μυρία καί? Mue [μυριάδων] oder υ̅ξ' missdeutet in υ̅ξ Freu 4 μυρία B
 μύρια OI 6 χρυσοῦ σίκλας B 7 οὐα(α)φρῆ I(O) οὐασφρῆ B 13 ὧν I ὧν BO
 17-18 [Πτολ. - Αἰγ.] (zusatz des Clemens aus Julius Cassianus) Gutschmid 20
 [δισ]χίλια Clinton 21 Καίσαρος Δομετιανοῦ καὶ Σαβίνου Syl Γναίου Δομετίου καὶ
 Ἀσινίου (40*) Freu Γναίου Δομετίου καὶ Ἀσινίου ὑπὸ Κασιανοῦ Gutschmid 26
 αὕτη I αὐτῆ O 27-p. 678, 8: Eup. zugewiesen in den überschritten von BIO,
 Freu u.a. 29 βάαλ BI βαάλ O 30-31 ὀφιοποιῆσαι B 31 ἐφράτου BO

μαντευθέντα παρακαλέσαι Ἀστιβάρην τὸν Μήδων βασιλέα συστρατεύειν αὐτῷ. (5) παραλαβόντα δὲ Βαβυλωνίους καὶ Μήδους, καὶ συναγαγόντα πεζῶν μὲν ὀκτωκαίδεκα, ἵππέων δὲ μυριάδας δώδεκα καὶ [πεζῶν] ἄρματα μυρία, πρῶτον μὲν τὴν Σαμαρείτιν καταστρέψασθαι καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σκυθόπολιν καὶ τοὺς ἐν τῇ Γαλαδίτιδι οἰκοῦντας
 5 Ἰουδαίους, αὐθὺς δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα παραλαβεῖν, καὶ τὸν Ἰουδαίων βασιλέα Ἰωναγεμὶ ζωγῆσαι. τὸν δὲ χρυσὸν τὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν ἐκλέξαντα εἰς Βαβυλῶνα ἀποστεῖλαι χωρὶς τῆς κιβωτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πλακῶν· ταύτην δὲ τὸν Ἱερεμίαν κατασχεῖν (es folgen citate aus Josephos [= Berossos 680 F 8] und Abydenos).

724. ANONYMOS (PSEUDO-EUPOLEMOS)

s. II²

10 1 (III 2II, 3) EUSEB. P.E. 9, 17: ταῦτα ὁ Ἰώσηπος (*A.J.* I, 158 ff. = 737 F 2). συνάδει δὲ τούτοις καὶ ὁ Πολύιστωρ Ἀλέξανδρος (273 F 19a) ... ὃς ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων συντάξει τὰ κατὰ τὸν Ἀβραὰμ τοῦτον ἱστορεῖ κατὰ λέξιν τὸν τρόπον. (2) Εὐπόλεμος δὲ ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων τῆς Ἀσσυρίας φησὶ πόλιν Βαβυλῶνα πρῶτον μὲν κτισθῆναι ὑπὸ τῶν διασωθέντων ἐκ τοῦ
 15 κατακλυσμοῦ. εἶναι δὲ αὐτοὺς γίγαντας, οἰκοδομεῖν δὲ τὸν ἱστορούμενον πύργον· πεσόντος δὲ τούτου ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας, τοὺς γίγαντας διασπαρῆναι καθ' ὅλην τὴν γῆν. (3) δεκάτη δὲ γενεᾷ φησὶν ἐν πόλει τῆς Βαβυλωνίας Καμαρίνη, ἣν τινὰς λέγειν πόλιν Οὐρίην (εἶναι δὲ μεθερμηνευομένην Χαλδαίων πόλιν), [ἐν τρισκαίδεκάτῃ] γενέσθαι Ἀβραὰμ [γενεᾷ], εὐγενεῖαι
 20 καὶ σοφίαι πάντας ὑπερβεβηκότα, ὃν δὴ καὶ τὴν ἀστρολογίαν † καὶ Χαλδαϊκὴν εὐρεῖν, ἐπὶ τε τὴν εὐσέβειαν ὀρμήσαντα εὐαρεστῆσαι τῷ θεῷ. (4) τοῦτον δὲ διὰ τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ εἰς Φοινίκην ἐλθόντα κατοικῆσαι, καὶ τροπὰς ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα διδάξαντα τοὺς Φοίνικας εὐαρεστῆσαι τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. ὕστερον δὲ Ἀρμένιους ἐπιστρατεῦσαι τοῖς Φοινίξι· νικησάντων
 25 δὲ καὶ αἰχμαλωτισαμένων τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ, τὸν Ἀβραὰμ μετὰ οἰκετῶν βοηθήσαντα ἐγκρατῆ γενέσθαι τῶν αἰχμαλωτισθέντων, καὶ τῶν πολεμίων αἰχμαλωτίσαι τέκνα καὶ γυναῖκας. (5) πρέσβειν δὲ παραγενομένων πρὸς αὐτόν, ὅπως χρήματα λαβὼν ἀπολυτρώσῃ ταῦτα, μὴ προελεσθαι τοῖς δυστυχοῦσιν ἐπεμβαίνειν, ἀλλὰ τὰς τροπὰς λαβόντα τῶν νεανίσκων ἀποδοῦναι τὰ

3 [πεζῶν] Vigier 4 γαλαδίτιδι I γαλααδίτιδι B γαλατίδι O; cf. Γαλαθῆν F 2 p. 673, 6 5 ἰωναγεμὶ B ἰωναγεμὶ IO 6 ἐκλέξαντα Freu -τας o 13 Ἐυπ. - Ἰουδ.: s. Komm. 14 φησὶ I φησὶν (hinter δὲ lin. 13) BO 17 δεκάτη: cf. Berossos 680 F 6 18 καμαρίνη ἦν B 19 [ἐν τρισκ.] γ. Ἄ. [γενεᾷ] Jac ἐν τοίνυν δεκάτῃ Freu <ῆ> ἐν τρισκαίδεκάτῃ Mras 20 τὴν Χαλδαϊκὴν Daehne καὶ X. (*scil.* ἐπιστήμην o.ä. Freu) Gifford [καὶ X.] glossem zu ἀστρολογίαν (cf. § 4; 8; F 2)? 21 τῷ om. B 22 <ἐκεῖ> κατοικῆσαι? 24 Ἀρμένιους: Ἀσσυρίους Joseph. *A.J.* I, 171 ff. 25 ἀδελφιδῶν B ἀδελφιδῶν IO ἀδελφῶν (cf. *Gen.* 14, 16) ε συγγενῆς Jos 26 αἰχμαλωτισθέντων Jac -τισαμένων o 26-p. 679, 1 καὶ τῶν -αἰχμάλωτα om. B

αίχμάλωτα. Ξενισθῆναι τε αὐτὸν ὑπὸ πόλεως ἱερὸν Ἀργαρίζιν, ὃ εἶναι μεθερμη-
 νεύμενον ὄρος ὑψίστου, παρὰ δὲ τοῦ Μελχισεδὲκ ἱερέως ὄντος τοῦ θεοῦ καὶ
 βασιλεύοντος λαβεῖν δῶρα. (6) λιμοῦ δὲ γενομένου, τὸν Ἀβραάμ ἀπαλλαγῆναι
 εἰς Αἴγυπτον πανοικίαι, κάκει κατοικεῖν, τὴν τε γυναῖκα αὐτοῦ τὸν βασιλέα τῶν
 5 Αἴγυπτίων γῆμαι, φάντος αὐτοῦ ἀδελφὴν εἶναι. (7) περισσότερον δ' ἰστό-
 ρησεν, ὅτι οὐκ ἠδύνατο αὐτῇ συγγενέσθαι, καὶ ὅτι συνέβη φεیرهσθαι αὐτοῦ τὸν
 λαὸν καὶ τὸν οἶκον. μάντεις δὲ αὐτοῦ καλέσαντος, τοῦτο φάναι, μὴ εἶναι χήραν
 τὴν γυναῖκα· τὸν δὲ βασιλέα τῶν Αἴγυπτίων οὕτως ἐπιγῶναι, ὅτι γυνὴ ἦν
 τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ἀποδοῦναι αὐτῇ τῷ ἀνδρὶ. (8) συζήσαντα δὲ τὸν
 10 Ἀβραάμ ἐν Ἡλιουπόλει τοῖς Αἴγυπτίων ἱερεῦσι πολλὰ μεταδιδάξαι αὐτούς, καὶ
 τὴν ἀστρολογίαν καὶ τὰ λοιπὰ τοῦτον αὐτοῖς εἰσηγήσασθαι, φάμενον Βαβυ-
 λωνίους ταῦτα καὶ αὐτὸν εὐρηκέναι, τὴν δὲ εὑρεσιν αὐτῶν εἰς Ἐνώχ ἀναπέμπειν,
 καὶ τοῦτον εὐρηκέναι πρῶτον τὴν ἀστρολογίαν, οὐκ Αἴγυπτίους. (9) Βαβυ-
 λωνίους γὰρ λέγειν πρῶτον γενέσθαι Βῆλον, ὃν εἶναι Κρόνον· ἐκ τούτου δὲ γε-
 15 νέσθαι Βῆλον (?) καὶ Χάμ· τοῦτον δὲ τὸν Χαναάν γενῆσαι τὸν πατέρα τῶν
 Φοινίκων· τούτου δὲ Χοῦμ υἱὸν γενέσθαι, ὃν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λέγεσθαι
 Ἄσβολον, πατέρα δὲ Αἰθίοπων, ἀδελφὸν δὲ τοῦ Μεστραεῖμ, πατρὸς Αἴγυπτίων.
 Ἐλλήνας δὲ λέγειν τὸν Ἄτλαντα εὐρηκέναι ἀστρολογίαν· εἶναι δὲ τὸν Ἄτ-
 λαντα τὸν αὐτὸν καὶ Ἐνώχ. τοῦ δὲ Ἐνώχ γενέσθαι υἱὸν Μαθουσάλαν, ὃν πάντα
 20 δι' ἀγγέλων θεοῦ γῶναι, καὶ ἡμᾶς οὕτως ἐπιγῶναι.

2 (III 212, 4) EUSEB. P.E. 9, 18, 2: (Artapanos 726 F 1) ἐν δὲ
 ἀδεσπότης εὐρομεν τὸν Ἀβραάμ ἀναφέροντα εἰς τοὺς γίγαντας. τούτους δὲ
 οἰκοῦντας ἐν τῇ Βαβυλωνίαι διὰ τὴν ἀσέβειαν ὑπὸ τῶν θεῶν ἀναιρεθῆναι, ὧν
 ἓνα Βῆλον ἐκφεύγοντα τὸν θάνατον ἐν Βαβυλῶνι κατοικῆσαι, πύργον τε κατα-
 25 σκευάσαντα ἐν αὐτῷ διατιᾶσθαι, ὃν δὴ ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Βῆλου Βῆλον
 ὀνομασθῆναι. τὸν δὲ Ἄβραμον τὴν ἀστρολογικὴν ἐπιστήμην παιδευθέντα
 πρῶτον μὲν ἐλθεῖν εἰς Φοινίκην καὶ τοὺς Φοινίκας ἀστρολογίαν διδάξαι, ὕστερον
 δὲ εἰς Αἴγυπτον παραγενέσθαι. (Es folgt Molon 728 F 1).

1 <εἰς> ἱερὸν? Gifford Ἱερὸν? ἀργαρίζειν B 1-2 μεθερμηνεύμενον I -θὲν BO
 2-3 παρὰ - δῶρα om. B 4-5 τῶν αἰγυπτίων OI αἰγύπτου B 5-6 περισσότερον -
 αὐτῇ OI οὐκ ἠδύνατο δ' αὐτῇ B 6-7 καὶ ὅτι - φάναι OI φειρομένου τοῦ λαοῦ
 αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου, μάντεις δ' αὐτοῦ κεκληκόςτος εἶπον B 7 τοῦτο I τούτους O
 χήραν εἶναι B 8-9 τῶν - ἀνδρὶ OI γνόντα γαμετὴν αὐτῇ ἀβραάμ ἀποδοῦναι τούτῳ B
 12 αὐτὸν Steph αὐτὸν OI 9-13 συζήσαντα - Αἴγυπτίους om. B 14-15 ὃν -
 Βῆλον om. B 15 βῆλον I βῆλον (om. B) εἰς αἴγυπτον (B)O Χάμ Bochart
 χαναάν ο τὸν <Χάμ> Χαναάν Gutschmid 16 τοῦτον B Χοῦμ I χοῦν BO
 καὶ Χοῦν Bochart Χοῦς Gutschmid 17 τούτου Μεστραεῖμ Gutschmid πατρὸς ε
 πατέρα ο 19 μαθουσάλαν I -σάλα BO 21-24 ἐν - θάνατον om. B 24 ἓνα -
 τε OI τίς βῆλος ὀνόματι κατοικῆσαι ἐν βαβ. π. τε B 27 ἀστρολογίαν διδάξαι I
 ἀστρολογεῖν διδ. O οὐς καὶ διδ. ταύτην B

725. ARISTEAS

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

1 (III 220) EUSEB. P.E. 9, 25: ἄκουε δὲ οἷα καὶ περὶ τοῦ Ἰώβ ὁ αὐτὸς (Alex. Pol. 273 F 19a) ἱστορεῖ. Ἀριστεάς δὲ φησιν ἐν τῷ Περὶ 5 Ἰουδαίων τὸν Ἡσαῦ γήμαντα Βασσάραν ἐν Ἐδώμ γεννησάι Ἰώβ· κατοικεῖν δὲ τοῦτον ἐν τῇ Αὐσίτιδι χώρῃ ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας. (2) γενέσθαι δ' αὐτὸν δίκαιον καὶ πολύκτηνον· κτήσασθαι γὰρ αὐτὸν πρόβατα μὲν ἑπτακισχίλια, καμήλους δὲ τρισχίλιας, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, ὄνους θηλείας νομάδας πεντακοσίας· εἶχε δὲ καὶ γεωργίας ἱκανάς. (3) τοῦτον δὲ 10 τὸν Ἰώβ πρότερον Ἰωβὰβ ὀνομάζεσθαι. πειράζοντα δ' αὐτὸν τὸν θεὸν ἐμμεῖναι, μεγάλας δὲ περιβαλεῖν αὐτὸν ἀτυχίας. πρῶτον μὲν γὰρ αὐτοὺς τοὺς τε ὄνους καὶ τοὺς βοῦς ὑπὸ ληιστῶν ἀπελαθῆναι· εἶτα τὰ πρόβατα ὑπὸ πυρός ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντος κατακαῆναι σὺν τοῖς ποιμέσι· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τὰς καμήλους ὑπὸ ληιστῶν ἀπελαθῆναι· εἶτα τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποθανεῖν, πεσοῦσης 15 τῆς οἰκίας· αὐθημερὸν δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα ἐλκῶσαι. (4) φαύλως δὲ αὐτοῦ διακειμένου, ἐλθεῖν εἰς ἐπίσκεψιν Ἐλίφαν τὸν Θαιμανιτῶν βασιλέα καὶ Βαλδὰδ τὸν Σαυχαίων τύραννον καὶ Σωφάρ τὸν Μινναίων βασιλέα· ἐλθεῖν δὲ καὶ Ἐλιοῦν τὸν Βαραχιήλ τὸν Ζωβίτην. παρακαλούμενον δὲ φάναι καὶ χωρὶς παρακλήσεως ἐμμενεῖν αὐτὸν ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τοῖς δεινοῖς. τὸν δὲ θεὸν 20 ἀγασθέντα τὴν εὐψυχίαν αὐτοῦ τῆς τε νόσου αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ πολλῶν κύριον ὑπάρξῃων ποιῆσαι.

τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων ὁ Πολύιστωρ.

726. ARTAPANOS

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ (ΙΟΥΔΑΙΚΑ)

Vor Alex. P.

25 1 (III 212, 4) EUSEB. P.E. 9, 18, 1: (Anonymos 724 F I) Ἀρτάπανος δὲ φησιν ἐν τοῖς Ἰουδαϊκοῖς τοὺς μὲν Ἰουδαίους ὀνομάζεσθαι Ἐρμιούθ, ὃ εἶναι μεθερμηνευθὲν κατὰ τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν Ἰουδαῖοι· καλεῖσθαι δὲ

1-2: verfasser identisch mit dem Ἀριστεάς (Mrs Ἀρισταίας Β Ἀρισταῖος ΙΟ), aus dessen βιβλίον Περὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ τῶν Ἰουδαίων νόμου Euseb. P.E. 9, 38 einen abschnitt Ἀρισταίου (so ΒΙΟ) Περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑδάτων ausschreibt? 3-4 οἷα - ἱστορεῖ ΟΙ καὶ τὰ περὶ Ἰώβ μετὰ Ἰωσήφ Β 5 Ἡσαῦ Ι βασσάραν Β -ρας Ο -ρας υἱόν Ι; cf. Gen. 36; Job 42, 17c Ἰώβ υἱόν Ι 6 Ἰδουμαίας Ι Ἰουδαίας ΒΟ 10 Ἰωβὰβ (Job 42, 17d) ΒΟ Ἰωβὰμ Ι 11-12 τὰς τε ὄνους? 12 ἀπελαθῆναι Ι ἀπολέσθαι ΒΟ 12-13 ὑπὸ - πεσόντος ΟΙ ὑπουρανοῦ πυρός Β 15-18 φαύλως - Ζωβίτην om. Β Ἐλιφας τῶν Ἡσαυ υἱῶν Θαιμανων βασιλεύς Job 42, 17e 16 θεμα- νιτῶν Ο 17 σαυχέων Ο σοφάρ Ο 18 Ζωβίτην ο Βωζίτην Freu (cf. Βωζίτης Job 32, 2; 6) 18-19 καὶ ὑπὸ τῶν φίλων παρακαλούμενον ἐμμένειν Β 19 ἐμμενεῖν v ἐμμένειν ο αὐτὸν Steph, v

αυτοὺς Ἑβραίους ἀπὸ Ἀβραάμου. τοῦτον δὲ φησι πανοικίαι ἐλθεῖν εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν τῶν Αἴγυπτίων βασιλέα Φαρεθῶθην, καὶ τὴν ἀστρολογίαν αὐτὸν διδάξαι. μείναντα δὲ ἑτη ἐκεῖ εἴκοσι πάλιν εἰς τοὺς κατὰ Συρίαν ἀπαλλαγῆναι τόπους· τῶν δὲ τούτῳ συνελθόντων πολλοὺς ἐν Αἴγυπτῳ καταμεῖναι διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς χώρας. (Anonymos 724 F 2).

2 (III 219, 10) EUSEB. P.E. 9, 23: τούτοις καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ Πολύστορος γραφῆς (273 F 19a) ἐπισυνήφθω.
 Ἄρτάπανος δὲ φησιν ἐν τῷ Περί Ἰουδαίων τῷ Ἀβραάμ Ἰωσήφ ἀπόγονον γενέσθαι, υἱὸν δὲ Ἰακώβου. συνέσει δὲ καὶ φρονήσει παρὰ τοὺς ἄλλους διενεχόντα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλεύθηται· προειδόμενον δὲ τὴν ἐπισύστασιν δεηθῆναι τῶν ἀστυγειτόνων Ἀράβων εἰς τὴν Αἴγυπτον αὐτὸν διακομίσαι, τοὺς δὲ τὸ ἐντυγχάνομενον ποιῆσαι· εἶναι γὰρ τοὺς τῶν Ἀράβων βασιλεῖς ἀπογόνους Ἰσραήλ, υἱοὺς τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ δὲ ἀδελφούς. (2) ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ συσταθέντα τῷ βασιλεῖ διοικητῆν τῆς ὅλης γενέσθαι χώρας. καὶ πρότερον ἀτάκτως τῶν Αἴγυπτίων γεωμορούντων διὰ τὸ τὴν χώραν ἀδιείρετον εἶναι καὶ τῶν ἐλασσόνων ὑπὸ τῶν κρεισσόνων ἀδικουμένων, τοῦτον πρῶτον τὴν τε γῆν διελεῖν, καὶ ὄρους διασημῆνασθαι, καὶ πολλὴν χερσευομένην γεωργήσιμον ἀποτελέσαι, καὶ τινας τῶν ἀρουρῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀποκληρῶσαι. τοῦτον δὲ καὶ μέτρα εὔρειν, καὶ μεγάλας αὐτὸν ὑπὸ τῶν Αἴγυπτίων διὰ ταῦτα ἀγαπηθῆναι. (3) γῆμαι δ' αὐτὸν Ἥλιουπόλιτου ἱερέως Ἀσενῆθ θυγατέρα, ἐξ ἧς γεννησάτω παιδας. μετὰ δὲ ταῦτα παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν τὸν τε πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς κομίζοντας πολλὴν ὑπαρξιν, καὶ κατοικισθῆναι ἐν τῇ Ἥλιου πόλει καὶ Σαίν (?), καὶ τοὺς Σύρους πλεονάσαι ἐν τῇ Αἴγυπτῳ. τούτους δὲ φησι καὶ τὸ ἐν Ἀθῶς καὶ τὸ ἐν Ἥλιουπόλει ἱερὸν κατασκευάσαι τοὺς Ἑρμιοῦθ ὀνομαζομένους. (4) μετὰ δὲ ταῦτα τελευτῆσαι τὸν τε Ἰωσήφ καὶ τὸν βασιλέα τῶν Αἴγυπτίων. τὸν οὖν Ἰωσήφ κρατοῦντα τῆς Αἴγυπτου τὸν τῶν ἐτῶν ἑπτὰ σῆτον γενόμενον κατὰ τὴν φορὰν ἄπλετον παραθέσθαι, καὶ τῆς Αἴγυπτου δεσπότην γενέσθαι.

2 Φαρεθῶθην: -ώνην Steph 4 τούτων I 6 ἐξῆς om. BO 6-7 τοῦ, τῆς αὐτῆς, γραφῆς om. B 7 ἐπισυνήφθαι I 8 ἀρτάπανος O 10 προειδόμενον: προειδ- Ddf 11 δεηθῆναι BO^o (?) δεθῆναι I δευχθῆναι O¹ 12 δὲ τὸ ἐντ.: δ' οὕτω B 13 Ἰσραήλ - ἀδελφούς (cf. Molon 728 F 1 § 2?): Ἰσμαήλ, υἱοῦ - ἀδελφοῦ (cf. Gen. 16, 15) Gaisford 15-19 καὶ - εὔρειν om. B 20 ἡλιουπόλιτου om. B 21 Ἀσενῆθ v ἀσενῆθ OI ἀσενεθῆμ B^o ἀσεκεθῆμ B¹ ἐξ - ταῦτα om. B παραγενέσθαι δὲ B 23 τῇ om. B ἡλιου πόλει BO πόλει I καὶ σαίν I καὶ σαεί O om. B Καισάν Steph καὶ Σάει Gifford, Mras καὶ Σάν (= Tanis) Freu ἐν πόλει καλουμένη Σάν (o. Κεσσάν)? cf. F 3 § 2 24 τούτους OI τοῦτον B ἐν Ἀθῶς καὶ τὸ om. B ἐν Πειθῶι (cf. v.l. Exod. 1, 11) Seguiar 25-26 τοὺς Ἑ. - Αἴγυπτίων om. B 26 τὸν Ἰωσήφ I τὸν τε Ἀβραάμ o. Ἰακώβ (F 3 § 1)? Αἴγυπτίων ** Freu 27-28 τὸν τῶν - παραθέσθαι om. B 27 ἐτῶν om. I ἄπλητα O

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

3 (III 220, 14) a) EUSEB. P.E. 9, 27 (ΕΚΛ. ΙΣΤ. Cram. A.P. II 180, 19 ff.): (Eupolemos 723 F 1a) Ἀρτάπανος δὲ φησιν ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων, Ἀβραάμ τελευτήσαντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ [Μεμφασθενῶθ], ὁμοίως δὲ καὶ <Μεμφασθενῶθ> τοῦ βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων, τὴν δυναστείαν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Παλμανῶθην. (2) τοῦτον δὲ τοῖς Ἰουδαίοις φαύλως προσφέρεσθαι· καὶ πρῶτον μὲν τὴν † Τέσσαν οἰκοδομῆσαι, τό τε ἐπ' αὐτῇ ἱερὸν καθιδρῦσασθαι, εἶτα τὸν ἐν Ἡλιοπόλει ναδὸν κατασκευάσαι. (3) τοῦτον δὲ γεννῆσαι θυγατέρα Μέρριν, ἣν Χενεφρῆ τινη κατεγγυῆσαι, τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων βασιλεύοντι (πολλοὺς γὰρ τότε τῆς Αἰγύπτου βασιλεύειν)· 10 ταύτην δὲ στεῖραν ὑπάρχουσαν ὑποβαλέσθαι τινὸς τῶν Ἰουδαίων παιδίον, τοῦτο δὲ Μώυσον ὀνομάσαι· ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν [ἀνδρωθέντα] Μουσαῖον προσαγορευθῆναι. (4) γενέσθαι δὲ τὸν Μώυσον τοῦτον Ὀρφέως διδάσκαλον. ἀνδρωθέντα δ' αὐτὸν πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις εὐχρηστα παραδοῦναι· καὶ γὰρ πλοῖα καὶ μηχανὰς πρὸς τὰς λιθοθεσίας καὶ τὰ Αἰγύπτια ὄπλα καὶ τὰ ὄργανα 15 τὰ ὑδρευτικά καὶ πολεμικά καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐξευρεῖν. ἔτι δὲ τὴν πόλιν εἰς ἴσνομους διελεῖν, καὶ ἐκάστῳ τῶν νομῶν ἀποτάξαι τὸν θεὸν σεφθῆσθαι, τὰ τε ἱερὰ γράμματα τοῖς ἱερεῦσιν· εἶναι δὲ καὶ αἰλούρους καὶ κύνας καὶ ἴβρις· ἀπονεῖμαι δὲ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐξαίρετον χώραν. (5) ταῦτα δὲ πάντα ποιῆσαι χάριν τοῦ τὴν μοναρχίαν βεβαίαν τῷ Χενεφρῆ διαφυλάξαι· πρότερον γὰρ 20 ἀδιατάκτους ὄντας τοὺς ὄχλους ποτὲ μὲν ἐκβάλλειν, ποτὲ δὲ καθιστάνειν βασιλεῖς, καὶ πολλάκις μὲν τοὺς αὐτοὺς, ἐνιακίς δὲ ἄλλους. (6) διὰ ταῦτα οὖν τὸν Μώυσον ὑπὸ τῶν ὄχλων ἀγαπηθῆναι, καὶ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἰσοθέου τιμῆς καταξιωθέντα προσαγορευθῆναι Ἐρμῆν διὰ τὴν τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἔρμηνείαν. (7) τὸν δὲ Χενεφρῆν ὀρῶντα τὴν ἀρετὴν τοῦ Μωῦσου φθονῆσαι αὐτῷ, 25 καὶ ζητεῖν αὐτὸν ἐπ' εὐλόγῳ αἰτίαι τινὶ ἀνελεῖν· καὶ δὴ ποτε τῶν Αἰθιοπῶν ἐπιστρατευσαμένον τῇ Αἰγύπτῳ τὸν Χενεφρῆν ὑπολαβόντα εὐρηκέναι καιρὸν εὖθετον πέμψαι τὸν Μώυσον ἐπ' αὐτοὺς στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως· τὸ δὲ τῶν γεωργῶν αὐτῷ συστῆσαι πλῆθος, ὑπολαβόντα ραϊδίως αὐτὸν διὰ τὴν τῶν στρατιωτῶν ἀσθένειαν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθῆσθαι. (8) τὸν δὲ Μώυσον 30 ἐλθόντα ἐπὶ τὸν Ἐρμπολίτην ὀνομαζόμενον νομόν, ἔχοντα περὶ δέκα μυριάδας γεωργῶν, αὐτοῦ καταστρατοπεδεῦσαι· πέμψαι δὲ στρατηγούς τοὺς προκαθηδουμένους τῆς χώρας, οὓς δὴ πλεονεκτεῖν ἐπιφανῶς κατὰ τὰς μάχας. λέγειν δὲ φησιν Ἡλιοπολίτας γενέσθαι τὸν πόλεμον τοῦτον ἔτη δέκα. (9)

2-p. 686, 21 om. B 3-4 Μεμφασθενῶθ transp. Freu 6 τέσσαν IO Κεσοῶν Steph τε Σάν (cf. F 2 § 3) Mras 8 Merri u. Merri Chron. Pasch. p. 116 Χενεφρῆ: cf. Manetho 609 F 2-3 (Dyn. II 9)? Χενεβρῶν u. Χενεφρῶν Chron. Pasch. 11 [ἀνδρ.] Freu 15 πόλιν: s. 342 F 18 16 νόμους und νόμων ο 17 καὶ (vor αἰλούρους) om. O ἴβρις I ἴβρις O 19 γὰρ om. I 23 ἀξιωθέντα O 25 τινὶ αἰτίαι O 28 γεωργῶν O γόνων I 30 νόμον IO 31 καταστρατεῦσαι I

τούς οὖν περὶ τὸν Μώυσον διὰ τὸ μέγεθος τῆς στρατιάς πόλιν ἐν τούτῳ κτίσαι τῷ τόπῳ, καὶ τὴν Ἴβιν ἐν αὐτῇ καθιερώσαι διὰ τὸ ταύτην τὰ βλάπτοντα ζῶια τοὺς ἀνθρώπους ἀναιρεῖν· προσαγορευῆσαι δὲ αὐτὴν Ἑρμοῦ πόλιν. (10) οὕτω δὴ τοὺς Αἰθιοπας καίπερ ὄντας πολεμίους στέρξαι τὸν Μώυσον, ὥστε καὶ 5 τὴν περιτομὴν τῶν αἰδοίων παρ' ἐκείνου μαθεῖν· οὐ μόνον δὲ τούτους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἅπαντας.

(11) τὸν δὲ Χενεφρῆν λυθέντος τοῦ πολέμου, λόγῳ μὲν αὐτὸν ἀποδέξασθαι, ἔργῳ δὲ ἐπιβουλεύειν. παρελόμενον γοῦν αὐτοῦ τοὺς ὄχλους τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς Αἰθιοπίας πέμψαι προφυλακῆς χάριν, τοῖς δὲ προστάξει τὸν ἐν Διὸς 10 πόλει ναὸν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου κατασκευασμένον καθαιρεῖν, ἕτερον δὲ λίθινον κατασκευάσαι, τὸ πλησίον ὄρος λατομήσαντας· τάξει δὲ ἐπὶ τῆς οἰκοδομίας ἐπιστάτην Ναχέρωτα. (12) τὸν δὲ ἐλθόντα μετὰ Μωύσου εἰς Μέμφιν πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ, εἴ τι ἄλλο ἐστὶν εὐχρηστον τοῖς ἀνθρώποις, τὸν δὲ φάναί γενοσ 15 τῶν βοῶν διὰ τὸ τὴν γῆν ὑπὸ τούτων ἀρούσθαι· τὸν δὲ Χενεφρῆν προσαγορευῆσαντα ταῦρον Ἴπιν, κελεῦσαι ἱερὸν αὐτοῦ τοὺς ὄχλους καθιδρύσασθαι, καὶ τὰ ζῶια τὰ καθιερωθέντα ὑπὸ τοῦ Μωύσου κελεύειν ἐκεῖ φέροντας θάπτειν, κατακρύπτειν θέλοντα τὰ τοῦ Μωύσου ἐπινοήματα. (13) ἀποξενωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν Αἰγυπτίων, ὀρκωμοτῆσαι τοὺς φίλους, μὴ ἐξαγγεῖλαι τῷ Μωύσῳ τὴν ἐπισυνισταμένην αὐτῷ ἐπιβουλὴν, καὶ προβαλέσθαι τοὺς ἀναιρήσοντας 20 αὐτόν. (14) μηδενὸς δ' ὑπακούσαντος, ὀνειδίσαι τὸν Χενεφρῆν Χανεθῶθην τὸν μάλιστα προσαγορευόμενον ὑπ' αὐτοῦ, τὸν δὲ ὀνειδισθέντα ὑποσχέσθαι τὴν ἐπίθεσιν, λαβόντα καιρὸν. (15) ὑπὸ δὲ τούτων τὸν καιρὸν τῆς Μέρριδος τελευτησάσης, ὑποσχέσθαι τὸν Χενεφρῆν τῷ τε Μωύσῳ καὶ τῷ Χανεθῶθι τὸ σῶμα διακομίσαντας εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον τόπους θάψαι, ὑπολαβόντα τὸν 25 Μωύσον ὑπὸ τοῦ Χανεθῶθου ἀναιρεθῆσεσθαι. (16) πορευομένων δὲ αὐτῶν, τὴν ἐπιβουλὴν τῷ Μωύσῳ τῶν συνειδόντων ἐξαγγεῖλαι τίνα, τὸν δὲ φυλάσσοντα αὐτὸν τὴν μὲν Μέρριν θάψαι, τὸν δὲ ποταμὸν καὶ τὴν ἐν ἐκείνῳ πόλιν Μερὸν προσαγορευῆσαι· τιμᾶσθαι δὲ τὴν Μέρριν ταύτην ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων οὐκ ἔλαττον ἢ τὴν Ἴσιν. (17) Ἀάρωνα δὲ τὸν τοῦ Μωύσου ἀδελφὸν τὰ περὶ 30 τὴν ἐπιβουλὴν ἐπιγνόντα συμβουλευῆσαι τῷ ἀδελφῷ φυγεῖν εἰς τὴν Ἀραβίαν, τὸν δὲ πεισθέντα, ἀπὸ Μέμφεως τὸν Νεῖλον διαπλεύσαντα, ἀπαλλάσσεσθαι εἰς τὴν Ἀραβίαν. (18) τὸν δὲ Χανεθῶθην πυθόμενον τοῦ Μωύσου τὴν φυγὴν,

1 στρατιάς Steph στρατίας I στρατείας O 2 ἐν αὐτῷ O 6 ἱερεῖς: περίε Diels, Wendland 9 προφυλακῆς Steph πρὸς φυλακῆς IO 10 λίθινον ὄρος O 16 ὑπὸ v ἀπὸ o (Mras) 17 θέλοντα Vigier -τας IO ἀποξενωσάντων Steph -ώσαντας IO 18 Μωύσῳ v μωυσῆ IO 19 προβάλλεσθαι I 21 προσαγόμενον O 22 μερίδος I 25 χανεθῶθου I -θη O 26 Μωύσῳ v μωυσεῖ IO 28 Μερὸν IO Dionys. Telm. p. 6 S-G Merpin Chron. Pasch. p. 117 29 ἔλαττον v ἔλαχίστως IO Mras

- ἐνεδρεύειν ὡς ἀναιρήσοντα· ἰδόντα δὲ ἐρχόμενον σπάσασθαι τὴν μάχαιραν ἐπ' αὐτόν, τὸν δὲ Μώυσον προκαταταχίσαντα τὴν τε χεῖρα κατασεχεῖν αὐτοῦ, καὶ σπασάμενον τὸ ξίφος φονεῦσαι τὸν Χανεθῶθην. (19) διεκδράναι δὲ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Ῥαγουήλῳ τῷ τῶν τόπων ἄρχοντι συμβιοῦν, λαβόντα τὴν
- 5 ἐκείνου θυγατέρα. τὸν δὲ Ῥαγουήλον βούλεσθαι στρατεῦειν ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους, κατάγειν βουλόμενον τὸν Μώυσον, καὶ τὴν δυναστείαν τῇ τε θυγατρὶ καὶ τῷ γαμβρῷ κατασκευάσαι, τὸν δὲ Μώυσον ἀποκωλύσαι, στοχαζόμενον τῶν ὁμοφύλων· τὸν δὲ Ῥαγουήλον διακωλυθέντα στρατεῦειν, τοῖς Ἀραβί προστάξαι ληιστεῦειν τὴν Αἴγυπτον.
- 10 (20) ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τὸν Χενεφρῆν πρῶτον ἀπάντων ἀνθρώπων ἐλεφαντιάσαντα μεταλλάξαι· τούτῳ δὲ τῷ πάθει περιπεσεῖν διὰ τὸ τοὺς Ἰουδαίους προστάξαι σινδόνας ἀμφιένυσθαι, ἐρεᾶν δὲ ἐσθῆτα μὴ ἀμπέχεσθαι, ὅπως ὄντες ἐπίσημοι κολάζωνται ὑπ' αὐτοῦ. (21) τὸν δὲ Μώυσον εὐχεσθαι τῷ θεῷ, ἤδη ποτὲ τοὺς λαοὺς παῦσαι τῶν κακοπαθειῶν· ἰλασκομένου δ' αὐτοῦ, αἰφνιδίως φησὶν ἐκ τῆς γῆς πῦρ ἀναφθῆναι, καὶ τοῦτο κάεσθαι, μῆτε ὕλης μῆτε ἄλλης τινὸς ξυλείας οὐσης ἐν τῷ τόπῳ· τὸν δὲ Μώυσον δείσαντα τὸ γεγονός φεύγειν, φωνὴν δ' αὐτῷ θεῖαν εἰπεῖν στρατεῦειν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ τοὺς Ἰουδαίους διασώσαντα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγαγεῖν πατρίδα. (22) τὸν δὲ θαρρήσαντα δύναμιν πολεμίαν ἐπάγειν διαγῶναι τοῖς Αἰγυπτίοις, πρῶτον δὲ
- 20 πρὸς Ἀάρωνα τὸν ἀδελφὸν ἐλθεῖν. τὸν δὲ βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων πυθόμενον τὴν τοῦ Μώουσου παρουσίαν καλέσαι πρὸς αὐτόν, καὶ πυθάνεσθαι ἐφ' ὃ τὴ ἦχοι· τὸν δὲ φάναί, διότι προστάσσειν αὐτῷ τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην ἀπολύσαι τοὺς Ἰουδαίους. (23) τὸν δὲ πυθόμενον εἰς φυλακὴν αὐτὸν καθεῖρξαι.
- 25 νυκτὸς δ' ἐπιγενομένης τὰς τε θύρας πάσας αὐτομάτως ἀνοιχθῆναι τοῦ δεσμοτηρίου, καὶ τῶν φυλάκων οὐς μὲν τελευτῆσαι, τινὰς δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου παρεθῆναι, τὰ τε ὅπλα καταγαῖναι.
- 30 (24) ἐξελθόντα δὲ τὸν Μώυσον ἐπὶ τὰ βασίλεια ἐλθεῖν, εὐρόντα δὲ ἀνεωιγμέναν τὰς θύρας εἰσελθεῖν, καὶ ἐνθάδε

3 χαλεσθῶθην Ekl Chananatium Dionys. Telm. 4 τῷ om. O 5 θυγατέρα πρὸς γάμον Ekl Σεφῶραν τὴν θυγ. Ῥαγουήλ πρὸς γάμον Chron. Pasch. 8 Ῥαγουήλον O διακωλυθέντα Jac -ύοντα o 12 ἐρεᾶν Steph ἐρέαν o 15 φασίν? κίεσθαι I καί- O 16 γεγονός O γένος I 21 ἐκ τοῦ I αὐτὸν Steph αὐτὸν o ἐφ' ὅτῳ Steph

27 νεχεφρέους (χε i. ras.) L¹ (cf. Νεχερωφῆς Manetho 609 F 2-3 [Dyn. III 1]?) Χενεφρέους Potter, v

τῶν φυλάκων παρειμένων, καὶ τὸν βασιλέα ἐξεγεῖραι. τὸν δὲ ἐκπλαγέντα ἐπὶ τῷ γεγονότι κελεῦσαι τῷ Μώυσῳ τὸ τοῦ πέμψαντος αὐτὸν Θεοῦ εἰπεῖν ὄνομα, διαχλευάσαντα αὐτόν. (25) τὸν δὲ προσκύψαντα πρὸς τὸ οὖς εἰπεῖν, ἀκούσαντα δὲ τὸν βασιλέα πεσεῖν ἄφωνον, διακρατηθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ Μώυσου πάλιν ἀναβιῶσαι. (26) γράψαντα δὲ τοῦνομα εἰς δέλτον κατασφραγίσασθαι, τῶν τε ἱερέων τὸν φαυλίσαντα ἐν τῇ πινακίδι τὰ γεγραμμένα μετὰ σπασμοῦ τὸν βίον ἐκλιμπάνειν. (27) εἰπεῖν τε τὸν βασιλέα σημειῖόν τι αὐτῷ ποιῆσαι, τὸν δὲ Μώυσον ἣν εἶχε ῥάβδον ἐκβαλόντα ὄφιν ποιῆσαι· πτοηθέντων δὲ πάντων, ἐπιλαβόμενον τῆς οὐρᾶς ἀνελέσθαι, καὶ πάλιν ῥάβδον ποιῆσαι. (28) προσελθόντα δὲ μικρὸν τὸν Νεῖλον τῇ ῥάβδῳ πατάξαι, τὸν δὲ ποταμὸν πολύχου γεγόμενον κατακλύζειν ὅλην τὴν Αἴγυπτον· (ἀπὸ τότε δὲ καὶ τὴν κατάβασιν αὐτοῦ γίνεσθαι·) συναγαγὼν δὲ τὸ ὕδωρ ἐποζέσαι, καὶ τὰ ποτάμια διαφθεῖραι ζῶια, τοὺς τε λαοὺς διὰ τὴν δίψαν φθειρεσθαι. (29) τὸν δὲ βασιλέα τούτων γενομένων τῶν τεράτων, φάναι μετὰ μῆνα τοὺς λαοὺς ἀπολύσειν, ἐὰν ἀποκαταστήσῃ τὸν ποταμὸν· τὸν δὲ Μώυσον πάλιν τῇ ῥάβδῳ πατάξαντα τὸ ὕδωρ συστεῖλαι τὸ ῥεῦμα. (30) τούτου δὲ γενομένου, τὸν βασιλέα τοὺς ἱερεῖς τοὺς ὑπὲρ Μέμφιν καλέσαι, καὶ φάναι αὐτοὺς ἀναιρήσειν καὶ τὰ ἱερά κατασκάψειν, ἐὰν μὴ καὶ αὐτοὶ τερατουργήσωσι τι· τοὺς δὲ τότε διὰ τινων μαγγάνων καὶ ἐπαοιδῶν δράκοντα ποιῆσαι, καὶ τὸν ποταμὸν μεταχρῶσαι. (31) τὸν δὲ βασιλέα φρονηματισθέντα ἐπὶ τῷ γεγονότι πάσῃ τιμωρία καὶ κολάσει καταικίζειν τοὺς Ἰουδαίους. τὸν δὲ Μώυσον ταῦτα ὁρῶντα ἄλλα τε σημεῖα ποιῆσαι, καὶ πατάξαντα τὴν γῆν τῇ ῥάβδῳ ζωιὸν τι πτηνὸν ἀνεῖναι λυμάνεσθαι τοὺς Αἴγυπτίους, πάντας τε ἐξεγκωθῆναι τὰ σώματα. τῶν δὲ ἱατρῶν μὴ δυναμένων ἰᾶσθαι τοὺς κάμνοντας, οὕτως πάλιν ἀνέσεως τυχεῖν τοὺς Ἰουδαίους. (32) πάλιν δὲ τὸν Μώυσον βάτραχον διὰ τῆς ῥάβδου ἀνεῖναι, πρὸς δὲ τούτοις 30 ἀκρίδας καὶ σκνίφας· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τοὺς Αἴγυπτίους τὴν ῥάβδον ἀνατιθέναι εἰς πᾶν ἱερόν, ὁμοίως δὲ καὶ τῇ Ἰσιδι, διὰ τὸ τὴν γῆν εἶναι Ἰσιν, παιομένην δὲ τῇ ῥάβδῳ τὰ τέρατα ἀνεῖναι. (33) τοῦ δὲ βασιλέως ἐτι ἀφρονουμένου, τὸν Μώυσον χάλαζαν τε καὶ σεισμούς διὰ νυκτὸς ἀποτελέσαι, ὥστε τοὺς τὸν σεισμόν φεύγοντας ἀπὸ τῆς χαλάζης ἀναιρεῖσθαι, τοὺς τε τὴν χάλαζαν ἐκ-

1-2 καὶ τὸν βασιλέα O καὶ om. I

10 τὰ ἐν τ. π. γεγραμμένα Steph [τὰ γεγρ.]? 13-14 προσελθόντα O 16 συναγαγὼν Steph -γῶν IO ἐποζέσαι IO; cf. *Exod.* 7, 18 19 τῇ ῥάβδῳ om. O 26 δ λυμάνεσθαι Steph 27 πάντας O πάντα I 29 τὸν om. O 30 σκνίφας IO σκνίπας Steph σκνίπας Gifford 34 ἀπὸ I ὑπὸ O

κλίνοντας ὑπὸ τῶν σεισμῶν διαφθείρεσθαι. συμπεσεῖν δὲ τότε τὰς μὲν οἰκίας πάσας τῶν τε ναῶν τοὺς πλείστους. (34) τελευταῖον τοιαύταις συμφοραῖς περιπεσόντα τὸν βασιλέα τοὺς Ἰουδαίους ἀπολύσαι· τοὺς δὲ χρησαμένους παρὰ τῶν Αἰγυπτίων πολλὰ μὲν ἐκπώματα, οὐκ ὀλίγον δὲ ἱματισμὸν ἄλλην τε 5 παμπληθῆ γάζαν, διαβάντας τοὺς κατὰ τὴν Ἀραβίαν ποταμούς καὶ διαβάντας ἱκανὸν τόπον ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν τριταίους ἐλθεῖν θάλασσαν. (35) Μεμφίτας μὲν οὖν λέγειν ἔμπειρον ὄντα τὸν Μῶυσον τῆς χώρας, τὴν ἄμπωτιν τηρήσαντα διὰ ξηρᾶς τῆς θαλάσσης τὸ πλῆθος περαιώσαι· Ἡλιουπολίτας δὲ λέγειν 10 ἐπικαταδραμεῖν τὸν βασιλέα μετὰ πολλῆς δυνάμεως, <ἄμα> καὶ τοῖς καθιερωμένοις ζώοις, διὰ τὸ τὴν ὑπαρξίν τοὺς Ἰουδαίους τῶν Αἰγυπτίων χρησαμένους διακομίζειν. (36) τῶι δὲ Μῶσῳι θείαν φωνὴν γενέσθαι πατάζει τὴν θάλασσαν τῇ ῥάβδῳ, † καὶ διαστῆναι· τὸν δὲ Μῶυσον ἀκούσαντα ἐπιθιγεῖν τῇ ῥάβδῳ τοῦ ὕδατος, καὶ οὕτως τὸ μὲν νᾶμα διαστῆναι, τὴν δὲ δύναμιν διὰ ξηρᾶς 15 ὁδοῦ πορευέσθαι. (37) συνεμβάντων δὲ τῶν Αἰγυπτίων καὶ διωκόντων φησὶ πῦρ αὐτοῖς ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐκλάμψαι, τὴν δὲ θάλασσαν πάλιν τὴν ὁδὸν ἐπικλύσαι· τοὺς δὲ Αἰγυπτίους ὑπὸ τε τοῦ πυρὸς καὶ τῆς πλημμυρίδος πάντας διαφθαρῆναι. (38) τοὺς δὲ Ἰουδαίους διαφυγόντας τὸν κίνδυνον μὲν ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίψαι, βρέχοντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ κρίνον ὁμοῖον ἐλύμῳι, χιόνι παραπλήσιον τὴν χροάν. (39) γεγόνει δὲ φησὶ τὸν Μῶυσον μακρὸν, πυρ- 20 ρακῆ, πολίον, κομήτην, ἀξιωματικόν. ταῦτα δὲ πράξει περὶ ἔτη ὄντα ὀγδοήκοντα ἐννέα.

727. KLEODEMOS-MALCHOS

Vor Alex. Pd

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ (?)

1 (III 214, 7) JOSEPH. A.J. I, 238 (EUSEB. P.E. 9, 20): γαμεῖ δ' 25 αὐτὸς (Abraham) Κατοῦραν ὑστερον, ἐξ ἧς αὐτῶι παῖδες ἐξ γίνονται. . . φύονται δὲ καὶ τούτοις παῖδες. . . (239) τούτοις ἅπασι τοῖς παισι καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀβραμὸς ἀποικίων στόλους μηχανᾶται, καὶ τὴν τε Τρωγλοδῦτιν καταλαμβάνουσι καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας ὄσον ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν καθήκει θάλασσαν. λέγεται δὲ ὡς οὗτος ὁ Ἐώφρη (?) στρατεύσας ἐπὶ τὴν Λιβύην κατέσχευ αὐτήν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατοικήσαντες ἐν αὐτῇ τῇ

2 πλείστους * * Freu 4 ἐκπώματα I 5 παμπληθεῖ I διαβῆναι τοὺς ο. καὶ [διαβάντας]? 7 οὖν om. I 9 <ἄμα> Steph 10 ζώοις I ζωῆς O 11 μωσῆ O 12 [καὶ διαστῆναι] Steph καὶ διαστῆσαι Mras καὶ διαστῆσειν? ἐπιθιγεῖν Ddf -θίγειν I -θήγειν O 14 φασὶ (scil. τοὺς Ἡλιουπολίτας § 35)? 17 μ' O (e conii.?) τριάκοντα I 19 φησι (Artapanos?) I φασὶ O 20 ὄντα om. O 25 κατοῦραν SPE (= Epitome) χαί- M κατοῦραν L *cethuram* Lat χεττοῦραν Eust (Hexaem.) 25 φύονται ROML 27 τῆς E τὴν τῆς γ εὐδαίμονιας RO 27-28 ἀραβίαν R 28 Ἐώφρη O ὠφρῆν SP ὠφρης (ὠφρης) ML *apher* Hier (*Quaest. Gen.*) ἄφρῆν EEus (I) σωφρῆν Eus (BO) Eust

γῆν ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ὀνόματος Ἀφρικὰ προσηγόρευσαν. (240) μαρτυρεῖ δέ μου τῶι λόγῳ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ (273 F 102) λέγων οὕτως· «Κλεόδημος δέ φησιν ὁ προφήτης ὁ καὶ Μάλχος (?) ἱστορῶν τὰ περὶ Ἰουδαίων, καθὼς καὶ Μωυσῆς (cf. *Gen.* 25, 1-6) ἱστορήσεν ὁ νομοθέτης αὐτῶν, ὅτι ἐκ τῆς Κατούρας Ἀβράμῳ ἐγένοντο παῖδες ἱκανοί. (241) λέγει δὲ αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα, ὀνομάζων τρεῖς· Ἀφέραν, Σούρην, Ἰαφράν. καὶ ἀπὸ Σούρου μὲν τὴν Ἀσσυρίαν κεκληῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῶν δύο Ἰαφρᾶ τε καὶ Ἀφέρου πόλιν τε Ἐφρᾶν καὶ τὴν χώραν Ἀφρικὰ ὀνομασθῆναι. τούτους γάρ Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι ἐπὶ Λιβύην καὶ Ἀνταῖον, γήμαντά τε τὴν Ἀφράνου θυγατέρα Ἡρακλέα γενῆσαι υἷον ἐξ αὐτῆς Δίδωρον· τούτου δὲ γενέσθαι Σόφωνα, ἀφ' οὗ τοὺς βαρβάρους Σόφακας λέγεσθαι.»

728. APOLLONIOS MOLON

s. I 1*

T

1 a) STRABON 14, 2, 13 p. 655: Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ 15 ἔσοφίστευσεν (87 T 2) . . . καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων· ἦσαν γάρ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὅψε δὲ ἦκεν ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκείνος 'ὄψε μολών', ἀντὶ τοῦ ἐλθῶν. b) - 14, 2, 26 p. 661: ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι (aus Alabanda) δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε . . . καὶ Ἰεροκλῆς καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον δ τε 20 Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Μόλων. CIC. *Brutus* 245; 307; 312; 316; QUINTILIAN. *Inst.* 3, 1, 16; 12, 67; PLUTARCH. *Caes.* 3, 1 u.a.

2 ALEX. POL. bei EUSEB. *P.E.* 9, 19, 1: ὁ δὲ τὴν συσκευὴν τὴν κατὰ Ἰουδαίων γράψας Μόλων (F 1).

1 ἀφρικὰ REEus ἀφρικὰ M ἀφρικᾶν SP ἀφρικῆν OLEust *affricam* Lat *aphricam* Hier 2 καὶ Ἀλέξανδρος E 3 μάλχος O μαλχᾶς MSP μαλχᾶς Eus ὁ ἱστορῶν MS 4 μωσῆς Eus ἱστορήκεν Eus 5 χατούρας MSPE καττούρας L *cehura* Lat χεττούρας Eus ἀβραάμῳ Eus (IO ἀβραᾶμ B) 6 ἀφέραν SP ἀφεραν ML ἀφεράν E *apheran* Lat λαφέραν RO ἀφέρ (ᾗ-) Eus σούριν (σουρίν) OSP σουρεῖμ MLE *surim* Lat ἀσοῦρ (I), ἀσοῦρί (O), ἀσσοῦρί (B) Eus Ἀσουρεῖμ Freu Σουρεῖμ? Ἰαφραν M λαφράμ E ἀφράν (ᾗ-) Eus καὶ ἀπὸ Eus καὶ om. Jos Σούρου: σουρεῖμ MLE *surim* Lat σουρεῖ S ἀσσοῦρί (-sur I) Eus ἀσοῦρ Eust 7 κεκληῖσθαι om. Eus ἀφρά τε καὶ λαφράμῳ E *iaphram et apheran* Lat ἀφρά τε καὶ ἀφέρ Eus 8 Ἐφρᾶν: ἀφράν MEEus (I ᾗ- BO) ᾗφραν SPL *abran* Lat ἀφρικὰ ROEus ἀφρικὰ M ἀφρικᾶν SPE ἀφρικῆν L *africam* Lat τούτους δὲ Eus 9 ἔνταϊον (-τεον) SLM *haetam* Lat γήμαντα δὲ Eus τε om. Lat Ἀφράνου: ἀφρα SP ἀφρά (ᾗ- BO) Eus ᾗφραν L ᾗφραν M *iaphram* Lat οὐαφρῆ Eust 10 Δίδωρον: δέδωρον M δὲ δῶρων L *dodorim* Lat διδῶρον (διῶ- I) Eus Βόδωρον Eust σοφῶνα M σῶφωνα SP¹ *sonon* Lat σοφωνᾶν Eus σῶφονά Eust Σοφῶκα (cf. Σόφαξ, v.l. Σῶφαξ, Plutarch. *Sertor.* 9, 8) Freu 11 Σόφακας: σόφωναs O *osophaci* Lat σοφᾶς Eus σοφιστᾶς Eust 15 καὶ Μόλων om. D 23 μόλων BO μήλων I

- 3 a) JOSEPH. c. Ap. 2, 145: ἐπει δὲ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων καὶ Λυσίμαχος (621 F 4) καὶ τινες ἄλλοι τὰ μὲν ὑπ' ἀγνοίας, τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ δυσμένειαν περὶ τοῦ νομοθετήσαντος ἡμῖν Μωσέως καὶ περὶ τῶν νόμων πεποιήνται λόγους οὔτε δικαίους οὔτε ἀληθεῖς, τὸν μὲν ὡς γόητα καὶ ἀπατεῶνα 5 διαβάλλοντες, τοὺς νόμους δὲ κακίας ἡμῖν καὶ οὐδεμιᾶς ἀρετῆς φάσκοντες εἶναι διδασκάλους, βούλομαι συντόμως καὶ περὶ τῆς ὅλης ἡμῶν καταστάσεως τοῦ πολιτεύματος ... εἰπεῖν (148) ἄλλως τε καὶ τὴν κατηγορίαν ὁ Ἀπολλώνιος οὐκ ἀθρόαν ὡσπερ ὁ Ἀπίων (616) ἔταξεν, ἀλλὰ σποράδην (F 3a) . . . b) -- 236: εἶτα Λυσίμαχοι καὶ Μόλωνες καὶ τοιοῦτοὶ τινες ἄλλοι συγγραφεῖς, ἀδόκιμοι 10 σοφισταί, μειρακίων ἀπατεῶνες, ὡς πάνυ ἡμᾶς φαυλοτάτους ἀνθρώπων λοιδοροῦσιν. c) -- 255: Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ὁ Μόλων τῶν ἀνοήτων εἰς ἦν καὶ τετυφωμένων, τοὺς μέντοι κατ' ἀλήθειαν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φιλοσοφῆσαντας οὔτε τῶν προειρημένων οὐδὲν διέλαθεν οὔτε τὰς ψυχρὰς προφάσεις τῶν ἀλληγοριῶν ἠγνόησαν κτλ. (s. F 3b) d) -- 295: ταῦτ' εἰ μὲν παρ' ἐτέ- 15 ροις ἢ ἐγράφη πρότερον ἢ ἐφυλάχθη βεβαιότερον, ἡμεῖς ἂν ἐκείνοις χάριν ὠφείλομεν . . . εἰ δὲ καὶ χρώμενοι μάλιστα πάντων βλεπόμεθα, καὶ τὴν πρώτην εὔρεσιν αὐτῶν ἡμετέραν οὖσαν ἐπεδείξαμεν, Ἀπίωνες μὲν καὶ Μόλωνες καὶ πάντες ὅσοι τῷ ψεύδεσθαι καὶ λοιδορεῖν χαίρουσιν ἐξεληλέγχθωσαν.
- 4 KOSMAS Topogr. Christ. 12 p. 327, 11 Wi: οἱ δὲ τὰ Αἰγύπτια συγγραψάμενοι, 20 τοῦτέστιν Μανεθῶν (609 F 10b) καὶ Χαϊρήμων (618) καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων καὶ Λυσίμαχος (621) καὶ Ἀπίων ὁ γραμματικὸς (616), μέμνηνται Μωυσέως καὶ τῆς ἐξόδου κτλ.
- 5 JOSEPH. c. Ap. 2, 79: ammiror autem etiam eos, qui ei (dem Apion) huiusmodi fomitem praeberunt, id est Posidonium (87 F 69) et Apollonium 25 Molonis.

F

I. KATA IOYΔΑΙΩΝ

- 1 (III 213, 5) EUSEB. P.E. 9, 19: ὁ δὲ τὴν συσκευὴν τὴν κατὰ Ἰουδαίων γράφας Μόλων μετὰ τὸν κατακλυσμὸν φησὶ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀπελθεῖν τὸν 30 περιλειφθέντα ἀνθρωπον μετὰ τῶν υἱῶν, ἐκ τῶν ἰδίων ἐξελαυνόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων· διανύσαντα δὲ τὴν μεταξύ χώραν ἔλθειν εἰς τὴν ὄρεινὴν τῆς Συρίας οὖσαν ἔρημον. (2) μετὰ δὲ τρεῖς γενεὰς Ἀβραάμ γενέσθαι, ὃν δὴ μεθερμηνεύεσθαι πατὴρ φίλον, ὃν δὴ σοφὸν γενόμενον τὴν ἔρημικὴν μεταδιώκειν. λα-

1 ἐπει δὲ Ddf quoniam vero Lat ἐπειδὴ L 3 δυσμένειαν: insaniam Lat 9
Μόλωνες (Lat) v σόλωνες L 12 τοῖς ἑλληνικοῖς L graeco Lat τοῖς Ἑλλησι Niese
13 ψυχρὰς (Lat) v ψυχρὰς L 14 ταῦτ' εἰ (Lat) v ταυτὶ L 15 πρότερον Ddf
πρώτον LLat 16 ὠφείλομεν Ddf ὁφ- LLat εἰ - βλεπόμεθα: <si> vero nequaquam
primitius extiterunt his praecipue nos ulentes agnoscimur Lat 18 τῷ (Lat) v τῶν L
29 μῶν I

βόντα δὲ δύο γυναῖκας, τὴν μὲν ἐντοπίαν συγγενῆ, τὴν δὲ Αἰγυπτίαν θερά-
 παιναν, ἐκ μὲν τῆς Αἰγυπτίας γεννηῖσαι δώδεκα υἱούς, οὓς δὴ εἰς Ἀραβίαν
 ἀπαλλαγέντας διελέσθαι τὴν χώραν, καὶ πρώτους βασιλεῦσαι τῶν ἐγχωρίων,
 ὅθεν ἔως καθ' ἡμᾶς δώδεκα εἶναι βασιλεῖς Ἀράβων ὀμωνύμους ἐκεῖνους. (3)
 5 ἐκ δὲ τῆς γαμετῆς υἷὸν αὐτῶι γενέσθαι ἓνα, ὃν Ἑλληνιστὶ Γέλωτα ὀνομασθῆναι.
 καὶ τὸν μὲν Ἀβραὰμ γῆραι τελευτῆσαι, Γέλωτος δὲ καὶ γυναικὸς ἐγχωρίου
 υἱὸς ἔνδεκα γενέσθαι καὶ δωδέκατον Ἰωσήφ, καὶ ἀπὸ τοῦδε τρίτον Μωσῆν.

τοσαῦτα ὁ Πολυίστωρ· οἷς μεθ' ἕτερα ἐπιφέρει λέγων (<Demetrios>
 722 F 7).

10 2 (III 208) JOSEPH. *c. Ap.* 2, 16: Μανευῶς (609 F 9b) μὲν γὰρ κατὰ
 τὴν Τεθμῶσιος βασιλείαν ἀπαλλαγῆναι φησιν ἐξ Αἰγύπτου τοὺς Ἰουδαίους πρὸ
 ἑτῶν τριακοσίων ἐνενήκοντα τριῶν τῆς εἰς Ἄργος Δαναοῦ φυγῆς, Λυσίμαχος
 (621 F 2) δὲ κατὰ Βόκχοριν τὸν βασιλέα, τουτέστι πρὸ ἑτῶν χιλίων ἑπτακοσί-
 ων, Μόλων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ὡς αὐτοῖς ἔδοξεν. (17) . . . Ἀπίων (616 F 4a)

15 . . . κατὰ τὴν ἐβδόμην ὀλυμπιάδα (752/48).

3 (III 208) a) JOSEPH. *c. Ap.* 2, 148: (T 3a) καὶ δὴ εἶπας ποτὲ μὲν ὡς
 ἀθῆους καὶ μισανθρώπους λοιδορεῖ, ποτὲ δ' αὐ δειλίαν ἡμῖν ὀνειδίζει, καὶ
 τοῦμπαλιν ἔστιν ὅπου τόλμαν κατηγορεῖ καὶ ἀπόνοιαν. λέγει δὲ καὶ ἀφυσ-
 20 βλῆσθαι μόνους. b) -- 258: (T 3c) ὦν οὐδὲν λογισάμενος ὁ Μόλων
 Ἀπολλώνιος ἡμῶν κατηγορήσεν, ὅτι μὴ παραδεχόμεθα τοὺς ἄλλαις προκα-
 τελημμένους δόξαις περὶ θεοῦ μηδὲ κοινωνεῖν ἐθέλομεν τοῖς καθ' ἑτέραν
 συνήθειαν βίου ζῆν προαιρουμένοις. Cf. 87 F 69.

2. KATA PHILOSOPHON

25 4 (-) SCHOL. ARISTOPH. *Nub.* 144: Χαιρεφῶντα] . . . τούτωι καὶ ἡ Πυθία
 δοκεῖ τὸν περὶ τοῦ Σωκράτους χρησμὸν εἰπεῖν <σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐρι-
 πίδης, / ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος>. τοῦτον Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων ἐν τῶι
 Κατὰ φιλοσόφων ἐψεῦσθαι φησι· τοὺς γὰρ Πυθικούς χρησμούς ἐξαμέτρους εἶναι.

729. PHILON DER AELTERE

Vor 63*

30

T

1 JOSEPH. *c. Ap.* 1, 218 (EUSEB. *P.E.* 9, 42, 3): ὁ μέντοι [Φαληρεὺς] Δημήτριος
 (722 T 1; 737 F 1) καὶ Φίλων ὁ πρεσβύτερος καὶ Εὐπόλεμος (723 T 3) οὐ πολὺ
 τῆς ἀληθείας διήμαρτον· οἷς συγγινώσκειν ἄξιον· οὐ γὰρ ἐνῆν αὐτοῖς μετὰ πάσης ἀκρι-
 βείας τοῖς ἡμετέροις γράμμασι παρακολουθεῖν.

16 δὴ εἶπας: διὰ πάσης τῆς συγγραφῆς v (vor Niese) καὶ δὴ εἶπας ποτὲ μὲν <δεισιδαι-
 μονεστάτους πάντων, ἄλλοτε> ὡς ἀθῆους Niese 21 *apollonius moloni* Lat 25
 τοῦτο V 27 σοφὸς (σοφώτερος R) δ' ἀπάντων Σωκράτης ὁ Θηβαῖος V 27-28
 τοῦτον - εἶναι om. R 31-34 'interpolation' Th. Reinach 31 [Φαληρεὺς] (cf.
 T 2) Jac 33 οἷς - ἄξιον (Ios, Eus I) om. Eus (BO)

2 CLEM. AL. *Strom.* I, 141, 3: Φίλων δὲ καὶ αὐτὸς ἀνέγραψε τοὺς βασιλεῖς τοὺς Ἰουδαίων διαφώνως τῷ Δημητρίῳ (722 F 6). ἐτι δὲ καὶ Εὐπόλεμος (723 F 4) . . .

F

ΠΕΡΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ Α - ?

- 5 1 (III 213, 6) EUSEB. *P.E.* 9, 20: (Demetrios 722 F 7) φησι δὲ περὶ τούτου (scil. τοῦ Ἀβραάμ) καὶ Φίλων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ Ἱεροσόλυμα·
- <<ἐκλυον ἀρχεγόνοισι τὸ μυρίον ὡς ποτε θεσμοῖς Ἀβραάμ κλυτοχῆς ὑπέρτερον ἄμματι δεσμῶν, παμφαῆς πλήμμυρε μεγαυχητοῖσι λογιμοῖς,
- 10 θειοφιλῆ θέλγητρα· λιπόντι γὰρ ἀγλαὸν ἔρκος αἰνοφύτων, ἔκκαυμα βριήπυος αἰνετὸς Ἰσχαν, ἀθάνατον ποιήσεν ἐὴν φάτιν, ἐξ ὅτ' ἐκείνου ἔκγονος αἰνογόνοιο πολύμνιον ἔλλαχε κύδος>>
- καὶ τὰ ἐξῆς. οἷς μετ' ὀλίγα ἐπιφέρει·
- 15 <<ἀρτίχερος θηκτοῖο ξιφηφόρον ἐντύνοντος λήμματι, καὶ σφαράγιο παρακλιδὸν ἀθροισθέντος· ἄλλ' ὁ μὲν ἐν χείρεσσι κερασφόρον ὥπασε κρίον>>
- καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα.
- ταῦτα μὲν δὴ ἀπὸ τῆς προειρημένης τοῦ Πολυστορος γραφῆς (273 F 19a).
- 20 2 (III 229, 23) EUSEB. *P.E.* 9, 37: φησι δὲ [ὁ] Φίλων ἐν τοῖς Περὶ Ἱεροσολύμων κρήνη εἶναι· ταύτην δὲ ἐν μὲν τῷ χειμῶν. ξηραίνεσθαι, ἐν δὲ τῷ θερεί πληροῦσθαι. λέγει δὲ ἐν τῇ πρώτῃ οὕτως·
- <<νηχόμενος δ' ἐφύπερθε τὸ θαμβηέστατον ἄλλο δέρκηθρον † σὺν αἰδιᾷ μεγιστούχοιο λοετροῖς ρεύματος ἐμπίπλησι βαθὺν βόον ἐξανείσεως>>
- 25 καὶ τὰ ἐξῆς. (2) οἷς πάλιν ὑποβάς περὶ τῆς πληρώσεως ἐπιλέγει·
- <<ρέυμα γὰρ ὑψιφάνων, ἐν ὑετοῖς νιφετοῖσιν ἴμενον, πολυγηθές, † ὑπὲρ πύργοισιν ὕροισιν στρωφᾶται, καὶ ξηρὰ πέδιω κεκονιμένα, κρήνης τηλεφαῆ δείκνυσιν ὑπέρτατα θάμβεα λαῶν>>
- 30 καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα. (3) εἶτα πάλιν περὶ τῆς τοῦ ἀρχιερέως κρήνης καὶ τῆς ἀποχετεύσεως διέξεισιν οὕτως·
- <<αἰπὺ δ' ἀρ' ἐκπτύουσι διὰ χθονὸς ὕδροχοῖσι σωλῆνες>>
- καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ἔπεται.
- 6 περὶ τὰ I 7-18: zu den versen s. Mras app. p. 506 9 μεγαχητοῖσι IO
-ήτοισι B 10 θέλγητρα Steph -θρα ο 12 ἐξ ὅτ' ἐκείνου BI ἐξέτε κείνου O 13
ἔκγονος B ἔκγονος I ἔγγονο O 14-16 οἷς - ἀθροισθέντος om. B 15 ἀρτίχερος
Gaisford ἄρτι χερὸς O ἄρτι χερὸς I θηκτοῖο I θνητοῖο O 16 λήμματι Mras
17 καὶ ὁ μὲν B 20 [ὁ] Jac 24-26 σὺν - ὑποβάς om. B 24 σὺν αἰδιᾷ: σοι
αἰδιῶ? Mue συναυιδᾷ Gifford 25 ἐξανείσει Vossius 27 ὑψιφάνων O 28
ὑπαι (Vigier) πύργους συνόροισιν Gifford 31-34 καὶ - ἔπεται om. B

τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος. (Es folgt c. 38 Aristeas [?] περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὕδατων aus dem βιβλίον Περί τῆς ἐρμηνείας τοῦ τῶν Ἰουδαίων νόμου; s. ob. p. 680 app. vv. 1-2).

3 (III 219, 11) EUSEB. P.E. 9, 24: μαρτυρεῖ δὲ ταῖς ἱεραῖς βίβλοις καὶ Φίλων ἐν 5 τῇ [ι]δ' τῶν Περί Ἱεροσόλυμα λέγων οὕτως·

«τοῖσιν ἔδος μακαριστὸν ἄλλης μέγας ἔκτισεν ἄκτωρ
ὕψιστος καὶ πρόσθεν ἀφ' Ἀβραάμοιο καὶ Ἰσάκ,
Ἰακώβ εὐτέκνοιο τόκος Ἰωσήφ, δὲ ὄνείρων
θεσπιστῆς, σκηπτούχου ἐν Αἰγύπτῳ θρόνοισι,
δινεύσας λαθραῖα χρόνου πλημμυρίδι μοίρης»

10 καὶ τὰ ἐξῆς.

4 (-) EUSEB. H.E. 6, 13, 7 (über Moses): s. 722 F 3.

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

15 273 F 19.

— TEUKROS VON KYZIKOS

c. 100/50*

ΙΟΥΔΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α - Β̄

274 T 1.

730. DAMOKRITOS

s. I/I*?

20

F

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

1 (IV 377) SUDA s.v. Δαμόκριτος· ἱστορικός· Τακτικὰ ἐν βιβλίῳ β·
Περί Ἰουδαίων, ἐν ᾧ φησιν ὅτι χρυσὴν ὄνου κεφαλὴν προσεκύουν, καὶ κατὰ
ἑπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον, καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρκας διέξαινον,
25 καὶ οὕτως ἀνήρουν.

— APION DER OASITE

s. II*

ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΙΩΝ (= ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ Δ)

616 T 11.

731. NIKARCHOS O AMMΩNIΩY

s. I*?

30

F

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

1 (III 335) PHOT. BEROL. Lex. p. 83, 10 Rei (ΣΥΝΑΓ. ΑΕΞ. ΧΡΗΣ.

4 μαρτυροῖ Ο ταῖς ι. β. om. B 5 [ι]δ' Freu [ι]α? 6 ὄλωσ μέσας B
7 ἀβράμοιο Ο 8 τόκος Vigier τόθεν BIO 10 λαθραῖα Steph λατραῖα ο 22-25
Suda s.v. Ἰούδας καὶ Ἰουδαῖος = Sud* (om. F i. mg.V) 22 Δημόκριτος Sud* (GI)
23 περὶ τῶν ἰουδ. V περὶ ἰουδαίους Sud* (GI; comp. MV) περὶ Ἰουδαίων· Αἰθιοπικὴν
ἱστορίαν καὶ ἄλλα Eudok 24 ἑπταετίαν: τριετίαν Sud* καὶ om. Sud* (GVM)

p. 381, 27 Bkr): ἄλφα· τοῦτο ὑπὸ Φοινίκων βοδὸς κεφαλὴ ἐκαλεῖτο, καὶ Μωυσῆς δὲ ὁ νομοθέτης ὑπὸ Ἰουδαίων διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ἄλφους ἐν τῷ σώματι οὕτως ἐκαλεῖτο· ἀλλὰ καὶ τοῦτο Νίκαρχος ὁ τοῦ Ἀμμωνίου ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων φλυαρεῖ. οὕτω καὶ 5 ὁ σὺς ὁ πλήξας τὸν Ἀδωνιν· ἐκλήθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀσβωτῶν τῶν ἐν Φοινίκῃ. παρὰ Φοίνιξι δὲ καλεῖται καὶ ἀπηνῆς καὶ ἄγγριος. Ἄλφα δὲ καλεῖται καὶ ὁ Ὅσιρις ὑπὸ Βυβλίων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλάχιστον.

732. THEODOTOS

Vor Al. Pol.

T

- 10 1 (JOSEPH. c. Ap. I, 216: s. 737 F 1?)
2 (TATIAN. Πρ. Ἑλλ. 37: s. 794 F 5)

F

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ (ΣΙΚΙΜΩΝ ΚΤΙΣΙΣ ?)

- 1 (III 217, 9) EUSEB. P.E. 9, 22: (Demetrios 722 F I § 20) τὰ δὲ Σικιμά φησι
15 Θεόδοτος ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων ἀπὸ Σικιμίου τοῦ Ἑρμοῦ λαβεῖν τὴν ὀνομασίαν·
τοῦτον γὰρ καὶ κτίσαι τὴν πόλιν. κεῖσθαι δ' αὐτὴν φησιν † ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων οὕτως·

- << ἡ δ' ἄρ' ἔην ἀγαθὴ τε καὶ αἰγιμόμος καὶ ὕδρηλῆ,
οὐδὲ μὲν ἔσκεν ὁδὸς δολιχὴ πόλιν εἰσαφικέσθαι
ἀγρόθεν· οὐδέ ποτε δρία λαχνήντα πονεῦσιν.
20 ἔξ αὐτῆς δὲ μάλ' ἄγγι· δὴ οὐρεα φαίνετ' ἐρυμνά,
ποιῆς τε πλήθοντα καὶ ὕλης· τῶν δὲ μεσηγῆ
ἀτράπιτος τέμνηται, ἀραιή [αὐλώπις]· ἐν δ' ἐτέρωθι
ἡ διερὴ Σικιμῶν καταφαίνεται, ἱερὸν ἄστου,
νέρθεν ὑπὸ ρίζῃ δεδμημένον, ἀμφὶ δὲ τεῖχος
25 λισσὸν ὑπάρειαν, ὑπὸ δ' ἔδραμεν αἰπύθεν ἔρκος>>.

(2) ὕστερον δὲ φησιν αὐτὴν ὑπὸ Ἑβραίων κατασχεθῆναι, δυναστεύοντος Ἑμμῶρ· τὸν γὰρ Ἑμμῶρ υἱὸν γεννησάι Συχέμ. φησὶ δέ·

1 Hesych. s.v. ἄλφα· βοδὸς κεφαλὴ· Φοινίκης 1-4: Phot. Bibl. 190 p. 151b 9 ff.
ἐτι φλυαρῶν οὗτος ὁ μυθογράφος <<Μωσῆς>> φησὶν (φασιν A) << ὁ τῶν Ἑβραίων νομο-
θέτης ἄλφα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἄλφους ἔχειν ἐπὶ τοῦ σώματος [subjekt Ptolemaios Hephai-
stionos (Chennos)]; cf. ebd. 279 p. 529 b 27 ἐτι φλυαρεῖ καὶ οὗτος (Helladios) τὸν
Μωσῆν ἄλφα καλεῖσθαι, διότι ἄλφοις τὸ σῶμα κατάστικτος ἦν, καὶ καλεῖ τοῦ ψεύδους
τὸν Φίλωνα μάρτυρα] 4 οὕτω: ἄλφα δὲ ἐκαλεῖτο Syn 5 ὑπὸ Syn ἀπὸ Berol
'Ασβωτῶν: Ἀσδωτίων ('Αζωτίων) E. Schwartz φοινικί⁷ Berol 6 καλεῖται
δὲ π. Φ. ὁ ἄπ. καὶ ἄ. Syn 7 βιβλίων Syn Berol 10-11: beide zeugnisse zweifel-
haft; s. Komm. 14 σίκιμα O σίκιμα I σίκιμι B 15 Ἑρμοῦ: Ἑμμῶρ Ludwich,
Gifford, Mras 16 ἐν τῇ [περὶ] Ἰουδ. Gaisford, Gifford ἐν τῇ * (buchzahl; cf. no.
729) Π. Ἰουδ. (ο. τῶν Π. Ἰ.)? 19 πονεῦσιν: ἀπέερσεν H. Grotius 20-p. 693, 7
ἔξ-ἴκτο om. B 22 [αὐλώπις] Gaisford γλυφίς Ludwich 23 ἡ διερὴ Grotius
ἡδ' ἱερὴ IO 25 ὑπὸ δ' ἔδραμεν IO ὑποδέδραμεν Grotius λισσόν, ὑπάρειαν ὑπο-
δέδραμεν? αἰπύθεν: αἰπύεν Scal αἰπύον Grotius 26-27 τὸν δέ-φησὶ γάρ?

<ἐνθόνδε, ξένε, ποιμενόθι (?) πόλιν ἤλυθ' Ἰακῶβ
εὐρείαν Σικίμων· ἐπὶ δ' ἀνδράσι τοῖσιν ἔτησι
ἀρχὸς Ἐμῶρ σὺν παιδί Συχέμ, μάλ' ἀτειρέε φῶτε>.

(3) εἶτα περὶ Ἰακῶβ καὶ τὴν εἰς Μεσοποταμίαν αὐτοῦ παρουσίαν καὶ τὸν τῶν δύο γυ-
5 ναϊκῶν γάμον καὶ τὴν τῶν τέκνων γένεσιν καὶ τὴν παρουσίαν τὴν ἐκ Μεσοποταμίας ἐπὶ τὰ
Σίκιμα· ἐπεὶ δὲ

<Ἰακῶβ Συρίην κτηνοτρόφον Ἰκτο, καὶ εὐρὺ
10 βεῖθρον Ἐυφρήταο λίπεν ποταμοῦ κελάδοντος.
ἤλυθε γὰρ κάκειθι λιπῶν δριμυτίαν ἐνιπτήν
αὐτοκασιγνήτοιο· πρόφρων ὑπέδεκτο δόμονδε
Λάβαν, ὃς οἱ ἔην μὲν ἀνεψιός, ἀλλὰ τότ' οἷος
ἦνασεν Συρίης, νειηγενὲς αἶμα λελογχώς.
15 τῷ δὲ γάμον κούρης μὲν ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
ὀπλοτάτης· οὐ μὴν τελέθειν ἐπεμαίετο πάμπαν,
ἀλλὰ δόλον τολύπευσε, καὶ εἰς λέχος ἀνέρι πέμπε
Λείαν, ἣ οἱ ἔην προγενεστέρη· οὐδὲ μιν ἐμπης
ἔλλαθεν, ἀλλ' ἐνόησε κακορραφίην, καὶ ἔδεκτο
20 παῖδ' ἐτέρην, ἀμφοῖν δ' ἐμίγη σὺν ὀμαίμοσιν ἤσι.
τῷ δ' υἱεῖς ἐγένοντο νόαι πεπνυμένοι αἰνῶς
ἔνδεκα, καὶ κούρη Δείνα περικαλλὲς ἔχουσα
εἶδος, ἐπίστρεπτον δὲ δέμας καὶ ἀμύμονα θυμόν>>.

(4) ἀπὸ δὲ τοῦ Εὐφράτου φησὶ τὸν Ἰακῶβ ἔλθειν εἰς τὰ Σίκιμα πρὸς Ἐμῶρ, τὸν δ'
ὑποδέξασθαι αὐτόν, καὶ μέρος τι τῆς χώρας δοῦναι· καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Ἰακῶβ γεωμορεῖν,
25 τοὺς δὲ υἱοὺς αὐτοῦ ἔνδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντας ποιμαίνειν, τὴν δὲ θυγατέρα Δείναν καὶ τὰς
γυναῖκας ἐριουργεῖν. καὶ τὴν Δείναν παρθένον οὖσαν εἰς τὰ Σίκιμα ἔλθειν πανηγύρεως
οὔσης, βουλομένην θεάσασθαι τὴν πόλιν, Συχέμ δὲ τὸν τοῦ Ἐμῶρ υἱὸν ἰδόντα ἐραστήνην
αὐτῆς, καὶ ἀρπάσαντα ὡς ἑαυτὸν διακομίσει, καὶ φθεῖραι αὐτήν. (5) αὐτῆς δὲ σὺν τῷ
πατρὶ ἐλθόντα πρὸς τὸν Ἰακῶβ αἰτεῖν αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν· τὸν δὲ οὐ φάναι δώ-
30 σαι, πρὶν ἂν ἦ πάντας τοὺς οἰκοῦντας τὰ Σίκιμα περιτεμνομένους ἰουδαῖσαι· τὸν δὲ
Ἐμῶρ φάναι πείσειν αὐτούς. (6) φησὶ δὲ περὶ τοῦ δεῖν περιτέμνεσθαι αὐτούς ὁ Ἰακῶβ·

<οὐ γὰρ δὴ θεμιτὸν γε τόδ' Ἐβραίοισι τέτυκται,
γαμβροὺς ἄλλοθεν εἰς γε νοοὺς ἀγέμεν ποτὶ δῶμα,
ἀλλ' ὅστις γενεῆς ἐξεύχεται εἶναι ὁμοίης>>.

1 ξένε: ζὺν Kuiper ποίμνηθεν Vigier ποιμενόθεν Heinichen ποιμινόφιν Kuiper
ποιμενόφι (= ποιμένων) Mras 3 Ἐμῶρ Steph ἐμῶρ IO ἀτειρέε Scal ἀτηρέε IO
4 δοῦνι I 6-7 ἐπεὶ δὲ: εἰς δ' Ἰακῶβ Vigier εἶπε δὲ Mras 7 Ἰκτο Vigier
Ἰατο I εἶατο O 8 ἀφρήταο I om. B λίπεν I λείπεν BO 10 πρόφρων <δ'>?
11 ἔην Scal ἔτας BIO τότ' οἷος B τότ' οἷος I τόθ' οἷος O 12 ἦνασσε ο νειη-
γενὲς Steph νει-ο 15 λέχος I 17 ἔλλαθεν BI(?) 20 δῖνα (auch lin. 24; 25) B 21
ἐπίστρεπτον Heinichen -πρεπον B -πρεπτον O-τρεπτον I 22 ἐφράτου B 24 υἱοὺς -
δντας IO ἔνδεκα υἱοὺς αὐτοῦ B θυγατέρα om. B 26 βουλομένη B υἱὸν om. B
26-27 ἰδόντα καὶ τρωθέντα ἀρπάσαι (!) καὶ B 27 αὐτὴν om. B 28 πρὸς γάμου κοι-
νωνίαν IO εἰς γυναῖκα B 28-29 φησὶ δοῦναι B 29 ἂν om. B τοὺς ἐν Σικίμοις
B περιτεμηθέντας B 30 φησὶ - αὐτούς om. B καὶ δὴ ὁ B 32 καὶ ἄλλοθεν B
γενοῦσι IO γένιοις B ἀγέμεν ποτὶ Steph τεταγμένη ὅτι BO -νης ὅτι I

(7) εἶτα ὑποβάς περὶ τῆς περιτομῆς·

«ὄς ποθ' ἔης πάτρης ἐξήγαγε διὸν Ἀβραάμ
αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κάλεσ' ἀνέρα παντὶ σὺν οἰκῷ
σάρκ' ἀποσυλῆσαι πόσθης ἄπο, καὶ β' ἐτέλεσεν·
ἀστεμφές δὲ τέτυκται, ἐπεὶ θεὸς αὐτὸς ἔειπε».

5

(8) πορευθέντος οὖν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἐμμώρ, καὶ τοὺς ὑποτασσομένους παρακαλοῦντος
περιτέμενεσθαι, ἕνα τῶν Ἰακώβ υἱῶν τὸ ὄνομα Συμεῶνα διαγωνάει, τὸν τε Ἐμμώρ
καὶ τὸν Συχέμ ἀνελεῖν, τὴν ὕβριν τῆς ἀδελφῆς μὴ βουληθέντα πολιτικῶς ἐνεγκεῖν· ταῦτα
δὲ διαγωνόντα Λευὶν τῷ ἀδελφῷ κοινώσασθαι. λαβόντα δ' αὐτὸν συγκάταινον ἐπὶ τὴν
10 πρᾶξιν παρορμηθεῖν, λόγιον προφερόμενον τὸν θεὸν ἀνελεῖν, φάμενον τοῖς Ἀβραάμ ἀπο-
γόνους δέκα ἔθνη δώσειν. (9) φησὶ δὲ οὕτως ὁ Συμεὼν πρὸς τὸν Λευὶν·

«εὖ γὰρ ἐγὼ μῦθόν <γ> πεπυσμένος εἰμι θεοῦ·
δώσειν γὰρ ποτ' ἔφησε δέκ' ἔθνεα παισίν Ἀβραάμ».

τὸν δὲ θεὸν αὐτοῖς τοῦτον τὸν νοῦν ἐμβαλεῖν διὰ τὸ τοὺς ἐν Σικίμοις ἀσεβεῖς εἶναι. φησὶ δὲ·

15

«βλάπτε θεὸς Σικίμων οἰκήτορας· οὐ γὰρ ἔτιον
εἰς αὐτοὺς ὅστις κε μόληι κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός·
οὐδὲ δίκας ἐδίκασον ἀνά πτόλιν οὐδὲ θέμιστας,
λοΐγια δ' ὠρώρει τοῖσιν μεμελημένα ἔργα».

(10) τὸν οὖν Λευὶν καὶ τὸν Συμεῶνα εἰς τὴν πόλιν καθωπλισμένους ἐλθεῖν, καὶ πρῶτα
20 μὲν τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀναιρεῖν, ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἐμμώρ καὶ τὸν Συχέμ φονεῦσαι.
(11) λέγει δὲ περὶ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν οὕτως·

«ὡς τότε δὴ Συμεὼν μὲν Ἐμμώρ ὠρουσεν ἐπ' αὐτόν,
πληξέ τε οἱ κεφαλὴν, δειρὴν δ' ἔλεν ἐν χερὶ λαίῃ,
λειψε δ' ἔτι σπαίρουσαν, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ὄρωρει.
25 τόφρα δὲ καὶ Λευὶν μένος ἄσχετος ἔλλαβε χαίτης
γούων ἀπτόμενον Συχέμ, ἄσπετα μαργήναντα·
ἤλασε δὲ κληῖδα μέσσην, δῦ δὲ ξίφος ὀξύ
σπλάγγνα διὰ στέρνων, λίπε δὲ ψυχὴν δέμας εὐθύς».

(12) πυθομένους δὲ καὶ τοὺς ἐτέρους ἀδελφούς τὴν πρᾶξιν αὐτῶν ἐπιβοηθῆσαι, καὶ τὴν
30 πόλιν ἐκπορθῆσαι, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀναρρυσάμενους μετὰ τῶν ἀίχμαλῶτων εἰς τὴν
πατρῴϊαν Ἐπαυλιν διακομίσει.

733. THEOPHILOS

T

1 JOSEPH. c. Ap. I, 216: s. 737 F 1.

2-5 om. B 2 ποθ' ἔης Steph ποτ' ἐπὶ IO ποτ' ἐπεὶ Mras ἐξή I 3 κάλεσ'
IO κέλετ' Vigier 6 τοῦ om. O 9 διαγωνόντα om. B σὺν κατ' αἶνον I 10
ὀρμηθεῖν B 12 <γ> Steph πεπυσμένος Steph πεπεισμένος ο 13 δέκ' ἔθνεα
om. B 15 ἔτιον O αἴτιον BI 16 κε O καὶ BI μόληι BI μόλοι O μόλοι Gifford
κακὸς BO καλὸς I 17 πτόλιν O πόλιν BI 18-23 λοΐγια - οἱ om. B 22
Ἐμμώρ Steph ἔμμώρ IO αὐτόν Steph αὐτῶν I αὐτῶ O 23 χερὶ B 25 ἔλαβε BI
26 μαργήναντα B μάργην ὄντα IO 28 εὐθύς Steph αὐθις BIO 30 ἀναρυσάμενους O

F

1 (III 228, 19) EUSEB. *P.E.* 9, 34, 19: (Eupoletos 723 F 2) Θεόφιλος
 δέ φησι τὸν περισσεύσαντα χρυσοῦν τὸν Σολομῶνα τῷ Τυρίων βασιλεῖ πέμψαι,
 τὸν δὲ εἰκόνα τῆς θυγατρὸς ζῶιον ὀλοσώματων κατασκευάσαι, καὶ ἔλυτρον τῷ
 5 ἀνδριάντι τὸν χρυσοῦν κίονα περιθεῖναι.

734. IUSTUS VON TIBERIAS

s. I2^p

T

1 (III 523) HIERON. *De vir. ill.* 14 (*Texte u. Unters.* XIV I p. 16;
 PSEUDO-SOPRONIOS *ebd.* 17; SUDA s.v. 'Ιουστός Τιβερέως): *Justus Tibe-*
 10 *riensis de provincia Galileae conatus est et ipse Judaicarum rerum historiam*
texere et quosdam commentarios de Scripturis. sed hunc Josephus arguit men-
dacii. constat autem illum eo tempore scripsisse, quo et Josephus. EUSEB.
H.E. 3, 10, 8.

2 PHOT. *Bibl.* 31 p. 6 b 23: ἀνεγνώσθη 'Ιουστου Τιβερίεως χρονικόν, οὗ ἡ
 15 ἐπιγραφή "Ιουστου Τιβερίεως 'Ιουδαίων βασιλέων τῶν ἐν τοῖς στέμμασιν".
 (2) οὗτος ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Γαλιλαίᾳ Τιβεριάδος ὠρμάτο. (3) ἀρχεται δὲ
 τῆς ἱστορίας ἀπὸ Μουσέως, καταλήγει δὲ ἕως τελευτῆς Ἀγρίππα τοῦ ἐβδόμου
 μὲν τῶν ἀπὸ τῆς οἰκίας Ἡρώδου, ὑστάτου δὲ ἐν τοῖς 'Ιουδαίων βασιλεῦσιν, ὃς
 παρέλαβε μὲν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ Κλαυδίου, ἠύξήθη δὲ ἐπὶ Νέρωνος καὶ ἔτι μᾶλλον
 20 ὑπὸ Οὐεσπασιανοῦ, τελευτᾷ δὲ ἔτει τρίτῳ Τραιανοῦ (100^p), οὗ καὶ ἡ ἱστορία
 κατέληξεν. (4) ἔστι δὲ τὴν φράσιν συντομώτατός τε καὶ τὰ πλεῖστα τῶν
 ἀναγκαιοτάτων παρατρέχων. ὥς δὲ τὰ 'Ιουδαίων νοσῶν, 'Ιουδαῖος καὶ αὐτὸς
 ὑπάρχων τὸ γένος, τῆς Χριστοῦ παρουσίας καὶ τῶν περὶ αὐτὸν τελεσθέντων καὶ
 τῶν ὑπ' αὐτοῦ τερατουργηθέντων οὐδὲν ὄλως μνήμην ἐποίησατο. (5) οὗτος
 25 παῖς μὲν ἦν 'Ιουδαίου τινὸς ὄνομα Πίστου, ἀνθρώπων δέ, ὥς φησι 'Ιώσηπος,
 κακουργότατος, χρημάτων τε καὶ ἡδονῶν ἤττων. ἀντεπολιτεύετο δὲ 'Ιωσήπωι,
 καὶ πολλὰς κατ' ἐκεῖνον λέγεται ἐπιβουλὰς ῥάψαι, ἀλλὰ τὸν γε 'Ιώσηπον,
 καίτοι ὑπὸ χεῖρα πολλὰκις λαβόντα τὸν ἐχθρόν, λόγους μόνον ὀνειδίσαντα ἀπαθῆ
 κακῶν ἀφεῖναι. (6) καὶ τὴν ἱστορίαν δὲ ἦν ἐκεῖνος ἔγραψε, πεπλασμένην τὰ
 30 πλεῖστά φησι τυγχάνειν, καὶ μάλιστα οἷς τὸν 'Ρωμαικὸν πρὸς 'Ιουδαίους
 διέξεισι πόλεμον καὶ τὴν 'Ιεροσολύμων ἄλωσιν.

3 περιτεύσαντα B τὸν Σολομῶνα I τ. -ντα B τῷ -ντι O τυρίων BI τύριων O
 4 ζῶιον om. B 9 Τιβερέως (zu T 5) Sud v.l. *Justinus* 10 v.l. *galilea*
 15 <περὶ> 'Ιουδαίων J. G. Vossius στέμμασιν <ἀναγραφή ο.ἀ.> 18 ὑστατον ς
 20 τελευτᾷ - Τραιανοῦ: s. Komm. 22 Ιουδαῖός τε καὶ ς 23 τὸ om. A 24
 οὐδὲν A οὐδενὸς γ οὐδ' Bkr 25 πιστοῦ ς 29 πεπλασμένην ἦν ἐκ. ἔ. A
 30 φησι? Bkr φαισι o

- 3 a) JOSEPH. *Vita* 40: και γὰρ οὐδ' ἄπειρος ἦν (Justus) παιδείας τῆς παρ' Ἑλλήσιν, ἣι θαρρῶν ἐπεχείρησεν καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν πραγμάτων τούτων (Vespasians Judenkrieg) ἀναγράφειν, ὡς τῷ λόγῳ τούτῳ περιεσόμενος τῆς ἀληθείας. b) -- 336: γεγονῶς δ' ἐναυθα τῆς διηγῆσεως βούλομαι πρὸς Ἰουστον καὶ αὐτὸν τὴν περὶ τούτων πραγματείαν γεγραφότα πρὸς τοὺς ἄλλους τοὺς ἱστορίαν μὲν γράφειν ὑπισχνουμένους, περὶ δὲ τὴν ἀλήθειαν ὀλιγώρους καὶ δι' ἔχθραν ἢ χάριν τὸ ψεῦδος οὐκ ἐντροπομένους μικρὰ διελθεῖν . . . (338) Ἰουστος γοῦν συγγράφειν τὰς περὶ τούτων ἐπιχειρήσας πράξεις [τὸν πόλεμον] ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν φιλόπονος εἶναι ἐμοῦ μὲν κατέψευσαι, ἡλθῆυσε δὲ οὐδὲ περὶ τῆς πατρίδος· ὅθεν ἀπολογήσασθαι γὰρ νῦν ἀνάγκην ἔχω καταψευδομαρτυρούμενος, ἔρω τὰ μέχρι νῦν σεσωπημένα. (339) καὶ μὴ θαυμάσῃ τις, ὅτι μὴ πάλαι περὶ τούτων ἐδήλωσα· τῷ γὰρ ἱστορίαν ἀναγράφοντι τὸ μὲν ἀληθεύειν ἀναγκαῖον, ἔξεστιν δ' ὁμοῦ μὴ πικρῶς τὰς τινῶν πονηρίας ἐλέγχειν, οὐ διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους χάριν ἀλλὰ διὰ τὴν αὐτοῦ μετριότητα. (340) πῶς οὖν, ἵνα φῶ πρὸς αὐτὸν ὡς παρόντα, Ἰουστε δεινότητα συγγραφένων, τοῦτο γὰρ αὐχεῖς περὶ σεαυτοῦ, αἵτιοι γεγόναμεν ἐγὼ τε καὶ Γαλιλαῖοι τῇ πατρίδι σου τῆς πρὸς Ῥωμαίους καὶ πρὸς τὸν βασιλέα στάσεως (es folgt F 5; T 6 f) . . . (345) βούλομαι δ' εἰπεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους Τιβεριεῖς ὀλίγα διὰ σέ, καὶ παραστῆσαι τοῖς ἐντυγχάνειν μέλλουσιν ταῖς ἱστορίαις, ὅτι μήτε φιλωρῶμαιοι μήτε φιλοβασιλεῖς γεγόνατε. c) -- 359: (357-358: s. T 6 g) εἰ δὲ θαρρεῖς ἄμεινον ἀπάντων συγγεγραφέναι (F 4), διὰ τί ζώντων Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου τῶν αὐτοκρατόρων τῶν τὸν πόλεμον κατεργασαμένων καὶ βασιλέως Ἀγρίππα περιόντος ἔτι καὶ τῶν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ πάντων, ἀνδρῶν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἡκόντων, τὴν ἱστορίαν οὐκ ἔφερες εἰς μέσον; (360) πρὸ γὰρ εἴκοσιν ἐτῶν εἶχες γεγραμμένην, καὶ παρ' εἰδόντων ἔμελλες τῆς ἀκριβείας τὴν μαρτυρίαν ἀποφέρεσθαι· νῦν δ' ὅτ' ἐκεῖνοι μὲν οὐκέτ' εἰσὶν μεθ' ἡμῶν, ἐλεγχθῆναι δ' οὐ νομίζεις, τεθάρρηκας.
- 4 STEPH. BYZ. s.v. Τιβερίας· πόλις τῆς Ἰουδαίας . . . ἐκ ταύτης ἦν Ἰουστος ὁ τὸν Ἰουδαϊκὸν πόλεμον τὸν κατὰ Οὐεσπασιανοῦ ἱστορήσας.
- 5 EUSEB. *Chron.* a. Abg. 2113 (97°): *Justus a Tiberiade Judaeorum scriptor agnoscitur.*
- 6 a) JOSEPH. *Vita* 32: στάσεις τρεῖς ἦσαν κατὰ τὴν πόλιν (Tiberias)· μία μὲν ἀνδρῶν εὐσημῶνων . . . (34) πάντες οὖν . . . κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐμμένειν
- 6 τὴν ἄλλους R 7-8 μικρὰ διελθεῖν om. RPMW 8 γοῦν: οὖν MW περὶ τούτων W; Niese 9 [τὸν π.] Jac τῶν πολέμων R καὶ τὸν πόλεμον A 10 οὐδὲ om. RP οὐ M 13 πονηρίας: τιμωρίας RPA 14 αὐτοῦ: ἑαυτοῦ MW 17 τῆς - στάσεως: τῆ - στάσει R τῆ - στάσεως P 20. γεγονῶσι R 22 τῶν τ. π. κατεργασαμένων: τοῦ πολέμου γενομένων (-νου M) PAMW 23 περιόντος aus παρ- R^o τοῦ γένους W τοῦ om. r 30-31: unter Nerva Hier, Arn; unter Trajan Synkell. p. 655, 7 Ddf 30 der Tiberier Arn τιβερεῦς (zu T 1) Synk

- συνεβούλευον τῆι πρὸς τοὺς Ῥωμαίους καὶ τὸν βασιλέα πίστει. τῆι γνώμῃ δ' οὐ συνή-
 ρέσκειτο Πίστος, παραγόμενος ὑπὸ Ἰουστοῦ τοῦ παιδὸς· καὶ γὰρ ἦν φύσει πως ἐπιμανής.
 (35) ἡ δευτέρα δὲ στάσις ἐξ ἀσημοτάτων συνεστηκυῖα πολεμῆν ἔκρινεν. (36) Ἰουστός
 δ' ὁ Πίστου παῖς ὁ τῆς τρίτης μερίδος πρῶτος ὑπεκρίνετο μὲν ἐνδοιάζειν πρὸς τὸν πόλεμον,
 5 νεωτέρων δ' ἐπεθύμει πραγμάτων, ἐκ τῆς μεταβολῆς οὐόμενος δύναμιν ἐαυτῶι περιποιή-
 σαι. (37-39 er reizt das Volk durch eine rede zum kriege gegen die römisch ge-
 sinnnten Sepphoriten und zur wiedergewinnung der vormachtstellung in Galilaea
 auf). (40) ἦν γὰρ ἱκανὸς δημαγωγεῖν καὶ τῶν ἀντιλεγόντων τὰ βελτίω περιεῖναι
 γοητεία καὶ ἀπάτηι τῆι διὰ λόγων (T 3a) . . . (41) ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου τοῦ ἀνδρὸς ὡς
 10 φῦλος τὸν βίον ἐγένετο, καὶ ὡς σὺν τῶι ἀδελφῶι μικροῦ δεῖν καταστροφῆς αἴτιος ὑπῆρ-
 ξεν, προϊόντος τοῦ λόγου δηλώσομεν. (42) τότε δὲ πείσας ὁ Ἰουστός τοὺς πολίτας
 ἀναλαβεῖν τὰ ὄπλα, πολλοὺς δὲ καὶ μὴ θελήσαντας ἀναγκάσας, ἐξελθὼν σὺν πᾶσιν τούτοις
 ἐμπύρηνσιν τὰς τε Γαδαρηνῶν καὶ Ἰππηνῶν κώμας (T 6 f), αἱ δὲ μεθόριοι τῆς Τιβε-
 ριάδος καὶ τῆς τῶν Σικυθοπολιτῶν γῆς ἐτύγγανον κείμεναι. b) — 62-65: Josephus,
 15 der in Galilaea angekommen, bescheidet die Τιβεριέων βουλή und die πρῶτοι τοῦ
 δήμου vor sich eis κώμην τιὰ Βηθμαοὺς λεγομένην, ἀπέχουσαν Τιβεριάδος στάδια
 τέσσαρα. καὶ παραγενομένων (ἐληλύθει δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ Ἰουστός), bestimmt er sie
 zur zerstörung des mit tierbildern geschmückten hauses des tetrarchen Herodes.
 Während dessen plündert Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σαπρία παῖς, ὃν τῆς τῶν ναυτῶν καὶ τῶν
 20 ἀπόρων στάσεως πρῶτων ἔφαμεν ἄρξαι (-), das haus und lässt die ἐνοικοῦντες Ἐλ-
 ληγες niedermetzeln. c) — 87: ὁ δὲ Ἰωάννης (von Gischala) ἀρικόμενος eis τὴν
 Τιβεριέων πόλιν ἐπέθετο τοὺς ἀνθρώπους ἀποστάντας τῆς πρὸς με πίστεως προστίθεσθαι
 αὐτῶι· καὶ πολλοὶ τὴν παράκλησιν ἠδέως ἐδέξαντο, νεωτέρων ἐπιθυμοῦντες αἰεὶ πραγμά-
 των καὶ φύσει πρὸς μεταβολὰς ἐπιτηδείως ἔχοντες καὶ στάσει χαίροντες. (88) μά-
 25 λιστα δὲ Ἰουστός καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Πίστος ὠρμήκεσαν ἀποστάντες ἐμοῦ προσθέσθαι
 τῶι Ἰωάννῃ. d) — 174: Τιβεριεῖς δὲ ὡς eis τὰς Ταριχέας ἀρικόμην . . . ἀπε-
 θαύμαζον ὅτι χωρὶς φόνων ἔπαυσαν τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτῶν. (175) ἐγὼ δὲ τοὺς ἐκ
 τῆς εἰρκτῆς μεταπεμπάμενος τοῦ πλήθους τῶν Τιβεριέων (ἦν δὲ σὺν αὐτοῖς Ἰουστός καὶ ὁ
 πατήρ αὐτοῦ Πίστος) συνδείκνους ἐποιήσαμην· καὶ παρὰ τὴν ἐστίασιν ἔλεγον, ὅτι τὴν
 30 Ῥωμαίων δύναμιν οὐδ' αὐτοὺς ἀγνωῶ πασῶν διαφέρουσαν, σιγῶν μέντοι περὶ αὐτῆς διὰ
 τοὺς ληιστάς (i.e. die anhängers des Johannes). (176) καὶ αὐτοῖς δὲ ταῦτα συνε-
 βούλευον ποιεῖν, τὸν ἐπιτήδειον περιμένουσι καιρὸν, καὶ μὴ δυσανασχετεῖν ἐμοὶ στρατηγῶι·
 μηδενὸς γὰρ αὐτοὺς ἐτέρου δυνήσεσθαι ῥαϊδίως ἐπεικοῦς ὁμοίως τυχεῖν. (177) τὸν
 Ἰουστόν δὲ καὶ ὑπεμίμνησκον, ὅτι πρόσθεν ἤ με παραγενέσθαι ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων οἱ
 35 Γαλιλαῖοι τὰδελφοῦ τὰς χεῖρας ἀποκόψαιαν αὐτοῦ πρὸ τοῦ πολέμου, πλαστῶν αὐτῶι
 γραμμῶν κακουργίαν ἐπικαλέσαντες, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν Φιλίππου
 Γαμαλίται πρὸς Βαβυλωνίους στασιάζοντες ἀνέλοιεν Χάρητα (συγγενῆς δ' ἦν οὗτος τοῦ
 Φιλίππου), καὶ ὡς Ἰησοῦν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνδρα τῆς ἀδελφῆς Ἰουστοῦ, σωφρόνως
 κολάσαιαν. (178) ταῦτα παρὰ τὴν ἐστίασιν διαλεχθεῖς τοῖς περὶ τὸν Ἰουστόν, ἔωθεν

1 τῆι om. MW 'fort. corruptela subest' Niese 2 Πίστος: πιστός Hss γρ.
 πρίσκος A^{ms} παραγόμενος Ddf παραγενομένος ο ἐπιφανής MW 4 πίστου A¹ γρ.
 πρίσκου A^{ms} πιστοῦ γ 11 ὁ om. RAMW 13 ἐκπίρησι R καὶ Ἰοπηνῶν R
 19 σαρία R ἀφία A 25 πιστός ο 26 ταριχάϊας RA^c 29 πίστος M πιστός γ
 30 μέντοι: μὲν RPMW 31 αὐτοῖς: αὐτοὺς (so) R τοῖς MW ταῦτά A 32 μὴ
 om. R 34 ἡ ἐμέ (cf. p. 698, 4)? 36 ἀποκαλέσαντες RPMW 38 σῶφρονος
 RA^{ms} 39 τοῖς: τοὺς R

- ἐκέλευσα πάντας τῆς φυλακῆς ἀπολυθῆναι. e) -- 276-278: die Tiberienser und ihr archon Jesus wünschen Jonathes als strategen statt des Josephus. (279) ταῦτ' εἰπόντα τὸν Ἰησοῦν ἐπήνει παρελθὼν Ἰουστός, καὶ τινὰς ἐκ τοῦ δήμου συνέπειθεν. f) -- 341: (T 3b; F 5) πρότερον γὰρ ἢ ἐμὲ τῆς Γαλιλαίας στρατηγὸν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν 5 Ἱεροσολυμιτῶν χειροτονηθῆναι σὺ καὶ πάντες Τιβεριεῖς οὐ μόνον ἀνειλήφατε τὰ ὄπλα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῇ Συρίᾳ δέκα πόλεις ἐπολεμεῖτε· σὺ γοῦν τὰς κώμας αὐτῶν ἐνέπρησας (T 6a), καὶ ὁ σὸς οἰκέτης ἐπὶ τῆς παρατάξεως ἐκείνης ἔπесεν. (342) ταῦτα δὲ οὐκ ἐγὼ λέγω μόνος, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Οὔεσπασιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ὑπομνήμασιν (F I Peter) οὕτως γέγραπται, καὶ τίνα τρόπον ἐν Πτολεμαίδι Οὔεσπασιανοῦ κατεβόησαν οἱ τῶν δέκα 10 πόλεων ἔνοικοι, τιμωρίαν ὑποσχέιν σε τὸν αἴτιον ἀξιοῦντες. (343) καὶ δεδώκεις ἂν δίκην Οὔεσπασιανοῦ κελεύσαντος, εἰ μὴ βασιλεὺς Ἀγρίππας λαβὼν ἐξουσίαν ἀποκτείνει σε, πολλὰ τῆς ἀδελφῆς Βερονίκης δεηθείσης, οὐκ ἀνελὼν δεδεμένον ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐφύλαξεν. (344) καὶ αἱ μετὰ ταῦτα δὲ πολιτεία σου σαφῶς ἐμφανίζουσιν τὸν τε βίον τὸν 15 ἄλλον, καὶ ὅτι σὺ τὴν πατρίδα Ῥωμαίων ἀπέστησας, ὡς λέγεις, ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστός σὺ τὴν ψυχὴν σοι συγχωρήσας ὑπὸ Οὔεσπασιανοῦ θανεῖν κατακριθῆντι, ὁ τοσοῦτος δωρησάμενος χρήμασιν, τίνος ἕνεκεν ὕστερον δις μὲν ἔδησε, τσαυτάκις δὲ φυγεῖν τὴν πατρίδα προσέταξεν, καὶ ἀποθανεῖν δὲ κελεύσας ἀπαξ τῇ ἀδελφῇ Βερονίκῃ 20 πολλὰ δεηθείση τὴν σὴν σωτηρίαν ἐχαρίσατο; (356) καὶ μετὰ τσαυτὰ δέ σου κακουρήματα τάξιν ἐπιστολῶν σοι πιστεύσας, ὡς καὶ ταῦταις εὖρε ραδιουργόν, ἀπῆλασε τῆς 25 ὄψεως. (357) ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐλέγχειν ἐπ' ἀκριβῆς ἐῷ, θαυμάζειν δ' ἔπεισά μοι τὴν σὴν ἀναίδειαν, ὅτι τοιμαῖς λέγειν (F 4) ἀπάντων τῶν τὴν πραγματείαν ταύτην γεγραφότων αὐτὸς ἄμεινον ἐξηγγελέσθαι, μήτε τὰ πραχθέντα κατὰ τὴν Γαλιλαίαν ἐπιστάμενος - ἧς γὰρ ἐν Βηρυτῶι τότε παρὰ βασιλεῖ - μῆθ' ὅσα ἔπαθον Ῥωμαῖοι ἐπὶ τῆς Ἰωταπάτων 30 πολιορκίας ἢ ἔδρασαν ἡμᾶς παρακολουθήσας, μῆθ' ὅσα κατ' ἑαυτὸν ἐπραξα πολιορκούμενος δυνηθεὶς πυθέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀπαγγειλάντες ἂν ἐμφρόνησαν ἐπὶ τῆς παρατάξεως ἐκείνης. (358) ἀλλ' Ἰσως τὰ κατὰ τὴν Ἱεροσόλυμα πραχθέντα μετὰ ἀκριβείας φήσεις συγγεγραφέναι. καὶ πῶς οἶόν τε; οὔτε γὰρ τῶι πολέμῳι παρέτυχες οὔτε τὰ Καίσαρος ἀνέγνως ὑπομνήματα. μέγιστον δὲ τεκμήριον· τοῖς γὰρ Καίσαρος ὑπομνήμασιν 35 ἐναντίαν πεποίησαι τὴν γραφήν. (359 f.: T 3c). h) -- 390: (381-389 Josephus rettet Tiberias, dessen vornehme mit Agrippa gezettelt haben, und Agrippas boten Krispos vor dem zorn der Galilaeer) κατὰ τοῦτον δὲ τὸν καιρὸν Ἰουστός ὁ Πίστου παῖς λαθὼν ἐμὲ διαδιδράσκει πρὸς τὸν βασιλέα· τὴν αἰτίαν δὲ δι' ἣν τοῦτ' ἐπραξεν, ἀφηγήσομαι. (391) λαβόντος ἀρχὴν Ἰουδαίους τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου, Τιβεριεῖς διεγνώκεισαν ὑπακοῦειν βασιλεῖ, καὶ Ῥωμαίων μὴ ἀφίστασθαι. πείθει δ' αὐτοὺς Ἰουστός (cf. T 6a) ἐφ' ὄπλα χωρῆσαι, νεωτέρων αὐτὸς ἐφιέμενος πραγμάτων, καὶ δι' ἐλπίδος ἔχων 40 ἀρξείν Γαλιλαίαν τε καὶ τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος. (392) οὐ μὴν τῶν προσδοκηθέντων

3 καὶ παρελθὼν ὁ MW δήμου: πλήθους MW 6 τῆι om. R 9-13: kürzer, aber mit dem zusatz ἐπικυρψάμενος τοῦτο Οὔεσπασιανόν und erklärung von Vespasians verhalten (παρέδωκεν τῶι βασιλεῖ κολασθησόμενον ὑπὸ τῶν τῆς βασιλείας ὑποτελῶν) Vita 410 12 βερονίκης RMW 16 σοι: σου MW 18 βερονίκη P βερονίκη RMW 19 σὴν om. MW 20 σοι om. R καὶ ταύταις: καὶ ταύτης R κ. ταύτας σὲ M κ. ταῦτα σὲ W κὰν ταύτας Niese ραδιουργοῦντα MW 22-23 γεγραφοκῶτων MW 24 Ἰωταπατῶν P Ἰωταπατῶν A 26 ἂν om. R 27 κατὰ τὰ R Ἱεροσολυμιτῶν AMW 29 ἀναγνούς RPMW μέγιστον ὄν MW μέγ. (om. δὲ) P γὰρ om. PAMW 32 πιστοῦ ο 35 αὐτοῦς: αὐτὸν R

ἐπέτυχεν· Γαλιλαῖοι τε γὰρ ἐχθρῶς ἔχοντες πρὸς τοὺς Τιβεριεῖς διὰ μῆνην ὧν ὑπ' αὐτοῦ πρὸ τοῦ πολέμου πεπόνθεισαν, οὐκ ἠνείχοντο στρατηγούντος αὐτῶν Ἰουῆστου· (393) κἀγὼ δὲ τὴν προστασίαν τῆς Γαλιλαίας πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ κοινου τῶν Ἱεροσολυμιτῶν πολλακίς εἰς τοσαύτην ἤκον ὀργήν, ὡς ὀλίγου δεῖν ἀποκτεῖναι τὸν Ἰουῆστον, φέρειν 5 αὐτοῦ τὴν μοχθηρίαν οὐ δυνάμενος. θείσας οὖν ἐκεῖνος μὴ καὶ λάβῃ τέλος ἀπαξ ὁ θυμός, ἔπεμψε πρὸς βασιλέα Κρίσπον, ἀσφαλέστερον οἰκῆσειν παρ' ἐκείνῳ νομίζων.

F

1. ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΤΕΜΜΑΣΙΝ

(T 1-2)

10 1 DIOG. LAERT. 2, 41: κρινομένου δ' αὐτοῦ (*scil.* Σωκράτους), φησὶν Ἰουῆστος ὁ Τιβεριεὺς ἐν τῷ Στέμματι Πλάτωνά ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ εἰπεῖν ἑνώτατος ὧν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβάντων, τοὺς δὲ δικαστὰς ἐκβοῆσαι 'κατάβα, κατάβα'.

*2 EUSEB. *Chron.* p. 7b Helm (SYNKELL. p. 122, 3 Ddf; EUSTATH. 15 ANT. *Hexaem.* 18 p. 707 Mi): Μωυσῆα γένος Ἑβραῖον, προφητῶν ἀπάντων πρῶτον . . . ἀμφὶ τε τῆς τῶν ἔθνῶν δι' αὐτοῦ θεογνωσίας χρησιμοῦς καὶ λόγια θεῖα γραφῆ παραδεδικότα, τοῖς χρόνοις ἀκμάσαι κατὰ Ἰνῶχον εἰρήκασιν ἄνδρες ἐν παιδείῃσι γνῶριμοὶ Κλήμης (*Strom.* I, 101), Ἀφρικανός, Τατιανός τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου (Πρ. Ἑλλ. 38), τῶν τε ἐκ περιτομῆς Ἰωσηππος (-) καὶ 20 Ἰουῆστος, ἰδίως ἕκαστος τὴν ἀπόδειξιν ἐκ παλαιᾶς ὑποσχῶν ἱστορίας.

*3 SYNKELL. p. 116, 17 (= Africanus): οἱ τε γὰρ ἐκ περιτομῆς πάντες, Ἰωσηππος τε καὶ Ἰουῆστος, οἱ τε ἐξ Ἑλλήνων, Πολέμων (IV) φημί καὶ Ἀπίων (616 F 2), Ποσειδῶνιος (87 F 69/70) καὶ Ἡρόδοτος (-) τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ Φορωνέα καὶ Ἀπίδα τοὺς Ἀργείων 25 βασιλεῖς συνέγραψαν, Ἀμῶσεως Αἰγυπτίων βασιλευόντος

2. ΙΟΥΔΑΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (Ο ΚΑΤΑ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ)

4 JOSEPH. *Vita* 357; 358/9: T 3c; 6 g.

5 JOSEPH. *Vita* 340 (u. 350): πῶς οὖν, ἵνα φῶ πρὸς αὐτὸν ὡς παρόντα, Ἰουῆστε δεινότερα συγγραφῶν (τοῦτο γὰρ ἀρχεῖς περὶ σεαυτοῦ) αἰτιοὶ γεγό- 30 ναμεν ἐγὼ τε καὶ Γαλιλαῖοι τῆι πατρίδι σου τῆς πρὸς Ῥωμαίους καὶ πρὸς τὸν βασιλέα στάσεως; (Es folgt T 6f).

3. ZWEIFELHAFTES

6 SUDA s.v. Φλέγων: s. 737 F 3.

1 μῆνην: μνήμη Ghelen (?) 5 καὶ om. MW 6 ἔπεμψε: ἐπέσωσε W ἐπέωσε M χρίσπον ὡς R κρείσσον καὶ A κρείσσον MW 15 Ἑβραῖον Scal ἔβραῖον Synk *gentis hebraeae* Hier 17 θεῖαι Goar θεῖα A θεῖα B *sacris litteris* Hier 22 πολέμω B

735. ANTONIUS JULIANUS

(70/71 o.) 135

T

DE JUDAEIS

1 (-) MINUC. FELIX *Octav.* 33, 2: *sed Judaeis nihil profuit, quod unum et ipsi deum aris atque templis maxima superstitione coluerunt: ignorantia laberis, si priorum aut oblitus aut inscius posteriorum recordaris.* (3) *nam et ipsi deum nostrum - idem enim omnium deus est - quamdiu [enim eum] caste innoxie religioseque coluerunt, quamdiu praeceptis salubribus obtemperaverunt, de paucis innumeri facti, de egentibus divites, de servientibus reges; modici multos, inermi armatos, dum fugiunt insequentes,*
 10 *dei iussu et elementis adnitentibus obruerunt.* (4) *scripta eorum relege vel si Romanis magis gaudes - ut transeamus veteres - [Flavi Josephi vel] Antonii Juliani de Judaeis require: iam scies nequitia sua hanc eos meruisse fortunam nec quidquam accidisse quod non sit iis, si in contumacia perseverarent, ante praedictum.*

—. ARISTON VON PELLA

132/5[?]

(BARKOCHBA-AUFSTAND?)

15

No. 201.

—. PHILON VON BYBLOS

(Hadrian?)

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

790 F 9-II.

20

—. IUDAS

202/3^{*}

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΔΑΝΙΗΛ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

No. 261.

—. IASON VON KYRENE

167/1^{*}

ΤΑ ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΝ ΤΟΝ ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΝ Α - Ε

25 No. 182.

736. IOHANNES HYRKANOS I

135/04^{*}

T

1 (-) I. ΜΑΚΚΑΒ. 16, 23: *καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάννου καὶ τῶν πολέμων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν αὐτοῦ ὧν ἠνδραγαθήσεν καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τευχῶν ὧν*
 30 *ᾠκοδόμησεν, καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ, (24) ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐγενήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ.*

—. PTOLEMAIOS

37/4^{*}

ΠΕΡΙ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

No. 199.

7 [enim eum] Boenig
veteres, Flavi Josephi vel,
antonii P^c antonini P^{ac}

11 [Flavi Josephi vel] J. Davies *vel, ut transeamus*
si Romanis magis gaudes, Antonii - require Lindner
 13 iis Heumann his P 30 ἐπὶ βιβλίῳ Α

—. HERODES I VON JUDAEA

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

37/4*

No. 236.

737. ANHANG

- 5 1 JOSEPH. c. Ap. I, 2: ἐπεὶ δὲ συγχοῦς ὄρω ταῖς ὑπὸ δυσμενείας ὑπὸ τινων εἰρημέναις AUTOREN προσέχοντας βλασφημίαις, καὶ τοῖς περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ὑπ' ἐμοῦ γεγραμμένοις ἀπιστοῦντας, τεκμηρίον τε ποιουμένους τοῦ νεώτερον εἶναι τὸ γένος ἡμῶν τὸ μηδεμίαν παρὰ τοῖς ἐπιφανέσι τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριογράφων μνήμησιν ἠξιώσθαι, (3) περὶ τούτων ἀπάντων ὠκίσθη δεῖν γράψαι συντόμως <καὶ> τῶν μὲν λοιδορούντων τὴν δυσμένειαν καὶ τὴν ἐκούσιον ἐλέγξει ψευδολογίαν, τῶν δὲ τὴν ἀγνοίαν ἐπανορθώσασθαι, διδάξει δὲ πάντας, ὅσοι τάλληθες εἰδέναι βούλονται, περὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχαιοῦτος (58) ἱκανῶς δὲ φανερόν, ὡς οἶμαι, πεποικῶς, [ὡς] ὅτι πάτριός ἐστιν ἢ περὶ τῶν παλαιῶν ἀναγραφῆ τοῖς βαρβάροις μᾶλλον ἢ τοῖς Ἑλλήσι, βούλομαι μικρὰ πρότερον διαλεχθῆναι πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας νέαν ἡμῶν ἀποφάνειν τὴν κατάστασιν ἐκ τοῦ μηδὲν περὶ ἡμῶν
- 15 (ὡς φασιν ἐκεῖνοι) λελέχθαι παρὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν. (60-69: gründe, warum die Juden — wie die Römer, Galater, Iberer — den Griechen später bekannt geworden sind als Aegypter, Phoiniker, Meder, Perser, Thraker und Skythen).
- (69) φέρε τοίνυν ἡμᾶς ἀξιοῦν τεκμηρίω χρῆσθαι περὶ τῶν Ἑλλήνων ὅτι μὴ παλαιὸν ἐστὶν αὐτῶν τὸ γένος, τῶι μηδὲν ἐν ταῖς ἡμετέραις ἀναγραφαῖς περὶ αὐτῶν εἰρησθαι.
- 20 ἀρ' οὐχὶ πάντως ἂν κατεγέλων αὐτὰς οἶμαι τὰς ὑπ' ἐμοῦ νῦν εἰρημέναις κομίζοντες αἰτίας καὶ μάρτυρας ἂν τοὺς πλησιοχώρους παρείχοντο τῆς αὐτῶν ἀρχαιοῦτος; (70) κάγω τοίνυν πειράσομαι τοῦτο ποιεῖν. Αἰγυπτίους γὰρ καὶ Φοινίξει μάλιστα δὴ χρῆσομαι μάρτυσιν, οὐκ ἂν τινος ὡς ψευδῆ τὴν μαρτυρίαν διαβάλλειν δυνηθέντος· φαίνονται γὰρ καὶ δὴ μάλιστα πρὸς ἡμᾶς δυσμενῶς διατεθέντες κοινῇ μὲν ἅπαντες Αἰγύπτιοι, Φοινίκων δὲ
- 25 Τύριοι. (71) περὶ μέντοι Χαλδαίων οὐκέτι ταῦτο τοῦτο δυναίμην ἂν λέγειν, ἐπεὶ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγὸι καθεστήκασιν καὶ διὰ τὴν συγγένειαν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀναγραφαῖς Ἰουδαίων μνημονεύουσιν. (72) ὅταν δὲ τὰς περὶ τούτων πίστεις παράσχω, τότε καὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἀποφανῶ τοὺς μνήμην Ἰουδαίων πεποικῶτας, ἵνα μηδὲ ταύτην ἔτι τὴν πρόφασιν οἱ βασκαίνοντες ἔχωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀντιλογίας.
- 30 (73) ἀρξομαι δὲ πρῶτον ἀπὸ τῶν παρ' Αἰγυπτίους γραμμάτων. αὐτὰ μὲν οὖν οὐχ οἷόν τε παρατίθεσθαι τάκεινων, Μανεθῶν δὲ (609 F 1; 8; 9) (106) βούλομαι τοίνυν ἀπὸ τούτων ἤδη μετελθεῖν ἐπὶ τὰ παρὰ τοῖς Φοινίξιν ἀναγεγραμμένα (794 F 1) (128) λέξω δὲ νῦν ἤδη τὰ παρὰ Χαλδαίοις ἀναγεγραμμένα καὶ ἱστορούμενα περὶ ἡμῶν, ἅπερ ἔχει πολλὴν ὁμολογίαν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τοῖς ἡμετέροις
- 35 γραμμασι. (129) μάρτυς δὲ τούτων Βηρώσος (680 T 3; F 8a; 9a) (161) δεῖ δ' ἄρα καὶ τῶν ἀπιστούντων μὲν ταῖς βαρβάρους ἀναγραφαῖς, μόνοις δὲ τοῖς Ἑλλήσι πιστεύειν ἀξιοῦντων ἀποπληρῶσαι τὴν ἐπιζήτησιν, καὶ παρασχεῖν πολλοὺς καὶ τούτων ἐπισταμένους τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ καθ' ὃ καιρὸς ἦν αὐτοῖς μνημονεύοντας παραθέσθαι ἐν ἰδίῳ αὐτῶν συγγράμμασι. (162) Πυθαγόρας τοίνυν οὐ μόνον

9 <καὶ> τῶν (Lat) Bkr [γράψαι] συντόμως τῶν? Niese 10-11 διδάξας πάντας Gutschmid 12 [ὡς] ὅτι (quia Lat) Gutschmid 25 ταῦτο τοῦτο L hoc Lat 27 παράσχω: et blasphemias falsas ostendero add. Lat 30 δὲ Eus (P.E. 10, 13, 1) autem Lat δὴ L 30-31 οὐχ οἷόν τε Eus οὐχ οἷοντε L non arbitranter Lat 32 ἡδὲ Eus ἔτι L rursus Lat 36 τοῖς β. ἀναγραφαῖς L barbaricis conscriptionibus Lat <ταῖς ἐν> τοῖς β. ἀ. v [ἀναγραφαῖς]? Niese 39 παραθέσθαι 'suspectum' Niese

- ἐγνωκώς τὰ παρ' ἡμῖν δηλός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ζηλωτῆς αὐτῶν ἐκ πλείστου γεγενημένος. (163) αὐτοῦ μὲν οὐδὲν ὀμολογεῖται σύγγραμμα, πολλοὶ δὲ τὰ περὶ αὐτὸν ἱστορήκασιν, καὶ τούτων ἐπιστημωτάτος ἐστὶν Ἑρμιππος (IV) . . . (164) λέγει τοίνυν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ Πυθαγόρου βιβλίων . . . (165) . . . <ταῦτα δὲ ἐπραττεν καὶ ἔλεγε τὰς
- 5 Ἰουδαίων καὶ Θραικῶν δόξας μιμούμενος καὶ μεταφέρων εἰς αὐτὸν. λέγεται γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος πολλὰ τῶν παρὰ Ἰουδαίους νομίμων εἰς τὴν αὐτοῦ μετενεγκεῖν φιλοσοφίαν>. (166) ἦν δὲ καὶ κατὰ πόλεις οὐκ ἄγνωστον ἡμῶν πάλαι τὸ ἔθνος, καὶ πολλὰ τῶν ἔθῶν εἰς τινὰς ἤδη διαπεφοιτήκει . . . δηλοῖ δὲ ὁ Θεόφραστος (IV) ἐν τοῖς Περὶ νόμων. λέγει γὰρ ὅτι κωλύουσιν οἱ Τυρίων νόμοι Ξενικοὺς ὄρκους ὀμνύνειν,
- 10 ἐν οἷς . . . καὶ τὸν καλούμενον ὄρκον κορβάν καταριθμεῖ. παρ' οὐδενὶ δ' ἂν οὗτος εὐρεθῆι πλην μόνους Ἰουδαίους, δηλοῖ . . . δῶρον θεοῦ. (168) καὶ μὴν οὐδὲ Ἡρόδοτος . . . ἠγγόνηκεν ἡμῶν τὸ ἔθνος, ἀλλὰ τρόποι τινὶ φαίνεται μεμνημένος . . . (169) <μοῦνοι δὲ πάντων>> φησὶ (2, 104) <Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες περιτέμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα, Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καὶ οὗτοι ὀμολογοῦσιν παρ'
- 15 Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι . . . >. (171) . . . τῶν δὲ τὴν Παλαιστίνῃ κατοικούντων μόνου τοῦτο ποιοῦσιν Ἰουδαῖοι. τοῦτο ἄρα γινώσκων εἴρηκε περὶ αὐτῶν. (172) καὶ Χοιρίλος δὲ ἀρχαιότερος γενόμενος ποιητῆς μέμνηται τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὅτι συνεστράτευται Ξέρξῃ. . . ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα (696 F 34e) . . . (175) ὅτι δὲ οὐ μόνον ἠπίσταντο τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ ἐθαύμαζον τοὺς αὐτῶν ἐντύχοιεν οὐχ οἱ φαυλότατοι τῶν
- 20 Ἑλλήνων . . . ράδιον γνῶναι. (176) Κλέαρχος γὰρ . . . ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ὑπνου βιβλίῳ (F 6 Wehrli) φησὶν Ἀριστοτέλῃ . . . περὶ τίνος ἀνδρὸς Ἰουδαίου ταῦτα ἱστορεῖν, αὐτῷ τε τὸν λόγον Ἀριστοτέλει περιτίθησι (F 7) . . . (183) Κλέαρχος μὲν οὖν ἐν παρεμβάσει ταῦτ' εἰρηκώς . . . οὕτως ἡμῶν ἐμνημόνευσεν. Ἐκαταῖος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης . . . οὐ παρέργως <ἡμῶν ἐμνημόνευσεν>, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν Ἰουδαίων συγγέγραφε
- 25 βιβλίον (264 F 21/3) . . . (205) οὐκ ὀκνήσω δὲ καὶ τὸν ἐπ' εὐθελείας διασυρμῶν, καθάπερ αὐτὸς οἰεται, μνήμην πεποιημένον ἡμῶν Ἀγαθαρχίδῃν ὀνομάσαι. (206) F 13 διηγούμενος γὰρ τὰ περὶ Στρατονίκην . . . (208) καὶ ἐπισκώπτων τῇ Στρατονίκη τὴν δεισιδαιμονίαν παραδειγματι χρῆται τῷ περὶ ἡμῶν λόγῳ καὶ γέγραφεν οὕτως (86 F 20) . . .
- 30 (213) ὅτι δὲ οὐκ ἄγνωστοις ἐνίοι τῶν συγγραφέων τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀλλ' ὑπὸ φόβου τινὸς ἢ δι' ἄλλας αἰτίας οὐχ ὑγείεις τὴν μνήμην παρέλιπον, τεκμήριον οἶμαι παρέξειν. Ἰερώνυμος (154 F 6) γὰρ . . . (214) . . . οὐδαμοῦ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐμνημόνευσε, καίτοι σχεδὸν ἐν τοῖς τόποις διατετριφώς (312/1*) . . . (215) ἀρκοῦσι δὲ ὁμῶς εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀρχαιότητος αἱ τε Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων καὶ Φοινίκων ἀναγραφαί, πρὸς
- 35 ἐκείνας τε τοσοῦτοι τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς. (216) ἔτι δὲ καὶ πρὸς τοῖς ἐιρημένοις Θεόφιλος (733 T 1?) καὶ Θεόδοτος (732?) καὶ Μνασέας (V) καὶ Ἀριστοφάνης

1 ἐκ πλείστου L *ex multis apparet* Lat 2 αὐτὸν (aus αὐτῶν) L° 3-4 ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ νομοθετῶν Origen. *c. Cels.* I, 15 8 ἔθῶν L *nationes* Lat 10 οὐδέσι Niese II οὐδὲ ν οὐτε L 13 πάντων ἀνθρώπων Her 14 *syri* Lat Σύριοι Her (a) καὶ αὐτοὶ Her 17 ἀρχαιότερος L ἀρχαῖος (Lat) Eus 20-23 (Κλέαρχος): F 7; Clem. Al. *Strom.* I, 70, 2 22 περιτίθησι Gutschmid παρατιθεῖς L ἀνατίθησι Eus *ascribit* Lat 23 εἰρηκώς Niese εἴρηκεν L ἐμνημόνευσεν Anon μνημονεύσαι L 24 <ἡ. ἐ.> Jac * Niese 25 ἐπ' εὐθελείας ν ἐπευθελεία L 31 τὴν μνήμην L *memoriam nostri* Lat τ. μν. <ἡμῶν>? 33 *in ipsi locis* Lat ἐν τ. τόπ. <τούτοις>? 34 Αἰγυπτίων: Σύρων Eus 35 ἔτι δὲ (om. καὶ) Eus *adhuc enim (etiam Niese)* Lat 36 Θεόδοτος L Eus *theodorus Lat manaseas* Lat

(VI) και Ἐρμογένης (851?) Εὐήμερός τε (63 F 11) και Κόνων (26 F 4) και Ζωπυρίων (VI) και πολλοί τινες ἄλλοι τάχα — οὐ γὰρ ἔγωγε πᾶσιν ἐντετύχηκα τοῖς βιβλίοις — οὐ παρέργως ἡμῶν ἐμνημονεύκασιν. (217) οἱ πολλοὶ δὲ τῶν ἐρμημένων ἀνδρῶν τῆς μὲν ἀληθείας τῶν ἐξ ἀρχῆς πραγμάτων διήμαρτον, ὅτι μὴ ταῖς ἱεραῖς ἡμῶν βίβλοις ἐνέτυχον, 5 κοινῶς μέντοι περὶ τῆς ἀρχαιότητος ἀπαντες μεμαρτυρήκασιν, ὑπὲρ ἧς τὰ νῦν λέγειν προεθέμην. (218) ὁ μέντοι [Φαληρεὺς] Δημήτριος (722 T 1?) και Φίλων ὁ πρεσβύτερος (729 T 1) και Εὐπόλεμος (723 T 3) οὐ πολὺ τῆς ἀληθείας διήμαρτον. οἷς συγγιγνώσκω ἀξίον· οὐ γὰρ ἐνῆν αὐτοῖς μετὰ πάσης ἀκριβείας τοῖς ἡμετέροις γράμμασι παρακολουθεῖν.

10 (219) ἐν ἔτι μοι κεφάλαιον ὑπολείπεται... τὰς διαβολὰς και τὰς λοιδορίας, αἷς κέχρηται τινες κατὰ τοῦ γένους ἡμῶν, ἀποδείξει ψευδεῖς... (227 ff.: Manethos [609]; 288 ff.: Chairemon [618]; 304 ff.: Lysimachos [621]; 2, 1 ff.: Apion [616] und Molon [728]).

2 JOSEPH. A. J. I, 158: μνημονεύει δὲ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβράμου Βηρωσός, οὐκ 15 ὀνομάζων, λέγων δ' οὕτως (680 F 6)... (159) Ἐκαταῖος (264 T 8) δὲ και τοῦ μνησθῆναι πλεον τι πεποίηκε· βιβλίον γὰρ περὶ αὐτοῦ συνταξάμενος κατέλιπε. Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνός ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἱστοριῶν λέγει οὕτως (90 F 19)....

3 SUDA s.v. Φλέγων· τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὡς φησι Φιλοστόργιος (H.E. I, 1), 20 ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα διὰ πλειονος ἐπεξελεῖν τοῦ πλάτους, Φλέγοντος (257 F 34) και Δίωνος (zu 737 F 23) βραχέως ἐπιμνησθέντων και παρενήχην αὐτὰ τοῦ οικείου λόγου ποιησάμενων. ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐσέβειαν και τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐλκόντων οὐδ' ὅτιοῦν οὐδ' οὕτως δείκνυται πεφροντικῶς, ὅνπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τρόπον. τούναντιον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος και δεδοικότε ἔοικε και εὐλαβουμένω, ὡς μὴ προσκρού- 25 σεον Ἕλλησι.

4 EUSEB. P.E. 9, 28-29 (= Alex. Polyhistor): Ἐξεκιῆλος ὁ τῶν τραγωιδῶν ποιητὴς ἐν τῇ Ἐξαγωγῇ. (S. *Ezechielis Judaei... fabulae quae inscribitur* Ἐξαγωγῇ *fragmenta* rec. et enarr. J. Wienke, diss. Münster 1931.)

5 [ARISTEAS] *Epist. ad Philocr.* 6: και πρότερον δὲ διεπεμψάμην σοι περὶ ὧν 30 ἐνόμιζον ἀξιομνημονεύτων εἶναι τὴν ἀναγραφὴν, ἣν μετελάβομεν παρὰ τῶν κατὰ τὴν [λογιωτάτην] Αἴγυπτον λογιωτάτων ἀρχιερέων περὶ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων.

6 PORPHYR. *De abst.* 2, 26 (EUSEB. P.E. 9, 2): καιτοι Σύρων μὲν Ἰουδαῖοι διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς θυσίαν (?) ἔτι και νῦν, φησὶν ὁ Θεόφραστος (IV), ζωιοθυοῦντες, εἰ τὸν αὐτὸν ἡμᾶς <τρόπον> κελούειν θύειν, ἀποσταίημεν ἀν τῆς πράξεως. οὐ γὰρ ἐστιώμενοι 35 τῶν θυθέντων, ὀλοκαυτοῦντες δὲ ταῦτα νυκτὸς και κατ' αὐτῶν πολὺ μέλι και οἶνον λείβοντες, ἀνήλισκον τὴν θυσίαν θᾶπτον, ἵνα τοῦ δεινοῦ μὴ ὁ πανόπτης γένοιτο θεατῆς. και

I κόων L *cinun* Lat κόμων Eus 5 ὑπὲρ οὗ Eus 6-9: 'interpoliert' Th. Reinach 6 [Φαλ.] Jac 16 πλεῖον RSPL Eus 19-20 <περὶ> τούτου τ. Φλ. [ὡς] φ. Φλ. Ἰουστον (oder eher Ἰώσηπον) Val (cf. Gutschmid *Kl. Schr.* IV p. 349) τούτου τοῦ Φλ. <μνημονεύων> φ. Φιλ. Bernhardy 29 διεπεμψάμεθα περὶ V 31 [λογ.] Wil 32-33 καιτοι <καθότι> Σ. μὲν Ἰ. — ζωιοθυοῦσαν Bernays 32 [Ἰουδαῖοι] Nauck <ὧν> μὲν Ἰουδαῖοι Mras 33 θυσίαν Porph. Eus. κατὰ τ. ἐ. ἀ. συνήθειαν Nauck ζωιοθυοῦντων Eus εἰ Eus εἰς Porph 34 τρόπον τις κελούοι (-ει B) Eus 36 ἀναλίσκουσι Bernays μὴ Porph μὴδ' Eus μὴ <Ἡλιος> Bernays, Nauck

τοῦτο δρῶσιν νηστεύοντες τὰς ἀνά μέσον τούτων ἡμέρας· καὶ κατὰ πάντα τοῦτον τὸν χρόνον, ἅτε φιλόσοφοι τὸ γένος ὄντες, περὶ τοῦ θείου μὲν ἀλλήλοισι λαλοῦσι, τῆς δὲ νυκτὸς τῶν ἄστρον ποιοῦνται τὴν θεωρίαν, βλέποντες εἰς αὐτὰ καὶ διὰ τῶν εὐχῶν θεοκλυτοῦντες. κατήρξαντο γὰρ οὗτοι πρῶτοι τῶν τε λοιπῶν ζώων καὶ σφῶν αὐτῶν, ἀνάγκη καὶ οὐκ 5 ἐπιθυμῖαι τοῦτο πράξαντες.

7 a) JOSEPH. *c. Ap.* I, 176 (EUSEB. *P.E.* 9, 5): (F I p. 702, 22) ἔστι δὲ οὕτω γεγραμμένον· (177) «ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰ μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, ὅσα δ' ἔχει τῶν ἐκείνου θαυμασιότητά τινα καὶ φιλοσοφίαν ὁμοίως διελεῖν οὐ χεῖρον. . . . (179) κάκεινος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας. οὗτοι δὲ εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν 10 Ἰνδοῖς φιλοσόφων· καλοῦνται δέ, ὡς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι, τούνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου· προσαγορεύεται γὰρ ὃν κατοικοῦσι τόπον Ἰουδαία. τὸ δὲ τῆς πόλεως αὐτῶν ὄνομα πάνυ σκολιὸν ἔστιν· Ἰερουσαλήμην γὰρ αὐτὴν καλοῦσιν κτλ.» b) DIOG. LAERT. I, 9: Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεύς ἐν τῷ Περὶ παιδείας (F 13 Wehrli) καὶ τοὺς Γυμνοσοφιστὰς ἀπογόνους εἶναι τῶν 15 μάγων φησὶν· ἐνοιοὶ δὲ καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τούτων εἶναι.

8 CLEM. AL. *Strom.* I, 72, 5 (EUSEB. *P.E.* 9, 6, 5): φανερώτατα δὲ Μεγασθένης (715 F 3) . . . ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὧδε γράφει· «ἅπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων».

20 9 CLEM. AL. *Strom.* I, 72, 4: τούτων ἀπάντων πρεσβύτατον μακρῶς τὸ Ἰουδαίων γένος, καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς φιλοσοφίαν ἐγγραπτον γενομένην προκατάρξει τῆς παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφίας διὰ πολλῶν ὁ Πυθαγόρειος ὑποδείκνυσι Φίλων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστόβουλος ὁ Περιπατητικὸς καὶ ἄλλοι πλείους, ἵνα μὴ κατ' ὄνομα ἐπιὼν διατρίβω.

25 10 CLEM. AL. *Strom.* 5, 97, 7: Ἀριστοβούλωι δὲ τῷ κατὰ Πτολεμαῖον γεγονότι τὸν Φιλομήτορα, οὐ μέμνηται ὁ συνταξάμενος τὴν τῶν Μακκαβαϊκῶν ἐπιτομήν (II. *Makk.* I, 10), βιβλία γέγονεν ἱκανά, δι' ἃν ἀποδείκνυσι τὴν Περιπατητικὴν φιλοσοφίαν ἕκ τε τοῦ κατὰ Μωυσέα νόμου καὶ τῶν ἄλλων ἠρτησθαι προφητῶν.

11 PLUTARCH. *De Is.* 31 p. 363 CD: (Dionon 690 F 21) οἱ δὲ λέγοντες ἕκ τῆς μάχης 30 ἐπ' ὄνου τῷ Τυφῶνι τὴν φυγὴν ἐπτά ἡμέρας γενέσθαι, καὶ σωθέντα γεννησάι παῖδας Ἱεροσόλυμον καὶ Ἰουδαῖον, αὐτόθεν εἰσι κατάδηλοι τὰ Ἰουδαϊκὰ παρέλκοντες εἰς τὸν μῦθον.

12 PHOT. *Bibl.* 244 p. 380 a 7 ff. = HEKATAIOS V. ABDERA (264 F 6): (F 19) ἕκ τοῦ μ' λόγου περὶ τὸ μέσον (Diodor. 40, 3). ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράψαι τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον (des Pompeius), οἰκείον εἶναι διαλαμβάνομεν προδιελεῖν ἐν κεφα- 35 λαίοις τὴν τε τοῦ ἔθνους τούτου ἐξ ἀρχῆς κτίσιν καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νόμιμα ὁτῶς μὲν κἀνταῦθ' αὖ φησιν περὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίους ἔθων τε καὶ νομίμων καὶ αὐτῶν

I τὰς - ἡμέρας: hinter ὄντες (lin. 2) Th. Reinach τούτων Eus τούτου Porph [τούτου]? καὶ κατὰ πάντα Porph κατὰ δὲ πάντα Eus 3 εὐχῶν Porph, Eus (IO) νυκτῶν B 4 ἀνάγκη: s. c. 27 7 ἂν εἴη Eus ἂν om. L τῶν Eus τὴν L 8 οὐ χεῖρον Eus οὐχεῖρον L *operae pretium est* Lat κάκεινος L κείνος Eus *ille* Lat 9 γένος <ἔφη (ο. εἶπεν *scil.* Aristoteles bei Klearchos)> Niese 10 κάλλανοι L καλανοί Eus 12 *ioudaia* L Eus *iuda* Lat 12-13 *ierousalhm* Eus *hierosolyma* Lat 20 Ἰουδαίων Wendland *ioudaion* L 23(25) Ἀριστόβουλος: s. Komm. 26 Φιλομήτορα (*Strom.* I, 150, 1; Euseb. *Chron.* δι. 151, 1 = 176/5) ν φιλάδελφον (cf. Anatolios bei Euseb. *H.E.* 7, 32, 16) L 27 γέγονεν Syl -νέναι L πεπόνηται Valck 30 ἡμέρας Markland -ρας ο 36 αὐτῆς? Bkr

GE-
SCHICHT
NOMIM
ETC.

ἐκείνων τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἀπαλλαγῆς καὶ τοῦ θείου Μωυσέως, ψευδολογῶν τὰ πλεῖστα καὶ διερχόμενος πρὸς τοὺς ἐλέγχους πάλιν ὡν κατεφεύσατο τῆς ἀληθείας ἀναχώρησιν ἐαυτῶι μεθοδευσάμενος ἐς ἔτερον καὶ νῦν ἀναφέρει τῶν εἰρημένων τὴν παριστορίαν. ἐπάγει γάρ· περι μὲν τῶν Ἰουδαίων Ἐκαταῖος ὁ † Μιλήσιος ταῦτα ἰστόρηκεν.

- 5 13 a) JOSEPH. *A.J.* 11, 317-345: Alexander d. Gr. in Jerusalem und Samaria.
 b) — *c. Ap.* 1, 209 (*A.J.* 12, 5) = AGATHARCHIDES 86 F 20: οἱ καλούμενοι Ἰουδαῖοι πόλιν οἰκοῦντες ὀχυρωτάτην πασῶν, ἣν καλεῖν Ἱεροσόλυμα συμβαίνει τοὺς ἐγχωρίους, ἀργεῖν εἰθισμένοι δι' ἑβδόμησ ἡμέρας . . . (210) εἰσιόντος εἰς τὴν πόλιν Πτολεμαίου τοῦ Λάγου μετὰ τῆς δυνάμεως (320/19*), καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀντὶ τοῦ φυλάττειν τὴν
 10 πόλιν διατηρούτων τὴν ἄνοιαν, ἣ μὲν πατρὶς εὐχόμενος πικρόν, ὁ δὲ νόμος ἐξη-
 λέγγθη φαῦλον ἔχων ἐθισμόν. *Marm. Par.* B 12; *Ps. Aristeas* 4; 22; 35/6; *Diodor.* 18, 43; *Appian. Syr.* 264/5; (*Mithr.* 27).

- 14 JOSEPH. *A.J.* 12, 135: Πολύβιος . . . ἐν γὰρ τῇ ἐξκαδικῇ τῶν Ἱστοριῶν αὐτοῦ (16, 39 a. 201/0*) φησιν οὕτως· «ὁ δὲ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς Σκόπας ὀρημάσας
 15 εἰς τοὺς ἄνω τόπους κατεστρέψατο ἐν τῶι χειμῶνι τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος». (136) λέγει δὲ ἐν τῇ αὐτῇ βίβλῳ, ὡς τοῦ Σκόπα νικηθέντος ὑπ' Ἀντίοχου, τὴν μὲν Βατανάειαν καὶ
 Σαμάρειαν καὶ Ἀβίλα καὶ Γάδαρα παρέλαβεν Ἀντίοχος, «μετ' ὀλίγων δὲ προσεχώρησαν
 αὐτῶι καὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ περὶ τὸ ἱερὸν τὸ προσαγορευόμενον Ἱεροσόλυμα κατοικοῦντες,
 20 ὑπὲρ οὗ καὶ πλεῖω λέγειν ἔχοντες καὶ μάλιστα περὶ τῆς γενομένης περὶ τὸ ἱερὸν ἐπιφανείας,
 εἰς ἔτερον καιρὸν ὑπερθησόμεθα τὴν διήγησιν (-)».

- 15 EUSEB. *P.E.* 9, 35: Τιμοχάρης (165 F 1) δὲ φησιν ἐν τοῖς Περὶ Ἀντίοχου (Eriphanes o. Sidetes) τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν μὲν περίμετρον ἔχειν σταδίου μ, εἶναι δ' αὐτὴν δυσάλωτον, πάντοθεν ἀπορρώξι περικλειομένην φάραγγιν. ὀλην δὲ τὴν πόλιν ὕδασι καταρρεῖσθαι, ὥστε καὶ τοὺς κήπους ἐκ τῶν ἀπορρέοντων ὑδάτων ἐκ τῆς πόλεως ἄρδεσθαι.
 25 τὴν δὲ μετὰ ἀπὸ τῆς πόλεως ἄχρι τεσσαράκοντα σταδίων ἄνυδρον εἶναι, ἀπὸ δὲ τῶν μ σταδίων πάλιν κάθυδρον ὑπάρχειν.

16 JOSEPH. *c. Ap.* 2, 79-96; STRABON 16, 2, 34-45; DIODOR. 34, 1: (Antiochos Sidetes erobert Jerusalem a. 135/4) s. Poseidonios 87 F 69; 70; 109.

- 17 a) POMPEIUS TROGUS *Prolog.* 36 (= Timagenes? cf. 88 F 4-6): *ut Antiochus*
 30 † *interfecto Hyrcano Judaeos subegit. repetita inde in excessu origo Judaeorum.*
 b) — 39: (in Aegypten Ptolemaios Nothos) *ut Syriam Judaei et Arabes ter-*
restribus latrociniis infestarent, mari Cilices piraticum bellum moverint . . . ut in
Syria Heracleo post mortem regis (a. 96) occuparit imperium. c) JUSTIN. 36, 1,
 10: *Judaeos quoque, qui in Macedonico imperio sub Demetrio patre (I Soter) armis*
 35 *se in libertatem vindicaverant, subegit (scil. Antiochos Sidetes). quorum vires tantae*
fuere, ut post haec nullum Macedonum regem tulerint domesticisque imperiis usi
Syriam magnis bellis infestaverint.

4 ὁ Μιλήσιος: irrturn Diodors 9 καὶ τῶν L et multis Lat 11 φαῦλον L
 unam Lat 13 ἐξκαδικῇ: XII Lat 16 bataniam Lat Βατανάειαν Niese 17
 ἄβηλα L²A^c ἄβολα V abella Lat 18 καὶ om. A 18-19 τὸ — μάλιστα περὶ om.
 PWLat 19 περὶ τῆς γεν. — ἐπιφανείας: διὰ τὴν — ἐπιφάνειαν FLV περὶ τῆς δὲ —
 ἐπιφανείας PWLat 20 εἰς ὕστερον A 21 αἰμοχάρης B 25 ἀπὸ om. O
 τεσσαράκοντα: ἐξήκοντα Poseidonios 87 F 70 p. 264, 34/5? 29 Antiochus: scil.
 Sidetes 30 interfecto: eher irrturn als corruptel 33-p. 706, 29 sacerdotes: Μπ
 fehlen 34 qui in τΓ qui a C qui i 35 subigit C 36 post haec τ post hunc ιC
 Macedonem? 36-37 usi syriam τι ut siriam et C

- (2) namque Judaeis origo Damascena, Syriae nobilissima civitas, unde et Assyriis regibus genus ex regina Samirami fuit. (2) nomen urbi a Damasco rege inditum, in cuius honorem Syri sepulcrum † Arathis, uxoris eius, pro templo coluere, deamque exinde sanctissimae religionis habent. (3) post Damascum Azelus, mox Adores et 5 Abrahames et Israhel reges fuere. (4) sed Israhel felix decem filiorum proventus maioribus suis clariorem fecit. (5) itaque populum in decem regna divisum filiis tradidit, omnesque ex nomine Judae, qui post divisionem decesserat, Judaeos appellavit, colique memoriam eius ab omnibus iussit, cuius portio omnibus accesserat. (6) 10 minimus aetate inter fratres Joseph fuit, cuius excellens ingenium fratres veriti clam interceptum peregrinis mercatoribus vendiderunt. (7) a quibus deportatus in Aegyptum, cum magicas ibi artes sollerti ingenio percepisset, brevi ipsi regi percarus fuit. (8) nam et prodigiorum sagacissimus erat, et somniorum primus intelligentiam 15 condidit, nihilque divini iuris humanique ei incognitum videbatur, (9) adeo ut etiam sterilitatem agrorum ante multos annos providerit, perissetque omnis Aegyptus fame, nisi monitu eius rex edicto servari per multos annos fruges iussisset, (10) tantaque experimenta eius fuerunt, ut non ab homine sed a deo responsa dari viderentur. (11) filius eius Moyses fuit, quem praeter paternae scientiae hereditatem etiam formae pulchritudo commendabat. (12) sed Aegyptii cum scabiem et vitiliginem paterentur, responso moniti eum cum aegris, ne pestis ad plures serperet, terminis Aegypti pellunt. 20 (13) dux igitur exulum factus sacra Aegyptiorum furto abstulit, quae repetentes armis Aegyptii domum redire tempestatibus compulsi sunt. (14) itaque Moyses Damascena antiqua patria repetita montem Sinam occupat, in quo septem dierum ieiunio per deserta Arabiae cum populo suo fatigatus cum tandem venisset, septimum diem more gentis Sabbata appellatum in omne aevum ieiunio sacravit, quoniam illa dies famem 25 illis erroremque finierat. (15) et quoniam metu contagionis pulsos se ab Aegypto meminerant, ne eadem causa invisi apud incolas forent, caverunt, ne cum peregrinis convixerent, quod ex causa factum paulatim in disciplinam religionemque convertit. (16) post Moysen etiam filius eius Arruas sacerdos sacris Aegyptiis, mox rex creatur; semperque exinde hic mos apud Judaeos fuit, ut eosdem reges et sacerdotes haberent, 30 quorum iustitia religione permixta incredibile quantum coaluere.
- (3) opes genti ex vectigalibus opobalsami crevere, quod in his tantum regionibus gignitur. (2) est namque vallis, quae continuis montibus velut muro quodam ad instar castrorum clauditur. spatium loci ducenta iugera, nomine † Aricus dicitur. (3) in

2 ex regina semirami (seminarum Q) τ et reginae samirami (-mis LE)ι et reginae samiramidis C 3 arathis τ arates ι ariarathes C Athares (cf. 'Αθήρα Strab. 14, 2, 27 = Poseidonios 87 F 105b) v Atarathes Gutschmid 4 azelus τ zelus C et abramas

4-5 et abrahames et israhel τ et preius C 5 decem: 'quelque confusion avec les dix tribus' Th. Reinach 14 agrorum ante om. C 16 dari om. C 17 moyses C (stets) 18 sed hic cum aegyptii C 21-22: missverständnis; richtig etwa Damascenam antiquam patriam repelens 22 sinam (v.l. synan, sinan, sina) τ syneum C sinay ε Sinaeum (cf. Apion 616 F 40 ὅρος δ καλεῖται Σίναϊον) Nöldeke 23-25 septimum - finierat: sachlicher Irrtum; cf. Strab. 16, 2, 40 (= Poseidonios 87 F 70) u.a. 25 [ab] Ruehl 28 etiam om. C 30 religione τπ -ni C 33 castrorum τπι ortorum C θεατροεδῶς Strab. 16, 2, 41 hortorum Ruehl nomen C aricus π a. hierics Γ (coni.) arcus τ ricis (EF ricus L om. S) ι eruchis C Jericho ε 'Ιερικῶς (-χῶς E) Strab Ericus Gutschmid

ea silva est et ubertate et amoenitate insignis, siquidem palmeto et opobalsameto distinguitur. (4) *et arbores opobalsami similem formam piceis arboribus habent, nisi quod sunt humiles magis et in vinearum morem excoluntur: hae certo anni tempore balsamum sudant.* (5) *sed non minor loci eius apricitatis quam ubertatis admiratio est, quippe cum toto orbe regionis eius ardentissimus sol sit, ibi tepidi aeris naturalis quaedam ac perpetua opacitas inest.* (6) *in ea regione latus lacus est, qui propter magnitudinem aquae et immobilitatem Mortuum Mare dicitur.* (7) *nam neque ventis movetur, resistente turbinibus bitumine, quo aqua omnis stagnatur, neque navigationis patiens est, quoniam omnia vita carentia in profundum merguntur, nec materiam ullam sustinet, nisi quae alumine incrustatur.*

(8) *primum Xerxes, rex Persarum, Judaeos domuit; postea cum ipsis Persis in dicionem Alexandri Magni venire, diuque in potestate Macedonici imperii subiecti Syriae regno fuisse.* (9) *a Demetrio cum descivissent, amicitia Romanorum petita primi omnium ex Orientalibus libertatem acceperunt, facile tunc Romanis de alieno largientibus.*

18 JOSEPHUS *A. J.* 1; 12-16 (passim); *c. Ap.* 2, 83; Exc. Const. (passim): Nikolaos von Damaskos 90 F 17-20; 72; 81; 91-93; 96-98; 101-102; 131-136.

19 a) LIVIUS *Perioch.* 102: *Cn. Pompeius Judaeos subegit, janum eorum Hierosolyma inviolatum ante id tempus cepit.* b) EXC. CONST. *De sent.* p. 404, 19 (= DIODOR. 40, 2): *ὅτι περὶ Δαμασκὸν τῆς Συρίας διατρίβοντος Πομπηίου, ἤκε πρὸς αὐτὸν Ἀριστόβουλος ὁ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς καὶ Ὑρκανὸς ὁ ἀδελφός, ἀμφισβητοῦντες περὶ τῆς βασιλείας. οἱ δὲ ἐπιφανέστατοι πλείους ὄντες τῶν διακοσίων κατήντησαν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, καὶ ἀπεφάναντο τοὺς προγόνους αὐτῶν † ἀφροσθηκότητας τοῦ ἱεροῦ † πεπρασβευκέναι πρὸς τὴν σύγκλητον, καὶ παρειληφέναι τὴν προστασίαν τῶν Ἰουδαίων ἐλευθέρων καὶ αὐτονόμων, οὐ βασιλέως χρηματίζοντος ἀλλ' ἀρχιερέως προεστηκότης τοῦ ἔθνους· τοῦτους δὲ νῦν δυναστεύειν καταλελυκότητας τοὺς πατρίους νόμους, καὶ καταδεδουλώσθαι τοὺς πολίτας ἀδίκως· μισθοφόρων γὰρ πλήθει καὶ αἰκίας καὶ πολλοῖς φόνοις ἀσεβέσι περιπεποιησθαι τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ περὶ μὲν τῶν ἀμφισβητήσεων εἰς ὕστερον ὑπερεβέλετο καιρὸν, περὶ δὲ τῆς παρανομίας τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν εἰς Ῥωμαίους ἀδικημάτων πικρῶς ἐπιτιμήσας τοῖς περὶ τὸν Ὑρκανόν, ἀξίους μὲν αὐτοὺς ἐφῆσεν εἶναι καὶ μείζονος καὶ πικροτέρας ἐπιστροφῆς, ὅμως δὲ διὰ τὴν πάτριον ἐπιείκειαν τῶν Ῥωμαίων, εἰ ἀπὸ τῆς νῦν πείθονται, συγγνώμης αὐτοὺς ἀξιώσειν.* c) CASSIUS DION 37, 15, 2: *κάντεῦθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν τὴν Παλαιστίνην ὡς καὶ τὴν Φοινίκην κακώσαντας ὥρμησεν (Pompeius). ἤρχον δὲ αὐτῶν Ὑρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος ἀδελφοί, καὶ ἐτύγγανον ὑπὲρ τῆς τοῦ σφετέρου θεοῦ (δοτικὸς ποτὲ οὗτός ἐστιν) ἱερωσύνης (οὕτω γὰρ τὴν βασιλείαν σφῶν ὀνόμαζον) αὐτοὶ τε διαφερόμενοι καὶ τὰς πόλεις στασιάζοντες.* (3) *ὁ οὖν Πομπηίος Ὑρκανὸν μὲν οὐδεμίαν ἀξιώχρεων ἰσχὺν ἔχοντα ἀμαχεῖ εὐθὺς προσέθετο, Ἀριστό-*

2 et om. πC *et piceis* πG^c *picias* u. *specie(s)* τ [arboribus] Ruehl 5 *aeris* <flatu> Walter 'locus vix sanatus' Seel *aeres* <et>? 6 *latus* om. VQRC ἡ δὲ Σερβωνίς λίμνη πολλῇ μὲν ἐστὶ Strab. 16, 2, 42 7 *et aquae* C *atque* Jeep 10 *alumine* τ *lumine* πC *bitumine* ε *incrustatur* Jeep *illustratur* (-antur ELS) ο *illinat* ε 18-19 *ierusolyma* P *hierosolymam* Lovel. 2 *in hierosolyma* L 22 ἐπιφανέστατοι <τῶν Ἰουδαίων> Herw 23 αὐτῶν: αὐτῶν Ddf προεστηκότητας τοῦ ἱεροῦ Ddf ἀφροσθηκότητας τοῦ Συρίου ('debebat Σύρου' Boissevain; τοῦ Σ. βασιλέως?) Herw 29 <τῆς κατὰ τῶν Ἰουδαίων> Herw 32 τοῦ νῦν Ddf 33 Παλαιστίνην <καὶ Ἰουδαίους?> ὡς τοὺς τὴν Rei 37 ἀμαχεῖ Steph -χι L

βουλον δὲ ἐς χωρίον τι κατακλείσας ὁμολογήσαι οἱ ἠνάγκασε· καὶ ἐπειδὴ μήτε τὰ χρήματα μήτε τὸ φρούριον παρεδίδου, ἔδῃσεν αὐτόν. (16) καὶ τοῦτου τοὺς μὲν ἄλλους ῥαῖον προσποιήσατο, τὰ δὲ Ἱεροσόλυμα πολιτικῶν πράγματα ἔσχε. τὴν μὲν γὰρ ἄλλην πόλιν ἐσδεξαμένων αὐτὸν τῶν τὰ τοῦ Ὑρχανοῦ φρονούντων, ἀπραγμόνως ἔλαβεν, αὐτὸ δὲ τὸ ἱερὸν προκατασχόντων τῶν ἐτέρων οὐκ ἀπόνως εἶλεν· ἐπὶ τε γὰρ μετεώρου ἦν, καὶ περιβόλοι ἰδίῳι ὠχύρωτο. (2) καὶ εἰ γὰρ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ὁμοίως ἡμύνοντο, οὐκ ἂν αὐτὸ ἐχειρώσατο· νῦν δὲ τὰς τοῦ Κρόνου δὴ ὀνομασμένας διαλείποντες, καὶ οὐδὲν τὸ παράπαν ἐν αὐταῖς δρῶντες, παρέδωκαν τοῖς Ῥωμαίοις καιρὸν ἐν τῷ διακένῳ τούτῳ τὸ τεῖχος διασεῖσαι. (3) μαθόντες γὰρ τὴν πτόησιν αὐτῶν ταύτην τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὐδὲν σπουδῆι ἐπραττον, ταῖς δὲ δὴ ἡμέραις ἐκείναις, ὅποτε ἐκ τῆς περιτροπῆς ἐπέλθοιεν, ἐντονώτατά οἱ προσέβαλλον. (4) καὶ οὕτως ἐάλωσάν τε ἐν τῇ τοῦ Κρόνου ἡμέρῃ μηδ' ἀμνόμενοι, καὶ πάντα τὰ χρήματα διηπάσθη· ἦ τε βασιλεῖα τῷ Ὑρχανῷ ἐδόθη, καὶ δ' Ἀριστόβουλος ἀννέχθη.

(5) ταῦτα μὲν τότε ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐγένετο· οὕτω γὰρ τὸ σύμπαν ἔθνος, ὅσον ἀπὸ τῆς Φοινίκης μέχρι τῆς Αἰγύπτου παρὰ τὴν θάλασσαν τὴν ἔσω παρήκει, ἀπὸ παλαιῶν ἐκλήθηται. ἔχουσι δὲ καὶ ἕτερον ὄνομα ἐπικτητὸν· ἦ τε γὰρ χώρα Ἰουδαία καὶ αὐτοὶ Ἰουδαῖοι ὀνομάζονται. (17) ἡ δὲ ἐπικλήσις αὕτη ἐκείνοις μὲν οὐκ οἶδ' ὅθεν ἤρξατο γενέσθαι, φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὅσοι τὰ νόμιμα αὐτῶν καίπερ ἄλλοθεν ὄντες ζηλοῦσι. καὶ ἔστι καὶ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις τὸ γένος τοῦτο, κολουσθὲν «μὲν» πολλὰκις, αὐξήθην δὲ ἐπὶ πλείστον, ὥστε καὶ ἐς παρρησίαν τῆς νομίσεως ἐκνικῆσαι. (2) κεχωριζόμενοι δὲ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἐς τε ἄλλα τὰ περὶ τὴν διαίταν πᾶνθ' ὡς εἰπεῖν, καὶ μάλισθ' ὅτι τῶν μὲν ἄλλων θεῶν οὐδένα τιμῶσιν, ἕνα δὲ τινὰ ἰσχυρῶς σέβουσι· οὐδ' ἀγαλμα οὐδὲν «οὐδ'» ἐν αὐτοῖς ποτε τοῖς Ἱεροσολύμοις ἔσχον, ἄρρητον δὲ δὴ καὶ ἀειδῆ αὐτὸν νομιζόντες εἶναι περισσότατα ἀνθρώπων θρησκείουσι. (3) καὶ αὐτῶι νεῶν τὴν μέγιστον καὶ περικαλλέστατον, πλὴν καθ' ὅσον ἀχανῆς τε καὶ ἀνώροφος ἦν, ἐξεποίησαν, καὶ τὴν ἡμέραν τὴν τοῦ Κρόνου καλουμένην ἀνέθεσαν, καὶ ἄλλα τε ἐν αὐτῇ ἰδιαιτάτα πολλὰ [δ] ποιούσι, καὶ ἔργου οὐδενὸς σπουδαίου προσάπτονται. (18) καὶ τὰ μὲν κατ' ἐκείνων τίς τε ἔστι καὶ ὅθεν οὕτως ἐτιμήθη, ὅπως τε περὶ αὐτὸν ἐπτόγηται, πολλοῖς τε εἴρηται, καὶ οὐδὲν τῆιδε τῆι ἱστορίᾳ προσήκει· τὸ δὲ δὴ ἐς τοὺς ἀστέρας τοὺς ἐπτά τοὺς πλανήτας ὀνομασμένους τὰς ἡμέρας ἀνακεῖσθαι κατέστη μὲν ὑπ' Αἰγυπτίων. . . .

20 a) JOSEPH. B. J. I, 1: ἐπειδὴ τὸν Ἰουδαίων πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον συστάνα μέγιστον οὐ μόνον τῶν καθ' ἡμᾶς, σχεδὸν δὲ καὶ ὧν ἀκοῆι παρεῖληφμεν. . . οἱ μὲν οὐ παρατυχόντες τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' ἀκοῆι συλλέγοντες εἰκαῖα καὶ ἀσύμφωνα διηγῆματα σοφιστικῶς ἀναγράφουσι, (2) οἱ παραγενόμενοι 35 δὲ ἢ κολακαλαί τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἢ μίσει τῷ πρὸς Ἰουδαίους καταψεύδονται τῶν πραγμάτων, περιέχει δὲ αὐτοῖς ὅπου μὲν κατηγορίαν ὅπου δὲ ἐγκώμιον τὰ συγγράμματα, τὸ δὲ ἀκριβὲς τῆς ἱστορίας οὐδαμοῦ, (3) προυθέμην ἐγὼ τοῖς κατὰ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν Ἑλλάδι γλώσση μεταβαλὼν δ τοῖς ἄνω βαρβάρους τῆι πατρῴι συντάξας ἀνέπεμψα πρότερον ἀφηγήσασθαι, Ἰώσηπος 40 Ματθίου παῖς ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερέυς, αὐτὸς τε Ῥωμαίους πολεμήσας τὰ πρῶτα καὶ

9 πτόησιν Madvig ἐποίησιν L 13 ἀπνέχθη Turn 19 «μὲν» Steph 23
 «οὐδ'» Herw ἄρρητον: ἀόρατον Wakefield 27 [δ] (om. Xiph.) Rei [πολλὰ δ] Ddf
 29-30 ἀστέρας κτλ.: cf. 737 F 21 c. 4, 4 31 τῶν - συστησάντων C 32 τινὲς μὲν M
 39 ἄνω om. PM retro Lat ἀνεπέμψατο (ἀπ- V^c) πρότερον V 40 Ματθίας (V^{it}.
 5): ματ^{ατ}ίου P ματθίου M ματθίου u. ματταθίου Eus (H.E. 3, 9) παῖς PEus παῖς
 γένει ἑβραῖος rLat ῥωμαίους PC Eus -οις r

τοῖς ὕστερον παρατυχῶν ἐξ ἀνάγκης. b) - c. *Ap.* I, 46: ἀμέλει καὶ περὶ τοῦ γενομένου νῦν ἡμῖν πολέμου τινὲς ἱστορίας ἐπιγράψαντες ἐξενηρόχασιν οὐτ' εἰς τοὺς τόπους παραβαλόντες οὔτε πλησίον τούτων πραττομένων προσελθόντες, ἀλλ' ἐκ παρακουσμάτων ὀλίγα συνθέντες τῷ τῆς ἱστορίας ὀνόματι λίαν ἀναιδῶς ἐνεπαροίνισαν.

5 21 TACITUS *Hist.* 5, 1: *eiusdem anni (70°) principio Caesar Titus, perdomandae Iudaeae delectus a patre haud procul Hierosolymis castra facit.*

(2) *sed quoniam famosae urbis supremum diem tradituri sumus, congruens videtur primordia eius aperire. Iudaeos Creta insula profugos novissima Libyae insedissememorant, qua tempestate Saturnus vi Jovis pulsus cesserit regnis. argumentum e nomine petitur: inclutum in Creta Idam montem, accolae Idaeos aucto in barbarum cognomen Iudaeos vocitari. (2) quidam regnante Iside exundantem per Aegyptum multitudinem ducibus Hierosolymo ac Juda proximas in terras exoneratam; plerique Aethiopum prolem, quos rege Cepheo metus atque odium mulare sedes perpulerit. sunt qui tradant Assyrios convenas, indigum agrorum populum, parte Aegypti potitos, 15 mox proprias urbes Hebraeasque terras et propiora Syriae coluisse. (3) clara alii Judaeorum initia: Solymos, carminibus Homeri celebratam gentem, conditae urbi Hierosolyma nomen e suo fecisse. (3) plurimi auctores consentiunt orta per Aegyptum tabe, quae corpora foedaret, regem Bocchorim adito Hammonis oraculo remedium petentem purgare regnum et id genus hominum ut invisum deis alias in 20 terras avehere iussum. (2) sic conquisitum collectumque vulgus postquam vastis locis relictum sit, ceteris per lacrimas torpentibus, Moysen unum exulum monuisse, ne quam deorum hominumve opem exspectarent utrisque deserti et sibi met duce caelesti crederent, primo cuius auxilio [credentes] praesentes miseras pepulissent. (3) adsensere atque omnium ignari fortuitum iter incipiunt. sed nihil aequae quam inopia 25 aquae fatigabat, iamque haud procul exitio totis campis procubuerant, cum grex asinorum agrestium e pastu in rupem nemore opacam concessit. secutus Moyses coniectura herbidi soli largas aquarum venas aperit. id levamen, et continuum sex dierum iter emensi septimo pulsus cultoribus obtinere terras, in quis urbs et templum dicata.*

(4) *Moyses quo sibi in posterum gentem firmaret, novos ritus contrariosque ceteris 30 mortalibus indidit. profana illic omnia quae apud nos sacra, rursus concessa apud illos quae nobis incesta. (2) effigiem animalis, quo monstrante errorem sitimque depulerant, penetrati sacravere, caeso ariete velut in contumeliam Hammonis; bos quoque immolatur, quoniam Aegyptii Apin colunt. sue abstinere memoria cladis, quod ipsos scabies quondam turpaverat, cui id animal obnoxium. (3) longam olim 35 famem crebris adhuc ieiuniis fatentur, et raptarum frugum argumentum panis Judaicus nullo fermento delinetur. septimo die otium placuisse ferunt, quia is finem laborum tulerit; dein blandiente inertia septimum quoque annum ignaviae datum. (4) alii honorem eum Saturno haberi, seu principia religionis tradentibus Idaeis, quos cum*

6 hierosolimis M (nur hier) 7 quoniam c q̄ M 10 Idaeos c iudeos M 17
 hierosolymā (ö.) M nomen e Rhenanus nomine M 21 mosen (nur hier) M¹
 22 utrisque deserti om. Orosius (*Hist.* I, 10) et (aus ex) M¹ sed Or ducem M
 duci Or <et> duci Weissenborn et sib. ducem caelestem Andresen 23 [credentes]
 (om. Or) v 26 e pastu M pastum Damsté 30 illic M illis Acidalius 32
 <in> penetrati Ritter 33 quoniam Orelli q̄ M quia Bipontina sue (aus sues) M¹
 memoria M^c (super scr. m. post.) meria M 34 quod M qua M² 36 die M² diei M
 38 Idaeis Lipsius iudeis M

Saturno pulsos et conditores gentis accepimus, seu quod de septem sideribus, quis mortales reguntur, altissimo orbe et praecipua potentia stella Saturni feratur, ac pleraque caelestium viam suam et cursus septenos per numeros commeari. (5) hi ritus quoquo modo inducti antiquitate defenduntur; cetera instituta, sinistra foeda, 5 pravitate valuerunt. nam pessimus quisque spretis religionibus patrii tributa et stipes illuc congeriebant, unde auctae Judaeorum res, et quia apud ipsos fides obstinata, misericordia in promptu, sed adversus omnes alios hostile odium. (2) separati epulis, discreti cubilibus, proiectissima ad libidinem gens alienarum concubitu abstinent; inter se nihil illicitum. circumcidere genitalia instituerunt, ut diversitate 10 noscantur. transgressi in morem eorum idem usurpant, nec quidquam prius imbuuntur quam contemnere deos, exuere patriam, parentes liberos fratres vilia habere. (3) augendae tamen multitudini consultitur; nam et necare quemquam ex agnatis nefas, animosque proelio aut suppliciiis peremptorum aeternos putant; hinc generandi amor et moriendi contemptus. (4) corpora condere quam cremare e more Aegyptio, eademque 15 cura et de infernis persuasio, caelestium contra: Aegyptii pleraque animalia effigiesque compositas venerantur, Judaei mente sola unumque numen intellegunt; profanos, qui deum imaginibus mortalibus materiis in species hominum effingant; summum illud et aeternum neque imitabile neque interiturum; igitur nulla simulacra urbibus suis, nedum templis sistunt. non regibus haec adulatio, non Caesaribus <is> honor. (5) 20 sed quia sacerdotes eorum tibia tympanisque concinebant, hedera vinciebantur, vitisque aurea templo reperta, Liberum patrem coli, domitorem Orientis, quidam arbitrati sunt, nequaquam congruentibus institutis: quippe Liber festos laetosque ritus posuit, Judaeorum mos absurdus sordidusque.

(6) terra finesque qua ad orientem vergunt Arabia terminantur, a meridie Aegyptus 25 obiacet, ab occasu Foenices et mare, septentrionem e latere Syriae longe prospectant. corpora hominum salubria et ferentia laborum. rari imbres, uber solum, [exuberant] fruges nostrum ad morem praeterque eas balsamum et palmae. palmetis proceritas et decor, balsamum modica arbor: ut quisque ramus intumuit, si vim ferri adhibeas, pavent venae; fragmine lapidis aut testa aperiuntur; umor in usu medentium est. 30 (2) praecipuum montium Libanum erigit, mirum dictu tantos inter ardores opacum fidumque nivibus; idem annem Jordanen alit funditque. nec Jordanes pelago accipitur, sed unum atque alterum lacum integer perfluit, tertio retinetur. (3) lacus immenso ambitu, specie maris, sapore corruptior, gravitate odoris accolis pestifer, neque vento impellitur neque pisces aut suetas aquis volucres patitur; inertes undae superiacta 35 ut solido ferunt, periti imperitique nandi perinde atolluntur. certo anni bitumen egerit, cuius legendi usum ut ceteras artes experientia docuit. aler suaapte natura liquor

1 de: e Novák 2 mortalia Nipperdey mortales <res> Wurm <res> mortales Halm
 3 viam Bezenberger vim M septenos Halm septimos M commeari (aus -rent) M¹
 commeent Wölfflin (vim -) compleant Halm (vim -) comparent Madvig hi v is M
 6 congeriebant & gerebant M 8 alienigenarum Heinsius 12 agnatis: natis
 Lipsius 14 condire Triller 14-15 Aegyptio cura, eademque et Heraeus [cura]
 Prammer 19 sistunt Doederlein sunt M sinunt Gronov statuunt Gudeman <is>
 Doederlein 20 concinebant & continebantur M 21 <in> templo Ritter
 Phoenices v 26 [exuberant (exuperant corr. M¹)] Lipsius [uber] solum exuberans
 Wurm 31 annum M¹ agn¹ M 34 inertes Heinsius incertes (s eras.) M 35
 anni tempore (s. lin.) M²

- et sparso aceto concretus innatal; hunc manu captum, quibus ea cura, in summa navis trahunt; inde nullo iuvante influit onerataque, donec abscindas. nec abscindere aere ferrove possis: fugit cruorem vestemque infectam sanguine, quo feminae per menses exsolvuntur. (4) sic veteres auctores, sed gnari locorum tradunt undantes bitumine moles pelli manequae trahi ad litus, mox ubi vapore terrae vi solis inaruerint, securibus cuneisque ut trabes aut saxa discindi. (7) haud procul inde campi, quos ferunt olim uberes magnisque urbibus habitatos fulminum iactu arsisse; et manere vestigia terramque ipsam specie torridam vim frugiferam perdidisse: nam cuncta sponte edita aut manu sata, sive herba tenuis aut flore seu solidam in speciem adolevere, atra et inania velut in cinerem vanaescunt. (2) ego sicut inclitas quondam urbes igne caelesti flagrasse concesserim, ita halitu lacus infici terram, corrumpi superfusum spiritum, eoque fetus segetum et autumnii putrescere reor, solo caeloque iuxta gravi. (3) et Belus amnis Judaico mari inlabitur, circa cuius os lectae harenae admixto nitro in vitrum excocuntur. modicum id litus et egerentibus inexhaustum.
- 15 (8) magna pars Judaeae vicis dispergitur, habent et oppida. Hierosolyma genti caput: illic immensae opulentiae templum, et primis munimentis urbs, dein regia, templum intimis clausum. ad fores tantum Judaeo aditus, limine praeter sacerdotes arcebantur. (2) dum Assyrios penes Medosque et Persas Oriens fuit, despeclissima pars servientium; postquam Macedones praepolluere, rex Antiochus demere superstitionem et mores Graecorum dare adnitus, quominus taeterrimam gentem in melius mularet, Parthorum bello prohibitus est; nam ea tempestate Arsaces desciverat. (3) tum Judaei Macedonibus invalidis, Parthis nondum adultis - et Romani procul erant - sibi ipsi reges imposuere; qui mobilitate vulgi expulsi, resumpta per arma dominatione fugas civium, urbium eversiones, fratrum coniugum parentum neces
- 25 aliaque solita regibus austi superstitionem fovebant, quia honor sacerdotii firmamentum potentiae adsumebatur. (9) Romanorum primus Cn. Pompeius Judaeos domuit (63^a) templumque iure victoriae ingressus est: inde volgatum nulla intus deum effigie vacuam sedem et inania arcana. muri Hierosolymorum diruti, delubrum mansit. mox civili inter nos bello postquam in dicionem M. Antonii <Orientis> provinciae cesserant,
- 30 rex Parthorum Pacorus Judaeae potitus interfectusque a P. Ventidio (39/8^a), et Parthi trans Eufraten redacti: Judaeos C. Sossius (37^a) subegit. (2) regnum ab Antonio Herodi datum victor Augustus auxit. post mortem Herodis nihil expectato Caesare Simon quidam regium nomen invaserat: is a Quintilio Varo obtinente Syriam punitus (4^a), et gentem coercitam liberi Herodis tripartito rexere. (3) sub Tiberio quies; dein

5 trahi M³ trai M 7 iactu: ictu (BP⁸ Oros. Hist. 1, 5, 2) et: sed Or
 8 torridam ζ torrida M solidam Or 9 herba - flore Rhenanus herbas tenues aut
 flores M solidam Salm solitam M 10 atra: quatra (q eras.) M inclitas Or
 (R incensas R^m inditas r) indicas M inclutas ζ 11 alitu M 11-12 infici
 terram et corrumpi reor Or 12 autu³ni M³ atuni M 13 Belus (Plin. N.H.
 5, 75; 36, 190; Steph. Byz. s.v. "Αχη) Rhenanus bel Ius M bellus M² Belius v
 Βήλεος Joseph. B.J. 2, 189 14 et: set Rhenanus 16 dein regia Mercier
 de ingia M 18 Persas M² persaxas M 19 praepolluere Halm praepotuere M
 21 [nam - desciverat] Ernesti 23 sibi M² si M vulgi expulsi ζ volgis epulsi M
 vulgi depulsi (o. pulsi) Andresen 29 inter nos Agricola, v interno M [civili] o.
 [interno] Ernesti <Orientis> prov. Ritter prov. <Or.> Heraeus 30 a P. v ap M
 33 simon M simo (c. 12, 3) Ernesti, v

- iussi a C. Caesare effigiem eius in templo locare arma potius sumpsere, quem motum Caesaris mors (41^p) diremit. Claudius defunctis regibus aut ad modicum redactis Judaeam provinciam equitibus Romanis aut libertis permisit, e quibus Antonius Felix per omnem saevitiam ac libidinem ius regium servili ingenio exercuit, Drusilla
- 5 Cleopatrae et Antonii nepte in matrimonium accepta, ut eiusdem Antonii Felix progener, Claudius nepos esset. (10) duravit tamen patientia Judaeis usque ad Gessium Florum procuratorem: sub eo bellum ortum (66^p). et comprimere coepantem Cestium Gallum Syriae legatum varia proelia ac saepius adversa exceperere. qui ubi fato aut taedio occidit, missu Neronis Vespasianus fortuna famaue et egregiis ministris intra
- 10 duas aestates (67/68^p) cuncta camporum omnesque praeter Hierosolyma urbes victore exercitu tenebat. (2) proximus annus (69^p) civili bello intentus quantum ad Judaeos per otium transiit; pace per Italiam parta et externae curae rediere: augebat iras, quod soli Judaei non cessissent; simul manere apud exercitus Titum ad omnes principatus novi eventus casusue utile videbatur.
- 15 (11) igitur castris, ut diximus (c. 1), ante moenia Hierosolymorum positis instructas legiones ostentavit; Judaei sub ipsos muros struxere aciem . . . missus in eos eques cum expeditis cohortibus ambigue certavit; mox cessere hostes et sequentibus diebus crebra pro portis proelia serebant, donec assiduis damnis intra moenia pel-
- 20 lerentur. (2) Romani ad obpugnandum versi: neque enim dignum videbatur famem hostium opperiri . . . (3) sed urbem arduam situ opera molesque firmaverant, quis vel plana satis munirentur. nam duos colles in immensum editos claudebant muri per artem obliqui aut introrsus sinuati, ut latera obpugnantium ad ictus patescerent; extrema rupis abrupta, et turres, ubi mons iuvisset, in sexagenos pedes, inter devexa
- 25 in centenos vicenosque attollebantur mira specie ac procul intuentibus pares. alia intus moenia regiae circumiecta, conspicuoque fastigio turris Antonia, in honorem M. Antonii ab Herode appellata. (12) templum in modum arcis propriique muri, labore et opere ante alios; ipsae porticus, quis templum ambibatur, egregium propugnaculum. fons perennis aquae, cavati sub terra montes, et piscinae cisternaeque servandis imbribus (13) evenerant prodigia . . . (2) quae pauci in metum
- 30 trahebant: pluribus persuasio inerat antiquis sacerdotum litteris contineri, eo ipso tempore fore ut valesceret Oriens profectique Judaea rerum potirentur. quae ambages Vespasianum ac Titum praedixerat, sed vulgus more humanae cupidinis sibi tantam fatorum magnitudinem interpretati ne adversis quidem ad vera mutabantur . . .
- 22 EUSEB. H.E. 4, 2: καὶ τὰ μὲν τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν διδασκαλίας τε καὶ ἐκκλη-
 35 σίας ὁσημέραι ἀνοῦντα ἐπὶ μεῖζον ἐχώρει προκοπῆς, τὰ δὲ τῆς Ἰουδαίων συμφορᾶς
 κακοῖς ἐπαλλήλοις ἤκμαζεν. ἤδη γοῦν τοῦ αὐτοκράτορος (scil. Τραϊανοῦ) εἰς ἐνιαυτὸν
 ὀκτωκαίδεκατον ἐλαύνοιος (115^p), αὐθις Ἰουδαίων κίνησις ἐπαναστάσα πάμπολυ πλῆθος
 αὐτῶν διαφθείρει. (2) ἔν τε γὰρ Ἀλεξανδρίαι καὶ τῆι λοιπῆι Αἰγύπτωι καὶ προσέτι
 κατὰ Κυρήνην . . . ὤρμητο πρὸς τοὺς συνοίκους Ἑλληνας στασιαζέειν, αὐξήσαντές τε εἰς
 40 μέγα τὴν στάσιν τῶι ἐπιόντῳ ἐνιαυτῶι πόλεμον οὐ μικρὸν συνήψαν, ἡγουμένωι τηρικαῦτα

1 a C. v aḡ M 4 omnem (aus -nia) M¹ 5 matrimonium accepta s -nia
 accepta M 8 exceperere s excipere M 9 intra Rhenanus inter M 12 parta s
 parata M [et] Acidalius rediere s redire M 14 utile s utilis (aus -li) M¹
 16 sub ipso muro Ph. Wagner 23 sexagenos Bkr sexaginta M 24 vicenos
 Haase 27 opere s opera M 28 cavati - montes, fons - aquae Nipperdey
 38 v.l. διέφθειρεν

Λούπου τῆς ἀπάσης Αἰγύπτου. (3) καὶ δὴ ἐν τῇ πρώτῃ συμβολῇ ἐπικρατῆσαι αὐτοὺς συνέβη τῶν Ἑλλήνων, οἱ καὶ καταφυγόντες εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τοὺς ἐν τῇ πόλει Ἰουδαίους ἐξώγησαν τε καὶ ἀπέκτειναν· τῆς δὲ παρὰ τούτων συμμαχίας ἀποτυχόντες οἱ κατὰ Κυρήνην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου λεηλατοῦντες . . . διετέλουν, ἡγουμένου αὐτῶν
 5 Λουκούα, ἐφ' οὗς ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεμψεν Μάρκιον Τούρβωνα . . . (4) ὁ δὲ πολλαῖς μάχαις οὐκ ὀλίγωι τε χρόνῳι τὸν πρὸς αὐτοὺς διαπονήσας πόλεμον, πολλὰς μυριάδας Ἰουδαίων οὐ μόνον τῶν ἀπὸ Κυρήνης ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπ' Αἰγύπτου συναιρομένων Λουκούαι τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀναιρεῖ. (5) ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ὑποπεύσας καὶ τοὺς ἐν Μεσοποταμίαι Ἰουδαίους ἐπιθήσασθαι τοῖς αὐτόθι, Λουσίῳ Κυήτῳ προσέταξεν ἐκκαθᾶραι τῆς ἐπαρχίας
 10 αὐτοῦ, ὅς καὶ παραταξάμενος πάμπλου πλήθος τῶν αὐτόθι φονεύει, ἐφ' ᾧ κατορθώματι Ἰουδαίας ἡγεμῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεδείχθη. ταῦτα καὶ Ἑλλήνων οἱ τὰ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γραφῆι παραδόντες αὐτοῖς ἱστόρησαν ῥήμασιν. CASSIUS DION 68, 32; APPIAN. B.C. 2, 380.

23 EUSEB. H.E. 4, 6: καὶ δὴ τὰ τῆς Ἰουδαίων ἀποστασίας αὐτῆς εἰς μέγα καὶ πολὺ
 15 προελθούσης (132/5^p), Ροῦφος ἐπάρχων τῆς Ἰουδαίας, στρατιωτικῆς αὐτῷ συμ-
 μαχίας ὑπὸ βασιλέως πεμφθείσης, ταῖς ἀπονοίαις αὐτῶν ἀφειδῶς χρώμενος ἐπεξήκει, μυριάδας ἀθρόως ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν διαφθεῖρων πολέμου τε νόμῳι τὰς χώρας αὐτῶν ἐξανδραποδιζόμενος. (2) ἐστρατήγει δὲ τότε Ἰουδαίαν Βαρ-
 20 χωχεβας ὄνομα, ὃ δὴ ἀστέρα δηλοῖ . . . (3) ἀκμάσαντος δὲ τοῦ πολέμου ἔτους ὀκτωκαι-
 25 δεκάτου τῆς ἡγεμονίας κατὰ Βηθθηρα (πολίχνη τις ἦν ὀχυρωτάτη, τῶν Ἱεροσολύμων οὐ σφόδρα πόρρω διεστώσα) . . . καὶ τοῦ τῆς ἀπονοίας αὐτοῖς αἰτίου τὴν ἀξίαν ἐκτίσαντος δίχην, τὸ πᾶν ἔθνος ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα γῆς πάμπαν ἐπιβαίνειν εἰργεταὶ νόμου δόγματι καὶ διατάξεσιν Ἀδριανοῦ, ὡς ἂν μῆδ' ἐξ ἀπόπτου θεωροῖεν τὸ πατρῷον ἔδαφος ἐγκλευσαμένου· Ἀρίστων ὁ Πελλαῖος (201 F I) ἱστορεῖ. (4) οὕτω δὴ τῆς
 25 πόλεως εἰς ἐρημίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους παντελῆ τε φθορὰν τῶν πάλαι οἰκητόρων ἐλθούσης ἐξ ἀλλοφύλου τε γένους συνοικισθείσης, ἢ μετέπειτα συστάσα Ῥωμαικὴ πόλις τὴν ἐπω-
 νυμίαν ἀμείψασα εἰς τὴν τοῦ κρατούντος Αἰλίου Ἀδριανοῦ τιμὴν Αἰλία προσαγορεύεται. (5) καὶ δὴ τῆς αὐτόθι ἐκκλησίας ἐξ ἔθνῶν συγκροτηθείσης, πρῶτος μετὰ τοὺς ἐκ περι-
 30 12-14; APPIAN. Syr. 252; LYDUS De mens. I, 18.

— IBERER

s. Spanien.

XIII. KAPPADOKIEN

738. EUSTOCHIOS VON KAPPADOKIEN

Um 350^p

35

T

1 (IV 3) SUDA s.v. Εὐστόχιος Καππαδόκης· σοφιστής· ἔγραψε τὰ κατὰ

5 τούρβωνα ATERB¹ (COG.) DMA τούνομα B¹ den tribunen Σ 9 Λουσίαι: (cf. Cassius Dio 68, 32, 3) λουκία ΠΣΑ *Lysiae* Hier. *Chron. ol.* 223, 3 Λυσίαι Synk. P. 657, 9 κυήτω A *Quieto* Rufin, Hier κούνω, κόντω, κόντω γ 18 τότε Ιουδαίων BD τ. ἰ. δεῦτερος ττηνικαῦτα M ἰ. ττην. ATER 20 ἡγεμονίας ἀδριανοῦ A πολλήν ἤτις M πόλιν ἤτις A 23 νόμου ΠΣ *divinae legis* Rufin *Romanis interdictionibus* Hier. *Chron. ol.* 228 δόγμασι TERM 24 πελλαῖος ABE Rufin παλαιὸς TERDM 25 τε OM. TER καὶ παντελῆ A

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

46

Κώνσταντα τὸν βασιλέα (337-350)· καὶ Ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.

F

1. APXAIΟΛΟΓΙΑ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

5

2. OHNE BUCHTITEL

1 STEPH. BYZ. s.v. Παντικάπαιον· πόλις μεγίστη, τῶν κατὰ Βόσπορον μητρόπολις. ὠικήθη δὲ παρὰ Αἰήτου παιδός, λαβόντος τὸν τόπον παρ' Ἀγαήτου Σκυθῶν βασιλέως καὶ καλέσαντος τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Παντικάπου. ὁ πολίτης Παντικαπαιεύς· λέγεται καὶ Παντικαπαιάτης· ἔστι δὲ Παντικαπεύς ὡς ἀπὸ τοῦ Παντικάπη, ὡς τοῦ Σινώπη τὸ Σινωπεύς. τὸ δὲ Παντικάπη (?) κεῖται παρὰ Εὐστοχίῳ.

XIV. KARIEN

739. ALEXANDROS DER CHERSONHSITE (KARIEN)

T

15 1 (III 206) SCHOL. APOLL. RHOD. I, 925: ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσόνησος Καρίας, ἐνθεν ἦν Ἀλέξανδρος ὁ περὶ Καρίας γράψας.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΙΑΣ (?)

— ALEXANDROS (POLYHISTOR) VON MILET

20

ΠΕΡΙ ΚΑΡΙΑΣ (ΚΑΡΙΚΑ)

273 F 21-28; 97 (?); II3; I22.

740. APOLLONIOS VON APHRODISIAS (KARIEN)

T

1 (IV 310) SUDA s.v. Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς· ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέγραφε Καρικά· Περὶ Τράλλεων· Περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ (T 232 Kern).

1 Κώνσταντα: κωνσταντῖνον F; s. Komm. 2 λοιπῶν: ἄλλων? Mue 6-9: kürzer Eust. Dion. Per 311 6 παντικάπιον R 7 'excidit nomen filii; nec Αἰήτου sanum videtur' Mei 7 ἀγαήτου τοῦ R 9 παντηκάπου R ἀντικάπου P παντικάπα Pal (Salm?) παντηκαπαιεύς R παντηκαπαιάτης R Παντικαπαιάτης Xyl Παντικαπαιάτης Eckhel (cf. Head H.N.* p. 281) δὲ <καί>? Mei 10 παντικαπεύς Pal (Salm?) ἀντικαπαιεύς P om. RV ἀπὸ τοῦ Π. ὡς τοῦ om. P 11 παντικάπη RV παντικαπαιάτης P 25 καὶ ζ κατὰ τῶν ο

Hellenis
Zeit?

c. 80/3

Kaiserzeit

F

ΚΑΡΙΚΑ

Α

1 (1) STEPH. BYZ. s.v. Κουρόπολις· πόλις Καρίας· Ἀπολλώνιος Καρι-
5 κῶν ἄ. τὸ ἐθνικὸν Κουροπολίται.

Δ

*2 (2) STEPH. BYZ. s.v. Βάργασα· πόλις Καρίας· ἀπὸ Βαργάσου τοῦ υἱοῦ
Βάργης καὶ Ἑρακλέους, ὃν ἐδίωξε Λάμος ὁ Ὀμφάλης καὶ Ἑρακλέους, ὡς
Ἀπολλώνιος Καρικῶν δ. τὸ ἐθνικὸν Βαργασηνός, ὡς αὐτὸς (F 12) ις (?).

10 3 (4) STEPH. BYZ. s.v. Ὑδη· πόλις Λυδίας, ἐν ἧι ὠκεὶ Ὀμφάλη δυ-
ναστεύουσα Λυδῶν, Ἰορδάνου θυγάτηρ, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν δ. Ὀμηρος
(Il. H 221) διὰ τοῦ ἄ <<κυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ὑλην ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων>> . . .
Λεάνδρος (492 F 11) δ', ὃν Νικάνωρ παρατίθησιν ἐν Μετονομασίαις (IV), τὴν
αὐτὴν Ὑδην καὶ Σάρδεις φησίν.

15 4 (5) STEPH. BYZ. s.v. Ὑδισσός· πόλις Καρίας· ἀπὸ Ὑδίσσου παιδὸς
Βελλεροφόντου καὶ Ἀστερίας θυγατρὸς Ὑδέου, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν δ.
<<ἐξ ὧν ἐγεννήθη Ὑδης (?), ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις Ὑδισσός>>. ὁ πο-
λίτης Ὑδισσεύς, ὡς αὐτὸς Ἀπολλώνιος φησιν.

5 (3) STEPH. BYZ. s.v. Κύον· πόλις Καρίας· Ἀπολλώνιος δ Καρικῶν·
20 ἡ πρότερον Κανήβιον. τὸ ἐθνικὸν Κυίτης.

Ε

6 (6) STEPH. BYZ. s.v. Ὑλλούαλα· δῆμος Καρίας· Ἀπολλώνιος ἔ
Καρικῶν <<Κἄρες δὲ τόπον ἐκεῖνον, ἐνθα Ὑλλος ἀπώλετο, Ὑλ-
λούαλαν ὠνόμασαν, καὶ ἔδος ἐνταῦθα ἐδείμαντο Ἀπόλλωνος·
25 καὶ νῦν ἔτι περὶ τὸν θεὸν δῆμός ἐστιν Ὑλλούαλα λεγόμενος>>. ἄλλα γὰρ οἱ Κἄρες τὸν ἵππον ἔλεγον>>, ὡς καὶ πρότερον (s.v. Ἀλάβανδα)
εἴρηται.

7 Βάργασα ο (Strab. 14, 2, 15; Head HN³ p. 612): Βάργαζα Ptolem. 5, 2, 15
8 δν - Ἑρακλέους om. R 9 ἀπολλώνιος RV ἀπολλῶ P δ RV β P ις RV ιγ P
11 Ἰορδάνου ο Ἰαρδάνου Holste, v ἀπολλ' P 13 Λεάνδρος VP νέανδρος (? aus
λε- cog.) R δν Νικάνωρ Mei δν Ικάνωρ R ὁ νικάνωρ VP 15 Ὑδισσοῦ Mei
16 Ὑδέου (aus -αίου cog. R¹) ο Ὑδέως Salm ἀπολλῶ^{H'} (auch lin. 18) P 17
ἐγενήθη VP ὕδης R ὕδης VP Ὑδισσός Salm, v ὕδης R 19 κύων R
23 Κἄρες Salm κάρης (cf. Steph. Byz. s.v. Κρυασσός?) ο <τὸν τόπον v ἐκεῖνοι P
23-24 ὕλλ' αλαν R¹ ὕλλούαλαν P 24 ὠνόμασεν P ἐδείματο ἀπόλλωνι P 25
παρὰ τὸν θεὸν Pν περὶ τὸ ἔδος Salm περὶ τὸν νεὼν Mei 26 ἄλλα (R s.v. Ἀλά-
βανδα) v ἄλλα ο

Ζ

7 (7) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρκόνησος· νῆσος Καρίας. Ἀπολλώνιος ζ Καρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκονήσιος.

8 (8) a) STEPH. BYZ. s.v. Χρυσασορίς· πόλις Καρίας, ἡ ὕστερον Ἰδριάς ὀνομασθεῖσα. Ἀπολλώνιος ἐν ζ Καρικῶν. «καὶ πρώτη πόλις τῶν ὑπὸ Λυκίων κτισθεισῶν». τὸ ἐθνικὸν Χρυσασορεύς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτοῖς. «Ταυροπολιταὶ μὲν συνεμάχουν <καὶ Χρυσασορεῖς> καὶ Πλαρασεῖς». ἔστι καὶ Χρυσασορεῖς δῆμος. Ἐπαφρόδιτος δὲ τὴν Καρίαν πᾶσαν Χρυσασορίδα λέγεσθαι. b) – s.v. Ἰδριάς· πόλις τῆς Καρίας, ἡ πρότερον Χρυσασορίς, ἀπὸ Ἰδρίεω παιδὸς 10 Καρός. ὁ οἰκῶν Ἰδριεὺς, καὶ Ἰδριάς τὸ θηλυκόν. c) – s.v. Πιλάρασα· πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πιλαρασεύς. d) – s.v. Ταυρόπολις· πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ταυροπολίτης.

Θ

*9 (9) STEPH. BYZ. s.v. Τάβαι· πόλις Λυδίας, περὶ ᾧν ὁ χρησμός φησι πρὸς Πισίδας «ἄστὺ Ταβῶν ἐρικυδὲς ἐλευθέρων οἰκίζεσθαι». καὶ Ἀπολλώνιος 15 θ «ἐδέηθησαν ὅπως αὐτοὺς εἰς Τάβας καταγάγωσι» . . . ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Τάβου· ὁ δὲ Τάβος ἤρωσ. οἱ δὲ φασι (742 F 3) τὸν Κιβύραν καὶ Μαρσύαν ἀδελφοὺς τὸν μὲν κτίσαι Κιβύραν πόλιν, τὸν δὲ Τάβας, καὶ καλέσαι ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πέτρας οἰκεῖσθαι. τάβαν γὰρ τὴν πέτραν Ἑλληνες ἐρμηνεύουσιν. ἔνιοι 20 Περαιάς, ἣν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περί Συρίας (273 F 71) ἐρμηνεύει ἀγαθὴν.

Ι

10 (10) STEPH. BYZ. s.v. Νάρκασος· πόλις καὶ δῆμος Καρίας. Ἀπολλώνιος ι Καρικῶν. ὁ δημότης καὶ ὁ πολιτής Ναρκασεύς.

ΙΓ

25 (F 2?)

ΙΕ

11 (10a) a) ET. M. p. 147, 57; Ἀρπασος· ποταμὸς Καρίας, πρότερον

2 ἀρκόνησος (Strab. 14, 2, 16) Pal (?) 4 ἡ ὕστερον Ρ ὅ. ἡ RV Ἰδριάς (b) Holste ἀδριάς ο 5 καὶ ā RP πόλις τῶν V π. τὴν RP 6 κτισθεισῶν Mei κτισθεισῶν Ρ κατὰ R om. V 7 <καὶ Χρ.> Mei Πλαρασεῖς (c) Mei πλαρασεῖς Ρ 8 ἔστι om. V δῆμος Mei μες R(?) δὲ VP δὲ 9-10: Steph. Byz. s.v. Εὐρωπος (richtig Εὐρωμος)· Καρίας, ἣν δὲ Ἰδριάδα ἀπὸ Ἰδριεὺς (Holste Ἰδριος ο) τοῦ Χρυσάσορος u.s.v. Εὐρωμος (F 15) 14 πσιδίας Ρ τάβων ο ἐρικυδεὺς Ρ ἀπολλῶ Ρ 22 νάρκασος (zwischen Ναισσός u. Ναχολία) ο Νάρκασος Holste Νάρκασος? Mei 23 ναρκασεύς Ρ ναρκα- νασεύς R ναρκανασεύς V

Δαφνοῦς καλούμενος. εἴρηται δὲ διὰ τὸ ὀξύτερον τοῦ ροῦ, καὶ ὅτι ἀρπάζει τοὺς παριόντας αὐτῷ· οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν Καρικῶν. b) STEPH. BYZ. s.v. Ἄρπασα· πόλις Καρίας· ἀπὸ Ἄρπασοῦ ποταμοῦ. τὸ ἔθνικόν Ἄρπασεύς.

5

IF

12 (2) STEPH. BYZ. s.v. Βάργασα: s. F 2.

*13 (II) a) STEPH. BYZ. s.v. Λάγινα· πολίχνιον Καρίας. Ἀπολλώνιος Καρικῶν ις. τὸ ἔθνικόν Λαγιναῖος καὶ Λαγινίτης, καὶ θηλυκῶς Λαγινίτις. ἔστι καὶ Λαγίνεια Βιθυνίας. b) STEPH. BYZ. s.v. Ἐκατήσια· οὕτως ἡ Ἰδριάς (F 8) 10 πόλις ἐκαλεῖτο Καρίας. ναὸν γὰρ τεύξαντες οἱ Κἄρες τὴν θεὸν Λαγινίτιν ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ φυγόντος ζώου ἐκεῖ, καὶ τὰ Ἐκατήσια τελούντες οὕτως ἠνόμασαν.

IZ

14 (13) STEPH. BYZ. s.v. Ἄγκυρα (ET. M. p. 184, 36): Ἄγκυρα· πόλις c. 275* 15 Γαλατίας· οἱ δὲ Φρυγίας αὐτὴν ἀναγράφουσιν... οἱ γὰρ ἀπὸ Κελτικῆς Γαλάται, ὡς Στράβων φησὶ ιβ (5, 1) εἰς τούτους πλανηθέντες τοὺς τόπους τριμερεῖς τε γενόμενοι εἰς τοσαύτας μοίρας διενείμαντο τὴν χώραν. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν ιζ Καρικῶν ἱστορεῖ Μιθριδάτη καὶ Ἀριοβαρζάνη νη- 20 λυδας τοὺς Γαλάτας συμμαχήσαντας διώξαι τοὺς ὑπὸ Πτολεμαίου σταλέντας Αἰγυπτίους ἄχρι θαλάσσης, καὶ λαβεῖν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολιισμόν λαβόντας χώραν κτίσαι, καὶ ὀνομάσαι οὕτως.

15 (12) STEPH. BYZ. s.v. Εὐρωμος· πόλις Καρίας· ἀπὸ Εὐρώμου τοῦ Ἰδριέως Καρός. τὸ ἔθνικόν Εὐρωμεύς. Ἀπολλώνιος ιζ Καρικῶν.

IH

25 16 (14) STEPH. BYZ. s.v. Χωλὸν τεῖχος· πόλις Καρίας, ὡς Ἀπολλώνιος ιη Καρικῶν. τὸ ἔθνικόν Χωλοτειχίτης.

2. ΠΕΡΙ ΤΡΑΛΛΕΩΝ 3. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩ

(T 1)

1 ὀξύτερον (Epit.) V ἡ ὅτι V [καὶ] ὅτι? 2 αὐτὸν V 2-3 οὕτως - Καρικῶν om. V 3 ἄρπασα - ποτ. om. P ἄρπασα V 7 Λάγινα (τὰ Λάγινα Strab. 14, 2, 25; 29 [λαγγίνων ο]) Mei λάγινα V λάγινα (?) R λαγινία P καρία P Ἀπολλώνιος Mei ἀπόλλωνος RV ἀπολλόδωρος P 8 θηλυκὸν R 9 Ἐκατήσια Mei ἐκατήσια ο Ἰδριάς Mei ἰδριάς ο 10 Λαγινίτιν (a) Mei λαγινίτιν (corr. m. 1) R λαγινίτην PV 11 Ἐκατήσια Berkel ἐτήσια ο οὕτως Mei οὐ (s.l.) R (m. 1?) om. PV 14 Γαλατίας P Et om. (lac. indic.) RV 15-16 τριμερεῖς P 20 21 16-21 ἱστορεῖ Μιθριδάτη καὶ Ἀριοβαρζάνη, νηλυδας τοῖς Γαλάταις συμμαχήσαντας, διώξας τοὺς - πολιισμόν δούς χώραν - οὕτως Et 17-18 Μιθριδάτη - Γαλάτας Γροπον μιθριδάτην κ. ἀριοβαρζάνη νηλυδας (-τας P) τοῖς γαλάταις ο 19 λαβεῖν Xyl λαβὼν ο 23 ἰδριέως P

— LEON VON ALABANDA

Nicht vor s. I

ΚΑΡΙΚΑ Α - Δ

278 T I.

741. PHILIPPUS VON THEANGELA

(s. III?)

5

ΚΑΡΙΚΑ

1 (IV 474, 2) STRABON 14, 2, 28 p. 662: (diskussion von Καρῶν βαρβαροφώνων II. B 867) οὐδὲ γε ὅτι τραχυτάτη ἢ γλῶττα τῶν Καρῶν· οὐ γάρ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμειγμένα, ὡς φησι Φίλιππος ὁ τὰ Καρικὰ γράψας.

10 2 (I) ATHEN. 6, 101 p. 271 B: Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ Περὶ Καρῶν καὶ Λελέγων συγγράμματι καταλέξας τοὺς Λακεδαιμονίων ἐλωτας καὶ τοὺς Θετταλικούς πενέστας καὶ Κᾶράς φησι τοῖς Λέλεξιν ὡς οἰκέταις χρῆσασθαι πάλαι τε καὶ νῦν.

3 (3) SCHOL. EURIP. *Rhes.* 509: κακῶι δὲ μερμέρωι] μήποτε πρὸς τὸ 15 χεῖρον μετέστραπται ἀπὸ τοῦ τερμέρου, ἔν' ἦι παρὰ τὴν παροιμίαν 'Τερμέρια κακά', ὑπὲρ ὧν Φίλιππος ἐν τῷ Περὶ Καρῶν συγγράμματι φησιν οὕτως· «Τέρμερον καὶ Λύκον Λέλεγας γενέσθαι θηριώδεις τὴν φύσιν (τοῦτον δὲ τὸν Τέρμερον πόλιν οἰκίσαι, ἣν δὴ ἀπ' αὐτοῦ Τέρμερον ὠνομάσθαι)· τούτους δὲ φασὶ πρῶτους ληιστεῦσαι, 20 καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ Καρίαν, ἀλλὰ καὶ σχεδίας ἐκ ῥιπῶν ποιήσαντας εἰς Κῶ ἐκπλεῖν».

ZWEIFELHAFTES

*4 (4) PLUTARCH. *Alex.* 46, 1: ἐνταῦθα δὲ πρὸς αὐτὸν (*scil.* Ἀλέξανδρον τὸν Ὀρεξάρτην διαβάντα ποταμόν) ἀφικέσθαι τὴν Ἀμαζόνα οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ὧν καὶ 25 Κλείταρχος ἐστίν (137 F 15) καὶ Πολύκλειτος (128 F 8) καὶ Ὀνησίκριτος (134 F 1) καὶ Ἀντιγένης (141 F 1) καὶ Ἰστρος (334 F 26). (2) Ἀριστόβουλος (139 F 21) δὲ καὶ Χάρης ὁ εἰσαγγελεὺς (125 F 12), πρὸς δὲ τούτοις Ἐκαταῖος ὁ Ἐρετριεὺς (VI) καὶ Πτολεμαῖος (138 F 28) καὶ Ἀντικλείδης (140 F 12) καὶ Φίλων ὁ Θηβαῖος (VI) καὶ 30 † Φίλιππος ὁ εἰσαγγελεὺς † καὶ Φίλιππος ὁ Χαλκιδεὺς (VI) καὶ Δούρις ὁ Σάμιος (76 F 46) πλάσμα φασὶ γεγονέναι τοῦτο.

5 STEP. BYZ. s.v. Κασταλία· πόλις Κιλικίας. Θεαγένης ἐν Καρικοῖς (774 F 16). τὸ ἔθνικόν Κασταλιώτης.

7 βραχυτάτη Cx 7-9: cf. Schol. B II. B 867 ἢ βαρβαροφωνεῖν ἐστὶ τὸ τοὺς ἐπιμυνημένους Ἑλλήσι βαρβάρους ἐλληνίζειν μὲν διδάσκεισθαι, τῆι φωνῇ δὲ μὴ καθαρεύειν 17-21: verkürzt; s. Komm. 18 τοῦτον A τούτων Schwartz οἰκίσαι A (?) 20 Καρίαν * * Schwartz ἐκ Cobet καὶ A 21 ἐκπλεῖν ν ἐξπλεῖν A διαπλεῖν Wil 27 πρὸς - Ἐρετριεὺς C; hinterer Φιλ. ὁ εἰσαγγελεὺς γ 29 εἰσαγγελεὺς: Θεαγγελεὺς Reinesius, v 31 ὁ Θεαγγελεὺς ἐν Καρικοῖς Hecker, Wil (*Hxpl.*) <Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν Κ. (s. Komm.)?

— THEAGENES

ΚΑΡΙΚΑ

S. 741 F 5.

— SKYLAX VON KARYANDA

(s. III/II*?)

5 ΤΑ ΚΑΤΑ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΝ ΤΟΝ ΜΥΛΑΣΣΩΝ ΒΑΣΙΛΕΑ
S. 709 T I.

— DEMODAMAS

c. 300/280*

ΠΕΡΙ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΟΥ

No. 428.

10

— ARISTOTELES

s. IV 2*

(ΙΑΣΕΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ)

IV.

— APOLLONIOS VON RHODOS

s. III*

ΚΑΥΝΟΥ ΚΤΙΣΙΣ

15 IV.

— CHRISTODOROS VON KOPTOS

491/518^p

ΠΑΤΡΙΑ ΤΡΑΛΛΕΩΝ — ΠΑΤΡΙΑ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΔΟΣ

No. 283.

742. ANHANG

20 1 STEPH. BYZ. s.v. 'Αλικαρνασσός· πόλις Καρίας. † Ἄνθης φησιν ἀπὸ τοῦ ἀλλ' περιέχεσθαι τὴν Καρίαν. αὐτὸς δὲ ὁ Ἄνθης ἐκ Τροϊζῆνος μετώικησε, λαβὼν τὴν Δύμαιναν φυλὴν, ὡς Καλλίμαχος (F 703 Pf)· ἢ ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν ἀπὸ Τροϊζῆνος, ὡς Ἀπολλόδωρος (244 F 291). ἐκαλεῖτο δὲ Ἴσθμὸς καὶ Ζεφύριον, ὡς Φίλων (790 F 23), καὶ Ζεφυρία.

25 2 STEPH. BYZ. s.v. Σύρνα· πόλις Καρίας. ἐκτισται δὲ ὑπὸ Ποδαλειρίου <ὡς * >· ἐκπεσόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Καρίαν σωθῆναι ὑπὸ τινος αἰγοβοσκοῦ, καὶ ἀχθῆναι πρὸς Δαμαιθὸν Καρίας βασιλέα, οὗ τὴν θυγατέρα Σύρναν ἀπὸ στέγους πεσοῦσαν ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθῆναι. φησὶ δὲ οὕτως· <ἀθυμοῦντος δὲ τοῦ Δαμαιθίου, τὸν Ποδαλειρίου ἀφ' ἑκατέρου τῶν βραχιόνων αἵμα

20 <ῆν> 'Α. φασὶν <ὠνόμασεν> ο. φησὶν <ὁ * > Mei 21 ἀλλ' (Oros Et. Gen.) Salm ἀλλὰ ο οὔτος δὲ? Mei μετώικησε Mei -ισε ο 24 ζεφύριον RV -ια P ζεφυρία RP -ίων V 25 Σύρνα: Σύρνος p. 720, 3; Theopomp. 115 F 103 § 14; Pausan. 3, 26, 10 26 < > Jac αἰγοβοσκοῦ: νομέως s.v. Βυβασσός 27 δαμαιθόν ο Μίμαιθος s.v. Πρυμνησία? βασιλέα P -έως V comp. R 27-28 πεσοῦσαν ἀπὸ (τοῦ add. Mei) τέγους P 28 δὲ om. P 29 δαμαιθίου RP δαμαιθίου V

ἀφελόντα σῶσαι τὴν παῖδα, τὸν δὲ θαυμάσαντα συνοικίσει αὐτῶι τὴν παῖδα, καὶ δοῦναι τὴν χερρόνησον, ἐν ἧι δύο πόλεις κτίσαντα τὴν μὲν ἀπὸ γυναικὸς Σύρνον, τὴν δ' ἐτέραν ἀπὸ τοῦ σώσαντος αὐτὸν νομῆως <Βυβασσὸν καλέσαι> ».

5 3 STEPH. BYZ. s.v. Τάβαι: (κτίσις von Kibyra und Tabai: ἔνιοι) 740 F 9.

4 a) HERODT. I, 171, 2: εἰσι δὲ τούτων Κᾶρες μὲν ἀπιγμένοι ἐς τὴν ἡπειρον ἐκ τῶν νήσων· τὸ γὰρ παλαιὸν ἐόντες Μίνω 10 κατήκοοι καὶ καλεόμενοι Λέλεγες εἶχον τὰς νήσους, φόρον μὲν οὐδένα ὑποτελέοντες, ὄσον καὶ ἐγὼ δυνατός εἰμι <ἐπι> μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῆι, οἱ δὲ ὄκως Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν οἱ τὰς νέας. (3) ἄτε δὴ Μίνω τε 15 κατεστραμμένου γῆν πολλὴν καὶ εὐτυχεύοντος τῶι πολέμωι, τὸ Καρικὸν ἦν ἔθνος λογιμώτατον τῶν ἐθνῶν ἀπάντων κατὰ τοῦτον

ἄμα τὸν χρόνον μακρῶι μάλιστα. (4) καὶ σφι τριεῖς ἐξευρήματα ἐγένετο, τοῖσι οἱ "Ἐλληνες ἐχρήσαντο· καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπίδεσθαι Κᾶρες εἰσι οἱ καταδέ- 20 ξαντες, καὶ ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημήια ποιεῖσθαι, καὶ ὄχανα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρῶτοι· τῆς δὲ ἄνευ ὄχάνων ἐφόρουν τὰς ἀσπίδας πάντες οἱ περ ἐώθησαν ἀσπίσι χρᾶσθαι, τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰηκίζοντες, περὶ τοῖσι αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὅμοιοι περικείμενοι. μετὰ δὲ [τοῦς Κᾶρας] χρόνωι ὕστερον πολλῶι Δωριεῖς τε καὶ "Ἰωνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων, καὶ οὕτως ἐς τὴν ἡπειρον ἀπίκοντο. 25 κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρήτες λέγουσι γενέσθαι, οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογεῖουσι τοῦτοισι οἱ Κᾶρες, ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἐαυτοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπειρώτας καὶ τῶι οὐνόματι τῶι αὐτῶι αἰεὶ διαχρωμένους τῶι περ νῦν. (6) ἀποδεικνύσι δὲ ἐν Μυλάσοισι Διὸς Καρίου ἱρὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι μέτεστι ὡς κασιγνήτοισι ἐοῦσι τοῖσι Κασί· τὸν γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν Μυσὸν λέγουσι εἶναι 30 Καρὸς ἀδελφεοῦς· τοῦτοισι μὲν δὴ μέτεστι, ὅσοι δὲ ἐόντες ἄλλου ἔθνους ὁμόγλωσσοι τοῖσι Κασί ἐγένοντο, τοῦτοισι δὲ οὐ μέτα.

(172) οἱ δὲ Καῦνιοι αὐτόχθονες δοκέειν ἐμοὶ εἶναι, αὐτοὶ μέντοι ἐκ Κρήτης φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασι δὲ γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος - ἢ οἱ Κᾶρες πρὸς τὸ Καυνικόν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι, νόμοισι δὲ χρέωνται κεχωρισμένοι 35 πολλῶν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ Καρῶν. τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα διαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ. (2) ἱδρυθέντων δὲ σφι ἱρῶν ξεινικῶν μετέπειτα, ὡς σφι ἀπέδοξε (ἔδοξε δὴ τοῖσι πατρίοισι μόνον

1 συνοικίσει Mei -ῖσαι R^v -ῖσαι R^eP

4 <B. κ.> (s.v. Βυβασσός) Mei

12 <ἐπι> Werfer 16-17 λογιμώ-
τατον: δοκιμώτατον STEPH. BYZ. s.v.
Καρία

22 χρᾶσθαι v χρέεσθαι o

[γάρ] Stein 23 περικείμενοι Cobet

37 δὴ: δὲ Ald, v

b) STRABON 14, 2, 27: πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλιστα ὁμολογούμενος ἐστὶν οὗτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο, τότε Λέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους οἴκουσι, εἰτ' ἡπειρώται γενόμενοι πολλὴν τῆς παραλλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατ- ἔχοντας ἀφελόμενοι (καὶ οὗτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελασγοί)· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ "Ἐλληνες, "Ἰωνές τε καὶ Δωριεῖς.

(4) καὶ σφι τριεῖς ἐξευρήματα ἐγένετο, τοῖσι οἱ "Ἐλληνες ἐχρήσαντο· καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπίδεσθαι Κᾶρες εἰσι οἱ καταδέ- 20 ξαντες, καὶ ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημήια ποιεῖσθαι, καὶ ὄχανα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρῶτοι· τῆς δὲ ἄνευ ὄχάνων ἐφόρουν τὰς ἀσπίδας πάντες οἱ περ ἐώθησαν ἀσπίσι χρᾶσθαι, τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰηκίζοντες, περὶ τοῖσι αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὅμοιοι περικείμενοι. μετὰ δὲ [τοῦς Κᾶρας] χρόνωι ὕστερον πολλῶι Δωριεῖς τε καὶ "Ἰωνες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων, καὶ οὕτως ἐς τὴν ἡπειρον ἀπίκοντο. 25 κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας οὕτω Κρήτες λέγουσι γενέσθαι, οὐ μέντοι αὐτοὶ γε ὁμολογεῖουσι τοῦτοισι οἱ Κᾶρες, ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἐαυτοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπειρώτας καὶ τῶι οὐνόματι τῶι αὐτῶι αἰεὶ διαχρωμένους τῶι περ νῦν. (6) ἀποδεικνύσι δὲ ἐν Μυλάσοισι Διὸς Καρίου ἱρὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι μέτεστι ὡς κασιγνήτοισι ἐοῦσι τοῖσι Κασί· τὸν γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν Μυσὸν λέγουσι εἶναι 30 Καρὸς ἀδελφεοῦς· τοῦτοισι μὲν δὴ μέτεστι, ὅσοι δὲ ἐόντες ἄλλου ἔθνους ὁμόγλωσσοι τοῖσι Κασί ἐγένοντο, τοῦτοισι δὲ οὐ μέτα.

3 ἀπὸ <τῆς> γ. Mei Σύρνον Holste

17 δωριεῖς D οἱ δωριεῖς γ

[τοὺς Κ.] Jac

κρᾶσθαι θεοῖσι), ἐνδύντες τὰ ὅπλα ἅπαντες Καύνιοι ἠβηθόν, τύπτοντες δόρασι τὸν ἥρα μέχρι οὐρανῶν τῶν Καλυνδικῶν εἶποντο, καὶ ἔφασαν ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. (173) καὶ οὗτοι μὲν τρόποισι τοιοῦτοισι χρέωνται, οἱ δὲ Λύκιοι κτλ.

- 5 PLUTARCH. *Aet. Gr.* 45 p. 301 F: διὰ τί τοῦ Λαβρανδέως Διὸς ἐν Καρίαι τὸ ἄγαλμα πέλεκυν ἠρμένον, οὐχὶ δὲ σκῆπτρον ἢ κεραυτὸν πεποιήται; ὅτι Ἡρακλῆς Ἴππολύτην ἀποκτείνει καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὅπλων αὐτῆς λαβῶν τὸν πέλεκυν Ὀμφάλῃ δῶρον δέδωκεν. οἱ δὲ μετ' Ὀμφάλῃν Λυδῶν βασιλεῖς ἐφόρουσιν αὐτὸν ὡς τι τῶν ἄλλων ἱερῶν ἐκ διαδοχῆς παραλαμβάνοντες, ἄχρι Κανθαύλης ἀπαξιώσας ἐνὶ τῶν ἑταίρων φορεῖν ἔδωκεν. ἐπεὶ δὲ Γύγης ἀποστάς ἐπολέμει πρὸς αὐτόν, ἦλθεν Ἀρσηλις ἐκ Μυλασσέων ἐπίκουρος
- 10 τῷ Γύγῃ μετὰ δυνάμεως, καὶ τὸν τε Κανθαύλην καὶ τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ διαφθείρει, καὶ τὸν πέλεκυν εἰς Καρίαν ἐκόμισε μετὰ τῶν ἄλλων λαφύρων. καὶ Διὸς ἄγαλμα κατασκευάσας τὸν πέλεκυν ἐνεχείρισε, καὶ Λαβρανδέα τὸν θεὸν προσηγόρευσε. Λυδοὶ γὰρ λάβρυν τὸν πέλεκυν ὀνομάζουσι.

- 6 PLUTARCH. *Aet. Gr.* 46 p. 302 AB: διὰ τί Τραλλιανοὶ καθαρτῆρα καλοῦσι τὸν ὄροβον, καὶ χρῶνται μάλιστα πρὸς τὰς ἀφοσιώσεις καὶ τοὺς καθαρμούς; ἢ ὅτι Λέλεγες καὶ Μινύαι (?) τὸ παλαιὸν ἐξελάσαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεῖχον, ὕστερον δ' οἱ Τραλλιανοὶ καταθόντες καὶ κρατήσαντες, ὅσοι τῶν Λελέγων οὐ διεφθάρησαν οὐδ' ἔφυγον, ἀλλὰ δι' ἀμηχανίαν βίου καὶ ἀσθένειαν ὑπελείφθησαν αὐτόθι, τούτων οὐδένα λόγον ἔχοντες οὔτε ζῶντων οὔτ' ἀπολλυμένων, νόμον ἔθεντο, τὸν κτείναντα Μινύην (?)
- 20 ἢ Λέλεγα Τραλλιανῶν καθαρὸν εἶναι, μέδιμον ὀρόβων ἀπομετρήσαντα τοῖς οἰκείοις τοῦ φονευθέντος;

- 7 SUDA s.v. Θεοδέκτης Ἀριστάνδρου· Φασηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ, τραπεὶς δὲ ἐπὶ τραγωιδίας. . . οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἴσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος (115 T 6) ἐπὶ τῆς ρς Ὀλυμπιάδος (356/2) εἶπον ἐπιτάφιον
- 25 ἐπὶ Μαυσώλῳ. . . , καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκίμησας ἐν ἧι εἶπε τραγωιδία· ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομον ἔχειν τὰ πρωτεῖα.

8 STRABON 14, 2, 3 p. 652: ἀπέστησαν δὲ ποτε Καύνιοι τῶν Ῥοδίων, κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπέληφθησαν πάλιν· καὶ ἐστὶ λόγος Μόλωνος (no. 728) κατὰ Κανίων.

- 9 VITRUV. *De arch.* 7 praef. 12: *item Arcesius de symmetriis Corinthiis et Ionico*
- 30 *Trallibus Aesculapio, quod etiam ipse sua manu dicitur fecisse, (scil. edidit volumen); de Mausoleo Satyrus et Pytheos (429 T 1).*

XV. KARTHAGO

—. KAISER CLAUDIUS

s. I 1°

KAPXHΔOHIAKA A - H

35 276 T 2.

4 Λαβρανδέως Bernardakis λαβραδ- ο 9 Μυλασσέων Xyl μυλέων ο 12 Λαβρανδέα Bernardakis λαβραδέα ΦαΕ -έως γ 16 (19) Μιλύαι? 20 λέλεγα Φ λελέγην Π 24 ρς Jac ρ̄γ ο ρ̄ζ Clinton 26 σχεῖν Bernhardy 29 Arcesius Rose argelius (archesius 4, 3, 1) ο 31 satyrus ο Pytheos v phiteus (phyleos) ο

743. HIPAGORAS

(s. III°?)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ Α - ?

1 (IV 430) ATHEN. I4, 27 p. 630 A: και τελεσιὰς δ' ἐστὶν ὄρχησις καλουμένη. στρατιωτικὴ δ' ἐστὶν αὐτὴ ἀπὸ τινος ἀνδρὸς Τελεσιῶ λαβοῦσα τοῦνομα, μεθ' ὧτων τὸ πρῶτον αὐτὴν ἐκείνου ὄρχησαμένου, ὡς φησὶν Ἰππαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας.

— POLEMON VON ILION

c. 200/180

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙ ΠΕΠΛΩΝ

IV.

10

744. ANHANG

1 SERV. VERGIL. A. 4, 670: *Karthago aut antiqua Tyros] vel nobilem dicit vel illud ostendit, quia Carthago ante Byrsa, post Tyros dicta est, post Carthago a Cartha oppido, unde fuit Dido, inter Tyron et Beryton.* 794 F 10; 18. — Philistos 556 F 47; Timaios 566 F 60; 82; Menandros 783 F I § 125.

15 2 ISOKRAT. *Nikohl.* 24: ἐτι δὲ Καρχηδονίουσι καὶ Λακεδαιμονίουσι, τοὺς ἄριστα τῶν ἄλλων πολιτευομένους, οἰκοὶ μὲν ὀλιγαρχομένους, παρὰ δὲ τὸν πόλεμον βασιλευμένους.

3 a) PLATON *Legg.* I p. 637 DE: ἐτι γὰρ οὖν εἰπωμεν πλείω περὶ ἀπάσης μέθης· οὐ γὰρ σμικρὸν ἐστὶν τὸ ἐπιτήδευμα οὐδὲ φαύλου διαγῶναι νομοθέτου. λέγω δ' οὐκ οἴνου περὶ πόσεως τὸ παράπαν ἢ μή, μέθης δὲ αὐτῆς πέρι, πότερον ὡσπερ Σκύθαι χρώνται καὶ Πέρσαι χρηστότερον, καὶ ἐτι Καρχηδόνιοι καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Θραϊκες, πολεμικὰ σύμπαντα ὄντα ταῦτα γένη, ἢ καθάπερ ὑμεῖς (*scil.* οἱ Λακεδαιμόνιοι)· ὑμεῖς μὲν γὰρ, ὅπερ λέγεις, τὸ παράπαν ἀπέχεσθε, Σκύθαι δὲ καὶ Θραϊκες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι . . . Πέρσαι δὲ σφόδρα μὲν χρώνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς ἃς ὑμεῖς ἀποβάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων. b) — 2 p. 674 AB: . . . οὐκ ἂν τιθείμην ταύτην τὴν ψῆφον, ὡς δεῖ ποτε μέθῃ χρῆσθαι ταύτην τὴν πόλιν ἢ τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ἐτι μᾶλλον τῆς Κρητῶν καὶ Λακεδαιμονίων χρείας προσθείμην ἂν τῷ τῶν Καρχηδονίων νόμῳ, μηδέ ποτε μηδένα ἐπὶ στρατοπέδου γεύεσθαι τούτου τοῦ πώματος, ἀλλ' ὑδροποσίαις συγγίγνεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον ἅπαντα· καὶ κατὰ πόλιν μήτε δούλην μήτε δούλον γεύεσθαι μηδέποτε· μηδὲ ἄρχοντας τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ὃν ἂν ἄρχωσιν· μηδ' αὐ κυβερνήτας μηδὲ δικαστὰς ἐνεργούσι ὄντας οἴνου γεύεσθαι τὸ παράπαν· μηδ' ὅστις βουλευσόμενος εἰς βουλὴν ἀξίαν τινὰ λόγου συνέρχεται· μηδὲ γε μεθ' ἡμέραν μηδένα τὸ παράπαν εἰ μὴ σωμαστικὰς ἢ νόσων ἕνεκα, μηδ' αὐ νύκτωρ ὅταν ἐπινοῆσι τις παιδας ποιεῖσθαι ἀνὴρ ἢ καὶ γυνή.

35 4 ARISTOT. *Pol.* 2, 8 p. 1272 b 24: πολιτεύεσθαι δὲ δοκοῦσι καὶ Καρχηδόνιοι καλῶς καὶ πολλὰ περιττῶς πρὸς τοὺς ἄλλους, μάλιστα δ' ἕνα παραπλησίως τοῖς Λάκωσιν. αὐταὶ γὰρ αὐτὴ πολιτεία τρεῖς ἀλλήλαις τε σύνεγγύς πῶς εἰσι, καὶ τῶν ἄλλων πολὺ διαφέ-

12 *cartha* CM *carta* FNLH
byrilon C *pyrilon* M *birillon* F
 29 δούλον - δούλην LO Eus Stob

13 *tyrone* NH *tyrum* L *berylon* NH *beriton* L
 22 ταῦτα AO² ταῦτα τὰ LO 28 ὑδροποσία Stob
 31 μηδ' : οὐδὲ A 35-36 καλῶς καὶ καρχηδόνιοι M² P¹

ρουσιν, ἢ τε Κρητικῆ καὶ ἡ Λακωνικῆ καὶ τρίτῃ τούτων ἢ τῶν Καρχηδονίων. καὶ πολλὰ τῶν τεταγμένων ἔχει παρ' αὐτοῖς καλῶς· σημείον δὲ πολιτείας συντεταγμένης τὸ τὸν δῆμον ἐκούσιον διαμένειν ἐν τῇ τάξει τῆς πολιτείας, καὶ μῆτε στάσιν (ἴδι καὶ ἄξιον εἰπεῖν) γεγενῆσθαι μῆτε τύραννον. (2) ἔχει δὲ παραπλήσια τῇ Λακωνικῇ πολιτεία 5 τὰ μὲν συσσίτια τῶν ἑταιριῶν τοῖς φιδιτίοις, τὴν δὲ τῶν ἑκατῶν καὶ τεττάρων ἀρχὴν τοῖς ἐφόροις (πλὴν οὐ χεῖρον· οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῶν τυχόντων εἰσι, ταύτην δ' αἰροῦνται τὴν ἀρχὴν ἀριστίνδην), τοὺς δὲ βασιλεῖς καὶ τὴν γερούσιαν ἀνάλογον τοῖς ἐκεῖ βασιλεῦσι καὶ γέρουσιν· καὶ βέλτιον δὲ τοὺς βασιλεῖς μῆτε κατὰ τὸ αὐτὸ εἶναι γένος μῆτε τοῦτο τὸ 10 τυχόν, ἢ εἰ τε διαφέρουν ἐκ τούτων αἰρετούς μᾶλλον ἢ καθ' ἡλικίαν· μεγάλων γὰρ κύριοι καθεστῶτες ἂν εὐτελεῖς ὦσι, μεγάλα βλάβτουσι, καὶ ἐβλάψαν ἤδη τὴν πόλιν τὴν τῶν Λακεδαιμονίων. (3) τὰ μὲν οὖν πλεῖστα τῶν ἐπιτιμηθέντων ἂν διὰ τὰς παρεκβάσεις κοινὰ τυγχάνει πάσαις ὄντα ταῖς εἰρημέναις πολιτείας, τῶν δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀριστοκρατίας καὶ τῆς πολιτείας τὰ μὲν εἰς δῆμον ἐκκλίνει μᾶλλον, τὰ δ' εἰς ὀλιγαρχίαν. τοῦ μὲν γὰρ τὰ μὲν προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον οἱ βασιλεῖς κύριοι μετὰ 15 τῶν γερόντων, ἂν ὁμογεμονῶσι πάντες· εἰ δὲ μὴ, καὶ τούτων ὁ δῆμος· ἂ δ' ἂν εἰσφέρωσιν οὗτοι, οὐ διακοῦσαι μόνον ἀποδιδῶσιν τῷ δήμῳ τὰ δόξαντα τοῖς ἄρχουσιν, ἀλλὰ κύριοι κρίνειν εἰσι, καὶ τῷ βουλομένῳ τοῖς εἰσφερομένοις ἀντειπεῖν ἔξεστιν, ὅπερ ἐν ταῖς ἑτέρας πολιτείας οὐκ ἔστιν. (4) τὸ δὲ τὰς πενταρχίας κυρίας οὐσας πολλῶν καὶ μεγάλων ὑφ' αὐτῶν αἰρετάς εἶναι, καὶ τὴν τῶν ἑκατῶν ταύτας αἰρεῖσθαι τὴν μεγίστην 20 ἀρχήν, ἔτι δὲ ταύτας πλείονα ἄρχειν χρόνον τῶν ἄλλων — καὶ γὰρ ἐξεληλυθότες ἄρχουσι καὶ μέλλοντες — ὀλιγαρχικόν· τὸ δὲ ἀμίσθους καὶ μὴ κληρωτάς ἀριστοκρατικόν θετέον, καὶ εἰ τι τοιοῦτον ἕτερον, καὶ τὸ τὰς δίκας ὑπὸ τῶν ἀρχείων δικάζεσθαι πάσας, καὶ μὴ ἄλλας ὑπ' ἄλλων, καθάπερ ἐν Λακεδαίμονι. (5) παρεκβαίνει δὲ τῆς ἀριστοκρατίας ἡ τάξις τῶν Καρχηδονίων μάλιστα πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν κατὰ τινα διανοίαν, ἢ συνδοκίᾳ τοῖς πόλ- 25 λῶς· οὐ γὰρ μόνον ἀριστίνδην ἀλλὰ καὶ πλουτίνδην οἰονταὶ δεῖν αἰρεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας· ἀδύνατον γὰρ τὸν ἀποροῦντα καλῶς ἄρχειν καὶ σχολάζειν. εἴπερ οὖν τὸ μὲν αἰρεῖσθαι

I καὶ λακωνικῆ Π¹ 2 *bene institutae* Aretinus «εὖ» συντ. Schneider «εὖ» τετ. Bergk «καλῶς» συντ.? 2-4: Pol. 5, 6, 2 (= F 4); 5, 10, 3 μεταβάλλει... τυραννίς... καὶ εἰς ἀριστοκρατίαν, ὡσπερ ἡ Χαριλάου ἐν Λακεδαίμονι, καὶ ἐν ἑ Καρχηδόνι (Χαλκηδόνι Hilaris; cf. Meltzer, *Gesch. d. Karth.* II p. 459 f.); 5, 10, 4 ἐν πολλαῖς τε ὀλιγαρχίαις οὐκ ἔξεστι χρηματίζεσθαι, ἀλλὰ νόμοι εἰσὶν οἱ κωλύοντες· ἐν Καρχηδόνι δὲ ἑ δημοκρατουμένη (ἀριστοκρατουμένη Schneider τιμοκρατουμένη New- man [δημ.] Welldon) χρηματίζονται, καὶ οὕτω μεταβεβλήκασιν 3 ἐκούσιον Spengel ἔχουσαν Π² G om. M² P¹ H² ἐν om. M² P¹ 5 φιλιτίοις Π¹ 6 πλὴν, <δ> οὐ χεῖρον, οἱ μὲν [γὰρ (om. P²-³ P³)] Bernays 8 κατὰ τὸ αὐτὸ Π² P¹ κατ' αὐτὸ u. καθ' αὐτὸ r μῆτε Schneider μῆδὲ Π 9 εἰ τε κτλ.: *corrupta et lacunosa*; *senatores iure desiderabat Conring πλουτίνδην creatos* Immisch 12 ὑπόθεσιν <ὑπεναντίω> Bernays 13 πολιτείας <τοῖς Καρχηδονίοις> Susemihl ἐκκλίνει <τοῖς Καρχ.> Thurot 14-18: Wade-Gery *Cl. Q.* 37, 1943, p. 70 f. 14 τὰ δὲ Π¹ H² P³ τὸ δὲ P²-³ P³ 15 καὶ τούτου Bernays τούτων καὶ Susemihl 15-16 εἰσφέρωσιν Π¹ εἰσφέρουσιν οὗτοι Π² H² 16 τὰ δόξαντα: τάζαντα Π¹ 19 ἑκατῶν <καὶ δ> (§ 2) v. Arnim 22 τῶν ἀρχείων πάντων P³ τῶν <αὐτῶν> ἂ. Victorius τινῶν ἀρχείων Cor; cf. Pol. 3, I, 7 καὶ τὰς δίκας δικάζουσι κατὰ μέρος, οἷον ἐν Λακεδαίμονι τὰς τῶν συμβολαίων δικάζει τῶν ἐφόρων ἄλλος ἄλλας, οἱ δὲ γέροντες τὰς φονικὰς, ἑτέρα δ' ἴσως ἀρχὴ τις ἑτέρας. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ περὶ Καρχηδόνια· πάσας γὰρ ἀρχαὶ τινες κρίνουσι τὰς δίκας 23-p. 724, 3: cf. Pol. 4, 5, 11

- πλουτίδην ὀλιγαρχικόν, τὸ δὲ κατ' ἀρετὴν ἀριστοκρατικόν, αὕτη τις ἂν εἴη τάξις τρίτη, καθ' ἣν περ συντέτακται καὶ τοῖς Καρχηδονίοις τὰ περὶ τὴν πολιτείαν· αἰροῦνται γὰρ εἰς δύο ταῦτα βλέποντες καὶ μάλιστα τὰς μεγίστας, τοὺς τε βασιλεῖς καὶ τοὺς στρατηγούς.
- (6) δεῖ δὲ νομίζειν ἀμάρτημα νομοθέτου τὴν παρέμβασιν εἶναι τῆς ἀριστοκρατίας ταύτης
- 5 (kritik am plutokratischen princip) (8) φαῦλον δ' ἂν δόξειεν εἶναι καὶ τὸ πλείους ἀρχὰς τὸν αὐτὸν ἄρχειν, ὅπερ εὐδοκιμεῖ παρὰ τοῖς Καρχηδονίοις (kritik) . . .
- (9) ὀλιγαρχικῆς δ' οὕσης τῆς πολιτείας, ἀριστα ἐκφεύγουσι τῷ πλουτεῖν, αἰεὶ τι τοῦ δήμου μέρος ἐκπέμποντες ἐπὶ τὰς πόλεις· τούτῳ γὰρ ἰῶνται καὶ ποιοῦσι μόνιμον τὴν πολιτείαν. ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶ τύχης ἔργον, δεῖ δὲ ἀστασιάζουσιν εἶναι διὰ τὸν νομοθέτην· νῦν
- 10 δὲ ἂν ἀτυχία γένηται τις, καὶ τὸ πλῆθος ἀποστήι τῶν ἀρχομένων, οὐδὲν ἐστὶ φάρμακον διὰ τῶν νόμων τῆς ἡσυχίας.
- 5 ARISTOT. *Pol.* 5, 6, 2 p. 1307 a 2: (ἐν δὲ ταῖς ἀριστοκρατίαις γίνονται αἱ στάσεις) ἔτι ἐάν τις μέγας ἦ καὶ δυνάμενος ἔτι μειζῶν εἶναι, ἵνα μοναρχῆι, ὥσπερ ἐν Λακεδαιμόνι δοκεῖ Πausanias ὁ στρατηγῆσας κατὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον καὶ ἐν 15 Καρχηδόνι Ἄνων.
- 6 ARISTOT. *Pol.* 7, 2, 5 p. 1324 b 2: οἱ δὲ τὸν δεσποτικὸν καὶ τυραννικὸν τρόπον τῆς (F 3^b) πολιτείας εἶναι μόνον εὐδαίμονά φασιν. παρ' ἐνόιους δ' οὗτος καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας ὄρος, ὅπως δεσπόζωσι τῶν πέλας· διὸ καὶ τῶν πλείστον νομίμων χυδῆν ὡς εἰπεῖν κειμένων παρὰ τοῖς πλείστοις, ὅμως εἰ ποῦ τι πρὸς ἐν οἱ νόμοι βλέπουσι, τοῦ κρατεῖν
- 20 στοχάζονται πάντες, ὥσπερ ἐν Λακεδαιμόνι καὶ Κρήτῃ πρὸς τοὺς πολέμους συντέτακται σχεδὸν ἢ τε παιδεία καὶ τὸ τῶν νόμων πλῆθος· ἔτι δ' ἐν τοῖς ἔθνεσι πᾶσι τοῖς δυναμένοις πλεονεκτεῖν ἢ τοιαύτη τετιμῆται δύναμις, οἷον ἐν Σκύθαις καὶ Πέρσαις καὶ Θραιξί καὶ Κελτοῖς. (6) ἐν ἐνόιους γὰρ καὶ νόμοι τινὲς εἰσι παροξύνοντες πρὸς τὴν ἀρετὴν ταύτην, καθάπερ ἐν Καρχηδόνι φασὶ τὸν ἐκ τῶν κριχῶν κόσμον λαμβάνειν ὄσας ἂν στρατεύσωνται
- 25 στρατείας κτλ. (Makedonen, Skythen, Iberer).
- 7 ARISTOT. *Oecon.* 1, 5, 2 p. 1344 a 31: καὶ ἐπειδὴ ἡ τοῦ οἴνου πόσις καὶ τοὺς ἐλευθέρους ὑβριστὰς ποιεῖ, καὶ πολλὰ ἔθνη ἀπέχεται καὶ τῶν ἐλευθέρων, οἷον Καρχηδόνιοι (F 3^b) ἐπὶ στρατιᾶς . . .
- 8 STRABON I, 4, 9 p. 66: ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ὑπομνήματος οὐκ ἐπαίνεσας (Erato- 30 sthenes) τοὺς δὶχα διαιροῦντας ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος εἰς τε Ἑλληνας καὶ βαρβάρους καὶ τοὺς Ἀλεξάνδρῳ παραινούντας τοῖς μὲν Ἑλλησιν ὡς φίλοις χρῆσθαι, τοῖς δὲ βαρβάρους ὡς πολεμίοις, βέλτιον εἶναι φησὶν ἀρετῆι καὶ κακίαι διαιερεῖν ταῦτα· πολλοὺς γὰρ καὶ τῶν Ἑλλήνων εἶναι κακοὺς καὶ τῶν βαρβάρων ἀστείους, καθάπερ Ἰνδοὺς καὶ Ἀριανούς, ἔτι δὲ Ῥωμαίους καὶ Καρχηδονίους οὕτω θαυμαστῶς πολιτευο- 35 μένους.
- 9 SERV. DAN. VERGIL. *A.* 4, 682: *extincti te meque, soror, populumque patresque* |
- 2 [καὶ] Aretinus 7 ὀλιγαρχικῆς δ' οὕσης (cf. p. 723, 2-4 app.): cf. *Pol.* 4, 5, 11 ὅπου οὖν ἡ πολιτεία βλέπει εἰς τε πλοῦτον καὶ ἀρετὴν καὶ δῆμον, οἷον ἐν Καρχηδόνι, αὕτη ἀριστοκρατικὴ ἐστὶν <στάσις> ἐκφεύγουσι Bernays τῷ πλουτίζειν (*inditando* tr) Schneider 8 <περιοικίδας> πόλεις? cf. *Pol.* 6, 3, 5 τοιοῦτον δὲ τίνα τρόπον Καρχηδόνιοι πολιτευόμενοι φίλον κέχτηνται τὸν δῆμον· αἰεὶ γὰρ τινὰς ἐκπέμποντες τοῦ δήμου πρὸς τὰς περιοικίδας (-δίας P³H³π³) ποιοῦσιν εὐπόρους 17 δ' οὗτος καὶ τ. ν. καὶ τῆς πολιτείας (παιδείας Busse) ὄρος ΓΜ³ δ' οὗτος καὶ τ. πολ. ὄρος τῶν νόμων P¹ δὲ καὶ τ. πολ. οὗτος ὄρος (om. π³H³ ὄρος <καὶ> Congreve) τ. νόμων Π² 20 πολεμίου Π¹ 28 v.l. στρατιᾶν, στρατιᾶν 29 δὲ τοῦ über φησι A δὲ φησι τοῦ B 34 ἀρειανούς ABCI ἀρείους Epit

Sidonios urbemque tuam]. . . et quidam hoc loco volunt tres partes politiae comprehensas, populi, optimatum, regiae potestatis: Cato (F 80 Pet) enim ait de tribus istis partibus ordinatam fuisse Carthaginem.

- 10 a) POLYB. I, 3, 8: ἐπει δ' οὐτε τοῦ Ῥωμαίων οὐτε τοῦ Καρχηδονίων πολιτεύ-
 5 ματος πρόχειρός ἐστι τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἢ προγεγεννημένη δύναμις οὐδ' αἱ
 πράξεις αὐτῶν, ἀναγκαῖον ὑπελάβομεν εἶναι συντάξασθαι ταύτην καὶ τὴν ἐξῆς βύβλον
 πρὸ τῆς ἱστορίας. (5, 1) ὑποθησόμεθα δὲ ταύτης ἀρχὴν τῆς βύβλου τὴν πρώτην
 διάβασιν ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων· αὕτη δ' ἐστὶν συνεχῆς μὲν τοῖς ἀφ' ὧν Τίμαιος (566 T 6)
 ἀπέλιπεν, πίπτει δὲ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ εἰκοστὴν πρὸς ταῖς ἑκατὸν Ὀλυμπιάδα (264/3).
 10 b) - 6, 43: σχεδὸν δὴ πάντες οἱ συγγραφεῖς περὶ τούτων ἡμῖν τῶν πολιτευμάτων παρα-
 δεδώκασι τὴν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, περὶ τε τοῦ Λακεδαιμονίων καὶ Κρητῶν καὶ Μαντινέων,
 ἔτι δὲ Καρχηδονίων· ἐνιοὶ δὲ καὶ περὶ τῆς Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων πολιτείας πεποιθῆναι
 μνήμην. (51) τὸ δὲ Καρχηδονίων πολίτευμα τὸ μὲν ἀνεκαθὲν μοι δοκεῖ καλῶς
 κατὰ γὰρ τὰς ὀλοσχερεῖς διαφορὰς συνεστάσθαι· (2) καὶ γὰρ βασιλεῖς ἦσαν παρ' αὐτοῖς,
 15 καὶ τὸ γερόντιον εἶχε τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸ πλῆθος ἦν κύριον τῶν καθη-
 κόντων αὐτῶν· καθόλου δὲ τὴν τῶν ὅλων ἀρμογὴν εἶχε παραπλησίαν τῇ Ῥωμαίων καὶ
 Λακεδαιμονίων. (3) κατὰ γὰρ μὴν τοὺς καιροὺς τούτους καθ' οὓς εἰς τὸν Ἀννιβιακὸν
 ἐνέβαινε πόλεμον, χεῖρον ἦν τὸ Καρχηδονίων, ἄμεινον δὲ τὸ Ῥωμαίων. (4) ἐπειδὴ
 γὰρ παντὸς καὶ σώματος καὶ πολιτείας καὶ πράξεώς ἐστὶ τις αὐξήσις κατὰ φύσιν, μετὰ δὲ
 20 ταύτην ἀκμῇ, κάπειτα φθίσις, κράτιστα δ' αὐτῶν ἐστὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀκμὴν, παρὰ
 τοῦτο καὶ τότε διέφερον ἀλλήλων τὰ πολιτεύματα. (5) καθ' ὅσον γὰρ ἡ Καρχηδονίων
 πρότερον ἴσχυεν, καὶ πρότερον εὐτύχει τῆς Ῥωμαίων, κατὰ τοσοῦτον ἡ μὲν Καρχηδόν
 ἤδη τότε παρήκμαζεν, ἡ δὲ Ῥώμη μάλιστα τότε εἶχε τὴν ἀκμὴν κατὰ γὰρ τὴν τῆς πολιτείας
 σύστασιν. (6) διὸ καὶ τὴν πλείστην δύναμιν ἐν τοῖς διαβουλοῖς παρὰ μὲν Καρχη-
 25 δονίσις ὁ δῆμος ἤδη μετεἴληφει, παρὰ δὲ Ῥωμαίοις ἀκμὴν εἶχεν ἡ σύγκλητος· (7) ὅθεν
 παρ' οἷς μὲν τῶν πολλῶν βουλευομένων, παρ' οἷς δὲ τῶν ἀρίστων, κατίσχυε τὰ Ῥωμαίων
 διαβούλια περὶ τὰς κοινὰς πράξεις, (8) ἦ καὶ πταίσαντες τοῖς ὄλοις τῶν βουλευέσθαι
 καλῶς τέλος ἐπεκράτησαν τῶν πολέμων τῶν Καρχηδονίων.

- (52) τὰ γὰρ μὴν κατὰ μέρος, οἷον εὐθέως τὰ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρεῖας, τὸ μὲν πρὸς
 30 τὰς κατὰ θάλατταν, ὅπερ εἰκόσ, ἄμεινον ἀσκοῦσι καὶ παρασκευάζονται Καρχηδόνιοι διὰ
 τὸ καὶ πάτριον αὐτοῖς ὑπάρχειν ἐκ παλαιοῦ τὴν ἐμπειρίαν ταύτην, καὶ θαλαττουργεῖν
 μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, (2) τὸ δὲ περὶ τὰς πεζικὰς χρεῖας πολὺ δὴ τι Ῥωμαῖοι
 πρὸς τὸ βέλτιον ἀσκοῦσι Καρχηδονίων. (3) οἱ μὲν γὰρ τὴν ὀλην περὶ τοῦτο ποιοῦνται
 σπουδῆν, Καρχηδόνιοι δὲ τῶν μὲν πεζικῶν εἰς τέλος ὀλιγωροῦσι, τῶν δ' ἱππικῶν βραχεῖάν
 35 τίνα ποιοῦνται πρόνοιαν. (4) αἴτιον δὲ τούτων ἐστὶν ὅτι ξενικαῖς καὶ μισθοφόροις χρώνται
 δυνάμεισι, Ῥωμαῖοι δ' ἐγγχωρίοι καὶ πολιτικαῖς. (10) διαφέρουσι μὲν οὖν καὶ φύσει
 πάντες Ἰταλιῶται Φοινικῶν καὶ Λιβύων τῇ τε σωματικῇ βῶμη καὶ ταῖς ψυχικαῖς τόλμαις,
 μεγάλην δὲ καὶ διὰ τῶν ἐθισμῶν πρὸς τοῦτο τῶν νέων παρόρμησιν. (11)
 ἐν δὲ ῥῆθῃ ἐκαστὸν σημαῖον (die römische sitte der bestattung) (56) καὶ
 40 μὴν τὰ περὶ τοὺς χρηματισμοὺς ἔθῃ καὶ νόμιμα βελτίω παρὰ Ῥωμαίοις ἐστὶν ἢ παρὰ
 Καρχηδονίοις. (2) παρ' οἷς μὲν γὰρ οὐδὲν αἰσχρὸν τῶν ἀνηκόντων πρὸς κέρδος, παρ'

7 ταύτης Gronov ταύτην ο 9 ἀπέλιπεν C -λειπεν γ 14 συνεστᾶσθαι FD
 συνεστάναι HL καθεστάναι K 15 γερόντιον F -τικὸν D^mK 16 αὐτῶι ς αὐτῶν F
 18 <χεῖρον> Hervagius 19 πράξεως: τάξεως Schwei 20 ταύτην F ταῦτ(α) H(K)
 23 παρήκμασεν (G) Hervagius 27 ἦ καὶ ν ἦ καὶ F οἱ καὶ D ἦ καὶ Hervagius
 τῶι ν τὸ F

οἷς δ' οὐδὲν αἰσχίον τοῦ δωροδοκεῖσθαι καὶ τοῦ πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν μὴ καθηκόντων·
 (3) καθ' ὅσον γὰρ ἐν καλῶι τίθενται τὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου χροματισμόν, κατὰ τοσοῦτο
 πάλιν ἐν ὄνειδει ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων πλεονεξίαν. (4) σημεῖον δὲ τοῦτο·
 παρὰ μὲν Καρχηδονίοις δῶρα φανερώς διδόντες λαμβάνουσι τὰς ἀρχάς, παρὰ δὲ Ῥω-
 5 μαιοῖς θάνατος ἐστὶ περὶ τοῦτο πρόστιμον (6) μεγίστην δέ μοι δοκεῖ διαφορὰν
 ἔχειν τὸ Ῥωμαίων πολίτευμα πρὸς βέλτιον ἐν τῇ περὶ θεῶν διαλήψει· (7) καὶ μοι
 δοκεῖ <τὸ> παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὄνειδίζόμενον τοῦτο συνέχειν τὰ Ῥωμαίων πράγ-
 ματα, λέγω δὲ τὴν δεισδαίμονίαν

11 PLUTARCH. *Præc. reip. ger.* 3 p. 799 CD: ὁλον ὁ Ἀθηναίων (*scil.* δῆμος) εὐ-
 10 κινήτος ἐστὶ πρὸς ὀργήν, εὐμετάθετος πρὸς ἔλεον, μᾶλλον ὀξέως ὑπονοεῖν ἢ διδάσκεισθαι
 καθ' ἡσυχίαν βουλόμενος· ὥσπερ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἀδόξοις καὶ ταπεινοῖς βοηθεῖν προθυ-
 μότερος, οὕτω τῶν λόγων τοὺς παιγιώδεις καὶ γελοίους ἀσπάζεται καὶ προτιμᾷ· τοῖς
 μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτὸν μάλιστα χαίρει, τοῖς δὲ σκώπτουσιν ἥμισυ διασχεραίνει· φοβερός
 ἐστὶν ἄχρι τῶν ἀρχόντων, εἰτα φιλόανθρωπος ἄχρι τῶν πολεμίων. ἕτερον ἦθος τοῦ Καρ-
 15 χηδονίων δῆμου· πικρὸν, σκυθρωπὸν, ὑπήκοον τοῖς ἀρχουσι, βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις, ἀγεννέ-
 ατον ἐν φόβοις, ἀγριώτατον ἐν ὀργαῖς, ἐπίμονον τοῖς γνωσθεῖσι, πρὸς παιδιὰν καὶ χάριν
 ἀνήδυντον καὶ σκληρὸν. οὐκ ἂν οὗτοι Κλέωνος ἀξιοῦντος αὐτοῦς, ἐπεὶ τέθυκε καὶ ξένους
 ἐστὶν μέλλει, τὴν ἐκκλησίαν ὑπερθέσθαι, γελᾶσαντες ἂν καὶ κροτήσαντες ἀνέστησαν·
 οὐδ' Ἀλικυβιάδην ὄρτυγος ἐν τῷ λέγειν διαφυγόντος καὶ τρυφώντας, ὅπου καὶ
 20 Ῥέουσιν ἀπέδωκεν ἄν, ἀλλὰ καὶ ἀπέκτειναν ἂν ὡς ὑβρίζοντας καὶ τρυφώντας, ὅπου καὶ
 Ἄνωννα λέοντι χρώμενον σκευοφόρῳ παρὰ τὰς στρατείας αἰτιασάμενοι τυραννικὰ
 φρονεῖν ἐξήλασαν.

12 THEODOROS METOCHITA *Miscellan.* 104 p. 681 ff. Mü - Kie: Περί Καρχη-
 δόνος καὶ τῆς κατ' αὐτὴν πολιτείας. Καρχηδὼν δ' ἐκείνη μεγίστη πόλις [οὐχ ὡς]
 25 εἴ τις ἄλλη τῶν ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀφρικῆς μητρόπολις, τάχα δ' ἂν καὶ πάσης Λιβύης, ἀδέσ-
 ποτος ἐπολιτεύσατο ἐξ ἀρχῆς χρόνοις μακροῖς, οὐτ' αὐτόθεν μοναρχηθεῖσα πάποτε οὔτε μὴ
 ὑπ' ἄλλου τῶν προσοικίων ἐθνῶν Λιβύῃ μέχρις οὐ γέγονεν ὑπὸ Ῥωμαίων, τέως μὲν γε
 πολλὰ σφίσι παρασχούσα πράγματα καὶ μάχαις ἀντισχοῦσα γενναίαις πολλῶν τῶν χρόνων,
 ἀλλ' ὠικεῖτό γε πόλις αὕτη νόμοις ἀριστοκρατικοῖς, καὶ τοσοῦται γε μάλιστ' εὐγενῶς,
 30 ὥστε καὶ οὐδέ τις ἐν αὐτῇ τυραννίδος ἐπιχειρήσεις, ὥσπερ δῆτ' ἐν πλείσταις ἄλλαις τῶν
 ὀλιγαρχουμένων τε καὶ δημοκρατουμένων πόλεων, μνημονεῦται γενέσθαι τὸν αἰετὸν χρόνον,
 καθ' ὃν ἐξὼ δεσποτείας ἀλλοτρίας ὀλιγαρχικῶς ἤγετο. μόνον † διὰ μόλην φασὶν ἰδιώτου
 πλέον φρονήσαντα κατ' αὐτὴν καὶ τυραννίδος οὐκ ἐπιχειρήσιν εὐδῆλον ἀλλ' ὑποψίαν
 σχεδὸν παρεχόμενον τάχιστ' ἀπαλλάξαι κακῶς, καὶ τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις περιπεσεῖν.
 35 ἀτὰρ δὴ τὴν πόλιν ταύτην μὴδ' ὅτι οὖν Ἑλληνικοῦ γένους μετέχεν ἔγνωμεν, ἀλλ' ἡδ'
 ἄρα Φοινίκων ἀποικὸς κατὰ Λιβύην ὠικῆθη, καὶ ταῖς πρώταις ἐφάμιλλα τῇ Λακωνικῇ
 τε καὶ Κρητικῇ νόμοις ἀριστοκρατικοῖς ζῆν πολλῶι τῷ τεταγμένῳ καὶ ἀνώσει βιο-
 τεύουσα πόλλ' ἔτη διαγεγόνε παραβαλλομένη μεγίστοις πράγμασι. καὶ Ἰσχυσάν γε Καρ-

3 τούτο F τούτων Cas τούτου Bkr 5 τούτο F τούτου (G) Hervagius τούτο
 <τὸ> Schwei 7 <τὸ> c v om. F ἄλλοις (S) v ὄλοις F 11-12 προθυμότητας Rei
 23 ff.: text Chr. G. Müllers nach dem C(izensis), obwohl er den P(arisinus Regius)
 für die beste Hs. hält 24 οὐχ ὡς om. P (nach J. Bloch, 1790) 25-26
 ἀδεσπότης Orelli 26 ἀρχηθεῖσα M(onacensis 197) 28 ἀντισχοῦσα P 29 γε
 τε ο (?) Bloch 32 ἡγεῖτο Bloch διὰ μόλην PCA(ugustanus Monac. 492)
 διὰ μόλην (x suprascr.) MS(angermanensis) δ' Ἀμόκλην Orelli Δαμόκλην Bloch;
 s. 744 F 4 ? 33 ἐκδῆλον Bloch 35 ἑλληνικά M

χρηδόνιοι πάνυ τοι πλείστον, καὶ τὸ πλείστον ἄρα Λιβύης ὕφ' ἑαυτοῦς ἐποίησαντο ἐπιμελεῖ
 τε καὶ συντόνιοι τῶν πραγμάτων ἀντιλήψει καὶ φιλαρχίαι καὶ τόλμαις ἀνδρῶν καὶ γνώμαις
 καὶ πάσαις μεγαλόφροσιν ἐπιβολαῖς· καὶ τάξιωμα σφίσιν ἤμετο οὐ φύσει μόνον ἀλλὰ
 βοήθῃ τῆς τύχης ἡδὺ προσορώσης τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς καὶ πολλὴν εὐφορίαν καὶ δρόμον
 5 ὡσπερ ἐξ οὐρίου τοῖς ἐπιχειρήμασι τῆς πόλεως χορηγούσης. καὶ οὐ κατὰ Λιβύης μόνον
 Ἰσχυσαν καὶ τῶν οἰκούντων τὴν χώραν ἔθνῶν κραταιῶς πειρώμενοι, ἀλλ' ἄρ' οἶδε καὶ
 θαλάσσης ἤψαντο, καὶ θαλάσσιοι γεννικῶς ἄλλοτρίων πορρωτάτω καὶ οὐ προσοίκων
 πραγμάτων τε καὶ ἔθνῶν ἀντελάβοντο, ναυστόλοις μὲν ὡς εἰκόσ τὴν πρώτην πειρώμενοι,
 εἰθ' ὡς εὐδρόμου, καὶ τρίβοντες πεζῇ στρατεύμασι τῇ χρήσει καὶ ταῖς μεγάλαις ὀρμαῖς
 10 τῆς φιλαρχίας. ἐγένετό τε μία πόλις τῶν ἀπ' αἰῶνος ὀνομασμένων ἐν πράξει καὶ περι-
 βολῇ μεγέθους ἀρχῆς, οὐδεμία πλὴν τῆς 'Ρώμης ὑστερον τοσοῦται κατὰ τῆς οἰκου-
 μένης ἐνακμάσασα κράτει καὶ βρονταῖς φήμης μεγάλων ἔργων πομπεύουσα καὶ κρατοῦσα
 σὺν θαύματι κατὰ πάντων ἀνθρώπων, ὡς Καρχηδῶν ἐκεῖνη πόλις κοινοπολιτεία τὸν
 ἀριστοκρατικὸν τρόπον βιοῦσα καὶ ἀπὸ βουλευτηρίων, ἀλλ' οὐ μοναρχικοῦ φρονήματος
 15 καὶ φιλαρχίας ἐνὸς ἀνδρὸς φλεγούσης εἰς μέγιστα πράγματα πλείστον ἀμέλει χρόνον
 ἐνασχοληθεῖσα.

καὶ παιδιὰ παραβάλλειν τοῖς ἐκεῖνης τῆς πόλεως τὰ τῶν 'Ελλήνων πράγματα, καὶ τὴν
 'Αθηναίων φιλοπραγμοσύνην καὶ φιλαρχίαν καὶ τὸ θερμὸν τοῦ λήμματος καὶ τὸ τῶν
 Λακεδαιμονίων ἐν ταῖς μάχαις ἠκριβωμένον καὶ τεταγμένον τῆς ἀνδραγαθίας ἐν τοῖς
 20 στρατεύμασι, καὶ ὡς ἀληθῶς ἀμφοτέρωθεν γε δοκεῖ κεκράσθαι τὰ Καρχηδονίων. καὶ
 τῶν μὲν ἔχειν τὸ μεστὸν καὶ πλῆρες καὶ οὐκ εὐσειστον οὐδ' ἐπιπολάζον καὶ προπετές
 ὕβρει τι καὶ κούφωι φορὰς πνεύματι, ὧν καὶ κοινωνίαν μεγίστην εἶχεν ἐν τοῖς πολιτεύ-
 μασι καὶ τῷ καθεστῶτι τῆς τοῦ βίου χρήσεως, ὡς ἦδη καὶ πρότερον εἰρηται, 'Αθηναίων
 δὲ τὸ θερμὸν τε καὶ μεγαλεπήβολον πρὸς τῷ ἐκεῖθεν ἀκμαίωι καὶ κάλλιστ' εὐφώρητον καὶ
 25 πολῦπραγμον, οὐκ ἀστοχοῦν τοῦ δικαίου μέτρου καὶ τῆς ἱκανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων·
 καὶ ἦσαν τῶν μὲν ὁμοίων τῇ πολιτεία Λακῶνων πολυπραγμονέστεροι ταῖς ἐπιβολαῖς,
 καὶ εἴτ' οὖν περιβολαῖς τῶν ἔργων, τῆς δ' 'Αθηναίων τόλμης καὶ τοῦ τάχους εὐ μάλᾳ βαρύ-
 τεροι τῇ χρήσει καὶ κραταιότερον πειρώμενοι.

ἦσαν δὲ καὶ ἄλλως τὴν φύσιν οἱ τῆς Καρχηδόνος ἄνθρωποι καὶ τὸ πολιτικὸν ἔθιμον
 30 ἀνήμεροι δὴ τινες, καὶ τὸ κατὰ σφᾶς ἅπαν ἀγριωπὸν καὶ δυσκοινώνητον ἄλλοτρίους ἤθεσι
 τε καὶ νομίμοις, καὶ φόβον ὡς εἰπεῖν αὐτόθεν ἐμποιοῦν ἐντυγχάνειν, καὶ ζυμμιζάντας
 χρῆσθαι φύσει τε (ὡς εἶπον) καὶ ἐπίτηδες ἀσκήσει. καὶ πολλὰ πρὸς τὸ ξενότροπον ἢ κατ'
 ἄλλους ἀνθρώπους ἐβίου, οἱ γε καὶ τὰ πλείστα τῆς διοικήσεως ταῖς νυξὶν ἐδίδου, καὶ τὰ
 βουλευτήρια καὶ τὰς συνόδους ἐπὶ τοῖς πρακτέοις νυκτὸς ἐνόμιζον καὶ μεθ' ἐσπέραν
 35 χρῆσθαι. καὶ βαρεῖς ἦσαν ταῖς εὐθύναις καὶ βαρεῖς τοῖς δυστυχοῦσιν ἰδιώταις τε καὶ τοῖς
 ἐπὶ τῶν ἀρχῶν. καὶ τὸ τρυφᾶν καὶ τὸ πλουτεῖν ἰδίαι καὶ μὴ ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἐργλημα ἦν.
 καὶ ἀσωτεῶν ἀνήρ καὶ ἀκολάστως πατρῷοις κλήροις χρώμενος ὑπεύθυνος ἦν τῷ νόμωι,
 καὶ δίκας ἐπράττετο. καὶ ὅλλ' ἕτερα δυσχερῶς ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι, καὶ ἀνημέρωις
 (ὡς εἰρηται) ἢ καὶ κατ' ἄλλους οὐστινασοῦν ἀνθρώπους ἐπολιτεῦοντο.

40 12 SERV. VERGIL. A. I, 343; 4, 670: name der Stadt s. 794 F 10.

13 EUSEB. Chron. a. Abr. 802: gründungsdatum s. Philistos 556 F 47.

14 DION. HAL. A.R. I, 74, I; ANON. DE MULIER. 6: s. Timaios 566 F 60; 82.

5 Λιβύην Bloch 6 [καί] τῶν? 10 [μία] Bloch 11 οὐδὲ μία - τοσοῦτο
 Orelli 13 θαύμασι A° 26 ὁμοιοί Bloch 27 ἠτοῦν Bloch 30 ἀγριωποί
 καὶ δυσκοινώνητοι Bloch 31 φόβοι M ἐμποιοῦντες Bloch ζυμμιζάντα Bloch

XVI. KELTEN UND GALATER

— DEMETRIOS VON BYZANZ

ΓΑΛΑΤΩΝ ΕΞ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΣ ΑΣΙΑΝ ΔΙΑΒΑΣΙΣ Α - ΙΓ'

No. 162.

s. IIIr.
278 ff

5 745. ERATOSTHENES <DER JÜNGERE> VON KYRENE

s. IIr.

T

1 (*Scr. Al. M.* p. 31) STEPH. BYZ. s.v. Κυρήνη ἐντεῦθεν ἦν Ἐρατοσθένης Ἀγακλέους παῖς ὁ ἱστορικός.

F

10

ΓΑΛΑΤΙΚΑ Α - ?

1 STEPH. BYZ. s.v. Τολιστόβιοι· ἔθνος Γαλατῶν ἐσπερίων μετοικησάντων 278^a ἐκ τῆς Κελτογαλατίας εἰς Βιθυνίαν. Ἐρατοσθένης δ' ἐν ᾧ Γαλατικῶν Τολιστοβωγίους αὐτοῦς φησι.

2 STEPH. BYZ. s.v. Σπάρτακος· πόλις Θράκιης. Ἐρατοσθένης ἐν Γαλατικῶν β.

3 STEPH. BYZ. s.v. Διανεῖς· ἔθνος Γαλατικόν. Ἐρατοσθένης ἐν δ' Γαλατικῶν.

4 STEPH. BYZ. s.v. Ὑρκανία· πόλις Θράκιης ἔστι καὶ Ὑρκάνιον πεδῖον τῆς Λυδίας, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν ἑ Γαλατικῶν.

20 5 STEPH. BYZ. s.v. Βοὸς Κεφαλαί· τόπος καθ' ὃν ἐπολέμησε Προυσίας (156/4^a) πρὸς Ἀτταλον, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν ζ' Γαλατικῶν.

6 STEPH. BYZ. s.v. Ὑδρηλα· τῆς Καρίας. Ἐρατοσθένης † λγ' Γαλατικῶν.

— KALLISTHENES VON SYBARIS — KLEITOPHON VON RHODOS

ΓΑΛΑΤΙΚΑ

25 291 F 5; 293 F 1.

XVII. KILIKIEN (UND ISAURIEN)

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35^a

ΠΕΡΙ ΚΙΛΙΚΙΑΣ Α

273 F 29.

8 Ἀγακλέους: Ἀγλαοῦ (241 T I; 4; 6) Bernhardy 11 Τολιστόβιοι? Mei
μετοικῆσαν ο. <τῶν> μετοικησάντων? 12-13 τολιστοβωγίους R 16 ἐν ἦ (?) P
18 Ὑρκάνιον RP -νίου V 22 τῆς: πόλις Holste λγ': ἐν γ?

746. ATHENODOROS (Ο ΣΑΝΔΩΝΟΣ?) VON TARSOS

s. I*

T

1 (III 485) STRABON 14, 5, 14 p. 674/5: ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς (*scil.* τῆς Ταρσοῦ) γεγόνασι τῶν μὲν Στωϊκῶν Ἀντίπατρος τε καὶ Ἀρχέδημος καὶ Νέστωρ, ἔτι δ' Ἀθηνό-
 5 δωροι δύο, ὧν ὁ μὲν Κορδυλίων καλούμενος συνεβίωσε Μάρκῳ Κάτωνι, καὶ τελευτᾷ παρ' ἐκείνῳ, ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίτην φασὶν ἀπὸ κώμης τινός, Καίσαρος καθη-
 γήσατο, καὶ τιμῆς ἔτυχε μεγάλης· κατιῶν τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς κατέλυσε τὴν
 καθεστῶσαν πολιτείαν κακῶς φερομένην ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Βοηθοῦ (no. 194)
 (der) διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου.
 10 τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τῶς μὲν ἐπεχειρεῖ λόγῳ μετάγειν
 κάκεινον καὶ τοὺς συστασιώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπειχοντο ὕβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο τῇ
 δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ καὶ ἐξέβαλεν αὐτούς, καταγρῶν φυγὴν
 οὗτοι μὲν Στωϊκοὶ ἄνδρες, Ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέστωρ ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλου καθηγη-
 15 σάμενος, τοῦ Ὀκταουίας παιδὸς τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς· καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πο-
 λιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον . . . (15) . . . γραμματικοὶ δὲ ὧν καὶ συγ-
 γράμματα ἔστιν Ἀρτεμίδωρος τε καὶ Διόδωρος (F 1?) . . .

2 EUSEB. Chron. ol. 196, 4 (8/9°): *Athenodoros Tarsensis stoicus philosophus et M. Verrius Flaccus grammaticus insignes habentur.* SYNKELL. p. 602, 8 ff.

3 [LUKIAN.] *Macrob.* 21: Ἀθηνόδωρος Σάνδωνος Ταρσεὺς στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσ-
 20 καλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ Θεοῦ, ὅφ' οὗ ἡ Ταρσεῶν πόλις καὶ φόρων ἐκουφίσθη,
 δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιούς ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσεῶν δῆμος
 αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἤρωι. Νέστωρ δὲ στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος
 Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνεήκοντα.

4 STRABON 16, 4, 21 p. 779: F 5.

5 5 PLUTARCH. *Quaest. conv.* 2, 1, 13 p. 634 E: οἷον τὸ Τιμαγένους (no. 88) . . . πρὸς Ἀθηνόδωρον τὸν φιλόσοφον, ἐἰ φυσικὴ ἢ πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοσοφία.

F

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

1 (I) STERH. BYZ. s.v. Ἀγχιάλη· πόλις Κιλικίας παραθαλασσία <πρὸς>
 30 τῇ Ταρσῶι καὶ Ζεφυρίῳ. ἔστι δὲ κτίσμα Ἀγχιάλης τῆς Ἰαπετοῦ θυγατρὸς,
 ὡς Ἀθηνόδωρος περὶ τῆς αὐτοῦ πατρίδος γράφων καὶ παρατιθεὶς
 Διόδωρον τὸν γραμματικὸν (T 1?) συμφωνοῦντα Πτολεμαίῳ βασιλεῖ
 (138 F 5; 234 F 12)· <<γίνεται δ' Ἰαπετοῦ θυγάτηρ Ἀγχιάλη, καὶ
 κτίζει πόλιν Ἀγχιάλην * * Ἀγχιαλέα τε τὸν παρακείμενον
 35 ποταμόν. γενεῖαι δ' υἱὸν Κύδνον, ἀφ' οὗ ποταμὸς Κύδνος ἐν

5 ἐτελεύτα Cor 7 κατιῶν δὲ (D)? 17-18: zu ol. 196, 2 L 17 *stoicus: physischer philosoph* Arm 26 φυσικὴ Amyot μουσικὴ ὁ <ἔκγονα> (*i.e.* ἔχγον' ἀφιλ.) Turn 29 Κιλικίας Xyl σικελία(ς) ὁ <πρὸς> Holste 30 ταρσῶν καὶ Ζεφύρωι R 31 αὐτοῦ R αὐτοῦ VP 32 βασιλεῖς P 34 τε VP τὰς R (δπου καὶ ποταμὸς Ἀγχιαλεὺς Eust. Dion. 875) <πρὸς> Ἀ. τε Bochart Ἀ. τε τ. π. π. <ἀφ' ἑαυτῆς ὀνομάζει>? Mei πόλιν <καὶ ὀνομάζει ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν> Ἀ. τε?

Ταρσῶι, ὁ δὲ Κύδνος υἷὸν Παρθένιον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις μετωνομάσθη Παρθενία· μεταπεσόντος δὲ τοῦ ὀνόματος Ταρσὸς ἐκλήθη». τινές (cf. 139 F 9) δὲ φασὶ Σαρδανάπαλον δύο πόλεις κτίσαι, Ἀγχιάλην σὺν Ταρσῶι....

5

2. AUS ANDEREN SCHRIFTEN

- 2 (2) PLUTARCH. *Poplīcol.* 17, 8: τοῦτον τὸν ἄνδρα Μούκιον ὁμοῦ πάντων καὶ (gegen Σκαίολαν καλοῦντων, Ἀθηνόδωρος ὁ Σάνδων<ος> ἐν τῷ πρὸς Ὀκταουίαν 40*) τὴν Καίσαρος ἀδελφὴν καὶ Ὀψίγονον ὀνομάσαι φησίν.
- 3 (p. 486) ATHEN. 12, 16 p. 519 B: καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ σπουδῆς καὶ παιδιᾶς Ἀρχύτην φησὶ τὸν Ταραντῖνον πολιτικὸν ἅμα καὶ φιλόσοφον γενόμενον, πλείστους οὐκέτας ἔχοντα αἰεὶ † τοῦτοις παρὰ τὴν δίαίταν ἀφιεμένοις εἰς τὸ συμπόσιον ἤδεσθαι.
- 4 (4) CLEM. AL. *Protr.* 4, 48, 2: οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν (scil. Σάραπιν) ἱστοροῦσιν χαριστήριον ὑπὸ Σινωπέων Πτολεμαίω τῷ Φιλαδέλφωι... πεμφθῆναι..... (3) ἄλλοι δὲ φασὶ Ποντικὸν εἶναι βρέτας τὸν Σάραπιν, μετῆχθαι δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τιμῆς πανηγυρικῆς. Ἰσίδωρος (IV) μόνος παρὰ Σελευκέων τῶν πρὸς Ἀντιοχείαι τὸ ἀγαλλμα μεταχθῆναι λέγει, ἐν σιτοδείαι καὶ αὐτῶν γενομένων καὶ ὑπὸ Πτολεμαίου διατραφέντων. (4) ἀλλ' ὁ γε Ἀθηνόδωρος ὁ τοῦ Σάνδωνος ἀρχαίζειν τὸν Σάραπιν βουληθείς οὐκ οἶδ' ὅπως περιέπασεν, ἐλέγξας αὐτὸν ἀγαλλμα εἶναι γενητόν. Σέσωστρίν φησὶ τὸν Αἰγύπτιον βασιλέα τὰ πλείστα τῶν παρ' Ἑλλήσι παρασησάμενον ἐθνῶν, ἐπανελθόντα εἰς Αἴγυπτον ἐπαγαθέσαι τεχνίτας ἱκανούς. (5) τὸν οὖν Ὀσίριν τὸν προπάτορα τὸν αὐτοῦ δαιδαλθῆναι ἐκέλευσεν αὐτοῖς πολυτελῶς κατασκευάζει δὲ αὐτὸν Βρούαξις ὁ δημιουργός - οὐχ ὁ Ἀθηναῖος, ἄλλος δὲ τις ὁμώνυμος ἐκείνῳ τῷ Βρούαξιδι -, ὃς ὕλην κατακέρχρηται εἰς δημιουργίαν μικτῆ καὶ ποικίλη· ῥίνημα γὰρ χρυσοῦ ἦν αὐτῷ καὶ ἀργύρου χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου καὶ μολίβδου, πρὸς δὲ καὶ κασσιτέρου· λίθων δὲ Αἰγυπτίων ἐνέδει οὐδὲ εἰς, σαπφείρου καὶ αἱματίτου θραύσματα σμαράγδου τε, ἀλλὰ καὶ τοπαζίου. (6) λεάνας οὖν τὰ πάντα καὶ ἀναμίξας ἐχρῶσε κυάνωι, οὐ δὴ χάριν μελάντερον τὸ χρῶμα τοῦ ἀγάλματος, καὶ τῷ ἐκ τῆς Ὀσίριδος καὶ τοῦ Ἄπιος κηδείας ὑπολελειμμένωι φαρμάκωι φυράσας τὰ πάντα διέπласεν τὸν Σάραπιν, οὐ καὶ τοῦνομα ἀνίττειται τὴν κοινωσίαν τῆς κηδείας καὶ τὴν ἐκ τῆς ταφῆς δημιουργίαν, σύνθετον ἀπὸ τε Ὀσίριδος καὶ Ἄπιος γενόμενον Ὀσίραπιν.
- 5 (3) STRABON 16, 4, 21 p. 779: σφόδρα δ' εὐνομεῖται (scil. ἡ Πέτρα)· γενόμενος (30/25*) γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἑταῖρος, διηγείτο θαυμάζων. εὐρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὄραν κρινομένους πολλάκις καὶ πρὸς
- 1-3 ἐκλήθη - μετωνομάσθη Μυε 3 φησὶ P om. R 6 ὁμοῦ S¹ ὁμοῦ τι Y (τι suprascr. S) 7 Σάνδωνος Perizonius σάνδων ο 10 ἀρχύτην A ἀρχύτας (mut. struct.) E 11 τούτων τοῖς παιδίσι Cas; cf. Aelian. *V.H.* 12, 15 τοῖς αὐτῶν παιδίσι πάνυ σφόδρα ἐτέρπετο, μετὰ τῶν οἰκοτρύβων παίζων· μάλιστα δὲ ἐφίλει τέρπεσθαι αὐτοῖς ἐν τοῖς συμποσίοις 15 <καὶ> ἄλλοι δὲ? 16 Ἀντιοχείαι Cobet ἀντιόχειαν P 18 ὁ suprascr. P τοῦ σάνδωνος (aus τοὺς ἀνδωνος) P¹ 19 ὅπως: ὅτωι Schwartz 20 Αἰγυπτίων? 22 αὐτοῖς Wil αὐτὸς P 28 [τοῦ] Ddf 31 Ὀσίραπιν Victoriuz ὁ σίραπιν P 33 γοῦν: οὖν E Πετραίοις ε πετρίοις u. πατρίοις ο ἀνὴρ om. E

ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους, τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλους ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς αὐτούς.

6 (5) a) STRABON I, 1, 9 p. 6: ἡμεῖς δὲ τὸν μὲν πλείω λόγον περὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῶν πλημμυρίδων εἰς Ποσειδώνιον (87 F 82) ἀναβαλλόμεθα καὶ Ἀθηνόδωρον, 5 ἱκανῶς διακρατήσαντας τὸν περὶ τούτων λόγον. b) — I, 3, 12 p. 55: περὶ μὲν οὖν τῶν πλημμυρίδων καὶ τῶν ἀμπώτεων εἰρήκασιν ἱκανῶς Ποσειδώνιδος τε καὶ Ἀθηνόδωρος, περὶ δὲ τῆς τῶν πορθμῶν παλιρροίας . . . τοσοῦτον εἰπεῖν ἀπόχρη . . . c) — 3, 5, 7 p. 173: εἰ δ' ὡσπερ Ἀθηνόδωρός φησιν, εἰσποῆμι τε καὶ ἐκποῆμι τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ περὶ τὰς ἀμπώτεας ἕοικεν.

10 747. (P. ANTEIUS) ANTIOCHOS VON AIGAI

c. 160/230

T

1 (-) PHILOSTRAT. *Vit. Soph.* 2,4: Ἀντίοχον δὲ τὸν σοφιστὴν αἰ Κιλικίων Αἰγαίην γεγκαν οὕτω τὴν εὐπατριδην, ὡς νῦν ἐστὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος ὑπάτους εἶναι . . . ἀκροατῆς ὁ Ἀντίοχος ἐν παισὶ μὲν Δαρδάνου τοῦ Ἀσσυρίου, προῖων δὲ ἐς τὰ μενιράκια Διο- 15 νοῦστον ἐγένετο τοῦ Μιλησίου, κατέχοντος ἤδη τὴν Ἑρσειων . . . ἄριστα δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἀπολογητὰς τῶν κρινόμενων ἐπὶ τῷ τοῦ Διὸς σήματι, φυσιολογίας τε καὶ θεολογίας πάσης ἐναγωνισάμενος λαμπρῶς. τὰς μὲν οὖν μελέτας αὐτοσχεδίου ἐποιεῖτο, ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ φροντισμάτων, ὡς ἑτέρα τε δηλοῖ τῶν ἐκείνου καὶ ἀμίσητα ἢ ἱστορία· ἐπίδειξις γὰρ ἐν αὐτῇ πεποιήται λέξεώς τε καὶ 20 ῥητορείας, ἐσποίων αὐτὸν καὶ τῷ φιλοκαλεῖν. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρὸς οἱ μὲν ἐβδομηκοντοῦτην τεθνήαι αὐτόν, οἱ δὲ οὕτω· καὶ οἱ μὲν οἴκοι, οἱ δὲ ἐτέρωθι.

2 INSCR. ARGOS (Vollgraff *B.C.H.* 28, 1904, p. 421): [Αἰγαι]ων τῶν ἐν Κιλικία ἀνανέωσις τᾶς / [παλαιᾶς π]ρὸς τὰν πόλιν συγγενῆς. / [ὁ δᾶμος τ]ῶν Ἀργείων καὶ ἄ βουλά καὶ οἱ συνέδροι Αἰγαιῶν / [τῶν ἐν Κιλικία] τοῖς ἀρχουσι καὶ τῷ βουλαῖ 25 καὶ τῷ δάμωι / ⁸ [ἐαυτῶν συ]γγενέσι χαίρειν. Πόπλιος Ἀντεῖος Ἀντίοχος / [πολιτῆς ὑμέ]τερος γενόμενος ἐν τῇ πόλει ἀμῶν περὶ πολλοῦ ἐποι / [εἶτο ἀνανε]ώσασθαι τὰ τᾶς ὑμέτερας πόλιος δίκαια πρὸς τὰν ἀμει / [τέραν καὶ ἐγ]γράφας στάλας θεῖναι ἐν τῷ τοῦ Λυκείου Ἀπόλλωνος ἱε / [ρῶι, τοῦτο μὲν (?) ἀ]δέως ἐπετρέψαμεν αὐτῷ, διδασχθέντες ἐπιμελῶς / ¹⁰ [περὶ πάντων], ἀμει δὲ καὶ ὀρώντες καλὰν ἀμιλλαν τὰν ὑπὲρ τᾶς / [πατριδ]ος 30 αὐτὸν φιλοτιμούμενον . . . τᾶς δὲ στάλας τὸ ἀντίγραφον ἐ / ¹⁵ [πέψαμεν] ὑμῖν τὸ ὑπογεγραμμένον. / [Ἐπειδὴ Πόπλιος] Ἀντεῖος Ἀντίοχος ἐπιδασχῆσας ἀμῶν τῇ πόλει κοσ / [μίως τε καὶ φιλο]φρόνως ἐν τε τοῖς λοιποῖς ἐπεδείξατο τὰν ἰδίαν κα / [λογαθίαν κ]αὶ τὰν ἐν παιδείᾳ τελειότατα, οὐκ ἤκιστα δὲ ἐν τῇ / [περὶ τὰν πατρι]δα σπουδαῖ τε καὶ διαθέσει, φανεράν ἄμειν ποιήσας / ²⁰ [τὰν ἐκ πατέρων ὑ]πάρχουσαν ποτ' Αἰγαιῶν ἀμῶν 35 συγγένηαν· Περ / [σῆα γὰρ ἐφη τὸ]ν Δανάας ἐπὶ τὰς Γοργόνας στελλόμενον ἐς / [τὰν ἐσχάταν (?) τε ἀφικ]εῖσθαι Κιλικίαν, ἅτις ἐστὶν τέρμα τᾶς πρὸς / [ἀνατολ]ᾶς (?) Ἀσίας,

5 διακρατῶντας Kramer 8 εἰ δ' : εἰθ' ABCI 19-20 τι καὶ ἱστορίας ς τε καὶ θεωρίας Kayser 25-26 [πολιτῆς ὑμέ]τερος Wilhelm [ἤδη πρεσβύ]τερος Vollgraff 28 [τοῦτο μὲν (?) ἀ]δέως Wilhelm [ὅπερ καὶ] ἀδέως Vollgraff 33 κ]αὶ τὰν ἐν π. τελειότατα Buecheler ἀπαν ἐν π. τελειότατα stein καθ' ἅπαν ἐ. π. τελειόταται Vollgraff 35-36 ἐς [τὰν ἐσχάταν τε] Vollgraff² ἐσ[δραμόντα] Vollgraff¹ ἐς [Ἰ]κεανὸν (ο. Λιβύαν)] Polak ἐς [Πεδιάδα (ο. ὠίαν)] Hiller v. Gärtringen 36 [δυσμᾶς Ἀσίας] Hiller

κάκει τὸ τᾶς πατρίου κομίζοντα θεᾶς ἀφεί / [δρυμα * * * μ]ηδέπω τὸν ἄθλον ἐκ / [τε-
λέσαντα (?) * * *

F

◀ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ? ▶

5 (T 2)

— KLAUDIANOS

ΠΑΤΡΙΑ ΤΑΡΣΟΥ. ΠΑΤΡΙΑ ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ

282 T I.

408/50⁹

— ARISTOTELES

ΣΟΛΕΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

10

IV.

s. IV 2⁹

ANHANG (ISAURIEN)

748. KANDIDOS DER ISAUERER

s. V 2⁹

T

15 1 (IV 135) PHOT. *Bibl.* 79 p. 55 a 3 Bkr: ἀνεγνώσθησαν Κανδίδου ἱστορίας λόγιοι
τρεῖς. ἀρχεται μὲν τῆς ἱστορίας ἀπὸ τῆς Λέοντος ἀναρρήσεως (457⁹) . . . τελευτᾷ δ' εἰς
τὴν ἀναγόρευσιν Ἀναστασίου (491⁹). ἔστι δὲ πατρίδος μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτὸς φησι, τῆς
Τραχελίας, ἐπιτήδευμα δ' ἔσχεν ὑπογραφεὺς τῶν ἐν Ἰσαυρίοις πλείστον ἰσχυσάντων. τὴν
δὲ θρησκείαν Χριστιανὸς ἦν καὶ ὀρθόδοξος . . . οὗτος ἰσχυρίζεται τὴν Ἰσαυρίαν ἀπὸ
20 τοῦ Ἡσαῦ λαβεῖν τὴν ἐπωνυμίαν.
διέρχεται δὲ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ λόγῳ κτλ.

749. PAMPREPIOS VON PANOPOLIS

440/84⁹

T

1 (IV 132) SUDA s.v. Παμπρέπιος Πανοπολίτης· ἐπῶν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ
25 Ζήωνα τὸν βασιλέα (474/91). ἔγραψεν Ἑτυμολογιῶν ἀπόδοσιν· Ἰσαυρικά καταλογάδην.

F

ΙΣΑΥΡΙΚΑ

1-2: reste von 10 (?) buchstaben; dann ἩΗΔΕ; [διὰ τὸ μ]ηδέποτε Hiller 13 ff.:
FHG IV 135 ff.; *Hist. Gr. Min.* (ed. L. Dindorf) I, 1870, p. 441 ff. 24 ἐκ
Πανὸς ὀρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Suda II 137 p. 15, 3 Adler (= Damaskios)
Θηβαίος τῶν κατὰ τὴν Αἰγύπτου *ebd.* p. 13, 29 (= Malchos) 25 Ἑτ. ἀπ. κατα-
λογάδην· Ἰσαυρικά Bernhardy

750. KAPITON DER LYKIER

474/518?

T

1 (IV 133) SUDA s.v. Καπίτων Λύκιος· Ιστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰσαυρικά, βιβλία ὀκτώ· Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαιστὶ ἐπιτεμέντος Λίβιον τὸν 5 Ῥωμαίων· καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

F

I. ΙΣΑΥΡΙΚΑ Α̅ - Η̅

- 1 (1) STEPH. BYZ. s.v. Ἐδεβησσός· πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν α̅.
 2 (1) STEPH. BYZ. s.v. Κοτράδης· πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν α̅. τὸ 10 ἔθνικὸν Κοτραδεώτης ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς Κοτράδεως.
 3 (1) STEPH. BYZ. s.v. Λαλίσανδα· πόλις Ἰσαυρικῆ, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν α̅. τὸ (479?) ἔθνικὸν Λαλίσανδῆος, οἱ νῦν δὲ Δαλίσανδα ταύτην φασὶ καὶ Δαλίσανδεώτας.
 4 (2) STEPH. BYZ. s.v. Ἀλιμαλα· χωρίον Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν β̅. οἱ 15 ἐνοικοῦντες Ἀλιμαλεῖς.
 5 (2) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρύκανδα· πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν β̅.
 6 (2) STEPH. BYZ. s.v. Σύ<μ>βρα· οὐδετέρως· Φρυγίας φρούριον, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν β̅.
 7 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ἄρναί· πόλις Λυκίας μικρά, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν γ̅.
 8 (3) STEPH. BYZ. Μενεδήμιον· πόλις Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν γ̅.
 20 9 (3) STEPH. BYZ. s.v. Σῦεδρα· πόλις Ἰσαυρίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν γ̅.
 *10 (5) STEPH. BYZ. s.v. Ψιμάδα· χωρίον Ἰσαυρίας. τὸ ἔθνικὸν Ψιμαδεῖς· Κα- (491/2?) πίτων ἐν ε̅· «Κόνωνα δὲ παρόντα Ψιμαδέα μεγάλως ἐφιλοφρονήσαντο».
 11 (4) STEPH. BYZ. s.v. Καυίνδανα· Ἰσαυρίας κώμη. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ζ̅. ὁ 15 κωμητῆς Καυινδανεώτης.
 12 (4) STEPH. BYZ. s.v. Μουκισσός· πόλις Καππαδοκίας β̅. Καπίτων Ἰσαυρι- 20 κῶν ζ̅.
 13 (4) STEPH. BYZ. s.v. Μοναβαί· πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν *.
 τὸ ἔθνικὸν Μοναβάτης.

OHNE BUCHTITEL (BUCHZAHL)

30 14 (6) STEPH. BYZ. s.v. Ἀκαρσός· πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων. (Α̅?)

3-5 οὗτος - Παμφυλίας om. F 4 <τοῦ> Ῥωμαιστὶ Daub 9 κοτράδης RVP^o
 κοτράδες P^o Κότραδης Mei 10 κο(σ)τραδέως VP 11 Λαλίσανδα: korruptel in
 Stephanos' exemplar der *Isaurika*? 12 Δαλίσανδα: 'Δαλίσανδειαν postulat gentile
 Δαλίσανδεώτης' Mei 13-14: zwischen "Αλιν(δ)α und 'Αλίνδοια; korrupt oder falsch
 eingeordnet 13 καπίτων V ἐν om. P Ἰσαυρικῶ VP abbr. R 14 ἀλιμαλεῖς R
 16 Σύμβρα (zwischen Σύμαιθα u. Σύμη) Holste σύβρα o 21 Ψιμάδα Mei 22 ἐν
 ε̅ RV ιε P κόνωνα R κόνωνα V δὲ om. R Ψιμαδεῖς μ. ἐφιλοφρονήσαντο?
 Mei 23 Καυίνδανα (zwischen Καύδιον u. Καύκασος) Berkel, Holste κανίνδανα RP
 καμίνδανα V Καυινδάνεια Gavelius Ἰσαυρία R Ἰσαυρικῶν Xyl σαυρικῶν o 24
 κανινδανεώτης P κινδανεώτης RV 27 μοναβάς V ἐν om. R Ἰσαυρικῶν ...
 R Ἰσμ. V Ἰσαυρικοῖς P 28 Μοναβάτης? Mei 30 ἀκαρσός R

15 (6) STEPH. BYZ. s.v. 'Αμάσεια· πόλις Ποντική . . . ὁ πόλιτις 'Αμασεύς, ὡς αὐτὸς Στράβων (12, 3, 38), κατὰ δὲ Καπίτωνα 'Αμασεώτης.

16 (6) STEPH. BYZ. s.v. Δέρβη· φρούριον 'Ισαυρίας καὶ λιμὴν. ὁ κατοικῶν Δερβήτης . . . λέγεται δ' Ἰσως καὶ Δέρβεια, καὶ τὸ ἔθνικόν Δερβεΐτης. Καπίτων δὲ Δέρμην 5 φησί· τινὲς δὲ Δέλβειαν, ὃ ἐστὶ τῆι τῶν Λυκαόνων φωνῆι ἀρκευθος· καὶ 'Αρκεύθης ἡ πόλις.

17 (6) STEPH. BYZ. s.v. Πιτύη· πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Πιτυᾶται. Καπίτων δὲ διὰ τοῦ σ̄ αὐτὴν λέγει.

2. ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ (?)

10

— CHRISTODOROS VON KOPTOS

491/7*

ΙΣΑΥΡΙΚΑ Α - Β

283 Γ I.

XVIII. KYPROS

— HELLANIKOS VON LESBOS

c. 430/400*

15

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

4 F 57; 756 F I.

— PALAIPHATOS VON ABYDOS

(c. 300*?)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

44 Γ 3.

20

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ Α

273 F 3I.

751. ANDROKLES

(s. IV 2*?)

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ Α

25 1 (IV 448, 7) SCHOL. LYKOPHR. *Al.* 447 (ET. M. p. 738, 50): ἡ Κύπρος πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῶι Περὶ Κύπρου (IV), ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες, καλεῖται δὲ καὶ Κεραστία, ὡς μὲν 'Ανδροκλῆς ἐν τῶι Περὶ Κύπρου, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῆι ἄνδρας, οἱ εἶχον κέρατα, ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῶι 30 Περὶ νήσων (240 F 26), διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν πολλὰς ἐξοχὰς, ἀς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὠνομάσθη.

4 δέρβεια P δέρβειον R καὶ δ. om. V καπείτων V 5 ἀρκευθὴ ὁ πόλις P 6 πιτυάται RP 6-7 καπίτων - λέγει RV (cf. s.v. Πισύη· πόλις Καρίας. λέγεται καὶ Πιτύη. τὸ ἔθνικόν ὁμοίως Πισυήτης; Eust. *Il.* B 828 p. 356, 1) K. δὲ αὐτὴν διὰ δύο σ̄ αὐτὴν λέγει πιτύουσαι P 26 Φιλοστέφανος: στέφανος Et 26-27 [ἐν - Κύπρου (cf. 758 F 1 a)]? 27 ἐνοικούντων ἐκείσε Et ἐκαλεῖτο Tzetz Et 28 Κεραστεια Steph. Byz. s.v. Σφήκεια; Κεραστὶς καὶ Κεραστίας (korrupt?) s.v. Κύπρος (758 F 1 a) μὲν ἀνδροκλῆς ss²S⁴ μένανδρος by² (Schol. Ioh. Tzetz) Et μὲν 'Αλέξανδρος (273 F 144) Mei 29 αὐτῆι om. s Ξεναγόρας: Ξενοκράτης s²

752. ASKLEPIADES VON KYPROS

(Kaiserzeit?)

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΗΣ Α

1 (III 306) PORPHYR. *De abst.* 4, 15 (HIERON. *Adv. Jovin.* 2, 14):
 και μὴν καὶ τοὺς Σύρους ἰστοροῦσι τὸ παλαιὸν ἀπέχεσθαι τῶν ζώων, καὶ διὰ
 5 τοῦτο μὴδὲ τοῖς θεοῖς θῆειν· ὕστερον δὲ θῆσαι μὲν εἰς ἀποτροπὴν τινῶν κακῶν,
 αὐτοὺς δὲ μὴδὲ ὅλως προσέσθαι τὴν σαρκοφαγίαν. προῖόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὡς
 φησι Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς (84 F 32) καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Κύπριος,
 κατὰ Πυγμαλίωνα τὸν γένει μὲν Φοῖνικα, βασιλεύσαντα δὲ καὶ Κυπρίων, τὴν
 σαρκοφαγίαν παραδεχθῆναι ἐκ τοιαύτης παρανομίας. λέγει δὲ ὁ Ἀσκλη-
 10 πιάδης ἐν τῷ Περὶ Κύπρου καὶ Φοινίκης ταῦτα· «τὸ μὲν γὰρ
 πρῶτον οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἔμψυχον, ἀλλ' οὐδὲ νόμος
 ἦν περὶ τούτου διὰ τὸ νόμῳ φυσικῶι κεκωλύσθαι, ὑπὸ δὲ τινῶν
 καιρῶν πρῶτον ἱερεῖον θῆσαι μυθεύονται, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς
 αἰτουμένους, εἶτα τούτου γενομένου ὀλοκαυτίζειν τὸ τυθέν.
 15 ὕστερον δὲ ποτε φλεγόμενου τοῦ ἱερείου, πεσεῖν σάρκα εἰς γῆν,
 ἣν ἀνελόντα τὸν ἱερέα καὶ κατακαϊόμενον ἀβουλήτως προσα-
 γαγεῖν τῷ στόματι τοὺς δακτύλους, ἀκούμενον τὴν κατάκαυσιν·
 γευσάμενον δὲ τῆς κνίσσης ἐπιθυμῆσαι, καὶ μὴ ἀποσχεσθαι,
 ἀλλὰ καὶ τῆι γυναικὶ μεταδοῦναι. γνόντα δὲ τοῦτο τὸν Πυγμα-
 20 λίωνα αὐτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα κατὰ κρημνῶν ἀφεῖναι, ἐτέρῳι
 δὲ τὴν ἱερωσύνην παραδοῦναι, ὅς οὐ πολλοῦ χρόνου διαλιπόντος
 τὴν μὲν αὐτὴν θυσίαν ἔτυχε ποιούμενος· ὅτι δὲ τῶν αὐτῶν
 κρεῶν ἔφαγεν, ταῖς αὐταῖς ἐκείνῳι συμφοραῖς περιέπιπτεν.
 ἐπὶ πλέον δὲ τοῦ πράγματος προβαίνοντος, καὶ τῶν ἀνθρώπων
 25 τῆι θυσίαι χρωμένῳν, καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ἀπεχομένων,
 ἀλλὰ τῆς σαρκὸς ἀπτομένων, οὕτως ἀποστῆναι τοῦ κολάζειν».
 τὸ μέντοι τῶν ἰχθύων ἀπέχεσθαι ἄχρι τῶν Μενάνδρου χρόνων τοῦ κωμικοῦ
 διέμεινεν. λέγει γάρ (III 164, 544 K)· «παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ· / ὅταν
 φάγωσ' ἰχθὺν ἐκεῖνοι διὰ τινα / αὐτῶν ἀκρασίαν κτλ.».

30

753. KREON

Hellenist. Zeit?

ΚΥΠΡΙΑΚΑ Α - ?

1 (IV 371, 1) SCHOL. V ARISTOPH. *Nubb.* 10 (SUDA s.v. ἐγκεκορδύλη-

7 *Euanthes Cyzicenus* Hier 8 δὲ καὶ Mm δὲ r *aetate qua Pygmalion in Oriente regnabat* Hier 12 κεκωλύσθαι Mue -ύσθαι o 12-13 τινος καιροῦ Rei 14 αἰτούμενοι (o. ἀλλαττόμενοι) Nauck 21 διαλιπόντος Nauck διαλείποντος o 22 ὅτι δὲ He ὅστις δὲ o 23 περιέπεσεν Nauck 26 οὕτως Rhoer οὐκ o οὕτ' ὁ.ä. Mue 27-29: noch aus A.? 29 φάγωσ' Porson φάγωσιν o αὐτῶν v

μένος): ἔγκεκορδυλημένος. . . . κορδύλη δὲ ἰδίως λέγεται τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ ὑπερεξέχον οἶδημα ὑπὸ πληγῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἀρθέν, ὃ καλοῦμεν κόνδυλον. Κρέων δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Κυπριακῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι τὸ πρὸς κεφαλῆς προσείλημα, ὃ δὴ παρὰ Ἀθηναίους καλεῖται κρώ-
5 βυλον, παρὰ δὲ Πέρσαις κιδάριον.

754. TIMOMACHOS

(s. IV/III)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

1 (IV 52I, I) ATHEN. I4, 42 p. 638 A: (Menaichmos I3I F 6/7; Philochoros 328 F 23) Τιμόμαχος δ' ἐν τοῖς Κυπριακοῖς Στήσανδρον
10 λέγει τὸν Σάμιον (?) ἐπὶ πλείον αὐξῆσαι τὴν τέχνην (*scil.* τὴν ψιλοκιθαριστι-
κὴν?), καὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς κιθαρωιδῆσαι τὰς καθ' Ὀμηρον μάχας, ἀρξά-
μενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσεΐας. ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασιν παρ' Ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι
τὰς ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμήτορα τὸν Ἐλευθερναῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἀμητορ(ιδ)ας
καλεῖσθαι. (Es folgen citate aus Aristoxenos und Phainias).

15 *2 (2) VIT. HOM. ROM. p. 30, 24 Wil: Ἀναξιμένης (72 F 30) μὲν οὖν
καὶ Δαμάστης (5 F II) καὶ Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς (F 264) Χῖον αὐτὸν (*scil.*
Ὀμηρον) ἀποφαίνονται, καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν . . . Ἰππίας
(6 F I3) δ' αὖ καὶ Ἐφορος (70 F 99) Κυμαῖον . . . Τιμόμαχος δὲ καὶ
'Αριστοτέλης (F 76 Ro) ἐξ Ἴου τῆς νήσου. κατὰ δ' Ἀντίμαχον (F I30
20 Wyss) Κολοφώνιος, κατὰ δὲ Στησίμβροτον τὸν Θάσιον (107 F 22) Σμυρναῖος,
κατὰ Φιλόχορον (328 F 209) δ' Ἀργεῖος, κατὰ Καλλικλέα (758 F I3) δὲ τῆς
ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνας. Ἀριστόδημος δ' ὁ Νυσαεὺς Ῥωμαῖον αὐτὸν ἀποδεί-
κνυσιν . . .

755. XENOPHON VON KYPROS

T

1 (III 102) SUDA s.v. Ξενοφῶν Κύπριος· ἱστορικός· Κυπριακά· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ
ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία περὶ τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

—

30

756. DEMETRIOS VON SALAMIS

<ΚΥΠΡΙΑΚΑ?>

1 (IV 382) STEPH. BYZ. s.v. Καρπασία· πόλις Κύπρου, ἣν Πυγμαλίων

1 τὸ om. V 2 ἐξέχον Sud 3 ἐν τῷ ᾧ τῶν ῥητορικῶν Sud (cf. Et. M. p. 310,
48 ff.) 4 κεφαλῆς VSud -λήι (-ῆν V) Sud s.v. νιδάριον, ν προσείλημα VSud τὸ
περιεῖλημα τῆς κεφαλῆς Schol. RV (gl. 2) 5 κιδάριον Küster κιδάνιον V νιδάριον
Sud 10 Σάμιον: Σαλαμίνιον Wil 13 ᾠδὰς Ἀμήτορα Mus ὡς δα / σαμίτωνα A
'Αμητορίδας Μεῖ ἀμίτορας A; cf. Hesych. s.v. ἀμήτορας· κιθαριστάς· Κρήτες

ἔκτισεν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Κυπριακοῖς (4 F 57) Ξεναγόρας (240 F 34) δὲ Κάρπαθον αὐτὴν φησι. Δημήτριος δὲ ὁ Σαλαμίνιος Καρρβασίαν φησίν, ὅτι πρὸς τὸν καλούμενον καρβάν ἄνεμον κεῖσθαι δοκεῖ.

757. PAION VON AMATHUS

s. III.*?

5

ΠΕΡΙ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ

1 (-) HESYCH. s.v. Ἀφρόδιτος· Θεόφραστος (IV) μὲν τὸν Ἑρμαφρόδιτὸν φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθοῦντα γεγραφῶς Παίων εἰς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει.

2 (IV 371, 2) PLUTARCH. *Thes.* 20: πολλοὶ δὲ λόγοι καὶ περὶ τούτων 10 ἔτι λέγονται καὶ περὶ τῆς Ἀριάδνης, οὐδὲν ὁμολογούμενον ἔχοντες

(3) ἴδιον δὲ τινα περὶ τούτων λόγον ἐκδέδωκε Παίων ὁ Ἀμα- 15 θούσιος. (4) τὸν γὰρ Θησέα φησὶν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Κύπρον ἐξενεχθέντα, καὶ τὴν Ἀριάδνην ἔγκυον ἔχοντα, φαύλως δὲ διακειμένην ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ 20 δυσφοροῦσαν, ἐκβιβάσαι μόνην, αὐτὸν δὲ τῷ πλοίῳ βοθηοῦντα πάλιν εἰς τὸ

πέλαγος ἀπὸ τῆς γῆς φέρεσθαι. (5) τὰς οὖν ἐγχωρίους γυναῖκας τὴν Ἀριάδνην 25 ἀναλαβεῖν, καὶ περιέπειν ἀθυμοῦσαν ἐπὶ τῇ μονῶσει, καὶ γράμματα πλαστὰ προσφέρειν ὡς τοῦ Θησέως γράφοντος αὐτῇ, καὶ περὶ τὴν ὠδὴν συμπονεῖν καὶ 30 βοηθεῖν, ἀποθανοῦσαν δὲ θάψαι μὴ τεκοῦσαν. (6) ἐπελθόντα δὲ τὸν Θησέα καὶ 35 περιλυπον γεγόμενον τοῖς μὲν ἐγχωρίοις ἀπολιπεῖν χρήματα, συντάξαντα θύειν

τῇ Ἀριάδνῃ, δύο δὲ μικροὺς ἀνδριαντίσκους ἰδρύσασθαι, τὸν μὲν ἀργυροῦν, τὸν 40 δὲ χαλκοῦν. (7) ἐν δὲ τῇ θυσίᾳ τοῦ Γορπιαίου μηνὸς ἰσταμένου δευτέραι κατακλινόμενόν τινα τῶν νεανίσκων φθέγγεσθαι καὶ ποιεῖν ἄπερ ὠδίνουσαι 45 γυναῖκες. καλεῖν δὲ τὸ ἄλσος Ἀμαθουσίους, ἐν ᾧ τὸν τάφον δεικνύουσιν, Ἀριάδνης Ἀφροδίτης. (8) καὶ Ναξίων δέ τινες (501 F 1) ἰδίως ἱστοροῦσι κτλ.

25

— ARISTOTELES

c. 340/30

ΚΥΠΡΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

IV.

758. ANHANG

1 a) STEPH. BYZ. s.v. Κύπρος· «ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κύπρου τῆς θυγατρὸς 30 Κινύρου· κῆ τῆς Βύβλου καὶ Ἀφροδίτης, ὡς Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περί νήσων (IV) καὶ Ἰστρός ἐν Ἀποικίαις Αἰγυπτίων (334 F 45) ἰστόρησαν»· ἢ ἀπὸ τοῦ φου-

2 Κάρπαθον ο (cf. P. Ox. 2086) Κάρπασον Holste 3 καρβάν ο (cf. Herodian. I 13, 29; II 504, 19 L) καρβάσιον Pal κάρβαν Mei 7 τὴν θεὸν ν τὸν θ. M 29-31 < > aus Const. Porph. *De Themat.* I, 13 29 θυγατρὸς (Const) Steph υἱοῦ Eust. Dion. *Per.* 508/9 30 κινύρου R 31-738, 1 ἢ ἀπὸ ἄνθους ἐκεῖ πολλοῦ φουμένου, κύπρου καλουμένου Eust

- μένου άνθους κύπρου. Ἀστύνομος (VI) δέ φησι Κρύπτον κεκλησθαι διὰ τὸ κρύπτεσθαι
πολλάκις ὑπὸ τῆς θαλάσσης· εἶτα Κύπρος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστὶς (cf. 751 F 1)
ἀπὸ τοῦ πολλὰ ἄκρα ἔχειν καὶ Κεραστίας (?) καὶ Ἀμαθουσία καὶ Μητιονίς καὶ Σφήκεια καὶ
Ἀκαμαντίς. b) PLIN. N.H. 5, 129: *Cyprum . . . quondam novem regnorum sedem*
5 *huius circuitum Timosthenes* (V) *CCCCXXVII·D p. prodidit, Isidorus* (781
F 13) *CCCLXXV; longitudinem inter duo promunturia, Clidas et Acamanta* (quod
est ab occasu), Artemidorus (V) *CLXII·D, Timosthenes CC. vocatam ante Aca-*
mantida Philonides (121 F 1), *Cerastim* (?) *Xenagoras* (240 F 26) *et Aspeliam*
et Amathusiam et Macariam, Astynomus (VI) *Crypton et Colinian.*
- 10 2 HERODI. 7, 90: τούτων (scil. τῶν Κυπρίων) δὲ τοσαυτὴ ἐστὶν ἡ πόλις ἢ μὲν ἀπὸ
Σαλαμῖνος καὶ Ἀθηνῶν, οἱ δὲ ἀπὸ Ἀρκαδίας, οἱ δὲ ἀπὸ Κύθου, οἱ δὲ ἀπὸ Φοινίκης,
οἱ δὲ ἀπὸ Αἰθιοπίας, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι.
- 3 a) SCHOL. DION. PER. 509: Κύπρος . . . ἐπήρατον ἄστου Διωνάϊης Ἀφροδίτης]
Κεραστὶν αὐτὴν καλουμένην ὠκισεν Ἰων Αἰγύπτου, οὗ υἱὸς † Κέλτης ἄπαις τελευτᾷ.
15 Κέφαλος δὲ ὁ Πανδίωνος καὶ Ἔρσης εἰς τὴν Ἀσίαν οἰκᾶν ἔσχε παῖδας Ἀῶιον καὶ Πάφον,
δὲ διαβὰς εἰς αὐτὴν πόλιν κτίζει Πάφον· οὗ υἱὸς Κινύρας προσέσχε τὴν νῆσον, καὶ Πυγ-
μαλίων Φοινίξ, οὗ θυγατέρα Θυμαρέτιν γαμεῖ Κινύρας. καὶ ποιεῖ Ὀξύπαρον καὶ Ἀδωνιν
(F 8), ὃν ὑπὸ σοῦς ἀποθανόντα λέγειν ἐπεισεν, ὡς ἤρπασται ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ πέμψας
ἔθαψεν ἐν Βύβλωι τῆς Φοινίκης παρὰ ποταμόν, δὲ Ἀδωνίς καλεῖται. b) SERV. DAN.
20 VERGIL. Buc. 10, 18: *est etiam alter ordo huius fabulae* (über geburt und tod des
Adonis): *ex Aegypto † Epiuolasterius et Yon fratres ad insulam Cyprum profecti*
sunt atque ibi sortiti uxores. ex quorum genere Celes procreatus est, qui habuit Eri-
nomam filiam e.q.s.
- 4 DIODOR. 4, 37, 2: (Herakles feldzug gegen die Dryoper). τῶν δ' ἐκπεσόντων
25 Δρυόπων οἱ μὲν εἰς τὴν Εὐβοίαν κατανήσαντες ἐκτίσαν πόλιν Κάρυστον, οἱ δ' εἰς Κύπρον
τὴν νῆσον πλεύσαντες καὶ τοῖς ἐγχωρίοις ἀναμιχθέντες ἐνταῦθα κατωίκησαν.
- 5 LYKORHR. Al. 447: οἱ πέντε δὲ Σφήκεια εἰς Κεραστίδα / καὶ Σάτραχον βλώ-
ξαντες Ἰλάτου τε γῆν / Μορφῶ παρικήσουσι τὴν Ζηρυνθίαν. / ὁ μὲν (i.e. Teukros)
- 1 κρύπτον Pal R Eust κύπτον VP I-2 ποτὲ κληθῆναι αὐτὴν λέγουσι διὰ τὸ
κεκρύφθαι ὑπὸ θαλάσσης, ὅπερ καὶ περὶ Δήλου μυθεύεται κτλ. Eust 2 Κύπρος om. V
2-3 καὶ Κεραστὶς - καὶ Κεραστίας VP καὶ κεραστὶς - καὶ κεραστίας R Κεραστία,
ὡς Λυκόφρων (s. 758 F 5) δηλοῖ Eust καὶ Κεραστία - [καὶ Κεραστίας (kustoden-
korruptel)]? doch s. F 2 3 ἄκρας R^c (m. 1) πολλὰς ἄκρας Mei μητιονίς R^c
(m. 1?) VP 'nomen suspectum' Mei 5 *CCCCXXVII: v.l. -XVII, -XXVIII,*
XXVIII, CCCXXVIII 6 *clidas* (§ 130) A *dinas* (-ar) r 8 *cerasim* DFE^a
arpeliam FRa 9 *amathusiam* D (?) v *amat(h)usam* r *macariam* E³
-caram, -coram, -cram r *cripton* AFa *scripton* R *colinian* AR² *colonian* (-ia) r
11 ἀθηνῶν P -ναῖον ad 14 Κεραστία? εἰς ἣν αἰὲς ὁ υἱὸς Αἰγυπτίου ὠκισεν I
Αἰγύπτιος: cf. Istros (F 1 a)? κέλτης: Celes b Κέττης Movers 15 Ἀῶιον
Bernhardy ἔδωκεν ο' Ἠοίης Panyassis (Hesych. s.v.) 17 Θυμαρέτιν v Ὀξύπαρον
(Bibl. 3, 182) Bernhardy 27 Κεραστίδα Steph. Byz. (s.v. Σφήκεια) κεραστίαν ο
Σάτραχον (cf. Catull. 95, 5): τὸ δὲ Σάτραχον φασὶ πόλιν καὶ ποταμόν Κύπρου·
τινὲς δὲ διὰ τοῦ ἔγράφουσι Σάτραχον (cf. 758 F 7; Nonnos Dion. 13, 459) Schol
σάτρογον (Pal σέτρογον RV σέτραχον P) Steph. Byz. s.v. Ἰλάτου 28 ὑλατωτέγην
Steph. Byz.; cf. Ἰλάτου πόλις Κύπρι, ἐν ἧι Ἀπόλλων τιμαῖται Ἰλάτης Schol 28
Ζηρυνθίαν A τριζηνίαν P (cf. Schol)

πατρός μομφαῖσιν ἤλαστρημένος / Κυρχεῖος ἄντρων Βωκάρου τε ναμάτων /
 (479) δέυτερος (i.e. Agarenoe aus Arkadien) δὲ νῆσον ἀγράφης μολῶν /
 (484) χαλκυρωχῆσι καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει / βάλων, δικέλλι πᾶν μεταλλεύων γνῶ-
 θος / (494) τρίτος (i.e. Akamas) δὲ τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίτης πέτρας / κέλωρ
 5 γίγαντος ἐπλα (586) Κηφεύς δὲ καὶ Πράξανδρος, οὐ ναυκληρίας / λαῶν
 ἀνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραί, / πέμπτοι τέταρτοι γαίαν ἱξονται θεᾶς / Γολγῶν ἀνάσ-
 σης, ὧν ὁ μὲν Λάκων ὄγλον / ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένου / Δύμης τε Βου-
 ραίοισιν ἡγεμῶν στρατοῦ.

6 SCHOL. EURIP. *Andr.* 898: Λυσιμάχος (382 F 12) καὶ ἄλλοι τινὲς ἱστοροῦσιν
 10 γενέσθαι ἐξ Ἑλένης καὶ Νικήστρατον. ὁ δὲ τὰς Κυπριακὰς ἱστορίας συντάξας
 (F 9 Allen) Πλεισθένην φησί, μεθ' οὐ εἰς Κύπρον ἀφίχθαι καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
 Ἄλεξάνδρῳ Ἄγαγον.

7 ET. GEN. s.v. Ἀῶος (ET. M. p. 117, 33): ποταμὸς τῆς Κύπρου. Ἀῶος γὰρ ὁ
 Ἄδωνος ὠνομάζετο, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπριοι βασιλεύσαντες (?). Ζωῖλος δὲ ὁ Κε-
 15 δρασεὺς (VI) καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς κληθῆναι· τὴν γὰρ Θεϊαντος θυγατέρα
 οὐ Συμύρναν ἀλλ' Ἀῶαν καλεῖσθαι. Φιλίας (V) δὲ πρῶτον βασιλεύσαι Ἀῶον, Ἡοῦς
 ὄντα καὶ Κεφάλου, ἀφ' οὐ καὶ ὄρος τι ὠνομάσθη Ἀῶιον, ἐξ οὐ β' ποταμῶν φερομένων,
 Σεράχου καὶ Ἀπλιέως, τὸν ἕνα τούτων ὁ Παρθένιος (F 24 Mart.) Ἀῶιον κέκληκεν. [[ἦ διὰ
 20 μὲνος ἐξ ὀρέων]], ἀνατολικῶν ὄντων]].

8 SCHOL. LYKOPHR. *Al.* 831: Γαῦσας δὲ ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίους καλεῖται.

9 HESYCH. s.v. ἀοῖα· δένδρα κοπτόμενα καὶ ἀνατιθέμενα τῇ Ἀφροδίτῃ, ὡς ἱστορεῖ
 Νάσανδρος (?), πρὸς ταῖς εἰσόδοις.

10 a) HERODT. I, 105, 2: (Skythen zerstören den tempel der Aphrodite
 25 Utania in Askalon) (3) ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱρὸν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος εὐρίσχω,
 πάντων ἀρχαιοτάτων ἱρῶν, ὅσα ταύτης τῆς θεοῦ· καὶ γὰρ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱρὸν ἐνεῦθεν
 ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι, καὶ τὸ ἐν Κυθῆροισι Φοίνικὲς εἰσι οἱ ἰδρυσά-
 μνοι ἐκ ταύτης τῆς Συρίας ἐόντες. b) TACIT. *A.* 3, 62, 4 (a. 22°): *exim Cypr̄ii*
tribus <de> delubris (scil. exposuere), quorum vetustissimum Paphiae Veneri auctor
 30 *Aer̄ias, post filius eius Amathus Veneri Amathusiae et Jovi Salamini Teucer, Telo-*
monis patris ira profugus, possissent. c) TACIT. *Hist.* 2, 2, 2 (a. 69°): *atque*
illum (scil. Titus) cupid̄o incessit adeundi visendique templum Paphiae Veneris,

I v.l. κερχῆος, κυ(γ)ρχῆος, κυρχεῖος 4-5: Schol. 495 p. 179, 31 Sch τρίτον
 δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα . . . ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὐ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας.
 φασὶ δὲ τινες . . . καὶ Δημοφῶντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἐν Κύπρῳ 5-8:
 Schol. 586 p. 201, 16 ἦν δὲ ὁ μὲν Κηφεύς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαι-
 μονος· καὶ οὗτοι παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὡς φησι Φιλοστέφανος (IV) 7-8 βουραΐ-
 οισιν E Schol. 590 βουραΐσειν C 10 νικοστράτεον N -ταιον O συγγραψας A
 11 πλεισθένην NO 12 ἄγαγον MA ἄγαγόν NO Ἄγαυόν Cobet Ἀγλαόν Schwartz
 13 ἄω γὰρ Et. M. (richtig?) 14 οἱ Κύπριοι (Κύπρου?) βασιλεύσαντες Mei οἱ K.
 βασιλεύσαντος Et. gen. οἱ K. βασιλεῖς Et. M. οἱ K. ἀπὸ βασιλεύσαντος Reitzenstein,
 Martini 14-17 Ζωῖλος - Κεφάλου om. B 14-15 κεδασεὺς? Mei 15 θυγα-
 τέρα: μητέρα Et. M. 18 Σεράχου? Haupt, Martini; cf. 758 F 5 ἀπλιέως A
 πλιέως B (?) Et. M. 18-20 [[]] 'de Ciliciae flumine intelligenda' Mei; cf.
 Hesych. s.v. Ἀῶοι; Et. M. p. 117, 45 f. 23 Νάσανδρος: Νίκανδρος? M. Schmidt
 Ἠγῆσανδρος Latte Κάσανδρος (VI)? 28 <de> Bezenberger

- inclitum per indigenas advenasque. haud fuerit longum initia religionis, templi ritum, formam deae (neque enim alibi sic habetur) paucis disserere. (3) conditorem templi regem Aeriam vetus memoria, quidam ipsius deae nomen id perhibent. fama recentior tradit a Cinyra sacratum templum, deamque ipsam conceptam mari huc adpulsam; sed scientiam artemque haruspicum accitam et Cilicem Tamiram intulisse, atque ita pactum, ut familiae utriusque posteri caerimoniis praesiderent. mox ne honore nullo regum genus peregrinam stirpem antecelleret, ipsa quam intulerant scientia hospites cessere: tantum Cinyrades sacerdos consultitur. (2) hostiae ut quisque vouit, sed mares deliguntur; certissima fides haedorum fibris. sanguinem*
- 10 *arae obfundere vetitum: precibus et igne puro altaria adolentur; nec ullis imbribus, quamquam in aperto, madescent. simulacrum deae non effigie humana, continuius orbis latiore initio tenuem in ambitum metae modo exurgens; et ratio in obscuro.*
- d) HESYCH. s.v. Ταμράδαι. Ιερείς τινες ἐν Κύπρωι.
- 11 a) PSI XI 1221, 13 ff.: ὁ δὲ Κύπριος λεγόμενος / αἴνος ὄνομα τοιοῦτον / ἤνεγκεν, ὡς ἔφη [*διὰ τὸ] / παρὰ Κυπρίους ἐπιχωρίοις λέγεσθαι. κέχρηται δὲ τοῦ/τωι Τιμοκρέων (*Anth. Lyr.*² II p. 150 D) ἐν [ἄισματι κατὰ / Θε]μιστοκλ[έ]ου ἐκ[πρόσόν/τος] ἐκ τῆς [Ἑλ]λάδος ἔφη/δός]μενος αὐτοῦ τῆι φυλῆι. οὕτω / δὲ λέγει. <λόγον δὲ σοι λέ κτλ.>
- b) DIOGENIAN. Π. παροιμ. I p. 180 L - Schn: ὁ δὲ Κύπριος (*scil.* αἴνος) προσηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίους λέγεσθαι ὡς ἐπιχωρίος. κέχρηται δὲ καὶ τούτωι Τιμοκρέων, ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικοι πράσσοντες καὶ ἐς ὑπερον τῶν προσηκόντων τυγχάνουσι· καὶ γὰρ τῶι Ἀδωνίδι ἐν Κύπρωι τιμηθέντι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευταίην οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνέισαν περιστεράς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγεῖσαι αὐτῆς ἀδοκῆτως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πυρὰν διεφθάρσαν.
- c) SCHOL. ARISTOTON. (*Rhet. Gr.* II) p. 12, 3 Walz: οἱ δὲ Κίλικες καὶ Κύπριοι ἐμπορευόμενοι καὶ τόπους ἀγνώστους διερχόμενοι ἐνεπλάσαντο τοὺς ἐξ ἀλόγων ζῶων μύθους, ὡς ἐωρακότες ἐν τόποις τισὶ ξένην μορφὴν ἔχοντα ζῶα.
- d) THEON *Progymn.* (*Rhet. Gr.* II) p. 73, I Sp: καλοῦνται δὲ Αἰσώπειοι (*scil.* μῦθοι) καὶ Αἰβυστικοὶ ἢ Συβαριτικοὶ τε καὶ Φρύγιοι καὶ Κιλικιοὶ καὶ Καρικοὶ <καὶ> Αἰγύπτιοι καὶ Κύπριοι. τούτων δὲ πάντων μία ἐστὶ πρὸς ἀλλήλους διαφορὰ τὸ προσκειμένον αὐτῶν ἐκάστωι ἴδιον γένος, οἷον Αἰσώπος εἶπεν ἢ Αἰβύς ἀνὴρ ἢ Συβαρίτης ἢ Κυπρία γυνή.
- 12 [DION CHRYSOST.] *Or.* 64, 2: ἐρῶ δὲ ὑμῖν τινα καὶ Κύπριον λόγον, εἰ βούλεσθε. ἤνεγκεν ὁ παλαιὸς βίος καὶ ἐνδόξους γυναῖκας· Ῥοδογόνην πολεμικήν, Σεμίραμιν βασιλικήν, Σαπφῶ μουσικήν, Τιμάνδραν καλήν. οὕτω καὶ ἐν Κύπρωι Δημόνασσα ἐγένετο, πολιτικὴ τε ὁμοῦ γυνή καὶ νομοθετικὴ. (3) τρεῖς ἔθηκεν αὐτῇ τοῖς Κυπρίοις νόμους· τὴν μοιχευθεῖσαν κειραμένην πορνεύεσθαι· θυγάτηρ αὐτῆς ἐμοιχεύθη, καὶ τὴν κόμην ἀπεκείρατο κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐπορνεύετο. τὸν αὐτὸν ἀποκτείναντα ἄταφον ῥίπτεσθαι· δεύτερος οὗτος Δημωνάσσης νόμος· τρίτος ὥστε μὴ ἀποκτεῖναι βοῦν ἀρότρων. δυοῖν δὲ αὐτῇ παιδῶν ἀρρένων ὄντων, ὁ μὲν ἐπὶ τῶι βοῦν ἀποκτεῖναι ἀπέθανε, τὸν δὲ αὐτὸν ἀποκτείναντα οὐκ ἔθαψεν. (4) ἢ δὲ τέως μὲν ἐκαρτέρει καὶ ἄπαις οὖσα καὶ νομοθετοῦσα, ἰδοῦσα δὲ βοῦν ἐπὶ μύσχοι ἀπολλυμένωι μυκωμένην καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐν ἄλλωι

1 *ritum* Dureau de Lamalle *situm* M 3 *Aeriam* Rhenanus *uerian* M *Aerian* J. Gronov 5 *et Cilicem* Rhenanus *et cilicen* M *e Cilicia* Put 7 *intulerant* Put *-rat* M 12 *meta - set* Wurm 28 <καὶ> Jac 29 αὐτῶν ἐκάστωι Spengel αὐτῶι ἔχαστον ο αὐτῶν ἐκάστου (Doxopat. II p. 165 W) Finckh 33 (37) δημόνασσα UB(P) 35 κειρομένην UM(P) 37 ἀρότρην PHU° 39 ἔθαψαν PH 39-40 καὶ <αὐτῇ ταῦτα> νομοθετήσασα? v. Arnim

συμφορὰν γνωρίσασα, τήξασα χαλκὸν εἰς αὐτὸν ἤλατο. καὶ ἦν ἐκεῖ πύργος ἀρχαῖος ἀνδριάντα χάλκεον ἔχων, χαλκῶι ἐντετηκότα καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἰδρύματος καὶ πρὸς μίμημα τοῦ διηγήματος· ἐπιγραφὴ δὲ ἐπὶ τινος στήλης πλησίον· <σοφὴ μὲν ἤμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχῆς>.

- 5 13 a) VITA HOMER. ROM. p. 31, 1 Wil: κατὰ Καλλικλέα δὲ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνοσ (scil. "Ὀμηρὸς ἦν; 754 F 2) b) SCHOL. T EUST. HOM. II. Φ 12: ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ βίπης πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται / φευγέμεναι ποταμόνδε| ἐντευθέν τινες Κύπριόν φασὶ τὸν ποιητὴν· κατὰ τινὰς γὰρ χρόνους ὑγλεῖται ἡ Κύπρος ὑπὸ ἀκρίδων, ὡς <ῆ> Κυρήνη καὶ ἡ Βάρκη. c) CERTAM. HOM. ET HES. 3 p. 35, 12 ff. Wil: περὶ δὲ
10 τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία Καλλικλῆς δὲ Μ<ν>ασαγόραν (?) μητέρα . . . οἱ δὲ Θεμιστὴν ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες "Ὀμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαισ d) PAUSAN. IO, 24, 3: Κύπριοι δὲ — οἰκειοῦνται γὰρ δὴ καὶ οὗτοι "Ὀμηρον — Θεμιστῶ τε αὐτῶι μητέρα εἶναι τὴν
15 'Ὀμήρου φασὶν ἐν τοιοῦδε· <<καὶ τότ' ἐν εἰναλίῃ Κύπρῳ μέγας ἔσσειε' αἰδίδς, / ὄν τε Θεμιστῶ τέξει ἐπ' ἀγροῦ διὰ γυναικῶν / νόσφι πολυκτεάνοιο πολὺκλειτον Σαλαμίνοσ. / Κύπρον δὲ προλιπὼν διερός θ' ὑπὸ κύμασιν ἀρθεῖς / Ἑλλάδοσ εὐρυχόρου μῦνοσ κακὰ πρῶτοσ αἰέσας / ἔσσειαι ἀθάνατοσ καὶ ἀγήραοσ ἤματα πάντα>.

XIX. LIBYEN

20

— CHARON VON LAMPSAKOS

Um 400*

LIBYKA

262 T I.

759. ARISTIPPOS VON KYRENE

s. IV 1*

T

- 25 1 (II 79) DIOG. LAERT. 2, 83: γεγόνασι δ' Ἀριστιπποὶ τέσσαρες· περὶ οὗ τε ὁ λόγος καὶ δεύτεροσ ὁ τὰ περὶ Ἀρκαδίασ γεγραφῶσ (317 T I)· τρίτοσ ὁ μητροδίδακτοσ, θυγατριδοῦσ τοῦ πρώτου· τέταρτοσ ὁ ἐκ τῆσ νεωτέρασ Ἀκαδημίασ. τοῦ δὲ Κυρηναικοῦ φιλοσόφου φέρεται βιβλία τρία μὲν ἱστορίασ τῶν κατὰ Λιβύην, ἀπεσταλμένα Διονυσίωι, ἐν δὲ ἐν ὧι
30 διάλογοι πέντε καὶ εἰκοσιν

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΛΙΒΥΗΝ ΠΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ

2 χάλκεον PHM -ειον UB χαλκοῦν Ddf 3 πρὸς μνήμην UB 8 ποιητὴν
Eust ποταμόν T <ῆ> add. Eust 10 Μ<ν>ασαγόραν Rohde μασαγόρ (?) F
μασσαγόραν Tzetz. Alleg. Hom. II. 60 Δ<μ>ασαγόραν (Eust. Od. μ 65 p. 1713, 17 ff.)
Barnes (aber dieser vater Homers ist Aegypter, und der gewährsmann Alexandros
von Paphos ist erschwindelt) 11 Θεμιστὴν: Θεμιστῶ d 17 διερός: δ' ἶρος P
θ': δ' L κακὰ: κλέα Herw

760. THEOKRITOS VON CHIOS

s. IV 2*

T

1 (II 86) SUDA s.v. Θεόκριτος Χίος· ῥήτωρ· μαθητῆς Μητροδώρου τοῦ Ἴσοκρατικοῦ. ἔγραψε Χρείας. ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ 5 (II 5 T 9). φέρεται αὐτοῦ Ἱστορία Λιβύης καὶ Ἐπιστολαὶ Θαυμάσιαι. ἔστι καὶ ἕτερος Θεόκριτος . . . Συρακοῦσιος . . .

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΙΒΥΗΣ 2. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΙ

—

761. THEOCHRESTOS <VON KYRENE>

Hellenist. Zeit

10

T

PLIN. N.H. I, 37: *origo gemmarum ex auctoribus . . . externis . . . Pythea, Timaeo Siculo, Nicia, Theochresto, Asaruba, Mnasea, Theomene, Ctesia . . .*

F

15

ΛΙΒΥΚΑ Α - ?

1 (II 87) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1750/7: Εὐφῆμος ὠκεὶ τὴν Λακωνικὴν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν· εἰς δὲ τις αὐτοῦ τῶν ἀπογόνων Σάμος ὠκεῖσεν Θῆραν, οὗ ἀπόγονος γέγονεν Ἀριστοτέλης, ὃς τῆς περὶ Κυρῆνην ἀποικίας ἠγήσατο. ἱστορεῖται ταῦτα παρὰ Πινδάρῳ ἐν Πυθιονίαις (4; 5), ἐπιμελέστερον δὲ παρὰ Θεοχρήστῳ ἐν ᾧ Λιβυκῶν καὶ παρὰ Ἀχεσάνδρῳ ἐν ᾧ 20 Περὶ Κυρῆνης (469 F 5). b) — 4, 1552: καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ (4, 20 ff.) τὴν τοῦ Τρίτωνος ἐπιφάνειαν λέγει· ἔστι δὲ παρὰ τοῖς γεγραφοῖσι τὰ περὶ Κυρῆνης καὶ Λιβύης.

OHNE BUCHTITEL. UNSICHERES

25 2 (II 87) PLIN. N.H. 37, 37 (I, 37): *Theochrestus oceano id (scil. electrum) exaestuante ad Pyrenaei promunturia depelli, quod et Xenocrates*

5-6 φέρεται - θαυμάσιαι: 'nomen <in T 1 oder bei Fulgent. Myth. I, 21 Helm (VI s.v. Theoknidus)?> procul dubio corruptum est ex Θεόχρηστος' Mue, Laqueur θαυμάσιαι VGIM θ. καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ Eudok 17 Σάμος (Schol. Pindar. Pyth. 4, 88 b; 455 e) Wendel σῆσαμος ο ὠκεῖσεν Jac ὠκεῖσεν L ἀπόικησεν εἰς P 21 Περὶ om. L 23 Κυρῆνης (a) O. Müller κύπρου ο 25 *theochrestus* B (und I, 37 ohne v.l.) -*crestus* F -*phrastus* L 26 *promunturia* B -*ium* FL *depelli* B *eci* FLv *adpelli* Mayhoff et: est B

(IV?) *credidit, qui de his nuperrime scripsit vivitque adhuc. Asarubas* (764 F 3) . . .

3 (-) SCHOL. PINDAR. *Pyth.* 4, 10 f.: χρῆσεν οικιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν νᾶσον ὡς ἤδη λιπών] 'ἱερὰν νᾶσον' τὴν Θήραν οὐχ ἀπλῶς ὀνομάζει, ἀλλ' ὅτι Κάδμος κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης τῆς ἀδελφῆς στελλόμενος, προσορμισθεὶς τῇ νήσῳ ἀνέκτισε Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηᾶς ἱερὸν αὐτόθι, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος.

— AKESANDROS <VON KYRENE>

Hellenist. Zeit
(o. früher?)

ΠΕΡΙ ΛΙΒΥΗΣ

469 F 7.

10

— LYKOS VON RHEGION

Zeit des Aga-
thokles?

ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΙΒΥΗΣ

No. 570.

762. AGROITAS

Hellenist. Zeit
(o. früher?)

ΛΙΒΥΚΑ Α - Γ (?)

15 1 (IV 294, 2) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 498/527 a: Ἀγροίτας δὲ ἐν ᾧ Λιβυκῶν ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Κρήτην αὐτὴν (*scil.* Κυρήνην) κομισθῆναι, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λιβύην. Cf. 316 F 3.

*2 (I) HERODIAN. Π. μον. λέξ. p. II, 20: . . . Ψύλλος· Ἀγροίτας ᾧ Λιβυκῶν· <<ἀνδρωθέντα δὲ τὸν Ἀμφίθεμιν πλησιάσαι ταῖς
20 νόμφαις, καὶ γεννηῆσαι παῖδας Ἀδυρμαχίδα, Ἀραραύκηλα,
'Ἀσβύταν, Βάκαλα, Μάκαν, Ψύλλον>>, ἀφ' οὗ Ψύλλοι τὸ ἔθνος. Cf.
764 F 17.

3 (3) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1396/9 a: Ἴξον (die Argonauten)
δ' ἱερὸν πέδον, ὧ ἐνὶ Λάδων / εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεια ῥύετο μῆλα / χῶρωι
25 ἐν Ἀτλαντος, χθόνιος ὄρις· ἀμφὶ δὲ νόμφαι / Ἐσπερίδες ποίπνουον, ἐφίμερον
ἀείδουσαι. / δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος ὕφ' Ἡρακλῆι δαιχθεῖς / μῆλειον βέβλητο ποτὶ
στύπος κτλ.] Πείσανδρος (16 F 8) τὸν δράκοντα ὑπέιληφεν ἀπὸ τῆς Γῆς γεγε-

I *credidit, qui de his* BF (s. Buecheler *Rh. M.* 40, 1885, p. 304 ff.) *credidit. is vero qui L vivitque B vivit FL Asarubas:* s. 764 F 3 app. 6 'an Θεόφραστος?' Drachmann 18-19 Ψύλλος - Λιβυκῶν Ddf, Lobeck ψάλλος ἀγροῖω-
τας ἀπὸ Λιβυκῶν H 20-21 παῖδας - Ψύλλον Ddf, Lobeck, Lehrs παῖδα μυρμα-
δάναρ· αὐδακῆνας· βυγάνμα· καλομάκαν ψύλλον H παῖδας Ἀδυρμαχίδα (o. Μαρ-
μαρίδαν), Ἀραραυκήλαν, Βύξαν (o. eher Ἀσβύταν o. -ύσταν), Μαχλύα, Μάκαν,
Ψύλλον Mue 21 ἀφ' - ἔθνος: 'Herodiani potius videntur quam Agroetae. fortasse
post Psyllum, in quo pro rationibus suis substitit Herodianus . . ., apud Agroetam
etiam alii quidam Amphithemidis filii populorum conditores recensebantur, ut
Nasamo' Lehrs; cf. 764 F 9

νῆσθαι, 'Ἡσίοδος <δὲ ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος (Th. 333/6)· Φερεκύδης (3 F 16 b)> δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν. Ἀγροίτας δὲ ἐν ᾧ Λιβυκῶν φησι μὴ μῆλα ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾶ ὠνομάσθη· ἔχειν δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον Δράκοντα ὠνομάσθαι.

5 b) DIODOR. 4, 26, 2: τελευταῖον δ' ἄθλον λαβῶν (Herakles) ἐνεργεῖν τὰ τῶν Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα, πάλιν ἐπλευσεν εἰς τὴν Λιβύην. περὶ δὲ τῶν μῆλων τούτων διαπεφωνήκασιν οἱ μυθογράφοι· καὶ τινες μὲν φασιν ἐν τισὶ κήποις τῶν Ἑσπερίδων ὑπάρξαι κατὰ τὴν Λιβύην μῆλα χρυσᾶ, τηρούμενα συνεχῶς ὑπὸ τινος δράκοντος φοβερωτάτου, τινὲς δὲ λέγουσι ποιμένας προβάτων κάλλι διαφερούσας κεκτῆσθαι τὰς Ἑσπερίδας, χρυσᾶ δὲ μῆλα ἀπὸ τοῦ κάλλους ὠνομάσθαι ποιητικῶς, ὥσπερ καὶ τὴν Ἀφροδίτην χρυσὴν καλεῖσθαι διὰ τὴν εὐπρέπειαν. (3) ἐνίοι δὲ λέγουσιν [ὅτι] τὰ πρόβατα τὴν χροᾶν ἰδιάζουσαν ἔχοντα καὶ παρόμοιον χρυσῶ: τετευχέναι ταύτης τῆς προσηγορίας, Δράκοντα δὲ τῶν ποιμνῶν ἐπιμελητὴν καθεσταμένον, καὶ ῥώμηι σώματος καὶ ἀλκῆι διαφέροντα, τηρεῖν τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ληιστεύειν αὐτὰ τολμῶντας ἀποκτείνειν. . . . (4) ὁ δ' Ἡρακλῆς τὸν φύλακα τῶν μῆλων ἀνελών. . . .

*4 (6) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 1248/50 a: ὁ Προμηθεὺς ἐδέδετο ἐν τῷ Κανκάσῳ, καὶ ὁ ἀετὸς τὸ ἦπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν. Ἀγροίτας δὲ ἐν τῇ [ι] ᾧ τῶν Λιβυκῶν δαπανᾶσθαι φησι τὸ ἦπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χῶραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Ἀετὸν φθεῖρειν, ἦπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς τὴν εὐκαρπον λέγεσθαι γῆν· Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διώρυξι τὸν ποταμὸν, τὸν τε ἀετὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ κεχωρῖσθαι καὶ τὸν Προμηθεῖα λελύσθαι τῶν δεσμῶν.

5 (5) STEPH. BYZ. s.v. "Ἀμπελος. . . . ἔστι καὶ ἑτέρα ἄκρα τῆς Σάμου· καὶ ἄλλη ἐν Κυρήνῃ. Ἀγροίτας δὲ δύο πόλεις εἶναι φησι, τὴν μὲν ἄνω τὴν δὲ 25 κάτω.

— MENEKLES VON BARKA

ΛΙΒΥΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

270 F 5-6.

— PHILISTOS (VON NAUKRATIS)

(ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΒΥΗΣ ?)

30
No. 615.

— ALEXANDROS POLYHISTOR

ΛΙΒΥΚΑ Α - Γ

273 F 32-47.

1-2 < > Wendel 9 διαφερόντων? 11 [ὅτι] τὰ Ddf ὅτι τὰ D ὅτι C 13 ποιμνίων C 17-22: Et. gen. s.v. ἀλυκτοπέδησι (ohne autornamen); cf. Diodor. I, 19, 3 (s. Komm.)? 17 [ι]ῆ Mue 18 λιβυκῶν L σκυθικῶν (econ.) P δαπανᾶσθαι: δειπνεῖσθαι Wendel 20 ἦπαρ L Et οὔθαρ καὶ ἦπαρ P πολλοῖς L Et ποιηταῖς (οἱ ποιηταὶ καλεῖν εἰώθασιν P) Wellauer 21 διώρυξι (Lasc) Keil διορύξει L διωρυχαῖς P χειρῶσθαι Keil 23-25: Κυρηναῖας δὲ αἰγιαλὸς Hesych. s.v. "Ἀμπελος; τῶν δὲ χωρίων. . . κατὰ τὸν κῆπον (scil. τῶν Ἑσπερίδων) "Ἀμπελος Skylax 108

Um 150

c. 80/35

— JUBA VON MAURETANIEN

Nach 2°?

ΛΙΒΥΚΑ Α - Γ (?)

275 F 5-6; (7-8).

— POSEIDONIOS VON OLBIA

(s. II°?)

ΛΙΒΥΚΑ Α - ΓΑ (?)

5

279 T I.

763. HESIANAX

ΛΙΒΥΚΑ

1 (III 70, 11) [PLUTARCH.] *Parall. min.* 23 B p. 311 CD: Καλπούρνιος Κράσσος, 10 ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων Ῥηγούλῳ συστρατευόμενος, ἐπέμφθη εἰς Μεσόλους πορθήσων φρούριόν τι δυσάλωτον τοῦνομα Γαραίτιον. αἰχμάλωτος δὲ ληφθεὶς ἐμελλε θύεσθαι τῷ Κρόνῳ. Βισαλτία δὲ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ ἐρασθεῖσα προὔδωκε τὸν πατέρα, καὶ νικηφόρον ἐκείνον ἐποίησεν. ἀναστρέψαντος δ' αὐτοῦ, ἡ κόρη κατέσφαξεν αὐτήν, ὡς Ἡσιάνναξ ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν.

15

764. ANHANG

1 AELIAN. *N.A.* 17, 6: Θεοκλῆς δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ τὴν Σύρτιν λέγει γίνεσθαι κήτην τριήρων μείζονα.

2 PLIN. *N.H.* 37, 38 (I, 37): *Theomenes Syrtim iuxta Magnam hortum Hesperidon esse et stagnum Electrum; ibi arbores populos, quarum e ca-* 20 *cuminibus in stagnum cadat* (der bernstein), *colligi autem ab virginibus Hesperidum.*

3 PLIN. *N.H.* 37, 37 (I, 37): (Theochrestus 761 F 2) *Asarubas tradit iuxta Atlanticum mare esse lacum Cephisida, quem Mauri vocent Electrum; hunc sole excalcifatum e limo reddere electrum fluitans.*

25 [4 (IV 295, 4) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1490/4 d: ἄδηλον, πότερον ἀπὸ τοῦ Γαράμαντος τούτου (F 17) οἱ ἐν τῇ Λιβύῃ Γαράμαντες ὠνομάσθησαν ἢ οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔθνους. ἔστι δὲ καὶ ναὸς παρ' αὐτοῖς, καὶ †Γαράμας μνημονεῖται τοῦ ἔθνους.]

[5 PLIN. *N.H.* 8, 31: *magnitudo dentium videtur quidem in templis praecipua. sed tamen in extremis Africae, qua confinis Aethiopiae est, postium vicem in domi-* 30 *ciliis praebere saepesque in his et pecorum stabulis pro palis elephantorum dentibus fieri, Polybius (34, 16, 1 B-W) tradidit auctore Gulusa regulo.]*

9 καρπώνιος ΦΣγ 10 εἰς (om. ΦΠ) Μεσόλους: εἰς Μασσόλους Guarino, v 13 ὑποστρέψαντος εἰς ῥώμην Σγ 13-14 ἡσιάνναξ ΦΠ om. Σγ Ἡγησιάνναξ Amyot Ἐρμησιάνναξ Anon 18 *Theomenes o syrtim iuxta B i.s. r 19 esse BF om. L¹ ex quo L² 19-21 et - Hesperidum om. F et - cacuminibus om. L 19* *stagnum L² v stagnat B¹ stagna B² 22 asarubas (und I, 37 ohne v.l.) BL narubus F Asdrubas Harduin, Buecheler tradit B tradidit r 23 cephisida d (Harduin) chepesidam F 24 reddere B dare r 27 Γαράμας: Ἀγροίτας Bern-*

hardy, Mue μνημονεῖται τοῦ ἔθνους L ἱστορεῖ P μνημονεῖται θεός Wil, Wendel 30 *palis: paliolis RTd*

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

48

6 *LYDUS De mens.* 4, 107 p. 147, 7 Wü: (doxographie über die gründe der Nile
 Nilschwelle p. 144, 11-147, 6) Χρήστος δὲ ὁ Ῥωμαῖός φησιν· «ἐπὶ τῆς δύσεως ἄρη μέγιστα καὶ ὑψηλότατά εἰσιν, ἀ τὴν Λιβύην ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας
 χωρίζουσι· τούτων ταῖς ἐσχάταις βίξαις τὸ Ἀτλαντικὸν ἐπιπίπτον
 5 πέλαγος, ἔνθεν τὴν ἀρχὴν Αἰθιοπία ἀπὸ τῆς δύσεως λαμβάνει. ὑπὸ
 τοῖνυν τούτοις τοῖς ὄρεσι λίμναι εἰσὶν εἰς ἀπειρον πλατύτητος ἠπλω-
 μέναι· παροικεῖ δὲ αὐτάς γένος ἀνθρώπων τῶν λεγομένων Ἰχθυοφάγων,
 ὅπερ ἀπὸ πρώτης ὥρας ἄχρι δυσμῶν ἡλίου ἐν τῷ ὕδατι διατρῖβει, καὶ
 τοῖς ἰχθύσι τρέφεται. τούτοις ὁμοροῦσιν οἱ λεγόμενοι Ἀνθρωποφάγοι,
 10 γένος ἀνθρώπων ἀνδρειότατον, βίσι στρογγύλαις χρώμενον, προσώποις
 ἐπικαμπέσιν, ὄνυξιν ἐγγὺς λέουσιν ὁμοίους. ἐκ τῶν λιμνῶν οὖν ἐκείνων
 τὰς ἀφορμὰς ὁ ποταμὸς λαμβάνει· προϊόντα γὰρ ἐξ αὐτῶν τὰ ρεύματα
 συνηρεφῆ ἀποτελοῦσιν. ἐκ τούτων δὴ τῶν λιμνῶν, ἄς καλοῦσιν ἐκείναι
 Χαὰς, ἐκρεῖ λεπτότατόν τι ρεῦμα καὶ μόλις ὄρωμενον, ὅπερ εἰς στε-
 15 νοὺς τόπους καὶ κατὰ μέρος ἐκ διαφόρων μερῶν εἰς κοίτην ἰδίαν κα-
 ταπίπτει ὄψιν ποταμοῦ λαμβάνει. οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ Νεῖλος, ὅστις ἐπὶ
 διαφόρων κλιμάτων εἰλούμενος γίνεται διὰ τόπων δασέων καὶ ἀνοδευτῶν,
 ὧν τὰ * * ἐκεῖθεν εἰς ὁμαλὸν ἐκχεῖται, καὶ πάλιν εἰς ποταμοῦ κοίτην
 συνάγεται, καὶ ναυσίπορος λοιπὸν ἐπὶ τὴν Μερόην διὰ τῶν ἀοικήτων
 20 τοῦ νότου μερῶν φέρεται, καὶ ταύτην περιρρέων νῆσον ἀποτελεῖ· ἔστι
 γὰρ πᾶσα ὁμαλὴ. κάκειθεν τὸ λοιπὸν ὁ πᾶς ἐγκλειόμενος ἐπὶ τὴν ἀνα-
 τολὴν ῥέπει καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, κάκειθεν εἰς θάλασσαν σφοδρότερου
 πνεύματος καταπνέοντος· ἐκ τῆς βίας γὰρ, ὡς εἰρηται, τοῦ βορείου
 πνεύματος ἀνακλώμενος ὁ ποταμὸς καὶ μάλλον ἀνεκχεόμενος πᾶσαν
 25 καταλιμνάζει τὴν Αἴγυπτον. εὐρου δὲ ἐκ τῆς ἀνατολῆς τοῖς ἐτησίοις
 ἀντιπνέοντος ἢ νότου ἀπὸ μεσημβρίας ἐξωθοῦντος τὸν Νεῖλον, εἰκότως
 ὁ ποταμὸς ἐπὶ τὴν θάλασσαν λωφῆσαντος ἡρέμα τοῦ βορρᾶ κατατρέχει.
 κάκεινο δὲ τεκμήριόν ἐστι τοῦ μὴ ἀπὸ τήξεως χιόνων αὐξεσθαι αὐτόν,
 ὅτι οὐ ψυχρὸς ἐστὶν ἀλλὰ θερμὸς· καὶ διὰ τοῦτο ὑπονοστοῦντος τοῦ
 30 ὕδατος εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς ἰλύος ζῶα τινα ἐκ μέρους διαπεπλασμένα
 καὶ ἐκ μέρους κνώδαλα. πέφυκε δὲ τὰ τοιαῦτα θερμότητι καὶ ὑγρότητι
 ζωογονεῖσθαι, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὕδατων οὐκ ἔστιν· ἰχθύας γὰρ καὶ
 μόνους ἔχουσι.
 καὶ οἱ μὲν ἄλλοι στοχαζόμενοι λέγουσιν, ἐγὼ δέ» φησὶν ὁ Χρήστος
 35 «γενόμενος ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Μαυρουσίας ἐν τῷ στομίῳ τοῦ
 Ὀκεανοῦ».

7 *ARISTOT. Pol.* 2, I, 13 p. 1262 a 18: ὅπερ φασὶ καὶ συμβαίνειν τινές F 10
 τῶν τὰς τῆς γῆς περιόδους πραγματευομένων· εἶναι γὰρ τισὶ τῶν

2 χρήστος BT ἀίχρη A^{oo} χρῆστος A² 3 μέγιστα: μεγάλα B 6 εἰς om. BT
 ἀπειροὶ T βαθύτητος? 10 ἀγριώτατον? 11 ἐπικαρπέσιν B λιμνῶν B 13
 συνηρεφεῖς AT 18 ὧν τὰ * * Wunsch ὄντων Roether ὁμαλὸν: ἰσμαλῶν T
 κοίτην A κοῖλος BT 19 καὶ ναυσίπορος: ἐναυτη πόρος A 20 φέρεται Hase
 φαίνεται ο καὶ ταύτην om. T 21-22 τὸ λοιπὸν - κάκειθεν om. B 21 ὁ πᾶς
 AT ὅτι πλείστον Roether 23 βαρεῖον A 24 ἀνεκχεόμενος A 25 εὐρου: εὐρος T
 26 ἐξωθοῦντα T 27 βαρρᾶ A 28 τοῦ μὴ Roether τὸ μὴ ο 29 ἀπονοστοῦν-
 τος T 32 ὕδατων om. T ποταμῶν? 34 χρῆστος T

ἄνω Λιβύων κοινὰς τὰς γυναῖκας, τὰ μέντοι γενόμενα τέκνα διαιρεῖσθαι κατὰ τὰς ὁμοιότητα.

8 STRABON 17, 3, 3 p. 826: πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλαί τῇ ἐκτὸς προσεψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ 5 Ὀφέλα Περίπλου (V), περὶ ὧν ἐμνήσθημέν που καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἰσὼ δεχόμενον τὴν θάλατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων, προκείμενον δὲ 10 τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον ἔχον Ἡρακλέους βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαι φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος. ἐν δὲ δὴ τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο· ἐγγὺς δὲ τούτῳ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, ἃς οἱ Φαρουσῖοι καὶ οἱ Νιγρῖται ἐξέπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λυγγός φασιν ἡμερῶν 15 τριάκοντα ὁδόν.

9 HERODT. 4, 173: Νασαμῶσι δὲ προσόμουροι εἰσι Ψύλλοι. οὗτοι ἐξαπολώλασι τρόποι τοιῶνδε· ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος τὰ ἑλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηγῆνε, ἡ δὲ χώρα σφι πᾶσα ἐντὸς ἐοῦσα τῆς Σύριος ἦν ἄνυδρος· οἱ δὲ βουλευσάμενοι κοινῶι λόγῳ ἐστρατεῦοντο ἐπὶ τὸν νότον—λέγω δὲ ταῦτα τὰ λέγουσι Λίβυες—, καὶ ἐπεῖτε ἐγίνοντο 20 ἐν τῇ ψάμμῳι, πνεύσας ὁ νότος κατέχασε σφας. ἐξαπολομένων δὲ τούτων ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες.

10 HERODT. 4, 180: τούτων δὲ ἔχονται [τῶν Μαχλύων] Αὐστῆς. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυες περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκέουσι, τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει ὁ Τρίτων... (2) ὅρ- 25 τῇ δ' ἐνιαυσίῃ [Ἀθηναίης] αἱ παρθένοι αὐτῶν δίχα διασταῆσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας λίθοισί τε καὶ ξύλοισι, τῇ αὐθιγενεῖ θεῶι λέγουσαι τὰ πάτρια ἀποτελέειν, τὴν Ἀθηναίην καλέουσι (?). τὰς δὲ ἀποθνησκούσας τῶν παρθένων ἐκ τῶν τρωμάτων ψευδοπαρθένους καλέουσι... (5) τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ Ποσειδέωνος θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης, καὶ μιν μεμφθεῖσάν τι τῷ πατρὶ δοῦναι ἐσωτῆν τῷ Δίῳ, τὸν δὲ Δία ἐσωτοῦ μιν ποιήσασθαι θυγατέρα. ταῦτα μὲν λέγουσι, μεῖζιν δὲ ἐπίκεινον τῶν γυναικῶν 30 ποιεῖν, οὔτε συνοικέοντες κτηνηδὸν τε μισγόμενοι. (6) ἐπεὰν δὲ γυναῖκί τὸ παιδίον F 7 ἄδρὸν γένηται, συμφοιτῶσι ἐς τώυτὸ οἱ ἄνδρες τρίτου μηνός, καὶ τῷ ἂν οἴκηι τῶν ἀνδρῶν τὸ παιδίον, τούτου παῖς νομίζεται.

11 HERODT. 4, 184, 3: μετὰ δὲ (nach den Atarantes) δι' ἄλλων δέκα ἡμερέων [ὄδοῦ] ἄλλος κολωνός ἄλδς καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχεται δὲ τοῦ 35 ἄλδς τούτου ὄρος, τῷ οὐνομά ἐστι Ἄτλας. ἔστι δὲ στεῖνόν καὶ κυκλοτερές πάντη, ὑψηλόν

I γινόμενα Richards 5 Ὀφέλα: Ἀπέλλα Tygwhitt 7 πηροῦν E πληροῦν γ 11 ὑπὸ τῶν πλημμυρίδων E ἐν μὲν ς 13 φαυροῦσι E 14 νιγρῖται E νιγρῖται D νιγρῖται γ λιγγός x 16 (21) νασάμωσι aD¹ δμουροι ἦσαν Herw 18 ἄπασα a 22 [τ. M.] Jac αὐστῆ(ι)ς (αὐσεῖς S αὐσεῖ R): Αὐσεῖς Struve, v 24 [Ἀθ.] Jac 26 καλέουσι (ἐπιτελέειν καλέουσαι τὴν Ἀ. S) d καλέομεν av ἀποθνησκούσας παρθένους d 30 τε a δὲ d 31 ἄδρὸν a ἀνδρὸν D¹ ἀνδρῶν RSV † τρίτου μηνός † Powell τρίτου ἔτεος (cf. F 12 § 2?) 34 ὄδοῦ om. ABd 35 ἐστι om. d

δὲ οὕτω δὴ τι λέγεται, ὡς τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἶά τε εἶναι ἰδέσθαι· οὐδέκοτε γὰρ αὐτὰς ἀπολείπειν νέφεα οὔτε θέρεος οὔτε χειμῶνος. τοῦτον τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι εἶναι. (4) ἐπὶ τούτου τοῦ ὄρεος οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἄτλαντες. λέγονται δὲ οὔτε ἔμφυχον οὐδὲν σιτέσθαι οὔτε ἐνούπια 5 ὄρᾶν.

12 HERODT. 4, 187, 2: οἱ γὰρ δὴ τῶν Λιβύων νομάδες, εἰ μὲν πάντες οὐκ ἔχω ἀτρεκέως τοῦτο εἰπεῖν, ποιεῦσι δὲ αὐτῶν συχνοὶ τοιάδε· τῶν παιδιῶν τῶν σφετέρων ἐπεὰν τετραέτεα γένηται, οἰσῦπηι προβάτων καιοῦσι τὰς ἐν τῆσι κορυφῆσι φλέβας, μετα- 10 εξέτεροι δὲ αὐτῶν τὰς ἐν τοῖσι κροτάφοισι, τοῦδε εἰνεκα ὡς μὴ σφας ἐς τὸν πέντα λέγουσι εἶναι ὑγιηροτάτους. εἰσι γὰρ ὡς ἀληθῶς οἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιηρότατοι τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν· ὑγιηρότατοι δ' ὦν εἰσι. ἦν δὲ καιοῦσι τὰ παιδιά σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηται σφι ἄκος· τράγου γὰρ οὖρον σπείσαντες ῥύονται σφρα. λέγω δὲ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Λίβυες.

13 HERODT. 4, 191, 1: φασὶ δὲ οὗτοι (scil. οἱ Μάξευες) εἶναι τῶν ἐκ Τροίης 15 ἀνδρῶν.

14 HERODT. 4, 191, 3: ἡ μὲν γὰρ δὴ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμουσι, ἐστὶ ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώδης μέχρι τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πρὸς ἐσπέρης, ἡ τῶν ἀροτήρων, ὀρεινὴ τε κάρτα καὶ δασέα καὶ θηριώδης. (4) καὶ γὰρ οἱ 20 ὄφεις οἱ ὑπερμεγάρους καὶ οἱ λέοντες κατὰ τούτους εἰσι καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ ἄρκτοι καὶ ἀσπίδες τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρα ἔχοντες καὶ οἱ κυνοκέφαλοι καὶ οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμούς ἔχοντες, ὡς δὴ λέγονται γε ὑπὸ Λιβύων, καὶ οἱ ἀγριοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀγριοὶ καὶ ἄλλα πλήθει πολλὰ θηρία ἀκατάψευστα.

15 DIODOR. 3, 74, 1: τὸν μὲν οὖν [[πρῶτον]] Διόνυσον ἐξ Ἄμμωνος καὶ Ἀμαλθείας 25 γενόμενον τοιαύτας οἱ Λίβυες ἱστοροῦσιν ἐπιτελέσασθαι πράξεις (= Dionys. Skythobr. 32 F 8)· τὸν δὲ δευτέρον φασιν ἐξ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου Διὶ γενόμενον βασιλεῦσαι μὲν τῆς Αἰγύπτου, καταδειξάει δὲ τὰς τελετάς· τελευταῖον δὲ τὸν ἐκ Διδὸς καὶ Σεμέλης τεκνωθέντα παρὰ τοῖς Ἑλλήσι ζηλωτῆν γενέσθαι τῶν προτέρων κτλ.

16 PLUTARCH. Sertor. 9, 6: (Sertorius erobert Tingis) ἐνταῦθα τὸν Ἄνταϊον 30 οἱ Λίβυες ἱστοροῦσι κείσθαι. καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ Σερτώριος διέσκαψε, τοῖς βαρ- βάροις ἀπιστῶν διὰ μέγεθος· (7) ἐντυχὼν δὲ τῷ σώματι πηχῶν ἐξήκοντα μῆκος, ὡς φασι, κατεπλάγη, καὶ σφάγιον ἐντεμῶν συνέχωσε τὸ μνημα, καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ τιμὴν τε καὶ φήμην συνηύξησε. (8) Τιγγίται δὲ μυθολογοῦσιν Ἄνταϊου τελευτήσαντος τὴν γυναῖκα Τίγγην Ἡρακλεῖ συνελθεῖν, Σόφακα δ' ἐξ αὐτῶν γενόμενον βασιλεῦσαι τῆς

1 δὴ om. a 2 τοῦτον τὸν C τοῦτο τὸν Γ [τὸν] Ald 4 δὴ om. a 8 οἰσῦπηι d
οἰσῦπηι (u.ä.) a ἐν τῆ(ι)σι κροτάφοισι CSV 11 οἱ om. a 14 σφας a
15 ἀπόγονοι εἶναι Herw 20 ἐλέφαντες δὲ d 21 ἀσπίδες καὶ ὄνοι D καὶ
κυν. d 22 γε om. d 23 πλήθει aD⁹⁰ 23 κατάψευστα Reiz 24 ff.:
τὸν δὲ δευτέρον κτλ. nicht mehr aus Dionys. Skytobr. (Bethé, Schwartz) 29-33:
καὶ Γαβίνιος (τανύσιος F; s. Münzer RE IV A col. 2232, 23 ff.) δὲ ὁ τῶν
Ῥωμαίων συγγραφεὺς (v -φών ο) οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυ-
ρουσίαν· πρὸς γὰρ τῆι Λυγγί (λυγγί Dx [cf. Plin. N.H. 5, 3] Τιγγί Tzschucke)
Ἄνταϊου μνημα ἱστορεῖ καὶ σκελετὸν πηχῶν ἐξήκοντα, δν Σερτώριον γυμνώσαι καὶ
πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν Strab. 17, 3, 8 31 [τῷ] Rei 32 σφάγιον: πλάγιον Q
περὶ αὐτὸν Schaefer 33 ηὔξησε Q Τιγγίται Cor τιγενῖται (-ίται) ο Τιγγιτανολ
Leopold 34 Τίγγην: τυ(γ)ίην KL⁹⁰Q σόφακα (stets) C

χώρας, καὶ πόλιν ἐπάνωμον τῆς μητρὸς ἀποδείξει· (9) Σόφακος δὲ παῖδα γενέσθαι Διόδωρον, ὧι πολλὰ τῶν Λιβυκῶν ἔθνων ὑπῆκουσεν, Ἑλληνικὸν ἔχοντι στράτευμα τῶν αὐτῶν κατακτισμένων ὑφ' Ἡρακλέους Ὀλβιανῶν καὶ Μυκηναίων. (10) ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀνακείσθω τῆ Ἰόβα χάριτι, τοῦ πάντων ἱστορικωτάτου βασιλέων· ἐκείνου γὰρ ἱστο-
5 ροῦσι τοὺς προγόνους Διόδωρου καὶ Σόφακος ἀπογόνους εἶναι (275 T 10).

17 APOLL. RHOD. 4, 1490: υἱὸν δὲ Φοῖβου Λυκαρφεῖο Κάφαρος / κούρης τ' αἰδοῖς Ἀκακαλλίδος, ἣν ποτε Μίνως / ἐς Λιβύην ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν, / θυγατέρα σφετέρην· ἢ δ' ἀγλαὸν υἷα Φοῖβωι / τίκτεν, δν Ἀμφίθεμι Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν. / Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγη Τριτωνίδι νόμφη· / ἢ δ' ἄρα οἱ Νασάμωνα
10 τέκεν, κρατερόν τε Κάφαρον, / ὅς τότε Κάνθον ἔφεφεν ἐπὶ ῥήνεσιν ἑοῖσιν. Cf. 762 F 2.

18 SALLUST. *Iug.* 17, 7: *sed qui mortales initio Africam habuerint, quique s. I postea adcesserint, aut quomodo inter se permixti sint, quamquam ab ea fama, quae plerosque optinet, divorsum est, tamen uti ex libris Punicis, qui regis Hiempsalis dicebantur, interpretatum nobis est, utique rem sese habere
15 cultores eius terrae putant, quam paucissimis dicam. ceterum fides eius rei penes auctores erit.*

(18) *Africam initio habuere Gaetuli et Libyes, asperi incultique, quis cibus erat caro ferina atque humi pabulum uti pecoribus. (2) ei neque moribus neque lege aut imperio cuiusquam regebantur: vagi palantes quas nox coegerat sedes habebant.
20 (3) sed postquam in Hispania Hercules, sicuti Afri putant, interiit, exercitus eius compositus ex variis gentibus amisso duce ac passim multis sibi quisque imperium petentibus brevi dilabitur. (4) ex eo numero Medi Persae et Armenii navibus in Africam transvecti proximos nostro mari locos occupavere; (5) sed Persae intra Oceanum magis, eique alveos navium invorsos pro tuguriis habuere, quia neque ma-
25 teria in agris neque ab Hispanis emundi aut mutandi copia erat: (6) mare magnum et ignava lingua commercio prohibebant. (7) ei paulatim per conubia Gaetulos secum miscuere, et quia saepe temptantes agros alia deinde alia loca petiverant, semel ipsi Nomadas adpellavere. (8) ceterum adhuc aedificia Numidarum agrestium, quae mapalia illi vocant, oblonga incurvis lateribus tecta quasi navium carinae sunt. (9)
30 Medis autem et Armeniis adcessere Libyes — nam ei proprius mare Africum aglabant, Gaetuli sub sole magis, haud procul ab ardoribus — eique mature oppida habuere: nam freto divisi ab Hispania mutare res inter se instituerant. (10) nomen eorum paulatim Libyes conrupere, barbara lingua Mauros pro Medis adpellantes. (11) sed res Persarum brevi adolevit, ac postea nomine Numidae propter multitudinem a parenti-
35 bus digressi possedere ea loca, quae proxuma Carthagine Numidia appellatur. (12) deinde utrique alleris freti finitimos armis aut metu sub imperium suum coegere, nomen gloriamque sibi addidere, magis ei qui ad nostrum mare processerant, quia Libyes quam Gaetuli minus bellicosi. denique Africae pars inferior pleraque ab Numidis possessa est, victi omnes in gentem nomenque imperantium concessere. (19)
40 postea Phoenices, alii multitudinis domi minuendae gratia, pars imperi cupidine sollicitata plebe et aliis novarum avidis, Hipponem Hadrumetum Leptim aliasque urbis in ora maritima condidere, eaeque brevi multum auctae pars originibus*

19 quas: v.l. qua 22 (30) armeni P 26 commercio P commercia r secum om. P 27 ipsos P^c 28 nomadas P numidas P^c 35 proxuma Carthagine v proxime Carthaginem PC proxima Carthagini Diomed 36 cogere P^{ac}

suis praesidio aliae decori fuere. (2) nam de Carthagine silere melius puto quam parum dicere, quoniam alio prosperare tempus monet.

19 a) AMMIAN. MARC. 22, 15, 8: *rex autem Juba (275 F 38 b), Punicorum F 6 confisus textu librorum, a monte quodam oriri eum (den Nil) exponit, qui 5 situs in Mauritania despectat oceanum, hisque indicibus hoc proditum ait, quod pisces et herbae et beluae similes per eas paludes gignuntur. b) SOLIN. Coll. 32, 2: originem habet a monte inferioris Mauretaniae, qui oceano propinquat. hoc adfirmant Punici libri; hoc Jubam regem accipimus tradidisse.*

XX. LYDIEN

10

— HELLANIKOS VON LESBOS

430/00?

ΠΕΡΙ ΛΥΔΙΑΣ (?)

4 F 58.

765. XANTHOS DER LYDER

Nach 425?

T

- 15 1 (I 36) a) SUDA s.v. Ξάνθος Κανδαύλου· Λυδός ἐκ Σάρδεων, ιστορικός, γεγωνός ἐπὶ τῆς ἀλώσεως Σάρδεων (546/5). Λυδιακά, βιβλία δ. (Es folgen F 4 b; 19). b) — s.v. Αἰσωπος· Σάμιος ἢ Σαρδιανός οἰκίτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι (Herodt. 2, 134, 3/4) ἀνδρὸς τινος Σαμίου 'Ιάδμονος, οὔτινος καὶ ἡ 'Ροδῶπις δούλη ἦν
- 20 2 STRABON 13, 4, 9 p. 628: Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς Λυδὸς μὲν λέγεται, εἰ δὲ ἐκ Σάρδεων οὐκ ἴσμεν. Cf. F 13 p. 753, 15 f. u. ö.
- 3 SOLIN. Coll. 40, 6: *ingenia Asiatica inclita per gentes fuere . . . historiae conditores Xanthus, Hecataeus (I), Herodotus, cum quibus Ephorus (70) et Theopompus (II 15).*
- 25 4 DION. HAL. *De Thuc.* 5: μέλλων δὲ ἀρχεσθαι τῆς περὶ Θουκυδίδου γραφῆς ὀλίγα βούλομαι περὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων εἰπεῖν, τῶν τε πρεσβυτέρων καὶ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκμασάντων ἐκείνῳι χρόνους ἀρχαῖοι μὲν οὖν συγγραφεῖς πολλοὶ καὶ κατὰ πολλοὺς τόπους ἐγένοντο πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου . . . ὀλίγωι δὲ πρεσβύτεροι τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ
- 30 μέχρι τῆς Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας Ἑλλάνικὸς τε ὁ Λέσβιος (4) καὶ Δαμάστης ὁ Σιγαιεύς (5) καὶ Ξενομήδης ὁ Κεῖος (442) καὶ Ξάνθος ὁ Λυδὸς καὶ ἄλλοι συγχοί. οὔτοι κτλ. (I T 17 a).
- 5 ATHEN. 12, II p. 515 DE: ὡς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ Λυδὸς (F 4) ἢ ὁ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας ἱστορίας συγγεγραφῶς — Διονύσιος δ' ὁ Σκυτοβραχίων
- 7-8 *hoc - libri* Zusatz Solins zu Plin. *N.H.* 5, 51 (= 275 F 38 a) 17 *σαρδανὸς* A *σαρδιανὸς* M 23 *Xanthus: exanthus* LMG *decim xanthus* u.ä. SAP 31 *Σιγαιεύς* Krueger *σιγείος* Mf *σισιγείος* P *Κεῖος* Wil *χίος* o 33-34 ὁ τὰς εἰς αὐτὸν *Μεῖ* ὁ εἰς αὐτὸν τὰς A 34 δ' «ἐστίν» ὁ? Kaibel

(32 T 6), ὡς Ἀρτέμων φησὶν ὁ Κασανδρεὺς (IV) ἐν τῷ Περὶ συναγωγῆς βιβλίων, ἀγνοῶν ὅτι Ἐφορος ὁ συγγραφεὺς (70 F 180) μνημονεύει αὐτοῦ ὡς παλαιότερου ἔντος καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος.

6 SCHOL. EURIP. *Andron.* 10: s. F 21.

5 7 DIOG. LAERT. 6, 101: γεγόνασι δὲ Μένιπποι ἕξ· πρῶτος ὁ γράψας τὰ περὶ Λυδῶν καὶ Ἐάνθον ἐπιτεμόμενος· δεύτερος αὐτὸς οὗτος (der Ky-niker)

8 DION. HAL. *A.R.* I, 28, 2: Ἐάνθος δ' ὁ Λυδός, ἱστορίας παλαιᾶς εἰ καὶ τις ἄλλος ἔμπειρος ὢν, τῆς δὲ πατρίου καὶ βεβαιωτῆς ἂν οὐδενὸς ὑποδεέστερος 10 νομισθεῖς (F 16).

9 PLIN. *N.H.* I, 25; 26: *naturae herbarum (reliquae per genera medicinae) ex auctoribus . . . externis Theophrasto, Apollodoro, Democrito, Juba, Orpheo, Pythagora . . . Nicandro, Homero, Hesiodo, Musaeo, Sophocle, Xantho, Anaxilao.*

15

F

I. ΛΥΔΙΑΚΑ Ἀ - Δ̄

A

1 (14) STEPH. BYZ. s.v. Λυδία· ἡ χώρα· Ἐάνθος ἐν Λυδιακῶν ᾧ. τὸ ἔθνικόν Λυδὸς καὶ Λυδῆ (?).

20 2 (15) STEPH. BYZ. s.v. Λυκοσθένη· πόλις Λυδίας· Ἐάνθος ᾧ Λυδιακῶν, ἦν καὶ Λυκοσθέθειαν Νικόλαός φησιν (90 F 85). ὁ πολίτης Λυκοσθενεὺς . . . παρὰ δὲ Λυδοῖς Λυκοσθενίτης, ὡς Δικαιαρχίτης.

3 (16) PLIN. *N.H.* 25, 14: *Xanthus historiarum auctor in prima earum tradit occisum draconis catulum revocatum ad vitam a parente herba, quam 25 balim nominat, eademque Tylonem, quem draco occiderat, restitutum saluti.*

B

4 (19) a) ATHEN. 12, 11 p. 515 DE: Λυδοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ἤλθον τρυφῆς, ὡς καὶ πρῶτοι γυναῖκας εὐνοῦχισαι (T 5). ὁ δ' οὖν Ἐάνθος ἐν τῇ δευτέραι τῶν Λυδιακῶν Ἀδραμύτην φησὶ τὸν Λυδῶν βασιλέα πρῶτον γυναῖκας εὐνο- 30 χίσαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν εὐνούχων. Κλέαρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ Περὶ βίων (IV: Omphale und der Γλυκὺς Ἀγκῶν). b) SUDA s.v. Ἐάνθος·

9 ὑποδεέστερος: -στέρου A -στέρον B 19 Λυδῆ: λυ R λυδαί V λυδαιο P
Λυδαῖος Ald Λυδαί Mei 20 λυκοσθένης P 22 λυκοσθενίτης VP -νείτης R
δικαιαρχίτης RV 24 tradit N tradidit r 25 balim NE -li V -lum d ballim
(Et. gen. s.v.) Sillig *tylonem* Vd *thylonem* E(?) *Tylon* Head *H.N.*³ p. 657; Nonn.
Dion. 25, 454 ὁ. (cf. 768 F 9; 90 F 45) *quam* E *salute* NV 29 Ἀδραμύτην
Cas ἀδραμύτην A τὸν Λυδῶν Kaibel τῶν λυδῶν A

(Γ Ι) ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνοῦχισεν, ὅπως αὐταῖς χρώιτο ἀεὶ νεαζούσαις. c) EUST. HOM. II. Π 702 p. 1082, 28: (Omphale und der Γλυκὺς Ἀγκῶν) αἱ δὲ ἱστορίαι αὐταὶ Ἐάνθου εἰσι τοῦ Λυδοῦ, ὡς φησὶν Ἀθήναιος, ἱστορῶν καὶ τὸ Σάμιον Πο-
5 λυκράτην ἄδικον ἐφ' ὁμοίοις κτλ.

5 (17) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρδύνιον· πόλις ἐν Θήβης πεδίῳ, ὡς Ἐάνθος ἐν Λυδιακῶν β.

6 (18) STEPH. BYZ. s.v. Στρόγωλα· πόλις Λυδίας· Ἐάνθος ἐν Λυδια-
κῶν β.

10

Γ

7 (20) STEPH. BYZ. s.v. Εὐπάτρια· πόλις Λυδῶν. οἱ πολῖται Εὐπατρίδαι, μάλλον δὲ Εὐπατρεῖς. Ἐάνθος ἐν γ Λυδιακῶν.

Δ

8 (23) STEPH. BYZ. s.v. Ἀσκάλων· πόλις Συρίας πρὸς τῇ Ἰουδαίᾳ.
15 Ἐάνθος ἐν δ Λυδιακῶν φησὶν ὅτι Τάνταλος καὶ Ἀσκαλος παῖδες <Τ>υμεναίου. τὸν δὲ Ἀσκαλον ὑπὸ Ἀκριαμοῦ τοῦ Λυδῶν βασιλέως αἰρεθέντα στρατηγὸν εἰς Συρίαν στρατεῦσαι, κάκει παρθένου ἐρασθέντα πόλιν κτίσαι, ἣν ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτως ὠνόμασε. τὰ αὐτὰ καὶ Νικόλαος ἐν δ ἱστορίαι (90 F 18). λέγεται οὖν Ἀσκαλος καὶ ἐξ αὐτοῦ Ἀσκάλης. . . . λέγεται καὶ Ἀσκαλώνιον ἢ πόλις. τὸ
20 ἔθνικόν Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀσκαλώνιος (παρὰ τὸ Ἀσκαλώνιον), ὡς Ἐάνθος ὁ Λυδός, καὶ Ἀσκαλωνίς θηλυκόν.

9 (21) STEPH. BYZ. s.v. Ἀστελέβη· πόλις Λυδίας· Ἐάνθος ἐν δ Λυδιακῶν. οἱ οἰκοῦντες Ἀστελεβαῖοι.

10 (22) STEPH. BYZ. s.v. Ἀστερία· πόλις Συρίας· Ἐάνθος ἐν δ Λυδιακῶν.
25 λέγεται καὶ Ἀστερίς. ὁ πολῖτης Ἀστεριώτης καὶ Ἀστέριος.

11 (24) STEPH. BYZ. s.v. Σιδήνη· πόλις Λυκίας, ὡς Ἐάνθος ἐν Λυδιακῶν δ. τὸ ἔθνικόν Σιδηνός.

OHNE BUCHZAHL (AUS ΔΥΔΙΑΚΑ)

12 (3) STRABON I, 3, 4 p. 49: μάλιστα δὲ φησι (Eratosthenes) ζήτησιν
30 παρασχεῖν, πῶς ἐν δισχιλίοις καὶ τρισχιλίοις ἀπὸ θαλάττης σταδίους κατὰ

3-5: flüchtiges und falsches excerpt 8-9: hinter Στρούθεια ο 8 στρόγωνα P
8-9 λυδιακῶν R δουλιακῶν V δηλιακῶν P 9 β R^c (aus δ m. 1) VP δ R^{ac} 11
Εὐπατρία Mei 11-12 Εὐπατρίδαι - δὲ om. RV 12 Εὐπατριεῖς? Mei λυδικῶν P
15 δ: Ἄ (cf. F 17) ο. δευτέρῳ? Τυμεναίου Gutschmid ὑμεναίου ο; dahinter
hat der excerptor gestrichen was X. von Tantalos erzählt hatte 16 Ἀκριαμοῦ:
F 19? 17 ἐρασθέντα Bochart ἐρασθείς ο ἔκτισε? Mei 20 παρὰ τὸ ἀσκα-
λώνιος P 24 συρίας ο (Eust. II. B 735) Λυδίας Ald [Ξ. - Λυδιακῶν] (om.
Eust) Mei 27 Σιδηνός om. R

τὴν μεσόγαιαν ὁράται πολλαχοῦ κόγχων καὶ ὀστρέων καὶ χηραμύδων πλῆθος καὶ λιμνοθάλατται, καθάπερ φησὶ περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμμωνος καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶι ὁδὸν τρισχιλίων σταδίων οὔσαν . . . ταῦτα δ' εἰπὼν τὴν Στράτωνος ἐπαινεῖ δόξαν τοῦ φυσικοῦ (F 91 Wehrli) καὶ ἔτι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, τοῦ μὲν Ξάνθου λέγοντος ἐπὶ Ἀρταξέρξου (465/25) γενέσθαι μέγαν ἀρχμόν, ὥστ' ἐκλιπεῖν ποταμούς καὶ λίμνας καὶ φρέατα, αὐτὸν δὲ εἰδέναι πολλαχῆ πρόσω ἀπὸ τῆς θαλάττης λίθον τε κογχυλιώδη καὶ τὰ κτενώδεα καὶ χηραμύδων τυπώματα καὶ λιμνοθάλασσαν ἐν Ἀρμενίοις καὶ Ματιηνοῖς καὶ ἐν Φρυγίαι τῆι κάτω, ὧν ἕνεκα πείθεσθαι τὰ πεδία ποτὲ θάλατταν γενέσθαι. τοῦ δὲ Στράτωνος ἔτι μᾶλλον ἀπτομένου τῆς αἰτιολογίας

13 (4) a) STRABON 12, 8, 19 p. 579/80: (§ 17-18 über den vulkanischen charakter der περι τὸν Μαϊάνδρον χώρα und der Κατακεκαυμένη und seine folgen für die natur des landes, das ὑπόνομος πυρὶ τε καὶ ὕδατι 15 μέχρι τῆς μεσογαίας ist) ἀκούειν δ' ἐστὶ καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, οἳ φησιν ὅ τὰ Λύδια συγγράψας Ξάνθος, διηγούμενος οἶαι μεταβολαὶ κατέσχον πολλάκις τὴν χώραν ταύτην, ὧν ἐμνήσθημέν που καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (F 12). καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη ἐνταῦθα μυθεύουσι καὶ τοὺς Ἀρίμους, καὶ τὴν Κατακεκαυμένην ταύτην εἶναι φασιν. οὐκ ὀκνοῦσι 20 δὲ καὶ τὰ μεταξύ Μαϊάνδρου καὶ Λυδῶν ἄπανθ' ὑπονοεῖν τοιαῦτα καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν καὶ τοὺς πολλαχοῦ κευθμῶνας τῆς γῆς. ἡ δὲ μεταξύ Λαοδικείας καὶ Ἀπαμείας λίμνη καὶ βορβορώδη καὶ ὑπόνομον τὴν ἀποφορὰν ἔχει, πελαγία οὔσα. φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῶι Μαϊάνδρῳ μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν οἱ ἀγκῶνες· ἀλόγτος δέ, τὰς ζημίας 25 ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελῶν. b) - 13, 4, 11 p. 628: . . . ἡ Κατακεκαυμένη λεγομένη χώρα . . . εἶτε Μυσίαν χρῆ καλεῖν εἶτε Μηιονίαν (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως) . . . ἐστὶ δὲ ἡ ἐπιφάνεια τεφρώδης τῶν πεδίων, ἡ δ' ὀρεινὴ καὶ πετρώδης μέλαινα ὡς ἂν ἐξ ἐπικαύσεως. εἰκάζουσι μὲν οὖν τινες ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι τοῦτο, καὶ οὐκ ὀκνοῦσι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα 30 ἐνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος δὲ καὶ Ἀριμοῦν τινα λέγει τῶν τόπων τούτων βασιλέα. οὐκ εὐλογον δὲ ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμπρησθῆναι ἀθρόως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός, ἐκλιπεῖν δὲ νῦν τὰς πηγάς.

14 (5) STRABON 14, 5, 29 p. 680: ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ F 15; 21

2 φασὶ AC 7 εἰδέναι: ἰδεῖν A (s.l. 'inde noh') λίθον τε καὶ κογχυλιώδη (s.l. λίθους τε κοχλιώδεις) A λίθους τε κογχυλιώδεις B(?) 9 Ματιηνοῖς Kramer ματιηνοῖς ο 18-25: zweifelhaft, ob X. mehr gehört als vv. 18-21 (καὶ δὴ καὶ - γῆς) 22 ὑπόβρωμον Scal ὑπόνοσον Cor ἐπίνοσον? Kramer 24 ἀλόγτος Xyl ἀλόγτες ο

- 'Απολλοδώρου (244 F 170: über die wohnsitze der ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπίκουροι τῶν Τρώων), ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθῶς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλεόν, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. ὁ μὲν γὰρ Ἐάνθος
- 5 ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωικὰ φησιν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας. ἐπιλέγει δὲ τούτους ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὀμηρος, ἧς ὁ Ἐάνθος, «Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος θεοειδῆς / τῆλ' ἔξ Ἀσκανίης»
- 10 (Il. B 862 f.). ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἢ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωικῶν γεγонуῖα, ἐν δὲ τοῖς Τρωικοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐπικουρικῶν ἦκεν ἐκ τῆς περὶ αἰῶνος ἐκ τῶν Βερεκύντων καὶ τῆς Ἀσκανίας. τίνες οὖν Φρύγες ἦσαν «οἱ ῥα τότε ἑστρατώνοντο παρ' ὄχθας Σαγαρῆσι» (Γ 187), ὅτε ὁ Πρίαμος «ἐπικουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην» φησί; πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς
- 15 οὐδὲν ἦν αὐτῶι συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμόρους καὶ οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε παρέλιπεν; οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπῶν ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις. λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κόμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὀμῶνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκανίον ποταμὸν ρεῖν εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα . . . , τί ἐκώλυε τὸν Ὀμηρον ταύτης μεμνησθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ Ἐάνθου λεγομένης;
- 20 15 (8) STRABON 12, 8, 3 p. 572: καὶ οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Μαίονες, οὓς Ὀμηρος (Il. B 864/6) καλεῖ Μήιονας, ἐν συγχύσει πῶς εἰσι καὶ πρὸς τούτους (die Myser) καὶ πρὸς ἀλλήλους. «πρὸς μὲν ἀλλήλους» ὅτι οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς, οἱ δ' ἑτέρους φασί, πρὸς δὲ τούτους ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν Θραικας, οἱ δὲ Λυδοὺς εἰρήκασι, κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἰστοροῦντες, ἦν Ἐάνθος ὁ Λυδὸς
- 25 γράφει καὶ Μενεκράτης ὁ Ἐλαίτης (IV), ἐτυμολογοῦντες καὶ τὸ ὄνομα τὸ τῶν Μυσῶν, ὅτι τὴν ὀξύην οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Λυδοὶ. πολλή δ' ἡ ὀξύη κατὰ τὸν Ὀλυμπον, ὅπου ἐκτεθῆναι φασὶ τοὺς δεκατευθέντας. ἐκείνων δὲ ἀπογόνους εἶναι τοὺς ὕστερον Μυσοὺς, ἀπὸ τῆς ὀξύης οὕτω προσαγορευθέντας. μαρτυρεῖν δὲ
- 30 καὶ τὴν διάλεκτον· μιζολύδιον γάρ πως εἶναι καὶ μιξοφρύγιον. τέως μὲν γὰρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν Ὀλυμπον, τῶν δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θραικῆς περαιωθέντων ἀνελόντων τε τὸν τῆς Τροίας ἄρχοντα καὶ τῆς πλησίον γῆς, ἐκείνους μὲν ἐνταῦθα οἰκῆσαι, τοὺς δὲ Μυσοὺς ὑπὲρ τὰς τοῦ Καίκου πηγὰς πλησίον Λυδῶν.
- 35 16 (1-2) DION. HAL. A.R. I, 28, 2: Ἐάνθος δὲ ὁ Λυδὸς (Γ 8) . . . οὔτε

12 καὶ τῶν Ε
Λυδοὶ <δὲ> Cor
τούτοις ο
nicht zu sondern
Kramer) τε Cor

<οἱ> Φρύγες Cor
22 <πρὸς μ. ἀ.> Kramer, <πρὸς ἀ. μ.> Cor
24 εἰρήκασι Exc el. δὲ γ
32 ἀνελόντων (ἐλόντων Groskurd) τε τὸν Cor εἶλοντο τόν (del.
34 περὶ τὰς Μυε

14 ἐλέχθη Hom
17 μὲν γὰρ F
20
23 τούτους Cor
24-34: eigentum des X. und Menekrates

- Τυρρηνὸν ὠνόμακεν οὐδαμοῦ τῆς γραφῆς δυνάστην Λυδῶν, οὔτε ἀποικίαν Μηθίωνων εἰς Ἴταλίαν κατασχοῦσαν ἐπίσταται, Τυρρησίας τε μνήμην ὡς Λυδῶν ἀποκτίσεως, ταπεινοτέρων ἄλλων μεμνημένος, οὐδεμίαν πεποίηται. Ἄττος δὲ παῖδας γενέσθαι λέγει Λυδὸν καὶ Τόρηβον· τούτους δὲ μερισσαμένους τὴν πατριάν ἀρχὴν ἐν Ἀσίᾳ καταμεῖναι ἀμφοτέροισι, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὧν ἤρξαν ἐπ' ἐκείνων φησὶ τεθῆναι τὰς ὀνομασίας, λέγων ὧδε· «ἀπὸ Λυδοῦ μὲν γίνονται Λυδοί, ἀπὸ Τορήβου δὲ Τόρηβοι. τούτων ἡ γλῶσσα ὀλίγον παραφέρει, καὶ νῦν ἔτι σιλλοῦσιν ἀλλήλους ῥήματα οὐκ ὀλίγα, ὥσπερ Ἴωνες καὶ Δωριεῖς».
- 10 17 (11) a) ATHEN. 8, 37 p. 346 E: καὶ μικρὸν προελθὼν πάλιν φησὶν F 8? (Mnaseas)· «ἡ δὲ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός, ὑπὸ Μόξου τοῦ Λυδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν, καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων κατεβρώθη».
- b) HESYCH. s.v. Ἀτταγάθη· Ἀθάρη παρὰ τῷ Ξάνθῳ.
- 15 18 (12) ATHEN. 10, 8 p. 415 CD: Ξάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς Κάμβλητά φησὶ τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστριμαργόν. τοῦτον οὖν ποτε νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα καταφαγεῖν, ἔπειτα πρῶτῳ εὐρόντῳ τὴν χεῖρα τῆς γυναίκος ἐνούσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάζει, περιβοήτου τῆς πράξεως γενομένης.
- 20 19 (10) SUDA s.v. Ξάνθος· (T I; F 4 b) οὗτος ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος, Ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον καὶ πραότατον ἄνδρα, καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολὺν, ἀδελῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ἑπτὰ (?) ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμῳ, προελθόντας τοὺς Λυδοὺς παγγενῆ τε καὶ πανδημεὶ προσεῦξασθαι καὶ αἰτήσασθαι τῷ
- 25 Ἀλκίμῳ τσαυτὰ ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Λυδῶν ἀγαθόν. δ καὶ γέγονε· καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον.
- 20 (13) a) PARTHEN. *Narr. am.* 33: Περὶ Ἀσσάνου. ἱστορεῖ Ξάνθος Λυδιακοῖς καὶ Νεάνθης β (84 F 6) καὶ Σιμίας ὁ Ῥόδιος (F 16 Frä). Διαφόρως δὲ [καὶ] τοῖς πολλοῖς ἱστορεῖται καὶ τὰ Νιόβης· οὐ γὰρ Ταντάλου

2 τε: δὲ B 3 ἀποκτίσεως (cf. I, 49, 1) Ba (?), Cobet ἀποικίσεως Γ 4 τόρημον B Τόρηβος Steph. Byz. s.v. (= Nikol. Dam. 90 F 15) 7 ἡ om. A 8 σιλλοῦσιν A σιλλοῦσιν B ζηλοῦσιν ἀ. <εἰς> β. Rei σιλωσιν Ritschl συνάιδουσιν C. Jacoby ἀλλήλοισι Mei, Sintenis 10 προελθὼν ε προσ- A 12 Μόξου (Nikol. Dam. 90 F 16) Mue Μόξου Ath 14 Ἀθάρη: Ἀθάρα Strab. 16, 4, 27 (s. Ktesias 688 F 1 d). anders Latte Hesych. Lex. I p. 499 16 Κάμβλητα (Κάμβλητα Aelian. V.H. 1, 27; Κάμβυσις Eust. Od. p. 1630, 15) Ath Καμβλίτας (?) Nikol. Dam. 90 F 22 21 Ἄλκιμον: (Ἄκριαμίδης F 8?) Ἀκίμιος Nikol. Dam. 90 F 44 § 10 ἐκεῖσε: ἐκεῖθεν A 23 ἑπτὰ: ἑβδομήκοντα (ο. Ξ?) Wachsmuth 24: πανδημεὶ δὲ καὶ παγγενῆ ἦλθον οἱ Λυδοὶ παρακαλοῦντες Suda s.v. πανδημεὶ 25 τσαυτὰ Wachsmuth τοιαυτὰ ο 28 Νεάνθης Heyne νέανθος P Σιμίας Cobet σιμίας P 29 [καὶ] Mei

(F 8) φασίν γενέσθαι, ἀλλ' Ἀσσάονος μὲν θυγατέρα, Φιλόττου δὲ γυναῖκα. εἰς ἔριν δὲ ἀφικομένην Λητοῖ περι καλλιτεχνίας ὑποσχεῖν τίσιν τοιάνδε. (2) τὸν μὲν Φίλοττον ἐν κυνηγίαι διαφθαρῆναι, τὸν δὲ Ἀσσάονα τῆς θυγατρὸς πόθῳ σχόμενον αὐτὴν αὐτῷ γήμασθαι· μὴ ἐνδιδούσης δὲ τῆς Νιόβης, τοὺς παῖδας 5 αὐτῆς εἰς εὐωχίαν καλέσαντα καταπρῆσαι. (3) καὶ τὴν μὲν διὰ ταύτην τὴν συμφορὰν ἀπὸ πέτρας ὑψηλοτάτης αὐτὴν ῥίψαι, ἔννοιαν δὲ λαβόντα τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων διαχρήσασθαι τὸν Ἀσσάονα ἑαυτόν. *b) SCHOL. B Eust. HOM. *Il.* Ω 617: ὁ δὲ Λυδὸς φησιν, ὅτι Ἀσωνίδης ἐρασθεὶς αὐτῆς, μὴ πεισθείσης τὸν οἶκον ἐνέπρῃσεν· ἡ δὲ φεύγουσα εὗξατο λιθωθῆναι, καὶ 10 ἐλιθώθη. c) SCHOL. EURIP. *Phoen.* 159: Ἐάνθος δὲ ὁ Λυδὸς δέκα καὶ δέκα (*scil.* παῖδας ἔχειν τὴν Νιόβην) ἐκ Φιλόττου τοῦ Ἀσσυρίου, ὃς ὠικεῖ ἐν Σιπύλῳ, ὃς ἀνηρέθη ἐν κυνηγεσίῳ ὑπὸ ἄρκτου. *d) SCHOL. T HOM. *Il.* Ω 602: ἐκαλεῖτο (*scil.* ἡ Νιόβη) δὲ παρὰ Λυδοῖς Ἐλύμην.

21 (IV 628) SCHOL. EURIP. *Androm.* 10: ῥιφέντα πύργων Ἀστυάνακτα F 14/5 15 ἀπ' ὀρθίων, / ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἑλληνες πέδον] Λυσανίας κατηγορεῖ Εὐριπίδου, κακῶς λέγων αὐτὸν ἐξεληφέναι τὸ παρ' Ὀμήρῳ (*Il.* Ω 734/5) λεχθὲν << ἡ τις Ἀχαιῶν ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου >> οὐχ ὡς πάντως γενόμενον ἀλλ' εἰκαζόμενον, ὥσει ἔλεγε κατακαυθήσεσθαι τὸν παῖδα ἢ τι ἄλλο. Ἐάνθον δὲ τὸν τὰ Λυδιακὰ γράψαντα * * φασίν ὅτι * * ὁ 20 Εὐριπίδης Ἐάνθῳ προσέχειν περὶ τῶν Τρωικῶν μύθων, τοῖς δὲ χρησιμωτέροις καὶ ἀξιopiστοτέροις· Στησίχορον (F 20 Bgk⁴) μὲν γὰρ ἱστορεῖν ὅτι τεθνήκοι, καὶ τὸν τὴν Περσίδα συντεταχότα κυκλικὸν ποιητὴν (F 2 Ki) ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφθεῖη, ὧι ἠκολουθηκέναι Εὐριπίδην. εἰσὶ γε μὲν οἱ φασίν αὐτὸν καὶ πόλεις οἰκίσαι καὶ βασιλεῦσαι, ὧν τὰς δόξας Λυσίμαχος ἐν τῷ δευτέ- 25 ρῳ τῶν Νόστων (382 F 9) ἀνέγραψεν

22 (IV 629) HESYCH. s.v. βουλεψίη· ἡ λέξις παρὰ Ἐάνθῳ. λέγει δὲ τὰς Ἀμαζόνας ἐπειδὴν τέκωσιν ἄρρεν, ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοχειρίαι.

23 (IV 629) LYDUS *De mens.* 3, 20: ὅτι δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ὡς θεὸν ἐτίμησαν,

1 φασί <τινες> Rohde 4 ἔχόμενον Scal γήμασθαι <βούλεσθαι> Zangoiannes 6-7 λαβόντων (*scil.* τῶν Λυδῶν; cf. F 18) τῶν † σφετ.? 9 πειθομένης Eust 10 δὲ om. MT λυδῖος A¹B 10-11 καὶ δέκα om. MT 11 Φιλόττου θυ(γατέρα) οὖσαν Ἀσσάονος Valck φιλοξένου τοῦ ἀσσυρίου ο 12 Σιπύλῳ: 'post Σ. spatium fere 2 versuum' B 13 Ἐλυμνή? Wil 17-18 γενησόμενον Cobet 18 εἰκαζόμενον O εἰ. ἐστὶν M ὡς εἰ. ἐστὶν ἀπ' αὐτῆς A 19-21 Ἐάνθον - ἀξιopiστοτέροις om. A 19 ταλυδικὰ O γράψαντα * * Wil φασίν (φησὶν O) ὅτι οὐχ ἐβούλετο Schwartz 20 Ἐάνθῳ O . . . ὅθω M 21 γνησιμωτέροις καὶ ἀξιopiστοῖς O Στησίχορον - ἱστορεῖν Cobet - ος - ἱστορεῖ ο 23 ἠκολουθηκέναι Εὐριπίδην Schwartz - ἠσεν - πίδης (comp.) OM 24 οἰκίσαι M οἰκῆσαι O 25 ἀνέγραψεν Schwartz συγγράμματα O συγγράμματα M συγγράφει Radtke 27 αὐτοῦ τοὺς Mus αὐτο οὐ τοὺς M

δῆλον ἐξ αὐτῆς τῆς Λυδῶν βασιλίδος πόλεως· Σάρδιν γὰρ αὐτὴν καὶ Ξυάριν ὁ Ἐάνθος καλεῖ. τὸ δὲ Σάρδιν ὄνομα εἰ τις κατὰ ἀριθμὸν ἀπολογίσεται, πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακοσίας εὐρήσει συνάγων μονάδας, ὡς κἀντεῦθεν εἶναι δῆλον, πρὸς τιμὴν Ἑλλίου τοῦ τοσαύταις ἡμέραις τὸν ἑνιαυτὸν συνάγοντος Σάρδιν ὀνομασθῆναι τὴν πόλιν. 5 νέον δὲ σάρδιν τὸ νέον ἔτος ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τῷ πληθει συνομολογεῖται· εἰσι δὲ οἱ φασὶ τῆι Λυδῶν ἀρχαίαι φωνῆι τὸν ἑνιαυτὸν καλεῖσθαι σάρδιν.

24 (IV 629) HEPHAISTION *Enchir.* p. 5, 22 Consbr: Πάσσης καὶ Μάσσης, ἀ δὴ ὀνόματα <ποταμῶν?> παρὰ Ξάνθωι εἰσιν ἐν τοῖς Λυδιακοῖς.

10 25 (26) STERH. BYZ. s.v. Ἐλγος· πόλις Λυδίας, ὡς Ἐάνθος ἐν Λυδιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἐλγίος καὶ Ἐλγαῖος.

26 (6) STERH. BYZ. s.v. Λόκοζος· πόλις Φρυγίας, ἣν ὠικουν Θραϊκες Λοκόζιοι. κατεκλύσθη δέ, ὡς Ἐάνθος <δ> Λυδός, δεσ καὶ διὰ τοῦ ξ γράφει † ἐν τόποις Λοκοξίτας τούτους καλῶν.

15 27 (25) STERH. BYZ. s.v. Μελάμπεια· πόλις Λυδίας ἀπὸ Μελάμπου, ὡς Ἐάνθος ἐν Λυδιακοῖς. τὸ ἐθνικὸν Μελαμπεύς.

28 (7) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 722: πλησίον δὲ αὐτοῦ (*scil.* τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ) Ὀρείας Μητρὸς ἱερὸν ἔστιν, ὡς φησι Ἐάνθος.

29 (9) ET. M. p. 376, 1: Ἐρμαῖον· τὸν σωρὸν τῶν λίθων, καὶ συνόλας 20 τοὺς ἐνοδίους λίθους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἐάνθος, ὅτι ἀποκτείναντος Ἐρμού τὸν Ἄργον, καὶ δίκας εἰσπραττομένου καὶ ὑπέχοντος ἐν τοῖς θεοῖς διὰ τὸ πρῶτον ἄψασθαι, τοὺς λοιποὺς ἀφοσιουμένους τὸ ἄγος † καὶ ἀπολύοντας τοῦ φόνου προσβάλλειν αὐτῷ τὴν ψῆφον· ὅθεν διαμένειν ἔτι καὶ νῦν.

30 (27) CLEM. AL. *Strom.* I, 131, 7: Ἐάνθος δὲ ὁ Λυδὸς περὶ τὴν 25 ὀκτωκαιδεκάτην ὀλυμπιάδα (708/5) — ὡς δὲ Διονύσιος (251 F 3) περὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην (720/17) — Θάσον ἐκτίσθαι, ὡς εἶναι συμφανὲς τὸν Ἀρχίλοχον μετὰ τὴν εἰκοστὴν ἤδη γνωρίζεσθαι ὀλυμπιάδα (700/697).

2. ΜΑΓΙΚΑ

31 (28) CLEM. AL. *Strom.* 3, 11, 1: Ἐάνθος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφο-

4 ἡελίου B 5 νέον δὲ A νέου δὲ B 7-8: Et. M. p. 249, 17 καὶ Πάσσης καὶ Μάσσης ὀνόματα ποταμῶν 10 λυδίας ο Λυκίας Xyl 10-11 Λυδιακοῖς Ddf λουκιανοῖς RP λευκτανοῖς V 12-13 Θραϊκες Λοκόζιοι: cf. s.v. Λυκόξεια· πόλις Θράκης· τὸ ἐθνικὸν Λυκόξιοι, ὡς Πείσανδρος 18 13 <δ> v 13-14 ἐν τοῖς πατριῶσι Holste ἐκτόπως Gutschmid ἐντοπίως ο. ἐντοπίωι τύπωι Mue 14 κολοξίτας V 16 Λυδιακοῖς Berkel, Holste λυκαιοῖς ο 18 Ὀρείας Μητρὸς Wendel ὀρείας δῆμητρος ο Ῥέας Μητρὸς Hecker 20-23: text verkürzt (aus der Iστορία Antikleides 140 F 19?); fraglich, ob und was davon X. ist (s. Nik. Dam. 90 F 44 § 8-9?) 22 ἄψασθαι <ἀνθρωπεῖου φόνου> Syl θνητοῦ μιάσματος (140 F 19) ο.ä.? τὸ ἄγος, <διὰ δὲ τὸν Δία> ἀπολύοντας Syl <ἄμα> ἀφοσ. ο. καὶ <περ> ἀπολ.? 26 συμφανὲς Syl συμπαθὲς L 27 κατὰ τὴν Christ 28-p. 758, 16: Pseudepigrapha?

μένοις Μαγικοῖς <<μίγνυνται δὲ>> φηοῖν <<οἱ μάγοι μητράσι>>· καὶ θυγατράσι καὶ ἀδελφαῖς μίγνυσθαι θεμιτὸν εἶναι, κοινὰς τε εἶναι τὰς γυναῖκας, οὐ βίαι καὶ λάθραι ἀλλὰ συναινούντων ἀμφοτέρων, ὅταν θέλῃ γῆμαι ὁ ἕτερος τῆν τοῦ ἐτέρου.

- 5 * 32 (29) DIOG. LAERT. I, 2: ἀπὸ δὲ τῶν μάγων, ὧν ἄρξαι Ζωροάστρην τὸν Πέρσην, Ἑρμόδωρος μὲν ὁ Πλατωνικὸς ἐν τῷ Περὶ μαθημάτων (IV) φησὶν εἰς τὴν Τροίαν ἄλωσιν ἔτη γεγονέναι πεντακισχίλια – Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς εἰς τὴν Ξέρξου διάβασιν ἀπὸ τοῦ Ζωροάστρου ἑξακισχίλιὰ φησι –, καὶ μετ' αὐτὸν γεγονέναι πολλοὺς τινὰς μάγους κατὰ διαδοχὴν
10 (Ἄστανάσας καὶ Ἄστραμψύχους καὶ Γωβρύας καὶ Παζάτας) μέχρι τῆς τῶν Περσῶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου καταλύσεως.

3. ΠΕΡΙ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

- 33 (30) DIOG. LAERT. 8, 63: φησὶ δ' αὐτὸν (*scil.* Ἐμπεδοκλέα) καὶ Ἀριστοτέλης (F 66 Ro: IV) ἐλεύθερον γεγονέναι καὶ πάσης ἀρχῆς ἀλλότριον, 15 εἴ γε τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρηγίτησατο, καθάπερ Ξάνθος ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λέγει, τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας.

766. MENIPPOS

Vor c. 1000

ΤΑ ΠΕΡΙ ΛΥΔΩΝ

765 T 7.

20

767. XENOPHILOS

ΛΥΔΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

Heilenist. Zeit?

- 1 (IV 530) ANON. DE MUL. 9 p. 216 West.: Λύδη. ταύτην φησὶν Ξενοφίλος ὁ τὰς Λυδικὰς ἱστορίας γράψας γυναῖκά τε καὶ ἀδελφὴν εἶναι Ἀλυάτῳ τοῦ Κροίσου προπάτορος. ταύτης υἱὸς Ἀλυάτης διαδεξάμενος 25 τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν ἐγένετο δεινῶς ὕβριστής, ὡς καὶ τὰ ἱμάτια ἀξιολόγων ἀνδρῶν περισχίσαι, καὶ προσπτύειν πολλοῖς· αὐτὴ δὲ τὸν υἱὸν ὅσον ἐδύνατο κατέστειλεν, τοὺς δὲ ὕβριζομένους καὶ λόγοις χρηστοῖς καὶ ἔργοις ἡμίβετο. πᾶσαν δὲ τῷ υἱῷ φιλοφροσύνην προσφέρουσα εἰς στοργὴν ἑαυτῆς πολλὴν αὐτὸν περιέτρεψε. νομίσασα δὲ αὐταρκῶς ἀγαπᾶσθαι, σκηψαμένη ἀσθένειαν 30 σίτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέσχετο, τὸν δὲ παρεδρεύοντα καὶ ὁμοίως ἀσιτοῦντα κατασταλῆναι, καὶ εἰς τοῦτο μεταβάλλεσθαι, ὥστε (φησὶν) ὀρθότατον καὶ δικαιοτάτον αὐτὸν γενέσθαι.

1(-2) <<μίγνυνται – μητράσι>> Jac μίγνυνται – θυγατράσι· Mue ἀποφαίνονται (ἡγοῦνται Stählin) δὲ – θεμιτὸν εἶναι Schwartz 7-9 Ξάνθος – φησι 'parenthese' Gutschmid; eher zusatz des Diogenes als citat Hermodors 8-9 ἑξακισχίλια P ἑξακόσια SF 15-16 εἴ γε – λέγει: einschub in das Aristotelescitat? 24 Ἀλυάτῳ: Σαδυάτῳ (Herodt. I, 16, 1; cf. Nikol. Dam. 90 F 63/4) Heeren 31 τοῦτο: τοσοῦτο?

—. DOSITHEOS

ΛΥΔΙΑΚΑ

290 F 5.

—. CHRISTODOROS VON KOPTOS

491/518^p

5

ΛΥΔΙΑΚΑ

283 F I.

768. ANHANG

1 Exc. DE VIRTUT. I p. 343, 6 (= NIKOL. DAM. 90 F 62): ὅτι Μάγνης ἦν ἀνὴρ
Σμυρναῖος . . . ποιήσει τε καὶ μουσικῆ δόκιμος . . . περιήγει τε τὰς πόλεις ἐπιδεικνύμενος
10 τὴν ποιήσιν. τούτου δὲ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἥρων, Γύγης δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐφλέγετο, καὶ αὐτὸν
εἶχε παιδικά. γυναικῶν γε μὴν πάσας ἐξέμηθεν . . . μάλιστα δὲ τὰς Μαγνητῶν . . . οἱ δὲ
τούτων συγγενεῖς . . . πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ἦισεν ὁ Μάγνης
Λυδῶν ἀριστεῖαν ἐν ἵππομαχίαι πρὸς Ἀμαζόνας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη,
. . . πᾶσαν λώβην προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα Γύγης, καὶ πολλὰς μὲν ἐς τὴν
15 Μαγνητῶν γῆν ἐνέβαλεν, τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν.

2 SUDA s.v. (Μαρσῦας Κριτοφῆμου Φιλιππεύς· ἱστορικός, ὁ νεώτερος.) Μαρσῦας
Μάρσου Ταβηνός· ἱστορικός· (ἔγραψεν Ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ἰβ· Μυθικὰ ἐν
βιβλίοις ζ· καὶ ἑτερά τινα) Περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος (?).

3 P. Ox. XV 1802 fr. 3 col. II 46: Μερμνάδαι· οἱ τρίορχοι παρὰ Λυδοῖς· Ἄνδρων (?)
20 ἦν. τοῦ πολέ(?) / μου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους.

4 Exc. DE INSID. p. 12, 17 ff. (= NIKOL. DAM. 90 F 44 § 7): Σπέρμησ
μὲν οὕτως ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη δύο· ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις οὐκ
ἀναγράφεται.

5 HERODT. 4, 45, 3: ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην (*scil.*
25 ἔχειν λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων)· καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τοῦ οὐνό-
ματος Λυδοί, φάμενοι ἐπὶ Ἀσίῳ τοῦ Κότυος τοῦ Μάνεω κεκλήσθαι τὴν Ἀσίην,
ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς Προμηθέος Ἀσίης· ἐπ' ὅτε καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν κεκλήσθαι Ἀσιάδα.

6 HERODT. I, 94, 1: πρῶτοι δὲ ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἰθὺς νόμισμα χρυσοῦ καὶ
ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο (*die Lyder*), πρῶτοι δὲ καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. (2) φασὶ
30 δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ καὶ τὰς παιρνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἑλλήσι κατεστεώσας ἐσωτῶν
ἐξεύρημα γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι καὶ Τυρσηνὴν
ἀποικίαι, ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες· (3) ἐπὶ Ἄτυος τοῦ Μάνεω βασιλέος *führt*
sein Sohn Tyrsenos bei einer grossen hungersnot, die viele jahre anhält, die hälfte
des volkes ἐς Ὀμβρικούς, während Atys mit der anderen hälfte in Lydien bleibt
35 (s. 706 F 21).

8 (12) μάγνης Sud s.v. μάγνης (u. μάρις) Exc 10 καὶ μᾶλλον Sud καὶ om. Exc
12 τούτων Val τούτου Exc Sud 14 ἐς Sud εἰς Exc 15 δὲ καὶ Sud καὶ om. Exc
16-18: s. zu 135/6 T 2 19-20 Hesych. s.v. μέρμησ· τρίορχος 19 Ἄνδρων
ἦν Hunt ἀνδρῶν(?) P (Andronikos 'possible, but not attractive') 21 Σπέρμος
(§ 4-6) Mue 24 (27) ἐπὶ a ἀπὸ d γυναικὸς ο μητρὸς Eust. Dion. Per. 270
26 ἐπὶ ἀσίῳ τοῦ κότυος (βότυος RSV) τοῦ μάνεω (μάν + εω D) ο ἐπὶ ἀσίῳ(ς)
τοῦ ἄτυος Eust 27 ἐπ' d ἀπ' a 28 πρῶτοι δὲ a λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι d
32 ἀποικίσθαι Dobree ἄτυος (ἄστυος B) τοῦ μάνεω o

- 7 a) HERODT. I, 93, 5: (beschreibung des grabes des Alyattes, vaters des Kroisos) λίμνη δὲ ἔχεται τοῦ σήματος μεγάλη, τὴν λέγουσι Λυδοὶ ἀείναν οἶνον· καλεῖται δὲ αὕτη Γυγαίη. b) STRABON 13, 4, 7 p. 627: χειροποίητον δὲ τὴν λίμνην ἔνιοι ἱστοροῦσι τὴν Κολόνην πρὸς τὰς ἐκδοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἱ συμβαίνουσι τῶν ποταμῶν πληρουμένων. c) - 13, 4, 5 p. 626: ἐν δὲ σταδίοις τετταράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως (Sardes) ἔστιν ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ (Il. B 865; Y 390 f.) λεγομένη <λίμνη>, Κολόη δ' ὕστερον μετονομασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερὸν τῆς Κολοσηνῆς Ἀρτέμιδος, μεγάλην ἀγιστεῖαν ἔχον· φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν τοὺς καλᾶθους κατὰ τὰς ἐορτάς, οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον ἢ ἀληθεύοντες.
- 10 8 HERODT. I, 87, 1: (Κυγὸς' befehl den scheiterhaufen des Kroisos zu löschen) ἐνταῦθα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν Κροῖσον μαθόντα τὴν Κύρου μετάγνωσιν ὡς ὦρα πάντα μὲν ἄνδρα σβεννύντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι καταλαβεῖν, ἐπιβῶσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλούμενον, εἰ τί οἱ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἔδωρήθη, παραστῆναι καὶ ῥύσασθαι μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ. (2) τὸν μὲν θακρύνοντα ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν, ἐκ δὲ αὐτῆς θρήνης τε καὶ νημερῆς συνδραμεῖν ἐξαπίνης νέφεα, καὶ χειμᾶνά τε καταρραγῆναι, καὶ ὕσαι ὕδαι λαβροτάτωι, κατασβεσθῆναι τε τὴν πυρῆν. οὕτω δὲ μαθόντα τὸν Κύρον ὡς εἶη ὁ Κροῖσος καὶ θεοφιλῆς καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς κτλ.

9 DION. HAL. A.R. I, 27: οἱ δὲ μετανάστας μυθολογοῦντες αὐτοὺς (*scil.* τοὺς Τυρρηνοῦς; s. 706 F 20) λέγοντες ἐκ Διὸς καὶ Γῆς Μάσσην γενέσθαι πρῶτον ἐν τῇ γῆι ταύτῃ βασιλέα· τούτου δὲ καὶ Καλλιρῆς τῆς Ὀκεανοῦ θυγατρὸς γεννηθῆναι Κότυν· τῷ δὲ Κότυι γήμαντι θυγατέρα Τύλου τοῦ γηγενοῦς Ἀλίην δύο γενέσθαι παῖδας Ἀσίην καὶ Ἄτυον· ἐκ δὲ Ἄτυος καὶ Καλλιθέας τῆς Χωραίου Λυδῶν φῦναι καὶ Τυρρηγόν.

10 HERODT. I, 7: ἡ δὲ ἡγεμονία οὕτω περιῆλθε, εὖσα Ἡρακλειδῶν, ἐς τὸ γένος τὸ Κροῖσου, καλεομένους δὲ Μερμνάδας. (2) ἦν Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρδίων, ἀπόγονος δὲ Ἀλκαίου τοῦ Ἡρακλέους· Ἀγρων μὲν γὰρ ὁ Νίνου τοῦ Βήλου τοῦ Ἀλκαίου πρῶτος Ἡρακλειδῶν βασιλεὺς ἐγένετο Σαρδίων, Κανδαύλης δὲ ὁ Μύρσου ὕστατος. (3) οἱ δὲ πρότερον Ἀγρωνος βασιλεύσαντες ταύτης τῆς χώρας ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ Ἄτυος, ἀπ' οὗ δὲ ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη ὁ πᾶς οὗτος, πρότερον 30 Μήλιον καλεόμενος. (4) παρὰ τούτων Ἡρακλειδαὶ ἐπιτραφέντες ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου, ἐκ δούλης τε τῆς Ἰαρδάνου γεγονότες καὶ Ἡρακλέους, ἄρξαντες μὲν ἐπὶ δύο τε καὶ εἰκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἕτα πέντε τε καὶ πεντακόσια, παῖς παρὰ πατρός ἐκδεκόμενος τὴν ἀρχήν, μέχρι Κανδαύλεω τοῦ Μύρσου. (8-13 die Gygesgeschichte).

2 ἀέννανον Hude αείνανον Legrand 7 <λίμνη> Cor 8 καλᾶθους: καθόλου, καλᾶ-
 μους, πιθήκους (πιθᾶκνας Lobeck) ζ 14 μιν d αὐτὸν a Exc 19 μάσσην ο 20
 <ἐκ> τούτου Sauppe τούτωι δ' ἐκ Kiessling τούτου - γενέσθαι Grasberger 21 Τύλου
 (765 F 3) Wil τύλλου ο Ἀλίην (ἀλίην B): Μυῖω Christodor. 283 F I 26-27
 ὁ νίνου - ἀλκαίου om. d 30 μήμων, μηίων u.ä. a D¹ μήων d τούτων δὲ d
 31 μὲν om. d 32 δύο καὶ d ἕτα δὲ Stein

XXI. LYKIEN

769. MENEKRATES VON XANTHOS

s. IV* (nach
424)?

ΛΥΚΙΑΚΑ Α Β (?)

1 (II 343, I) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρτύμνησος· πόλις Λυκίας, ἄποικος
5 Ἐανθίων· τὸ ἔθνηκόν Ἀρτυμνησεύς. Μενεκράτης ἐν ἄ τῶν Λυκιακῶν
φθιν ὅτι πολυανθρωπήσασαν τὴν Ἐάνθιον τοὺς † πρεσβύτας εἰς τρία μέρη
διελεῖν· τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐπὶ τὸν Κράγον ἐλθεῖν, καὶ οἰκίσαι ἐν τῷ ὄρει
λόφον στρογγύλον [κατοικίσαι], καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Πίναραν, ἣν μεθερμη-
νεύεσθαι στρογγύλην· τὰ γὰρ στρογγύλα πάντα Λύκιοι πίναρα καλοῦσιν.

10 2 (2) ANTON. LIB. *Met.* 35: Βουκόλοι. ἱστορεῖ Μενεκράτης Ἐάν-
θιος Λυκιακοῖς καὶ Νίκανδρος (271/2 F 23). Λητῶ ἐπεὶ ἔτεκεν Ἀπόλ-
λωνα καὶ Ἄρτεμιν ἐν Ἀστερίαι τῆι νήσῳ, ἀφίκετο εἰς Λυκίαν ἐπιφερομένη
τοὺς παῖδας ἐπὶ τὰ λουτρά τοῦ Ἐάνθου· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἐγένετο ἐν τῇ γῆι
ταύτῃ, ἐνέτυχε πρῶτα Μελίτηι κρήνῃ, καὶ προεθυμῆτο πρὶν ἐπὶ τὸν Ἐάνθον
15 ἐλθεῖν ἐνταυθοῖ τοὺς παῖδας ἀπολοῦσαι. (2) ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἐξήλασαν ἄνδρες
βουκόλοι, ὅπως ἂν αὐτοῖς οἱ βόες ἐκ τῆς κρήνης πίωσιν, ἀπαλλάττεται καταλι-
ποῦσα τὴν Μελίτην ἢ Λητῶ, λύκοι δὲ συναντόμενοι καὶ σήναντες ὕφηγγσαντο
τῆς ὁδοῦ, καὶ ἀπήγαγον ἄχρι πρὸς τὸν ποταμὸν αὐτὴν τὸν Ἐάνθον. (3) ἡ δὲ
πιοῦσα τοῦ ὕδατος καὶ ἀπολούσασα τοὺς παῖδας τὸν μὲν Ἐάνθον ἱερὸν ἀπέ-
20 δειξεν Ἀπόλλωνος, τὴν δὲ γῆν Τρεμιλίδα λεγομένην Λυκίαν μετωνόμασεν
ἀπὸ τῶν καθηγησαμένων λύκων. (4) ἐπὶ δὲ τὴν κρήνην αὐτὶς ἐξίκετο δίκην
ἐπιβαλοῦσα τοῖς ἀπελάσασιν αὐτὴν βουκόλοις. καὶ οἱ μὲν ἀπέλουον τότε παρὰ
τὴν κρήνην τοὺς βοῦς, Λητῶ δὲ μεταβαλοῦσα πάντας ἐποίησε βατράχους, καὶ
λίθῳ τραχεῖ τύπτουσα τὰ νῶτα καὶ τοὺς ὤμους κατέβαλε πάντας εἰς τὴν
25 κρήνην, καὶ βίον ἔδωκεν αὐτοῖς καθ' ὕδατος· οἱ δὲ ἄχρι νῦν παρὰ ποταμοὺς
βοῶσι καὶ λίμνας.

3 (4) DION. HAL. *A.R.* I, 48: ὁ μὲν οὖν πιστότατος τῶν λόγων, ὧι κέχρηται
τῶν παλαιῶν συγγραφέων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Τρωικοῖς (4 F 31), περὶ τῆς Αἰνείου φυγῆς
τοιοῦδε ἐστίν, εἰρηγται δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ περὶ τῶν αὐτῶν οὐ κατὰ ταῦτά ἔχοντες λόγοι . . .
30 (2) Σοφοκλῆς μὲν . . . ἐν Λαοκῶντι δράματι (F 344 N*) μελλούσης ἀλίσκεσθαι τῆς

4-9: korrump und lückenhaft; s. Komm. 5 ἀρτυμνησεύς R 6 πολυανθρωπήσαν
RV πρεσβύτας: πολίτας? 7 τοὺς μὲν Holste τὴν μὲν (μ. om. V) ο οἰκίσαι
Pal (Salm?) οἰκῆσαι RP οἰκίσαι V 8 στρογγύλον P [κατοικίσαι (-κῆσαι P)]
Salm καὶ τίσαι? Mei πίναραν R -ρὰν V Πίναρα (Steph. Byz. s.v.)? Mei 9
καλοῦσιν * * ('exciderunt ea quae ad Artymnesum spectant') Mei 10-11 <ὁ
Ἐάνθιος Martini 14 Μελίτηι κρήνη: *Melam fontem* Probus Vergil. *Ge.* I, 378
19 πιοῦσα - καί: s. Komm. 20 Τρεμιλίδα (273 F 137) Berkel τριμιλίδα P 22
ἀπέλουον τότε Oder ἀπελούοντο ἐτι P ἀπέλουον ἐτι Nauck 23 [πάντας]? 29 εἰρηγται
ABa ταῦτα B

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

πόλεως πεποίηκε τὸν Αἰνεῖον ἀνασκευαζόμενον εἰς τὴν Ἰδην, κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀρχίσιου κατὰ τὴν μνήμην ὧν Ἀφροδίτη ἐπέσκηψε καὶ ἀπὸ τῶν νεωστὶ γενομένων περὶ τοὺς Λαοκοωντίδας σημείων τὸν μέλλοντα βλεθρον τῆς πόλεως συντεκμηραμένου

(3) Μενεκράτης δὲ ὁ Ξάνθιος προδοῦναι τοῖς Ἀχαιοῖς αὐτὸν ἀποφαίνει 5 τὴν πόλιν τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον ἐχθρας ἔνεκα, καὶ διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην Ἀχαιοὺς αὐτῷ συγχωρῆσαι διασώσασθαι τὸν οἶκον. σύγκριται δὲ αὐτῷ ὁ λόγος ἀρξαμένῳ ἀπὸ <τῆς> Ἀχιλλέως ταφῆς τὸν τρόπον τόνδε· «Ἀχαιοὺς δὲ ἀνίη εἶχε, καὶ ἐδόκεον τῆς στρατιῆς τὴν κεφαλὴν ἀπηράχθαι. 10 ὁμως δὲ τάφον αὐτῷ δαίσαντες ἐπολέμεον βίηι πάσῃ, ἄχρισ Ἰλιος ἐάλω Αἰνεῖω ἐνδόντος. Αἰνεΐης γὰρ ἄτιτος ἐὼν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀπὸ γερέων [ιερώων] ἐξειργόμενος ἀνέτρεψε Πριάμον. ἐργασάμενος δὲ ταῦτα εἰς Ἀχαιῶν ἐγεγόνει». (4) ἄλλοι δὲ τινες ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου τοῦ Τρωικοῦ τυχεῖν αὐτὸν τηνικαῦτα διατρίβοντα λέγουσιν· οἱ δ' εἰς Φρυγίαν ἀπεσταλμένον ὑπὸ Πριάμου μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τινα χρεῖαν στρατιωτικὴν· 15 εἰσι δ' οἱ μυθωδεστέραν αὐτοῦ ποιοῦσι τὴν ἔξοδον.

UNSICHERER ZUWEISUNG

4 (3) STEPH. BYZ. s.v. Βλαῦδος· πόλις Φρυγίας· ἀπὸ Βλαύδου τοῦ τὸν τόπον εὐρόντος, ὡς Μενεκράτης.

5 (7) SERV. DAN. VERGIL. A. 6, 14: (Phanodikos 397 F 3) *Menecrates* 20 *Daedalum occiso patruale fratre Cretam petisse dicit; Icarum filium eius ab Atticis pulsum, dum patrem petit, naufragio perisse, unde mari nomen.*

770. POLYCHARMOS

ΛΥΚΙΑΚΑ Α Β (?)

s. II*?

(Vor Alex. Pol.)

1 (IV 479, 1) ATHEN. 8, 8 p. 333 D-F: οὐ κατασιωπήσομαι δὲ οὐδὲ τοὺς 25 ἐν Λυκίαι ἰχθυομάντις ἀνδρας, περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν, γράφων οὕτως· «ὅταν γὰρ διέλθωσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὐ τὸ ἄλλος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου, παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο ξυλίνοους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκα ὀπτὰς 30 ἀριθμῶι δέκα· καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῆι, ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν δῖναν, καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα, καὶ παραγίνεται ἰχθύων πλῆθος

1 κελευσθέντα <τε> Rei 4 Ξάνθιος: Ξανελος Ba Ξάνιος A 6 αὐτῷ ὁ λόγος B
ὁ λ. αὐ. γ 7 <τῆς> Rei 9 βίηι Schaller γῆ ο τῆι Rei 11 [ιερώων] Kiessling
ἐξεργόμενος B 14 οἱ A οἶα B 21 mari Daniel mare FG 27 τὸ Ἀπόλ-
λωνος? Kaibel

τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον, ὥστ' ἐκπλήττεσθαι τὸ ἀόρατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ μεγέθει ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ὁ μαντευόμενος περὶ ὧν ἠῤῥατο. 5 φαίνονται δὲ ὄρφοι, γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλλαιναί ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθύς καὶ ξένοι τῇ ὄψει». Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Γεωγραφουμένων (V) λέγεσθαι φησιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγῆν ἀναδίδοσθαι γλυκεὸς ὕδατος, ὅθεν συμβαίνειν δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τοῦτοις δὲ οἱ θυσιάζοντες 10 ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων, ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀναπειροντες κρέα ἐφθὰ καὶ ὀπτά καὶ μάζας καὶ ἄρτους. <<ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος>>.

2 (2) a) STERH. BYZ. s.v. Σοῦρα· μαντεῖον Λυκίας, περὶ οὗ Πολύχαρ-
μός φησιν ἐν Λυκιακοῖς· <<ἔπου νῦν φρέαρ θαλάσσης τόπος
15 Σούριος καλούμενος>>. b) PLUTARCH. *De soll. an.* 23 p. 976 C: ἐπεὶ καὶ περὶ
Σοῦραν πυνθάνομαι κώμην ἐν τῇ Λυκίᾳ Φελλοῦ μεταξὺ καὶ Μύρων καθεζομένους ἐπ'
ἰχθύσιν ὥσπερ οἰωνοὺς διαμαντεύεσθαι τέχνην τινὴ καὶ λόγῳ ἔλιξεις καὶ φυγὰς καὶ διώξεις
αὐτῶν ἐπισκοποῦντας. c) PLIN. *N.H.* 32, 17: *nam in Lycia Myris in fonte Apol-*
linis, quem Surium appellant, ter fistula vocali veniunt (scil. pisces) ad augurium:
20 *diripere eos carnes obiectas laetum est consultantibus, caudis abigere dirum.* d)
AELIAN. *N.A.* 8, 5: πέπυσμαί δὲ καὶ κώμην τινὰ Λυκιακὴν μεταξὺ Μύρων καὶ Φελλοῦ,
Σοῦραν ὄνομα, ἐν ἧι μαντεύονται τινες ἐπ' ἰχθύσι καθήμενοι, καὶ Ἰσασιν ὁ τι καὶ νοεῖ ἧ τε
ἄφιξις αὐτῶν κληθέντων καὶ ἡ ἀναχώρησις· καὶ ὅταν μὴ ὑπακούσῃσι, τί δηλοῦσι· καὶ
ὅταν ἔλθωσι πολλοὶ, τί σημαίνουσιν. ἀκούσει δὲ τὰ μαντικὰ τῶν σοφῶν ταῦτα καὶ πηδῆ-
25 σαντος ἰχθύος καὶ ἀναπλεύσαντος ἐκ βυθοῦ καὶ τροφῆν προσεμένου καὶ αὐτὸ πάλιν μὴ
λαβόντος. e) — 12, 1: Μυρέων τῶν ἐν Λυκίᾳ κόλπος ἐστὶ, καὶ ἔχει πηγῆν, καὶ
ἐνταῦθα νεῶς Ἀπόλλωνός ἐστι, καὶ ὁ τοῦδε τοῦ θεοῦ ἱερεὺς κρέα μόσχεια διασπείρει τῶν
τῷ θεῷ τεθυμένων, ὄρφοι τε οἱ ἰχθύες ἀθρόοι προσένουσι, καὶ τῶν κρεῶν ἐσθίουσιν οἷα
δήπου καλούμενοι δαιτυμόνες. καὶ χαίρουσιν οἱ θύσαντες, καὶ τὴν τοῦτων δαῖτα πιστεύ-
30 ουσιν εἶναι σφισιν ὅτταν ἀγαθὴν, καὶ λέγουσιν Ἰεων εἶναι τὸν θεόν, δι' ὃν οἱ ἰχθύες ἐνε-
πλήσθησαν τῶν κρεῶν· εἰ δὲ ταῖς οὐραῖς αὐτὰ ἐς τὴν γῆν ἐκβάλλουσιν, ὥσπερ οὖν ἀτιμά-
σαντες καὶ μυσαρὰ κρίναντες, τοῦτο δὴ τοῦ θεοῦ μῆνις εἶναι πεπιστευται. γνωρίζουσι δὲ
καὶ τὴν τοῦ ἱερέως φωνὴν οἱ ἰχθύες, καὶ ἐπακούσαντες μὲν εὐφραίνουσιν τοῦτους δι' οὓς
κέκληνται, τοῦναντίον δὲ δρᾶσαντες λυποῦσιν.

I [καὶ τοιοῦτον] Kaibel ἀόρατον Meī ὄρατὸν A 2 μεγέθει δὲ τοιούτων C
μεγ. <τοιούτων> Kaibel μεγ. <τοσοῦτων>? 5 πρίστεις (so!) A πρησιδίων ('mutata
structura') C 6 ἀόρατοι C(?) ἀνόρατοι A 10 ἀναπειροντες Mus -πηρ- A 13
σοῦρα PV 13-14 πολίαρχος R 14 θαλάσσης <πλησίον κα> τόπος? Meī 17
λόγῳ ἔλιξεις Bryan λόγων λέξεις ο λόγῳ νήξεις Wyttenbach λ. ἀφίξεις (d)?
18 *lyciae* R *myris* RE(?) *myrris* dT *miris* V *muris* B cf. b; e 19 *Surium* Meī
curium o *vocali* B *vocali* r 20 *obiectas* (R?) *Caesarius abiectas* r 22 Σοῦ-
ραν ab σύρραν Ael Σοῦρα He 25 βυθοῦ Schneider νεκροῦ Ael 28 ὄρφοι (u.
ὄρφοιω) Ael ὄρφῳ He 30 δι' ὃν: διότι He 33 ὑπακούσαντες He [τούτους] He

- 3 (4) STEPH. BYZ. s.v. Φελλός· πόλις Παμφυλίας· Ἐκαταῖος Ἀσῖαι (I F 258). Ἀλέξανδρος ὁ Πολύστωρ ἐν τῶι * περι Λυκίας (273 F 63) Φελλὸν καὶ Ἀντιφελλον Λυκίας εἶναι λέγει. ὁ πολίτης Φελλίτης καὶ Ἀντιφελλίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῆι εἰρημένῃ καὶ Πολύχαρμος.
- 5 4 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ἰλάρις· πόλις Λυκίας, ὡς Πολύχαρμος ἐν Λυκιακοῖς. τὸ ἔθνηκὸν Ἰλαρεύς.

ANHANG

- 5 (-) TIT. AS. MIN. (ed. Kalinka) II I no. 174: // * * * σ * * * . / * * * στα * * * .
 [μῆνος / Ἀρτεμειοῦ [Πινάρεων καὶ] / Τλωέων πρυτάνεσι καὶ βουλῆι (?), Σιδυ] ⁵ / μέω
 10 πρυτάνεσι βουλῆι δῆμωι (?) καὶ] / ρειν. κατέστη[ν κατεναντίον ὑμῶν] / Ἰέρων β τοῦ
 Ἀπολλ * * * / ὁ καὶ Λυσίμαχος [πολείτης ὑμῶν] / καὶ Ξάνθιος, βουλόμενος σαφῶς] ¹⁰ /
 ἐκμαρτυρηθῆναι τούτωι τῶι λόγωι / πρὸς ὑμᾶς, ἐξ ὧν πρῶτερον ἐποίησα] / πρὸς
 μνήμην εὐσέβειάν τε τῆς θεοῦ] / ἀναεώσεων συμπασῶν ἐπιφανειῶν καὶ ἱστοριῶν καὶ
 παλαιῶν χρῆσ] ¹⁵ / μῶν, τὴν πρὸς ὑμᾶς καὶ Τλωεῖς καὶ] / Πιναρεῖς γενεαλογίαν τὴν
 B
 15 Τρεμί/λο]υ καὶ Πραξιδικῆς, ἐξ ὧν] Τλω[ος καὶ / [Κ]ράγος καὶ Πίναλος ἀνήκον δι-
 δα/λης (?) γενεαλογία]ς καὶ ὑπ' ἐμοῦ πολ/λάκις δεδηλωμένης κατὰ τὰς Πιο ⁵ / [λ]υ-
 χάρμου καὶ ἐτέρων ἱστορίας, / [ο]ὐκ ὀλίγα εἰς τὸν περιεχόμενον ὄρεσιν καὶ
 θαλάσσηι θεῖο/τήτος ἐχούσης θαύματα κόλπων, / ἕκτατον δὲ καὶ οὐ πολλῶν χρόνων ¹⁰ /
 ἀλλ[ᾶ] τῆς ἀφ' ἡμῶν γενεᾶς ἀνα/φυσούσης τῆς θ[εο]τόκου γῆς λαί/νέουκς μορφᾶς ὁμοιο-
 20 τυπεῖς τῆς / Λητοῦς διδύμοις φωστῆρσιν / ἐπουρανίους ἐν Ἀ[ρά]ξις κυηθεῖσιν, ¹⁵ /
 [Ἀ]ρτεμῖν τε καὶ Ἀπόλλωνα, ἐν μὲν / [Π]ινάροις ὑπεράνω [το]ῦ τε σεσα / [λ]ευμένου
 Κράγου τῶν τε κρο] / τάφω[ν διανεωγμ]ένων γυναι/κὸς [ιδούσης τινὸς] ὑπὸ πύλο[σ]υ /
 λοσ[μῆν]ην Ἀρτεμῖν τὸ γένος ⁵ / καὶ τὸ [μένος (?) ε]ἰς ὕψος καὶ κίνδυνον ἀρ[α]μένης,
 ἦτις τὰ μεταξὺ / σεβα[ζ]ομένη ἀμείβεται τοὺς / εἰλ[α]σκομένους· / ἐν δὲ Σιδύμοις κτίσ-
 25 ματι Σιδύμου, ¹⁰ / υἱοῦ Τλώου καὶ Χελειδόνος τῆς / Κράγου, Ἀπόλλωνα τόπωι πρὸς /
 θαλάσσηι Λόπτοις σπηλαιῶι / ἀποκρύφωι δυσεισόδωι, ἐκ κορυφῆς δὲ φετούλων
 ἄνοιγμα ¹⁵ / μεικρὸν ἔχοντι, μέσον εἰς δ κα/θοπτεῦσαι θελήσασά τις ἄφως // ἀσοφητῖ
 Da

- 2 * (buchzahl) ο. ἐν τοῖς Jac 3 φελείτης καὶ ἀντιφελλείτης V 5 Ἰλαρῖς
 Mei 6 Ἰλαριεύς? Mei 9 [Ξανθίων (?) Πινάρεων καὶ] Heb(erdey) 9-10
 πρυτάνεσι - χείρειν Heb 10 [κατεναντίον ὑμῶν] Zi(ngerle) κατέστη[ν πρὸ ὑμῶν
 ἐγῶ] Heb κατέστη[ν εἰς τὴν ἐκκλησίαν] Wi(lhelm) 11 Ἀπολλὰ τοῦ] Wi
 [πολείτης ὑμῶν] Wi 11-12 βού[λομαι] Be(nndorf-Niemann *Reisen in Lykien*
 u. *Karien* I, 1884, p. 75 ff.) βουλόμενος τῶι λόγωι τῶιδε] ἐκμαρτυρηθῆ[ναι,
 μνημονεύων ἄμα] Heb 'a βουλόμενος] pendet ἐκμαρτ. τὴν γενεαλογίαν' Ka(linka)
 12-13 πρῶτερον - θεοῦ Heb εὐ[σεβημένης θεοῦ] Be 13 συμπασῶν ἐπιφανειῶν Zi
 [τῶν μύθ]ων Be 14 ὑμᾶς: ἡμᾶς Heb 15 Πίναλος: cf. *T. As. Min.* I 25 (Ka)
 15-16 διαδήλης Pe(tersen) διὰ δήλης Ra(dermacher) δι' ἄλλης Zi ἀνή(ρ) Κονθιδάλης?
 Ra 18 ἕκτατον: 'pro ἔσχατον dictum' Wi ἕκτα(κ)τον Heb 19 ἐφ' ἡμῶν Heb
 τῆς: τοῖς Heb, Zi 21-22 σεσαλ. - διαν. Zi 23 [μένος?] Ka τὸ [ἀξίωμα Heb
 24 τὰ μεταξὺ: τὰ μέγιστα Wi 'venia data interea recepta in gratiam deae eiusque
 sacris praefecta ut vates reddit responsa' Ka

(vac. 5 lit.) τὸν θεὸν κατη/νέχθη, καὶ λίθος κεῖται πτώμα / φόβου δεῖγμα κατασκόπων· / διὸ καὶ κροτεῖν ἀσ<ε>πάσματι ⁵ / 'χαῖρε "Απολλων ὁ ἐγ Λόπτων' / εἰσερχόμενοι φω-
νοῦμεν. / τῆ[ς] δὲ οὐ μόνον ἀπὸ θεῶν / καὶ κτιστῶν αὐτοχθόνων οὕσης, / ἀπ' ἀρχῆς ἡμεῖν
5 ὁμονοίας μέχρι νῦν τετη/ρημένης καὶ ἐπιγαμίας, παρθέ/ων σεμνάς νεοκορείας τῆς ¹⁵ /

Db

ἀγνωσάτης καὶ παρ' αὐτοῖς 'Αρτέ/μίδος τε εὐλη[φ]υῖων, ἤμειν πρόσθεν // ἡρωῦτο γυναικας
ἰέρεϊαι, / ὕστερον δὲ κατ' ἐπισζή[η]σ[ι]ν / καὶ θεοῦ λόγ[ω]ν μέχρι καὶ νῦν π[αρ]θ[ε]νοί,
ἀνανεοῦμαι πρὸς μνήμην ⁵ / καὶ εὐσέβειαν καὶ δόξαν τῆς θεοῦ / καὶ τῶν παρ' ἡμεῖν γάμων
Θηλυτέ/κνων, <ὄν> ἐκ τῆς εὐσεβημένης θεοῦ τετεύχομεν, τὸν ἐκπεσόντα / πρὸ ἐτῶν
10 ρχθ Σιδυμεῦσιν χρησιμὸν ¹⁰ / περὶ νεωκόρου παρθένου τῆς 'Αρτέ/μίδι ἀναγεγραμμένο[ν]
παρ' αὐτοῖς, κ[α] / θῶς ὑπογέγραπται, ἐπὶ ἱερέων τοῦ / μὲν κοινού 'Αρτεμέους, τῆς δὲ
πό/λεως Τελεσίου, μνηδὸς Λώου κς, / Εὐτόλεμος 'Αριστωνῶμου καὶ / Πτολεμαῖος

E

'Αριστωνῶμου // [Καλ]αβιανοὶ πρυτάνεσιν ἀναφέρονεν πρὸς ὑμᾶς (vac. 5 lit.) [κατ]ὰ
τὸ ψήφισμα / τὸν ἐκπεπωκότα χρησιμὸν, οὐ καὶ ἐστὶν ἀντίγραφον τὸ ὑπογεγραμμένον· /
15 <<'Εσθλά δέχου Φοῖβου πόλι συνγενὴ θέσφατα τρανώς, / σύνφορον ὡς χθονὶ σῆι ναέταισι
τε πᾶσιν ὁ πεύθη ⁵ / ἔσσεται· ἀλλ' ἐπάκουε τὰ σοι θεὸς ὥπασε Φοῖβος. / ἀγνά θεᾶς
ἀσινῆ τε πρέπει λυκάβαντο[ς] ἐκάστω / παρθενικαῖς παλάμαισι θυηπόλα τεῖμια τεύχειν. /
ἔστι γάρ, ἐστὶ θεᾶ Λητωίδι τοῦτο προσηγές, / μὴ προσάγειν θαλάμοις ἱερηπόλον, ἣν
ἀπὸ λέκτρων ¹⁰ / αἰρή, προσκαλέσασθαι ἀνυμφεύτους ἐπὶ σηκούς, / ἀλλὰ νέαν ἀδμητῖν,
20 † ομοδηλωτον, ἄθικτον. / τήνδε θέλει προκαθέσθ[ε] ὅσων καὶ νηὸν ὑπ' αὐτῆς / ἀγνὸν ἀεὶ
τηρεῖσθαι, ἵν' αἴρεσιν ἦνπερ ὑπέστη / φροντίδος ἀεναῖοισι βροτοὶ τειμῶσιν ἐν ὥραις. ¹⁵ /
ταῦτά σοι αὐτὸς ἀνάξ ἐκατηβόλος ὄλβια φαίνει / ἀγροτέρα τε θεᾶ σκυλαχοτρόφος, ἣν
ἄμα Φοῖβωι / * * * >>.

—. ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35^a

25 ΛΥΚΙΑΚΑ (ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ) - ΛΥΚΙΑΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

273 F 48-67.

—. LEON VON ALABANDA

(Kaiserzeit?)

ΛΥΚΙΑΚΑ Α Β

No. 278.

30 —. KAPITON DER LYKIER

491/518^p

ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ

750 T I.

1 <ιδούσα> τὸν θεὸν Heb 2 ἀσπαμάτι Ka κροτοῦντες ἐπ' ἄσματι τι Be κροτεῖν
<ἄσματι> ἐπ' ἄσματι Zi [ὁ] ἐγ Ka <ὁ> εἰσερχόμενοι Be 5 ἐπιγαμίας Tit. <τε>
σεμναῖς νεοκορεῖαις Heb 6 εὐλη[φ]υῖων: τετελευτιῶν Wi <καὶ> Εὐληθυῖων Be
7 θεουλογίαν Be 9 <ὄν> Pe 13 πρυτάνεις Be 20 ὁμοῦ δ. Pe ὁμοῦ δὴ λῶιν Ra
δ μοι (?) Ka ἀκηλιδωτον Zi

771. ARISTAINETOS

(Hellenist
Zeit?)

ΠΕΡΙ ΦΑΣΗΑΙΔΟΣ Α Β (?)

1 (IV 319) STEPH. BYZ. s.v. Γέλα· . . . 'Αρισταινετος δ' ἐν ᾧ Τῶν
περὶ Φασήλιδα, ὅτι Λάκιος καὶ 'Αντίφημος ἀδελφοὶ ἐλθόντες εἰς Δελφούς
5 μαντεύσασθαι, τὴν δὲ Πυθίαν οὐδὲν περὶ ἐκείνων λέγουσαν προστάσσειν» τὸν
Λάκιον πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου πλεῖν. τοῦ δ' 'Αντιφήμου γελάσαντος, τὴν Πυθίαν
εἰπεῖν πάλιν 'ἐφ' ἡλίου δυσμῶν', καὶ Γέλαν πόλιν οἰκίσαι.

— . ARISTOTELES

350/30

ΛΥΚΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

10 IV.

XXII. MAKEDONIEN

772. NIKOMEDES VON AKANTHOS

s. IV* (Zeit
Philipps)

* I. MAKEΔONIKA

*1 (IV 464, 1) SCHOL. (MO) EURIP. *Androm.* 24: καὶ γὰρ (Andromache)
15 δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον / πλαθεῖσ' 'Αχιλλέως παιδί, δεσπότη γ'
ἐμῶ] ἰδίως ἓνα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ Νεοπτολέμῳ, ἄλλων τρεῖς λεγόντων
Πύρρον, Μολοσσόν, Αἰακίδην καὶ Τρωάδα. Λυσίμαχος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ
τῶν Νόστων (382 F 10 a) φησὶ Πρόξενον (703 F 2) <ἐν τῇ ᾧ τῶν 'Ηπειρωτι-
κῶν> καὶ τὸν 'Ακάνθιον Νικομήδη ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς ἱστορεῖν
20 ἐκ μὲν 'Ανδρομάχης γενέσθαι τοὺς προειρημένους, ἐκ δὲ Λεωνάσσης τῆς
Κλεοδαίου Ἄργον, Πέργαμον, Πάνδαρον, Δωριέα, Γένυον, †δανάην, Εὐρύλοχον.
φασὶ δὲ Πύρρῳ μὲν ἐγχειρίσαι τὴν βασιλείαν τὸν πατέρα, Μολοσσῶι δὲ τὴν ἐκ
τῆς προσηγορίας τιμὴν προστάξαντα τὴν χώραν Μολοσσίαν ὀνομάζειν.

*2 (I) ATHEN. 5, 58 p. 217 DE: Περδικκας τοῖνον πρὸ Ἄρχελάου
25 († 399) βασιλεύει, ὡς μὲν ὁ 'Ακάνθιος φησὶ Νικομήδης ἔτη μα, Θεόπομπος
(115 F 279) δὲ λε, 'Αναξιμένης (72 F 27) μ, 'Ιερόνυμος (154 F 1) κῆ, Μαρσύας
(135/6 F 15) δὲ καὶ Φιλόχορος (328 F 126) κγ.

4 Λάκιος: 448 F 1 5 μαντεύσασθαι P 'exciderunt ea de quibus Pythia inter-
rogata erat' Mei οὐδὲν R οὐδ' ἂν VP προστάσειν v 7 ἐφ' R ἀφ' VP
Γέλαν Bochart ἦν ἂν ο οἰκίσαι Mei οὐκ ἔσθαι ο 16 τρεῖς Barnes τριῶν MO 17
δὲ om. O 18-19: Πρόξενον <ἐν τῇ ᾧ τῶν 'Ηπειρωτικῶν> Schol. 32 19 'Ακάν-
θιον Cobet -θιον MO Νικομήδην Mue λυκομήδην M -18ην O Μακεδονικοῖς
Mue λακεδαίμονικοῖς M -ιακοῖς O 20 δὲ om. O 21 κλειοδάου MO Ἄργον
om. Schol. 32 γένυον (cf. Γενναῖος SGDI 1367) Schol. 32 ἔραον MO Γένυον
(cf. Rhianos 265 F 14) Schwartz δανάην om. Schol. 32 Χαῖνον (cf. 265 F 17 b)
Schwartz 22 μὲν πύρρῳ ἐγχειρίσθαι O 23 προστάξαντα v προτ- MO

2. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ

3 (2) ATHEN. I4, 40 p. 637 A: (zeugnisse über die μάγαδις, die nach Duris 76 F 28 από Μάγδιος Θραικός γένος heisst) οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον, ὧι τῶν Θραικῶν οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς δείπνοις χρῶνται, ὡς φησὶν Νικομήδης 5 ἐν τῷ Περὶ Ὀρφέως. φοινικα δὲ τὸ ὄργανον Ἐφορος (70 F 4) καὶ Σκάμων (476 F 4) ἐν τοῖς Περὶ Εὐρημάτων ὑπὸ Φοινίκων εὐρεθὲν κτλ.

— MARSYAS VON PELLA

c. 330/10

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ Α - Ι

No. 135.

10 — MARSYAS DER JÜNGERE VON PHILIPPI

s. III2*
(vor 168)?

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ (Α - ΙΒ ?)

No. 136.

— HERAKLEITOS VON LESBOS

(Zeit Philipps V?)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ

15 No. 167.

773. BALAGROS

Vor 168*

T

1 IS. PERGAMON (Königzeit) no. 201: Βάλακρος Μελεάγρου.

F

20

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ Α - ?

1 (IV 346, 1) STEPH. BYZ. s.v. Ἄμολβος· πόλις Μαγνήτων, ὡς Βάλαγρος Μακεδονικῶν β. τὸ ἔθνικόν Ἄμολβίος.

2 (2) STEPH. BYZ. s.v. Δυρράχιον· Ἐρατοσθένης γ̄ Γεωγραφουμένων (V)· «ἐχόμενοι δ' οἰκοῦσι Ταυλάντιοι. πόλις δὲ Ἑλληνίς Ἐπίδαμος 25 ἐπὶ χερρονήσου τῆς καλουμένης Δυρραχίου . . .». ὁμοῦ δὲ νῦν Δυρραχῆνοι λέγονται· οὕτω γάρ καὶ Βάλαγρος ἐν Μακεδονικοῖς φησὶ· «καὶ τούτων δ' αἱ πόλεις Δυρραχῆνοῖς τε καὶ Ἀπολλωνιάταις ἐπιδιήρηγνται» καὶ Ἐρένιος Φίλων (790 F 35) . . .

3 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ὀλβηλος· πόλις Μακεδονίας. Βάλαγρος 30 Μακεδονικοῖς. τὸ ἔθνικόν Ὀλβήλιος.

3 'instrumenti nomen intercidit' Kaibel; steckt er in ἄλλο (vgl. auch Xenoph. *Anab.* 7, 3, 32)? 18: beziehung zweifelhaft 21-22: in o hinter Ἄμοργός 22 βάλαγρος (aus μα- R^{ac}?) ο Βάλακρος (stets) Mei; s. Komm. μακεδονικῶν R -κῶ V -κῆ P 26-28 οὕτω - ἐπιδιήρηγνται S om. RVP 26 Βάλαγρος S 29-30: in o zwischen Ὀκωλον u. Ὀλβία 29 πόλις: ὄρος? Mei; doch s. RE XVII col. 2403; Suppl. VII col. 791 30 Μακεδονικοῖς Jac -κῶν R -κῆ VP Μακεδονικῶν Mei

— PHAISTOS

Hellenist. Zeit.

(ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ?)

No. 593.

— KALLISTHENES — ARETAEDES VON KNIDOS

5

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

124 F 57; 285 F I.

774. THEAGENES

(s. III/IV?)

T

1 (IV 568) PHOT. *Bibl.* 161 p. 104 b 13: ὁ δέκατος (*scil.* τῶν Σωπάτρου 10 Ἐκλογῶν) δὲ συνηθροίσθη ἔκ τε τῆς Κεφαλίωνος (93) Ἐρατοῦς διαλαμβανούσης τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον· καὶ δὴ καὶ ἔκ τῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Στωικοῦ (IV) Ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν, ἧ καὶ ἄλλως τι ἐπίδοξον διεπράξαντο, καὶ δι' ἄς οἰκίαι εἰς εὐνοίαν συνεκράθησαν· καὶ ἔκ τῶν Θεαγένους δὲ Μακεδονικῶν Πατρῶν· ἔκ τε τῶν Πλουτάρχου Περὶ βίων . . .

15

F

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΠΑΤΡΙΑ (ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ?)

- 1 (1) STEP. BYZ. s.v. Ἀεσσαμεναί· . . πόλις Μακεδονίας, ὡς Θεαγένης· κτίσμα Ἀεσσαμενοῦ, ἐνὸς τῶν ἐν Πιερῖαι βασιλευσάντων.
- 2 (2) STEP. BYZ. s.v. Ἄλτος· χωρίον πλησίον Θεσσαλονίκης, ὡς 20 Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς· τὸ ἔθνικόν Ἄλτιος.
- 3 (3) STEP. BYZ. s.v. Βάλλα· πόλις Μακεδονίας, ὡς Πέλλα. ὁ πολίτης Βαλλαῖος· Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς <<Βαλλαίου μεταγαγῶν εἰς τὸν νῦν λεγόμενον Πύθιον τόπον>>.
- 4 (4) STEP. BYZ. s.v. Ἐλευθερίσκος· πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης 25 Μακεδονικοῖς.
- 5 (5) STEP. BYZ. s.v. Κύδνα· πόλις Μακεδονίας· Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς· ἧ κατὰ παραφθορὰν Πύδνα λέγεται.
- 6 (6) STEP. BYZ. s.v. Λήτη· πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ἰδρυμένου Αἰητοῦς ἱεροῦ, ὡς Θεαγένης Μακεδονικοῖς.

17 ἀεσσαμεναί P ἀκασσ- RV Ἀεσσα- v 18 ἀεσσαμένου P ἐν Πιερῖαι v ἐν (s. l.) πιέρῖαι P ἐν (om. V) πιενῖαι RV 19 Ἄλτος (cf. Herodian. I p. 216, 11 ff. L) Mei χωρίον om. P 20 Μακεδονικοῖς Mei μακεδονία o 22 θεογένης R Μακεδονικοῖς Jac μακεδο R -δονία VP Μακεδονικῶν ā? Mei καταγαγῶν P^o 25 Μακεδονικοῖς Xyl -νῖχ R -νικός VP 26 Κύδνα: Kretschmer *Glotta* 22, 1933, p. 115 n. 2 28 λήτη RV λητή P

7 (7) STEPH. BYZ. s.v. Μιέζα· πόλις Μακεδονίας, ἢ Στρυμόνιον ἐκαλεῖτο· ἀπὸ Μιέζης θυγατρὸς Βέρητος τοῦ Μακεδόνοιο, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. Βέρης γὰρ τρεῖς ἐγέννησεν, Μιέζαν Βέροϊαν Ὀλγανον, ἀφ' ὧν ποταμὸς ὀμώνυμος καὶ πόλις Βέροια καὶ τόπος Στρυμόνος.

5 8 (8) STEPH. BYZ. s.v. Μισητός· πόλις Μακεδονίας· Θεαγένης Μακεδονικοῖς.

9 (9) STEPH. BYZ. s.v. Ὀλόβογρα (?). πόλις Μακεδονίας· Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. τὸ ἔθνικόν ἢ Ὀλόβαγρος.

10 10 (10) STEPH. BYZ. s.v. Ὀρέσται· Μολοσσικὸν ἔθνος· Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ (I F 107). Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς φησιν ὅτι ἐπεὶ ἀφείθη τῆς μανίας Ὀρέστης, φεύγων διὰ τὴν αἰδῶ μετὰ τῆς Ἑρμιόνης εἰς ταύτην ἦλθε τὴν γῆν, καὶ παῖδα ἔσχεν Ὀρέστην, οὗ ἄρξαντος ἐκλήθησαν Ὀρέσται. αὐτὸς δὲ ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεὶς θνήσκει, εἰς χωρίον <ἐλθῶν?> τῆς Ἀρκαδίας τὸ λεγόμενον
15 Ὀρέστιον. λέγεται καὶ θηλυκὸν Ὀρεστὶς καὶ Ὀρεστιάς, ὡς αὐτὸς Θεαγένης <καὶ> Διονύσιος β Γιγαντιάδος.

11 (11) STEPH. BYZ. s.v. Παλλήνη· πόλις Θράκης· ἀπὸ Παλλήνης τῆς F 17? Σίθωνος μὲν θυγατρὸς, Κλείτου δὲ γυναικὸς, ὡς Ἠγήσιππος ἐν τοῖς Παλληνακοῖς (39I F 1)· <<Παλλήνη δ' ἐστὶ χειρόνησος τρίγωνος, τὴν βᾶσιν ἔχουσα
20 † καὶ μεσημβρίαν ἐστραμμένην. ἐκαλεῖτο δὲ Φλέγρα τὸ παλαιόν, καὶ ὠικεῖτο ὑπὸ τῶν Γιγάντων· καὶ ἡ τῶν θεῶν καὶ Γιγάντων μάχη ἐνταῦθα μυθεύεται γενέσθαι>>. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς· <<οὐκ ἐνταῦθα δὲ ὁ περὶ Παλλήνης ἔστηκε λόγος. φασὶ γὰρ τὴν μὲν γῆν ταύτην κεκλήσθαι Φλέγραν, τοὺς δ' ἐνοικοῦντας Γιγαντας, εἰς οὓς Ἡρακλέα
25 καταχθόντα τὴν τε ὕβριν αὐτῶν καὶ τὴν μισανθρωπίαν ἐκπλαγῆναι. ἐπεὶ δὲ καὶ μάχης ἤρξαντο, τὰ συνήθη ὄπλα μετὰ χειρᾶς λαβόντα ἔπεσθαι παντὶ σθένει, κτείνοντα τοὺς πόλεμον αὐτῶι

1-4: lückenhaft und korrupt 1 στρυμόνιον (aus -όνιον) καλεῖτο R^o (m. 1) Στρυμόνιον ἄστου κ.? 3 βέροϊαν RV φέροϊαν P Ὀλγανον: Ὀλκιμον Holste ἀφ' ὧν Mei ἀφ' οὗ ο 4 ἐμώνυμος (aus ὀμῶ-) R^o (m. 2?) βέρονα P Στρυμόνος? Mue 7 ὀλόβογρα ο Ὀλόβαγρα Xyl, v 8 μακεδονικῶ V ὀλόβαγρος ο Ὀλοβάγριος Berkel Ὀλοβαγρεύς Holste 10 ἐν μακεδονικοῖς R ἐν -ῶν VP ἔ-ῶν Salm 11 ἀφείθη R αἰδῶν R αἰδῶ V 13 οὐ om. V (?) οὐ.. P 13-15 αὐτὸς - Ὀρέστιον: fraglich, ob Th. 14 θνήσκειν V <ἐλθῶν?> Mei 15 Ὀρέστιον Mei; doch s. Steph. Byz. s.v. Ὀρεστία ὀρεστὶς καὶ V ὀρέστης καὶ R om. P ὡς αὐτὸς Mei ὠσαύτως ο 16 <καὶ> v 19-22 Παλλήνη - γενέσθαι: Hegesippos (vor der geschichte von Pallene und Kleitos 39I F 2) oder ein geograph? 19 χειρόνησος τρίγωνος τ. β. ἔχουσαν R 20 καὶ μεσημβρίαν ο πρὸς μ. v 21 καὶ ἡ τῶν γιγάντων V 22-p. 770, 3 οὐκ - μεμυθολόγηται: citat aus Th. (Mei); γενέσθαι. Θεαγ. ἐν Μακεδονικοῖς. v 23 ἔστηκε VP 24 εἰς οὓς P καὶ οὓς RV 25 τε om. V 27 λαβόντα Mei λαβῶν (λ. μετὰ χ. R) ο

ξένια τοῦ κατάπλου παρασχόντας. γενέσθαι δ' ἐν τῇ μάχῃ βροντάς τινας καὶ πρηστῆρας, ἀφ' ὧν ἡ τῶν θεῶν μάχη πρὸς αὐτοὺς μεμυθολόγηται».

12 (12) STEPH. BYZ. s.v. Παρθενόπολις· Μακεδονίας πόλις· ἀπὸ τῶν 5 θυγατέρων Γραστοῦ τοῦ Μύγδονος παιδός, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς· «ἀπὸ δὲ τῶν θυγατέρων διὰ τὸ ἀγροικον αὐτῶν τῆς διαίτης καὶ τὸ ἀμικτον ἐκτισε πόλιν, ἣ τις ἔτι καὶ νῦν δι' ἐκείνας Παρθενόπολις κέκληται».

13 (14) STEPH. BYZ. s.v. Τίρσαι· πόλις Μυγδονίας τῆς ἐν Μακεδονίαι· 10 ἀπὸ Τίρσης, μιᾶς τῶν γυναικῶν <Γραστοῦ παιδός Μύγδονος, ὡς Θεαγένης φησί.

14 (13) STEPH. BYZ. s.v. Σκύδρα· Μακεδονικὴ πόλις, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς.

15 (15) STEPH. BYZ. s.v. Φύσκος· πόλις Λοκρίδος . . . ἔστι καὶ ἄλλη 15 Μακεδονίας, ἧς μέμνηται Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς.

ZWEIFELHAFTES

16 (16) STEPH. BYZ. s.v. Κασταλία· πόλις Κιλικίας· Θεαγένης ἐν Καρικοῖς· τὸ ἔθνικόν Κασταλιώτης.

17 (11) PARTHEN. *Narr. am.* 6: Περὶ Παλλήνης. Ἰστορεῖ Διογένης καὶ Ἡγήσιππος F 11 20 ἐν Παλληνιακοῖς (391 F 2)

18 (-) NAT. COM. *Myth.* 3, 16 p. 246 ed. Genев.: *scriptum reliquit Theagenes et Apollodorus Cyrenaicus in libro I De diis* (IV) *Jovem ad placandum Proserpinam ipsi Siciliam donasse.*

775. ANTIGONOS

Vor Herodian (s. II*?)

25

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΗΓΗΣΙΣ

1 (IV 306, 3) STEPH. BYZ. s.v. Ἀβαντίς· ἡ Εὐβοία . . . τὸ ἔθνικόν 1 ὀμωνυμεῖ τῷ ἦρωι . . . μαρτυρεῖ δὲ τῷ προτέρω λόγῳ — ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιάς — τὸ Ἀβαντία θηλυκόν, ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β̄ εἰς μ̄ Ἀμαντία ἐλέχθη παρὰ τῷ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιγηγῆσει. 30 Καλλίμαχος (F 12, 5 Pf) δὲ <Ἀ>μαντίνην . . . αὐτὴν ἔφη <καὶ Ἀμαντίνην ὠικισαν Ὠρικίην».

2 τινὰς aus πρὸς R^c (m. 1) 5 θυγατέρων * * * Mei 9 μυγδοκίας V 10
γυναικῶν ο θυγατέρων? Mei <Γραστοῦ Mei 13 μακεδονικοῖς R -κῆ VP
17 ὁ Θεαγγελεύς ἐν Καρικοῖς Hecker, Wil <Φίλιππος δ> Θεαγγελεύς ἐν K. (741 F 5)?
19 Διογένης: Θεαγένης Gale, v Διονύσιος (s. F 10)? 28 ὅπερ VP ὅπου R 29
τῷ om. P 30 Ἀμαντίνην Xyl μαντίνην ο 31 ὠικισαν Holste -ῆσαν ο ὠρικὴν R

— KRITON DER PIERIOTE

s. II^p

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

No. 277.

— POLYAINOS (DER MAKEDONE?)

s. II2^p

5 ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ (ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ) ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

639 F 4-6.

— LUKILLOS VON TARRHA

Um 50^p

ΠΕΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

IV.

— CHRISTODOROS VON KOPTOS

491/518^p

ΠΑΤΡΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α - ΚΕ

10

283 T I.

776. ANHANG

1 (-) SATYROS P. Ox. 1176 fr. 39 col. 20, 22 (VITA EURIP. p. 4, 12 Schwartz):
 15 ζώντι μὲν δὴ ταῦθ' ὑπῆρξεν Εὐριπίδῃ, τελευτῆς δὲ μάλα δυσχεροῦς καὶ ἰδίας ἔτυχεν,
 ὡς οἱ λόγιοι τε καὶ γεραίτατοι μυθολογοῦσι Μακεδόνων. — πῶς λέγουσιν;]
 — ἔστιν ἐν τῇ [Μακεδονίαι] / (κώμη ἐστὶ καλουμένη Θραικῶν διὰ τὸ [ποτε] κατοικηθέναι ἐν
 ταύτῃ Θραικίας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχελαίου Μολοτικῆ κύνων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα·
 ταύτην Θραικίαι, ὡς ἔθος, θύσαντες ἔφαγον· καὶ δὴ ὁ Ἀρχελαῖος ἐξτμίωσεν αὐτοὺς τα-
 20 λάντων. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν, δεθθέντος τοῦ βα-
 σιλέως) // ὁ δὲ παρητήσατο. χρόνῳ δ' ὕστερον ὁ μὲν Εὐριπίδης ἔτυχεν ἀπωτέρω τῆς
 πόλεως ἐν ἄλλῃ τινὶ καθ' αὐτὸν ἐρημαζόμενος, ὁ δ' Ἀρχελαῖος ἐπὶ κυνηγίᾳ ἐξήκει.
 γενόμενοι δ' ἔξω τῶν πυλῶν οἱ θηρευταὶ λύσαντες τοὺς σκύλακας προαφῆκαν, αὐτοὶ δ'
 25 αὐτόν, οἱ δ' ἐπιπαρεγενήθησαν ὕστερον. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαί φασιν τὴν παροιμίαν
 ἐν τοῖς Μακεδόσιν ὡς «ἔστι καὶ κύνος δίκη». καὶ γὰρ [ἐκ] τῶν σκυ[λάκων] (ἦσαν δὲ
 ἔκγονοι οἱ σκύλακες τῆς ὑπὸ Θραικῶν ἀναιρηθείσης κύνος).

2 (IV 486, 2) SCHOL. LYKOPHR. Al. 1439: ἕως ἂν αἰθῶν) ἕως ἂν ὁ Μακεδὼν
 Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον κυριεύσας καὶ μοναρχήσας. ἢ δὲ Ὀλυμπίας ἢ
 30 μῆτηρ αὐτοῦ εἰς Πύρρον τὸν Ἀχιλλέως καὶ Ἐλενον τὸν Πριάμου τὸ γένος τὸ ἀνεκαθεν
 ἀνέφερεν, ὡς φησὶ Θεόπομπος (115 F 355) καὶ Πύρρανδρος (VI). ἀναφέρεται δὲ ὁ
 Πύρρος εἰς Αλακόν, ὁ δὲ Ἐλενος εἰς Δάρδανον.

— MYSIEN

(44 T I bis: Add. I)

14-27: die selbstverständlichen oder durch die Vita gegebenen ergänzungen
 sind nicht bezeichnet; () aus der Vita 17-18: Steph. Byz. s.v. Θραικῶν
 κώμη· πλῆσιον Ἀντιοχείας? 17 [ποτε] Jac ταῦτ... Η ταύτη ποτὲ γ 17-18 ἐν
 ταύτῃ G αὐτόθι HU 18 μολοτικῆ Η αὐτόμολος U 19 ταύτην δὲ Η τ. οί?
 25-26 ὅθεν καὶ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι 'κύνος δίκη' Vit 26-27 σκυ[λάκων].
 ο * * * P σκυ[λάκων ἀπ]δ[γνοί] τινες ἦσαν τῆς κύνος...] ο. ἀ]πῶ[λετο, ἐχγόνων
 ὄντων τῆς κύνος Gr - H 31 Πύρρανδρος Mue

XXIII. PAMPHYLIEN

777. DEMETRIOS

s. II*?

ΠΕΡΙ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ Α - ?

1 (IV 382) SCHOL. LYKORHR. *Al.* 444: διοιοι δὲ ρείθρων Πυράμου
5 πρὸς ἐκβολαῖς / αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Δηραίνου κύνες / δημηθέντες αἰχμάσουσι
λοισθίαν βοήν / πύργων ὑπὸ πτέρναισι Παμφύλου κόρης. / αἰπὺς δ' ἀλιβρώς
ἄχμος ἐν μεταιχμίῳ / Μάγαρσος ἀγνῶν ἡρίων σταθήσεται, / ὡς μὴ βλέπωσι
μηδὲ νερτέρων ἔδρας / δύντες, φόνωι λουθέντας ἀλλήλων τάφους] Μάγαρσος
δὲ πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, ἔνθα καὶ Μαγαρσίας
10 Ἀθηναῖς ἱερὸν. Δημήτριος δὲ ἐν τῷ ᾧ Περὶ Παμφυλίας φησὶ θυγα-
τέρα Παμφύλου, ἀφ' ἧς τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι.

—. KAPITON DER LYKIER

491/51°

ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ

750 T I.

15

XXIV. PAPHLAGONIEN

778. NIKOSTRATOS

Vor Alex. Pol

«ΠΕΡΙ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ ?»

1 (IV 466) STEPH. BYZ. s.v. Γάγγρα· πόλις <Παφλαγονίας>, θηλυκῶς,
ἣν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Παφλαγονίας (273 F 68) ἀναγράφει, λέγων οὕτως
20 ὅτι «Νικόστρατος φησιν αἰπὸλον νέμειν περὶ τοὺς τόπους αἰγας·
μίαν δὲ χωριζομένην, ἀπορῶν ὁ αἰπὸλος, ὅτι ἐν μὲν τῷ οἰκῶι
ἐνδεᾶ ἠύρισκεν, ἐπὶ τῆς νομῆς δὲ πλήρη, ὠμολόγησε τῷ δεσ-
πότῃ· ὁ δὲ ἔφη ἐπιτηρῆσαι τὴν χωριζομένην. ἐπιτηρήσας οὖν
εἶδεν ἐπὶ τινα ὑψηλὸν ὄχθον ἀναβαίνουσαν καὶ πρὸς τιν' ἀπρόσ-
25 βατον πέτραν πορευομένην, καὶ κάτωθεν ἐρίφων βληχὴν ἤκου-
σεν· ἐκεῖ συμβέβηκεν ἐντετοκέναι τὴν αἰγα. ἰδὼν οὖν ἐπιτήδειον
τόπον πόλιν ἔκτισε, καὶ Γάγγραν ὠνόμασεν, ὅτι τοῦτο ἦν ὄνομα
τῆι αἰγί».

7 μάγαρσος (cl. I; D^o): μάργασος C μέγαρσος ED^o 8 λουθέντας Scheer λουσ-
θέντας (-τες D) ο Μέγαρσος Tzetz (II) 9 πόλις: μέγιστος ὄχθος ἐν Κιλικίαι
πρὸς τῆι Μαλλῶι Steph. Byz. s.v. Ἀμφιλόχου: ἀντιλόχου Schol ἔνθα s om. s^o
μεγαρσίας Tzetz (II) 10 Παμφυλίας Robert παμφύλου (s -ίου s^o) Schol κατὰ
Δημήτριον τὸν τὰ Παμφυλικὰ συγγράψαντα Tzetz 18 <Παφλ.> Mei 20-26:
verkürzt interpoliert s.v. Ἀγκυρα (p. 17, 15 Mei) 20 ὅτι: ὅτε V^o (?) 24-25 τιν'
ἀπρόσβατον Mei τινα πρόσβατον ο τινα βάτον Xyl 26 ἰδὼν: scil. ὁ δεσπότης? 27
<τὸν> τόπον? Mei σάγγραν V γάγγραν P

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

ΠΕΡΙ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ Α

273 F 68/9.

XXV. PARTHER

5 779. APOLLODOROS VON ARTEMITA

Erstes Drittel
s. I*

ΠΑΡΘΙΚΑ Α - ?

1 (IV 308, 7) ATHEN. 15, 29 p. 682 CD: 'Απολλόδωρος δ' ἐν δὲ
 Παρθικῶν ἄνθος τι ἀναγράφει καλούμενον φιλάδελφον κατὰ τὴν Παρθικὴν
 χώραν, περὶ οὗ τάδε φησὶν· «καὶ μυρσίνης γένη ποικίλα μῖλᾶξ τε καὶ
 10 τὸ καλούμενον φιλάδελφον, δὲ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε τῆι φύσει
 πρόσφορον. ἐπειδὴν γὰρ ἐκ διαστήματος αὐτομάτως κρᾶσαι
 συμπέσωσι, ἐμψύχων περιπλοκὴν ἐν ταύτῳ μένουσιν ἠνωμέναι
 καθάπερ ἀπὸ ῥίζης μιᾶς, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνατρέχουσιν καὶ ζωο-
 φυτοῦσιν. διὸ καὶ τοῖς ἡμέροις φυλακὴν ἀπ' αὐτῶν κατασκευά-
 15 ζουσιν· ἀφαιροῦντες γὰρ τῶν βάβδων τὰς λεπτοτάτας καὶ δια-
 πλέξαντες [τε] δικτύου τρόπῳ φυτεύουσιν κύκλῳ τῶν κηπευ-
 μάτων, καὶ ταῦτα συμπλεκόμενα περιβόλου παρέχεται δυσπάρ-
 οδον ἀσφάλειαν».

2 (-) STRABON I, 3, 21 p. 61: 'Ιβήρων . . . οὗς <οὐχ> ὁ 'Αράξης, ὡς
 20 φησιν 'Απολλόδωρος, ἀπὸ τῆς 'Αρμενίας ὀρίζει, Κῦρος δὲ μᾶλλον καὶ τὰ
 ὄρη τὰ Μοσχικά.

3 (I) a) STRABON 2, 5, 12 p. 117/8: μάλιστα δ' οἱ νῦν ἄμεινον ἔχοιεν
 ἂν τι λέγειν περὶ τῶν κατὰ Βρεττανούς καὶ Γερμανούς καὶ τοὺς περὶ τὸν 'Ιστρον . . .
 ἔτι δὲ τοὺς περὶ τὸν Καύκασον, οἷον 'Αλβανούς καὶ 'Ιβήρας. ἀπήγγελλται δ' ἡμῖν
 25 καὶ ὑπὸ τῶν τὰ Παρθικὰ συγγραψάντων τῶν περὶ 'Απολλόδωρον
 τὸν 'Αρτεμιτηνόν, ἃ πολλῶι (?) ἐκείνοι μᾶλλον ἀφώρισαν, τὰ περὶ τὴν
 'Υρκανίαν καὶ τὴν Βακτριανήν. b) - 1, 2, 1 p. 14: οἱ δὲ Παρθυαῖοι τὰ περὶ τὴν
 'Υρκανίαν καὶ τὴν Βακτριανὴν καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων Σκύθας γνωριμωτέρους ἡμῖν ἐποίη-
 σαν ἤτιον γνωρίζομένους ὑπὸ τῶν πρότερον, ὥστε ἔχοιμεν ἂν τι λέγειν πλέον τῶν πρὸ
 30 ἡμῶν. c) - II, 6, 4 p. 508: οὐδὲ τοῖς περὶ 'Αλεξάνδρου δὲ συγγράψασιν [οὗ] βράδιον
 πιστεύειν τοῖς πολλοῖς (über die völker am Hyrkanischen meer)· καὶ γὰρ οὗτοι

12 περιπλοκὴν ἐν ταύτῳ Canter περιπλοκὴν ἐν τῷ A -κῆι (om. ἐν τῷι) CE -κῆν
 ἐν τῷι ἐγγυτάτω? Mue -κῆν ἐν τῷι . . . «μιμούμεναι» Kaibel 13 «καὶ» καθάπερ -[καὶ]
 τὸ λοιπὸν Kaibel 16 [τε] Anon [καὶ] δ. τε? Kaibel 19 οὗς χοαράξης ABC
 οὗς οὐχ ὁ ἀράξης γ (Cor) οὗς καὶ ὁ 'A. Cas οὗς ὁ 'A. Kramer, Mei 26 'Αρτεμι-
 τηνόν (F 5 b; 7 a) Holste ἀρτεμείτην ο πολλῶι? Jac πολλῶν ο τῶν ἄλλων Cas
 πολλῶν ἄλλων Cor πολλῶι ἐκείνων Behr τῶν παλαιῶν (F 4) Schwartz 29 προτέρων A^c
 30 δὲ om. ς [οὗ] ς ν

βαδιουργοῦσι διὰ τε τὴν δόξαν τὴν Ἀλεξάνδρου καὶ διὰ τὸ τὴν στρατείαν πρὸς τὰς ἐσχατιαὶς γεγονέναι τῆς Ἀσίας πόρρω ἀφ' ἡμῶν· τὸ δὲ πόρρω δυσέλεγκτον. ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια καὶ ἡ τῶν Παρθυαίων πλείον τι προσεκαλύπτει τῶν παραδεδομένων πρότερον· οἱ γὰρ περὶ ἐκείνων συγγράφοντες καὶ τὰ χωρία καὶ τὰ ἔθνη, ἐν οἷς αἱ πράξεις, 5 πιστότερον λέγουσιν ἢ οἱ πρὸ αὐτῶν· μᾶλλον γὰρ κατωπτεύουσι.

4 (2) STRABON II, 7, 3 p. 509: διαρρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Ὑγκανία τῶι τε Ὠχίω καὶ τῶι Ὠξίω μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς, ὧν ὁ Ὠχος καὶ διὰ τῆς Νησαίας ῥεῖ· ἐνιοὶ δὲ τὸν Ὠχον εἰς τὸν Ὠξον ἐμβάλλειν φασίν. Ἀριστόβουλος (139 F 20) δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὠξον . . . καὶ εὐπλουν εἶναι καὶ οὗτος καὶ Ἐρατοσθένους 10 παρὰ Πατροκλέους (712 F 5) λαβῶν . . . οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὁ Ὠχος ὀνομάζεται, Ἀπολλόδωρος μέντοι ὁ τὰ Παρθικὰ γράψας συνεχῶς αὐτὸν ὀνομάζει ὡς ἐγγυτάτω τοῖς Παρθυαίοις ῥέοντα.

5 (4) a) STRABON II, 9, 1 p. 514/5: ἡ δὲ Παρθυαία πολλὴ μὲν οὐκ ἐστὶ· συντέλει γοῦν μετὰ τῶν Ὑγκανῶν <κατὰ> τὰ Περσικὰ καὶ μετὰ ταῦτα, τῶν Μακε- 15 δῶνων κρατούντων ἐπὶ χρόνον πολύν. πρὸς δὲ τῆι σμικρότητι δασεῖα καὶ ὀρεινὴ ἐστὶ καὶ ἄπορος, ὥστε διὰ τοῦτο δρόμωι διεξίασι τὸν ἑαυτῶν οἱ βασιλεῖς ὄχλον, οὐ δυναμένης τρέφειν τῆς χώρας οὐδ' ἐπὶ μικρόν. ἀλλὰ νῦν ἠῤῥηται· μέρη δ' ἐστὶ τῆς Παρθυηνῆς ἡ τε Κωμισσηνὴ καὶ ἡ Χωρηνή, σχεδὸν δὲ τι καὶ τὰ μέχρι πυλῶν Κασπίων καὶ Ῥαγῶν καὶ 20 Ταπύρων, ὄντα τῆς Μηδίας πρότερον· ἐστὶ δ' Ἀπάμεια καὶ Ἡράκλεια πόλεις περὶ τὰς Ῥάγας. εἰοὶ δ' ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς μὲν Ῥάγας στάδιοι πεντακοῖσιοι, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος, εἰς δ' Ἐκατόμυλον τὸ τῶν Παρθυαίων βασιλείου χίλιοι διακόσιοι ἐξήκοντα. τοῦνομα δὲ ταῖς Ῥάγαις ἀπὸ τῶν γενομένων σεισμῶν 25 γενέσθαι φασίν, ὑφ' ὧν πόλεις τε συχναὶ καὶ κῶμαι δισχίλιαι, ὡς Ποσειδωνίος (87 F 87 a) φησὶ, ἀνετρέπησαν. τοὺς δὲ Ταπύρους οἰκεῖν φασὶ μεταξὺ Δερβίκων τε καὶ Ὑγκανῶν. ἱστοροῦσι δὲ περὶ τῶν Ταπύρων, ὅτι αὐτοῖς εἰη νόμιμον τὰς γυναῖκας ἐκιδδόναι τὰς γαμετὰς ἐτέροισι ἀνδράσιν, ἐπειδὴν ἐξ αὐτῶν ἀνέλωνται δύο ἢ τρία τέκνα, καθάπερ καὶ Κάτων Ὀρτησίωι δετηθέντι ἐξέδωκε τὴν Μαρκίαν ἐφ' ἡμῶν κατὰ παλαιὸν 30 Ῥωμαίων ἔθος. (Es folgt 782 F 3). b) — II, 13, 6 p. 524: (die grenzen Mediens) εἰοὶ δὲ καὶ Ἑλληνίδες πόλεις, κτίσματα τῶν Μακεδόνων ἐν τῆι Μηδίαι, ὧν Λαοδίκειά τε καὶ Ἀπάμεια καὶ ἡ πρὸς Ῥάγαις <Ἡράκλεια> καὶ αὐτὴ Ῥάγα, τὸ τοῦ Νικατόρος κτίσμα, δ' ἐκεῖνος μὲν Εὐρώπῳν ὠνόμασε, Πάρθοι δὲ Ἀρσакіаn, νοτιωτέραν· οὖσαν τῶν Κασπίων πυλῶν πεντακοῖσιοις πού σταδίοις, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος <ὁ> Ἄρτεμιτηνός.

6 (3) STRABON II, II, 7 p. 519: (über den meridian durch das Hyr-

I τὰς: τῆς x 4 ἐκείνου Dx 6 διαρρεῖται (*irrigatur* Guar.) Cas διαιρεῖται ο 7 (u.ö.) ὄξωι C (E Epit) δξωι γ II συγγράφας x 14 <κατὰ> Cas 16 ὥστε x ὡσπερ γ (om. E) διὰ τούτων Cor δρόμωι om. x διεξίασι Kramer διεξίασι ο 18 Κωμισσηνὴ Tzschucke κωμισσηνὴ CD κωμισσηνὴ γ καμβουσηνὴ γ χωρινὴ CD Χωρηνὴ Salm δὲ τι E δὲ τοι Par. 1394 δ' ἐτι γ ῥαγῶν E ἀραγῶν γ 20 (22) Ῥάγας Kramer ῥαγῆς ο (?) 20 εἰς: ἐπὶ E 22 γινομένων E 25 τῶν om. x 30 <Ἡράκλεια> Kramer καὶ Ἡράκλεια πρὸς Ῥάγαις Groskurd Ῥάγα (Steph. Byz. s.v.) Cas ῥάγεια ο 33 <ὁ> Behr Ἄρτεμιτηνός v ἀρταμνηνός Par. 1394 ἀρτεμισσηνός CD ἀρτεμισσηνός x

kanische und Persische meer) εἰ οὖν ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας ἐπὶ Ἀρτεμίταν τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίαι στάδιοι εἰσὶν ὀκτακισχίλιοι, καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος <δ> ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας, ἐκεῖθεν δ' ἐπὶ τὸ στόμα τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης ἄλλο τοσοῦτόν ἐστι. . . .

5 7 (5-6) a) STRABON II, II, I p. 516/7: τῆς δὲ Βακτρίας μέρη μὲν τινα τῆς Ἀρταμιτιανῆς παραβέβληται πρὸς ἄρκτον, τὰ πολλὰ δ' ὑπέρεκται πρὸς ἑω· πολλὴ δ' ἐστὶ καὶ πᾶμφορος πλὴν ἐλαίου.

τοσοῦτον δ' ἰσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνας αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς
10 χώρας, ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπεκράτουσαν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρταμιτιανός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξανδρος· καὶ μάλιστα Μένανδρος – εἶ
15 γε καὶ τὸν Ὑπανὶν διέβη πρὸς ἑω καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου (?) προῆλθε –, τὰ μὲν [γὰρ] αὐτός, τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυδήμου υἱὸς τοῦ Βακτριῶν βασιλέως, οὐ μόνον δὲ τὴν Παταληνὴν κατ-
20 ἔσχον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίαι τὴν τε Σαρακόστου καλουμένην καὶ τὴν Σιγέρειδος βασιλείαν· καθ' ὅλου δὲ φησὶν ἐκεῖνος τῆς συμπάσης Ἀριανῆς πρόσχημα εἶναι τὴν Βακτριανήν·
25 καὶ δὴ καὶ μέχρι Σηρῶν καὶ Φρυγῶν (?) ἐξέτεινον τὴν ἀρχήν.

b) – II, I, 3 p. 685/6: καὶ μὴν οὐδ' οἱ [πολλοὶ] πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συγγράψαντές τι περὶ τούτων (über Indien: 721 F 5) οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκεῖσε ἀποφαίνονται τι ἀκριβές. Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικατόρος, φησὶ μὲν αὐτοὺς ἀυξήθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ, οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει <πλέον> τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδόνας καταστρέψασθαι λέγων· Εὐκρατίδαν γοῦν πόλις χιλίας ὑφ' ἑαυτῶν

1 Ἀρτεμίταν Xyl ἀρτεμισίαν (ἀρετεμισίαν E) ο 3 <δ> Cor Ἀρτεμίτας Xyl ἀρτεμισίας Cx ἀρτεμισίας γ 5-7: Strab. 2, I, 14 p. 73

12 Ἀρταμιτιανός (F 8): ἀτραμιτιανός Par. 1394 16 Ἰσάμου (vgl. Altheim Weltgesch. Asiens I p. 325 f.; II p. 74): Ἰσάμου Cas Ἰομάνου (Plin. N.H. 6, 63; 69; 73 = Jumna) Mannert Σοάνου (Argian. Ind. 4, 12) Cunningham Σάμβου (ebd. 4, 4) Gutschmid 17 [γὰρ] Kramer 19 παταληνὴν CDh παταληνὴν γ 22 σιγέρειδος x 25 σιρῶνων C 25-26 Φρυγῶν Vaillant φαυῶνων ο; cf. Dion. Per. 752; Plin. N.H. 6, 55 26 ἐξέτειναν edd. vor Kramer

9 [πολλοὶ] Cor οἱ ἄλλοι Ald 19 οὐδὲν δὲ <πλείον> Behr 20 <πλέον> Jac * * Mei 20-21 τοῖς πρ. ἐγνωσμένοις? Kramer 23-p. 776, I: Justin. 41, 4, 5 (vgl. 41, I, 8) Theodotus (tu diodotus πC) mille urbium Bactrianarum praefectus

ἔχειν, † ἐκεῖνοι δέ γε αὐτὰ τὰ μεταξύ ἔθνη
τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθ-
μὸν ἑννέα πόλεις τε σχεῖν πεντακισχίλιας,
ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος
ἐλάττω.

5

(2) πόλεις δ' εἶχον τὰ τε Βάκτρα, ἦνπερ καὶ Ζαριάσπαν καλοῦσιν, ἦν
διαρρεῖ ὁμώνυμος ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς τὸν Ὡξον, καὶ Δάραψα καὶ ἄλλας
πλείους· τούτων δ' ἦν καὶ ἡ Εὐκρατίδεια τοῦ ἄρξαντος ἐπώνυμος. οἱ δὲ κατα-
σχόντες αὐτὴν Ἑλληγες καὶ εἰς σατραπείας διηιρήκασιν, ὧν τὴν τε Ἀσπιώνου καὶ
10 τὴν Τουριούαν ἀφήρητο Εὐκρατίδην οἱ Παρθυαῖοι. ἔσχον δὲ καὶ τὴν Σογδιανὴν
ὑπερκειμένην πρὸς ἑω τῆς Βακτριανῆς μεταξύ τοῦ τε Ὡξου ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει
τὴν τε τῶν Βακτρίων καὶ τὴν τῶν Σογδίων, καὶ τοῦ Ἰαξάρτου· οὗτος δὲ καὶ
τοὺς Σογδίους ὀρίζει καὶ τοὺς Νομάδας.

8 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρτεμίτα· . . . ὡς δὲ Στράβων (16, 1, 17) πόλις
15 Παρθυαίων . . . ἡ γενικὴ Ἀρτεμίτας. τὸ ἔθνικόν Ἀρτεμιτηνός· Ἀπολλόδωρος
δὲ Ἀρταμιτηνός φησι διὰ τοῦ ἄ.

—. ARRIANOS VON NIKOMEDEIA

Nach 137

ΠΑΡΘΙΚΑ Α - ΙΖ

156 F 30-51; A. G. Roos *Arriani quae exstant* II, 1928, p. 224 ff.

20

—. (C.) ASINIUS QUADRATUS

c. 222/35

ΠΑΡΘΙΚΑ Α - Θ

No. 97.

1-5: nicht mehr A (Behr p. 42 f.; s.
Komm.); cf. Strab. 15, 1, 33 (Onesi-
kritos: Vogel; Aristobulos: *Tarn The
Greeks* p. 144 n. 3; *Alex. The Great* II
p. 32 n. 2) ἡ μὲν οὖν μεταξύ τοῦ Ὑπάνιος
καὶ τοῦ Ὑδάσπου λέγεται ἑννέα ἔχειν ἔθνη,
πόλεις δὲ εἰς πεντακισχίλιας οὐκ ἐλάττους
Κῶ τῆς Μεροπίδος (δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβο-
λὴν εἰρῆσθαι τὸ πλῆθος) Ἴ ἐκείνους
δέ [γε] Χyl ἐκεῖνοι δὲ λέγουσιν? Kramer
ἐκεῖνοι δὲ λέγοντα?

6 Ζαριάσπην CDx 7 δάραψα ο (?) ἄδραψα 15, 1, 10 Δράψακα Arrian. *Anab.*
3, 29, 1 Δρέψα Ptolem. 6, 12, 6; Ammian. Marc. 23, 6, 59 8 Εὐκρατίδεια Mei
εὐκρατιδία (εὐκρατίδα Steph. Byz. s.v.) ο 10 Τουριούαν (vgl. Altheim I p. 219;
II p. 56): Ταπουρίαν Du Theil, v (vgl. *Tarn Seleucid-Parthian Studies*, 1930, p. 20 ff.)
ἔσχον: scil. οἱ Ἑλληγες 12 σογδίων CE σογδιανῶν D¹ 13 σογδίου CD⁸
14 Ἀρτεμίτα Mei ἀρτέμιτα VP ἀρτεμήτα R 16 ἀρταμιτηνός RP (cf. F 7 a; 781
F 2 § 2) ἀρτε- V

— C. JULIUS POLYAINOS

38*

ΘΡΙΑΜΒΟΥ ΠΑΡΘΙΚΟΥ Α - Γ

No. 196.

— Q. DELLIIUS

36/5*

5 (PARTHERKRIEG DES ANTONIUS?)

No. 197.

— HISTORIKER ÜBER L. VERUS' PARTHERKRIEG

162/5^p

No. 203-210.

780. SELEUKOS VON EMESA

T

1 (IV 491) SUDA s.v. Σέλευκος Ἐμισσηγός· γραμματικός· Ἀσπάλειυτικά δι' ἐπῶν βιβλία δ· Εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα· Παρθικά β· καὶ ἄλλον δὲ τινα Σέλευκον εὖρον ἐμπαράθετον· βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

ΠΑΡΘΙΚΑ Α Β

15

781. ISIDOROS VON CHARAX (SPASINU)

Augusteische
Zeit

T

*1 (G.G.Min. I p. 244 ff.) PLIN. N.H. 6, 141: *hoc in loco (scil. Charax, oppidum Persici sinus intimum) genitum esse Isidorum, terrarum orbis
20 situs recentissimum auctorem, quem ad commentanda omnia in Orientem
praemisit Divus Augustus (a. 2^a?) ituro in Armeniam ad Parthicas Ara-
bicasque res maiore filio, non me praeteriit, nec sum oblitus sui quemque situs
diligentissimum auctorem visum nobis introitu operis; in hac tamen parte
arma Romana sequi placet nobis Jubamque regem, ad eundem Gaium Cae-
25 sare m scriptis voluminibus de eadem expeditione Arabica (275 F 1).*

2 MARCIAN. *Epit. Periopl. Men.* 2: οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐξητακῆναι Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιός (V) ἔστιν . . . καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἐρατοσθένης (V) . . . πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνός καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης (714) . . . οἱ μὲν μερῶν τινων,
30 οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάττης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περιπλοῦν ἀναγράψαντες. οὐ

11 γραμματικός und (12) Εἰς - ὑπόμνημα aus der Vita des Alexandriners S. (M. Schmidt; v. Gutschmid)? . 12 παρθενικά G Παρθονικικά M. Schmidt 13 ἐμπαράθετον (Sud. s.v.) V^oGM ἐν παραθτ Α^oP ἐν παραθήκη? Bernhardt εὖρομεν παρ' Ἀθ(ηναίω) [15, 23 p. 697 D?] Rohde εἶχε: εἶπεν? Rohde 18 loco: longo FR 19 ingenitum DR Isidorum (T 3) Bernhardt dionysium o; s. Komm. 20 in E'D(?) ad r 22 praeteriit E^a-rit r sū E^a sit r 23 introitu E'F^a-tus r
50
Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

μῆν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανθεύς (709) καὶ † Βωρθαῖος· οὗτοι δὲ ἐκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν. S. 709 T 6.

3 a) PLIN. N.H. I, 2: *ex auctoribus . . . externis Artemi-
5 doro Ephesio* (V), *Isidoro Characeno, Theopompo.* b) -- I, 3-6: *situs,
gentes externis . . . Isidoro*

F

I. ΠΑΡΘΙΑΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΟΝ. ΣΤΑΘΜΟΙ ΠΑΡΘΙΚΟΙ

(F 19?)

- 10 1 (20) ATHEN. 3, 46 p. 93 E-94 B: 'Ισιδωρος δ' ὁ Χαρακηνός
ἐν τῷ τῆς Παρθίας Περιηγητικῷ κατὰ τὸ Περσικὸν πέλαγος νῆσόν
φησιν εἶναι τινα, ἔνθα πλείστην μαργαρίτιν εὐρίσκεσθαι. διόπερ σχεδίας καλα-
μίνας περίξ εἶναι τῆς νήσου, ἐξ ὧν καθαλλομένους εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὄργυιās
εἴκοσιν ἀναφέρειν διπλοῦς κόγχους. φασὶ δ' ὅταν βρονταὶ συνεχεῖς ὧσι καὶ
15 ὄμβρων ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον τὴν πίνναν κύειν, καὶ πλείστην γίνεσθαι
μαργαρίτιν καὶ εὐμεγέθη. τοῦ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβυθίους θαλάμιας δύνειν
εἰώθασιν αἱ πίνναι· θέρους δὲ τὰς μὲν νύκτας κεχῆνασι διανηχόμεναι, ἡμέρας δὲ
μύουσιν. <ὄσαι δ' ἂν πέτραις ἢ σπιλάσι προσφυῶσι, ῥίζοβολοῦσι,
κάνταῦθα ἐνοῦσαι τὴν μαργαρίτιν γεννώσι. ζωιογονοῦνται δὲ καὶ
20 τρέφονται διὰ τοῦ προσπεφυκότος τῇ σαρκὶ μέρους· τοῦτο δὲ
συμπέφυκε τῷ τοῦ κόγχου στόματι χηλᾶς ἔχον καὶ νομῆν εἰσφέ-
ρον· δ δὴ ἔστιν ἔοικὸς καρκίνωι μικρῷ καλούμενον πινοφύλαξ.
διήκει δ' ἐκ τούτου ἢ σὰρξ μέχρι μέσου τοῦ κόγχου οἶονεὶ ῥίζα,
παρ' ἣν ἡ μαργαρίτις γεννωμένη αὐξεται διὰ τοῦ στερεοῦ τῆς
25 κόγχης, καὶ τρέφεται ὅσον ἂν ἦι προσπεφυκυῖα χρόνον· ἐπειδὴν
δὲ παρὰ τὴν ἐκφυσιν ὑποδυομένη ἢ σὰρξ καὶ μαλακῶς ἐντέμ-
νουσα χωρίσει τὴν μαργαρίτιν ἀπὸ τοῦ κόγχου, ἀμπέχουσα μὲν
οὐκέτι τρέφει, λειοτέραν δ' αὐτὴν καὶ διαυγεστέραν ποιεῖ καὶ
καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν ἐμβύθιος πίννα διαυγεστάτην [ποιεῖ καὶ
30 καθαρωτέραν] καὶ μεγάλην γενναῖ μαργαρίτιν, ἡ δὲ ἐπιπολάζουσα
καὶ ἀνωφερὴς διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολεῖσθαι δύσχρους
καὶ ἥσων. κινδυνεύουσι δ' οἱ θηρῶντες τοὺς μαργαρίτας,
ὅταν εἰς κεχηνότα κόγχον κατ' εὐθὺ ἐκτείνωσι τὴν χεῖρα (μῦει

2 πλῶν Letronne ἡγῶν P 14 διπλοῦς: 'suspectum' Kaibel 14-16: Aelian.
N.A. 10, 13 μαργαρίτης θρέμμα . . . τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης . . . καὶ τίκεσθαι γε
αὐτὸν τερατολογοῦσιν, ὅταν ταῖς κόγχαις ἀνεωιγμέναις ἐπιλάμψωσιν αἱ ἀστραπαὶ 19
ἐνοῦσαι: μένουσαι Kaibel 27 ἀμπέχουσα (om. CE): ἀμπίσχουσα Wil 29-30 [ποιεῖ
καὶ καθαρωτέραν (-τάτην ε ν)] Kaibel

γὰρ τότε, καὶ πολλάκις οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἀποπρίονται· ἔνιοι δὲ καὶ παραχρῆμα ἀποθνήσκουσιν). ὅσοι δ' ἂν ἐκ πλαγίου ὑποθέντες τὴν χεῖρα τύχῳσι, ραιδίως τοὺς κόγχους ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποσπῶσιν».

- 5 2 (I-19) CODD. PARIS. 443; 571: Μεσοποταμίας καὶ Βαβυλῶνος σχοῖνοι
 ροα. (1) διαβάντων τὸν Εὐφράτην κατὰ τὸ Ζεῦγμα πόλις ἐστὶν Ἀπάμεια,
 εἶτα Δαίαρα κώμη· ἀπέχει δὲ Ἀπαμείας καὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ σχοῖνους γ.
 εἶτα Χάρακα Σίδου, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων Ἀνθεμουσιάς <καλουμένη>, πόλις, σχοῖνοι
 ε. μεθ' ἣν Κοραία ἢ ἐν Βατάνηι, ὀχύρωμα, σχοῖνοι γ. ἐν δεξιοῖς ταύτης Μαν-
 10 νοούρρα Αὐυρήθ, ὀχύρωμα καὶ κρήνη, ἐξ ἧς ἄρδουσιν οἱ ἐγχώριοι, σχοῖνοι ε.
 εἶτα Κομμισίμβηλα ὀχύρωμα· παραρρεῖ δὲ ποταμὸς Βίληχα· σχοῖνοι δ. εἶτα
 Ἀλαγμα ὀχύρωμα, σταθμὸς βασιλικός, σχοῖνοι γ. μεθ' ὃν Ἴγναι, πόλις Ἑλ-
 ληνίς, Μακεδόνων κτίσμα· κεῖται δ' ἐπὶ Βάλιχα ποταμοῦ· σχοῖνοι γ. εἶτα
 15 Νικηφόριον παρ' Εὐφράτην, πόλις Ἑλληνίς, κτίσμα Ἀλεξάνδρου βασιλέως,
 σχοῖνοι ε. ἔνθεν παραποταμία Γαλάβαθα, κώμη ἔρημος, σχοῖνοι δ. εἶτα Χουμ-
 βανὴ κώμη, σχοῖνοι α. ἔνθεν Θυλλάδα Μιρράδα, σταθμὸς βασιλικός, σχοῖνοι δ.
 εἶτα βασιλεία (?), Ἀρτέμιδος ἱερὸν, Δαρείου κτίσμα, κωμόπολις· ἐνταῦθα
 Σεμιράμιδός ἐστι διῶρυξ, καὶ λίθοις πέφρακται ὁ Εὐφράτης, ἵνα στενοχωρού-
 20 μενος ὑπερκλύζη τὰ πεδία· θέρους μέντοι ναυαγεῖ τὰ πλοῖα· <σχοῖνοι ζ>.
 εἶτα Ἀλλάν, κωμόπολις, σχοῖνοι δ. ἔνθεν Βηρονάν, Ἀρτέμιδος ἱερὸν, σχοῖνοι δ.
 εἶτα Φάλιγα κώμη πρὸς τῷ Εὐφράτηι (λέγοιτο δ' ἂν Ἑλληνιστὶ μεσοπορικόν),
 σχοῖνοι ζ. ἀπὸ Ἀντιοχείας ἕως τούτου σχοῖνοι ρκ· ἐντεύθεν δὲ ἐπὶ Σιελεύ-
 κειαν τὴν πρὸς τῷ Τίγγριδι σχοῖνοι ρ. παράκειται δὲ τῇ Φάλιγα κωμόπολις
 25 Ναβαγάθ, καὶ παραρρεῖ αὐτὴν ποταμὸς Ἀβούρας, δεξιὸς εἰς τὸν Εὐφράτην·
 ἐκεῖθεν διαβαίνει τὰ στρατόπεδα εἰς τὴν κατὰ Ῥωμαίους πέραν. εἶτα Ἀσιχα
 κώμη, σχοῖνοι δ. ἔνθεν Δοῦρα, Νικάνορος πόλις, κτίσμα Μακεδόνων (ὑπὸ δὲ

4 ἀνασπῶσιν CE 5 ff.: A = Paris. 443 (apogr. Vat. Pal. 142; Monac. 566);
 B = Paris. 571. Dem text vorauf geht ein index der landschaften mit einzel-
 zahlen und summe der σχοῖνοι Βαβυλωνία p. 780, 11 8 χάρακα σίδου A
 χαρακοσίδου B Χάραξ Σίδου ('exceptor accusativum, quem in Isidoro reperit,
 pro nominativo extulit') Mue Ἀνθεμουσιάς (cf. Tacit. A. 6, 41, 2) v ἀνθεμουσιάς
 A -σια (cf. Strab. 16, 1, 27; Plin. N.H. 5, 86) B <καλουμένη ο.ἀ.> Mue 9
 βατάνηι A βιτάνηι B 9-10 μανουσορρα (sol) αὐυρήθ A μαννούορρα αὐυρήθ B Μάννου
 Ὀρραίου (= Ma'nān III von Edessa 23-4*) Gutschmid 11 ... βισίμβηλα B
 Βίληχα: Βάλιχα Mue 13 κτίσμα Letronne κτήμα ο βάλειχα B 15 γα-
 λαβαθὰ A 15-16 χουμβάνη B Χουμμάνη? Mue 17 βασιλεία B βισίλει A
 Βασιλεία Miller * * ('loci nomen excidit') Mue 19 ὑπερκλύζη v -ζει A πεδία
 A(?) παιδία B <σχ. ζ> Mue 20 ἀλλᾶν A βηρονάν B ἱερὸν A 21 Φάλιγα:
 Φάλγα Argian. Parth. 156 F 39 μεσοπορικόν (μεσόπορον Bochart) v μεθ' ὀπωρινόν
 A μεσοπορινόν B 23 τῇ Φάλιγα (Φαλίγαι Miller) v τῇ ἐσφάλιγα ο 25 εἰς τὸ B

Ἑλλήνων Εὐρωπος καλεῖται), σχοῖνοι ζ. εἶτα Μερράν ὀχύρωμα, κωμόπολις, σχοῖνοι ε. εἶτα Γιδδάν, πόλις, σχοῖνοι ε. εἶτα Βηλεσι Βιβλάδα, σχοῖνοι ζ. ἔθθεν νῆσος κατὰ τὸν Εὐφράτην, σχοῖνοι ζ· ἐνταῦθα γάζα ἦν Φραάτου τοῦ ἀποσφάξαντος τὰς παλλακίδας, ὅτε Τηριδάτης φυγὰς ὧν εἰσέβαλεν (26/5*).
 5 εἶτα Ἄναθῶ νῆσος κατὰ τὸν Εὐφράτην σταδίων δ, ἐν ἧι πόλις, σχοῖνοι δ. μεθ' ἣν Θιλαβούς νῆσος κατὰ τὸν Εὐφράτην, ἔθθα γάζα Πάρθων, σχοῖνοι β. εἶτα Ἴζαν νησόπολις, σχοῖνοι ιβ. εἶτα Ἀείπολις (?), ἔθθα ἀσφαλτίτιδες πηγαί, σχοῖνοι ιζ. ἔθθεν Βεσηχάνα πόλις, ἐν ἧι ἱερὸν Ἀτάργατι, σχοῖνοι ιβ. εἶτα Νεάπολις παρὰ τὸν Εὐφράτην, σχοῖνοι κβ. ἔθθεν διαβάντων τὸν Εὐφράτην καὶ
 10 Ναρμάλχαν ἐπὶ Σελευκίαν τὴν πρὸς τῷ Τίγριδι σχοῖνοι θ. ἄχρι τούτου Μεσοποταμία καὶ Βαβυλωνία· καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ζεύγματος ἄχρι Σελευκείας σχοῖνοι ρα.

(2) ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Ἀπολλωνιάτις, ἥτις κατέχει σχοῖνους λγ. ἔχει δὲ κώμας * *, ἐν αἷς σταθμός, πόλιν δὲ Ἑλληνίδα Ἀρτάμιτα· διὰ μέσης δὲ ταύτης ρεῖ ποταμὸς Σίλλα. εἰσὶ δὲ εἰς αὐτὴν ἀπὸ Σελευκείας σχοῖνοι ιε. νῦν
 15 μέντοι ἡ πόλις καλεῖται Χαλάσαρ.

(3) ἐντεῦθεν ἡ Χαλωνίτις, σχοῖνοι κα, ἐν ἧι κῶμαι ε, ἐν αἷς σταθμός, πόλις δὲ Ἑλληνὶς Χάλα, ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνιάτιδος σχοῖνοι ιε. εἶτα ἀπὸ σχοῖνων ε ὅρος δ καλεῖται Ζάγρος, ὅπερ ὀρίζει τὴν Χαλωνίτιν χώραν καὶ τὴν τῶν Μήδων.

(4) ἐντεῦθεν Μηδία, ἥτις κατέχει σχοῖνους κβ. ἡ ἀρχὴ † αὐτῶν καὶ χώρα
 20 Κάρινα· ἐν ἧι κῶμαι ε, ἐν αἷς σταθμός, πόλις δὲ οὐδεμία.

(5) ἐντεῦθεν Καμβαδηνή, ἥτις κατέχει σχοῖνους λα, ἐν ἧι κῶμαι ε, ἐν αἷς σταθμός, πόλις δὲ Βαγίστανα ἐπ' ὄρους κειμένη, ἔθθα Σεμιράμιδος ἀγαλαμ καὶ στήλη.

(6) ἐντεῦθεν ἡ Μηδία ἡ ἄνω, σχοῖνοι λη. καὶ ἄρχεται εὐθὺς πόλις Κογκοβάρ,
 25 ἔθθα Ἀρτέμιδος ἱερὸν, σχοῖνοι γ. εἶτα Βαζιγράβαν, ὃ ἐστὶ τελώνιον, σχοῖνοι γ. εἶτα εἰς Ἀδραπάναν τὰ βασιλεία τῶν ἐν Βατάνοις, ἃ Τηγράνης ὁ Ἀρμένιος καθεῖλε, σχοῖνοι δ. εἶτα [ἀπὸ] Βάτανα (?), μητρόπολις Μηδίας καὶ θησαυροφυλάκιον καὶ ἱερὸν Ἀναίτιδος, οὐπερ αἰεὶ θύουσιν· σχοῖνοι ιβ. εἶτα ἐξῆς τρεῖς κῶμαι, ἐν αἷς σταθμός.

1 μέρραν A 2 γιδδαν A Βηλεσι Βιβλάδα <πόλις ο.ä.> Μue βηλεσήβιβλαδα A
 βηλεσιζιβλάδα B 4 ὅτε Τηριδάτης (Τι-) ν οὐ ἔτηριδάτης A ἡ τηριδάτης B 5
 Ἄναθῶ: cf. Arrian. 156 F 115 6 Θιλαβούς Μue ὀλαβούς ο 7 Ἴζαν νησόπολις B
 ἡ ζανησόπολις A Ἀείπολις: Ἴς πόλις (Herodt. I, 179, 4) Μue 8 βεσηχάνα A
 βεσηχάνα B Ἀταργάτιδος Fabricius 11 ρα (p. 779, 6) ν ρια ο 13
 * * (κώμας <μὲν*>) Jac 13 Ἀρτέμιτα ν; doch s. 779 F 8 14 ταύτης Hudson
 αὐτῆς ο 17 σχοῖνοι - ε ν ἀποσχοῖνοι ιε· εἶτα ἀπόσχοιν ε ο 18 χαλωνίτην A
 19 Μηδία <ἡ κάτω>? Μue κα A ἡ ἀρχῆ A αὐτῶν ἡ ν αὐτῆς? 20-22 πόλις -
 σταθμός om. A 22 Βαγίστανα? Μue βάπτανα ο 24 κογκοβάρ B 25-26
 εἶτα - γ om. A 26 Ἀδραπάναν τὰ ν ἄδραπάναντα ο ἃ Τηγράνης ν ἀγιγράνης
 B -νῆς A 27 Βάτανα (cf. Muellers note): ἀποβάτανα B ἀπὸ βούτανα A Ἀγβάτανα
 Mannert μηδία A 28 Ἀναίτιδος οὐπερ Απον ὅπερ Ἄ. ο ιβ B β A

- (7) ἐντεῦθεν <Ραγιανή> Μηδία, σχοῖνοι <νη>, ἐν ἡ κῶμαι ι, πόλεις δὲ ε. ἀπὸ σχοίνων ζ 'Ράγα καὶ Χάραξ, ὧν μεγίστη τῶν κατὰ τὴν Μηθίαν ἡ 'Ράγα. εἰς δὲ τὴν Χάρακα πρῶτος βασιλεὺς Φραάτης τοὺς Μάρδους ὠκίσειεν· ἔστιν ὑπὸ τὸ ἕρος, δ καλεῖται Κάσπιος, ἀφ' οὗ Κάσπια πύλαι.
- 5 (8) ἐντεῦθεν ὑπερβάντων τὰς Κασπίας πύλας ἔστιν αὐλῶν καὶ ἡ Χοαρηγή, [σταθμός] <σχοῖνοι ιθ>, ἐν ἡ 'Απάμεια πόλις ἀπὸ σχοίνων δ. κῶμαι δὲ δ, ἐν αἷς σταθμός.
- (9) ἐντεῦθεν Κομισσηή, σχοῖνοι νη, ἐν ἡ κῶμαι ἡ, ἐν αἷς σταθμός. πόλις δὲ οὐκ ἔστιν.
- 10 (10) ἐντεῦθεν 'Υρκανία, σχοῖνοι ξ, ἐν ἡ κῶμαι ια, ἐν αἷς σταθμοί.
- (11) ἐντεῦθεν 'Ασταυηνή, σχοῖνοι ξ, ἐν ἡ κῶμαι ιβ, ἐν αἷς σταθμοί. πόλις δὲ 'Ασαά, ἐν ἡ 'Αρσάκης πρῶτος βασιλεὺς ἀπεδείχθη· καὶ φυλάττεται ἐνταῦθα πῦρ ἀθάνατον.
- (12) ἐντεῦθεν Παρθυηνή, σχοῖνοι κε, ἡς αὐλῶν. Παρθάυνισα ἡ πόλις ἀπὸ 15 σχοίνων ς, ἐνθα βασιλικά ταφαί· "Ἕλληνες δὲ Νίσαιαν λέγουσιν. εἶτα Γάθαρ πόλις ἀπὸ σχοίνων ς. εἶτα Σιρῶκ πόλις ἀπὸ σχοίνων ε. κῶμας δὲ οὐκ ἔχει πλήν μιᾶς, ἥτις καλεῖται Σαφρί.
- (13) ἐντεῦθεν 'Απαυαρκτικηνή, σχοῖνοι κζ, ἐν ἡ πόλις 'Απαυαρκτική. εἶτα 'Ραγαῦ πόλις καὶ κῶμαι δύο.
- 20 (14) ἐντεῦθεν Μαργιανή, σχοῖνοι λ. ἐνθα 'Αντιόχεια ἡ καλουμένη 'Ανουδρος (?). κῶμαι δὲ οὐκ εἰσιν.
- (15) ἐντεῦθεν 'Αρεία, σχοῖνοι λ. ἐνθα Κανδάκ πόλις καὶ 'Αρτακαῦαν πόλις καὶ 'Αλεξάνδρεια ἡ ἐν 'Αρείοις. κῶμαι δὲ δ.
- (16) ἐντεῦθεν 'Αναῦων, χώρα τῆς 'Αρείας, σχοῖνοι νε, ἐν ἡ πόλις μεγίστη 25 Φρά καὶ Βίς πόλις καὶ Γαρί πόλις καὶ Νιῆ πόλις. κῶμη δὲ οὐκ ἔστιν.
- (17) ἐντεῦθεν Ζαραγγιανή, σχοῖνοι κα. ἐνθα πόλις Πάριν καὶ Κορδκ πόλις.
- (18) ἐντεῦθεν Σακαστανή Σακῶν Σκυθῶν ἡ καὶ Παραϊτακηνή, σχοῖνοι ξγ. ἐνθα Βαρδά πόλις καὶ Μίν πόλις καὶ Παλακεντί πόλις καὶ Σιγάλ πόλις, ἐνθα βασιλεία Σακῶν· καὶ πλησίον ['Αλεξάνδρεια πόλις καὶ πλησίον] 'Αλεξανδρό- 30 πολις πόλις. κῶμαι δὲ ἐξ.

1 <Ραγ. (index)> Μηδία ν ἀπὸ μηθίας ο <νη(index)> ν 2 τὴν χάραξ Α 3 φράντης Α ὠκίσειεν Α 4 κάππιος Α 5 κασπίας Β κασπίου Α 6 [στ.] <σχ. ιθ (index)> ν 8 Κομισσηή index κῶμη σιν Α κῶμη σίνη Β 11 ἀσταυηνή Β (index ΑΒ) ἀσταβηνή Α 12 ἐν ἡ 'Αρσάκης ν ἐν ὠλαρσάκης ο 14 Παρθυηνή ν παρῶνη ο (index) ἡς - πόλις Μue ἡ σαυλῶν (σαύλων) Α· Πι. ἡ π. ο; s. Sturm RE XVII col. 711 no. 2 15 γαθάρ Β 18 ἀπαυαρκτικηνής Β ἀπα- βαρκτικῆ Α 19 'Ραγάν? Μue 20-21 ἐνουδρος Harduin, ν 24 ἀναῦων Β ἀνάβων Α (ἀναυή Β ἀναοι Α im index) 25 γαρις Α νοι Α 26 ζαραγγιανή index ζ' (om. Β) δραγγιανή ο 27 σακαστάνη ο 28 παλακέντι Β 29 ['Αλ. - πλησίον] Tarn (The Greeks p. 470 f.) [καὶ πλησίον 'Αλεξανδρόπολις πόλις (π. om. Β)] Fabricius

(19) έντεῦθεν Ἀραχωσία, σχοῖνοι $\bar{\lambda}\varsigma$. ταύτην δὲ οἱ Πάρθοι Ἰνδικὴν Λευκὴν καλοῦσιν. ἔνθα Βιὺτ πόλις καὶ Φάρσανα πόλις καὶ Χοροχάδ πόλις καὶ Δημητριάς πόλις. εἶτα Ἀλεξάνδρεια, μητρόπολις Ἀραχωσίας· ἔστι δὲ Ἑλληνίς, καὶ παραρρεῖ αὐτὴν ποταμὸς Ἀραχωτός. ἄχρι τούτου ἐστὶν ἡ τῶν Πάρθων ἐπι-
5 κράτεια.

Ἰσιδώρου Χαρακηνοῦ Σταθμοὶ Παρθικοί.

*3-4 (34/5) [LUKIAN.] *Macrob.* 15: (Dion 690 F 20a über Artaxerxes Mnemon) Ἀρταξέρξης ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησὶν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσιδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεῦσιν,
10 ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιούς ἐπιβουλῆι τάδελοφου Γωσίθρου ἐδολοφονήθη. Συνατρόκης δὲ ὁ Παρθαίων βασιλεὺς ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονώς ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καταχθεὶς βασιλεῦσιν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ († 70*). Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς († c. 55*), πρὸς ὃν Λούκουλλος ἐπολέμησεν, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσω. (16) Ὑσπαυσίνης δὲ ὁ Χάρακος καὶ τῶν κατ' Ἐρυθρὰν θάλασσαν
15 τόπων βασιλεὺς († vor 109*) πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησεν. Τίρριος δ' ὁ μεθ' Ὑσπαυσίνην τρίτος βασιλεύσας († 51/48*) δύο καὶ ἐνενήκοντα βιούς <ἔτη> ἐτελεύτα νόσω. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μετὰ Τίρριον ἑβδομος βασιλεύσας Χάρακος (c. 72/100*) ἔξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καταχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. Καμνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθαίων (saec. II 10. I 1*) ἔξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη. (17) Μασσινίσσας δὲ Μαυ-
20 ρουσιῶν βασιλεὺς († 148*) ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσανδρος († c. 16/5*) δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ ἀντὶ ἐθνάρχου βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου περὶ ἔτη ὧν ἐνενήκοντα ἵππομαχῶν καὶ πεζομαχῶν οὐδενὸς ἤττων ἐφάνη· ὧς δὲ ἑώρα † τοὺς ὑπὸ τῆι μάχῃ Σκριβωνίωι προστιθεμένους, ἀποσχόμενος σιτίων ἐτελεύτησεν, βιούς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα.
(4) Γοαισὸς δέ, ὧς φησὶν Ἰσιδωρος ὁ Χαρακηνός, ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ
25 ἡλικίας Ὀμάνων τῆς Ἀρωματοφόρου βασιλεύσας, πεντεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονώς ἐτῶν ἐτελεύτησεν νόσω.

*5 (-) HESYCH. s.v. Δουσάρην· τὸν Διόνυσον Ναβαταῖοι, ὧς φησὶν Ἰσιδωρος.

2. (ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ?)

30 6 (21) PLIN. *N.H.* 2, 242: *pars nostra terrarum, de qua memoro, ambient, ut dictum est (2, 170), oceano velut innatans longissime ab ortu ad*

2 φάρσαγα Β 3 Ἀλεξάνδρεια (Arrian. *Anab.* 3, 28, 4) Ταρν ἀλεξανδρόπολις ο 4-5 ἄ. τ. ἔ. ὑπὸ τῆι τῶν πάρθων ἀρχῆι ἡ χώρα Β 9 (24) χαρακινὸς Γ 11
Συνατρόκης Schwartz συνατρόκλης ΓΩΜ Συνατρούκης (Phlegon 257 F 12 § 7) v 11 ὑπὸ Cobet ἀπὸ ο 14 (16) Ὑσπαυσίνης Γ Ὑσπαυσίνης Ω Ὑσπαυσίνης M¹⁶Ω^b 14
θάλασσαν om. ΩΜ 15 (17) τίρριος ΓΩ¹⁶Μ τίρριος Ω²⁷ 16 <ἔτη> Schwartz
18 καταρθεὶς ΓΩ¹⁶ ὑπὸ Γ(?)Ω ἀπὸ Μ καμνασκίρης ΓΩ (cf. Head *H.N.* 3 p. 822)
καὶ μνασκίρης Μ 19 ἔζησεν Γ(?) Μ (s.l.) Ω(?) ἐβασίλευσεν ΩΜ μασσινισσᾶς
ΓΩΜ 22 ἵππομαχῶν καὶ πεζομαχῶν Cobet -μάχων κ. -μάχων ο τοὺς <αυτοῦ>
ὑπὸ τῆι μάχῃ Guyet ὑπὸ τῆι ἀρχῆι Gesner ὑπὸ <τεταγμένους ἐν> τῆι μάχῃ Schwartz
24 γοαισὸς Ω γοαισὸς Ω¹⁶Μ 25 Ὀμάνων Guyet ὀμάνων ΓΩΜ Ὀμάνων Kuster
βασιλεὺς ΓΩ¹⁶ 27 Ναβαταῖοι v μαβυταῖοι Μ

occasum patet, hoc est ab India ad Herculis columnas Gadibus sacratas
|LXXXV| · LXXVIII p., ut Artemidoro auctori (V) placet, ut vero
Isidoro, |XCVIII| · XVIII (243) mensura currit duplici via . . .

7 (22) PLIN. N.H. 2, 245: latitudo autem terrae a meridiano situ ad
5 septentriones, dimidio fere minoꝛ, Isidoꝛo colligit |LIIII| · LXII . . .
haec mensura currit a litore Aethiopiꝛi oceani, qua modo habitatur, ad
Meroen DCXXV; inde Alexandriam |XII| · L̄, Rhodum DLXXXIIII,
Cnidum LXXXVII · D, Coum XXV, Samum C̄, Chium XCIIII, Myti-
lenen LXV, Tenedum CXIX, Sigeum promunturium XII · D, os Ponti
10 CCCXII · D, Carambin promunturium CCCL, os Maeotis CCCXII · D,
ostium Tanais CCLXXV, qui cursus compendiis maris brevior fieri potest
LXXIX. (246) ab ostio Tanais nihil inmodicum diligentissimi auctores
fecere: Artemidorus ulteriora inconperta existimavit, cum circa Tanain
Sarmatarum gentes degere fateretur ad septentriones versus; Isidorus
15 adiecit |XII| · L̄ usque ad Thylen, quae coniectura divinationis est.

8 (24) PLIN. N.H. 4, 121: longitudinem eius (scil. Europae) Artemi-
dorus atque Isidorus a Tanai Gades |LXXXVII| · XIIII prodiderunt.

9 (25) PLIN. N.H. 5, 40: Agrippa totius Africae a mari Atlantico cum
inferiore Aegypto |XXX| · XXXX longitudinem, Polybius (34, 15, 6)
20 et Eratosthenes (V), diligentissimi existimati, ab oceano ad Carthaginem
magnam |XI|, ab ea Canopum, Nili proximum ostium, |XVI| ·
LXXXVIII fecerunt, Isidorus a Tingi Canopum |XXXV| · XCVIIII,
Artemidorus XL M. minus quam Isidorus.

3 LXCVIII Ay LXVIII AF²y 5 dimedio Ay medio R² fere RE² ferme
F²Dic fieri y feri r minor Isidoro Mayhoff minoro AE² minor, -re, -rj, mi r minor
est. Isidoro Detlefsen colligitur RE (?) collegit y XLIIII · LXXXX mil. Harduin
6 a litore R² aliore (-rē, -ra) r 6-11: die einzelnen stationen aus I. (cf. F 13-18)?
7 DCXXV (cf. 6, 196) Mue DXXV A DCCCCV R DCCCV r XII R
DLXXXIIII (cf. 5, 132) o DLXIII Harduin 8 LXXXVII · D Harduin -VI
(-III Dd) · D o 9 CXIX f, Mue XC · IX (-LX A) o 10 Carambin v
-abin (-abim) o 11 Tanais: natana(e)is R(D) CCLXXV R(?) Harduin -LXV
ADE a p -LXII FfdT -LXVI D¹ cf. 4, 78 12 nihil inmodicum Mayhoff nihil
modicum o nihiludum modi Detlefsen 14 gentem y XXII · LR 15 Thylen Jan
tylen A tylin y thilen F² mithelen, mitthilenen u.ä. r 17 |LXXXVII| Mayhoff
LXXVII ALXXXII r 19 |XXX| · XXXX (Martian. Cap. 6, 672) Ghelen LXXX o
21 XV E 22 LXXXVIII (Mart. Cap.) Detlefsen XXVIII o |XXXVII| ·
XCVII Detlefsen |XXXVI| · XCVII (Agathem. Geogr. inf. 3, 10) Mayhoff

- 10 (23) PLIN. N.H. 5, 47: *adhaeret Asia, quam patere a Canopico ostio ad Ponti ostium Timosthenes (V) |XXVI| · XXXVIII p. tradit, ab ore autem Ponti ad os Maeotis Eratosthenes |XV| · XLV, universam vero cum Aegypto ad Tanain Artemidorus et Isidorus |L| · XIII · DCCL.*
- 5 11 (33) PLIN. N.H. 4, 102: *circuitu patere (scil. Britanniam) |XXXVIII| · LXXV Pytheas (V) et Isidorus tradunt.*
- 12 (32) PLIN. N.H. 4, 9: *Peloponnesus . . . , platani folio similis propter angulosos recessus, circuitu DLXIII p. colligit auctore Isidoro; eadem per sinus paene tantundem adicit.*
- 10 13 (27) PLIN. N.H. 5, 129: *huius (scil. Cypri) circuitum Timosthenes CCCXXVII · D p. prodidit, Isidorus CCCLXXV. longitudinem inter duo promunturia Clidas et Acamanta, quod est ab occasu, Artemidorus CLXII · D, Timosthenes CC.*
- 14 (28) PLIN. N.H. 5, 132: *. . . Rhodos, circuitu CXXV aut, si potius*
- 15 *Isidoro credimus, CIII . . . distat ab Alexandria Aegypti DLXXXIII, ut Isidorus tradit, ut Eratosthenes CCCCLXVIII, ut Mucianus D; a Cypro CLXXVI.*
- 15 (29) PLIN. N.H. 5, 135: *Samon . . . circuitu LXXXVII · D aut ut Isidorus C.*
- 20 16 (30) PLIN. N.H. 5, 136: *par claritate ab ea distat XCIII . . . Chios circuitu CXXV colligit, ut veteres tradidere; Isidorus VIII adicit.*
- 17 (31) PLIN. N.H. 5, 139: *Lesbos, a Chio LXV (140) tota insula circuitur, ut Isidorus CLXVIII, ut veteres CXCV.*
- 25 18 (26) PLIN. N.H. 5, 150: *a Calchadone Sigeum Isidorus CCCXXII · D p. tradit.*
- 19 (-) PLIN. N.H. 5, 127: *ex Asia interisse gentes tradit Eratosthenes*

2 |XVI| · LXXV Mart. Cap. 6, 675 4 et isidorus D(?)E*Rob om. r
|L| · XIII · DCCL Detlefsen LXIII · DCCL (cf. 6, 209) o 6 XXXVIII RE
(Mart. Cap. 6, 666) · VII F · VII D LXXV A(t) LXV y XXV r (Mart.
Cap.) 8 isidoro A isidoro DFR 11 CCCXXVII R · XXVIII FE · XXVIII
E* 12 clidas A dinas (-ar E) r 15 DLXXXVIII E DLXXXIII A¹ 16
CCCCLXVIII A 17 CLXXVI A CLXVI r CCLXVI? Mayhoff 20 XCII:
cf. 2, 245 (F 7) 23 LXV: cf. 2, 245 25 calc(h)edone DR chalchaedonae F
Sigeum v sigidium (sy- E) o 26 CCCXII Fa CCXII R^a (e corr.)

Solymorum, Lelegum, Bebrycium, Colycantiorum, Tripsedorum; Isidorus Arieneos et Capreatas, ubi sit Apamea condita a Seleuco rege inter Ciliciam, Cappadociam, Cataoniam, Armeniam, et quoniam ferocissimas gentes domuisset, initio Dameam vocatam.

5

782. ANHANG

(779 F 3)

1 (V 2 p. 394) MOSES VON KHOREN *Hist. Arm.* 2, 69: . . . *on voit que les Parthes, depuis le commencement de leur empire jusque à sa chute, ont eu des rapports avec les Romains, tantôt comme tributaires, tantôt comme belligérants, ainsi que le racontent*
 10 *Paléphatos* (44 F 5), *Porphyre* (260 F 25), *Philémon* (V), *et beaucoup d'autres écrivains. Mais nous ne parlerons que d'après le livre apporté par Khorohpoud sous le nom de Barsouma* (695 T 1)

2 CASSIUS DIO 40, 15, 1 (a. 54*): *περὶ μὲν οὖν τοῦ τε γένους καὶ τῆς χώρας τῆς τε ἰδιότητος τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν (scil. τῶν Πάρθων) πολλοῖς*
 15 *τε εἴρηται, καὶ ἐγὼ οὐκ ἐν γνώμῃ ποιοῦμαι συγγραῖσαι. (Es folgt F 6).*

3 STRABON II, 9, 2 p. 515: (779 F 5 a) *νεωτερισθέντων δὲ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου διὰ τὸ πρὸς ἀλλήλους (?) εἶναι τοὺς τῆς Συρίας καὶ τῆς Μηδίας βασιλέας τοὺς ἔχοντας καὶ ταῦτα, πρῶτον μὲν τὴν Βακτριανὴν ἀπέστησαν οἱ πεπιστευμένοι καὶ τὴν ἐγγὺς αὐτῆς πᾶσαν οἱ περὶ Εὐθύδημον, ἔπειτ' Ἀρσά-*
 20 *κης, ἀνὴρ Σκύθης, τῶν Δαῶν τινὰς ἔχων – τοὺς Πάρνους καλουμένους νομάδας παροικούντας τὸν Ὠχρον – ἐπῆλθεν ἐπὶ τὴν Παρθυαίαν, καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἀσθενὴς ἦν διαπολεμῶν πρὸς τοὺς ἀφαιρεθέντας τὴν χώραν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, ἔπειθ' οὕτως ἴσχυσαν ἀφαιρούμενοι τὴν πλησίον αἰὲρ διὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσεις, ὥστε τελευτῶντες ἀπάσης*
 25 *τῆς ἐντὸς Εὐφράτου κύριοι κατέστησαν. ἀφείλοντο δὲ καὶ τῆς Βακτριανῆς μέρος βιασάμενοι τοὺς Σκύθας καὶ ἔτι πρότερον τοὺς περὶ Εὐκρατίδαν, καὶ νῦν ἐπάρχουσι τοσούτης γῆς καὶ τοσούτων ἔθνων, ὥστε ἀντίπαλοι τοῖς Ῥωμαίοις*

1 *solimorum* A *polimorum* (poly-) FRA *elegum* FRA *lelicum* A *colycantiorum* A *colicantiorum* (colu-, -canti-) Γ *trypsedorum* FE 2 *arieneos* REA *aryeneos* DF *archineos* A *Arimos* Barbarus *capreatas* DFEa *capa-* AR¹ *capretas* R² *apamia* DE 7-12: übersetzung von V. Langlois 17 ἀλλήλους ε Ald (cf. Justin. 41, 4, 4 *duorum fratrum regum Seleuci et Antiochi discordia*; Herodian. *Hist.* 6, 2, 7 ἐκεῖνων δὲ πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων) ἀλλήλοις ο ἀλλήλους <ἐχθροῦς> Groskurd ἄλλοις Tygrwhitt (Kramer, Mei) 19 οἱ περὶ Εὐθύδημον: 'ver-sehen statt Διόδοτον' Beloch [οἱ περὶ Εὐθύδημον (aus II, II, I)] ο. οἱ περὶ <Διόδοτον (§ 3) καὶ Εὐ. ? cf. Justin. 41, 4, 5 *eodem tempore etiam Theodotus* (τι *diodotus* – richtig nach Prol. 41 – πC), *mille urbium Bactrianarum praefectus, defecit regemque se appellari iussit* (s. Komm.) 20 Δαῶν Xyl δατίων (cf. 7, 3, 12?) ο 20-21: cf. Strab. II, 7, 1 τοὺς δ' οὖν ἐν ἀριστεραῖ ἐσπλέοντι τὸ Κάσπιον πέλαγος παροι- κούντας νομάδας Δάας οἱ νῦν προσαγορεύουσι τοὺς ἐπονομαζομένους Πάρνους (Xyl σπάρνους ο Ἀπάρνους [II, 8, 2] Cas) 24-25 ἀπάσης γῆς x 26 τι μέρος ε

τρόπον τινὰ γεγόνασι κατὰ μέγεθος τῆς ἀρχῆς. αἴτιος δ' ὁ βίος αὐτῶν καὶ τὰ ἔθη τὰ ἔχοντα πολὺ μὲν τὸ βάρβαρον καὶ τὸ Σκυθικόν, πλέον μέντοι τὸ χρήσιμον πρὸς ἡγεμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις κατόρθωσιν.

(3) φασὶ δὲ τοὺς Πάρνους Δάας μετανάστας εἶναι ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Δαῶν, οὓς Ξανθίου ἢ Παρίου (?) καλοῦσι (οὐ πάνυ δ' ὠμολόγηται Δάας εἶναι τινὰς ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Σκυθῶν)· ἀπὸ τούτων δ' οὖν ἔλκειν φασὶ τὸ γένος τὸν Ἀρσάκην. οἱ δὲ Βακτριανὸν λέγουσιν αὐτόν, φεύγοντα δὲ τὴν αὐξῆσιν τῶν περὶ Διόδοτον ἀποστῆσαι τὴν Παρθυαίαν.

εἰρηκότες δὲ πολλὰ περὶ τῶν Παρθικῶν νομίμων ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἱστορικῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέραι δὲ τῶν μετὰ Πολύβιον (91 F 1), παραλείψομεν ἐνταῦθα, μὴ ταυτολογεῖν δόξωμεν, τοσοῦτον εἰπόντες μόνον, ὅτι τῶν Παρθυαίων συνέδριόν φησιν εἶναι Ποσειδώνιος (87 F 71) διττόν, τὸ μὲν συγγενῶν, τὸ δὲ σοφῶν καὶ μάγων, ἐξ ὧν ἀμφοῖν τοὺς βασιλεῖς καθίστασθαι.

15 4 IUSTIN. 41, 1, 10: *hi (die Parther) domesticis seditionibus Scythia pulsi solitudines inter Hyrcaniam et Dahas et Areos et † sparthanos et Margianos furtim occupavere.* (11) *fines deinde non intercedentibus primo finitimis, postea etiam prohibentibus in tantum protrulere, ut non immensa tantum ac profunda camporum, verum etiam praerupta collium montiumque*
20 *ardua occupaverint.* (12) *ex quo fit, ut Parthiae pleraque finium aut aestus aut frigoris magnitudo possideat, quippe cum montes nix, campos aestus infestet.*

(2) *administratio gentis post defectionem Macedonici imperii sub regibus fuit.* (2) *proximus maiestati regum propinquorum ordo est: ex hoc duces*
25 *in bello, ex hoc in pace rectores habent.* (3) *sermo his inter Scythicum Medicumque medius ex utrisque mixtus.* (4) *vestis olim sui moris; posteaquam accessere opes, ut Medis perlucida ac fluida. armorum patrius ac Scythicus mos.* (5) *exercitum non, ut aliae gentes, liberorum, sed maiorem partem servitorum habent, quorum vulgus nulli manumittendi potestate*
30 *permissa ac per hoc omnibus servis nascentibus in dies crescit. hos pari ac*

4 Πάρνους: Πάρθους (Justin. 41, 1, 10)? 5 Ξανθίου C Ξανθίου (11, 8, 2) Xyl ἢ Παρίου v ἢ παρείους ο καὶ Πάρνους? cf. 11, 8, 2 καὶ τῶν Δαῶν (δάων ο) οἱ μὲν προσαγορεύονται Ἄπαρνοι, οἱ δὲ Ξάνθιοι, οἱ δὲ Πίσσουροι κτλ. 6 [δ'] οὖν? 11 παραλείψωμεν C(?)D^{ac} 13 συγγενῶν (s. zu F 4 lin. 24): εὐγενῶν Cor 14 καθίστασθαι E καθίστησιν ο καθιστάσιν Cas 16 sparthanos τπi sparnos C (unmöglich trotz Strab. 11, 7, 2 und Altheim Weltgesch. II p. 16; s. Komm.) Apartanos Gutschmid 21 et campos τ 23 semper sub C 24 propin- quorum (F 3 lin. 13) Altheim populorum τπi ipsorum C philosophorum He- minius probulorum Gutschmid praepositorum Jeep 26 ex utrisque Freinsheim et utrisque (utrique C) ο et utrimque I. F. Gronov [et u. mixtus] Fleckeisen 30 omnibus τπi communibus C

liberos suos cura et equitare et sagittare magna industria docent. (6) locupletissimus ut quisque est, ita plures in bella equites regi suo praebet. denique Antonio bellum Parthis inferenti cum L milia equitum occurrissent, soli CCCC liberi fuere. (7) comminus in acie proeliari aut obsessas expugnare urbes nesciunt; pugnant aut procurrentibus equis aut terga dantibus; saepe etiam fugam simulant, ut incautiores adversum vulnera insequentes habeant. (8) signum his in proelio non tuba sed tympano datur. nec pugnare diu possunt; ceterum intolerandi forent, si quantus his est impetus [vis], tanta et perseverantia esset. (9) plerumque in ipso ardore certaminis proelia deserunt ac paulo post pugnam ex fuga repetunt, ut cum maxime vicisse te putes, tunc tibi discrimen subeundum sit. (10) munimentum ipsis equisque loricae plumatae sunt, quae utrumque toto corpore tegunt. auri argentique nullus nisi in armis usus. (3) uxores dulcedine variae libidinis singuli plures habent, nec ulla delicta adulteriis gravius vindicant. (2) quamobrem feminis non convivia tantum virorum, verum etiam conspectum interdicunt. (3) carne non nisi venatibus quaesita vescuntur. (4) equis omni tempore vectantur; illis bella, illis convivia, illis publica ac privata officia obeunt; super illos ire, consistere, mercari, colloqui. hoc denique discrimen inter servos liberosque est, quod servi pedibus, liberi non nisi equis incedunt. (5) sepultura vulgo aut avium aut canum laniatus est; nuda demum ossa terra obruunt. (6) in superstitionibus atque cura deorum praecipua omnibus veneratio est. (7) ingenia genti tumida, seditiosa, fraudulenta, procacia, quippe violentiam viris, mansuetudinem mulieribus adsignant. (8) semper aut in externos aut in domesticos motus inquieti; natura laciti ad faciendum quam ad dicendum promptiores; proinde secunda adversaque silentio tegunt. (9) principibus metu, non pudore parent. in libidinem proiecti, in cibum parci. (10) fides dicti promissique nulla, nisi quatenus expedit.

5 a) STRABON 15, I, 36 p. 702: (Megasthenes 715 F 18) τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθαίοις· Ἀρσάκαι γὰρ καλοῦνται πάντες, ἰδίαι δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φράατης, ὁ δ' ἄλλο τι. b) IUSTIN. 41, 5, 5: sic Arsaces quaesito simul constitutoque regno non minus memorabilis Parthis quam Persis Cyrus, Macedonibus Alexander, Romanis Romulus, matura senectute

1 cura τC cura habent i currere π 2 in bello τ 3-4 denique - fuere: zusatz des Trogus; stünde besser hinter *crescit* (p. 786, 30) 3 *occurrerent* τ 6 *adversum* om. VQR (cl. τ) -sus C 8 *quantus* τC -to π -ta i his: eis Madvig 8-9 *in impetus vis* i [vis] U. Koehler <quanta> vis? Klotz *quanta* . . . *impetus vis*? Seel 14 *adulteriis* Baehrens -terii i -teris C -terio πτ^o -teria (quam -teria V²)τ^o 21 *atque cura* π ad *curam* i 29 τοιοῦτον x 31 ἠρώδης x 31-p. 788, 2: cf. Ammian. Marc. 23, 6, 4-6 33 *Romanis Romulus*: zusatz des Trogus; s. Komm. zu no. 779

decedit, cuius memoriae hunc honorem Parthi tribuerunt, ut omnes exinde reges suos Arsacis nomine nuncupent. c) CASSIUS DION 40, 14, 3: ἐς τε τὸ μέσον τότε πρῶτον (unter Alexanders nachfolgern) ὑπ' Ἀρσάκου τινὸς ἀφίκοντο, θθενπερ καὶ οἱ ἔπειτα βασιλεύσαντες αὐτῶν Ἀρσακίδαὶ ἐπωνομάσθησαν.

6 CASSIUS DION 40, 15, 1: (vorgeschichte der Parther c. 14; F 2) τῇ δὲ δὴ ὀπλίσει καὶ τῇ τῶν πολέμων διαχειρίσει (τούτων γὰρ ὁ ἐξετασμός τῶιδε τῶι λόγῳ, ὅτι καὶ ἐς χρεῖαν αὐτῶν ἀφικνεῖται, προσήκει) τοιαῖδε χρῶνται. (2) ἀσπίδι μὲν οὐδὲν νομίζουσιν, ἵπποτοξόται δὲ καὶ κοντοφόροι τὰ πολλὰ 10 καταφρακτοὶ στρατεύονται· πεζοὶ τε ὀλίγοι μὲν καὶ οἱ ἀσθενέστεροι, τοξόται δ' οὖν καὶ ἐκείνοι πάντες εἰσίν. ἐκ τε γὰρ παίδων ἀσχοῦνται, καὶ ὁ οὐρανὸς ἢ τε χώρα αὐτοῖς συναίρεται πρὸς ἀμφοτέρα. (3) αὕτη τε γὰρ πεδιάς ὡς πλήθει οὔσα ἀρίστη τε ἵππους τρέφειν ἐστὶ καὶ ἐπιτηδειοτάτη καθιππεύεσθαι· ἀγέλας γοῦν ὄλας καὶ ἐν τοῖς πολέμοις, ὥστ' ἄλλοτε ἄλλοις ἵπποις χρῆσθαι καὶ 15 πόρρωθεν τε ἐξαπιναιῶς ἐπελαύνειν καὶ μακρὰν ποί ἐξ αἰφνιδίου ἀποχωρεῖν, ἐπάγονται. (4) καὶ <ὁ> οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ αὐτῶν, ξηρότατός τε ὢν καὶ ἰκμάδα οὐδὲ ἐλαχίστην ἔχων, ἐντονωτάτας σφίσι τὰς τοξείας πλὴν τοῦ πάνυ χειμῶνος παρέχεται· καὶ διὰ τοῦτο τῶν ὥραν ἐκείνην οὐδαμῆι στρατεύονται, τῶι δὲ δὴ 20 λοιπῶι ἔτει δυσμαχώτατοι ἐν τε τῇ σφετέραι καὶ ἐν τῇ ὁμοιοτρόπῳ εἰσίν. (5) τὸν τε γὰρ ἥλιον φλογωδέστατον ὄντα ἀνέχονται τῇ συνηθείαι, καὶ τῆς ὀλιγότητος τῆς τε δυσχερείας τοῦ ποτοῦ πολλὰ ἀλεξιφάρμακα ἀνευρήκασιν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου μὴ χαλεπῶς τοὺς ἐς τὴν χώραν αὐτῶν ἐσβάλλοντας ἀμυνεσθαι. (6) ἔξω γὰρ ἐκείνης ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην μάχαις μὲν τισὶ καὶ καταδρομαῖς αἰφνιδίως ἤδη ποτὲ ἴσχυσάν τι, πολεμῆσαι δὲ τισὶν ἀπαυστί καὶ 25 διαρκῶς οὐ δύνανται, καὶ ἐς ἄλλοτριωτάτην σφίσι καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ κατάστασιν ἀπαρτῶντες καὶ μήτε σίτου μήτε μισθοφορᾶς παρασκευὴν ποιούμενοι. τοιαῦτα μὲν τὰ τῶν Πάρθων ἐστίν.

XXVI. PHOENIKIEN

783. MENANDROS VON EPHEOS (PERGAMON)

Vor 133*
(Um 200*?)

30

T

1 (IV 445) a) SUDA s.v. Ἐρατοσθένους... μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον, οὐ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητῆς. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασέας

4 Ἀρσακίδαὶ: Ἀρσάκαι? 9 κοντοφόροι Val ἀκοντοφόροι L 13 ἀρίστη Bkr
 16 <ὁ> Steph 17 ἐντονωτάτας Xiph ἐντονώτατα L 24 ἀπαυστί
 καὶ Rei ἀπαντίκα L 26 ἀπαρτῶντες Bkr ἀπαρτῶνται L μισθοφορᾶς (ο. μισθοῦ)
 παρασκευὴν Reimarug μισθοφόρα σκευή L 32 μαθηταὶ: μαθητῆς A αὐτοῦ: des
 Eratosthenes

καὶ Μένανδρος καὶ Ἄριστις. b) – s.v. Ἰστρος (334 T 1)· Μενάνδρου † Ἰστροῦ . . . Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος.

2 a) TERTULLIAN. *Apol.* 19, 5-6: 794 F 5c. b) EXPOSITIO TOT. MUNDI 2 (*Geogr. Lat. Min.* p. 104 f. Riese): . . . *post hunc* (scil. *Moysen*) 5 *de provinciis et temporibus sequentia dixit Berosus Chaldaeorum philosophus* (680), *cuius litteras secuti sunt Manethon Aegyptius propheta* (609) *et Apollonius similiter Aegyptiorum philosophus* (661?); *Josephus quoque vir sapiens, Judaeorum praeceptor, qui captus a Romanis scripsit Judaicum bellum. post istos vero Menander Ephesius et Herodotus et Thucydides* 10 *similia conscripserunt, sed non valde de antiquis. et haec quidem illi; ego autem de quibus memorati scripserunt, experiar tibi breviter exponere.*

3 a) JOSEPH. *A. J.* 8, 144: Μένανδρος ὁ μεταφράσας ἀπὸ τῆς Φοινίκων διαλέκτου τὰ Τυρίων ἀρχεῖα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φωνήν. b) – 9, 283: Μένανδρος ὁ τῶν χρονικῶν ποιησάμενος τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὰ τῶν Τυρίων ἀρχεῖα 15 μεταφράσας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶτταν (F 4) c) – c. *Ap.* 1, 116: . . . Μένανδρον τὸν Ἐφέσιον. γέγραφεν δὲ οὗτος τὰς ἐφ' ἐκάστου τῶν βασιλέων πράξεις τὰς παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ βαρβάροις γενομένας ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις ἐπιχωρίων γραμμάτων σπουδάσας τὴν ἱστορίαν μαθεῖν (F 1).

4 TATIEN. *Ad Graec.* 37: (784 T 1) καὶ Μένανδρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς περὶ 20 τῶν αὐτῶν (scil. τῶν Φοινίκων) τὴν ἀναγραφὴν ἐποίησατο. F 2.

F

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΠΡΑΞΕΙΣ (?)

1 (1) JOSEPH. c. *Ap.* 1, 116: (794 F 1c; Dios 785 F 1) ἀλλὰ πρὸς τούτῳι παραθήσομαι καὶ Μένανδρον τὸν Ἐφέσιον (T 3 c) . . . (117) γράφων 25 τοῖνον περὶ τῶν ἐν Τύρῳι βεβασιλευκότων, ἔπειτα γενόμενος κατὰ τὸν Εἰρωμον ταῦτᾶ φησι. «τελευτήσαντος δὲ Ἀβιβάλου, διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εἰρωμος, δς βιώσας ἔτη νγ' ἐβασίλευσεν ἔτη 969/8

1 Μενάνδρου ἱστορικοῦ Tourp M. λατροῦ Daub M. <η> Ἰστροῦ Siebelis Μενάνδρου (des Kallatianers?) <* * Ἰστρος> Ἰστροῦ? 12 φοινίκης O 13 ἀρχία ROM¹ *antiquitates* Lat 14 ἀρχεῖα: ἀρχίων R *antiquitatum* Lat 16 (17) τὰς Eus Synk om. L 17 γεγεννημένας Eus ἐκάστοις Eus Lat ἐκείνοις L 18 γραμμάτων: πραγματῶν Eus 23-p. 792, 4: Euseb. *Chron.* Cramer *An. Par.* II p. 185, 26 ff. (= Eus); Euseb. *Arm. Chron.* p. 55, 10 ff. Karst (= Arm); 23-p. 791, 13: Synkell. p. 344, 17 ff. ed. Bonn. (verkürzt); 23-p. 790, 10: Joseph. *A. J.* 8, 144/6 (= Jos.¹) 25 τοῖνον Eus *enim* Lat δὴ L ἐν τ. βεβασ. Eus Arm βεβασ. ἐν τῶν L Εἰρωμον: s. zu lin. 27 26 δὲ om. Eus 27 ὁ υἱὸς αὐτοῦ L Synk *dessen sohn* Arm παρ' αὐτοῦ υἱὸς Jos¹ αὐτοῦ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Eus αὐτοῦ ὁ υἱὸς Niese εἰρωμος L Jos¹ (εἰ- O χεῖραμος V) ἱρωμος Eus Arm σίρωμος Synk ἰέρωμος [Theoph.] *Ad Autol.* 3, 22 (cf. 794 F 5); v.l. *A. J.* 7, 66 χεῖραμος (SP), *chiram* (Lat), ἰέρωμος (O), εἰραμος (M), εἰρωμος (VE); vgl. zu p. 791, 10; 784 F 1a δς om. L Lat(?) νγ' – ἔτη om. L Lat ἔτη om. Jos¹

λδ. (118) οὔτος ἐχῶσε τὸ Εὐρύχωρον, τὸν τε χρυσοῦν κίονα τὸν ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνέθηκεν, ἐπὶ τε ὕλην ξύλων ἀπελθὼν ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ λεγομένου Λιβάνου ὄρους κέδρινα ξύλα εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας, καθελῶν τε τὰ ἀρχαῖα ἱερὰ καινὰ ἀνωικοδόμησεν τὸ τε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς Ἀστάρτης, πρῶτος τε τοῦ Ἡρακλέους ἐγερσιν ἐποίησατο ἐν τῷ Περιτίωι μηνί, (119) τοῖς τε Ἴτυκαιοῖς ἐπεστρατεύσατο μὴ ἀποδιδοῦσι τοὺς φόρους, [οὐς] καὶ ὑποτάξας πάλιν ἑαυτῷ ἀνέστρεψεν. (120) ἐπὶ τούτου ἦν Ἀβδήμουος παῖς νεώτερος, ὃς αἰεὶ ἐνίκα τὰ 10 προβλήματα, ἃ ἐπέταττε Σολομών ὁ Ἱεροσολύμων βασιλεὺς». (121) ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τούτου τοῦ βασιλείως ἄχρι Καρχηδόνος κτίσεως οὕτως· τελευτήσαντος Εἰρώμου διεδέξατο τὴν βασιλείαν Βααλζάζερος υἱός, ὃς βιώσας ἔτη μγ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ' (?). (122) μετὰ τούτον Ἀβδάσταρτος υἱός, ὃς βιώσας ἔτη λθ' ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. τούτον οἱ τῆς τροφοῦ αὐτοῦ 15 υἱοὶ τέσσαρες ἐπιβουλεύσαντες ἀπώλεσαν, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'· μεθ' οὗς Ἀσταρτος ὁ δελαιαστάρτου, ὃς βιώσας ἔτη νδ' ἐβασίλευσεν

1 τὸ (τὸν SP) εὐ. Jos¹ *den zwischenraum, der zwischen der stadt und dem tempel des Amazad* (= Zeus v. 2) *war* Arm; τὸν εὐρύχωρον L Eus Synk cf. 785 F 1 καὶ τὸν τε Jos¹(SPM) 2 τὸν om. Synk τὸν ἐντὸς τοῦ Διὸς Gutschmid Διὸς: *Amazad* Arm ἐπὶ τε Eus *et ad* Lat *hinziehend nach den zedernwäldern* Arm ἐπιετα L ἐπὶ τε (τε om. OR *insuper* Lat) Jos¹ 3 ἀπὸ τοῦ λεγ. (om. Synk.) λιβ. ὄρους Eus Synk ἄ. τ. λεγ. δ. λιβ. L ἄ. τ. δ. τ. λεγ. λιβ. Jos¹ κέδρινα ξύλα L Eus Arm Synk om. Jos¹ 4-6 καθελῶν - ἐποίησατο: *janum aedificavit herculis fecit erectiorem* Lat καθελῶν - μηνί Eus Arm Jos¹ καθελῶν - ἀστάρτης τέμενος ἀνιέρυσεν καὶ τὸ μὲν τοῦ Ἡρακλέους πρῶτον ἐποίησατο - μηνί, εἶτα τὸ τῆς ἀστάρτης L καὶ - Ἡρακλέους om. Lat εἶτα - ἀστάρτης om. Eus Arm Jos¹ 4-8 καθελῶν - ἀνεστρέψατο om. Synk 4-5 καινὰ ἀνωικοδόμησεν Gutschmid καὶ ναοὺς ἀνωικοδόμησεν L καὶ ναὸν ὦ. Jos¹ ναὸν ὦ. Eus Arm 5 τὸ τε L τὸν τε Eus Arm om. Jos¹ πρῶτος Jos¹ πρῶτον L Eus Arm 7 τοῖς τε Ἴτυκαιοῖς Gutschmid ὅποτε τιτυοῖς L *adversus titiceos* Lat τοῖς τε τιτυαίοις Eus Arm τοῖς τε λυκείοις (SP ἠυκαίοις RO) Jos¹ ἐπεστρατεύσατο Eus Jos¹ -τευσεν L 7-8 τοὺς φόρους L Jos¹ τὸν φόρον Eus *die widerspenstig der botmässigkeit sich nicht unterziehen wollten* Arm 8 [οὐς] (om. Jos¹) Jac πάλιν ἑαυτῷ(ι) L Jos¹ (αὐτῷ RSML αὐτῶν O αὐτοῦς P^o) ἑαυτῷ πάλιν Eus (Niese) 9 ἐπὶ τούτου Synk (εἶτα ἐ. τ.) Jos¹ ἐπὶ τούτων L ἐπὶ τούτους Eus ἦν Eus Synk Jos¹ δὲ τις ἦν L (richtig?) ἀβδήμουος (genitiv?) L Synk ἀβδουζμηνος Eus *der jüngere sohn des Abdemon* Arm ἀβδήμουος (ἄβιμος P) Jos¹; cf. 785 F 1 αἰεὶ om. L λῶν τὰ Eus 10 ἐπέτασσε L Synk σαλομών L *der Jeru-salemiten* Arm 11 οὔτος ὁ χρ. Eus ἄχρι τῆς L 12 ἱρώμων Eus Arm βααλζάζερος Arm Synk *balbazerus* Lat (v) βααλζάζερος L βααλζάβερ Eus βάζωρος Theoph ὁ υἱός L 13 ιζ' Arm Synk ζ L Lat Eus 13-14 ἀβδάσταρτος Eus Arm Synk ἀβδάσταρτος L *abdatratius* Lat 14 υἱὸς δς (cf. lin. 12/3; 16/2) Eus ὁ αὐτοῦ υἱός L (Arm?) υἱός Lat Synk λθ' Eus Arm xθ L XX Lat om. Synk 15 δ υἱοὶ Eus τρεῖς παῖδες Synk δύο υἱοὶ Gutschmid 15-791, 1 ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν

ἐτη $\bar{\eta}$. (123) μετὰ τοῦτον Ἀσθάρυμος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ βιώσας ἐτη $\bar{\nu}\eta$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\theta}$. οὗτος ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Φέλλητος, ὃς λαβὼν τὴν βασιλείαν ἤρξεν μῆνας η , βιώσας ἐτη $\bar{\nu}$. τοῦτον ἀνεΐλεν Εἰθώβαλος ὁ τῆς Ἀστάρτης ἱερεὺς, ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\mu}\eta$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\lambda}\beta$. (124) τοῦτον διε-
 5 δέξατο Βαλέζωρος υἱός, ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\mu}\epsilon$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\epsilon}\zeta$ (?). (125) τοῦτου διάδοχος γέγονε Μέττηνος υἱός, ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\lambda}\beta$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\chi\theta$. 794 F 10
 τοῦτου διάδοχος γέγονεν Φυγμαλίων (?), ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\nu}\varsigma$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\mu}\zeta$.
 ἐν δὲ τῷ ἐπ' αὐτοῦ ἐβδόμῳ ἔτει ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ φυγοῦσα ἐν τῇ Λιβύῃ πόλιν 814/3
 ὠικοδόμησεν Καρχηδόνα.

10 (126) συνάγεται δὲ πᾶς ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς Εἰρώμου βασιλείας ἄχρι Καρχηδόνας κτίσεως ἐτη $\bar{\rho}\nu\epsilon$ μῆνας η . ἐπεὶ δὲ δωδεκάτωι ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις c. 958
 ὠικοδομήθη ναός, γέγονεν ἀπὸ τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ ναοῦ ἄχρι Καρχηδόνας κτίσεως
 ἐτη $\bar{\rho}\mu\gamma$ μῆνας η . (127) τῆς μὲν οὖν παρὰ Φοινίκων μαρτυρίας τί δεῖ προσθῆναι πλέον;

ἐτη $\bar{\eta}\beta$ (ε. $\bar{\eta}\beta$ om. Lat) μεθ' οὗς ἄσταρτος (*metusastartus* Lat μεθουάσταρτος Theoph) ὁ δελαιαστάρτου (*leastrati* Lat) ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\nu}\delta$ (XLIII Lat) ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\eta}\beta$ L ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσε μεθ' ὃν ἄσταρτος ἐλέσταρτος (ἐλεαστάρτου Synk Arm), ὃς - $\bar{\eta}\beta$ Eus Synk Arm ὧν ὁ πρεσβύτατος ἐβασίλευσεν Μεθουάσταρτος ὁ Λεαστάρτου, ὃς - $\bar{\eta}\beta$ Niese 15 πρεσβύτερος ο -τατος Scal 16 $\bar{\nu}\delta$ L Eus Arm XLIII Lat om. Synk

1 ἄσθάρυμος ὁ ἀδελφὸς (-φοῦ Synk) αὐτοῦ Eus Synk ὁ ἀ. αὐ. ἀσέρυμος (*astharimus* Arm *astirimus* Lat) L Lat Arm $\bar{\nu}\eta$ Eus Arm Theoph $\bar{\nu}\delta$ L Lat 2 φέλλητος L Eus *pellete* Lat *phelitos* Arm ὃν ἀδ. Φέλλης (ἔλλης Theoph) ἀνελὼν Synk 3 ἡ L Synk Arm $\bar{\eta}\eta$ Eus cf. lin. 11; 13 $\bar{\nu}$ L Eus 10 Arm om. Synk εἰθώβαλος L εἰθώβαλος Synk $\bar{\eta}\theta$ βαλος Eus *iholbalus* Arm; cf. p. 792, 7; 794, 3 ο 3·4 ὁ τῆς ἀστάρτης (*astartiarum* Lat) ἱερεὺς L ὁ τῆς ἀστάρτης (-του Eus *der Astartaer* Arm) Eus Synk Arm 4 ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\mu}\eta$ ($\bar{\mu}$ Theoph β. - $\bar{\mu}\eta$ om. Synk) ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\lambda}\beta$ ($\bar{\eta}\beta$ Theoph) Eus Synk ὃς βασιλεύσας ἐτη $\bar{\lambda}\beta$ ἐβίωσεν ἐτη $\zeta\eta$ (48 Arm) L Arm 5 *balezoros* Arm βαλιζώρος Eus βαλέζωρος Synk βαδέζωρος (-*odus* Lat) L βάζωρος Theoph $\bar{\epsilon}\zeta$ L 8 Arm Synk $\bar{\eta}\eta$ Eus ζ Theoph 6 μέττηνος Theoph *mellinus* Lat μέττηνος Synk (B) Arm μέτινος Synk (A) μάττηνος L cf. (F 7 § 157?) 794 F 10; 18 b c. 4, 3 ὁ υἱός L $\bar{\chi}\theta$ Arm Theoph $\bar{\kappa}\epsilon$ Eus Synk $\bar{\theta}$ L Lat 7 Φυγμαλίων: s. J. Lévy *Mél. Dussaud* II, 1939, p. 544 φυμαλίου L *physmanon* (v.l. -*nun*) Arm *pigmalion* Lat μυγαλίων φυμαλίωνος Eus μυγαλίων φυμανοῦν Synk ἐν πυγμα-
 λίων φυγμαλίῳ Theoph $\bar{\nu}\varsigma$ L Lat $\bar{\nu}\eta$ Eus Arm Theoph om. Synk $\bar{\mu}\zeta$ L Eus Arm XL Lat ζ Theoph 8-10 ἐν δὲ τῷ ἔτει αὐτοῦ ἐβδόμῳ, ἐπεὶ -, συνάγεται Gutschmid 8 φυγοῦσα L Eus Arm Synk *dido* Lat καρθάγεννα φυγοῦσα Synk εἰς λιβύην Theoph *nach dem Libyerlande* Arm 9 καρχηδόνα L Eus Arm καρθάγεναν τὴν καὶ καρχηδόνα Synk 10-p. 792, 4: cf. c. Ap. 2, 18-19 10 δὲ Eus οὖν Theoph *ergo* Lat om. L ἱρώμου Eus σιρώμου Synk ἱερώμου Theoph ἄχρι L μέχρι Eus 11 ἡ L Arm $\bar{\eta}\eta$ Eus δωδεκάτωι: καθ' ὃν δὲ ὁ ναός ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι χρόνον, κατ' ἐκείνον ἔτος ἤδη τῆς ἐν Τύρῳ βασιλείας ἐνδέκατον ἐνειστήκει Εἰρώμου Joseph. A.J. 8, 62 αὐτοῦ Lat Eus Arm εἰρώμου L ἱερώμου Theoph 11-12 ὁ -ναός Eus ἐν l. ὦ. ὁ ναός L 12 ἄχρι L μέχρι Eus 13 τὴν - μαρτυρίαν Eus δεῖ L Arm δὴ Eus προσθῆναι Eus πλέον Eus πλείω L

βλέπεται γὰρ τάληθες ἰσχυρῶς ὁμολογημένον καὶ πολὺ δήπου προάγειν τῆς τοῦ νεῶ κατασκευῆς τὴν τῶν προγόνων ἡμῶν εἰς τὴν χώραν ἀφίξιν· ὅτε γὰρ αὐτὴν πᾶσαν πολέμει παρέλαβον, τότε τὸν νεῶν κατασκευάσαν· καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκ τῶν Ἱερῶν γραμμάτων ὑπ' ἐμοῦ δεδήλωται διὰ τῆς Ἀρχαιολογίας.

5 2 (3) TATIAN. *Ad Graec.* 37: 784 F I.

3 (4) JOSEPH. *A.J.* 8, 324: μέμνηται δὲ τῆς ἀνομβρίας ταύτης καὶ Μένανδρος ἐν ταῖς Ἰθωβάλου τοῦ Τυρίων βασιλείως πράξεις λέγων οὕτως· «ἀβροχία τε ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Ὑπερβερεταίου μηνὸς ἕως τοῦ ἐχομένου ἔτους Ὑπερβερεταίου· 10 ἰκετεῖαν δ' αὐτοῦ ποιησαμένου, κεραυνοὺς ἰκανοὺς βεβλκηνῆναι. οὗτος πόλιν Βότρυν ἔκτισε τὴν ἐπὶ Φοινίκῃ καὶ Αὔζαν τὴν ἐν Λιβύῃ». καὶ ταῦτα μὲν δηλῶν τὴν ἐπ' Ἀχάβου γενομένην ἀνομβρίαν – κατὰ γὰρ τοῦτον καὶ Ἰθώβαλος ἐβασίλευσε Τυρίων – ὁ Μένανδρος ἀναγέγραπεν.

4 (-) JOSEPH. *A.J.* 9, 283: ὁ δὲ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἐπῆλθε πολεμῶν 15 τὴν τε Συρίαν πᾶσαν τὴν τε Φοινίκην, τό τε ὄνομα τούτου τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς Τυρίων ἀρχείοις ἀναγέγραπται, «θεμένων αὐτῶι † Πύλας ὄνομα». ἐστράτευσε γὰρ ἐπὶ Τύρον βασιλεύοντος αὐτῆς Ἐλουλαίου. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ c. 725 Μένανδρος (T 3 b)..., ὃς οὕτως ἐδήλωσε· (284) «καὶ Ἐλουλαῖος [θεμένων αὐτῶι Πύλας ὄνομα] ἐβασίλευσεν ἔτη τριακονταεξί. οὗτος 20 ἀποστάντων Κιτιέων ἀναπλεύσας προσηγάγετο αὐτοὺς πάλιν. ἐπὶ τούτου † Σελάμφας ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἐπῆλθε Φοινίκην πολεμῶν ἅπασαν, ὅστις σπεισάμενος εἰρήνην μετὰ πάντων ἀνεχώρησεν ὀπίσω. (285) ἀπέστη τε Τυρίων Σιδῶν καὶ Ἀκχ καὶ ἡ πάλαι Τύρος καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις, αἱ τῶι 25 τῶν Ἀσσυρίων ἑαυτὰς βασιλεῖ παρέδωσαν· δι' αὐτῶν Τυρίων οὐχ ὑποταγέντων πάλιν ὁ βασιλεὺς ἐπ' αὐτοὺς ὑπέστρεψε, Φοινίκων

I κατὰ πολὺ Gutschmid προάγειν Eus -γει L ναοῦ Eus 2 τὴν χώραν
L Arm τὸν τόπον Eus 2-3 ὅτε – κατασκευάσαν L Arm om. Eus 7 εἰθω-
βάλου (p. 791, 3) R^c Ἰθωβάλου E *ithabali* Lat 8 ἐπ' αὐτοὺς SP Lat 10
ἰκετεῖαν O II φοινίκην RO Αὔζαν: ἀοζάν SP *aizan illiphsan* Lat 13 ὃς ὁ R
ἐν ὁ O ἐν SP; nicht ὡς δὲ 15 τὴν τε RO καὶ SPM καὶ τὴν LV *et phoenicem*
universam Lat τό τε RO τὸ δὲ SPMLVLat 16-19 < > – [] Frhr. v.
Landau *Beiträge zur Altertumskunde d. Orientis* I p. 15 17 Ἐλουλαίου R *helusaeus*
(auch v. 18) Lat τούτοις καὶ SPMLVLat καὶ τούτοις RO 19 θεμ. αὐ. Πύλας
(SP Πύλας M Πύλας Γ Φούλος [= Tiglatpileser III] 9, 232? Λυλαῖς (= Lull) J. Lévy
Mél. Dussaud II, 1939, p. 544) om. Lat. 20 Κιτιέων Niese *κιτταίων ο cetuteis*
Lat 21 ἐπὶ τούτους (ἐλ)άμφας R ἐπὶ τούτοις ἐλαμφᾶς O ἐ. τούτους πέμφας Γ
contra quos denuo salamanassis – insurgens Lat; cf. p. 793, 9 24 ἄκχ (ἀκχ) LV
(Ed. Meyer; J. Lévy) ἄρχη (*archae* Lat) Γ 24-25 τῶι τῶν: τῶν om. RO 25
διὸ SPMLV αὐτῶ οὐχ SPLV 26 ὑποστάντων O ὁ βασιλ. πάλιν PLV

- συμπληρωσάντων αὐτῶι ναῦς ἐξήκοντα καὶ ἐπικώπους ὀκτακοσίας. (286) αἶς ἐπιπλεύσαντες οἱ Τύριοι ναυσὶ δεκαδύο, τῶν νεῶν τῶν ἀντιπάλων διασπαρεισῶν λαμβάνουσιν αἰχμαλώτους ἄνδρας εἰς πεντακοσίους· ἐπετάθη δὴ πάντων ἐν Τύρῳι τιμή.
- 5 (287) διὰ ταῦτ' ἀναζεύξας ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς κατέστησε φύλακας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ὑδραγωγίων, οἱ διακωλύσουσι Τυρίους ἀρύεσθαι· καὶ τοῦτο ἔτεσι πέντε γενόμενον, ἐκαρτέρησαν πίνοντες ἐκ φρεάτων ὀρυκτῶν». καὶ τὰ μὲν ἐν τοῖς Τυρίων ἀρχείοις γεγραμμένα κατὰ Σαλμανάσου τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως ταῦτ' ἐστίν.
- 10 *5 (5) SCHOL. DIONYS. THRAC. (*Gr. Gr.* III) p. 184, 20 Hl: Φοινίκεια δὲ τὰ γράμματα ἐλέγοντο, ὡς φησιν Ἐφορος ὁ Κυμαῖος (70 F 105) καὶ Ἡρόδοτος (5, 58), ἐπεὶ Φοινίκες εὔρον αὐτά. Εὐφρόνιος (VI?) δὲ ὅτι διὰ μίλου τὸ πρότερον ἐγράφοντο, ὃ ἐστὶ χρῶμά τι φοινικοῦν. Ἐπεωνεύς (VI) <δὲ> καὶ Μένανδρος, ἐπειδὴ ἐν πετάλοις φοινικείοις ἐγράφοντο.
- 15 ἢ (ὅπερ κρείττον ἐστὶν εἰπεῖν) ὅτι φοινίσσεται ὑπ' αὐτῶν ὁ νοῦς ἤγουν λαμπρύνεται. IO F 9; 794 F 7.
- *6 (6) LYDUS *De mens.* 4, 154 p. 170, 21 Wü: εἰσὶ δὲ οἱ φασι τὸν Κρόν(ον ἢ κατὰ ἀγνιστοίχειαν τὸν Χ)ρόνον Οὐρανοῦ εἶναι παῖδα· καὶ γὰρ ἐκ τῆς οὐρανοῦ (κινήσε)ως ὁ χρόνος ἐν δὲ τῶι κατ' αὐτὸν ἱερῶι, ὡς φησι Φύλ(αρχος
- 20 ἐν τῆι ἐ)πτακαίδεκάτῃ (81 F 33) καὶ Μένανδρός γε (ἐν) ᾧ, οὔτε γυνὴ οὔτε (κύων οὔ)ε μυῖ(α) εἰσῆιε.

OHNE AUTORNAMEN

- *7 (2) JOSEPH. *c. Afr.* I, 154 (*Eus. Arm. Chron.* p. 24, 29 ff. Karst): (Berossos 680 F 9 a) ταῦτα σύμφωνον ἔχει ταῖς ἡμετέρας βίβλοις τὴν ἀλήθειαν·
- 25 γέγραπται γὰρ ἐν αὐταῖς, ὅτι Ναβουχοδονόσορος ὀκτωκαίδεκάτωι τῆς αὐτοῦ βασιλείας 587 ἔπει τὸν παρ' ἡμῖν ναὸν ἠρήμωσεν, καὶ ἦν ἀφανὴς ἐπ' ἑτη πεντήκοντα· δευτέρωι δὲ τῆς Κύρου βασιλείας ἐπει τῶν θεμελιῶν ὑποβληθέντων, δευτέρωι πάλιν τῆς Δαρείου βασιλείας ἀπετελέσθη.

1-2 ὀκτακοσίας SP -σίους γ 2 δεκαδύο: δύο LV 4 *unde honor Tyriorum propter haec crevit eximie* Lat ἐπετάθη SPM¹LV δὴ R^o δ' ἢ SP δὲ LV <ἢ> τιμή Bkr 5 δ' ὁ SPMVLLat 6 ὑδραγωγίων OV -ῶν RMSPL -ῶν ν διακωλύουσι RO 7 ἀρ(ρ)ύσασθαι SPM ἀρδεσθαι LV 8-9 τυρίους ἀρχίους R 9 σαλμανάσου RO *salamanasso* Lat σαλ(α)μανασ(σ)άρου SPMV(L) 10 Φοινίκεια Bkr φοινικά Σ 12-13 διὰ μίλου Σ¹ ἀμύτω C μίλωι Bkr 13 ὁ Σ¹ ἢ C τι Bkr τὸ C om. Σ¹ 14 <δὲ> Hilgard φοινικείοις A -κίους, -κοῖς γ ἐγράφοντο ἢ ὅτι ἐν πυρῶι κηρῶι ἐγράφοντο Σ¹ 20 Μενάνδριος ο. Λεάνδρος (491 F 7) C. F. Schultze Μελάνθιος Mei γε (ἐν) ᾧ Jac γε (τῆι) α' ('lectio incerta') Wünsch 23-28: Euseb. *P.E.* 9, 40, 11; Synkell. p. 428, 6 ff. 24 σύμφωνον Eus Synk -να L 26 πεντήκοντα Eus Synk Arm ἐπτά LLat ἑβδομήκοντα Lowth 27 δευτέρωι: δεκάτωι Eus ζ Arm Synk 28 ἐτελέσθη Eus Synk

- (155) προσθήσω δὲ καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ἀναγραφάς· οὐ γὰρ παραλείπτον τῶν ἀποδείξεων τὴν περιουσίαν. ἔστι δὲ τοιαύτη τῶν χρόνων ἡ καταριθμησις. (156) ἐπ' Ἰθωβάλου τοῦ βασιλέως ἐπολιόρχησε Ναβουχοδονόσορος τὴν Τύρον ἐπ' ἑτη δεκατρία. (157) μετὰ τοῦτον ἐβασίλευσε 585/73
 5 Βααλ ἑτη δέκα. μετὰ τοῦτον δικασταὶ κατεστάθησαν, καὶ ἐδίκασαν Ἐκνίβαλος Βασιλῆου μῆνας β, Χέλβης Ἀβδαίου μῆνας ι, Ἀββαρος (?) ἀρχιερεὺς μῆνας γ, Μύττυνος δς καὶ Γεράστρατος τοῦ Ἀβδηλίμου δικασταὶ ἑτη ζ, ὧν μεταξὺ ἐβασίλευσε Βαλάτορος ἐνιαυτὸν ξνα. (158) τοῦτου τελευτήσαντος ἀποστειλαντες μετεπέψαντο Μέρβαλον ἐκ τῆς Βαβυλωνος, καὶ ἐβασίλευσεν ἑτη δ.
 10 τοῦτου τελευτήσαντος μετεπέψαντο τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Εἰρωμον, δς ἐβασίλευσεν ἑτη εἴκοσιν. ἐπὶ τοῦτου Κύρος Περσῶν ἐδυναστεύσεν.
 (159) οὐκοῦν ὁ σὺμπακ χρόνος ἑτη νδ καὶ τρεῖς μῆνες πρὸς αὐτοῖς· † ἐβδόμῳ μὲν γὰρ ἔτει τῆς Ναβουχοδονοσόρου βασιλείας † ἤρξατο πολιορκεῖν Τύρον, τεσσαρεσκαδικάτωι δ' ἔτει τῆς Εἰρώμου Κύρος ὁ Πέρσης ὁ κρᾶτος παρέλαβεν. (160) καὶ σὺμ-
 15 φωνα μὲν περὶ τοῦ ναοῦ τοῖς ἡμετέροις γράμμασι τὰ Χαλδαίων καὶ Τυρίων, ὠμολογημένη δὲ καὶ ἀναντίρρητος ἡ περὶ τῶν εἰρημένων μοι μαρτυρία τῆς τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχιότητος.

UNSICHERES

8 (8) ZENOB. *Prosp.* 4, 32: Θραϊκας δρκα οὐκ ἐπίστανται· ταύτης μὲνηται Μέ-
 20 νανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει γὰρ οἱ ἐν ταύτῃ τῇ γῆι ὁ † πρεσβύτατος ἀκον-

1-11: trotz 789 F 1 aus M. (Gutschmid *Kl. Schr.* IV p. 545 f.) 3 ἐπὶ
 θωβάλου τ. βασ. L Lat *unter Eihobalos dem priester* Arm; cf. 789 F 1 5 βααλ L
 Balla Arm *hecniбалus* Lat *Ednibalos* Arm 6 βασιλῆου L *nibasci* Lat *des*
Basachos (?) Arm *ἀβδαίου* L *addei* Lat *der Abdaeer* Arm *ἄββαρος* L *Abalos*
 (-us) Arm (Lat) 6-7 μῆνας γ L Arm γρ. καὶ ἐξ s.l. L 7 μύττυνος (μύττυνος L
mittimus Lat) δς καὶ γεράστρατος (*gerastartus* Lat) - ζ L *Sypmnothos* ("verlesen
 aus *Mytigonos*. Woher aber die endsilbe -thos?" Karst. Ist es δς?) und *Gerastartus*
 (sol). *Abdelima* (Karst p. 248 n. 71), während er im richtertume war, regierte 6
 jahre Arm M. καὶ Γ. οὐ Ἀβδηλίμου δικασταὶ Niese Μύττυνος, δς καὶ Γεράστρατος
 Ἀβδηλίμου δικαστῆς Ruehl 7-8 ὧν - ξνα L *Balatoros*, dessen sohn, regierte ein
 jahr Arm 9 μέρβαλον L Arm *meralum* Lat δ Jos Arm (E) drei Arm (G)
 10 τοῦτου L *eo quoque* Lat und bei dessen Arm καὶ τοῦτου δὲ Niese Εἰρωμον L
z-irohmon ("verlesen") Arm 12 νδ: ν (δ 'sehr alte interpolation') Gutschmid
 τρεῖς (supr. εζ) L πρὸς αὐτοῖς om. Lat *nach ihrer rechnung* Arm παρ' αὐτοῖς?
 12-13 ἐβδόμῳ μ. γ. ἐπὶ ι τῆς Ναβ. β. Capellus, Gutschmid ἐβδόμῳ μ. γ. ἔτει
 τῆς Ἰθωβάλου βασ. Ναβουχοδονόσορος ἤρξατο Niese (Eissfeldt *Ras Shamra u.*
Sanchuniaton, 1939, p. 4 ff.) εἰκοσῶι μ. γ. ἔτει τῆς Ναβ. β. Ed. Meyer (*GA*³ III
 p. 178 n. 1) 13-14 τεσσαρεσκαδικάτωι L *im vierten* Arm 14 ἔτει Lat Arm ἐπὶ
 L 15 περὶ τοῦ ναοῦ ('nisi maior videretur subesse corruptela') Niese ἐπὶ τοῦ
 ναοῦ L *de templo* Lat *berichten . . . über den tempel* Arm ἔστι περὶ τοῦ ναοῦ Gut-
 schmid 16 [περὶ] Gutschmid παρὰ Niese 19-20 Μακάνδρ(ι)ος (491 F 8) Mei,
 Wil Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ Ἐπικλήρωι (-) Schott Menandros Protektor (IV
 204, 7)? Mue 20-795, 1 ὁ πρεσβεύς (πρεσβευτῆς) Ἀντών? Mue

τισθεις διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο, καὶ ἐντεῦθεν Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἶνιγμα γέγονε
«Θραϊκὲς ὄρκια οὐκ ἐπίστανται».

9 (-) STERH. BYZ. s.v. Καππαδοκία· χώρα τῆι Κιλικίαι πρόσχωρος, ὡς φησι
Μένιππος (V) . . . ὁ κτιστὴς Καππάδοκος εἰρηται ὑπὸ Μενάνδρου.

5 10 (-) STERH. BYZ. s.v. Τεμβριον· πόλις Φρυγίας. Χάραξ (103 F 60) δὲ Τύμ-
βριον αὐτὴν φησι. Μένανδρος δὲ Τεμβριεῖον φησιν ὡς Γορδικεῖον.

784. LAITOS (-MOCHOS)

Vor Poseidonios
(s. II*?)

T

1 (IV 437) TATIAN. *Ad Graec.* 37 (EUSEB. *P.E.* 10, 11, 10): μετὰ
10 δὲ τοὺς Χαλδαίους τὰ Φοινίκων οὕτως ἔχει· γεγόνασι παρ' αὐτοῖς ἄνδρες
τρεῖς Θεόδοτος, Ὑψικράτης, Μῶχος· τούτων τὰς βίβλους εἰς Ἑλληνίδα
κατέταξεν φωνὴν Λαῖτος ὁ καὶ τοὺς βίους τῶν φιλοσόφων ἐπ' ἀκριβὲς πραγ-
ματευσάμενος. (Es folgt F 1).

F

15

ΦΟΙΝΙΚΙΚΑ

1 (p. 437) a) TATIAN. *Ad Graec.* 37 (EUSEB. *P.E.* 10, 11, 11/2):
(T 1) ἐν δὴ ταῖς τῶν προειρημένων δηλοῦται ἱστορίαις κατὰ τινα τῶν βασιλέων
Εὐρώπης ἀρπαγὴ γέγονεν Μενελάου τε εἰς τὴν Φοινικὴν ἀφίξις καὶ τὰ περὶ
Χειραμον, ὅστις Σολομῶνι τῷ Ἰουδαίων βασιλεῖ πρὸς γάμον δοὺς τὴν ἑαυτοῦ
20 θυγατέρα καὶ ξύλων παντοδαπῶν ὕλην εἰς τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν ἐδωρήσατο.
καὶ Μένανδρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς (783 F 2) περὶ τῶν αὐτῶν τὴν ἀναγραφὴν
ἐποίησατο. τοῦ δὲ Χειράμου ὁ χρόνος ἤδη πού τοις Ἰλιακοῖς ἐγγίζει, Σολομῶν
δὲ ὁ κατὰ Χειραμον πολὺ κατώτερός ἐστι τῆς Μωυσέως ἡλικίας. b) CLEM.
AL. *Strom.* 1, 114, 2: Εἰραμος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Σολομῶνι δίδωσι καθ'
25 οὗς χρόνους μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν Μενελάω εἰς Φοινικὴν ἀφίξις, ὡς φησι
Μένανδρος ὁ Περγαμηνὸς καὶ Λαῖτος ἐν τοῖς Φοινικικοῖς.

*2 (p. 438) DIOG. LAERT. 1, 1 (SUDA s.v. Ὠχος): τὸ τῆς φιλοσοφίας
ἔργον ἐνίοι φασιν ἀπὸ βαρβάρων ἄρξαι. γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις
μάγους, καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Μαγικῷ (F 35 Ro) καὶ

3 πρόσχωρος R πρόσβορος RP 4 Μενάνδρου: Ἀλεξάνδρου (des Polyhistor)?
Μεῖ 5 τεμβρίου P 6 Μένανδρος: Ἀλέξανδρος? Μεῖ Γορδῆιον Berkel
γόρδειον V γόρδιον RP(?) 10 χαλδαίους Eus χαλδαίων Tat τρεῖς ἄνδρες Tat
11 Μῶχος: s. Komm. 12 κατέταξε V Eus -αν P λαιτος (sol) Clem (cf.
Λαῖτος F 7-8) χαῖτος Tat ἄδιτος Eus (IO) 17 δὴ Eus δὲ Tat ἰστ. δηλ. Eus
18 ἀρπαγὴ Eus -γὴν Tat γέγονεν Wil γεγονάει Tat Eus 19 εἰραμον b Eus
(stets); cf. Εἰραμος 783 F 1 ἑαυτοῦ (om. Tat) θυγατέρα b Eus 20 νεῶ Eus
23 μωσέως Eus 26 λαιτος L; cf. zu lin. 12

Σωτίων ἐν τῷ † εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς Διαδοχῆς (IV). Φοινικά τε γενέσθαι <Μῶχον καὶ Θραῖκα Ζάλμοξιν καὶ Λίβυν Ἄτλαντα.

*3 (p. 438) a) IOSEPH. *A. J.* I, 107 (EUSEB. *P. E.* 9, 13, 5; SYNKELL. p. 78, 12 ff.): μαρτυροῦσι δὲ μου τῷ λόγῳ πάντες οἱ παρ' Ἑλλήσι καὶ 5 βαρβάρους συγγραψάμενοι τὰς ἀρχαιολογίας. καὶ γὰρ καὶ Μανέθων ὁ τὴν Αἰγυπτιακῶν ποιησάμενος ἀναγραφῆν (609) καὶ Βηρωσὸς ὁ τὰ Χαλδαικὰ συναγαγὼν (680) καὶ Μῶχος τε καὶ Ἐστιαῖος (786) καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ Αἰγύπτιος Ἱερώνυμος (787) οἱ τὰ Φοινικικὰ συγγραψάμενοι συμφωνοῦσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις· (108) Ἡσιόδος τε (F 256) καὶ Ἐκαταῖος 10 (I F 35) καὶ Ἑλλάνικος (4 F 202) καὶ Ἀκουσίλαος (2 F 46) καὶ πρὸς τούτους Ἐφορος (70 F 238) καὶ Νικόλαος (90 F 141) ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια. b) ATHEN. 3, 100 p. 126 A: ἐμπίπασο, Οὐλπιανέ, (aus Tyros), † χθωροδλάφου πατρίου, δε παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν μὰ τὴν 15 Δήμητρα γέγραπται, πλὴν εἰ μὴ ἄρα παρὰ τοῖς τὰ Φοινικικὰ συγγεγραμμένοις Σαγχουνιάθωνι (790) καὶ Μῶχῳ τοῖς σοῖς πολίταις.

*4 (-) DAMASKIOS *De princ.* 125 c (I p. 323 Ruelle): Σιδώνιοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφέα (*scil.* Εὐδῆμον) πρὸ πάντων Χρόνον ὑποτίθενται καὶ Πόθον καὶ Ὀμίχλην. Πόθου δὲ καὶ Ὀμίχλης μιγέντων ὡς δεῖν ἀρχῶν Ἄερα γενέσθαι καὶ Ἀβραν, Ἄερα μὲν ἄκρατον τοῦ νοητοῦ παραδηλοῦντες, Ἀβραν δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ κινούμενον τοῦ 20 νοητοῦ ζωτικὸν προτόπωμα. πάλιν δὲ ἐκ τούτων ἀφοῖν Ὡτον(?) γεννηθῆναι, κατὰ τὸν νοῦν (οἶμαι) τὸν νοητόν. ὡς δὲ ἐξῴθεν Εὐδήμου τὴν Φοινικίων εὐρίσκομεν κατὰ Μῶχον μυθολογίαν, Αἰθῆρ ἦν τὸ πρῶτον καὶ Ἄηρ αἱ δύο αὐτὰ ἀρχαί, ἐξ ὧν γεννᾶται Οὐλωμός ὁ νοητὸς θεός, αὐτὸ (οἶμαι) τὸ ἄκρον τοῦ νοητοῦ. ἐξ οὗ 25 ἐαυτῷ συνελθόντος γεννηθῆναι φασὶ Χουσωρὸν ἀνοιγέα πρῶτον, εἶτα ὦν· τοῦτο μὲν (οἶμαι) τὸν νοητὸν νοῦν λέγοντες, τὸν δὲ ἀνοιγέα Χουσωρὸν τὴν νοητὴν δύναμιν ἅτε πρώτην διακρίνασαν τὴν ἀδιάκριτον φύσιν, εἰ μὴ ἄρα μετὰ τὰς δύο ἀρχὰς τὸ μὲν ἄκρον ἐστὶν Ἄνεμος ὁ εἷς, τὸ δὲ μέσον οἱ δύο ἄνεμοι Λίψ τε καὶ Νότος· ποιοῦσι γὰρ πῶς καὶ τούτους πρὸ τοῦ Οὐλωμοῦ. ὁ δὲ Οὐλωμός αὐτὸς ὁ νοητὸς εἷη νοῦς, ὁ δὲ ἀνοιγεὺς Χουσωρὸς ἢ μετὰ τὸ νοητὸν πρώτη 30 τάξις, τὸ δὲ ὦν οὐρανός· λέγεται γὰρ ἐξ αὐτοῦ ῥαγέντος εἰς δύο γενέσθαι Οὐρανὸς καὶ Γῆ, τῶν διχοτομημάτων ἐκάτερον.

*5 (-) JAMBlich. *Vit. Pyth.* 13: ὠφελῆθεις (Pythagoras) οὖν παρὰ

2 Μῶχον Fabricius ὄχον Diog Sud 5-6 τὴν τῶν Αἰγυπτιακῶν Eus τὴν τῶν (add. M Synk) αἰγυπτίων Ios 7 μῶχος (μῶ- M wā- L) Ios Synk μόλος Eus τε om. Eus ἔστιαῖος (αἰστιαῖος M lot- L aestius Lat) Ios Eus Synk αὐτοῖς Ios (SPML) Eus Synk τούτοις Ios (RO) 7-8 ὁ αἰγύπτου E τοῖς αἰγυπτίους Synk 8 οἱ τε Eus συναξαζάμενοι Ios (SPML Lat?) Eus 9 ἡσιόδος δὲ SP 15 Σαγχουνιάθωνι Cas σουναίθωνι A 20 Ὡτον A (s. IX/X) ὦν (Gruppe) Ed. Meyer Μωτὸν (Μῶτων cod. F Holstenii) Gressmann 22 Μῶχον v μωχον A 24 φησι F (Kopp) χουσωρὸν A χρουωρὸν F 28-29 οὐλωμου - οὐλωμος (ohne akzent) A

Θάλω ἐξέπλευσεν εἰς τὴν Σιδόνα, φύσει τε αὐτοῦ πατρίδα πεπυσμένος εἶναι καὶ καλῶς οἰόμενος ἐκεῖθεν αὐτῷ ῥάϊονα τὴν εἰς Αἴγυπτον ἔσεσθαι διάβασιν. (I4) ἐνταῦθα δὴ συμβαλὼν τοῖς τε Μώχου τοῦ φυσιολόγου προφήτου ἀπογόνους καὶ τοῖς ἄλλοις Φοινικικοῖς ἱεροφάνταις, 5 καὶ πάσας τελεσθεῖς θείας τελετὰς ἐν τε Βύβλῳ καὶ Τύρῳ καὶ κατὰ πολλὰ τῆς Συρίας μέρη ἐξαιρέτως ἱερουργομένας

*6 (p. 438) STRABON I6, 2, 24 p. 757: εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ (87 F 67) πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιὸν ἐστὶν ἀνδρὸς Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων γεγονότος. SEXT. EMPIR. Adv. 10 math. 9, 363.

2. BIOI ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ

3. OHNE BUCHTITEL

7 (p. 438) PLUTARCH. *Aet. Phys.* 2 p. 911 F: διὰ τί μᾶλλον ὑπὸ 15 τῶν ὑετίων ἢ τῶν ἐπιρρύτων ὑδάτων τὰ δένδρα καὶ τὰ σπέρματα πέφυκε τρέφεσθαι; πότερον ὡς Λάϊτος ἔλεγε, τῇ πληγῇ τὰ ὄμβρια δισπάντα τὴν γῆν πόρους ποιεῖ, καὶ διαδύεται μᾶλλον εἰς τὴν ῥίζαν· ἢ τοῦτο μὲν οὐκ ἀληθές, ἀλλ' ἔλαθε τὸν Λάϊτον, ὅτι καὶ τὰ λιμναῖα φυτὰ . . . ἀναυξῆ καὶ ἀβλαστῆ μένει, μὴ γενομένων ὄμβρων καθ' ὥραν, τὸ δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ἀληθές

20 8 (p. 438) PLUTARCH. *Aet. Phys.* 6 p. 913 E: διὰ τί τοῖς συνεχῶς διὰ τῶν δεδροσιομένων δένδρων βαδίζουσι λέπραν ἴσχει τὰ ψαύοντα τῆς ὕλης μόρια τοῦ σώματος; πότερον ὡς Λάϊτος ἔλεγε, τῇ λεπτότητι τὸ δροσῶδες ὑγρὸν ἀποξέει τοῦ χρωτὸς· ἢ καθάπερ ἐρυσίβη

— ASKLEPIADES

(Kaiserzeit)

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΗΣ

25

No. 752.

785. DIOS

Vor Josephus
(s. II 2*?)

T

1 (IV 398) JOSEPH. *c. Ap.* I, 112: (794 F 1c) ὅτι δ' οὐ λόγος ἐστὶν 30 ὑπ' ἐμοῦ συγκείμενος ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τυρίοις γραμμάτων, παραθήσομαι μάρτυρα Δῖον ἄνδρα περὶ τὴν Φοινικικὴν ἱστορίαν ἀκριβῆ γεγονέναι πεπιστευμένον (F I).

4 Φοινικικοῖς Küster φοινικοῖς F 6 ἱερουργομένας Westermann -ούμενα F 8 παλαιοῦ x (Cor) 9 ἀπὸ μόσχου τινὸς ἀνδρὸς φοίνικος Sext 19 γινομένων? 30 περὶ - γραμμάτων L Synk περὶ τὸν ἐν τυρίοις γρ. Eus *in betreff der geschichtsschreibung der Tyrier* Arm 31 δῖον ἄνδρα L δεξιὸν ἄνδρα Eus Synk *als zuverlässigen zeugen* Arm φοινικικὴν Synk φοινικὴν L Lat Synk 31-32 πεπιστευμένον δῖον (δίωνα) Eus (Synk)

F

ΠΕΡΙ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

1 (2) JOSEPH. *c.Ap.* I, 112 (*A. J.* 8, 147/9 [= Ios¹]; EUSEB. *Chron.*
 Cramer *An. Par.* II p. 185, 6; EUSEB. *ARM. Chron.* p. 54, 25 K; Synkell.
 5 p. 343, 19): (T I) οὗτος τοίνυν ἐν ταῖς Περί Φοινίκων ἱστορίαις γράφει τὸν
 τρόπον τοῦτον· (I13) «'Αβιβάλου τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 Ἐρωμος ἐβασίλευσεν. οὗτος τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη τῆς πόλεως
 προσέχωσεν, καὶ μεῖζον τὸ ἄστν ἐποίησεν, καὶ τοῦ 'Ολυμπίου
 Διὸς τὸ ἱερὸν καθ' ἑαυτὸ ὄν ἐν νήσῳι χῶσας τὸν μεταξὺ τόπον
 10 συνῆψε τῇ πόλει, καὶ χρυσοῖς ἀναθήμασιν ἐκόσμησεν, ἀναβάς
 δὲ εἰς τὸν Λίβανον ὑλοτόμησεν πρὸς τὴν τῶν ἱερῶν κατασκευήν.
 (I14) τὸν δὲ τυραννοῦντα Ἱεροσολύμων Σολομῶνα πέμψαι φασὶ
 πρὸς τὸν Ἐρωμον αἰνίγματα καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἀξιούν, τὸν
 δὲ μὴ δυνηθέντα διακρῖναι τῷ λύσαντι χρήματα ἀποτίειν·
 15 (I15) ὁμολογήσαντα δὲ τὸν Ἐρωμον καὶ μὴ δυνηθέντα λύσαι τὰ
 αἰνίγματα πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἐπιζήμιον ἀναλῶσαι.
 εἶτα δὲ Ἄβδημονὸν τινα Τύριον ἄνδρα τὰ τε προτεθέντα λύσαι
 καὶ αὐτὸν ἄλλα προβαλεῖν, ἀ μὴ λύσαντα τὸν Σολομῶνα πολλὰ
 τῷ Εἰρώμῳι προσαποτίσαι χρήματα». Δῖος μὲν οὕτω περὶ τῶν
 20 προειρημένων ἡμῖν μεμαρτύρηκεν. (Es folgt Menandros 783 F I).

786. HESTIAIOS

Vor Iosephus

T

1 (IV 433) JOSEPH. *A. J.* I, 107: 784 F 3a.

5 ἱστορίας Eus 6 ὁ om. Eus Synk Ios¹(SPM) 7 σίρωμος (stets) Synk
 8 συνέχωσε (*diruit* Lat) Ios¹ (V) πεποίηκεν L 9 νήσωι L (*auf der insel*)
 Arm Iσωι Lat(?) Eus Synk ὄν ἐν v. om. Ios¹ ἐγγώσας (*destruens* Lat) Ios¹
 11 ἱερῶν Eus Synk Ios¹ ναῶν L 12 Σολομῶνα: βασιλέα Ios¹(RO) φησι (φασί
 O) Ios¹ 13 ἀξιούν λύσειν Lat Eus λύσειν παρ' αὐτοῦ λ. ἀξιούντα (ἀξίωσιν M) Ios¹
 (RO Lat) *und er habe von ihm rätsel gegen rätsel entgegenzunehmen sich gewürdigt*
 Arm 14 ἀποτινύειν Eus 17 δὲ Eus Ios¹(RO) δὴ L Ios¹ (LV) δι' Synk Ios¹
 (SPM Lat) om. L *abdomonum* (-νον) Lat Synk ἀβδαμόνον Eus Arm ἀβδήμονα
 (*abdimum* Lat) Ios¹; cf. 783 F I § 120 τινα τύριον (τυρίων Ios¹SP) ἄνδρα L
 Eus Synk Ios¹ *ein schriftgelehrter namens Abdamonos, ein scharfsinniger mann* Arm
 τὰ τε Eus Synk τε om. L Lat(?) Ios¹ διαλύσαι Ios¹ (SPLV) 18 ἄλλα L
 Synk ἅμα Eus *zugleich aber auch andere* Arm ἅμα αὐτὸν ἄλλα? 19 δῖος L
 Eus Arm δῖων Lat Synk δῖος u. διός (*dio* Lat) Ios¹ μὲν οὖν Eus *igitur* Lat

F

<ΦΟΙΝΙΚΙΚΑ Α - ?>

1 (1) STEPH. BYZ. s.v. Βηρυτός: πόλις Φοινίκης, ἐκ μικρᾶς μεγάλης, κτίσμα Κρόνου. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ εὐδρον· βῆρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς.
5 Ἴστιαῖος δ' ἐν ᾧ τὴν ἰσχὺν βηρουτὶ Φοίνικας ὀνομάζειν ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν, ὡς Ἑλλάδιός φησιν.

2 (2) JOSEPH. A.J. I, 107: 784 F 3a.

3 (3) JOSEPH. A.J. I, 118 (EUSEB. P.E. 9, 15; ONOMAST. p. 148/9 Klostermann): περὶ δὲ τοῦ πύργου τούτου καὶ τῆς ἀλλοφωνίας τῶν ἀνθρώπων
10 μέμνηται καὶ Σίβυλλα (Berossos 680 F 4a § 18) (119) περὶ δὲ τοῦ πεδίου τοῦ λεγομένου Σεναάρ ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ χώραι μνημονεύει Ἐστιαῖος λέγων οὕτως· «τῶν δὲ ἱερέων τοὺς διασωθέντας τὰ τοῦ Ἐνουαλίου Διὸς ἱερώματα λαβόντας εἰς Σεναάρ τῆς Βαβυλωνίας ἐλθεῖν».

787. HIERONYMOS DER AEGYPTER

Vor Iosephus

15

T

1 (II 450**) a) JOSEPH. A.J. I, 107: 784 F 3a. b) TERTULLIAN. Arol. 19: 794 F 5c.

F

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΦΟΙΝΙΚΙΚΗ

20 1 JOSEPH. A.J. I, 107: 784 F 3a.

2 JOSEPH. A.J. I, 93 (EUSEB. P.E. 9, 11): τοῦ δὲ κατακλισμοῦ τούτου καὶ τῆς λάρνακος μέμνηται πάντες οἱ τὰς βαρβαρικὰς ἱστορίας ἀναγεγραφότες, ὧν ἔστι καὶ Βηρωσσὸς ὁ Χαλδαῖος (680 F 4c) (94) μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἰερώνυμος ὁ Αἰγύπτιος ὁ τὴν Ἀρχαιολογίαν τὴν Φοινικὴν
25 κικῆν συγγραψάμενος καὶ Μνασέας (V) δὲ καὶ ἄλλοι πλείους. καὶ Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ἐνενηκοστῇ καὶ ἕκτῃ βίβλῳ (90 F 72) ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν

3-6: Helladios Schol. Dion. Per. 911; Eust. *ibid.* 912 3-4 μεγάλη γενομένη καὶ ἰσχυρά· διὸ καὶ οὕτως ἐκλήθη κτλ. Eust 4 παρ' αὐτοῖς Steph παρ' Ἀσσυρίους Schol παρὰ τοῖς ἐκεῖ Eust 5 Ἴστιαῖος ν Ἰστιαῖος P Ἰστιαῖς RV οἱ δὲ Schol βηρουτὶ ο Eust βηρύτου Schol βηρουτ Bochart 11 σενναάρ SP^c Lat Eus σενάρου L βαβυλωνίων SP ἔστιαῖος Eus ἔστιαῖος M l- L *aestius* Lat 12 Ἐνουαλίου om. Lat Ἐναλλο Gutschmid 13 σενναάρ MPL^c Lat Eus 24 ὁ αἰγύπτιος Jos Eus ὁ αἰγύπτιος Jos(E) 24-25 φοινικικὴν Jos(SPMb) φοινικὴν Jos(ROE) Eus(B; On.) *phoeniciae* Lat 25 μνασαίας (?) RO *manaseas* Lat δὲ om. L 25-26 καὶ ἄλλοι - δὲ om. ROLE Lat

ZWEIFELHAFTES

3 DAMASKIOS *De princ.* 123 bis (I p. 317, 15 Ru): ἡ δὲ κατὰ τὸν Ἱερώνυμον φερομένη καὶ Ἑλλάνικον (*scil.* Ὀρφικὴ θεολογία), εἴπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν, οὕτως ἔχει· «ὕδωρ ἦν» φησὶν «ἐξ ἀρχῆς καὶ ὕλη. ἐξ ἧς ἐπάγη ἡ γῆ κτλ.» (s. Kern *Orph. Fragm.* 5 F 54).

788. CLAUDIUS IOLAOS (?)

ΦΟΙΝΙΚΙΚΑ Α - Γ (?)

Α

1 (IV 362, 1) STEPH. BYZ. s.v. Ἄκη· πόλις Φοινίκης... Κλαύδιος
10 δὲ Ἰόλαος ἐν ᾧ Φοινικικῶν φησὶν ὅτι ἐκλήθη ἀπὸ Ἡρακλέους· «χαλε-
πωτάτωι γὰρ ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐπιταγεῖς ἄθλωι, περισχεθεῖς
τῶι τῆς Λερναίας ὕδρας ἰῶι, τοῖς τῶν δηγμάτων ἐπονεῖτο ἔλ-
κεσιν. ἀνεῖλε δὲ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον ἐπ' ἀνατολὰς ἰτέον,
μέχρις ἂν ἐντύχηι ποταμῶι φύοντι πῶαν τῆι ὕδραι παραπλήσιον·
15 ἐκείνης γὰρ καταπλασσάμενον τῶν ἐλκῶν ἀπαλλαγῆσεσθαι. εὖρε
δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πυθόχρηστον πῶαν, ἧς ὁ καυλὸς ἦ τε
ρίζα πάντως ἐστὶν ὀφιώδης τῶι ποικίλωι <καὶ> ταῖς κεφαλαῖς·
ὀπόσας γὰρ ἂν τις ἀποκείρηι φύονται αὖθις ἔτεροι. κολοκάσιον
μέντοι καλοῦσι τὴν ρίζαν, τὸ δ' ὑπερπεφυκὸς κιβώριον, ὄψιν
20 ἠδεῖαν ἐδωδίμους τε τὰς φλέβας παρέχον Αἰγυπτίοις. περὶ δὲ
τὸν Νεῖλον φύεται πολλή, ἡ δὲ περὶ τὸν Βῆλον ἔλκη θεραπεύει
δυσίατα· τριβομένη γὰρ κατὰ τὴν ρίζαν(?) λευκὸν ἀναδίδωσιν
ὀπόν. τοῦτωι» φησὶν «καὶ Ἡρακλῆς ἰάθη». καὶ καλέσαι τὴν πόλιν
Ἄκην.

25

Γ

2 (2) STEPH. BYZ. s.v. Δῶρος· πόλις Φοινίκης· Ἑκαταῖος Ἀσῖαι
(I F 275) «μετὰ δὲ ἡ πάλαι Δῶρος, νῦν δὲ Δῶρα καλεῖται» καὶ
Κλαύδιος Ἰόλαος ἐν ᾧ Φοινικικῶν «μετὰ Καισάρειαν Δῶρα κεῖται
βραχεῖα πολίχνη, Φοινικίων αὐτὴν οἰκούντων, οἳ διὰ τὸ ὑπό-

1α Ἰόλαος (cf. F 4) Jac Ἰουλος ο Ἰούλιος Holste, v Φοινικικῶν Xyl φοινίκων ο
10-11 χαλεπωτάτωι - ἄθλωι R χαλεπωτάτου γὰρ ὑπάρχοντος Εὐρυσθέως ἐπιταγεῖς
ἄθλωι V χαλεπωτάτων γὰρ ὑπὸ Εὐ. ἐπιταγεῖς ἄθλων P (danach περισχεθεῖς, τῶι -
ἰῶι <καὶ> τοῖς Mue) 11 παρασχεθεῖς V 13 ἐπ' RP ὑπ' V 15 καταπλασσάμενον R
(λ exp. m. 1) VP^c καταπλασσάμενον P^{ac} καταπασσάμενον (R^c) Mei ἀπαλλαγῆσεσθαι P
17 <καὶ> ταῖς Salm 'quod non sufficit' Mei 18 ὀπόσα RV κολοκάσιον Cas
κολοκάσιον ο 20 ἠδεῖαν Salm ἰδιαν ο ἐδωσίμους P παρέχον R -ων VP
παρὰ δὲ R 21 παρὰ τὸν R 22 τριβομένη δὲ P τριβόμενος γὰρ RV κατὰ τὴν
ρίζαν Mei μετὰ τὴν ρίζαν RV μετὰ τῆς ρίζης P 23 καὶ om. P πόλιν VP πῶαν R
24 ἄκην P ἄκην RV 28 Ἰόλαος: Ἰουλλος S Ἰούλιος v

πετρον τῶν τε αἰγιαλῶν καὶ τὸ πορφύρας γόνιμον συνελθόντες καλιὰς αὐτοῖς ὠικοδομήσαντο, καὶ περιβαλόμενοι χάρακας, ὡς ὑπήκουεν αὐτοῖς τὰ τῆς ἐργασίας, τεμνόμενοι τὰς πέτρας διὰ τῶν ἐξαιρουμένων λίθων τὰ τείχη κατεβάλλοντο, καὶ τὴν εὐορμον 5 χηλὴν ὅπως <οἶόν> τε ἀσφαλῶς ἔθεντο, ἐπώνυμον αὐτὴν τῆι πατρίωι γλώσση Δῶρ καλοῦντες· οἱ δ' Ἕλληνες χάριν τοῦ τῆς φωνῆς εὐπρόφορου καλεῖν ἀρκοῦνται Δῶρα τὴν πόλιν. καὶ τινες ἰστοροῦσι Δῶρον τὸν Ποσειδῶνος οἰκιστὴν αὐτῆς γεγονέναι>>.

10

OHNE BUCHZAHL

3 (2a) ET. M. p. 219, 33: τὰ Γάδαιρα λέγονται πληθυντικῶς, ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ δεира, οἰονεὶ γῆς δεира· τὰ γὰρ γάδαιρα τῆς γῆς ἐξοχὴ ἐστίν. ἡ ὡς φησιν Κλαύδιος Ἰόλαος ἐν ταῖς Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι Ἀρχαλεὺς υἱὸς Φοίνικος κτίσας τὴν πόλιν ὠνόμασε τῆι Φοινικῶν γραφῆι· γὰρ 15 δεικρον γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐκ μικρῶν ὠικοδομημένον.

4 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ἰουδαία· Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ (273 F 121) ἀπὸ τῶν παιδῶν Σεμιράμιδος Ἰούδα καὶ Ἰδουμαία(?). ὡς δὲ Κλαύδιος Ἰόλαος, ἀπὸ Οὐδαίου Σπάρτων <ἐν>δὸς ἐκ Θήβης μετὰ Διονύσου ἐστρατευκότος.

5 (4) STEPH. BYZ. s.v. Λάμπη· πόλις Κρήτης, Ἀγαμέμνονος κτίσμα, 20 ἀπὸ Λάμπου τοῦ Ταρραίου. τὸ ἐθνικὸν Λαμπαῖος· Κλαύδιος δὲ Ἰόλαος Λαμπέας αὐτοῦς φησιν.

— PHILISTOS (VON NAUKRATIS?)

ΠΕΡΙ ΦΟΙΝΙΚΗΣ

No. 615.

25

789. PHILOSTRATOS

Vor Josephus
(s. I 2^a?)

ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

1 (-) a) JOSEPH. A.J. 10, 228: (Megasthenes 715 F I) καὶ Διοκλῆς

1 [τε]? Mei τὸ add. S² 2 αὐτοῖς S² αὐτοῖς v αὐτοῦ? Mei 4 εὐορμον
Berkel ἑνορμον S 5 χηλὴν Pinedo χειλὴν S <οἶον> Bergk 6 Δῶρ (Josua 17,
11) Mei δῶρα S χάριν Ddf ἄχρι S 7 Δῶρα Ddf δῶραν S 12 ὡς οὐσα
ταινία (om. R¹ del. Westermann) <καὶ οἶον> (? Mei) τῆς γῆς δεира Steph. Byz. s.v.
Γάδαιρα. καλεῖται δὲ οὕτως οἰονεὶ γῆς δεира, ὅ ἐστι τράχηλος Eust. Dion. Per. 64
13 Ἰόλαος: ἰούλιος Et, v Φοινικικαῖς Bochart φοινίκης Et 14 γραφῆι:
γλώσση Hemst 14-15 γάδειρον Hemst γάδον Et 15 ἐκ <λίθων> μικρῶν ο.ἀ.?
ὠικὸδ. <περίφραγμα> (Hesych. s.v. γάδαιρα· τὰ περιφράγματα· Φοίνικες; Plin. N.H.
4, 120 *Gadir, ita Punica lingua saepem significante*) Hemst 17 Ἰδουμαίας? Mei
'Ἰδούμα Th. Reinach κλαύδιος V λαύδιος R καιαύδιος P ἰόλαος RP ἰόλαος V
'Ἰούλιος v 18 Οὐδαίου Σπάρτων ἐνὸς Schubart, Mei λουδαίου σπάρτανος ο ἐκ-
στρατευκότος R 20 Ἰόλαος: ἰούλιος ον

δ' ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν Περσικῶν (693 F I) μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως (des Nabuchodonosor) καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς [Ἰνδικαῖς καὶ] Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπολιόρησε τὴν Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου. b) JOSEPH. 585/73 c. Aφ. I, 143 (EUSEB. ARM. p. 23, 19 K; Synekell. p. 419, 7): καὶ κατὰ ταῦτα τὴν μὲν τῶν Χαλδαίων ἀναγραφὴν ἀξιόπιστον ἠγητέον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῶν Φοινικίων (794 F I) σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρώσου (680 F 8a) λεγομένοις ἀναγέγραπται περὶ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅτι καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Φοινικὴν ἄπασαν ἐκείνος κατεστρέψατο. (144) περὶ 10 τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἱστορίαις, μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορκίας, καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ(?) τῶν Ἰνδικῶν, δι' ἧς ἀποφαίνειν πειράται. . . .

790. HERENNIUS PHILON VON BYBLOS

c. 54-142

T

15 1 (III 560) SUDA s.v. Φίλων Βύβλιος· γραμματικὸς. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἐγγύς Νέρωνος (54/68^p), καὶ παρέτεινε εἰς μακρόν· ὑπατον γοῦν Σεβήρον τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα (c. 130^p?) αὐτὸς εἰναί φησιν (F 54), ὅταν ἦγεν ἡ καὶ ὁ ἔτος, ὀλυμπιάδι δὲ † x̄ καὶ διακοσιοστῇ (101/4^p). γέγραπται δὲ αὐτῷ Περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ'. Περὶ πόλεων 20 καὶ οὐς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε βιβλία λ'. Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ (ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων)· καὶ ἄλλα.

2 a) SUDA s.v. Ἐρμῆπιος Βηρύτιος· ἀπὸ κώμης μεσογαίου· μαθητὴς Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, ὅφ' οὐ ὠικειώθη Ἐρεννίῳ Σευήρῳ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκδουλος ὢν γένος, λόγιος σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλὰ (IV). ἔγραψε καὶ Περὶ ὀνείρων. b) - s.v. 25 Παῦλος Τύριος· ῥήτωρ, γεροντὸς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον· δς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. c) - s.v. Ἡρωδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς· γραμματικὸς, υἱὸς Ἀπολλωνίου . . . τοῦ ἐπικληθέντος Δυσκόλου. γέγονε κατὰ τὸν Καί-

2 Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ LVE [Ἰνδικαῖς καὶ] Jac Ἰδικαῖς καὶ Gutschmid Ἰουδαϊκαῖς καὶ Cichorius 2-3 φοινικιαῖς S^p P φοινικιαῖς OLE Φοινικιαῖς <φησιν>? 3 τὴν om. LV 4 Ἰθωβάλου ROLV *iothabulus* Lat; cf. 783 F 7 § 156 τῶρων LV 6 ἀλλὰ Arm (?) ἄμα L 9 καὶ - ἄπασαν L Arm Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Φοινικὴν Synek 10 Φιλ. ἐν ταῖς ἱστορίαις L *die geschichte des Philostratos, wo sie die belagerung von Tyros erwähnt* Arm Φιλ. ἐν ταῖς i., ἐνθα καὶ περὶ τῆς Τύρου πολιορκίας καὶ τῶν Φοινικίων πάλαι, αἵτινες (παλαιαὶ τινες Gutschmid) ἱστορίαι φέρονται περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ Synek 11 τετάρτη (δ) L Arm Synek δευτέρα Mue ā Jac 15 βιβλίου AVFM^c 15-21 οὗτος - ἄλλα om. F 16 τῶν om. AGM μακρόν (cf. s.v. Ἐρμωγένης): Μάρκων Westermann 17-18 [αὐτὸς] - ἔταν <αὐτὸς> Mue 19 βιβλίων om. V 23 τοῦ βυβλίου om. (in lac.) A Ἐρεννίῳ Kuester ἐρεννίῳ o 24 ἔγραψε - ἰνεῖρων A^{ms}

σαρα Ἀντωνίνον τὸν καὶ Μάρκον (161-180), ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τῆν Μουσικῆν ἱστορίαν γράψαντος (IV) καὶ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου.

3 PORPHYR. *De abst.* 2, 56 (F 3a): ἡ Φοινικικὴ ἱστορία . . . ἦν Σαγχου-
νιάθων μὲν τῆι Φοινίκων γλώττη συνέγραψεν, Φίλων δὲ ὁ Βύβλιος εἰς τὴν
5 Ἑλλάδα γλώσσαν δι' ὀκτώ βιβλίων ἡρμήνευσεν. F I c. 9, 20/I.

4 SUDA s.v. Σερῆνος· ὁ καὶ Ἀθηναῖος, ὁ Αἴλιος χρηματίας· γραμματικός
(s. II°?). Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας Περὶ πόλεων καὶ τίνες ἐφ'
ἐκάστης ἔνδοξοι, βιβλία γ̄. F I7-18.

F

10

I. ΦΟΙΝΙΚΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α-Η(Θ)

(F 9-II? 30/2? 37/8? 41/2? 45? 55?).

Ā

1 (I) EUSEB. *P.E.* I, 9, 19: (14-18: die ältesten menschen kannten
keine tempel, kultbilder, götter - ausser den gestirnen -, heroen, opfer usf.) ἡ γοῦν
15 τῶν ἔθνων ἀπάντων πολυθεοῦς πλάνη μακροῖς ὕστερον αἰῶσι πέφανται, ἀρξαμένη μὲν
ἀπὸ Φοινίκων καὶ Αἰγυπτίων, διαβᾶσα δὲ ἐκ τούτων ἐπὶ τε τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ μέχρις
αὐτῶν Ἑλλήνων, ὡς καὶ τοῦτο πάλιν ἡ τῶν παλαιότατων ἱστορία κατέχει, ἦν καὶ αὐτὴν
ἐπισκέψασθαι καιρὸς ἀπὸ τῶν Φοινικικῶν ἀρξαμένους.

(20) ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σαγχουνιάθων, ἀνὴρ παλαιότατος καὶ
20 τῶν Τρωικῶν χρόνων, ὡς φασι, πρεσβύτερος, δν καὶ ἐπ' ἀκρι-
βεῖαι καὶ ἀληθεῖαι τῆς Φοινικικῆς ἱστορίας ἀποδεχθῆναι μαρ-
τυροῦσιν. Φίλων δὲ τούτου πᾶσαν τὴν συγγραφὴν - ὁ Βύβλιος,
οὐχ ὁ Ἑβραῖος - μεταβαλὼν ἀπὸ τῆς Φοινίκων γλώττης ἐπὶ τὴν
Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέδωκε. (21) μέμνηται τούτων ὁ καθ' ἡμᾶς τὴν καθ'
25 ἡμῶν πεποιημένος συσκευηὴν ἐν τετάρτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως (Porphyrios
260 F 34), ὧδε τῷ ἀνδρὶ μαρτυρῶν πρὸς λέξιν· «ἱστορεῖ δὲ τὰ περὶ Ἰουδαίων
ἀληθέστατα, ὅτι καὶ τοῖς τόποις καὶ τοῖς ὀνόμασι αὐτῶν τὰ συμφωνότατα,
Σαγχουνιάθων ὁ Βηρύτιος, εἰληφῶς τὰ ὑπομνήματα παρὰ

2 Βυβλίου Kuester βιβλίου AG(cp.) ββλία V ἑβραίου B om. I 5 ὀκτώ: ἑνέα F
I c. 9, 23 6 ὁ αἴλιος ὁ καὶ ἀθηναῖος Eudok ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίας, Ἀθηναῖος
Bernhardy 7 ἐφ' Bernhardy 8 ἐκάστης πόλεως V 15-16 ἀρξαμένη -
Αἰγυπτίων: cf. § 29; *P.E.* I, 6, I 16 δὲ A τε BO 17 τοῦτο A τούτων BO 18
φοινικικῶν B¹O φοινίκων A 19-26: F 2 § 42 19 δὲ: δὴ A παλαιότατος A
20 πρεσβύτατος A 21 φοινικικῆς O φοινικῆς A¹B ἀποδειχθῆσα B¹ ἀποδειχ-
θεῖσα B² 22 συγγραφὴν BO γραφὴν A 23 γλώττης A γλώσσης BO 24-
p. 804, 12: Th(eodoret). *Graec. aff. cur.* 2, 44 f. 24-p. 804, 10 (βασιλίδος): Euseb.
P.E. 10, 9, 11-16 (= Eus²); stand bei Ph. nicht hier (s. zu F 9-II)? 24-26
(λέξιν): γράφει τοῖσιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς καθ' ἡμῶν συσκευῆς ὁ Πορφύριος ῥήμασιν
αὐτοῖς τάδε Eus² 26 δὲ: δὴ Eus² (I) 28 σαγχουνιάθων Eus² (O) Th (stets)

Ἱερομβάλου τοῦ ἱερέως θεοῦ Ἱευώ(?), δε Ἀβιβάλωι τῷ βασιλεῖ Βηρυτίων τὴν ἱστορίαν ἀναθεῖς ὑπ' ἐκείνου καὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἐξεταστῶν τῆς ἀληθείας παρεδέχθη. οἱ δὲ τούτων χρόνοι καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν πίπτουσι χρόνων, καὶ σχεδὸν τοῖς 5 Μωσέως πλησιάζουσιν, ὡς αἱ τῶν Φοινίκης βασιλέων μηνύουσι διαδοχαί. Σαγχουινιάθων δὲ ὁ κατὰ τὴν Φοινίκων διάλεκτον φιλαλήθως πᾶσαν τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἐκ τῶν κατὰ πόλιν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγραφῶν συναγαγὼν δὴ καὶ συγγράφας ἐπὶ Σεμιράμεως γέγονεν τῆς Ἀσσυρίων 10 βασιλίδος, ἣ πρὸ τῶν Ἰλιακῶν ἢ κατ' αὐτοὺς γε τοὺς χρόνους γενέσθαι ἀναγέγραπται. τὰ δὲ τοῦ Σαγχουινιάθωνος εἰς Ἑλλάδα γλῶσσαν ἤρμηνευσεν Φίλων ὁ Βύβλιος. (22) ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς, ἀλήθειαν ὁμοῦ καὶ παλαιότητα τῷ δὴ θεολόγῳ μαρτυρήσας· ὁ δὲ προῖων οὐ τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν οὐδὲ μὴν θεοὺς τοὺς κατ' οὐρανόν, θνητοὺς δὲ ἀνδρας καὶ γυναῖκας, οὐδὲ τὸν τρόπον ἀστείου, 15 οἶους δι' ἀρετὴν ἄξιον εἶναι ἀποδέξασθαι ἢ ζηλώσαι τῆς φιλοσοφίας, φαυλότητος δὲ καὶ μοθηρίας ἀπάσης κακίαν περιβεβλημένους θεολογεῖ· καὶ μαρτυρεῖ γε τούτους αὐτοὺς ἐκείνους εἶναι τοὺς εἰσέτι καὶ νῦν θεοὺς παρὰ τοῖς πᾶσιν νουμισμένους κατὰ τε τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας. δέχου δὲ καὶ τούτων ἐκ τῶν ἐγγράφων τὰς ἀποδείξεις.

(23) ὁ δὴ Φίλων εἰς ἑννέα βίβλους τὴν πᾶσαν τοῦ Σαγχουινιά- 20 θωνος πραγματείαν διελὼν κατὰ τὸ προοίμιον τοῦ πρώτου συγγράμματος αὐτοὺς ῥήμασι προλέγει περὶ τοῦ Σαγχουινιάθωνος ταῦτα· (24) «τούτων οὕτως ἐχόντων ὁ Σαγχουινιάθων, ἀνὴρ πολυμαθῆς καὶ πολυπράγμων γενόμενος καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἀφ' οὗ τὰ πάντα 25 συνέστη, παρὰ πάντων εἰδέναι ποθῶν, πολυφροντιστικῶς ἐξεμάστευσεν τὰ Τααύτου, εἰδῶς ὅτι τῶν ὑφ' ἡλίον γεγονότων πρῶτός ἐστι Τάαυτος ὁ τῶν γραμμάτων τὴν εὑρεσιν ἐπινοήσας καὶ τῆς τῶν ὑπομνημάτων γραφῆς κατάρξας καὶ ἀπὸ τοῦδε ὥσπερ κρηπίδα βαλόμενος τοῦ λόγου, ὃν Αἰγύπτιοι μὲν ἐκάλεσαν Θωύθ, Ἀλεξανδρεῖς δὲ Θώθ, Ἑρμῆν δὲ Ἑλληνας μετέ-

1 Ἱερομβάλου B θεοῦ A θεοῦ τοῦ BO τοῦ θεοῦ Th Ἱευώ BO Eus² Ieu (so) A Iaw Th ἀβιβάλωι (cf. 783 F 1 § 117) A ἀβελβάλωι BO(Th) Ἀβεδβάλωι Nöldeke 3 ὑπέδέχθη O^{ac} ἀπέδέχθη? 6 δὲ ὁ Eus² Th δὲ Eus¹ 7 τὴν ἱστ. τὴν παλαιάν O 8 ἐν om. BO ἀναγραφῶν AEus² -γράφων B γραφῶν Th 9 δὴ A³ δὲ A^{ac} om. B Eus² 12 βίβλιος A 13 ὁ δὲ: Porphyrios? 14 τοὺς (καὶ B) κατ' οὐρανόν: cf. § 14 γυναῖκας - τρόπον om. B 16 γε AB καὶ O 17 εἶναι om. A θεοὺς BO οἶους A 18 ἐγγράφων A γραφῶν BO 19 ἑννέα: δκτώ T 3; F 3a 22-p. 805, 16: cf. F 10 § 43 22 ἀνὴρ δὲ A ἀνὴρ δὴ Mras 24 περὶ πάντων N^c DV εἰδῶς B πολυφροντιστικῶς v πολυφροντιστικῶς Ddf 25-p. 805, 1 εἰδῶς - μετέφρασαν: F 2 § 14 25 τὰ τααύτου BO ταῦτα αὐτοῦ A cf. F 2' § 14 ὅτι BO τις A ἡλίον BO ἡλίωι A 26 ἐστὶ τααυτος BO ἐστὶν οὗτος A 28 βαλόμενος AB³ βαλλ - B¹O 29 δὲ δεθωθ A

φρασαν». (25) ταῦτα εἰπὼν ἐπιμέμφεται τοῖς νεωτέροις τοῖς μετὰ ταῦτα ὡς ἂν βεβιασμένως καὶ οὐκ ἀληθῶς τοὺς περὶ θεῶν μύθους ἐπ' ἀλληγορίας καὶ φυσικὰς διηγήσεις τε καὶ θεωρίας ἀνάγουσι. λέγει δ' οὖν προῖων· (26) «ἀλλ' οἱ μὲν νεώτεροι τῶν ἱερολόγων τὰ μὲν γεγονότα πράγ-
 5 ματα ἐξ ἀρχῆς ἀπεπέμψαντο, ἀλληγορίας δὲ καὶ μύθους ἐπινοή-
 σαντες καὶ τοῖς κοσμικοῖς παθήμασι συγγένειαν πλασάμενοι
 μυστήρια κατέστησαν, καὶ πολλὸν αὐτοῖς ἐπῆγον τύφον, ὡς μὴ
 βραδύως τινὰ συνορᾶν τὰ κατ' ἀλήθειαν γινόμενα· ὁ δὲ συμβαλὼν
 τοῖς ἀπὸ τῶν ἀδύτων εὐρεθεῖσιν ἀποκρύφους Ἀμμουνέων γράμ-
 10 μασι συγχειμένοις ἃ δὴ οὐκ ἦν πᾶσι γινώριμα, τὴν μάθησιν
 ἀπάντων αὐτὸς ἤσκησε, καὶ τέλος ἐπιθείς τῇ πραγματείᾳ τὸν
 κατ' ἀρχὰς μῦθον καὶ τὰς ἀλληγορίας ἐκποδὼν ποιησάμενος,
 ἐξηνύσατο τὴν πρόθεσιν, ἕως πάλιν οἱ ἐπιγεγόμενοι ἱερεῖς
 χρόνοις ὕστερον ἠθέλησαν αὐτὴν ἀποκρύψαι καὶ εἰς τὸ μυθῶδες
 15 ἀποκαταστήσαι, ἐξ οὗ τὸ μυστικὸν ἀνεκχυπτεν οὐδέπω φθάσαν
 εἰς Ἑλληνας. (27) τούτοις ἐξῆς φησὶν· «ταῦθ' ἡμῖν εὐρηται ἐπι-
 μελῶς εἰδέναι τὰ Φοινίκων ποθοῦσι καὶ πολλὴν ἐξερευνησα-
 μένοις ὕλην, οὐχὶ τὴν παρ' Ἑλλησι· διάφωρος γὰρ αὕτη καὶ
 φιλονεικότερον ὑπ' ἐνίων μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν συντεθεῖσα». (28)
 20 καὶ μεθ' ἕτερα· «οὕτως τε ἔχειν πεπεῖσθαι ἡμῖν παρέστη,
 ὡς ἐκεῖνος γέγραφε, τὴν διαφωνίαν ὀρῶσι τὴν παρ' Ἑλλησι,
 περὶ ἧς μοι τρία πεφιλοτίμηται βιβλία τὴν ἐπιγραφὴν ἔχοντα
 Παραδόξου ἱστορίας (F I2/3)». (29) καὶ αὖθις μεθ' ἕτερα ἐπιλέγει·
 «προδιαρθρῶσαι δὲ ἀναγκαῖον πρὸς τὴν αὖθις σαφήνειαν καὶ τὴν
 25 τῶν κατὰ μέρος διάγνωσιν, ὅτι οἱ παλαιάτατοι τῶν βαρβάρων,
 ἐξαιρέτως δὲ Φοινικὲς τε καὶ Αἰγύπτιοι, παρ' ὧν καὶ οἱ λοιποὶ
 παρέλαβον ἄνθρωποι, θεοὺς ἐνόμιζον μεγίστους τοὺς τὰ πρὸς
 τὴν βιωτικὴν χρεῖαν εὐρόντας ἢ καὶ κατὰ τι εὐ ποιήσαντας τὰ

1-16: cf. F 2 § 39-41 1 τοῖς - ταῦτα BO τοῖς μετὰ ταῦτα νεωτέροις A [τοῖς νεώτεροις] (doch s. lin. 13/6)? 2 καὶ (vor φυσικὰς) om. BO 4 νεώτεροι Jac -τατοι ο 5 δὲ om. A 5-6 ἐπενοήσαντο BO 7 τύφον A τὸν τύφον BO 8 τινὰς A γινόμενα O ὁ δὲ: i.e. Sanchuniathon 8-25 συμβαλὼν - βαρβάρων om. B 9 ἀμμουνέων O -οῦσων A -αίων Mgras 13 ἐπιγινόμενοι A 17 πολλὰ O 17-18 ἐξερευνησάμενος A 18 ὕλην, <πλὴν (ο. ἀλλ')> οὐχί? 21 ἦν διαφωνίαν A 22 περὶ ἧς A παρ' οἷς O 24-p. 806, 5: cf. Theodoret. *Graec. aff. cur.* 3, 25: καὶ τὸν Κρόνον ἄνθρωπον εἶναι Σαρχωνιάθων ἔφησε καὶ γυναῖκα τὴν Πέαν τὴν ἐκείνου ὁμόζυγα, καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν ἐκείνων γε παῖδας, εἶτα εὐεργεσιῶν τιῶν ἄρξαντας καὶ δεξαμένους τοῦ βίου τὸ τέλος, θείας παρὰ Φοινίκων ἀξιοθῆναι τιμῆς, καὶ θεοὺς ἀναγορευθῆναι, καὶ βωμοῖς καὶ θυσίαις καὶ ἐτησίοις τιμηθῆναι δημοβοινίαις. 24 αὖθις O αὐτὴν A 25 παλαιάτατοι A -ότατοι O 27 μεγίστους BO καὶ μέγιστον A τοὺς τὰ A τοὺς τί BO

ἔθνη· εὐεργέτας τε τούτους καὶ πολλῶν αἰτίους ἀγαθῶν ἡγούμενοι ὡς θεοὺς προσεκύβουν, καὶ εἰς τὸ χρεῶν μεταστάντας ναοὺς κατασκευασάμενοι στήλας τε καὶ ῥάβδους ἀφιέρουν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, καὶ ταῦτα μεγάλως σεβόμενοι καὶ ἑορτὰς 5 ἔνεμον αὐτοῖς τὰς μεγίστας Φοινίκεις, ἐξαιρέτως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σφετέρων βασιλέων τοῖς κοσμικοῖς στοιχείοις καὶ τισι τῶν νομιζομένων θεῶν τὰς ὀνομασίας ἐπέθεσαν· φυσικοὺς δὲ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς λοιποὺς πλανήτας ἀστέρας καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ τούτοις συναφῆ θεοὺς μόνους ἐγίνωσκον, ὡστ' 10 αὐτοῖς τοὺς μὲν θνητοὺς τοὺς δὲ ἀθανάτους θεοὺς εἶναι».

2 (2) EUSEB. P.E. I, 9, 30-10, 42: ταῦτα (F I) κατὰ τὸ προοίμιον ὁ Φίλων διαστειλάμενος ἐξῆς ἀπάρχεται τῆς τοῦ Σαγχουινιάθωνος ἑρμηνείας, ὧδὲ πως τὴν Φοινικικὴν ἐκτιθέμενος θεολογίαν·

15 (10) τὴν τῶν ὄλων ἀρχὴν ὑποτίθεται ἀέρα ζοφώδη καὶ πνευματώδη ἢ πνοὴν ἀέρος ζοφώδους καὶ χάος θολερὸν ἐρεβῶδες· ταῦτα δὲ εἶναι ἄπειρα καὶ διὰ πολὺν αἰῶνα μὴ ἔχειν πέρας. «ὅτε δέ» φησὶν «ἡράσθη τὸ πνεῦμα τῶν ἰδίων ἀρχῶν, καὶ ἐγένετο σύγκρασις, ἡ πλοκὴ ἐκείνη ἐκλήθη Πόθος· αὕτη δὲ ἀρχὴ κτίσεως ἀπάντων· αὐτὸ δὲ οὐκ ἐγίνωσκε 20 τὴν αὐτοῦ κτίσιν. καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ συμπλοκῆς τοῦ πνεύματος ἐγένετο Μῶτ. τοῦτό τινές φασιν ἰλύν, οἱ δὲ ὕδατώδους μίξεως σῆψιν. καὶ ἐκ ταύτης ἐγένετο πᾶσα σπορὰ κτίσεως καὶ γένεσις τῶν ὄλων. (2) ἦν δὲ τινα ζῶια οὐκ ἔχοντα αἴσθησιν, ἐξ ὧν ἐγένετο ζῶια νοερά· καὶ ἐκλήθη Ζοφασημίν, τοῦτ' ἔστιν οὐρα- 25 νοῦ κατόπται. καὶ ἀνεπλάσθη ὁμοίως ὠιοῦ σχήματι. καὶ ἐξέλαμψε Μῶτ, ἡλιός τε καὶ σελήνη ἀστέρες τε καὶ ἄστρα μεγάλα».

(3) τοιαύτη μὲν αὐτῶν ἡ κοσμογονία, ἀντικρυς ἀθεότητα εἰσάγουσα· ἴδωμεν δὲ ἐξῆς, ὡς καὶ τὴν ζωιογονίαν ὑποστῆναι λέγει. φησὶν οὖν· (4) «καὶ τοῦ ἀέρος διαυγάσαντος, διὰ πύρωσιν καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς 30 γῆς ἐγένετο πνεύματα καὶ νέφη καὶ οὐρανίων ὑδάτων μέγισται καταφοραὶ καὶ χύσεις. καὶ ἐπειδὴ διεκρίθη καὶ τοῦ ἰδίου τόπου

2 μεταστάντας Wyttenbach καταστάντας ABO 3 κατασκευασάμενοι A μετασκευασάμενοι BO 4 ταύτας BO 7 ἐπέθεσαν O προέθεσαν (-θέασαν A¹) A^o ἐτίθεσαν B προσέθησαν M¹ 7-10: P.E. I, 9, 5 ἔχεις δὲ καὶ ἐν τῇ Φοινικικῇ θεολογίᾳ, ὡς ἄρα Φοινικίων οἱ πῶτοι φυσικοὶ ἥλιον - θεοὺς μόνους (A μόνον BO) ἐγίνωσκον (weiter zu p. 807, 11-14) 7 δὲ om. A 13 φοινικὴν A¹ 15 ὑποτίθεται (scil. Σαγχουινιάθων) AB ὑποτίθενται O 16 ζοφώδη O 17 ὅτε AB ὅτι O 21 Μῶτ om. A φασιν om. A ὕδατώδη O 24 ζωφασημιν (so) A Ζωφασημίν Clemen 24-25 ἐξ οὐρανοῦ O 26 σελήνη: μήνη B 27 αὐτῶι A κοσμογένεια A¹ 30 ὕδάτων om. BO

διεχωρίσθη διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πύρωσιν, καὶ πάλιν συνήντησε πάντα ἐν ἀέρι τάδε τοῖσδε, καὶ συνέρραξαν, βρονταὶ τε ἀπετελέσθησαν καὶ ἀστραπαί, καὶ πρὸς τὸν πάταγον τῶν βροντῶν τὰ προγεγραμμένα νοερά ζωια ἐγρηγόρησεν, καὶ πρὸς τὸν ἦχον ἐπτύρη, καὶ ἐκινήθη ἐν τε γῆι καὶ θαλάσσει ἄρρεν καὶ θῆλυ». (5) τοιαύτη αὐτοῖς καὶ ἡ ζωιογονία. τούτοις ἐξῆς ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἐπιφέρει λέγων· «ταῦθ' ἠυρέθη ἐν τῇ κοσμογονίαι γεγραμμένα Τααύτου καὶ τοῖς ἐκείνου ὑπομνήμασιν ἐκ τε στοχασμῶν καὶ τεκμηρίων, ὧν ἑώρακεν αὐτοῦ ἡ διάνοια καὶ ἡῦρε καὶ ἡμῖν ἐφώτισεν».

10 (6) ἐξῆς τούτοις ὀνόματα τῶν ἀνέμων εἰπὼν Νότου καὶ Βορέου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλέγει· «ἀλλ' οὗτοί γε πρῶτοι ἀφιέρωσαν τὰ τῆς γῆς βλαστήματα, καὶ θεοὺς ἐνόμισαν, καὶ προσεκύνουν ταῦτα, ἀφ' ὧν αὐτοὶ τε διεγένοντο καὶ οἱ ἐπόμενοι καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν πάντες, καὶ χοᾶς καὶ ἐπιθύσεις ἐποίουν». «ἔλεον δὲ καὶ οἰκτρον καὶ

15 κλαυθμὸν βλαστήματι γῆς ἀπιόντι καθιέρουν, καὶ γενέσει ζώιων ἐκ γῆς πρώτη καὶ τῇ ἐξ ἀλλήλων καὶ τελευταίῃ, καθ' ἣν τοῦ ζῆν ἀπήρχοντο»· καὶ ἐπιλέγει· «αὐταὶ δ' ἦσαν αἱ ἐπίνοιαὶ τῆς προσκυνήσεως ὁμοίαι τῇ αὐτῶν ἀσθeneίαι καὶ ψυχῆς <ἔτι> ἀτολμία». (7) εἰτά φησι γεγενῆσθαι ἐκ τοῦ Κολπία ἀνέμου καὶ γυναικὸς

20 Βάου (τοῦτο δὲ νύκτα ἐρμηνεύει) Αἰῶνα καὶ Πρωτόγονον θνητοὺς ἄνδρας οὕτω καλουμένους· εὐρεῖν δὲ τὸν Αἰῶνα τὴν ἀπὸ δένδρων τροφήν. ἐκ τούτων τοὺς γενομένους κληθῆναι Γένος καὶ Γενεάν, καὶ οἰκῆσαι τὴν Φοινίκην· αὐχμῶν δὲ γενομένων, τὰς χεῖρας ὀρέγειν εἰς οὐρανὸν πρὸς τὸν ἥλιον· «τοῦτον γάρ (φησὶν) θεὸν ἐνόμιζον μόνον οὐρανοῦ κύριον Βεελσάμην καλοῦν-

25 τες, ὃ ἐστὶ παρὰ Φοίνιξι κύριος οὐρανοῦ, Ζεὺς δὲ παρ' Ἑλλησιν»· (8) μετὰ δὲ ταῦτα πλάνην Ἑλλησιν αἰτιᾶται λέγων· «οὐ γὰρ ματαίως αὐτὰ πολλαχῶς διεστειλάμεθα, ἀλλὰ πρὸς τὰς αὐθις παρεκδοχὰς τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ὀνομάτων, ἅπερ οἱ Ἑλληνες

1 ἐχωρίσθη A 1-2 πάντα σ. πάλιν O 2 ἀέρι BO ἀκαρῆ A ἀκαρεῖ H° 4 νοερά om. BO ἐγρηγόρησαν O 5 ἐπτύρη καὶ om. B 6 συγγραφεὺς: i.e. Σαγχρονιάθων 7 τααύτου BO τὰ αὐτοῦ A 8 ἐκείνου BO αὐτοῦ A 10 βορέα A 11-17 οὗτοι: scil. οἱ παλαίτατοι; cf. P.E. I, 9, 5 (s. zu p. 806, 7-10 = Eus²) καὶ δι τούτοις οἱ παλαίτατοι τὰ (om. A) τῆς γῆς ἀφιέρωσαν βλαστήματα - ἀπήρχοντο. αὐταὶ - ἀτολμία. ταῦτα καὶ ἡ Φοινίκων γραφή, ὡς ἐξῆς ἀποδειχθήσεται 13 αὐτοὶ καὶ Eus² (A) διεγίνοντο A Eus² 14 ἐπιθύσεις Eus² (A) ἐποίουν: ἐτέλουν (ἔπε- O) Eus² 14-17 ἔλεον - ἀπήρχοντο om. Eus¹ 15 βλαστήματι BO καὶ βλαστήματα A 18 <ἔτι> Eus² 20 βάου (Βάουτ Bochart) τοῦτο BO βᾶ αὐτοῦ τι A θνητοὺς BO ητοὺς A 21 ἀπὸ τῶν BO 22 γενομένους A γεννωμένους BO (richtig?) κληθῆναι: καὶ A 23 ὀρέγειν εἰς οὐρανὸν B ὀρ. πρὸς οὐ. O εἰς οὐρανοὺς ὀρ. A 24 βεελσάμην A -μῆν BO; cf. Plaut. Poem. 1027 26 δὲ om. BO 27 αὐθις BO εὐθεῖς A

ἀγνοήσαντες ἄλλως ἐξεδέξαντο, πλανηθέντες τῆι ἀμφοβολίαι τῆς μεταφράσεως». (9) ἐξῆς φησιν ἀπὸ Γένους Αἰώνος καὶ Πρωτογόνου γεννηθῆναι αὐτὸς παῖδας θνητοῦς, οἷς εἶναι ὀνόματα Φῶς καὶ Πῦρ καὶ Φλόξ· οὗτοι (φησὶν) ἐκ παρατριβῆς ξύλων εὗρον πῦρ, καὶ τὴν χρῆσιν ἐδίδαξαν. υἱοὺς δὲ 5 ἐγέννησαν οὗτοι μεγέθει τε καὶ ὑπεροχῇ κρείσσονας, ὧν τὰ ὀνόματα τοῖς ὄρεσιν ἐπετέθη ὧν ἐκράτησαν, ὡς ἐξ αὐτῶν κληθῆναι τὸ Κάσσιον καὶ τὸν Λίβανον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον καὶ τὸ Βραθύ. ἐκ τούτων (φησὶν) ἐγεννήθησαν Σαμηροῦμος, ὁ καὶ Ὑψουράνιος, <καὶ Οὖσῳς>· ἀπὸ μητέρων δὲ (φησὶν) ἐχρημάτιζον, τῶν τότε γυναικῶν ἀνέδην μισογμένων οἷς ἂν ἐντύχοιεν. (10) 10 εἰτά φησι τὸν Ὑψουράνιον οἰκῆσαι Τύρον, καλύβας τε ἐπινοῆσαι ἀπὸ καλάμων καὶ θρύων καὶ παπύρου· στασιάσαι δὲ πρὸς τὸν ἀδελφὸν Οὖσῳν, ὃς σκέπη τῷ σώματι πρῶτος ἐκ δερμάτων ὧν ἴσχυσε συλλαβεῖν θηρίων εὖρε. ῥαγδαίων δὲ γενομένων ὄμβρων καὶ πνευμάτων, παρατριβέντα τὰ ἐν τῇ Τύρῳ δένδρα πῦρ ἀνάψαι, καὶ τὴν αὐτὴν ὕλην καταφλέξει· δένδρου δὲ λαβόμενον τὸν Οὖσῳν 15 καὶ ἀποκλαδεύσαντα πρῶτον τολμῆσαι εἰς θάλασσαν ἐμβῆναι· ἀνιερωσαι δὲ δύο στήλας Πυρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ προσκυνῆσαι αἰμά τε σπένδειν αὐταῖς ἐξ ὧν ἤγρευε θηρίων. τούτων δὲ τελευτησάντων, τοὺς ἀπολειφθέντας φησὶ ῥάβδους αὐτοῖς ἀφιερῶσαι, καὶ τὰς στήλας προσκυνεῖν, καὶ τούτοις ἑορτὰς ἄγειν κατ' ἔτος. (11) χρόνους δὲ ὕστερον πολλοὺς ἀπὸ τῆς Ὑψουρανίου γενεᾶς γενέσθαι 20 Ἀγρέα καὶ Ἀλιέα τοὺς ἀλιείας καὶ ἄγρας εὐρετάς, ἐξ ὧν κληθῆναι ἀγρευτάς καὶ ἀλιεῖς. ἐξ ὧν γενέσθαι δύο ἀδελφοὺς σιδήρου εὐρετάς καὶ τῆς τούτου ἐργασίας, ὧν θάτερον τὸν Χουσῶρ λόγους ἀσκῆσαι καὶ ἐπωιδὰς καὶ μαντείας. εἶναι δὲ τοῦτον τὸν Ἥφαιστον, εὐρεῖν δὲ καὶ ἄγκιστρον καὶ δέλεαρ καὶ ὀρμιάν καὶ σχεδῖαν, πρῶτόν τε πάντων ἀνθρώπων πλεῦσαι. διὸ καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν μετὰ 25 θάνατον ἐσεβάσθησαν. καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν καὶ Δία Μειλίχιον· οἱ δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοίχους φασὶν ἐπινοῆσαι ἐκ πλίνθων. (12) μετὰ ταῦτα ἐκ τοῦ γένους τούτων γενέσθαι νεανίας δύο, καλεῖσθαι δὲ αὐτῶν τὸν μὲν Τεχνίτην. τὸν δὲ Γήινον Αὐτόχθονα· οὗτοι ἐπενόησαν τῷ πηλῷ τῆς πλίνθου συμμιγνύειν

1 ἐξελέξαντο A 2 γένους Clemen, Mrs 4 εὗρον ἐκ π. ξ. πῦρ A 6 κάσσιον BO κάσιον A 7 καὶ τὸν Ἀντιλίβανον om. A 7-9 Ἀντιλίβανον - γυναικῶν om. B 7-8 ἐγεννήθησαν μημηροῦμος (so!) A ἐγεννήθη σαμηροῦμος O ἐγεννήθη Σαμηροῦμος Bochart 8 ὁ καὶ AO <καὶ Οὖσῳς> Ddf 9 ἐχρημάτιζον τῶν B(?) O ἐχρημάτιζοντο A ἀνέδην v ἀνάδην ABO ἂν om. A 10 τὸν - Τύρον om. B 11 θρίων B(?) παπύρου A -ρων BO οὖσῳν AO οὖσῳν B 12 τῷ σώματι om. A πρῶτος A πρῶτον B om. O 14 αὐτῶν A αὐτόθι BO λαβομένου A Οὖσῳν: οὖσῳνα B^c 15 θάλατταν A 15-16 τε δύο A 20 ἀλιείας καὶ ἄγρας AB^c ἀγρείας καὶ ἄγρας O 21 ἐξ οὗ O 22 χουσῶρ BO(?) χρυσῶρ A: cf. 784 F 4 ἀσκήσεως A 23 εἶναι - ὀνομάζεται p. 809, 4 om. B εὐρεῖν δὲ (om. καὶ) ἄ. A 24 τε A δὲ O 25 Δία μειλίχιον O διαμίχιον A 25-26 τὸν ἀδελφὸν Clemen 26 αὐτοῦ O αὐτῶν A 27 νεανίας O γενεᾶς AH 28 συμμιγνύειν O -νυσιν A

φορυτόν, καὶ τῷ ἡλίῳ αὐτὰς τερσαίνειν· ἀλλὰ καὶ στέγας ἐξεύρον. ἀπὸ τούτων ἐγένοντο ἕτεροι, ὧν ὁ μὲν Ἄγρὸς ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ Ἄγροῦ ἤρωσ ἢ Ἀγρότης, οὗ καὶ ξόανον εἶναι μάλα σεβάσμιον καὶ ναὸν ζυγοφορούμενον ἐν Φοινίκη· παρὰ δὲ Βυβλίους ἐξαίρετως θεῶν ὁ μέγιστος ὀνομάζεται. (13) ἐπενόησαν δὲ οὗτοι αὐτὰς προστιθέναι τοῖς οἴκοις καὶ περιβόλους καὶ σπήλαια. ἐκ τούτων ἀγρόται καὶ κυνηγοί. οὗτοι δὲ καὶ Ἀλῆται καὶ Τιτᾶνες καλοῦνται. ἀπὸ τούτων γενέσθαι Ἄμμνον καὶ Μάγον, οἱ κατέδειξαν κώμας καὶ ποιμένας. ἀπὸ τούτων γενέσθαι Μισῶρ καὶ Συδύκ, τουτέστιν εὐλυτον καὶ δίκαιον. οὗτοι τὴν τοῦ ἀλδὸς χρῆσιν εὔρον. (14) ἀπὸ Μισῶρ Τάαυτος, ὃς εὔρε τὴν τῶν πρώτων στοιχείων γραφὴν, ὃν Αἰγύπτιοι μὲν Θωούθ, Ἀλεξανδρεῖς δὲ Θώθ, Ἕλληγες δὲ Ἐρμῆν ἐκάλεσαν. ἐκ δὲ τοῦ Συδύκ Διόσκουροι ἢ Κάβειροι ἢ Κορύβαντες ἢ Σαμοθραῖκες· οὗτοι (φησί) πρώτοι πλοῖον εὔρον. ἐκ τούτων γεγόνασιν ἕτεροι, οἱ καὶ βοτάνας εὔρον καὶ τὴν τῶν δακετῶν ἴασιν καὶ ἐπιωιδάς.

(15) κατὰ τούτους γίνεται τις Ἐλιοῦν καλούμενος Ὑψιστος καὶ θήλεια λεγομένη Βηρούθ, οἱ καὶ κατὰικουν περὶ Βύβλον. ἐξ ὧν γεννᾶται Ἐπίγειος Αὐτόχθων, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Οὐρανόν, ὡς ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς στοιχεῖον δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους ὀνομάζειν οὐρανόν. γεννᾶται δὲ τούτῳ ἀδελφὴ ἐκ τῶν προειρημένων, ἣ καὶ ἐκλήθη Γῆ· καὶ διὰ τὸ κάλλος ἀπ' αὐτῆς (φησί) ἐκάλεσαν τὴν ὀμώνυμον γῆν. ὁ δὲ τούτων πατὴρ ὁ Ὑψιστος ἐν συμβολῇ θηρίων(?) τελευτήσας ἀφιερῶθη, ὧι χοὰς καὶ θυσίας οἱ παῖδες ἐτέλεσαν. (16) παραλαβὼν δὲ ὁ Οὐρανὸς τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν ἀγεται πρὸς γάμον τὴν ἀδελφὴν Γῆν, καὶ ποιεῖται ἐξ αὐτῆς παιῖδας τέσσαρας· Ἥλον τὸν καὶ Κρόνον καὶ Βαίτυλον καὶ Δαγῶν (ὃς ἐστὶ Σίτων) καὶ Ἀτλαντα. καὶ ἐξ ἄλλων δὲ γαμετῶν ὁ Οὐρανὸς πολλὴν ἔσχε γενεάν· διὸ χαλεπαίνουσα ἡ Γῆ τὸν Οὐρανὸν ζηλοτυποῦσα ἐκάκιζεν, ὡς καὶ διαστῆναι ἀλλήλων. (17) ὁ δὲ Οὐρανὸς ἀποχωρήσας αὐτῆς, μετὰ βίας ὅτε καὶ ἐβούλετο ἐπιῶν καὶ πλησιάζων αὐτῇ,

2 ἀγροῦ ἤρωσ AO ἀγροῦήρωσ NV (ν νοτ Mras) ἀγρότης O ἀβρότης A
 4 βιβλίους A 5 περιβόλους AO -λα.α B 7 ποιμένας A ποιμνια B (O fehlt)
 8 μισῶρ A μείσωρα B (O unleserlich) συδύκ A συδέκ G (O unleserlich) σεδέκ
 B; cf. § 25; 38 9 μισῶρ A μείσωρ B G (O zerstört) 9-11 Τάαυτος - ἐκάλε-
 σαν: F I § 24 9 οὐ τάαυτος BO οὔτος αὐτός A ὁ Τάαυτος Mras οὐν T. ? s. zu
 p. 804, 25 10 θωούθ A θωῶρ BO ἄλ. δὲ θώθ BO om. A 11 τοῦ om. A
 συδύκ A συδέκ BO κάβειροι A κορύβαντες A κύρβαντες BO (richtig?) 13
 δακετῶν AB δεκάτων O 14 ἐλιοῦν A ἐλιούμ (ἐλ. V) O (N) ἐνούμ B 15 βηρούθ
 BO βουθ A βίβλον A βέβλον B¹ 15-16 ἐπίγειος αὐτόχθων (cf. § 12) A ἐπ. ἢ αὐ. BO
 16-17: ὃν ὕστερον <δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους> ἐκ. Οὐρανόν, ὡς - στοιχεῖον [δι' ὑ.τ.κ.]
 19-20 ἐν συμβολῇ A ἐν (ἐκ B²) συμβολῆς B ἐν συμβολαῖς O 20 θηρίων BO αἰψῶν
 (so) A οἱ om. B (O unleserlich) 21 ἄγε· B² 22 ἦλον A Ἰον BO 23
 βαίτυλον O βέτυλον B β. . τυλον (rasur) A 23-24 γαμετῶν BO γενετῶν A 25
 ἐκάκιζεν BO κακίζειν A κακίζει Mras 26 ἐπιῶν A^o ἐστιῶν B¹ ἐστιῶν B²

πάλιν ἀπηλλάττετο· ἐπιχειρεῖν δὲ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς παῖδας διαφθεῖρειν,
 τὴν δὲ Γῆν ἀμύνασθαι πολλάκις, συμμαχίαν αὐτῇ συλλεξαμένην. εἰς ἄνδρας δὲ
 προελθὼν ὁ Κρόνος, Ἑρμῆϊ τῷ τρισεμγίστῳ συμβούλῳ καὶ βοηθῷ χρώ-
 μενος – οὗτος γὰρ ἦν αὐτῷ γραμματεὺς – τὸν πατέρα Οὐρανὸν ἀμύνεται τιμω-
 5 ρῶν τῇ μητρὶ. (18) Κρόνῳ δὲ γίνονται παῖδες Περσεφόνη καὶ Ἀθηνᾶ.
 ἡ μὲν οὖν πρώτη παρθένος ἔτελεύτα, τῆς δὲ Ἀθηνᾶς γνώμη καὶ Ἑρμοῦ κατ-
 σεσκεύασε Κρόνος ἐκ σιδήρου ἄρπην καὶ δόρυ. εἶτα ὁ Ἑρμῆς τοῖς τοῦ Κρόνου
 συμμάχοις λόγους μαγείας διαλεχθεὶς πόθον ἐνεποίησε τῆς κατὰ τοῦ Οὐρανοῦ
 μάχης ὑπὲρ τῆς Γῆς· καὶ οὕτως Κρόνος τὸν Οὐρανὸν πολέμῳ συμβαλὼν τῆς
 10 ἀρχῆς ἤλασε, καὶ τὴν βασιλείαν διεδέξατο. ἕάλω δὲ ἐν τῇ μάχῃ καὶ ἡ ἑτέραστος
 τοῦ Οὐρανοῦ σύγκριτος ἐγκύμων οὔσα, ἦν ἐκδίδωσιν ὁ Κρόνος Δαγῶνι πρὸς
 γάμον· τίκτει δὲ παρὰ τούτῳ ὁ κατὰ γαστρὸς ἐξ Οὐρανοῦ ἔφερον, ὁ καὶ ἐκάλεσε
 Δημαροῦν. (19) ἐπὶ τούτοις ὁ Κρόνος τεῖχος περιβάλλει τῇ ἑαυτοῦ οἰκίῃσει,
 καὶ πόλιν πρώτῃν κτίζει τὴν ἐπὶ Φοινίκης Βύβλον. (20) μετὰ ταῦτα τὸν
 15 ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Ἄτλαντα ὑπονόησας ὁ Κρόνος μετὰ γνώμης τοῦ Ἑρμοῦ εἰς
 βάθος γῆς ἐμβαλὼν κατέχρωσε. κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον οἱ ἀπὸ τῶν Διοσκούρων
 σχεδιάς καὶ πλοῖα συνθέντες ἐπλευσαν, καὶ ἐκρίφεντες κατὰ τὸ Κάσιον ὄρος
 ναὸν αὐτόθι ἀφιέρωσαν. οἱ δὲ σύμμαχοι Ἥλου τοῦ Κρόνου Ἐλωεῖμ ἐπεκλή-
 θησαν, ὡς ἂν Κρόνιοι οὗτοι ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἐπὶ Κρόνου. (21) Κρόνος δὲ
 20 οἶδν ἔχων Σάδιδον ἰδίῳ αὐτὸν σιδήρῳ διεχρήσατο δι' ὑπονοίας αὐτὸν ἐσχηκώς,
 καὶ τῆς ψυχῆς αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς γενόμενος ἐστέρησεν· ὡσαύτως καὶ θυγα-
 τρὸς ἰδίας τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμεν, ὡς πάντας ἐκπεπλήχθαι θεοὺς τὴν Κρόνου
 γνώμην. (22) χρόνου δὲ προϊόντος Οὐρανὸς ἐν φυγῇ τυγχάνων θυγατέρα
 αὐτοῦ παρθένον Ἀστάρτην μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν αὐτῆς δύο Ῥέας καὶ Διώνης,
 25 δόλωι τὸν Κρόνον ἀνελεῖν ὑποπέμπει, ἃς καὶ ἑλὼν ὁ Κρόνος κουριδίας γαμετὰς
 ἀδελφὰς οὔσας ἐποίησατο. (23) γνοὺς δὲ Οὐρανὸς ἐπιστρατεύει κατὰ τοῦ
 Κρόνου Εἰμαρμένην καὶ Ὠραν μεθ' ἑτέρων συμμάχων, καὶ ταύτας ἐξοικειω-
 σάμενος ὁ Κρόνος παρ' ἑαυτῶι κατέσχευεν. ἔτι δὲ (φησὶν) ἐπενόησε θεὸς Οὐρανὸς
 βαιτύλια, λίθους ἐμψύχους μηχανησάμενος. (24) Κρόνῳ δὲ ἐγένοντο ἀπὸ

1 ἀπηλλάσσετο A ἐπιχειρεῖν A ἐπεχειρεῖ BO 2 αὐτῇ O 3 ἔρμει A
 4 αὐτῷ AO αὐτοῦ B ἀμύνεται om. A 6 οὖν om. O τελευταῖ A Ἀθηνᾶς –
 Ἑρμοῦ BO μετὰ γνώμης καὶ μετὰ ἔρμου A 8 πότον B τοῖς κατὰ B κατὰ τοῦ
 οὐρανοῦ A κατ' οὐρανὸν BO 9 ὑπὲρ γῆς A οὕτω(ς) B(O) οὗτος A πολεμῶν A
 10 ἕάλω δὲ καὶ ἐν τ.μ. A 11-12 δαγῶνι πρὸς γάμον A πρὸς (εἰς O) γάμον τῷ
 δαγῶν BO 13 δημαροῦν BIO διμάρου A; cf. § 27/8; 31 τῇ om. O 14 πόλιν
 πρώτῃν A πρ. π. BO φοινίκης A –κη BO βύβλον O βίβλον A βέβλον B
 17 συνθέντες AB σύνθετα O κατὰ BO περὶ A 18-23 οἱ δὲ – γνώμην om. B
 18 ἦλου A ἴλου O ἔλωειμ ἐπεκλήθησαν O ἔλωι μετεβλήθησαν A 19 ἦσαν v εἶψαν
 Schwartz 21 γινόμενος A 22 ἐκπεπλήσθαι A χρόνου A χρόνου BO 24
 βέα(v) καὶ διώνη(v) A^c (m. 1) 27-28 οἰκειωσάμενος B 28 ὁ om. A

- 'Αστάρτης θυγατέρες ἑπτὰ Τιτανίδες ἢ 'Αρτέμιδες. καὶ πάλιν τῶι αὐτῶι γίνονται ἀπὸ 'Ρέας παῖδες ἑπτὰ, ὧν ὁ νεώτατος ἅμα τῆι γενέσει ἀφιερῶθη· καὶ ἀπὸ Διώνης θήλειαι * *, καὶ ἀπὸ 'Αστάρτης πάλιν ἄρρενες δύο, Πόθος καὶ 'Ερωσ. (25) ὁ δὲ Δαγῶν ἐπειδὴ εὖρε σίτον καὶ ἄροτρον, ἐκλήθη Ζεὺς 5 'Αρότριος. Συδύκωι δὲ τῶι λεγομένωι δικαίωι μία τῶν Τιτανίδων συνελθοῦσα γενναῖ τὸν 'Ασκληπιόν. (26) ἐγεννήθησαν δὲ καὶ ἐν Περαιαί Κρόνωι τρεῖς παῖδες, Κρόνος ὁμῶνυμος τῶι πατρὶ καὶ Ζεὺς Βῆλος καὶ 'Απόλλων. κατὰ τούτους γίνονται Πόντος καὶ Τυφῶν καὶ Νηρεὺς πατὴρ Πόντου, Βήλου δὲ παῖς. (27) ἀπὸ δὲ τοῦ Πόντου γίνεται Σιδῶν, ἢ καθ' ὑπερβολὴν εὐφωσίας πρώτη 10 ὕμνον ὠιδῆς εὖρε, καὶ Ποσειδῶν. τῶι δὲ Δημαροῦντι γίνεται Μέλκαθρος ὁ καὶ 'Ηρακλῆς. (28) εἶτα πάλιν Οὐρανὸς πολεμεῖ Πόντῳ, καὶ ἀποστάς Δημαροῦντι † προστίθεται ἔπεισί τε Πόντῳ ὁ Δημαροῦς, τροποῦται δὲ αὐτὸν ὁ Πόντος· ὁ δὲ Δημαροῦς φυγῆς θυσίαν ἠῤῥατο. (29) ἔπει δὲ τριακοστῶι δευτέρῳ τῆς ἑαυτοῦ κρατήσεως καὶ βασιλείας ὁ 'Ηλος (τοῦτ' ἐστὶν ὁ Κρόνος) 15 Οὐρανὸν τὸν πατέρα λοχῆσας ἐν τόπῳ τινὶ μεσογειῶι καὶ λαβῶν ὑποχείριον ἐκτέμνει αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα σύνεγγυς πηγῶν τε καὶ ποταμῶν, ἐνθα ἀφιερῶθη Οὐρανός, καὶ ἀπρητίσθη αὐτοῦ τὸ πνεῦμα, καὶ ἀπέσταξεν αὐτοῦ τὸ αἷμα τῶν αἰδοίων εἰς τὰς πηγὰς καὶ τῶν ποταμῶν τὰ ὕδατα· καὶ μέχρι τούτου δείκνυται τὸ χωρίον.
- 20 (30) τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ τοῦ Κρόνου, καὶ τοιαῦτά γε τὰ σεμνὰ τοῦ παρ' 'Ελλῆσι βοωμένου βίου τῶν ἐπὶ Κρόνου, οὓς καὶ φασὶ γεγονέναι πρῶτον χρυσεὸν τε γένος μερόπων ἀνθρώπων, τῆς μακαριζομένης ἐκείνης τῶν παλαιῶν εὐδαιμονίας. πάλιν δὲ ὁ συγγραφεὺς τούτοις μεθ' ἕτερα ἐπιφέρει λέγων·
- (31) «'Αστάρτη δὲ ἡ μεγίστη καὶ Ζεὺς Δημαροῦς καὶ 'Αδωδος 25 βασιλεὺς θεῶν ἐβασίλευον τῆς χώρας Κρόνου γνῶμηι. ἡ δὲ 'Αστάρτη ἐπέθηκε τῆι ἰδίῳι κεφαλῆι βασιλείας παράσημον

1-2 θυγατέρας - 'Ρέας om. BO 3 * * (zahl und namen?) Jac 5 συδύκωι A
 συδὲκ O sedek B; cf. § 13 6 περαιαί A (Steph. Byz. s.v.?) τῆι περαιαί BO 7
 Ζεὺς Βῆλος: P.E. 3, 10, 20 Φοινίκων μὲν οὖν οἱ πρῶτοι θεολόγοι, ὡς ἐν τῶι πρῶτῳ
 συγγράμματι παρεστήσαμεν, τὸν Δία παῖδα Κρόνου θνητὸν ἀπὸ θνητοῦ γενόμενον, ἄνδρα
 Φοινίκα τὸ γένος, ἀπεμνημόνευον 8 βήλου δὲ παῖς A om. BO 9 σιδῶν, ἢ BO
 σιδῶνη A 10 διμαροῦντι (auch v. 11/2) A μέλκαθρος A μέλκαρθος BO 11-12
 ἀποστάς Δημαροῦς (αὐτῶι)? 12-13 ἔπεισί - Πόντος om. A 13 δὲ A τε BO
 διμαροῦς A 13 ἠῤῥατο O ἔπει AB² ἔπει B¹O 14 Ἥλος BO 15 περιτέμνει
 λοχῆσας A 15-16 μεσογειῶι - αὐτοῦ om. A περιτέμνει λοχῆσας ἐν τόπῳ τινὶ τὰ
 αἰδοῖα AH 17 πνεῦμα A αἷμα BGDV (O unleserlich) 20-23 εὐδαιμονίας:
 zusammenfassung eher Eusebs als Ph.s (s. § 20) 20 τὰ τοῦ: τοῦ om. A
 20-21 τὰ σεμνὰ - κρόνου A τὰ παρ' - κρόνου τὰ σεμνὰ O τὰ παρ' - τοῦ ἐπὶ
 Κρόνου τὰ σεμνὰ B 21 οὓς om. A 22 τῶν παλ. ἐκείνης B 23 δὲ A om. BO
 ὁ συγγραφεὺς: Philon? τούτοις om. B ἐπιφέρει μεθ' ἔτ. B 24 καὶ ζεὺς δημα-
 ροῦς BO καὶ ζεὺς· καὶ διμάρους A <ὁ> καὶ 'Αδωδος Gruppe

κεφαλὴν ταύρου· περινοστούσα δὲ τὴν οἰκουμένην εὗρεν ἀερο-
 πετῆ ἀστέρα, ὃν καὶ ἀνελομένη ἐν Τύρῳ τῆι ἀγίαι νήσωι
 ἀφιέρωσε. τὴν δὲ Ἀστάρτην Φοίνικες τὴν Ἀφροδίτην εἶναι
 λέγουσι. (32) καὶ ὁ Κρόνος δὲ περιῶν τὴν οἰκουμένην Ἀθηναί
 5 τῆι ἑαυτοῦ θυγατρὶ δίδωσι τῆς Ἀττικῆς τὴν βασιλείαν. (33)
 λοιμοῦ δὲ γενομένου καὶ φθορᾶς, τὸν ἑαυτοῦ μονογενῆ υἱὸν
 * * ὁ Κρόνος Οὐρανῶι τῶι πατρὶ ὀλοκαρποῖ, καὶ τὰ αἰδοῖα F 3; 10
 περιτέμνεται, ταῦτόν ποιῆσαι καὶ τοὺς ἄμ' αὐτῶι συμμάχους
 ἐξαναγκάσας. (34) καὶ μετ' οὐ πολὺ ἕτερον αὐτοῦ παῖδα ἀπό
 10 ῥέας ὀνομαζόμενον Μοῦθ ἀποθανόντα ἀφιεροῖ· Θάνατον δὲ
 τοῦτον καὶ Πλούτωνα Φοίνικες ὀνομάζουσι. (35) καὶ ἐπὶ τού-
 τοις ὁ Κρόνος Βύβλον μὲν τὴν πόλιν θεᾶι Βααλτίδι τῆι καὶ
 Διώνῃ δίδωσι, Βηρυτόν δὲ Ποσειδῶνι καὶ Καβείροις Ἀγρόταις
 τε καὶ Ἀλιεῦσιν, οἳ καὶ τὰ τοῦ Πόντου λείψανα εἰς τὴν Βηρυτόν
 15 ἀφιέρωσαν. (36) πρὸ δὲ τούτων θεὸς Τάαυτος μιμησάμενος τῶν
 συνόντων(?) θεῶν ὄψεις, Κρόνου τε καὶ Δαγῶνος καὶ τῶν
 λοιπῶν, διετύπωσεν τοὺς ἱεροὺς τῶν στοιχείων χαρακτῆρας. F 4
 ἐπενόησε δὲ καὶ τῶι Κρόνωι παράσημα βασιλείας ὄμματα
 τέσσαρα ἐκ τῶν ἐμπροσθίων καὶ ὀπισθίων μερῶν, <δύο μὲν
 20 ἐγρηγορότα>, δύο δὲ ἡσυχῆ μύοντα· καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων πτερὰ
 τέσσαρα, δύο μὲν ὡς ἰπτάμενα, δύο δὲ ὡς ὑφειμένα. (37) τὸ δὲ
 σύμβολον ἦν, ἐπειδὴ Κρόνος κοιμώμενος ἔβλεπε, καὶ ἐγρηγο-
 ρῶς ἐκοιμᾶτο· καὶ ἐπὶ τῶν πτερῶν ὁμοίως, ὅτι ἀναπαυόμενος
 ἵπτατο, καὶ ἰπτάμενος ἀνεπαύετο. τοῖς δὲ λοιποῖς θεοῖς δύο
 25 ἐκάστῳι πτερῶματα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὡς ὅτι δὴ συνίπταντο τῶι
 Κρόνωι· καὶ αὐτῶι δὲ πάλιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πτερὰ δύο, ἐν ἐπὶ
 τοῦ ἡγεμονικωτάτου νοῦ καὶ ἐν ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως. (38) ἐλθὼν
 δὲ ὁ Κρόνος εἰς νότου χώραν ἄπασαν τὴν Αἴγυπτον παρέδωκε
 θεῶι Τααύτωι, ὅπως βασιλείειον αὐτῶι γένηται. ταῦτα δὲ (φησί)

2 ἀστέρα om. B 3-17 τὴν δὲ - χαρακτῆρας om. B 7 * *: ἐξ ἐπιχωρίας
 νόμφης Ἀνωβρῆτ (F 3b)? 'ex legitima uxore' Mue ὀλοκαυτοῖ Mue 8 ταυτόν A
 ταυτό O 9 ἐξαναγκάσας A καταν- O 10 ἀφιεροῖ O ἱεροῖ A 12 βίβλον A
 13 διώνη (cf. § 22) A διώδη O ποσειδῶνι A ποσειδῶν O καβήροις A 15
 τάαυτος O ταῦθ' ὅς A; cf. F I § 23; F 2 § 14; 38; F 4 § 53; F 10 15-16 τῶν
 συνόντων θ. ὄψεις O τὸν οὐρανὸν τῶν θεῶν ὄψει A τῶν οὐρανοέντων (ο. οὐρανίωνων)
 ὁ. ? Mue τῶν τὸν οὐρανὸν ἔχόντων θ. ὁ. ? 16 δαγῶνος A δαγῶν O 18 καὶ om. B
 19-20 <δ. μ. ἐ.> Jac <δύο μὲν * > Gaisford <δ. μ. ἀτενὲς βλέποντα> Mgras 20 μύοντα
 BO νεύοντα A 21 ἰπτάμενα A -μένου BO ὡς om. A 23 ὅτι BO ἔτι A
 24 ἵπταται B δύο <ῆν> ? 25 συνίπτανται B 28 παρέδωκεν A ἔδωκε BO
 29 τααύτωι BO ταυθω (so) A

πρῶτοι πάντων ὑπερμηματίσαντο οἱ ἑπτὰ Συδὲκ παῖδες Κάβειροι καὶ ὁ ὄγδοος αὐτῶν ἀδελφὸς Ἀσκληπιός, ὡς αὐτοῖς ἐνετείλατο θεὸς Τάαυτος.

(39) ταῦτα πάντα ὁ Θαβίων, δὲ πάμπρωτος τῶν ἀπ' αἰῶνος 5 γεγονότων Φοινίκων ἱεροφάντης ἀλληγορήσας τοῖς τε φυσικοῖς καὶ κοσμικοῖς πάθεσιν ἀναμίξας, παρέδωκε τοῖς ὄργεῶσι καὶ τελετῶν κατάρχουσι προφήταις· οἱ δὲ τὸν τύφον αὔξειν ἐκ παντὸς ἐπινοοῦντες τοῖς αὐτῶν διαδόχοις παρέδωσαν καὶ τοῖς ἐπεισάκτοις, ὧν ἦν καὶ Εἰσίριος <ὁ> τῶν τριῶν γραμμάτων 10 εὐρετής, ἀδελφὸς Χνᾶ τοῦ πρώτου μετονομασθέντος Φοίνικος».

(40) εἴθ' ἐξῆς αὐθις ἐπιλέγει· «οἱ δὲ Ἕλληνες εὐφυεῖς πάντας ὑπερβαλλόμενοι τὰ μὲν πρῶτα πλεῖστα ἐξιδιώσαντο, εἶτα καὶ τοῖς προκοσμῆμασι ποικίλως ἐξετραγώιδησαν, ταῖς τε τῶν μύθων ἡδοναῖς θέλγειν ἐπινοοῦντες παντοίως ἐποικίλλον. ἔνθεν Ἡσίοδος οἱ τε κυκλικοὶ περιηχημένοι Θεογονίας καὶ Γιγαντομαχίας καὶ Τιτανομαχίας ἐπλασαν ἰδίας καὶ ἔκτομάς, οἷς συμπεριφερόμενοι ἐξενίκησαν τὴν ἀλήθειαν. (41) σύντροφοι δὲ τοῖς ἐκείνων πλάσμασιν αἱ ἀκοαὶ ἡμῶν γενόμεναι καὶ προληφθεῖσαι πολλοῖς αἰῶσιν ὡς παρακαταθήκην φυλάσσουσιν ἤνπερ ἐδέξαντο μυθοποιίαν, καθάπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον, ἦτις συνεργηθεῖσα χρόνῳ 20 δυσεξίτητον αὐτῆς τὴν κατοχὴν ἀπείργασται, ὥστε τὴν μὲν ἀλήθειαν δοκεῖν λῆρον, τὸ δὲ τῆς ἀφηγήσεως νόθον ἀλήθειαν».

(42) ταῦτα ἀπὸ τῆς Σαγχουνιάθωνος προκείσθω γραφῆς, ἐρμηνευθείσης μὲν ὑπὸ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, δοκιμασθείσης δὲ ὡς ἀληθοῦς ὑπὸ τῆς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου μαρτυρίας (F I § 21; es folgt F 10).

3 (3-4) a) PORPHYR. *De abst.* 2, 56 (EUSEB. *P.E.* 4, 16, 6): Φοίνικες 2 § 33; δὲ ἐν ταῖς μεγάλας συμφοραῖς ἢ πολέμων ἢ αὐχμῶν ἢ λοιμῶν ἔθνον τῶν φιλ- F 10 τάτων τινά, ἐπιφημιζόντες Κρόνῳ· καὶ πλήρης δὲ ἡ Φοινικικὴ ἱστορία

1 ὑπερμηματίσαντο A ἀπ- BO συδὲκ BO σύδου A Συδύκου Mras; cf. § 25
1-2 κάβηροι A 2 ὄγδοος A θαιῖος A 3 τάαυτος BO ταυθός A 4-22: F I § 25/8
4 θαβίων, δὲ πάμπρωτος A θαιῖανος παῖς πρῶτος BO 6 ὄργεῶσι BO ὄργαιῶσι A
7-25 οἱ δὲ - μαρτυρίας om. B τοῖς αὐτῶν διαδόχοις (cf. F I § 26) ν ταῖς αὐ. διαδοχαῖς
AO (Mras) 9 ἦν A εἰς ἐπι O εἰσίριος A ἱσιρις O <ὁ> Jac γραμμάτων O
-τέων A 10 πρώτου O om. A 11 ἐπιλέγει: i.e. Philon 12 εἶτα om. A
καὶ om. O 13 τε om. O 17 δὲ om. O 19 ἤνπερ ἐδέξαντο A ἦν παρεδέ-
ξαντο O 20 εἶπον O εἶπεν A 21 δυσεξίτηλον? Mras ἀπείργασται A
εἰργασται O 23-25: F I § 20 23 προσκείσθω O 24 βιβλίου A ἀληθοῦς
Vigier -θῶς o 27 ἡ λ. ἡ αὐ. Eus ἔθνον Eus ἔθνοντο Porph 28 ἐπιφη-
μιζόντες Lobbeck ἐπιψηφίζοντες Porph Eus τῶι κρόνῳ Eus (O) πλήρης δὲ
Porph π. γε (τε BO) Eus

τῶν θυσάντων, ἣν Σαγχουινιάθων μὲν τῆι Φοινίκων γλώττη συνέ-
 γραψεν, Φίλων δὲ ὁ Βύβλιος εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν δι' ὀκτῶ
 βιβλίων ἡρμήνευσεν. b) EUSEB. P.E. 4, 16, 11: ταῦτα μὲν οὖν ἐκ τῆς
 προδηλωθείσης κείσθω γραφῆς (scil. τοῦ Πορφυρίου). ἐκ δὲ τοῦ πρώτου
 5 συγγράμματος τῆς Φίλωνος Φοινικικῆς ἱστορίας παραθήσομαι
 ταῦτα· «ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς ἐν ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς τῶν
 κινδύνων ἀντὶ τῆς πάντων φθορᾶς τὸ ἡγαπημένον τῶν τέκνων
 τοὺς κρατοῦντας ἢ πόλεως ἢ ἔθλους εἰς σφαγὴν ἐπιδιδόναι
 λύτρον τοῖς τιμωροῖς δαίμοσι· κατεσφάττοντο δὲ οἱ διδόμενοι
 10 μυστικῶς. Κρόνος τοίνυν, ὃν οἱ Φοινίκες Ἡλ προσαγορεύουσι,
 βασιλεύων τῆς χώρας καὶ ὕστερον μετὰ τὴν τοῦ βίου τελευτὴν
 εἰς τὸν τοῦ Κρόνου ἀστέρα καθιερωθείς, ἐξ ἐπιχωρίας νύμφης
 Ἄνωβρὲτ λεγομένης υἷὸν ἔχων μονογενῆ, ὃν διὰ τοῦτο Ἰεοῦδ
 ἐκάλου (τοῦ μονογενοῦς οὕτως ἔτι καὶ νῦν καλουμένου παρὰ
 15 τοῖς Φοίνιξι) κινδύνων ἐκ πολέμου μεγίστων κατειληφῶτων τὴν
 χώραν, βασιλικῶι κοσμήσας σχήματι τὸν υἷὸν βωμόν τε κατα-
 σκευασάμενος κατέθυσεν».

*4 (9) EUSEB. P.E. 1, 10, 45: (F 10) ὁ δ' αὐτὸς πάλιν περὶ τῶν Φοινίκων F 2 § 14?
 στοιχείων ἐκ τῶν Σαγχουινιάθωνος μεταβάλλων θεά(?) ὅποια φησι περὶ τῶν
 20 ἐρπυστικῶν καὶ ἰοβόλων θηρίων, ἀ δὴ χρῆσιν μὲν ἀγαθὴν ἀνθρώποις οὐδεμίαν
 συντελεῖ, φθορὰν δὲ καὶ λύμην οἷς ἀν τὸν δυσαληθῆ καὶ χαλεπὸν ἰὸν ἐγχερίμ-
 ψειεν ἀπεργάζεται. γράφει δὲ καὶ ταῦτα πρὸς λέξιν ᾧδὲ πως λέγων.
 (46) «τὴν μὲν οὖν τοῦ δράκοντος φύσιν καὶ τῶν ὄφρων αὐτὸς
 ἐξεθείασεν ὁ Τάαυτος, καὶ μετ' αὐτὸν αὔθις Φοινικέες τε καὶ
 25 Αἰγύπτιοι· πνευματικώτατον γὰρ τὸ ζῶιον πάντων τῶν ἐρπετῶν
 καὶ πυρῶδες ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη· παρ' ὃ καὶ τάχος ἀνυπέρβλητον
 διὰ τοῦ πνεύματος παρίστησι, χωρὶς ποδῶν τε καὶ χειρῶν ἢ
 ἄλλου τινὸς τῶν ἔκτοσθεν, δι' ὧν τὰ λοιπὰ ζῶια τὰς κινήσεις

I σαγχουινιάθων Eus (BO) γλώττη Porph Eus (A) γλώσση Eus (BO) 2-3
 Φίλων - ἡρμήνευσεν om. Eus (B) 2 βίβλιος Eus (A) 2-3 δι' ὀκτῶ βιβλίων
 Porph Eus (διὸ ἐκ τῶν A); cf. F 1 § 23 2 γλῶσσαν Porph Eus 3 οὖν om. O 5
 φοινικῆς A 9 τιμωροῖς A πονηροῖς O κατέσφαττον τότε A 10 ἢ O ἰηλ
 (i.e. Ἰσραήλ) A (1, 10, 44 = F 10: ἢ A Ἰσραήλ BGNV; O fehlt) 13 ἀνωβρὲτ O
 ἀνωβριν 1, 10, 44 (A) τὸν διὰ τούτων A ἰεοῦδ D, Eissfeldt ἰουεουτ A ἰεδοῦδ
 N (1, 10, 44: ἰδοῦδ A ἰροῦδ BO ἰεροῦδ N) 14 καὶ νῦν ἔτι O 15 κινδ. -
 μεγίστων: s. F 2 § 33 16 χώραν: πόλιν 1, 10, 44 (BO) 18-p. 816, 12: nach
 Gruppe *Griech. Kulte u. Mythen* I p. 367 ff. 'interpolation' aus einem 'allegori-
 sierenden philosophen'; s. Komm. 18 αὐτὸς: d.i. Philon φοινικικὸς O 19
 μεταβάλλων A -αλὼν BO 21-22 ἐγχερίμψειεν A -ρίψ- BO 22 πως AB πη O
 24 (p. 815, 6) τάαυτος BO ταυθὸς A 25 τῶν om. A 26 παρ' ὧι BO 28
 ἔκτοσθεν Gaisford, Ddf ἔκτοθεν A ἔξωθεν BO δι' ὧν A ἐξ ὧν BO

ποιεῖται· καὶ ποικίλων σχημάτων τύπους ἀποτελεῖ, καὶ κατὰ τὴν πορείαν ἐλικοειδεῖς ἔχει τὰς ὁρμάς ἐφ' ὃ βούλεται τάχος. (47) καὶ πολυχρονιώτατον δέ ἐστιν, οὐ μόνον τε ἐκδυόμενον τὸ γῆρας νεάζειν, ἀλλὰ καὶ αὐξήσιν ἐπιδέχεσθαι μείζονα πέφυκε· καὶ ἐπειδὴν τὸ ὠρισμένον μέτρον πληρώσῃ, εἰς ἑαυτὸν ἀναλίσκεται, ὡς ἐν ταῖς ἱεραῖς ὁμοίως αὐτὸς ὁ Τάαυτος κατέταξε γραφαῖς. διὸ καὶ ἐν ἱεροῖς τοῦτο τὸ ζῶιον καὶ μυστηρίοις συμπαρείληπται. (48) εἴρηται δὲ ἡμῖν περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Ἐθωθ(ι)ῶν(?) ὑπομνήμασιν (F 8) ἐπὶ πλεῖον, ἐν οἷς κατασκευάζεται, ὅτι ἀθάνατον εἶη, καὶ ὡς εἰς ἑαυτὸν ἀναλύεται, ὡσπερ πρόκειται· οὐ γὰρ θνήσκει ἰδίῳ θανάτῳ εἰ μὴ βίαι τινὶ πληγῆν τοῦτο τὸ ζῶιον. Φοῖνικες δὲ αὐτὸ Ἀγαθὸν δαίμονα καλοῦσιν. ὁμοίως καὶ Αἰγύπτιοι κνήφ ἐπονομάζουσι· προστιθέασι δὲ αὐτῷ ἱέρακος κεφαλὴν διὰ τὸ πρακτικὸν τοῦ ἱέρακος. (49) καὶ φησὶν Ἐπήεις(?) ἀλληγορῶν — ὁ ὄνομασθεῖς παρ' αὐτοῖς μέγιστος ἱεροφάντης καὶ ἱερογραμματεὺς, ὃν μετέφρασεν Ἄρειος Ἡρακλεοπολίτης — κατὰ λέξιν οὕτως· τὸ πρῶτον ὃν θεϊότατον ὄφις ἐστίν, ἱέρακος ἔχων μορφήν, ἄγαν ἐπίχαρις, ὃς εἰ ἀναβλέψειε, φωτὸς τὸ πᾶν ἐπλήρου ἐν τῇ πρωτογόνῳ χώρῳ αὐτοῦ· εἰ δὲ καμύσειε, σκότος ἐγένετο, ἔμφασιν διδοῦς ὁ Ἐπήεις, ὅτι καὶ διάπυρόν ἐστι διὰ τοῦ φάναι διηγασε'· φωτὸς γὰρ ἰδιόν ἐστι τὸ διαυγάσαι. (50) παρὰ Φοινίκων δὲ καὶ Φερεκύδης (Vorsokr.⁵ 7 [71] B 4) λαβὼν τὰς ἀφορμὰς ἐθεολόγησε περὶ τοῦ παρ' αὐτῷ λεγομένου Ὀφιονέως(?) θεοῦ καὶ τῶν Ὀφιονιδῶν, περὶ ὧν αὐθις λέξομεν. (51) ἔτι μὲν οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸν κόσμον γράφοντες περιφερῆ κύκλον ἀεροειδῆ καὶ πυρωπὸν χαράσσουσι καὶ μέσα τεταμένα ὄφιν ἱερακόμορφον (καὶ ἐστὶ τὸ πᾶν σχῆμα ὡς τὸ παρ' ἡμῖν Θῆτα), τὸν μὲν κύκλον κόσμον μηνύοντες, τὸν δὲ μέσον ὄφιν συνεκτικὸν τούτου Ἀγαθὸν δαίμονα σημαίνοντες. (52) καὶ Ζωροάστρης δὲ ὁ μάγος ἐν τῇ Ἱερᾷ Συναγωγῇ τῶν Περσικῶν φησὶ κατὰ

3 τε BO τὸ A^c τῷ A^c (m. 1?) 6-11 ὡς — ἀναλύεται om. B 7 ἐν μυστ. v (vor Mras) 8-9 ἐπιγραφομένοις O -γεγραμμένοις A γεγραμμένοις AH 9 ἔθωθων A ἔθωθῶν O ἔθωθῶν NDV^{ac} Θωθειών ('Kommentar zu den Schriften oder Lehren des Thot') Gutschmid, Eissfeldt ἔθων θεῶν Scal Ἐθῶν Ὀθνεῶν Mras 10 ἀθάνατον A -τος O 13 κνήτ I 15 (21) ἐπήεις BO ὀπήεις A ὁ om. A 16 παρ' αὐτοῖς: scil. τοῖς Αἰγυπτίοις? 17 μετέφρασεν <εἰς Ἑλλάδα φωνῆν> Gaisford 18 τὸ πρῶτον om. B ὃν A ὃν BO 19 ἐπίχαρις O 21 ὁ ἐπήεις BO ὀπήεις A καὶ om. BO 24 Ὀφιονέως Orig. c. Cels. 6, 42(?) ὀφιωνέως B¹ O ὀφιονος A 25 ὀφιονιδῶν A -ωνιδῶν O -εωνιδῶν B 27 μέσα A μέσον BO

λέξιν· ὁ δὲ θεὸς ἐστὶ κεφαλὴν ἔχων ἰέρακος, οὗτός ἐστιν ὁ
 πρῶτος· ἄφθαρτος, ἀίδιος, ἀγέννητος, ἀμερής, ἀνομιότατος(?),
 ἡνίοχος παντός καλοῦ, ἀδωροδόκτης, ἀγαθῶν ἀγαθώτατος,
 φρονίμων φρονιμώτατος. ἐστὶ δὲ καὶ πατὴρ εὐνομίας καὶ δικαιο-
 5 σύνης, αὐτοδίδακτος, φυσικὸς καὶ τέλειος καὶ σοφὸς καὶ ἱεροῦ
 φυσικοῦ μόνος εὐρετής· τὰ δ' αὐτὰ καὶ Ὀστάνης φησὶ περὶ
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ὀκτατεύχῳ. (53) πάντες δὲ τὰς
 ἀφορμὰς ἀπὸ τοῦ Ταύτου λαβόντες ἐφυσιολόγησαν, ὡσπερ
 πρόκειται. καὶ τὰ μὲν πρῶτα στοιχεῖα τὰ διὰ τῶν ὄψεων ναοῦς
 10 κατασκευασάμενοι ἐν ἀδύτοις ἀφίερωσαν, καὶ τούτοις ἑορτὰς καὶ
 θυσίας ἐπετέλουν καὶ ὄργια, θεοῦς τοὺς μεγίστους νομίζοντες
 καὶ ἀρχηγούς τῶν ὄλων. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ὄψεων».

(54) ἀλλὰ γὰρ τὰ μὲν τῆς Φοινίκων θεολογίας τοῦτον περιέχει τὸν τρόπον,
 ἣν ἀμεταστρεπτὶ φεύγειν . . . ὁ σωτήριος εὐαγγελίζεται λόγος. (55) ὅτι δὲ
 15 μὴ μῦθοι ταῦτα καὶ ποιητῶν ἀναπλάσματα λανθάνουσάν τινα ἐν ὑπονοίαις
 ἔχοντα θεωρίαν τυγχάνει, σοφῶν δὲ καὶ παλαιῶν (ὡς ἂν αὐτοὶ φαῖεν) θεο-
 λόγων ἀληθεῖς μαρτυρίαι τὰ καὶ ποιητῶν ἀπάντων καὶ λογογράφων πρᾶσβυτερα
 περιέχουσαι, τό τε πιστὸν τῶν λόγων ἐπαγόμεναι ἀπὸ τῆς εἰσέτι δεῦρο ἐν
 ταῖς κατὰ Φοινίκην πόλεσι τε καὶ κώμαις κρατούσης τῶν θεῶν προσηγορίας τε
 20 καὶ ἱστορίας τῶν τε παρ' ἐκάστοις ἐπιτελουμένων μυστηρίων, δῆλον ἂν εἴη ὡς
 μηκέτι χρῆναι τούτων βιαίους ἀνιχνεύειν φυσιολογίας, σαφῆ τὸν ἐξ αὐτῶν
 ἔλεγχον ἐπιφερομένων τῶν πραγμάτων. τοιαύτη μὲν οὖν ἡ Φοινίκων θεολογία.

B

5 (7) LYDUS *De mens.* 4, 154 p. 170, 3 Wü: (οἱ δὲ Φοῖνι)κες κατὰ τ(ὸν
 25 τῆ)ς ὁμωνυμίας (τρόπον εἶτε κατ)ά τινα ἀ(λληγορ)ίαν ἄλλως πως περὶ Κρόνου
 ἔχου(σιν, ὡς ἐκ τῆ)ς δευτέρας τῶν Φοινικικῶν τοῦ Ἐρηννίου
 Φίλωνος (ἔστι λαβεῖ)ν. καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία πα(ρα)διδωσιν,
 (ὡς ἔμπρο)σθεν ἀφηγησάμην, κ(ατά) τε τὴν Λιβύην (καὶ) Σικελίαν (καὶ τοὺς ἑσπερίους
 τό)πους, καὶ π(ό)λιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ (103 F 32) φησίν, τ(ὴν τότε μὲν λεγ)ομένην

2 ἀγεννητος BO 4-5 δικαιοσύνη A 6-10 καὶ ὀσάνης - ἀφίερωσαν om. B
 7 ὀκτατεύχῳ A - τέχνῳ O 8 ἀπὸ τοῦ ταύτου O παρὰ ταυθοῦ A 10 ἀδύτοις A
 αὐτοῖς GNV (O zerstört) 11 τοὺς τε B 13-22: Euseb. *P.E.* 2 p. 1-2 (= Eus²)
 14 ἣν ἀμεταστρεπτὶ BO ἧς - τε A 15 τινα BO τὴν A 19 θεῶν BO θείων A
 20-22: δῆλον ἂν εἴη ἀπὸ τε τῆς τῶν λοιπῶν συγγραφῶν καὶ δὴ καὶ τῶν νομιζομένων
 θεολόγων ὁμολογίας, δι' ἧς ἐμαρτύρησαν τοὺς παλαιούς καὶ πρώτους τὰ περὶ θεῶν
 συστησάμενους μηδὲν εἰς φυσικὰς ἀναφέρειν τροπολογίας μηδ' ἀλληγορεῖν τοὺς περὶ
 θεῶν μύθους, ἐπὶ μόνῃς δὲ τῆς λέξεως φυλάττειν τὰς ἱστορίας Eus² 22 οὖν om. A
 24-p. 817, 3: () edd 28-29 (καὶ - τό)πους Wünsch (οἰκίσαι τε τοὺς τό)πους Hase
 29 κτίσαι v κτήσαι O

Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς Ἰσίγονος (περὶ Παλ?)ικῶν θεῶν (IV) καὶ Πολέμων (IV) καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (F 11 N²) παραδιδόσασιν, καὶ ὡς πᾶσα ἡ ἱστορία κατὰ τὸν Εὐήμερον (63 T 4) ποικίλλ(εται)

OHNE BUCHZAHL (BUCHTITEL)

- 5 6 (8) STEPH. BYZ. s.v. Νίσιβις· πόλις ἐν τῇ περαιαίᾳ τῇ πρὸς τῶι Τίγρητι ποταμῶι. Φίλων ἐν Φοινικικοῖς Νάσιβις φησὶ διὰ τοῦ ᾠ· Οὐράνιος (675 F 30) δὲ διὰ τοῦ ἔ Νέσιβις, σημαίνει δέ, ὡς φησι Φίλων, νάσιβις τὰς στῆλας· ὁ δὲ Οὐράνιος <νέσιβις> φησὶ, <<σημαίνει τῇ Φοινικῶν φωνῇ λίθοι συγκείμενοι, συμφορητοί>>.
- 10 7 (-) LYDUS *De mens.* 4, 53 p. 109, 13 Wü: ὅτι πολλὴ τοῖς θεολόγοις διαφωνή περὶ τοῦ παρ' Ἑβραίων τιμωμένου θεοῦ καὶ γέγονε καὶ ἔστιν ὁ μέντοι Πορφύριος ἐν τῶι Ὑπομνήματι τῶν λογίων τὸν δις ἐπέκεινα (τουτέστιν τὸν τῶν ὄλων δημιουργόν) τὸν παρὰ Ἰουδαίων τιμώμενον εἶναι ἀξιοῖ, ἐν ὃ Χαλδαῖος δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἀπαξ ἐπέκεινα (τουτέστιν τοῦ ἀγαθοῦ) θεολογεῖ. οἱ μέντοι περὶ Ἰάμβλιχον καὶ Συριανὸν 15 καὶ Πρόκλον δημιουργόν αὐτὸν τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου νομίζουσιν εἶναι, καλοῦντες αὐτὸν τῆς τετραστοίχου θεόν. ὁ δὲ Ῥωμαῖος Βάρρων περὶ αὐτοῦ διαλαβῶν φησὶ παρὰ Χαλδαίους ἐν τοῖς μυστικοῖς αὐτὸν λέγεσθαι Ἰάω ἀντὶ τοῦ φῶς νοητὸν τῇ Φοινικῶν γλώσσῃ, ὡς φησὶν Ἐρέννιος, καὶ Σαβαῶθ δὲ πολλαχοῦ λέγεται, ὅλον ὃ ὑπὲρ τοὺς ἐπτά πόλους (τουτέστιν ὃ δημιουργός). πολλαὶ μὲν οὖν οὕτω περὶ αὐτοῦ δόξαι, κρείττους 20 δὲ μᾶλλον οἱ ἀγνωστον αὐτὸν καὶ ἄδηλον θεολογοῦντες. ὅτι δὲ σφάλλονται οἱ Διόνυσον αὐτὸν εἶναι νομίζοντες . . . ἐξ αὐτῶν ἂν τις τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων λάβοι . . .

[2. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ]

(F 4)

3. ΕΘΩΘ(Ι)ΩΝ (?) ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

- 25 8 (9) EUSEB. *P.E.* I, 10, 48: s. F 4 p. 815, 8 ff.

4. ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

(cf. F 1 § 21; F 7)

- 9 (6) ORIGENES *c. Cels.* I, 15 p. 67, 21 Koetschau: πῶσαι δὲ βελτίων Κέλσου . . ὁ Πυθαγόρειος Νουμήνιος, ὅστις ἐν τῶι πρώτῳ Περὶ ἀγαθοῦ λέγων περὶ 30 τῶν ἐθνῶν ὄσα περὶ τοῦ θεοῦ ὡς ἀσωμάτου διείληφεν, ἐγκατέταξεν αὐτοῖς καὶ Ἰουδαίους . . . λέγεται δὲ καὶ Ἐρμιππον (IV) ἐν τῶι πρώτῳ Περὶ γομοθετῶν ἱστορηκέναι Πυθαγόραν τὴν ἐαυτοῦ φιλοσοφίαν ἀπὸ Ἰουδαίων εἰς Ἑλληνας ἀγαγεῖν. καὶ Ἐκαταίου δὲ

1 (περὶ Παλ)ικῶν M. Mayer (περὶ Ἑλλην)ικῶν Hase 2 καὶ ὡς Wünsch ἡ ὡς ν 6 νάσιβες R 7 νέσιβες R 8 νάσιβες R ὁ δὲ P ὡς δὲ RV νέσιβες R 16-19 οἱ χαλδαῖοι τὸν θεόν ἰαῶ λέγουσιν ἀντὶ - δημιουργός X ὅτι Ηαω (so!) παρὰ Χαλδαίους ἐρμηνεύεται φῶς νοητὸν τῇ Φοινικῶν γλώσσῃ Kedren. p. 296, 19 Bonn. 18 ὡς φησὶν Ἐρέννιος om. X 24: s. zu p. 815, 9 30 ἐγκατέταξεν: s. Euseb. *P.E.* 9, 7 31-32 λέγεται - ἀγαγεῖν: Joseph. *c. Ap.* I, 161 ff. (737 F 1)

τοῦ ἱστορικοῦ φέρεται Περὶ Ἰουδαίων βιβλίον (264 T 7c), ἐν ᾧ προστίθεται μᾶλλον πῶς ὡς σοφῶι τῶι ἔθνει ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ Ἐρέννιον Φίλωνα ἐν τῶι Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι πρῶτον μὲν ἀμφιβάλλειν, εἰ τοῦ ἱστορικοῦ ἔστι τὸ σύγγραμμα, δεύτερον δὲ λέγειν ὅτι 5 εἴπερ ἔστιν αὐτοῦ, εἰκὸς αὐτὸν συνηρπᾶσθαι ἀπὸ τῆς παρὰ Ἰουδαίους πιθανότητος, καὶ συγκατατεθεῖσθαι αὐτῶν τῶι λόγῳ.

10 (5) EUSEB. P.E. I, 10, 42: (F 2) ὁ δ' αὐτὸς ἐν τῶι Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι ἔτι καὶ ταῦτα περὶ τοῦ Κρόνου γράφει.

(43) «Τάαυτος, ὃν Αἰγύπτιοι προσαγορεύουσι Θωῦθ, σοφία 10 διενεγκὼν παρὰ τοῖς Φοῖνιξι, πρῶτος τὰ κατὰ τὴν θεοσέβειαν ἐκ τῆς τῶν χυδαίων ἀπειρίας εἰς ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν διέταξεν, ᾧ μετὰ γενεᾶς πλείους(?) θεὸς Σουρμουβηλὸς Θουρῶ τε ἢ μετονομασθεῖσα Χούσαρθις(?) ἀκολουθήσαντες κεκρυμμένην τοῦ Τααύτου καὶ ἀλληγορίαις ἐπεσκιασμένην τὴν θεο- 15 λογίαν ἐφώτισαν».

(44) καὶ μετὰ βραχέα φησίν. «ἔθος ἦν - κατέθυσεν» (= F 3b). (Es folgt F 4).

*11 (-) HELLADIOS *Chrestomath.* (PHOT. *Bibl.* p. 529 b 27): ὅτι φλυαρεῖ καὶ οὗτος τὸν Μωσῆν ἄλφα καλεῖσθαι, διότι ἀλφοῖς τὸ σῶμα κατάστικτος 20 ἦν, καὶ καλεῖ τοῦ ψεύδους τὸν Φίλωνα μάρτυρα.

(T 1)

5. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ

6. ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ Α - Γ

12 (I) EUSEB. P.E. I, 9, 28: s. F I § 28.

25 13 (IO) SUDA s.v. Παλαίφατος Ἀβυδηνός· ἱστορικός (44 T 3)... γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης· παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων ἐν τῶι εἰ στοιχείῳ τοῦ Περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν δευτέρῳ Τρωικῶν (48 F I).

7. ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΙΑΣ

30 14 (p. 560) ET. GEN. (ET. M. p. 227, 52; ET. GUD. p. 306, 16 Stef) s.v. γέρανος· ὁ ὄμβρος ὑπὸ Κυρηναίων παρὰ τὸ τὴν γῆν ραίνειν· οὕτως Ἐρέννιος Φίλων ἐν τῶι Περὶ χρηστομαθίας· φησὶ δὲ τὴν δευτέραν δασύνεσθαι.

ὁ αὐτῶν Bohéreau αὐτῶι ο 7-8 ὁ δ' - γράφει om. B 8 ἔτι καὶ ταῦτα: s. F I § 21? 9-15: cf. F I § 24/6 9 τάαυτος BO ταυθός A προσαγ. Ὡωθ A θῶθ pr. BO 11 τῶν om. B 12 ᾧ BO ὡς A πλείους A πλείστας B*O πλείστους B¹ 13 χούσαρθις BO εὔσαρθις A 25-28 om. AF (V fehlt) 27-28 [ἐν τῶι εἰ στοιχείῳ] Kuester ἐν τῶι * στοιχείῳ τοῦ [περὶ π. I.] α βιβλίου Bernhardy 27 et GM ε S v ὁ Eudok; s. Rohde *Kl. Schr.* I p. 365 n. 2 στοιχείῳ: στίχῳ He, Nauck 28 βιβλίῳ Eudok βιβλίον GMS

8. ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΥΣ ΕΚΑΣΤΗ ΑΥΤΩΝ ΕΝΔΟΞΟΥΣ ΗΝΕΓΚΕΝ Α-Λ

(ΤΙ; 4)

15 (16) STEPH. BYZ. s.v. 'Αμισός· . . . ἐν τῷ Πόντῳ . . . <τὸ ἔθνικόν> 'Αμισιόνος. λέγεται καὶ 'Αμισίος, ὡς Φίλων ἐν τῷ Περὶ πόλεων.

5 16 (14) STEPH. BYZ. s.v. 'Ανδανία· πόλις Μεσσηνίας ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ· οὕτω γὰρ καὶ ἡ Μεσσηνία 'Ανδανία ἐκαλεῖτο, ἦν οἰκίσαι φασὶ τινὰς τῶν μετὰ Κρυσφόντου, καὶ οὕτω καλέσαι διὰ τὸ μὴ ἀνδάνειν αὐτοῖς. τὸ ἔθνικόν 'Ανδανιεύς, ὡς Φίλων ἐν τῇ Περὶ πόλεων. ἐκ ταύτης 'Αριστομένης ἐγένετο, ἐπιφανέστατος στρατηγός λέγεται δὲ καὶ 'Ανδάνιος ὡς 'Ριανός
10 (265 F 46).

17 (18a) ET. GEN. (ET. M. p. 149, 50) s.v. 'Αρσινόη· πόλις ἐν Συρίᾳ ἐπὶ βουνῷ κειμένη· ἐπὶ δὲ τοῦ βουνοῦ πηγὰς ἐξερευγεσθαι πλείονας, καὶ ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους, ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασται· ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, ἀφ' οὗ καὶ ἄρσην ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων ἐν τῇ σπορᾷ. οὕτως Σερῆνος ἐν
15 τῇ 'Επιτομῇ τῶν Φίλωνος.

18 (18b) ET. GEN. (ET. M. p. 207, 42) s.v. Βουκεραῖς· κρήνη ἐν Πλαταιαῖς, ἣτις ὠνομάσθη διὰ Πόλυβος ἐξ 'Αργούς ἐπέκτισεν Πλαταιὰς μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλιωνος κατακλυσμόν, βοὸς αὐτοῦ ἡγουμένης κατὰ χρησμόν, ὡς ποτε Κάδμου, ἦν ἐκεῖσε κατακλιθεῖσαν τῷ κέρατι πατάξαι τὴν γῆν· καὶ
20 κρήνην ἀναφανῆναι, ἦν ἀπὸ τοῦ κέρατος τῆς βοῦς Βουκεραΐδα καλεῖσθαι. οὕτως Θεών ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ ἁ Αἰτίων Καλλιμάχου (F 42 Pf). οὕτω καὶ Σερῆνος ἐν τῇ 'Επιτομῇ τῶν Φίλωνος Περὶ πόλεων, Πολύιδον λέγων τὸν λαβόντα τὸν χρησμόν.

OHNE BUCHTITEL

25 19 (12) STEPH. BYZ. s.v. 'Αγάθη· πόλις Λιγύων ἢ Κελτῶν· Σκύμνος (206 ff.) δὲ Φωκαεῶν αὐτὴν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις, ὡς Φίλων, Λιγυσιῶν ἐπὶ λίμνης Λιγυσιῆς· τάχα δὲ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ πρώτῃ, ὡς Εὐδοξος (V)· βαρύνεται δὲ. τὸ ἔθνικόν 'Αγαθίνος . . .

20 20 (14) STEPH. BYZ. s.v. 'Αζανία· μέρος τῆς 'Αρκαδίας καὶ 30 ἔχει ἡ 'Αζανία πόλεις ἰϛ', ἀς ἔλαχεν 'Αζήν. ἔστι καὶ Μασσαλίας(?) ἄλλη, ὡς Φίλων.

3-4 <τὸ ἔθν.> Berkel 4 ἀμῆνός R¹ ἀμισίσιος V 5 μεσσηνίας ο 6 οἰκίσαι PR^c -ῖσαι V -ῆσαι R^{ac} 7 αὐτοῖς P αὐτοῦς RV 19 ὡς B καὶ A τῷ κέρατι Et. M. τῆς κέρατος AB 21 τοῖς ὑπομνήμασι (ὑπομνήσεως DM) Et. M. Αἰτίων Syl αἰτίου ο 21-23 οὕτω - χρησμόν om. B 25 Λιγύων ἢ ν λιγυώνη RVP 27 Λιγυσιῶν Xyl λυστίων ο Λιγυσιῶν Holste ἐπὶ Schubart ἀπὸ ο Λιγυσιῆς Xyl λυστιῆς ο 28 Εὐδοξος Xyl εὐδόξιος ο βαρύνεται τὸ (om. δὲ) V 30 μασσαλίας P Αἰθιοπίας Berkel 'Αζανία 'Αραβίας ο. Λιβύης ο.ä. (Peripl. M. Et. 15 ff.; Ptolem. 1, 17, 5)?

21 (14) STERH. BYZ. s.v. 'Αθήναι· πόλεις κατὰ μὲν Ὀρον ἔ, κατὰ δὲ Φίλων α ζ.

22 (16) STERH. BYZ. s.v. Αἴγειρα· πόλις Ἀχαιᾶς Φίλων δὲ φησι Κιλικίας πόλιν εἶναι Αἴγειραν.

5 23 (16) STERH. BYZ. s.v. Ἀλικαρνασσός· πόλις Καρίας ἐκαλεῖτο δὲ Ἴσθμός καὶ Ζεφύριον, ὡς Φίλων, καὶ Ζεφυρία.

*24 (-) STERH. BYZ. s.v. Ἀλόπη· πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἀλόπης τῆς Κερκυῶνος, ὡς Φερεκῦδης (3 F 147), ἢ τῆς Ἄκτορος, ὡς Φίλων· ἔστι δὲ μεταξύ Λαρίσσης τῆς Κρεμαστῆς καὶ Ἐχίνου. β ἔστι καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀλόπη· 10 γ Ποντου, ἀφ' ἧς Πενθεσίλεια· δ περὶ Εὐβοίαν· ε περὶ Δελφούς· ζ περὶ Λοκρίδα.

25 (14) STERH. BYZ. s.v. Ἄνθεια· πόλις Πελοποννήσου πλησίον Ἄργους, ὡς Φίλων. τὸ ἔθνικόν Ἄνθεός. ἔστιν Ἄνθεια καὶ τοῦ Πόντου πόλις πρὸς τῇ Θρακίᾳ . . . ἧς μέμνηται πολλοὶ καὶ Φιλέας (V). ἔστι καὶ κώμη 15 Λιβύης. ἔστι καὶ Ἰταλίας Ῥώμης πλησίον, ἧτις καὶ Ἄντιον μετωνομάσθη, ὡς εἰρήσεται.

26 (16) STERH. BYZ. s.v. Ἄντισσα· πόλις Λέσβου ἐφεξῆς τῷ Σιγρίῳ, ἀφ' ἧς Τέρπανδρος ὁ Ἄντισσαῖος, διασημώτατος κιθαρωδός· ἀπὸ Ἄντισσης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς ἐν τοῖς Φίλωνος. ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων· 20 καὶ γ Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος (428 F 3).

27 (15) STERH. BYZ. s.v. Ἄργουρα· πόλις Θεσσαλίας ἢ πρότερον Ἄργισσα. ἔστι καὶ τόπος τῆς Εὐβοίας Ἄργουρα, ὅπου δοκεῖ τὸν Πανόπτην Ἑρμῆς πεφονευκέναι. τὸ ἔθνικόν ἔδει Ἄργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων· 25 Ἄπολλόδωρος (244 F 154) δὲ φησιν . . . Ἄργείους ὀνομάζεσθαι . . .

28 (13) STERH. BYZ. s.v. Ἀρτέμιτα· νῆσος Τυρρηνικὴ παρὰ τὴν <Αἰθάλειαν νῆσον, ὡς Φίλων.

29 (18) STERH. BYZ. s.v. Ἀσπίς· πόλις Λιβύης, ὡς Φίλων.

30 (17) STERH. BYZ. s.v. Βαβυλών· Περσικὴ πόλις, μητρόπολις, Σε- 30 λεύκεια καλούμενη. κτίσμα Βαβυλῶνος, ἀνδρὸς σοφωτάτου, παιδὸς Βήλου, Φοιν. ? παλαιάτατον, οὐχ ὡς Ἡρόδοτος (I, 184 ?) ὑπὸ Σεμράμιδος· ταύτης γὰρ ἦν ἀρχαιοτέρα ἔτεσι αβ, ὡς Ἐρέννιος. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις.

3 φίλην V 4 <κα> Κιλικίας? Μει πόλις P εἶναι R εἶπεν VP ἀλγειραν P
6 ζεφύριον RV ζεφυρία P ζεφυρία RP -ρίων V 8 Φίλων Μει φίλωνίδης ο
9 ἔστι τῆς R Ἀττικῆς: Hesych. s.v. Ἀλόπη ἐν Ἄργει καὶ κρήνη ἐν Ἐλευσίῃ,
ἧτις Φιλότης ἐκαλεῖτο 10 πενθεσίλεια P πενθεσίλεια RV 12 ἄνθα V 14 φίλης
V 20 καὶ γ RP γ V 23 ἀργούρουρα P 24 ἐρμῆν V δὲ ἔδει R
26 ἀρτέμιτα V ἀρτέμιτα (so) R ἀρτεμίτα(?) P 29-30 Σελεύκεια ν σελευκ' R σελευκία
VP 30 Βήλου (Pal?) Salm μήδου ο Eust. Dion. Per. 1005 31 ὡς om. V 32
αβ ο χιλίους ὀκτακοσίους Eust Ἐρέννιος ν ἐρρένιος RP ἐρένιος V

31 (16) STERH. BYZ. s.v. Βόσπορος· πόλις Πόντου κατά τὸν Κιμμέριον Φοιν.?
κόλπον, ὡς Φίλων, καὶ πορθμὸς ὁμώνυμος ἀπὸ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου καλοῦ-
μενος, <καθὼς> Αἰσχύλος ἐν Προμηθεὶ δεσμώτη (732/4) <γράφει>.

32 (15) STERH. BYZ. s.v. Βουθόη· πόλις Ἰλλυριδῶς, ὡς Φίλων, Φοιν.?
5 διὰ τὸ Κάδμον ἐπὶ ζεύγους βοῶν ὀχούμενον ταχέως ἀνύσαι τὴν ἐς Ἰλλυριῶς
ὀδόν· οἱ δὲ τὸν Κάδμον ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βουτοῦς ὀνομάσαι αὐτήν, καὶ παρα-
φραεῖσαν καλεῖσθαι Βουθόην.

33 (14) STERH. BYZ. s.v. Βοῦρα· πόλις Ἀγαιῶς· θηλυκῶς· ἀπὸ Βούρας
θυγατρὸς Ἰωνοῦ τοῦ Εὐόθου καὶ Ἐλίκης, τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος· Λυκοφῶν
10 (Al. 591) <Δύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στόλου>. ἐκ ταύτης ἦν Πυθέας
ζωγράφος, οὗ ἐστὶν ἔργον ὁ ἐν Περγάμῳ ἐλέφας, ἀπὸ τοι-
χογραφίας ὧν, ὡς Φίλων.

34 (17) STERH. BYZ. s.v. Γέρασα· πόλις τῆς Κοίλης Συρίας τῆς δε-
καπόλεως, ἐξ αὐτῆς Ἀρίστων ῥήτωρ ἀστεῖός ἐστιν, ὡς Φίλων, καὶ
15 Κήρυκος σοφιστῆς καὶ Πλάτων νομικὸς ῥήτωρ, πᾶσαν παι-
δευσιν ὡς μίαν ἀποστοματίζων καὶ ἐν συνηγορίαις καὶ παρε-
δρευταῖς καὶ θρόνοις τὴν ὀρθότητα τῶν νόμων ἐπιτηδεύων.

35 (15) STERH. BYZ. (plen.) s.v. Δυρράχιον· πόλις Ἰλλυρικῆ, Ἐπί-
δαμος κληθεῖσα ἀπὸ Ἐπιδάμνου. τούτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἥς καὶ Ποσει-
20 δῶνος Δυρράχιος· ἀφ' ἧς ἐστὶν ἐν Ἐπιδάμνῳ τόπος Μελισσῶνιος, ἔθθα Πο-
σειδῶν αὐτῆι συνῆλθεν, <ὡς Φίλων. Στράβων δ' ἐν ζ (5, 8) φησί>· <μετὰ δὲ
τὸν Ῥιζονικὸν <κόλπον> Αἰσος ἐστὶ πόλις καὶ Ἀκρόλισσος καὶ Ἐπίδαμος,
Κερκυραίων κτίσμα, ἣ νῦν Δυρράχιον ὁμωνύμως τῆι χερρονήσῳ [πρότερον]
λεγομένη, ἐφ' ἧς ἱδρυταί, [ὡς Φίλων]. F 53.

25 36 (13) STERH. BYZ. s.v. Ἐγεστα· πόλις Σικελίας, ἔνθα θερμὰ
ὑδατα, ὡς Φίλων, ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωός.

37 (17) STERH. BYZ. s.v. Ἐλαία (SCHOL. EUST. DION. PER. 910)· Φοιν.?
..... ἐστὶ καὶ πόλις Φοινίκης Ἐλαία μετὰξὺ Τύρου καὶ Σιδῶ-
νος, ὡς Φίλων.....

2 ὡς Φίλων om. Const. Porph. *De them.* 2, 12 2-3 < > aus Const 3
δεσμῶτη P δεσπότηι RV om. Const 4 βουθόην P Ἰλλυριδῶς Xyl -ιάδος O
6 βουτοῦς RP om. V 8-9 θηλυκῶς - Ἐλίκης om. P 9 ξούθου R ξάνθου V
10 Δύμης Lyk ἡγεμῆν RV στόλου: στρατοῦ Lyk 13-14 δεκαπόλεως (Plin.
N.H. 5, 74; 77) Salm τεσσαρεσκαίδεκαπόλεως O 14 ἀστεῖος ὡς P 16-17 παρε-
δρίαίς Berkel 18-19 καὶ Ἐπίδαμος Const. Porph. *De them.* 2, 9 19 ὑπὸ
Ἐπιδάμνου τοῦ ἀρχαίου ἥρωος Const 19-20 ποσειδῶνος S τὸ ποσ. RVP τοῦ Πο-
σειδῶνος Xyl 20 δυρράχιος S(P?) ὁ δυρράχιος Const δυρραχίς(?) RV(cp.) 21-24
<ὡς Φίλων. Στράβων δ' ἐν ἦ (so!) φησί> - [ὡς Φίλων] Mei 22 <κόλπον> Strab
23 [πρότερον] (om. Strab) v 24 ὡς Στράβων? Mue 26 αἰγέστου τοῦ τρωός RV
28 φοινίκη Schol Ἐλαία O Schol Ἐλαίς Dion. Per. 910, Eust (οὕτω λέγεται διὰ τὸ
ἐλαιοφόρος εἶναι)

- 38 (17) STERH. BYZ. s.v. 'Ιόπη· πόλις Φοινίκης πλησίον 'Ιαμνί- Φοιν.?
 ας, ὡς Φίλων· ὡς δὲ Διονύσιος (*Per.* 910) Παλαιστίνης· Φοινίκη γὰρ καὶ ἡ
 Παλαιστίνη· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ 'Ιόπης τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, τῆς γυναικὸς Κηφῆως
 τοῦ κτίσαντος καὶ βασιλεύσαντος - τοῦ καταστερισθέντος, οὐ ἔστι γυνὴ Κασσιέ-
 5 πεια· οἱ "Ελληνες κακῶς φασιν -, ἀφ' οὗ Κηφῆνες οἱ Αἰθίοπες. ἔστι καὶ
 Θεσσαλίας ἄλλη.
- 39 (14) STERH. BYZ. s.v. Κῦνος· ἐπίνειον 'Οποῦντος, ὡς Φίλων
 καὶ Πausανίας (10, 1, 2)· 'Εκαταῖος (1 F 131) δὲ πόλιν αὐτὴν φησιν.
- 40 (14) STERH. BYZ. s.v. Λάμπη· πόλις Κρήτης· καὶ ᾗ τῆς
 10 'Αργολίδος, ὡς Φίλων.
- 41 (17) STERH. BYZ. s.v. Λαοδίκεια· πόλις τῆς Συρίας, ἢ πρότερον Φοιν.?
 Λευκὴ ἀκτὴ λεγομένη καὶ πρὸ τούτου 'Ράμιθα· κεραυνωθεὶς γὰρ
 τις (?) ἐν αὐτῇ ποιμὴν ἔλεγε 'ράμάνθας', τουτέστιν ἀφ' ὕψους
 ὁ θεός· ῥάμαν γὰρ τὸ ὕψος, ἄθας δὲ ὁ θεός. οὕτως Φίλων.
- 42 (17) STERH. BYZ. s.v. Μαρσούα· πόλις Φοινίκης, ὡς 'Αλέξανδρος Φοιν.?
 15 (273 F 128) καὶ Φίλων, ἀπὸ † Μαρσοῦ.
- 43 (11) STERH. BYZ. s.v. Μεγάλη πόλις· ἔστι καὶ 'Ιβηρίας
 Μεγάλη πόλις, ὡς Φίλων.
- 44 (-) STERH. BYZ. s.v. Μεθύδιον· πόλις 'Αρχαδίας ἔστι καὶ
 20 ἐτέρα πόλις Θεσσαλίας, ὡς Φίλων.
- 45 (15) STERH. BYZ. s.v. Μελίταια· πόλις Θεσσαλίας· 'Αλέξανδρος
 'Ασία (V)· Θεόπομος (115 F 373) δὲ Μελίτειαν αὐτὴν φησιν. ὁ πολίτης
 Μελιταιεύς. "Εφορος λ (70 F 95)· 'οἱ δὲ τύραννοι τῶν Φερῶν καὶ Μελιταιεὺς
 φίλοι πρότερον ὑπάρχοντες'.
- 25 Μελίταια· Φίλων οὕτω γράφει, τὰ αὐτὰ πράγματα τῇ εἰρη- Φοιν.?
 μένῃ προσάπτων. τὸ ἔθνικὸν Μελιτεύς(?).
 Μελίτη· νῆσος μεταξύ 'Ηπείρου καὶ 'Ιταλίας, ὅθεν τὰ κυνίδια Μελιταιῖα

1-6: s. Komm. 1-2 'Ιαμνίας: aus Ph. auch s.v. 'Ιάμνια· πολίχνιον Φοινίκης - Στρά-
 βων (16, 2, 28) δὲ κώμην φησιν - ἀπὸ 'Ιάμνου ἢ ὅτι ἰάμνους ἐκάλουν τοὺς καθύργους
 καὶ τεθλότας τόπους? 3 ἀπὸ τῆς 'Ιοῦς ἢ ἀπὸ 'Ιόπης Eust. Dion. Per. 910
 11 Λαοδίκεια πόλις om. V τῆς om. R 12 ῥάμιθαι V ῥάμαθα Eust. Dion. Per.
 915 12-13 γὰρ τούτως R (i in ras.) γὰρ πού τις? Mei (korrupter) eigennamen?
 13 ἐν αὐτῇ om. P(V?) ποιμὴν VP Eust om. R ἔλεγε: ἀνεβῆα Eust ῥαμανάθας
 Salm 14 ῥάμαν (lac. ind.) om. V γὰρ παρ' ἐγχωρίοις Eust ἄθας RVP ἄθάν
 Eust ἄνθας Bochart 15 μαρσούα R 16 μαρσοῦ RV μάρσου P Μαρσούου Berkel;
 s. Honigmann RE XIV col. 1986, 6 ff. 17 ἰβηρίας P 19 ἔστι δὲ καὶ P 20
 Θεσσαλίας om. P(?) φίλων ο Φιλδέξενος Ald 21-p. 823, 2: drei artikel (0); ver-
 wirrt 21 Μελίταια Mei μελιταιῖα ο Μελιταιῖα Berkel 22 'Ασία: Εὐρώπη; Mei
 23 μελιταιεὺς PR(?) μελιτταεὺς V 25-26 Μελίταια - Μελιτεύς gehören zu 27-823,
 1 (hinter Karphodoniwn); mit 21-24 verbanden Berkel, Mei, Mue 27 'Ιταλίας. <ἔστι
 καὶ ἄλλη πλησίον Σικελίας>, ὅθεν Holste

φασιν. ὁ οἰκίητωρ Μελιταῖος. ἔστι καὶ πόλις ἄποικος Καρχηδονίων· καὶ δῆμος Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Μελιτεύς.

46 (16) STEPH. BYZ. s.v. Μυοῦς· πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν ἄ Χρονικῶν (244 F 1).

5 47 (16) STEPH. BYZ. s.v. Ὀλβία· πόλις Λιγυστική . . . β πόλις ἐν Πόντῳ· γ Βιθυνίας ἀπὸ Ὀλβίας νόμφης· δ Παμφυλίας, ὡς Φίλων — οὐκ ἔστι δὲ Παμφυλίας ἀλλὰ τῆς τῶν Σολύμων γῆς καὶ οὐδὲ Ὀλβία ἀλλὰ Ὀλβα καλεῖται, καὶ οἱ πολῖται Ὀλβαῖοι καὶ Ὀλβιος καὶ Ὀλβία — ε Ἰβηρίας· ζ Σαρδοῦς· ζ Ἰλλυριδος· η Ἑλλησπόντου· θ Κιλικίας.

10 48 (16) STEPH. BYZ. s.v. Τελμησσός· πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων (14, 3, 4) Λυκίας. ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὄριον μετὰ Δαίδαλα.

49 (16) STEPH. BYZ. s.v. Τίος· πόλις Παφλαγονίας τοῦ Πόντου· ἀπὸ Τίου ἱερέως τὸ γένος Μιλησίου, ὡς Φίλων. Δημοσθένης δὲ ἐν Βιθυνιακοῖς (699 F 9) φησι κτίστην τῆς πόλεως γενέσθαι Πάταρον ἐλόντα 15 Παφλαγονίαν, καὶ ἐκ τοῦ τιμαῖν τὸν Δία Τίον προσαγορευῆσαι.

50 (14) STEPH. BYZ. s.v. Φαραί· πόλις Μεσσηνίας, ὅθεν ἦσαν οἱ Ἀφαρητιάδαι . . . εἰσὶ καὶ Φαραί Βοιωτίας . . . ἔστι δ' ἄλλη Κρήτης, ἄποικος τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ, ὡς Φίλων.

51 (-) SUDA s.v. Φιλιστίων· Προυσαεὺς ἦ, ὡς Φίλων, Σαρδιανός· 20 κωμικός.

9. ΠΕΡΙ ΚΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ Α-ΙΒ.

(T I; F 54? 55?)

Θ (ΙΑΤΡΟΙ)

52 (19) a) STEPH. BYZ. s.v. Κύρτος· πόλις Αἰγύπτου ἐν τῷ μεσο- 25 γείῳ. ἐκ ταύτης Διονύσιος ἦν διάσημος ἱατρός, ἀπὸ τῆς πατρίδος, οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος Κυρτὸς ὀνομαζόμενος, οὐ μέμνηται Ἐρέννιος Φίλων ἐν τῷ Περὶ ἱατρῶν. ὁ τόνος τοῦ μὲν ἔθνικοῦ ὀξύς, ὁμόφωνος τῷ πάθει, τοῦ δὲ κυρίου τῆς πόλεως βαρὺς, ὡς τὸ κόντος (?) καὶ πόντος. b) SCHOL. OREIBASIOS III p. 132 Raeder: οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Κυρτόν) ὁ Φίλων ἐν τῷ 30 θ Περὶ βιβλιοθήκης κτήσεως καὶ Ἐρμιππος (IV) ἐν τῷ ε Περὶ τῶν διὰ παιδείαν σεμνηθέντων ἐνδόξων ἀνδρῶν ἱατρῶν καὶ ὁ Σωρανός ἐν ταῖς τῶν

1 καὶ πόλις del. R¹ ἔστι <καὶ ἄλλη νῆσος> καὶ πόλις Klüwer 6 φίλων ο Φιλόξενος
Ald 7-8 ἀλλὰ — Ὀλβία om. V 10 Τελμησσός ν -μισσός ο 10-11 καὶ Στράβων
Xyl, ν ἢ Στ. ο 11 ἀμφοτέρων Xyl ἀμφοτέρα ο (?) 13 (18) φ¹ P 16 (18)
μεσῆνης ο 16-17 Ἀφαρητιάδαι Xyl ἀφαρητιάδαι P φαρητιάδαι R φαρητιάδαι V
26 ἐρέννιος R ἐρέννιος V^c ἐρέννιος P 27 ἱατρικῶν P ἔθνικοῦ Salm ἐνικοῦ ο(?)
28 πόντος καὶ κόντος P κόστος? Mei 30 κτήσεως ο κτίσεως Schol Ἐρμιππος ν
ἐρμηπος Hs 31 παιδῶν Hs ἐνδόξων ν εὐδόξων Hs [ἱατρῶν?]

Ἱατρῶν Διαδοχαῖς φασιν, ὅτι καὶ δξυτόνως εἰρηται κυρτός ὡς φοξός διὰ σωματικὴν ἀσθένειαν, βαρυτόνως δὲ ὡς ἵππος, πύργος, ἐπεὶ ἐκ μεσογαίου πόλεως τῆς Αἰγύπτου λεγομένης Κύρτου ὑπῆρχεν· ἢ ὡς φασὶ τινες, διὰ τὸ ἀλίσκεσθαι τοὺς ἀντιλέγοντας <ὕπ> αὐτοῦ ὥσπερ τοὺς ἰχθύς ὑπὸ τῶν ἀλειυτικῶν

5 κύρτων.

53 (20) STEPH. BYZ. (plen.) s.v. Δυρράχιον· ὁμως δὲ νῦν Δυρραχηνοὶ λέγονται· οὕτω γὰρ καὶ Βάλαγρος ἐν Μακεδονικοῖς (773 F 2) φησι καὶ Ἐρέννιος Φίλων ἐν τοῖς Ἱατροῖς Δυρραχηνὸν ἀναγράφει Φιλωνίδην οὕτως· << Ἀσκληπιάδης ἀκουστάς ἔσχε Τίτον 10 Αὐφίδιον Σικελὸν καὶ Φιλωνίδην Δυρραχηνὸν καὶ Νίκωνα Ἀκραγαντῖνον>>. καὶ πάλιν· << Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυρραχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδου, ἱατρεύσας δὲ ἐν τῇ πατριδί ἐνδόξως συνετάξαστο βιβλία με>>.

10. VERSCHIEDENES

15 54 (-) SUDA s.v. Φίλων Βύβλιος: s. T I p. 802, 21.

55 (p. 560 **) LYDUS *De magistr.* I, 12 p. 17, 6 Wü: ἐν γὰρ ταῖς Εἰκόσι Τερέντιος ὁ ἐπίκλην Βάρρων - τὸ δὲ Βάρρωνος ἐπώνυμον τὸν ἀνδρεῖον κατὰ τὴν Κελτῶν φωνήν, κατὰ δὲ Φοίνικας τὸν Ἰουδαῖον σημαίνει, ὡς Ἐρέννιός φησιν -

20 56 (15a) EUSTATH. Dion. Per. 752: ὅτι Φροῦροι Σκυθικὸν ἔθνος βαρυτόνως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φρουροί, ὅπερ δξυνόμενον δηλοῖ τοὺς φύλακας· τινὲς δὲ Φρῦνοι γράφουσιν ὁμωνύμως τῷ ζώϊω· φρῦνοι γάρ, καθὰ καὶ ὁ Φίλων γράφει, οἱ βάτραχοι.

57 (-) EUSTATH. Hom. II. A 430 p. 855, 4: αἶνος καὶ παροιμία δια- 25 φέρουσιν, καθὸ ὁ μὲν αἶνος λόγος ἐστὶ μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώϊων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὡς φησι Λούκιλλος ὁ Ταρραῖος (IV) ἐν πρώτῳ Παροιμιῶν· ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ (F 89 D) . . . καὶ Ἡσίοδος (*Opf.* 202) . . . ἀπὸ δὲ φυτῶν ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ (F 194, 6 Pf) . . . καὶ ἔστιν ὁ αἶνος ἐξηπλωμένη παροιμία. καὶ οὕτω μὲν καὶ τοῦτο 30 κατεστρωμένον οὕτω ῥητῶς ἐν τοῖς Ἐρεννίου Φίλωνος.

791. ZENON VON SIDON

T

1 (III 174) SUDA s.v. Ζήνων Μουσαίου· Σιδώνιος· φιλόσοφος Στωϊκός.

4 <ὕπ> Daremberg(?) 8 ἐρέννιος S^cVP ἔρρ- R(?) ἱατροῖς SRVP Ἱατρικοῖς v
12 ἐνδόξως S^c εὐδόξως RVP 17-19: *De magistr.* I, 23 p. 27, I Wü (ohne
autornamen) 19 Ἐρέννιος Fuss ἐρέννιοι (sol) O 24-29 (παροιμία): Ammon.
De diff. voc. p. 9 ff.

μαθητῆς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου, † διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν Ἀστρολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιακά.

F

ΣΙΔΩΝΙΑΚΑ

5

— TEUKROS VON KYZIKOS

c. 100/50^a

ΠΕΡΙ ΤΥΡΟΥ Ἀ-Ἐ

274 T I.

792. ASPASIOS VON BYBLOS

s. II 1^b

10

T

1 (III 576) SUDA s.v. Ἀσπάσιος Βύβλιος· σοφιστῆς, συγχρονῶν Ἀριστείδει καὶ Ἀδριανῶι. ἔγραψε Περὶ Βύβλου· Περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων· Μελέτας· Τέχνας· Ὑπομνήματα· Λαλιάς· Ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς.

15

F

ΠΕΡΙ ΒΥΒΛΟΥ. ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

—

793. ASPASIOS VON TYROS

T

20 *1 (III 576) SUDA s.v. Ἀσπάσιος Τύριος· σοφιστῆς ἱστορικός. ἔγραψε Περὶ Τύρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ· Ἱστορίαν σύμμικτον ἐν βιβλίοις x̄· Περὶ τέχνης ῥητορικῆς· καὶ ἄλλα.

F

ΠΕΡΙ ΤΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗΙ. ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΜΜΙΚΤΟΣ Ἀ-Ὶ

25

—

794. ANHANG

F

1 a) POLYB. 12, 28a, 3: αὐτὸς (Timaios 566 F 7) γοῦν τηλικαύτην ὑπομεμένηκε δαπάνην καὶ κακοπάθειαν τοῦ συναγαγεῖν τὰ παρὰ Τυρίων

1 διδάσκαλος: verwechselung mit μαθητῆς (Diog. Laert. 7, 36; Ind. Stoic. Herc. 11); s. Komm. αὐτὸς: αὐτοῦ Volkmann 11-12 Βύβλιος - Βύβλου v βίβλιος - βίβλου ο 21 Τύρου Mue ἠπείρου ο αὐτῇ· Ἱστορίαν dist. Mue 29 παρὰ τυρίων M ('mihi certum' Boissevain)

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

53

ὕπομνήματα. b) JOSEPH. *A.J.* 9, 283: Μένανδρος (783 T 3) ὁ τῶ-
 χρονικῶν ποιησάμενος τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὰ τῶν Τυρίων ἀρχεῖα μετα-
 φράσας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶτταν. c) JOSEPH. *c.A.p.* I, 106: βούλομαι
 τοῖνυ ἀπὸ τούτων (*scil.* τῶν Αἰγυπτίων) ἤδη μετελθεῖν ἐπὶ τὰ παρὰ τοῖς
 5 Φοίνιξιν ἀναγεγραμμένα περὶ τοῦ γένους ἡμῶν καὶ τὰς ἐξ ἐκείνων
 μαρτυρίας παρασχεῖν. (107) ἔστι τοῖνυ παρὰ Τυρίοις ἀπὸ παμπόλλων
 ἐτῶν γράμματα δημοσίαι γεγραμμένα καὶ πεφυλαγμένα λίαν
 ἐπιμελῶς περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων καὶ πρὸς ἄλλους
 10 πραχθέντων μνήμης ἀξίων. (108) ἐν οἷς γέγραπται ὅτι ὁ ἐν Ἱεροσο-
 λύμοις ὠικοδομήθη ναὸς ὑπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως ἔτεσι θάττον ῤῆ
 καὶ μηνσὶν ὀκτῶ τοῦ κτίσαι Τυρίους Καρχηδόνα. (109) ἀνεγράφη δὲ παρ'
 ἐκείνοις οὐκ ἀλόγως ἢ τοῦ ναοῦ κατασκευὴ τοῦ παρ' ἡμῖν· Εἴρωμος γὰρ ὁ τῶν
 Τυρίων βασιλεὺς φίλος ἦν τοῦ βασιλέως ἡμῶν Σολομῶνος, πατρικὴν πρὸς
 αὐτὸν φιλίαν διαδεδεγμένος. (110) οὗτος οὖν συμφιλοτιμούμενος εἰς τὴν τοῦ
 15 κατασκευάσματος τῷ Σολομῶνι λαμπρότητα χρυσοῖ μὲν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔδωκε τάλαντα,
 τεμῶν δὲ καλλίστην ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους, ὃ καλεῖται Λίβανος, εἰς τὸν ὄροφον ἀπέστειλεν·
 ἀντεδωρῆσατο δὲ αὐτῷ ὁ Σολομῶν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ δὴ καὶ χώραν τῆς Γαλιλαίας
 ἐν τῇ Χαβουλῶν λεγομένην «ἐπιδέδωκε». (111) μάλιστα δ' αὐτοῦς εἰς φιλίαν ἢ τῆς
 σοφίας συνῆγεν ἐπιθυμία· προβλήματα γὰρ ἀλλήλοις ἀνταπέστελλον λυεῖν κελουόντες,
 20 καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ Σολομῶν καὶ τάλλα σοφώτερος. σῶιζονται δὲ

2 ἀρχεῖα ἀρχίων R *antiquitatum* Lat 3-p. 827, 2: Euseb. *Chron.* Cramer *An.*
Par. II p. 184, 14 ff. (= Eus); Euseb. *Arm. Chron.* p. 54, 1 ff. Karst (= Arm);
 Synkell. p. 343, 1 ff.; [Theophil.] *Ad Autol.* 3, 22 4 ἤδη Eus ἐτι L *rursus*
 Lat 5 ἐξ L Arm ἐπ' Eus 6-7 ἀπὸ παμπόλλων ἐτῶν Eus Synk πολλῶν ἐτ.
 L Lat *von allersher gar viel aller jahre* Arm 7 δημοσίαι Synk δημόσια L Eus
hönigliches schrifttum Arm γεγραμμένα L καὶ (om. Synk) γραφέντα Eus Synk
 8-9 περὶ - ἀξίων om. Synk 8 πρὸς ἄλλους Gutschmid πρὸς ἀλλήλους L Lat παρ'
 ἄλλοις Eus *von sonstigen grosstaten* Arm 9 ἐν οἷς L Lat Synk (Arm) ἐν τούτοις
 Eus ὁ om. L 10 ὑπὸ L Synk (Arm) ἀπὸ Eus σολομῶντος L ῤῆ L
 (auch § 116) Eus (auch P.E. 10, 13, 13) Synk Arm ῤῆ Theoph II καρχηδόνα
 Eus Arm Synk χαλκηδόνα L *carthaginem charcedona* Lat 11-12 παρ' ἐκείνοις Eus
 π. ἐκείνου Synk π. αὐτοῖς Eus *von denselben* Arm 12 οὐκ ἀλόγως Eus Synk Arm
 om. L Lat 12 ἢ - ἡμῖν om. Eus 12-20: *A.J.* 8, 141/3 14 οὗτος Eus Synk Arm
 om. L is Lat 15 χρυσοῦ Eus 16 εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἀπέστειλε τοῦ ὄροφου
 Eus (Arm?) 17 καὶ δὴ καὶ Niese καὶ γῆ κατὰ L καὶ δῆρα καὶ Eus καὶ διττὰ καὶ
 Synk *auch* Arm χώραν L Eus Synk *einige örtlichkeiten* Arm; cf. *A.J.* 8, 142 πόλεις
 αὐτῷ τῆς Γαλιλαίας εἴκοσι μὲν τὸν ἀριθμὸν, οὐ πόρρω δὲ τῆς Τύρου κειμένης ἔχαρισσατο,
 ἃς ἐπελθῶν καὶ κατανοήσας Εἴρωμος καὶ δυσαρεστήσας τῇ δωρεᾷ, πέμψας πρὸς Σολό-
 μωνα μὴ δεῖσθαι τῶν πόλεων ἔλεγε· κάκτοτε προσηγορεύθησαν Χαβαλῶν (*v.l.* ἢ
 χαβάλων, χαβαλῶν, χαβωλῶν, χαβωλῶν, *gabala*) γῆ· μεθερμηνευόμενον δὲ τὸ χάβαλον
 κατὰ Φοινίκων γλῶτταν οὐκ ἀρέσκον σημαίνει' 18 Χαβουλῶν Bochart ζαβουλῶν L
 Lat χαβωλῶ Eus χαβόλωι Synk *chabula* Arm ἐπιδέδωκε add. Eus ἔδωκεν τὴν
 Χαβουλῶν λεγομένην Niese 19 ἀνταπέστελλον Eus ἀντε- L ἀντέστ- Synk

μέχρι νῦν παρὰ τοῖς Τυρίοις πολλαὶ τῶν ἐπιστολῶν, ἃς ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἔγραψαν. (Es folgen Dios 785 F 1b; Menandros 783 F 1). d) — A.J. 8, 55: διαμένει δὲ ἄχρι τῆς τήμερον τὰ τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀντίγραφα οὐκ ἐν τοῖς ἡμετέροις μόνον σωζόμενα βιβλίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Τυρίοις, ὥστε εἴ τις ἐθελήσειε τὸ ἀκριβὲς μαθεῖν, δεηθεὶς τῶν ἐπὶ τοῦ Τυρίων γραμματοφυλακείου δημοσίων εὔροι συμφωνοῦντα τοῖς εἰρημένους ὑφ' ἡμῶν τὰ παρ' ἐκείνους. e) — c. Ap. I, 143: . . . οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχείοις τῶν Φοινίκων σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρώσου (680 F 8a) ἀναγέγραπται . . .

10 2 PORPHYR. bei EUSEB. P.E. I, 9, 21 (= 790 F 1): Σαγχουινιάθων δὲ ὁ κατὰ τὴν Φοινίκων διάλεκτον φιλαλήθως πᾶσαν τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἐκ τῶν κατὰ πόλιν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγραφῶν συναγαγῶν (F 6a)

3 SCHOL. (EUST.) DION. PER. 912: Βύβλος ἀρχαιοτάτη πόλις εἰρηταί
15 [καὶ] ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἀποτιθέμενα βιβλία ἄσηπτα διαφυλάττει· καὶ ἐπὶ τούτῳ <τὸ ὄνομα> ἀπένειμον αὐτῇ Φοίνικες, ἐφ' ᾧ τὰς παρ' αὐτοῖς βίβλους φυλάττει. οἱ δὲ φασὶν ὅτι ἡ Ἴσις ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραγενομένη ἐκεῖ καὶ κλαίουσα τὸν Ὅσιριν τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀπέθετο, βύβλινον ὑπάρχον ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νείλῳ φουμένης βύβλου· ἢ ὅτι πολλὴ βύβλος ἐκεῖσε φύεται, ἧτοι πάπυρος.

20 4 a) EUSEB. P.E. I, 9, 24 (= PHILON 790 F 1): Τάαυτος ὁ τῶν γραμμάτων τὴν εὔρεσιν ἐπινοήσας καὶ τῆς τῶν ὑπομνημάτων γραφῆς κατάρξας . . . (26) ἀλλ' οἱ μὲν νεώτεροι τῶν ἱερολόγων . . . ἀλληγορίας δὲ καὶ μύθους ἐπινοήσαντες . . . πολὺν αὐτοῖς ἐπήγον τυφόν, ὡς μὴ ραιδίως τινὰ συνοραῖν τὰ κατ' ἀλήθειαν γενόμενα· ὁ δὲ συμβαλὼν τοῖς ἀπὸ
25 τῶν ἀδύτων εὐρεθεῖσιν ἀποκρύφους Ἀμμονέων γράμμασι συγκειμένους ἐξηγύσατο τὴν πρόθεσιν, ἕως πάλιν οἱ ἐπιγενόμενοι ἱερεῖς χρόνους ὕστερον ἠθέλησαν αὐτὴν ἀποκρύψαι καὶ εἰς τὸ μυθῶδες ἀποκαταστήσαι . . . b) — I, 10, 39 (= 790 F 2): ταῦτα πάντα ὁ Θαβίων, ὃς πάμπρωτος τῶν ἀπ' αἰῶνος γεγονότων Φοινίκων ἱεροφάντης ἀλληγορήσας . . . παρέ-
30 δωκε τοῖς ὀργεῶσι καὶ τελετῶν κατάρχουσι προφήταις· οἱ δὲ . . . τοῖς αὐτῶν διαδόχοις παρέδοσαν καὶ τοῖς ἐπεισάκτοις, ὧν ἦν καὶ Εἰσίριος <ὁ> τῶν τριῶν

1 μέχρι δεῦρο Eus Synk 2 πρὸς ἀλλήλους L Synk Artn πρὸς τυρίους Eus 6
τῶν (τοῦ RO) ἐπὶ τοῦ (Niese τῶν ROSP om. M) γραμματοφυλακείου (RO -λακίων
SPM) δημοσίων L *custodem monumentorum publicorum tyriae civilitalis* Lat 15
[καὶ] Jac 16 <τὸ ὄνομα> Jac * * v αὐτῇ Jac αὐτῷ Schol 22 νεώτεροι
Jac -τατο ο 24 ὁ δὲ: i.e. Sanchuniathon 27 αὐτῇ: i.e. τὴν ἀλήθειαν 28
θαβίων ὃς πάμπρωτος A θαβίωνος παῖς πρῶτος BO 30-31 τοῖς αὐτῶν διαδόχοις v
ταῖς αὐ. διαδοχαῖς AO (B fehlt) 31 ἦν A εἰς ἐτι O εἰσίριος A ἱσιρις O <ὁ> Jac

- γραμμάτων εύρετής, ἀδελφός Χνᾶ, τοῦ πρώτου μετονομασθέντος Φοίνικος.
 c) -- I, 10, 43 (= 790 F 10): Τάαυτος . . . πρώτος τὰ κατὰ τὴν
 θεοσέβειαν ἐκ τῆς τῶν χυδαίων ἀπειρίας εἰς ἐπιστημονικὴν
 ἐμπειρίαν διέταξεν, ὧι μετὰ γενεᾶς πλείους θεὸς Σουρμου-
 5 βηλὸς Θουρῶ τε ἡ μετονομασθεῖσα Χούσαρθις(?) ἀκολουθή-
 σαντες κεκρυμμένην τοῦ Τααύτου καὶ ἀλληγορίαις ἐπεσχιασ-
 μένην τὴν θεολογίαν ἐφώτισαν. d) -- I, 10, 49 (= 790 F 4)
 Ἐπήεις(?) ἀλληγορῶν, ὁ ὀνομασθεὶς παρ' αὐτοῖς μέγιστος ἱεροφάντης καὶ
 ἱερογραμματεὺς, δὴ μετέφρασεν Ἄρειος Ἡρακλεοπολίτης.
 10 5 a) ATHEN. 3, 100 p. 126 A (= 784 F 3b): παρὰ τοῖς τὰ Φοι-
 νικὰ συγγεγραφοῖσι Σαγγουινιάθωνι (790) καὶ Μῶχωι (784), τοῖς
 σοῖς πολιταῖς (des Ulpianos von Tyros). b) JOSEPH. A.J. I, 107
 (= 784 F 3a): Μῶχός τε καὶ Ἐστιαῖος (786) καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ
 Αἰγύπτιος Ἱερώνυμος (787) οἱ τὰ Φοινικικὰ συγγραψάμενοι.
 15 c) TERTULLIAN. *Apol.* 19, 5 (= 609 T 6b): *reseranda antiquissima*
rum etiam gentium archiva, Aegyptiorum Chaldaeorum Phoe-
nicum; (6) advocandi municipes eorum . . . Manethon Aegyptius
(609) et Berossus Chaldaeus (680), sed et Hieronimus Phoenix, Tyri
rex (787), sectatores quoque ipsorum . . . Menander Ephesius
 20 (783) . . . *Thallus (256) et . . . Judaeus Josephus.* d) TATIAN. *Ad*
Graec. 37 (= 784 T 1): . . . τὰ Φοινίκων οὕτως ἔχει· γεγόνασι παρ'
 αὐτοῖς ἄνδρες τρεῖς Θεόδοτος, Ὑψικράτης, Μῶχος· τούτων
 τὰς βίβλους εἰς Ἑλληνίδα κατέταξεν φωνὴν Λαῖτος . . .
 6) a) PORPHYR. bei EUSEB. *P.E.* I, 9, 21 (= 790 F 1): Σαγγου-
 25 νιάθων ὁ Βηρύτιος, εἰληφὼς τὰ ὑπομνήματα (*scil.* τῶν Ἰουδαίων)
 παρὰ Ἱεροβάβλου τοῦ ἱερέως θεοῦ Ἰεσῶ (?), δὲ Ἀβιβάλωι τῷ
 βασιλεῖ Βηρυτίων τὴν ἱστορίαν ἀναθεῖς . . . οἱ δὲ τούτων χρόνοι
 καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν πίπτουσι χρόνων . . . Σαγγουινιάθων δὲ (F 2)
 . . . ἐπὶ Σεμιράμεως γέγονε τῆς Ἀσσυρίων βασιλίδος, ἡ πρὸ τῶν
 30 Ἰλιακῶν ἢ κατ' αὐτοῦς γε τοὺς χρόνους γενέσθαι ἀναγέγραπται. τὰ δὲ
 τοῦ Σαγγουινιάθωνος εἰς Ἑλλάδα γλῶσσαν ἡρμήνευσε Φίλων ὁ
 Βύβλιος. b) SUDA s.v. Σαγγωνιάθων· Τύριος· φιλόσοφος, δὲ γέγονε
- I γραμμάτων O -τέων A πρώτου O om. A 3 τῶν om. B 4 ὧι BO
 ὡς A πλείους A πλείοτας B²O πλείστους B¹ 5 χούσαρθις BO εὔσαρθις A
 8 ἐπήεις BO ὀπήεις A ὁ om. A αὐτοῖς: *scil.* τοῖς Αἰγυπτίοις? 13 μῶχος
 Jos Synk μῆλος Eus 13-14 ὁ Αἰγύπτου Jos (E) τοῖς αἰγυπτίοις Synk 18
hieronimus SP *proemis* Φ *Hieronimus* Scal, v; verwechselung von Hieronymos und
 könig (E) Ἰρωμος (783 F 1)? 23 λαῖτος (so) Clem χαιτός Tat ἄδιτος Eus (O)
 26 λεῶ BO Eus² λεῶ (so) A λαῶ Theoph ἀβιβάλωι A ἀβελβάλωι BO (Th) Ἀβεββάλωι
 Nöldeke 32 σαγγωνιάθων VFGM -γχοι- A 32-p. 829, 2 δς -ἄλλα τινά om. F

κατὰ τὰ Τρωικά. Περὶ τῆς Ἑρμοῦ φυσιολογίας, ἥτις μετεφράσθη· Πάτρια
 Τυρίων τῆι Φοινίκων διαλέκτῳ· Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν· καὶ ἄλλα τινά.
 Σαχωνιάθης Ἀιδώνιος(?)· σοφός, τοῖς χρόνοις κατὰ Σεμίραμιν. ἔγραψε τῆι Φοινίκων
 διαλέκτῳ Φυσιολογίαν καὶ ἄλλα τινά. c) COD. MATRIT. GR. 84: Σαχωνιάθων δ
 5 Βηρύττιος τὴν Φοινίκων θεολογίαν ἐξέδωκεν, ἣν Ὅρφεὺς (p. 130 Kern) μετῆ-
 νεγκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν, καὶ τὰς τελετὰς τῶν Αἰγυπτίων.

7 SCHOL. DIONYS. THRAC. (*Gr. Gr.* III) p. 184, 23 Hi: Ἀλέξανδρος
 δὲ ὁ Ῥόδιος (VI) ἀπὸ Φοινίκος τοῦ Προνώπου καὶ Εὐρώπης (*scil.* λέγεσθαι
 τὰ γράμματα), εὐρόντος αὐτὰ ἐν Κρήτῃ, ὃν ἀπέκτεινε Ῥαδάμανθος φθονήσας.

10 8 (II 21, 2) ATHEN. 4, 76 p. 174 F: ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ
 τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἀδωνίων θρήνων· τὸν γὰρ Ἀδωνίων Γίγγρην καλεῖτε
 ἡμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς ἰστορεῖ Δημοκλειδῆς (VI).

9 [ARISTOT.] *Mir. ausc.* 134: ἡ (*scil.* Ἰτύκη) καὶ πρότερον κτισθῆναι
 λέγεται ὑπὸ Φοινίκων αὐτῆς τῆς Καρχηδόνας ἔτεσι διακοσίαις ὀγδοήκοντα ca. 1100
 15 ἑπτὰ, ὡς ἀναγέγραπται ἐν ταῖς Φοινικικαῖς ἱστορίαις.

10 SERV. VERGIL. A. I, 343: *huic* (der Dido) *coniunx Sychaeus erat*, 744 F 1;
ditissimus agri / Phoenicum . . . sed regna Tyri germanus habebat / 783 F 1
Pygmalion . . . ille Sychaeum . . . clam ferro incautum superat § 125; 794
 F 18b c. 4
 20 *his commota fugam Dido sociosque parabat . . .* Sychaeus Sicarbas dictus
 est; *Belus Didonis pater Mettes, Carthago a cartha, ut lectum est et*
in historia Poenorum et in Livio.

11 a) HERODT. 7, 89, 2: οὗτοι δὲ οἱ Φοίνικες τὸ παλαιὸν οἶκεον, ὡς F 18b
 αὐτοὶ λέγουσι, ἐπὶ τῆι Ἑρυθρῇ θαλάσσει, ἐνθεῦτεν δὲ ὑπερβάντες τῆς
 Συρίας οἰκέουσι τὰ παρὰ θάλασσαν. b) — I, I, I: Περσέων μὲν νυν
 25 οἱ λόγιοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ γενέσθαι τῆς διαφορῆς· τοῦτους γὰρ ἀπὸ τῆς
 Ἑρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης ἀπικομένους ἐπὶ τῆνδε τὴν θάλασσαν καὶ
 οἰκήσαντας τοῦτον τὸν χῶρον τὸν καὶ νῦν οἰκέουσι . . . c) STRABON
 16, 3, 4: πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλέον (*scil.* τὸν Περσικὸν κόλπον) ἄλλαι νῆσοι Τύρος
 καὶ Ἀραδός εἰσιν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὁμοια, καὶ φασὶ γε οἱ ἐν
 30 αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους
 ἑαυτῶν. d) EUSTATH. DION. PER. 912: τοῦτους δὲ τοὺς Σιδωνίους
 ἀποίκους εἶναι τινές φασὶ Σιδωνίων τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, οἱ δὲ

I πάτρια τε A 3-4 add. V 3 ἀδωνίος (so) V Σιδώνιος Creuzer 8 προνώ-
 που C -όπου Σ' -άπου Hilgard 11 Γίγγρην: γίγγριν Eust. Hom. II. Σ 495
 12 ἡμεῖς οἱ Φ.: *angeredet ist Ulpianos von Tyros* (cf. F 5a) 19 *sycharbas M*
secarbas H 20 *mettes LH met(t)hes BC*M metres D Meto Mythogr. I, 214 Multo*
 (*Multo Movers*) Justin. 18, 4, 3 Μέττηνος 783 F I § 125 *car(h)a* (cf. 744 F I): v.l.
caracha, cavac(c)a, carraga 24 τὰ d Eust τὸ a 29 φοινικοῖς CD φοινικίους x

παλαιοὶ ἐναντιολογίας ἱστοριῶν αἰτιῶνται ἐνταῦθα. οἱ μὲν γὰρ τοὺς καθ' ἡμᾶς Φοίνικας τε καὶ Σιδωνίους ἀποίκους φασὶ τῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ Σιδωνίων τε καὶ Φοινίκων, προστιθέντες καὶ διὰ τί Φοίνικες λέγονται (διότι φασὶ καὶ ἡ θάλασσα Ἐρυθρά, ὡς ταῦτόν ὄν Φοίνικας εἰπεῖν καὶ ἐρυθρούς), οἱ δὲ ἀνάπαλιν ἀποίκους ἐκείνους τούτων τῶν καθ' ἡμᾶς ἰστόρησαν.

12 HERODT. I, 5, 2: περὶ δὲ τῆς Ἰοῦς οὐκ ὁμολογεῖται Πέρσησι οὕτω Φοίνικες· οὐ γὰρ ἀρπαγῆι σφέας χρῆσασμένους λέγουσι ἀγαγεῖν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, ἀλλ' ὡς ἐν τῷ Ἄργει ἐμίσητο τῷ ναυκλήρῳ τῆς νεός· ἐπεὶ δὲ ἔμαθε ἔγκους εἶδουσα, αἰδεομένη τοὺς τοκέας οὕτω δὴ ἐβελοντὴν αὐτὴν τοῖσι

10 Φοίνιξι συνεκπλῶσαι, ὡς ἂν μὴ κατάδηλος γένηται.

13 HERODT. 2, 104, 3: Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καὶ αὐτοὶ ὁμολογεῖται παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι (*scil.* περιτέμεσθαι τὰ αἰδοῖα).

14 HERODT. 2, 44, 1: καὶ θέλων δὲ τούτων πέρι σαφές τι εἰδέναι ἐξ ὧν οἶόν τε ἦν, ἐπλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης, πυνθανόμενος αὐτόθι εἶναι ἱρὸν Ἑρακλέος ἄγιον. (2) καὶ εἶδον πλουσιῶς κατεσκευασμένον ἄλλοισί τε πολλοῖσι ἀναθήμασιν, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στήλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας μέγας. (3) ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱρεῦσι τοῦ θεοῦ εἰρόμην, ὁκόσος χρόνος εἶη ἐξ οὗ

20 σφι τὸ ἱρὸν ἰδρυται. εὗρον δὲ οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἑλλησι συμπερομένους· ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ οἰκίζομένην καὶ τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ ἰδρυθῆναι, εἶναι δὲ c. 2750 ἔτα ἀπ' οὗ Τύρον οἰκεῖται τριχόσια καὶ δισχίλια. εἶδον δὲ ἐν Τύρῳ καὶ ἄλλο ἱρὸν Ἑρακλέος ἐπυνημῆν ἔχοντος Θασίου εἶναι.

15 a) LYDUS *De mens.* 4, 71 p. 123, 1 Wü: οἱ δὲ Φοίνικες βασιλέα 25 φασὶν αὐτὸν (Zeus) γενέσθαι δικαιοτάτον, ὥστε τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν κρείττονα γενέσθαι τοῦ χρόνου· ταύτην Κρόνον ἐκβαλεῖν τῆς βασιλείας λέγεται, οἶονεὶ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ λήθην ὑπερβαλεῖν. b) — I, 21 p. 11, 10: 30 ὅτι ὁ Νουμᾶς τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα εἰς τιμὴν Ἥλιου καὶ Ἀφροδίτης ἐκ πορφύρας καὶ κόκκου κατασκευάζεσθαι διετύπωσεν — καὶ Βλάττα δέ, ἐξ ἧς τὰ βλάττια λέγομεν, ὄνομα Ἀφροδίτης ἐστὶ κατὰ τοὺς Φοίνικας — ὡς ὁ Φλέγων ἐν τῷ Περί ἑορτῶν (257 F 34 bis; s. Add. III b p. 398 f.) φησι.

16 Lukian. *De Syria dea* 3: καὶ ἐστὶν ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ οὐ παρὰ πολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισιν ἰσοχρονέοντα, τῶν ἐγὼ πλεῖστα ὄπωπα· τὸ γε τοῦ Ἑρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ οὐ τούτου τοῦ Ἑρακλέος τὸν Ἑλληνας αἰδούσιν, ἀλλὰ τὸν ἐγὼ 35 λέγω πολλὸν ἀρχαιότερος, καὶ Τύριος ἦρος ἐστίν.

11 σύροι a οἱ om. DR 14 δὲ: δὴ Bkr 17 μὲν γὰρ D 18 μέγας: μέγα φῶς Rei μέγας * * (massangabe) Stein μεγάλας? 27 τὸν χρόνον S τοῦ χρόνου A 29-30 ὅθεν καὶ βλάττα ὄνομα ἀφροδίτης ἐστὶ κατὰ τοὺς φοίνικας καλέσας X 31 Περί τῶν παρὰ Ῥωμαίους ἑορτῶν (257 T 1)?

(4) ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα τὸ Σιδώνιοι ἔχουσιν, ὡς μὲν αὐτοὶ λέγουσιν, Ἀστάρτης ἐστίν. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σεληναίην ἔμμεναι· ὡς δὲ μοὶ τις τῶν ἱρέων ἀπηγγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς· ταύτην ἐοῦσαν Ἀγήνορος τοῦ βασιλῆος θυγατέρα ἐπειδὴ τε ἀφανῆς 5 ἐγεγόνεεν, οἱ Φοίνικες τῷ νηῶι ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἐοῦσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος εἰς ταῦρον ἀμειψάμενος ἤρπασε, καὶ μιν ἐς Κρήτην φέρων ἀπίκετο. (5) Anonymer Aegyptischer tempel.

(6) εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλωι μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἀδωνιν ἐπιτελέουσιν· ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὦν τὸ 10 ἔργον τὸ ἐς Ἀδωνιν ὑπὸ τοῦ σὺός ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονται τε ἐκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσιν, καὶ σφίσι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἴστανται. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνται τε καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδωνίδι ὄκως ἐόντι νέκυι, μετὰ δὲ τῇ ἐτέρῃ ἡμέρῃ ζῶειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὸν 15 ἡέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ζυρέονται ὄκως Αἰγύπτιοι ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὀκόσαι οὐκ ἐθέλουσι ζυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσιν· ἐν μῆτι ἡμέρῃ ἐπὶ πρῆσι τῆς ὥρης ἴστανται, ἣ δὲ ἀγορῇ μούνοισι ξεινοῖσι παρακέεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίῃ γίγνεται. (7) εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἱ λέγουσι παρὰ σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὅσιριν τὸν Αἰγύπτιον, 20 καὶ τὰ πένθεα καὶ τὰ ὄργια οὐκ ἐς τὸν Ἀδωνιν ἀλλ' ἐς τὸν Ὅσιριν πάντα πρῆσσεσθαι. ἐρέω δὲ ὀκόθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι· κεφαλὴ ἐκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόνον ἐπτὰ ἡμερέων, καὶ μιν οἱ ἄνεμοι φορέουσι θεΐῃ ναυτιλίῃ, τρέπεται δ' οὐδαμὰ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, καὶ ἐστὶ τὸ σύμπαν θωῦμα. 25 καὶ τοῦτο ἐκάστου ἔτεος γίγνεται· τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλωι ἐγένετο, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐθεησάμην Βυβλίην. (8) ἔνι δὲ καὶ ἄλλο θωῦμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ· ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ οὖρεος ἐς τὴν ἄλα ἐκδιδοῖ· οὖνομα τῷ ποταμῷ Ἀδωνίς ἐπικέεται. ὁ δὲ ποταμὸς ἐκάστου ἔτεος αἰμάσσεται, καὶ τὴν χροίην ὀλέσας ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ 30 πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθεόνται δὲ ὅτι ταύτησι τῆσι ἡμέρησι ὁ Ἀδωνίς ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμόν, καὶ τῷ ῥόωι τὴν ἐπανωμίην διδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἐμοὶ δὲ τις ἀνὴρ Βύβλιος ἀληθεῖα δοκέων λέγειν ἐτέρην ἀπηγγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλεγε δὲ 35 ὧδε· ὁ Ἀδωνίς ὁ ποταμὸς, ὧ ξεῖνε, διὰ τοῦ Λιβάνου ἔρχεται, ὁ δὲ Λίβανος κάρτα ξανθόγεός ἐστιν· ἄνεμοι ὦν τρηχέες ἐκείνησι τῆσι ἡμέρησι ἰστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ ἐπιφέρουσι ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα, ἣ δὲ γῆ μιν αἰμώδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα τὸ λέγουσιν ἀλλ' ἡ χώρη

αίτην'. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγγέετο (9) ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὸν Λίβανον ἐκ Βύβλου ὁδὸν ἡμέρης, πυθόμενος αὐτόθι ἀρχαίον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης εἶσατο· καὶ εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαίον ἦν.
τάδε μὲν ἔστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

5 17 AFRICAN. bei SYNKELL. p. 31, 10: τὰ γὰρ Φοινίκων τρισμύρια ἔτη ἢ τὸν τῶν Χαλδαίων λῆρον τὸ τῶν τεσσαράκοντα ὀκτῶ μυριάδων τί δεῖ καὶ λέγειν;

18 a) POMPEIUS TROGUS *Prol.* 18: *transitus (des Pyrrhus) in Siciliam adversus Carthaginenses. inde origines Phoenicum et Sidonos et Veliae Carthaginisque res gestae in excessu dictae.* b) JUSTIN. 18, 3, 2: *Tyrium gens condita a Phoenicibus fuit, (3) qui terrae motu vexati relicto patrio solo ad Syrium(?) stagnum primo, mox mari proximum litus incoluerunt, (4) condita ibi urbe, quam a piscium ubertate Sidona appellaverunt; nam piscem Phoenices sidon vocant. (5) post multos deinde annos a*
15 *rege Ascaloniorum expugnati navibus impulsu Tyron urbem ante annum ca. 119 Troiana cladis condiderunt. (6) ibi Persarum bellis diu varieque fatigati victores quidem fuere, sed adritis viribus a servis suis multitudine abundantibus indigna supplicia perpessi sunt. (7-14: der niedermetzlung der ganzen männlichen bevölkerung entrinnt nur ein greis mit seinem*
20 *sohn; sein treuer sklave bewirkt durch eine list, dass der herr auch die bedingung der sklavenversammlung für das königtum erfüllt, indem er als erster die aufgehende sonne erblickt). (15) igitur venia seni filioque data est, et velut numine quodam reservatos arbitantes regem Stratonem creaverunt. (16) post cuius mortem regnum ad filium ac deinde ad nepotes*
25 *transiit (18) itaque Alexander Magnus cum interiecto tempore in Oriente bellum gereret, velut ultor publicae securitatis expugnata eorum urbe omnes, qui proelio superfuerant, ob memoriam veteris caedis crucibus adfixit. (19) genus tantum Stratonis inviolatum servavit regnumque stirpi eius restituit, ingenuis et innoxiiis incolis insulae adtributis, ut*
30 *exstirpato servili germine genus urbis ex integro conderetur. (4) hoc igitur modo Tyrii Alexandri auspicii conditi parsimonia et labore quaerendi cito convaluere.*

(2) ante cladem dominorum cum et opibus et multitudine abundarent, missa in Africam iuventute Uticam condidere. (3) cum interim rex F 9

9 sidonos AG -nes (sinodes V) Q sidoniorum πB 10 carthaginisque Gutschmid
-ninque A -nenque GQ -numque B -nesque π 11 gens πτι genus C 12 patrio
AGa patriae VRπC ad syrium (-am AGR) τ C assyrium π 13 sidona π C
sidon τ sidoniam 24 in nepotes C 27 caedis πτι sceleris C

Multo Tyro (?) decedit, filio Pygmalione et Elissa filia . . . heredibus institutis. (4) *sed populus Pygmalioni admodum puero regnum tradidit.* (5) *Elissa quoque Acherbae avunculo suo sacerdoti Herculis, qui honos secundus a rege erat, nubit.* (6) *huic magna sed dissimulatae opes erant, aurumque 5 metu regis non tectis sed terrae crediderat,* (7) *quam rem etsi homines ignorabant, fama tamen loquebatur.* (8) *qua incensus Pygmalion . . . avunculum suum eundemque generum sine respectu pietatis occidit.* (9-6, 9: flucht der Dido; gründung Karthagos LXXII annis ante quam Roma).

19 STRABON 16, 2, 13 p. 573: ἔκτισαν δ' αὐτὴν (Arados) φυγάδες, ὡς 10 φασιν, ἐκ Σιδῶνος.

XXVII. PHRYGIEN

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ Α - Γ

273 F 73-78.

15

795. HERMOGENES

(Hellenist.
Zeit?)

ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ

1 (III 524, I) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 722 (ET. GEN. s.v. Σαγγάριος): Σαγγάριος ποταμός Φρυγίας· ὁ δὲ Μυρλεανός (697 F 6) Σάγγαρον αὐτὸν λέγεσθαι φησιν. Ἐρμογένης δὲ ἐν τῷ Περὶ Φρυγίας φησὶν Σάγγαν 20 τινὰ ἀσεβήσαντα περὶ τὴν Ῥέαν μεταβαλεῖν ἐς τοῦτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τὸν ποταμὸν Σαγγάριον ὀνομασθῆναι. πλησίον δὲ αὐτοῦ Ὀρείας Μητρὸς ἱερόν ἐστιν, ὡς φησὶ Ξάνθος (765 F 28).

2 (2) ZENOB. *Prov.* 6, 10: τὰ Ναννάκου· εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων ἐπὶ παλαιότητι ἢ ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνούτων. Νάννακος 25 γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεύς, ὡς φησιν Ἐρμογένης ἐν τοῖς

1 *Multo Tyro Movers* (cf. 783 F 1 § 125) *multo tyro i tyro* τπC *Tyri* Bongarsius [*Multo* ('glossa corrupta')]? Seel *Multunus* (cf. 783 F 7 § 157)? 3 *Acherbae* Gutschmid *acerbae* (u.ä.) τ *c(h)eruae i atherbae* C suo *sircheus dictus est* CD 10 Σιδῶνος Cor 17-22: Et. Gen. s. Σάγγαρις (σάγαρις A)· ποταμὸς Φρυγίας ἀπὸ Σαγγάριδος (σαγαρ- A) υἱοῦ Μίδου (ν μῆδου AB; anders [Plut.] *De fluu.* 12, 1) Ὀρος (om. B) 18-19 ὁ - φησιν om. Et 19 Ἐρμ. - φησὶν: ὅτι (A) u. ἀπὸ (B) Et σάγγα Et (B) 20 εἰς τὴν Ῥέαν Et μετέβαλεν Et καταβαλεῖν? Wendel 21 ἀπὸ τούτου H, Et τὸν u. Σαγγάριον om. Et 22 Ὀρείας Μητρὸς Wendel ὀρείας δῆμητρος ὁ Ῥέας Μητρὸς Hecker 24 ἐπὶ παλαιότητι M ἐν παλ. P 24-p. 834, 3: Νάννακον (cf. 800 F 3) γὰρ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον βασιλεῖα Φρυγῶν γενέσθαι ἐν Πισινοῦντι (sol) καὶ ἔθη αὐτοῖς καταστήσασθαι, καὶ ταῦτα λέγειν αὐτούς Τὰ ἀπὸ Ναννάκου *Prov.* Bodl.

Φρυγικακοῖς, πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων, δς προειδῶς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρῶν ἰκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ λαμβοποιὸς φησιν (3, 10)· «κὴν τὰ Ναννάκου κλαύσῃ». Cf. 800 F 3.

- 5 *3 (3) STERH. BYZ. s.v. 'Αζανοί· Φρυγίας πόλις· Στράβων ἰβ̄ (8, 12) «τῆς δ' Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανοί τέ εἰσι καὶ Νακόλεια» . . . Ἡρωδιανὸς (II 468, 29 L) διὰ τῆς αἰ ἐν ᾧ Καθόλου λέγων «Αἰζὴν Ταντάλου παῖς, ἀφ' οὗ ἐν Φρυγίᾳ πόλις Αἰζανοί». τινὲς δὲ Ἀζάνιον αὐτὴν φασιν. Ἐρμιογένης δὲ φησιν· «οὐ δεῖ οὕτως ἀλλ' Ἐξουάνουν(?) αὐτὴν καλεῖσθαι. λέγεται γὰρ περὶ τὸν τόπον ἀγροικίας εἶναι· λιμοῦ δὲ γενομένου, συνελθόντες οἱ ποιμένες ἔθουον εὐβοσίαν γενέσθαι. οὐκ ἀκούοντων δὲ τῶν θεῶν, Εὐφορβος τὴν οὐανοῦν (ὅ ἐστιν ἀλώπηξ) καὶ ἔξιν (ὅ ἐστιν ἐχῖνος) θῦσαι τοῖς δαίμοσιν· εὐαρεστησάντων δὲ τῶν θεῶν, εὐφορίαν γενέσθαι, καὶ τὴν γῆν πολυκαρπῆσαι, τοὺς δὲ περιόικους πυθομένους ἱερέα καὶ ἄρχοντα αὐτὸν καταστῆσαι. ἐξ αὐτοῦ δὲ κληθῆναι τὴν πόλιν Ἐξουάνουν(?), ὃ μεθερμηνευόμενόν ἐστιν ἐχινάλωπηξ. ἔοικε δὲ μετηλοιοῦσθαι ἐκ τοῦ Ἐξουάνουν(?) τὸ Ἀζάνιον».

ZWEIFELHAFTES

- 20 4 (-) EUST. HOM. Od. τ 28 p. 1854, 22: κείται δὲ καὶ ἐν Ἡροδότῳ (4, 192; 199) βάρβαρος λέξις ὁ βουνός· Λιβυκὴ γάρ· καὶ παρ' ἑτέροις ὁ παρασάγγης, ὃ καὶ παρὰ Ἐρμιογένει.

796. METROPHANES

s. III (IV)

T

- 25 1 (IV 453) SUDA s.v. Μητροφάνης· Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας· σοφιστής· ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς(?) βιβλία β̄· Περί ιδεῶν λόγου· Περί στάσεων· Εἰς τὴν Ἐρμιογένους Τέχνην ὑπόμνημα· Εἰς Ἀριστείδην ὑπόμνημα.

1 Φρυγιοκοῖς? Mue φρυγίοις Zen πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος Suda s.v. Νάννακος, Τὰ Ναννάκου χρόνων Schneidewin νόμων Zen 2 συνάγων M 3-4 κὴν - κλαύσῃ Her Ina τὰ N. κλαύσω Zen 5 ἄζανοι R ἄζανιοι Str 6 Νακόλεια Holste νακόλεια ο νακολία (-ώλεια E) Str, Steph. Byz. s.v. 7 διὰ τοῦ RP ἐν ᾧ VP εμας (so!) R 8 ἄζανίων P 9 οὐ δεῖ VP οὐδὲ R Ἐξουάνουν Xyl ἐξανάγων RVP Ἐξουάνιον? Mei 10 περὶ RV παρά P λιμοῦ (i in ras.) R λοιμοῦ? Mei 11 εὐβοσίαν RV εὐφορίαν P 12 οὐανοῦν VR(cp.) οὐενοῦν R οὐάνιον? Mei 13 ἔξιν RV ἐχῖνος v -von RVP 13-14 εὐαρεστηθέντων P 14 εὐφορίαν: εὐβοσίαν Westermann εὐφορβίαν? Mei καὶ ἔστι γῆγ RV 14-15 πολλὴν καρπῆσαι R 16-17 Ἐξουάνουν Xyl ἐξαγάνου RVP(cp.) 17 δὲ om. V 17-18 μεταλλοιοῦσθαι P 18 Ἐξουάνουν Berkel ζοάνου RVP ἐξανάγου Pal(?) Ἐξουανίου? Mei 27 εἰς τὴν om. A εἰς - ὑπόμνημα om. G

F

ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ \overline{AB}

*1 STEPH. BYZ. s.v. Εὐκαρπία· δῆμος τῆς Μικρᾶς Φρυγίας. Ἱστορεῖ Μητροφάνης τὸν βότρυον ἐκεῖ τοσοῦτον γίνεσθαι τὸ μέγεθος ὅσον ἄμαξαν 5 ἀπ' αὐτοῦ σχισθῆναι κατὰ μέσης· καὶ οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ εὐφορον. περὶ αὐτῆς γὰρ οἱ βάρβαροι ἔλεγον, ὅτι Δήμητρι καὶ Διονύσῳ Ζεὺς τὴν χώραν τῆν τῶν Εὐκαρπέων δότη.

SCHWINDELAUTOREN

— AGATHARCHIDES VON SAMOS —. ARETANES <VON KNIDOS>

10 ΦΡΥΓΙΑΚΑ

284 F 3; 285 F 3.

— DEMARETOS

<ΠΕΡΙ> ΦΡΥΓΙΑΣ

42 F 6.

15 797. HERMESIANAX VON KYPROS

I. ΦΡΥΓΙΑΚΑ

1 (IV 427, 1) [PLUT.] *De flux.* 12, 3: (Aretades 285 F 3) παράκειται δὲ αὐτῷ (dem Sagaris-Sangarios) ὄρος Βαλληναῖον καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον βασιλικόν, τὴν προσηγορίαν ἔχον ἀπὸ Βαλληναίου τοῦ Γανυμήδους καὶ Μηδισαίτης 20 παιδός· οὗτος γὰρ τὸν γεννήσαντα θεασάμενος ἀποτηκόμενον τοῖς ἐγχεωρίοις καὶ Βαλληναῖον ἑορτὴν κατέδειξεν μέχρι νῦν καλούμενον. (4) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος καλούμενος Ἄστηρ. οὗτος εἴωθεν νυκτὸς βαθείας πυρὸς δίκην λάμπειν, τοῦ φθινοπώρου τὴν ἀρχὴν λαμβάνοντος, προσαγορεῖται δὲ τῆι διαλέκτῳ τῶν ἐγχεωρίων βαλλήν, ὅπερ μεθερμηνεύμενον ἐστὶ βασιλεύς, καθὼς ἱστορεῖ Ἑρμησιάναξ Κύπριος ἐν β 25 Φρυγιακῶν.

2. OHNE BUCHTITEL

2 (2) [PLUT.] *De flux.* 2, 3: Ἑρμησιάναξ δὲ ὁ Κύπριος ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης· Ἐλικῶν καὶ Κιθαιρῶν ἀδελφοὶ τυγχάνοντες διαφόρους ἔσχον τῶν τρόπων τὰς διαθέσεις. ὁ μὲν γὰρ Ἐλικῶν πραιότερος ὑπάρχων καὶ προσηγῆς συμπαθῶς ἐγροβόσκει 30 τοὺς γονεῖς, ὁ δὲ Κιθαιρῶν πλεονέκτης τυγχάνων καὶ θέλων εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι τὴν οὐσίαν πρῶτον μὲν ἐφόνευσεν τὸν γεννήσαντα, τὸν δὲ ἀδελφὸν ἐξ ἐνέδρας κατακρημνίζων καὶ αὐτὸς συγκατηνέχθη. κατὰ δὲ θεῶν πρόνοιαν εἰς ὁμώνυμα ὄρη μεταμορφωθέντες ἐγένοντο Κιθαιρῶν μὲν διὰ τὴν ἀσέβειαν Ἑρινῶν μυχός, Ἐλικῶν δὲ διὰ φιλοστοργίαν Μουσῶν ἐνδιαίτημα.

3 Εὐκάρπεια Mei 4-5 ὡς ἂν ἄμαξαν ὑπ' αὐτοῦ? Mei 5 μέσης RV μέσον P ὠφορον(?) R^c 7 Εὐκαρπέων (cf. Head *H.N.*³ p. 673; *Cat. of Greek Coins* LVIII) Mei εὐκάρπων ο 19 Μηδευσικάστης He 20 ἀποτεμνόμενον? Wyttenbach 23 βαλλην (so) P βαλῆν Eust. *Il.* p. 381, 17; *Od.* p. 1854, 27 29 ἐγροβόσκει Wyttenbach γροβόσκει P 33 μυχός Barth μῦθος P διὰ <τῆν> φιλ. He

3 (3) [PLUT.] *De flu.* 24, 1: (Theophilus 296 F 3) Ἐρμησιάναξ δὲ ὁ Κύπριος ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης. Διόνυσος ἔραστοίς Ἀλφεισβολίας νύμφης καὶ μήτε δώροις μήτε δέησιν πείσαι δυνάμενος εἰς τὴν προειρημένην τίγριν μετέβαλεν τὴν μορφήν τοῦ σώματος, καὶ φόβῳ πείσας τὴν ἀγαπωμένην ἀνέλαβεν αὐτήν, καὶ διὰ τοῦ ποταμοῦ 5 κομίσας ἐγέννησεν υἱὸν Μῆδον, ὃς ἀκμάσας εἰς τιμὴν τοῦ συγκυροῦματος τὸν ποταμὸν Τίγριν μετωνόμασεν, καθὼς ἱστορεῖ Ἀριστῶνμος ἐν γ' (VI).

798. TIMOLAOS

ΦΡΥΓΙΑΚΑ

1 (IV 521) [PLUT.] *De flu.* 9, 1: Μαίανδρος ποταμὸς <ἔστι> τῆς Ἀσίας, ἑκα-
10 λεῖτο δὲ πρότερον Ἀναβαῖνον· ἄλλος γὰρ ἐκ πάντων τῶν ποταμῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόμε-
νος πηγῶν εἰς ἑαυτὸν παλινορροεῖ. προσηγορεύθη δὲ Μαίανδρος ἀπὸ Μαϊάνδρου τοῦ
Κερκάφου καὶ Ἀναξίβιας παιδός, ὃς πρὸς Πεσσινουτίους πόλεμον ἔχων ἠῤῥατο τῆ
Μητρὶ τῶν θεῶν, ἂν ἐγκρατὴς γένηται τῆς νίκης, θύσειν τὸν πρῶτον αὐτῷ συγγαρέντα
ταῖς ἀνδραγαθίαις, † τρόπαια φέρων. ὑποστρέψαντι δὲ τῷ προειρημένῳ πρῶτος συνε-
15 χάρη συναντήσας ὁ παῖς Ἀρχέλαος μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς· ὁ δὲ τῆς προει-
ρημένης δεισιδαιμονίας ἀναμνησθεὶς κατ' ἀνάγκην βωμοῖς προσήγαγεν τοὺς προσή-
κοντας. ἀθυμήσας δ' ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν ἔριψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἀναβαῖνοντα, ὃς
ἀπ' αὐτοῦ Μαίανδρος προσηγορεύθη, καθὼς ἱστορεῖ Τιμόλαος ἐν α' Φρυγιακῶν.
μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ἐν τῇ Πεσσινουτίων
20 πολιτείᾳ (799).

799. AGATHOKLES VON SAMOS

ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

1 (IV 288 *) [PLUT.] *De flu.* 9, 1: s. 798 F 1.

800. ANHANG

25 1 a) HERODT. 7, 26, 3: ... παρεγένοντο ἐς Κελαινάς, ἵνα πηγαὶ ἀνα-
διδούσι Μαϊάνδρου ποταμοῦ καὶ ἑτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαϊάνδρου, τῷ
οὔνομα τυγχάνει ἐὸν Καταρρήκτης, ὃς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς τῆς Κελαινέων
ἀνατέλλων ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ· ἐν τῇ καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσῦεω ἀσκόδ
[ἐν τῇ πόλει] ἀνακρέματα, τὸν ὑπὸ Φρυγῶν λόγος ἔχει ὑπὸ Ἀπόλ-
30 λωνος ἐκδαρέντα ἀνακρεμασθῆναι. b) XENOPH. *Anab.* I, 2, 8:
ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως βασιλεία ἐν Κελαιναῖς ἐρυμνὰ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς
τοῦ Μαρσῦου ποταμοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ρεῖ δὲ καὶ οὗτος διὰ τῆς πόλεως καὶ

1-6: zusammenfall zweier geschichten durch kürzung? 3-5 [εἰς τὴν προειρ.]
τίγριν - ἐγέννησεν <ἐκ τῆς προειρημένης> υἱὸν Μῆδον He 3 δυνάμενος τὴν προειρη-
μένην εἰς τίγριν κτλ. Piccolos 9 <ἔστι> He Ἀσία: Φρυγίας? He Καρίας? Mue
12 Πεσσινουτίους Ghelen πεσι- P 14 τρόπαια φέρωντι Wyttenbach [τρ. φ.].
ὑποστρέψαντι δὲ τ. πρ. <τρόπαια φέρωντι> He 16 <τοῖς> βωμοῖς He προσήγαγεν
Wyttenbach κατῆ- P 26 καὶ μαϊάνδρου D 28 μαρσῦου a 29 [ἐν τ.π.] Valck
32 ἐν τῇ α. D

ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον . . . ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, νικήσας ἐρίζοντά οἱ περὶ σοφίας, καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄνθρωπῳ, ὅθεν αἱ πηγαί· διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς λέγεται Μαρσύας. c) PALAIPHAT.

Π. ἀπ. 47: . . . εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίαι· Μαρσύας ὄνομα τῷ ποταμῷ·
5 καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες, ὅτι τὸ ρεῦμα τοῦτο ἐξ αἱματός ἐστι τοῦ Μαρσίου.

d) PAUSAN. 10, 30, 9: οἱ δὲ ἐν Κελαιναῖς Φρύγες ἐθέλουσι μὲν τὸν ποταμὸν, ὃς διέξεισιν αὐτοῖς διὰ τῆς πόλεως, ἐκεῖνόν ποτε εἶναι τὸν αὐλητήν, ἐθέλουσι δὲ καὶ εὐρημα εἶναι τοῦ Μαρσίου τὸ Μητρῶιον αὐλημα. φασὶ δέ, ὡς καὶ τὴν Γαλατῶν ἀπώσαιντο στρατείαν τοῦ Μαρσίου σφίσιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ὕδατί τε ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ μέλει τῶν αὐλῶν ἀμύνατος.
10

2 PAUSAN. 10, 32, 4: Θεμισώνιον δὲ τὸ ὑπὲρ Λαοδικείας Φρύγες μὲν καὶ τοῦτο οἰκοῦσιν· ὅτε δὲ ὁ Γαλατῶν στρατὸς ἔφερε καὶ ἦγεν Ἴωνίαν καὶ Ἴωνίας τὰ ἄμορα, οἱ Θεμισωνεῖς φασιν αὐτοῖς Ἡρακλέα βοηθὸν καὶ Ἀπόλλωνα γενέσθαι καὶ Ἑρμῆν· τούτους γὰρ τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν ἄντρον
15 τε δι' ὄνειράτων δεῖξαι, καὶ ἀποκρυφθῆναι Θεμισωνεῦσι καὶ γυναιξίν αὐτῶν καὶ παισὶν ἐς τοῦτο προστάξαι τὸ ἄντρον. (5) καὶ ἐπὶ τούτῳ πρὸ τοῦ σπηλαίου σφίσιν ἀγάλματα οὐ μεγάλα ἐστὶν Ἡρακλέους καὶ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλωνος, Σηπλαῖται καλούμενοι. τὸ δὲ ἀπέχει ὅσον τριάκοντα τοῦ ἄστεως σταδίου, ὕδατος δὲ εἰσιν ἐν αὐτῷ πηγαί· οὔτε δὲ ἔσοδος ἐς αὐτὸ φέρει οὔτε
20 ἐπὶ πολὺ ἢ αὐγὴ δίεισι τοῦ ἡλίου, τοῦ τε ὀρόφου τὰ πλεῖον ἐγγυτάτω τοῦ ἐδάφους γίνεται.

3 STEPH. BYZ. s.v. Ἰκόνιον· πόλις Λυκαονίας πρὸς τοῖς ὄροις τοῦ Ταύρου. φασὶ δὲ ὅτι ἦν τις Ἀνακός, ὃς ἔζησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη· τοὺς δὲ πέριξ μαντεύσασθαι, ἕως τίνος βιώσεσθαι. ἐδόθη δὲ χρῆσμός, ὅτι τούτου
25 τελευτήσαντος πάντες διαφθάρησονται. οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες ἐβρήνουν σφοδρῶς, ὅθεν καὶ παροιμία 'τὸ ἐπὶ Ἀνακοῦ κλαύσειν' ἐπὶ τῶν λίαν οἰκτιζομένων. γενομένου δὲ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος, πάντες διεσφάρησαν. ἀναξηρανθείσης δὲ τῆς γῆς, ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθηναίᾳ εἶδωλα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ, καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς ἀνέμους ἐμψυῆσαι
30 πᾶσιν ἐκέλευσε καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι. διὰ οὖν τὰς εἰκόνας ἐκεῖ διαγραφῆναι Ἰκόνιον κληθῆναι. Cf. 795 F 2.

4 DIODOR. 3, 67, 5 (= DIONYS. SKYT. 32 F 8): πρὸς δὲ τούτοις (Linus, Thamyras, Orpheus, Pronapides) θυμοίτην τὸν θυμοίτου τοῦ Λαομέδοντος κατὰ τὴν ἡλικίαν γεγονότα τὴν Ὀρφέως, <ὄν> πλανηθῆναι κατὰ

1 ἐκδεῖρειν CDA 3 λέγεται· καλεῖται dett. 15 τε Bkr δὲ ο 16 τούτου P'y 17 σφίσιν Goldhagen φασίν (φρσίν L) ο 18 ἀπέχει L -ειν γ 23 ἀνακός R; cf. 795 F 2 26 ὅθεν καὶ R ἀφ' οὗ VP ἀνακοῦ P ἀνακοῦ RV κλαύσει? Μει κλαῦσαι? Mue 29 εἶδωλα om. R¹ διαπλάσαι VP ἀναπλάσαι R πηλοῦ V τοῦ τοὺς R 30 ἀπολέσαι R 34 <ὄν> Jac τὴν D τοῦ γ γεγονότος πλαν. Gruppe

πολλούς τόπους τῆς οἰκουμένης, καὶ παραβαλεῖν τῆς Λιβύης εἰς τὴν πρὸς ἑσπέραν χώραν [τῆς οἰκουμένης] ἕως ὠκεανοῦ, θεάσασθαι δὲ καὶ τὴν Νῦσαν, ἐν ἧι μυθολογοῦσιν οἱ ἐγχώριοι [ἀρχαῖοι] τραφῆναι τὸν Διόνυσον, καὶ τὰς κατὰ μέρος τοῦ θεοῦ τούτου πράξεις μαθόντα παρὰ τῶν Νυσαέων συντάξασθαι τὴν 5 Φρυγίαν ὀνομαζομένην ποιήσιν, ἀρχαικοῖς τῇ τε διαλέκτῳ καὶ τοῖς γράμμασι χρῆσάμενον.

5 CICERO *De n. d.* 3, 42: *alter (scil. Hercules) traditur Nilo natus Aegyptius, quem aiunt Phrygias litteras conscripsisse.*

6 a) TATIAN. Πρ. 'Ελλ. 27: Διαγόρας Ἀθηναῖος ἦν· ἀλλὰ τοῦτον ἐξορησάμενον 10 τὰ παρ' Ἀθηναίους μυστήρια τετιμωρήκατε, καὶ τοῖς Φρυγίοις αὐτοῦ λόγοις ἐντυγχάνοντες ἡμᾶς μεμισήκατε. b) AL-MUBASSIR *Leben Zenons von Elea* (F. Rosenthal *Orientalia* N. S. 6, 1931, p. 21 ff.): *zu ihrer zeit (scil. des Leukippos, Herakleitos . . . Demokrates) lebte Diagoras der Gottlose . . . nach seinem tode fand man bei ihm ein buch, geschrieben in der sprache der einwohner Phrygiens, voll von schmähungen* 15 *über die göttlichen dinge.*

7 DIOG. LAERT. 9, 49: τάττουσι δὲ τινες κατ' ἴδιαν ἐκ τῶν Ὑπομνημάτων (scil. des Demokritos 263 T I; Vorsokr.⁵ 68 [55] A 33) καὶ ταῦτα . . . Χαλδαικὸς λόγος· Φρύγιος λόγος . . .

8 a) PLUTARCH. *De Is.* 28 p. 362 A: ἐπεὶ δὲ κομισθεὶς (scil. der 20 gott von Sinope) ὤφθη, συμβαλόντες οἱ περὶ Τιμόθεον τὸν ἐξηγητὴν καὶ Μανέθωνα (609 T 3) τὸν Σεβεννύτην . . . πείθουσι τὸν Πτολεμαῖον (Lagu) ὡς ἐτέρου θεῶν οὐδενὸς ἀλλὰ Σαράπιδος ἐστίν. b) TACIT. *Hist.* 4, 83, 2: *Timotheum Atheniensem e gente Eumolpidarum, quem ut antistitem caerimoniarum Eleusine exciverat.* c) ARNOB. *Adv.* 25 *nat.* 5, 5: *apud Timotheum, non ignobilem theologorum unum nec non apud alios aequae doctos super Magna deorum Matre superque sacris eius origo haec sita est, ex reconditis antiquitatum libris et ex intimis eruta, quemadmodum ipse scribit insinuatque mysteriis. in Phrygiae finibus e.q.s.*

d) ΣΤΕΡΗ. BYZ. s.v. Γάλλος· ποταμὸς Φρυγίας. οἱ περίοικοι κατὰ μὲν 30 Τιμόθεον Ποταμογαλλῖται, κατὰ δὲ Προμαθίδαν (430 F 6) Ποταμογαλληνοί, οὓς παρατίθεται ὁ Πολύστρω ἐν τῷ Περί Φρυγίας γ' (73 F 74) κτλ. Cf. F II.

9 PLUTARCH. b. EUSEB. *P.E.* 3, I, I: ὅτι μὲν οὖν ἡ παλαιὰ φυσιολογία καὶ παρ' Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις λόγος ἦν φυσικὸς ἐγκεκαλυμμένος μύθοις, τὰ 35 πολλὰ δι' αἰνιγμάτων καὶ ὑπονοιῶν ἐπίκρυφος καὶ μυστηριώδης θεολογία, τὰ τε λαλούμενα τῶν σιγῶμενων ἀσαφέστερα τοῖς πολλοῖς ἔχοντα καὶ τὰ σιγώ-

2 [τῆς οἰκ.] Rhodomannus 3 [ἀρχαῖοι] Vogel 5 ἀρχαικοῖς Ddf -κῶς ο 9
 Ἀθηναῖος: lapsus calami? 13 Demokrates: i.e. Demokritos 24 Eleusine
 Gropov eleusim M 32 φυσιολογία BO φιλοσοφία A 33 ἐγκεκαλυμμένος Mras
 ἐκκε - BO ἐγγεγραμμένος A ἐγκεκρυμμένος Gaisford 34 καὶ δι' Dübner ἀπο-
 κρυφος A 35 ἀσαφέστερα Reitzenstein σαφέστερα ο ἐχουσα Wytttenbach

μενα τῶν λαλουμένων ὑποπτότερα, δῆλόν ἐστιν ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἔπεισι (p. 316 Keip) καὶ τοῖς Αἰγυπτιακοῖς καὶ Φρυγίοις λόγοις· μάλιστα δὲ οἱ περὶ τὰς τελετὰς ὄργιασμοὶ καὶ τὰ δρώμενα συμβολικῶς ἐν ταῖς ἱερουργίαις τῆν τῶν παλαιῶν ἐμφαίνει διάνοιαν.

5 10 STRABON IO, 3, 7 p. 466 (= 468 F 2): τοιοῦτους γάρ τινας δαίμονας ἢ προπόλους θεῶν τοὺς Κουρητὰς φασιν οἱ [δὲ] παραδόντες τὰ Κρητικὰ καὶ τὰ Φρύγια...

11 PLUTARCH. *De Is.* 28 p. 362 B: (F 8a) ... διὸ πᾶσι κοινὸς ὁ Σάραπις ἐστιν, ὡς δὴ τὸν Ὅσιριν οἱ τῶν ἱερῶν μεταλαβόντες ἴσασι. (29) οὐ γὰρ 10 ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται † χαροπῶς τοὺς μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ, † Ἰσαιοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφῶν· οὐδὲ Φυλάρχου (81 F 78) μὴ καταφρονεῖν γράφοντος κτλ.

12 SCHOL. APOLL. RHOD. I, 558: Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ 15 δευτέρῳ τῶν Νόστων (382 F 8) κατὰ λέξιν λέγει· «Σουίδας (602 F 7) γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης ὁ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένος (423 F 2) καὶ ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας καὶ Δαίμαχος (65 F 2) καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς (IV) οὐ τὴν περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφείκασιν μένειν ἐπὶ χώρας δόξαν, ἀλλὰ τοῦναντίον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγενῆσθαι τῆς Χείρωνος, Δαίμαχος δὲ ἐκ Φιλομήλας τῆς Ἀκτορος».

20 13 DAMASC. *De princ.* 282 (II p. 154, 15 Ruelle): ἡ τε γὰρ Ῥέα πάντων ἐστὶ ῥοή κατὰ τὸν ἐν Κρατύλῳ (p. 402 B) Σωκράτην· καὶ πάντα Ἰσθησι ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἀνακαλεῖται πρὸς ἑαυτήν, ὡς καὶ οἱ Φρύγιοι διδάσκουσι λόγοι.

XXVIII. PONTOS (HELLESPONTOS; PROPONTIS)

25 (Cf. No. 430/5; 471/4; sect. XXX Skythen)

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

ΠΕΡΙ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

273 F 14-16.

1 ὑπόπτερα B δῆλον BO κατάδηλόν A ἐστιν ἐν BO ἔστι A ὄρφακοῖς A
3 ἐν ταῖς BO ἐν τε A τὴν τε A 4 παλαιῶν A πασῶν BGNV (O unleserlich)
6 προσπόλους BD [δὲ] Tygwhitt 10-11 Χάροπος τοῦ Emperius Σαράπιδος
Sieveking 11 Ἴσις, Αἰακοῦ Emperius 12 Φυλάρχου Xyl φιλάρχου ο 14
λέγει Jac λέγων ο 15 ὁ - πεπραγματευμένος Keil οἱ - νοι L 17 μένειν Wil
ἡμῖν ο

801. AGATHON

PONTOY ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

1 (IV 29I, 3) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 1015 b: 'Ἰρὸν δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἄμειβον, / ἦι ἐνὶ Μοσσύνοικοι ἀν' οὖρεα καιετάρουσιν / 5 μόσσυνας] τοῦτο καθήκον ἐστὶν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον· μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ ᾧ Περίοδων (688 F 56) καὶ Σουίδας ἐν β̄ (602 F 3) περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας. ἀκριβέστερον δὲ ὁ 'Αγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου Περίπλωι ἑκατὸν ἀπέχειν σταδίους αὐτὸ φησὶ τῆς Τραπεζοῦντος. ὁ δὲ Εἰρηναῖος (Haupt *Opusc.* II 440 F 2I) Μνησίμαχόν φησὶ 10 περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν τῷ ᾧ Περί Σκυθῶν (84I F I), ἀγνοῶν· ὁ γὰρ Μνησίμαχος ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέμνηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς, ὁ δὲ 'Απολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι ἐν τῇ 'Ασίᾳ καταλέγονται. τρίτον ἐστὶν 'Ἰερὸν ὄρος τῆς Θράκης.

802. ANDRON VON TEOS

15

T

1 (II 348) ARRIAN. *Ind.* 18, 8: (trierarchen der Indusflotte Alexanders) 'Ανδρων δὲ Καβήλεω Τήιος.

F

ΠΕΡΙ ΠΟΝΤΟΥ (ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ)

20 1 (I) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 353/6 b: γῆν Μαριανδυνῶν . . . / ἔνθα μὲν εἰς 'Αἶδαο καταβάτις ἐστὶ κέλευθος, / ἄκρη τε προβλής 'Αχερουσιάς ὑψόθι τείνει] ἄκρα κατὰ τὴν 'Ηράκλειαν, ἣν 'Αχερούσιον καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι. 'Ηρόδωρος (3I F 3I) δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ Ξενίω (F 35 Scheidw) ἐκείνην φασὶ 25 καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. 'Ανδρων δὲ ὁ Τήιος ἐν τῷ Περίπλωι φησὶν 'Αχέροντά τινα βασιλεῦσαι τῶν τόπων, οὐ θυγατέρα γενέσθαι Δαρδανίδα. ταύτη δὲ 'Ηρακλέα πλησιάσαντα ἐσχηκέναι υἱὸν Ποιμένα λεγόμενον· ἀποθανόντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς τε Δαρδανίδος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ποιμένος,

3 'Ἰρὸν O. Schneider Ἰερὸν ο 6 περίοδων P -δου L Περίοδοι? σουίδας P
σώιδας L 7 'Αγάθων: 'Ανδρων (no. 802)? Mue 8 τῆς PH τοῦ L 12
καταλέγονται Wendel διαλέγονται ο διαγίνονται Keil <περὶ τοῦ> ἐν τ. 'Α. διαλέγονται
ο. δ. <περὶ αὐτῶν>? τρίτον ἐστὶν L ἐστὶ καὶ ἕτερον P 17 δὲ Καβήλεω ν δεκαβήλεω A
21 ἄκρη Pierson ἀκρή ο 22 ἀχερούσιον L -σιάδα P 27 ταύτην δὲ 'Ηρακλέους
πλησιάσαντος Wendel; doch s. auch F 3

τούς τόπους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι κατὰ τὴν Ἡράκλειαν Δαρδανίδα τε καὶ Ποιμένα.

2 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 946/54 b: αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός, ἔθθα Σινώπην / θυγατέρ' Ἀσωποῖο καθίσσατο καὶ οἱ ὄπασσεν / 5 παρθενὴν Ζεὺς αὐτός κτλ.] τὴν δὲ τῶν Ἀσσυρίων χώραν Λευκοσύρων φησὶ καλεῖσθαι Ἄνδρων ἐν τῷ Περί Πόντου κατὰ ἀντέμφασιν τῶν ἐν τῇ Φοινίκῃ Σύρων. ὅτι δὲ τινες τοὺς Ἀσσυρίους Λευκοσύρους λέγουσι, φησὶ καὶ Ἀρτεμίδωρος (V).

3 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 946/54 c (ET. GEN. s.v. Σινώπη): πόλις 10 τοῦ Πόντου ἢ Σινώπῃ, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Σινώπης, ἣν ἀρπάσας Ἀπόλλων ἀπὸ Ὑρίας ἐκόμισεν εἰς Πόντον, καὶ μιγείς αὐτῇ ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς (F 45 Kern) Ἄρεως καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται, κατὰ δὲ τινὰς Ἄρεως καὶ Παρνάσσης. κατ' Εὐμηλον (F 8 Ki) καὶ Ἀριστοτέλην (IV) Ἀσωποῦ. . . . ὁ δὲ Τῆιος Ἄνδρων φησὶ μίαν 15 τῶν Ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς Πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ, πίνουσάν τε πλεῖστον οἶνον ὀνομασθῆναι Σανάπην [ἐπειδὴ μεγαφραζόμενον τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν]. ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι σανάπαι λέγονται παρὰ Θραιξίν, ἣ διαλέκτῳι χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες, κληθῆναι τὴν πόλιν <Σανάπην>, 20 ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπην. ἢ δὲ μέθυσοι Ἀμαζῶν ἐκ <ταύτης> τῆς πόλεως παρεγένετο πρὸς Λυτίδαν, ὡς φησιν Ἐκαταῖος (I F 34).

ZWEIFELHAFTES

4 (II 349) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 168 b: περὶ τοῦ Βόσπορου <ἡ> ἱστορία παρὰ 25 τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφις (432 F 11) μὲν γάρ φησιν ἱστορεῖν † Ἀχαρίωνα (VI), ὡς ἄρα Φρύγες διαπλευσαὶ βουλόμενοι τὸν πορθμὸν κατεσκευάσαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προτομὴν ταύρου [[ὡσπερ καὶ ὁ Φρύγιος ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους ἐπλευσεν]], διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ εἰδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος Βόσπορον. Ἐφορος δὲ (70 F 156) δὲ κτλ.

5-8 transp. Wendel aus c; das scholion ist stark verwirrt u. die herstellung von F 2-3 nicht überall sicher 5-6 Λευκοσύρων Deicke λευκόσυρον L λευκοσυρίαν P 6-7 ἀντέμφασιν Lobbeck ἀντίφρασιν L ἀντιδιαστολήν P 7 σύρων. ὁ δὲ τῆιος - πίνουσαν (lin. 14-17 = F 3) L 11 Ὑρίας Hoefler συρίας L βιωτίας P 12 σύροι. τὴν δὲ - σύρων (= F 2) L 14-17 ὁ δὲ Τῆιος - πίνουσαν transp. Warnkross aus b (hinter Σύρων lin. 7) 17 [] Wendel 18 ἐπεὶ δὲ οἱ L ἐπειδὴ αὶ Wendel 19 <καὶ> κληθῆναι Wendel <Σανάπην> Keil 20 σινώπην P-πη L <ταύτης> Jac 21 λυτίδαν L αὐτίδαν P 23 <ἡ> F 24 Ἀχαρίωνα: Ἄνδρων Mue Χάρωνα (262 F 16) Weichert Αἰσχρίωνα (VI) M. Schmidt 26-27 [[]] randnotiz; in P hier, hinter Βόσπορον (lin. 28) L 26 ὡσπερ καὶ P οἱ δὲ καθὸ L καθὼς Wendel

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

803. APOLLODOROS

PONTIKA A - ?

1 (IV 309) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 159/60 b: Ξανθά δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα (die Argonauten im lande des Amykos)] οὐ 5 ποιητικῶς δὲ ἀνέπλασε τὴν δάφνην ὁ Ἀπολλώνιος, ἀλλ' ἔστιν ὄντως ἐν τῷ τόπῳ δένδρον δάφνης εὐμέγεθες, ὡς φησιν Ἀνδροίτας ὁ Τενέδιος ἐν τῷ Περὶ Πλωι τῆς Προποντίδος (599 F I), παριστορῶν ὅτι Ἄμυκος μὲν καλεῖται τὸ χωρίον, ἔχει δὲ ἐποίκια καὶ νῦν, διέστηκε δὲ τοῦ Χαλκηδονίου Νυμφαίου σταδίου εἰ. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ποντικῶν ἡρώων 10 αὐτόθι φησὶν εἶναι Ἀμύκου· καὶ εἴ τις ἐκ τῆς δάφνης κλάδον λάβοι, εἰς λοιδορίαν ἀνίστησιν.

804. DIONYSIOS VON OLBIA

1 (-) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 658/9 (Et. Gen. s.v. Κάλπιν): τῆι δ' ἄρ' ἐπὶ προῶς Φυλληίδας, ἐνθα πάροιθεν / Διψακὸς υἱ' Ἀθάμαντος εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν / 15 τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἶψα καὶ εὐρείας ποταμοῖο / ἠίονας πεδίον τε βαθυρρείοντά τε Κάλπην / δερκόμενοι παράμειβον] Διονύσιος <δὲ> ὁ Ὀλβιανὸς ἱστορεῖ τὰς εὐρείας ἠίονας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμους. <Κάλπις δὲ ποταμὸς Βιθυνίας>.

805. DIOPHANTOS

T

20 1 (IV 396) AGATHARCHIDES *De m. Rubr.* 64: τῆς ὄλης οἰκουμένης ἐν τέτταρσι κυκλιζομένης μέρεσιν . . . τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν ἐξείργασται Λύκος (570) τε καὶ Τίμαιος (566), τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἑκαταῖος (I) καὶ Βάσιλις (718), τὰ δὲ πρὸς ἄρκτους Διόφαντος καὶ Δημήτριος (85), τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν . . . ἡμεῖς.

25

F

PONTIKAI ISTOPIAI (PONTIKA)

*1 (I) SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 240: κρείων Αἰήτης σὺν ἑτῆι ναίεσκε δάμαρτι] (Dionysios Skytobrachion 32 F 1b) Ἐπιμενίδης (457 F II) δὲ φησι Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην, μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν φησί. Διό- 30 φαντος δὲ ἐν τῇ α ἰστορικῶν Ποντικῶν ἱστορικῶν Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα.

6 Ἄνδρων ὁ Τῆιος O. Schneider
16 Ὀλβιανὸς Et. Gen. ἄλβανιδὸς Schol
ἄκτατος A βάσιλις ε βασιλεὺς A

16 v.l. κάλπιν 16-17 < > aus Et. Gen.
τὰς εὐρείας om. Et. Gen. 22 ἑκαταῖος ε
29-30 Διόφαντος Hecker διοφάνης ο

Hellenis
Zeit?Hellenis
Zeit?

s. III?

*2 (3) STEPH. BYZ. s.v. "Ἄβιοι· ἔθνος Σκυθικόν· Ὀμηρος (*Il.* N 6) <<Θρηικῶν καθορώμενος αἶαν / Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἴππη^α μολγῶν / γλακτοφάγων Ἄβιων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων>>. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ Περὶ Εὐξείνου Πόντου (273 F 14) φησὶν ὡς Διόφαντος εἶπεν οὕτω 5 λέγεσθαι αὐτοὺς διὰ τὸ τὸν Ἄβιανὸν ποταμὸν οἰκεῖν. δικαίους δὲ εἶπεν Ὀμηρος διὰ τὸ μὴ βουληθῆναι μετὰ τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στατεῦσαι· ἢ ὅτι βίωι ἐδραίωι οὐ χρῶνται οὕτω λέγονται, διὰ τὸ ἐφ' ἀμαζῶν φέρεσθαι.

*3 (2) STEPH. BYZ. s.v. Λιβυστίνοι· ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις, ὡς 10 Διόφαντος ἐν Ποντικοῖς.

806. GLAUKOS

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΟΠΩΝ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΕΠ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ
ΜΕΡΗ Α - ?

1 (-) P. Ox. XV 1802, 36 (Glossar): μελύγιον· πομάτιόν τι Σκυθικόν.
15 Γλαῦκος ἐν ἄ Ἐξηγήσεως τόπων τῶν κειμένων ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Πόντου μέρη· <<συνκαταθεμένων δὲ τῶν ἐλατῶν ἔλυσε τὸν σύλλογον, καὶ ἀπολυθέντες ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἴδια παρεσκευάζον τὸ μελύγιον. τοῦτο δὲ τὸ πόμα μεθύσκει μᾶλλον τοῦ οἴνου, γίνεται δὲ ἐψομένου τοῦ μέλιτος μεθ' ὕδατος καὶ βοτάνης 20 τινὸς ἐμβαλλομένης· φέρει γὰρ αὐτῶν ἡ χώρα πολὺ τὸ μέλι, ἔτι δὲ καὶ τὸ ζῦτος, ὃ ποιοῦσιν ἐκ τῆς κέγχρου>>.

— PAUSANIAS DER LAKONE

Kaiserzeit?

ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ

No. 592.

25

— ANDROITAS VON TENEDOS

s. IV/III•?

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΟΣ

No. 599; (803 F 1).

— POLEMON VON ILION

c. 200/180•

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΟΝΤΩΙ ΠΟΛΕΩΝ

30 IV.

1 ἄβιοι RP ἄβιων V 3 γλακτοφάγων RP 4 φησὶν om. P 5 τὸν om. R
<παρὰ> τὸν ο. Ἄβιανὸν πεδίον? κατοικεῖν R 10 Ποντικοῖς Μυε πολιτικοῖς ο
14 al. μελύγειον, μελίτ(ε)ιον (s. Komm.) σκυθικὸν P

807. SYRISKOS VON CHERRONESOS

s. III

T

1 (-) INSCR. CHERRONESOS (Latyshev I.O.S.P.E. I 344): ['Ηρακλε]ιδας Παρμένοντος ε[ι]πε· / έπειδη] Συρίσκος 'Ηρακλείδα τ[ά]ς / έπιφαν]είας τ[ά]ς
 5 Πα[ρ]θένου φιλ[ο]πόνως] γράψας ά[νέ]γνω και τ[ά] / ποτι τ]ούς Βοσ[π]όρου
 [β]ασιλει[ς] / διηγ[ή]σατο, τά [θ' υ]πάρξαντα φ[ι]λάνθρωπα ποτι τ[ά]ς πόλεις
 ιστ[ό]ρησεν έπιεικ]έως τ[ώ]ι (δ)άμω[ι], ίνα λάβοι τιμ[ά]ς άξιας, δεδόχθ[αι] / τ[ά]ι
 βουλαί και τ[ώ]ι δάμω[ι] έ[παι]νέσα[ι] τε αυτών έπι τούτοις και στεφ[αν]ω[σ]αι
 τούς συμνάμ]ονας [χρυσέωι στεφ/άνωι τών]σίων μι[α]ι έφ' εκ[ά]δα,
 10 και τ[ό] ανάγγ]ελμα γενέσθαι· 'Ο δ[α]μος στεφ[αν]ο[ύ] Συρίσκον 'Ηρακλε[ι]δα,
 δτι τ[ά]ς έπιφανείας τ[ά]ς Πα[ρ]θένου έγρα]ψε και τ[ά] ποτι τ[ά]ς [π[ό]λεις και τούς]
 βασιλει[ς] υπ[ε]ρξ[αν]τα φιλάνθρωπα] ιστόρησε αλαθιν[ώς] / και έπιεικέως] τ[ά]ι
 πόλει· άνα[γ]ρά[ψαι] δε τούς συμμ[ν]άμονας ει(ς) στ[ά]λαν / λιθιναν τ[ό] ψ[ά]φισμα
 και θέμε[ν] έν/τ[ό]ς του προ[ν]άου τ[ά]ς Παρθέν[ου] κτλ.

15

808. DEMETRIOS VON ODESSOS

(805 T I?)

T

1 (IV 382) STEPH. BYZ. S.V. 'Οδησός· πόλις έν τ[ώ]ι Πόντωι π[ρ]ός τ[ώ]ι
 Σαλμυδησώωι ό πολίτης 'Οδησίτης και 'Οδησεύς· έ χρημάτιζον δε
 20 'Ηρακλείδης ιστοριογράφος (VI) και Δημήτριος ό περι τ[ῆ]ς πατρίδος γράψας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

—

—. POSEIDONIOS VON OLBIA

(s. II?)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΡΙΚΗΣ(?) ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΧΩΡΑΣ

25 279 T I.

—. ARISTOTELES

ΦΑΣΙΑΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

IV.

5 φι[λ]ο[π]όνως] Bechtel
 7 [ε]υπρη]έως Loeper
 Latyshev

5-6 τ[ά]ς ποτι τ]ούς Β.β. [συνθήκας και] ο.ά. Loeper
 9 [Αρτεμι]σίωι, [Αφροδι]σίωι ο.ά. Loeper [Διου]σίωι

XXIX. ROM UND ITALIEN

a) ROEMISCHE ANNALISTEN UND HISTORIKER
IN GRIECHISCHER SPRACHE

(Cf. No. 97; 185; 189; 197; 232/3; 235).

5

809. Q. FABIVS PICTOR

ca. 230/201*

T

1 (III 80; p. 5 ff. + 112 f.) a) SUDA s.v. Φάβιος Πίκτωρ· συγγραφεὺς Ῥωμαίων. (F 25; cf. F 21). b) HIERON. *Epp.* 60, 12, 3: *nobilem virum Quintum Fabium miratur antiquitas, qui etiam Romanae historiae*
10 *scriptor est, sed magis ex pictura quam litteris nomen invenit.*

2 EUTROP. *Brev.* 3, 5; OROSIUS *Hist.* 4, 13, 6 (= Livius): *traditumque est a Fabio historico (F 19/20), qui ei bello (dem Gallierkrieg 225/2) interfuit.*

3 a) LIVIUS 22, 57, 4: (nach der schlacht bei Cannae a. 216 und
15 verschiedenen prodigiis) *decemviri libros adire iussi sunt, (5) et Q. Fabius Pictor Delphos ad oraculum missus est sciscitatum, quibus precibus supplicis*

b) PLUTARCH. *Fabius Max.* 18, 3: ὅσα μὲντοι πρὸς Ἰλασμοὺς θεῶν ἡ τεράτων ἀποτροπὰς συνηγόρευον οἱ μάντιες ἐπράττετο· καὶ γὰρ εἰς Δελφοὺς ἐπέμφθη
20 θεοπρόπος Πίκτωρ συγγενῆς Φαβίου. c) APPIAN. *Annib.* 27, 116: ἡ δὲ βουλή Κόιντον μὲν Φάβιον τὸν συγγραφέα τῶνδε τῶν ἔργων ἐς Δελφοὺς ἐπέμπε

χρησόμενον περὶ τῶν παρόντων. d) LIVIUS 23, 11 (a. 216): *Q. Fabius Pictor legatus a Delphis Romam rediit responsumque ex scripto recitavit. divi divaque in eo erant, quibus quoque modo supplicaretur. (2) tum 'si*
25 *ita faxitis, Romani, vestrae res meliores facilioresque erunt, magisque ex sententia res publica vestra vobis procedet victoriaque duelli populi Romani erit. (3) Pythio Apollini re publica vestra bene gesta servataque <e> lucris meritis donum mittitote deque praeda manubiis spoliisque honorem habetote. lasciviam a vobis prohibetote'. (4) haec ubi ex Graeco carne inter-*

30 *pretata recitavit, tum dixit se oraculo egressum extemplo iis omnibus divis rem divinam ture ac vino fecisse, (5) iussumque a templi antistite sicut coronatus laurea corona et oraculum adisset et rem divinam fecisset, ita*

7 ff.: die erste zahl in () bezieht sich auf C. Muellers FHG, die zweite auf H. Peters *Hist. Rom. Rell.* I 1914 23 rediit v redit o 24 divi divaque Bkr divinique M dividique P 27 <e> Madvig 28 mittitote CA mittito MP 30 iis MPCRA his D 32 corona om. D del. Gronov oraculum A² cornaculum M cornaeulum r

coronatum navem ascendere nec ante deponere eam quam Romam pervenisset; (6) se quaecumque imperata sint cum summa religione ac diligentia exsecutum coronam Romae in ara Apollinis deposuisse. (7) senatus decrevit, ut eae res divinae supplicationesque primo quoque tempore cum cura fierent.

- 4 a) DION. HAL. A.R. I, 6, 2: ὁμοίως δὲ τούτοις (840 F 1a) καὶ οὐδὲν διαφόρους ἐξέδωκαν ἱστορίας καὶ Ῥωμαίων ὅσοι τὰ παλαιὰ ἔργα τῆς πόλεως Ἑλληνικῆι διαλέκτῳ συνέγραψαν, ὧν εἰσι πρεσβύτατοι Κόιντός τε Φάβιος καὶ Λεύκιος Κίγκιος (810), ἀμφοτέροι κατὰ τοὺς Φοινικικοὺς ἀκμάσαντες πολέμοις. τούτων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐκάτερος οἷς μὲν αὐτὸς ἔργοις παρεγένετο, διὰ τὴν ἐμπειρίαν ἀκριβῶς ἀνέγραψε, τὰ δὲ ἀρχαῖα τὰ μετὰ τὴν κτίσιν τῆς πόλεως γενόμενα κεφαλαιωδῶς ἐπέδραμεν (7, 3) καὶ τὰ μὲν παρὰ τῶν λογιωτάτων ἀνδρῶν, οἷς εἰς ὁμίλιαν ἤλθον, διδαχῆι παραλαβῶν, τὰ δ' ἐκ τῶν ἱστοριῶν ἀναλεξάμενος, ἃς οἱ πρὸς αὐτῶν ἐπαινούμενοι Ῥωμαίων συνέγραψαν Πόρκιος τε Κάτων (p. 55 Pet) καὶ Φάβιος Μάξιμος (p. CLXXVIII) καὶ Οὐαλέριος <δ> Ἀντιεὺς (p. 238) καὶ Λικίνιος Μάχερ (p. 298) Ἀθλιοὶ τε (p. 308) καὶ Γέλλιοι (p. 148) καὶ Καλπούρσιοι (p. 120) καὶ ἕτεροι συχνοὶ πρὸς τούτοις ἄνδρες οὐκ ἀφανεῖς, ἀπ' ἐκείνων ὀρμώμενος τῶν πραγματειῶν (εἰσι δὲ ταῖς Ἑλληνικαῖς χρονογραφίαις εἰκυῖαι) τότε ἐπεχείρησα τῆι γραφῆι. b) -- 7, 71, 1: Κόιντῳ Φαβίῳ (F 13b) βεβαιωτῆι χρώμενος καὶ οὐδεμιᾶς ἔτι δεόμενος πίστεως ἑτέρας· παλαιότατος γὰρ ἀνὴρ τῶν τὰ Ῥωμαϊκὰ συνταξαμένων καὶ πίστιν οὐκ ἐξ ὧν ἤκουσας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἔγνω παρεχόμενος. c) LIVIUS I, 44, 2: *scriptorum antiquissimus Fabius Pictor* (F 9; cf. F 10; 14). d) -- 22, 7, 4 (F 22): *Fabium aequalem temporibus huiusce belli*. Cf. T 6b.
- 25 5 a) CICERO *De div.* I, 43: *in nostri (?) Fabii Pictoris Graecis annalibus* (F 1). b) PLIN. *N.H.* 10, 71; 14, 89: *Fabius Pictor in annalibus suis* (F 21; 26). c) GELLIUS *N.A.* 5, 4: *Fabii annales . . . in libro quarto* (F 33). d) NONIUS p. 518, 34 M: *Fabius Pictor Rerum Gestarum lib. I* (F 32) . . . *idem Juris Pontificii lib. III* . . . e) DION. HAL. A.R. 4, 30: Φαβίου . . . ἐν ταῖς ἱστορίαις αὐτοῦ (T 7; F 7b). f) DIODOR. 7, 5: Φάβιος ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράψας (F 2; cf. T 1).
- 6 a) POLYB. I, 14: οὐχ ἤττον δὲ τῶν προειρημένων παρωξύνθη ἐπιστῆσαι τούτῳ τῷ πολέμῳ (*scil.* τῷ πρώτῳ συστάντι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις

3 *ara v aram* o 8 τε om. A καὶ om. A 9 Κίγκιος v κίγκιος AB 11
<καί> τὰ μετὰ? 12 παρὰ· περὶ B^{ce} 14 Ῥωμαῖοι B 15 [Μάξιμος]? doch
s.T 12; F 34 <δ> Buecheler 16 Μάχερ Αθλιοὶ v μακαιρέλιοι AB 17
ὀρμώμενοι A 20 ἀνὴρ Kiessling ὁ δ. A δ. B 25 *in nostri* Hertz *in numerum*
o *in Numerii Sigonius inclusum* van den Bergh *in veterrumis* Pluess *nimirum in*
Dederich, Peter *Fabii v fabi* o 28 *Rerum Romanarum* Luc. Mueller 29
Juris Pontificii Bentinae uris pontifex o

περὶ Σικελίας) καὶ διὰ τὸ τοὺς ἐμπειρότατα δοκοῦντας γράφειν ὑπὲρ αὐτοῦ, Φιλῖνον (I74) καὶ Φάβιον, μὴ δεόντως ἡμῖν ἀπηγγελμέναι τὴν ἀλήθειαν. (2) ἐκόντας μὲν οὖν ἐψεῦσθαι τοὺς ἄνδρας οὐχ ὑπολαμβάνω, στοχαζόμενος ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν, δοκοῦσι δέ μοι πεπονημένοι τι παρα-
 5 πλῆσιον τοῖς ἔρωσι. (3) διὰ γὰρ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν ὄλην εὐνοίαν Φιλῖναι μὲν πάντα δοκοῦσιν οἱ Καρχηδόνιοι πεπραχῆθαι φρονίμως καλῶς ἀνδρωδῶς, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τάναντία, Φαβίω δὲ τοῦμπαλιν τούτων . . . (I5, I2) Φιλῖνον μὲν οὖν παρ' ὄλην ἂν τις τὴν πραγματείαν εὔροι τοιοῦτον ὄντα (wie in I74 F 2), παραπλησίως δὲ καὶ Φάβιον, ὡς ἐπ' αὐτῶν δειχθήσεται τῶν καιρῶν (F I8; 2I).
 10 b) — 3, 9: τίνος δὴ χάριν ἐμνήσθην Φαβίου καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου γεγραμμένων (F 2I); (2) οὐχ ἕνεκα τῆς πιθανότητος τῶν εἰρημένων, ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῆναι παρὰ τισιν — ἢ μὲν γὰρ παρὰ τούτων ἀλογία καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως αὐτῆ δι' αὐτῆς δύναται θεωρεῖσθαι [παρὰ] τοῖς ἐντυγχάνουσιν — (3) ἀλλὰ τῆς τῶν ἀναλαμβαρόντων τὰς ἐκείνου βύβλους ὑπομνήσεως, ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐπι-
 15 γραφὴν ἀλλὰ πρὸς τὰ πράγματα βλέπωσιν. (4) ἔνιοι γὰρ οὐκ ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν λέγοντα, καὶ λαβόντες ἐν νῶϊ διότι κατὰ τοὺς καιροὺς ὁ γράφων γέγονε, καὶ τοῦ συνεδρίου μετεῖχε τῶν Ῥωμαίων, πᾶν εὐθέως ἠγοῦνται τὸ λεγόμενον ὑπὸ τούτου πιστόν. (5) ἐγὼ δὲ φημι μὲν δεῖν οὐκ ἐν μικρῶι προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, οὐκ αὐτοτελεῖ
 20 δὲ κρίνειν, τὸ δὲ πλεῖον ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τοὺς ἀναγινώσκοντας τὰς δοκιμασίας.

7 DION. HAL. A.R. 4, 30, 2: ἐνταῦθα (F 7) πάλιν ἀναγκάζομαι μεμνησθαι Φαβίου καὶ τὸ ράθυμον αὐτοῦ περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν χρόνων ἐλέγχειν.

8 a) CICERO *De legg.* I, 6: *nam post annales pontificum maximorum,*
 25 *quibus nihil potest esse ieiunius, si aut ad Fabium aut ad . . . Catonem aut ad Pisonem* (p. 120 Pet) *aut ad Fannium* (p. 139) *aut ad Vennonium* (p. 142) *venias, quamquam ex his alius alio plus habet virium, tamen quid tam exile quam isti omnes?* b) — *De or.* 2, 51: *Graeci quoque ipsi sic initio scriptitarunt, ut noster Cato, ut Pictor, ut Piso; (52) erat enim historia*
 30 *nihil aliud nisi annalium confectio* (840 F 2a) . . . (53) *hanc similitudinem scribendi (scil. mit den Annales maximi) multi seculi sunt, qui sine ullis ornamentis monumenta solum temporum, hominum, locorum gestarumque rerum reliquerunt; itaque qualis apud Graecos Pherecydes (3), Hellenicus (4), Acusilas (2) fuit aliique permulti, talis noster Cato et Pictor et Piso,*
 35 *qui neque tenent, quibus rebus ornetur oratio (modo enim huc ista sunt*

6 πεπραχέναι Bkr 10 δὴ: δὲ CDE om. M 11 μὴ <οῦ> Naber 12 παρὰ
 τούτωι Cas περὶ τούτων Hultsch 13 [παρὰ] Campe 17 τοὺς <αὐτοῦς> Reii
 25 *ieiunius* Ursinus *iucundius* o 28 *ipsi* om. M 32 *gestarum* M 35
 huc: hinc M

importata) et dum intellegatur quid dicant, unam dicendi laudem putant esse brevitatem. (54) paulum se erexit et addidit maiorem historiae sonum vocis vir optimus, Crassi familiaris, Antipater (p. 158 Pet); ceteri non exornatores rerum, sed tantum modo narratores fuerunt.

- 5 9 a) PLIN. N.H. I, 10: volucrum naturae... ex auctoribus... M. Varrone... Nepote, Fabio Pictore... b) -- I, 14; 15: frugiferae arbores... ex auctoribus... M. Varrone, D. Silano, Fabio Pictore... c) -- I, 28: medicinae ex animalibus... ex auctoribus M. Varrone, L. Pisone, Antiate, Fabio, Verrio, Fabiano, Catone censorio...
- 10 10 GELLIUS N.A. 5, 4: apud Sigillaria forte in libraria ego et Julius Paulus poeta, vir memoria nostra doctissimus, consideramus, atque ibi expositi erant Fabii Annales, bonae atque sinceræ vetustatis libri, quos venditor sine mendis esse contendebat. (2) grammaticus autem quispiam de nobilioribus ab emptore ad spectandos libros adhibitus repperisse unum in libro mendum dicebat; sed contra librarius in quodvis pignus vocabat, si in una uspiam littera delictum esset. (F 33).

11 ORIGO GENT. ROM. (titulus): a Iano et Saturno conditoribus, per succedentes sibimet reges usque ad consulatum decimum Constantii, digesta ex auctoribus Verrio Flacco, Antiate (ut quidem idem Verrius maluit dicere quam Antia), tum ex Annalibus Pontificum, dein Cincio (810), Egnatio, Veratio, Fabio Pictore, Licinio Macro, Varrone, Caesare, Tuberone, atque ex omni priscorum historia; proinde ut quisque neotericorum asseveravit, hoc est et Livius et Victor Afer.

12 CICERO Brut. 81: sed vivo Catone († a. 149^a) minores natu multi uno tempore oratores floruerunt. nam et A. Albinus, is qui Graece scripsit historiam (812), qui con- 25 sul cum L. Lucullo fuit (a. 151^a) et litteratus et disertus fuit; et tenuit cum hoc locum quandam etiam Ser. Fulvius (cos. a. 135), et una Ser. Fabius Pictor et iuris et litterarum et antiquitatis bene peritus, Quintusque Fabius Labeo (cos. a. 183?) fuit ornatus isdem fere laudibus.

13 MACROB. Sat. I, 16, 25: Fabius Maximus Servilianus (cos. a. 142) pontifex 30 in libro duodecimo... Cf. F 35.

F

I. (GRIECHISCHE) ANNALEN

1 (20; 3) CICERO De div. I, 43: sint haec (Ennius A. 35 ff.; Sc. 35 ff. V²), ut dixi, somnia fabularum, hisque adiungatur etiam Aeneae somnium,

7 fabio M (I, 14) favio DF^a flavio r (I, 15) 9 fabio verrio (E^a a verio verri-
u. verri- r) o [Fabio] v Flacco Verrio (I, 29) Mayhoff 14 repperisse <se> Hertz
19 Antiate Schott -tum OP 20 Veranio Schanz Macro Schott marco
OP 26 una ser. BMH una serius F una Sextus Niebuhr una [Ser.] Bader
Numerius (cf. T 5a) Martha; doch s. Muenzer RE VI col. 1843, 63 ff.

quod in nostri(?) Fabii Pictoris Graecis annalibus eiusmodi est, ut omnia, quae ab Aenea gesta sunt, quaeque illi acciderunt, ea fuerint, quae ei secundum quietem visa sunt.

2 (21; 4) DIODOR. 7, 5 (Synkell. p. 366, 1 ed. Bonn.; Euseb. Arm. 5 p. 136, 25 Karst): (7, 4 = Exc. De virt. I p. 211: Aineias verlässt die Troas). Περὶ τῆς ἀρχαιογονίας Ῥωμαίων ἐκ τῆς ζ Διοδώρου Σικελιώτου. Ἐνίοι μὲν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες ὑπέλαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥωμόλου ἐκ τῆς Αἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντας κεκτικνεῖαι τὴν Ῥώμην· τὸ δ' ἀληθές οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοῦ τε Αἰνείου καὶ Ῥωμόλου γεγονότων βασιλέων, 10 ἐκτισμένης δὲ τῆς Ῥώμης κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ζ Ὀλυμπιάδος (751/0). αὐτὴ γὰρ ἡ κτίσις ὑστερεῖ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι τρισὶ πλείοσι τῶν ὤ καὶ λ. (2) Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν ἄλωσην τῆς Τροίας ἐτῶν τριῶν παρελθόντων παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχὼν τριετὴ χρόνον ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη, καὶ τιμῶν ἔτυχεν ἀθανάτων. (3) 15 ἦν ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε μὲν Ἄλβα καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέρεως ὀνομαζομένου. (4) περὶ δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράφας ἄλλως μεμυθολόγηκε. φησὶ γὰρ Αἰνεῖαι γενέσθαι λόγιον τετραπόουν αὐτῷ καθηγήσεσθαι πρὸς κτίσιν πόλεως· μέλλοντος δ' αὐτοῦ 20 θύειν ὕν ἐγκυον τῷ χρώματι λευκὴν, ἐκφυγεῖν ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ διωχθῆναι πρὸς τινα λόφον, πρὸς ᾧ κομισθεῖσαν τεκεῖν ἅλχοιρους. (5) τὸν δὲ Αἰνεῖαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καὶ τὸ λόγιον ἀνανεούμενον ἐπιχειρῆσαι μὲν οἰκίσαι τὸν τόπον, ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναργῶς διακωλύουσαν καὶ συμβουλεύουσαν μετὰ ἅλχη κτίζειν, ὅσοσπερ ὁ τῶν τεχθέντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι [δὲ] τῆς προθέσεως. (6) *Nach Enias' tode habe Askanios, der 25 sohn desselben, als er die regierung übernommen hatte, sodann nach verlauf von 30 jahren den hügel bebaut und den namen der stadt geheissen Alban nach der farbe der sau (die Latiner nämlich nennen nach ihrer sprache 'die weisse' alban); er habe derselben noch einen anderen namen beigelegt, Longa, was verdolmetscht heisst 'die lange', von wegen dass sie in die 30 breite eng und in die länge gross war. (7) und hieran anschliessend sagt er (d.h. Diodor) weiter fortfahrend: Askanios machte zur stadt des königtums Alban,*

1 in nostri: app. zu T 5a. 6-11: Exc. Eus. Cram. A.P. II p. 163 (= E) 7 πλανηθέντες E Synk sagenschreibende Arm Romiliden Arm 8 γεννηθέντας E Arm -τα Synk κεκτικνεῖαι B ἐκτικνεῖαι E 10 Ῥώμης E Arm πόλεως Synk ζ E Synk in der dritten Arm [γὰρ] m 11 τρισὶ (EB) om. A mehr als 433 Arm 13 τριετὴ χρόνον Synk eine dreissigjährige zeit Arm (doch s.p. 139, 23 Karst) 14 ἀλβάν B Longas Arm 15 ἀλβὰ B ἀλαὰ A Alban Arm Ἄλβᾶ Ddf 16-17 Phabios der die Römergeschichte geschrieben hat Arm 18 αὐτὸ B καθηγῆσθαι (Arm) Wesseling -σασθαι Synk 19 καὶ διωχθῆναι (Arm) Ddf καταδίσσθαι (Arm) Synk(?) 20 ᾧ B δ A wo Arm ὃν Goar 22 οἰκίσαι (Arm) Wesseling οἰκῆσαι Synk 24 [δὲ] Goar δὴ Gutschmid 24-p. 850, 2 fehlen bei Synk

und nicht wenige von den umliegenden ansiedlungen stürzte er (?). Er ward ein hochansehnlicher mann, und verstarb nach einer regierung von 38 jahren.

3 (2; 6) a) DION. HAL. A. R. I, 74 (EUSEB. ARM. Chron. p. 135, II Karst; Synkell. p. 364, 19): τὸν δὲ τελευταῖον γενόμενον τῆς 'Ρώμης οἰκισμὸν ἢ 5 κτίσιν ἢ ὅτι: δήποτε χρῆ καλεῖν Τίμαιος μὲν ὁ Σικελιώτης (566 F 60) οὐκ οἶδ' ὅτωι κανόνι χρησάμενος ἅμα Καρχηδόνι κτιζομένην γενέσθαι φησὶν ὀγδόωι καὶ τριακοστῶι πρότερον ἔτει τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος (814/3*). Λεύκιος δὲ Κίγκιος (810 F 1) . . . περὶ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς δωδεκάτης Ὀλυμπιάδος (729/8*). Κόνιντος δὲ Φάβιος *κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδόης 10 Ὀλυμπιάδος (748/7*). (2) Κάτων δὲ Πόρκιος (F 17 Pet) 'Ἑλληνικὸν μὲν οὐχ ὀρίζει χρόνον. . . . ἔτεσιν ἀποφαίνει δυσὶ καὶ τριάκοντα καὶ τετρακοσίοις ὑστεροῦσαν τῶν 'Ἰλιακῶν· ὁ δὲ χρόνος οὗτος ἀναμετρηθεὶς ταῖς 'Ερατοσθένους 15 χρονογραφίαις (241 F 1b) κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος πίπτει τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος (752/1*) . . . οὐ γὰρ ἤξιουν, ὡς Πολύβιος. . . . (6, II a, 2 B-W), τοσοῦτο μόνον εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος (751/0*) τὴν 'Ρώμην 20 ἐκτίσθαι πείθομαι. . . . b) SOLIN. Coll. I, 27: *Cincio Romam duodecima olympiade placet conditam, Pictori octava, Nepoti (F 3 Pet) et Lutatio (F 12 Pet) opinioniones Eratosthenis et Apollodori comprobantibus olympiadis septimae anno secundo, Pomponio Attico (F 2 Pet) et M. Tullio olympiadis 25 sextae anno tertio (754/3*). conlatis igitur nostris et Graecorum temporibus invenimus incipiente olympiade septima (752/1*) Romam conditam, anno post Ilium captum quadringentesimo tricesimo tertio.*

4 (1; 5) a) PLUTARCH. Romul. 3: τοῦ δὲ πίστιν ἔχοντος λόγου μάλιστα καὶ πλείστους μάρτυρας τὰ μὲν κυριώτατα πρῶτος εἰς τοὺς 'Ἑλληνας ἐξέδωκε 25 Διοκλῆς Πεπαρήθιος (820), ὧι καὶ Φάβιος ὁ Πίκτωρ ἐν τοῖς πλείστοις ἐπηκολούθηκε. γεγόνασι δὲ καὶ περὶ τούτων ἕτεροι διαφοραί, τύπτω δ' εἰπεῖν τοιοῦτός ἐστι.

(2) τῶν ἀπ' Αἰνείου γεγονότων ἐν 'Αλβηι βασιλέων εἰς ἀδελφούς δύο Νομήτορα καὶ 'Αμοῦλιον ἢ διαδοχῇ καθῆκεν· 'Αμοῦλιου δὲ νείμαντος τὰ πάντα δίχα, τῆι δὲ βασιλείᾳ: τὰ 30 χρήματα καὶ τὸν ἐκ Τροίας κομισθέντα χρυσὸν ἀντιθέντος, εἴλετο τὴν βασιλείαν ὁ Νομήτωρ. (3) ἔχων οὖν ὁ 'Αμοῦλιος τὰ χρήματα καὶ πλέον ἀπ' αὐτῶν δυνάμενος τοῦ Νομήτορος, τὴν τε βασιλείαν ἀφείλετο ραϊδίως, καὶ φοβούμενος ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γενέσθαι παίδας ἰέρειαν τῆς 'Εστίας ἀπέδειξε, ἄγαμον καὶ παρθένον ἀεὶ βιωσομένην· ταύτην οἱ μὲν 'Ἰλιαν, οἱ δὲ 'Ρέα, οἱ δὲ Σιλουίαν ὀνομάζουσι. (4) φωρᾶται δὲ μετ' οὐ πολὺν 35 χρόνον κνοῦσα παρὰ τὸν καθεστῶτα ταῖς 'Εστιάσι νόμον· καὶ τὸ μὲν ἀνήκεστα μὴ παθεῖν αὐτὴν ἢ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ 'Ανθὼ παρητιήσατο, δεηθεῖσα τοῦ πατρὸς, εἰρῆθη δὲ καὶ δίαιταν εἶχεν ἀνεπίμεικτον, ὅπως μὴ λάθοι τεκοῦσα τὸν 'Αμοῦλιον· ἔτεκε δὲ δύο

I stürzte er korrupt; s. Karst p. 264 Z-B 239 4 γενόμενον (hinter καλεῖν) B
5 δήποτε om. B 8 Κίγκιος: καίκιος B κίγκλιος Eus Synk 9 φάιος δὲ κόνιντος
Synk Erintos (aus Κόνιντος) der Phabier Arm 25 ὁ Πίκτωρ Sintenis οὐκίτωρ ο
Fabius Pictor libro primo Origo Gent. Rom. 20, I 34 'Ἰλιαν: c. 8, 4

παίδας ὑπερφυεῖς μεγέθει καὶ κάλλει. (5) δι' ὃ καὶ μᾶλλον ὁ Ἀμουλίος φοβηθεὶς ἐκέλευσεν αὐτοὺς ὑπέρτην λαβόντα ῥίψαι· τοῦτον ἐνιοὶ Φαιστύλον ὀνομάζεσθαι λέγουσιν, οἱ δ' οὐ τοῦτον ἀλλὰ τὸν ἀνελόμενον. ἐνθέμενος οὖν εἰς σκάφην τὰ βρέφη κατέβη μὲν ἐπὶ τὸν ποταμὸν ὡς ῥίψων, ἰδὼν δὲ κατιόντα πολλῶι βέυματι καὶ τραχυνόμενον ἔδεισε προσελθεῖν, ἐγγὺς δὲ τῆς ὄχθης καταθεὶς ἀπηλλάσσετο. (6) τοῦ δὲ ποταμοῦ κατακλύζοντος, ἡ πλήμμυρα τὴν σκάφην ὑπολαβοῦσα καὶ μετεωρίσασα πρῶτως κατήνεγκεν εἰς χωρίον ἐπεικῶς μαλθακόν, ὃ νῦν Κερμαλὸν καλοῦσι, πάλαι δὲ Γερμανόν, ὡς ἔοικεν ὅτι καὶ τοὺς ἀδελφοὺς γερμανοὺς ὀνομάζουσιν. (4) ἦν δὲ πλησίον ἐρινεός, ὃν Ῥωμινάλιον ἐκάλουον, ἡ δὲ διὰ τὸν Ῥωμύλον ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, ἡ δὲ διὰ τὸ τὰ μηρυκώμενα τῶν θρεμμάτων ἐκεῖ διὰ τὴν σκιάν ἐνδιάζειν, ἡ μάλιστα διὰ τὸν τῶν βρεφῶν θηλασμόν, ὅτι τὴν τε θηλὴν ῥοῦμαν ὀνόμαζον οἱ παλαιοί, καὶ θεὸν τινα τῆς ἐκτροφῆς τῶν νηπίων ἐπιμελεῖσθαι δοκοῦσαν ὀνομάζουσι Ῥουμίλιαν, καὶ θύουσι αὐτῇ νηφάλια, καὶ γάλα τοῖς ἱεροῖς ἐπισπένδουσιν. (2) ἐνταῦθα δὲ τοῖς βρέφεισι κειμένους τὴν τε λύκαιαν ἱστοροῦσι θηλαζομένην καὶ δρυοκολάπτῃν δὴ τινὰ παρεῖναι συνεκτρέφοντα καὶ φυλάττοντα. νομίζεται δ' Ἄρεως ἱερὰ τὰ ζῶια, τὸν δὲ δρυοκολάπτῃν καὶ διαφερόντως Λατίνου σέβονται καὶ τιμῶσιν, ὅθεν οὐχ ἦκισα πίστιν ἔσχεν ἡ τεκοῦσα τὰ βρέφη τεκεῖν ἐξ Ἄρεως φάσκουσα. (3) καίτοι τοῦτο παθεῖν αὐτὴν ἐξαπατηθεῖσαν λέγουσιν, ὑπὸ τοῦ Ἀμουλίου διαπαρθευθεῖσαν ἐν ὄπλοις ἐπιφανέντος αὐτῇ καὶ συναρπάσαντος. (4) οἱ δὲ τούνομα τῆς τροφοῦ δι' ἀμφιβολίαν ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκτροπήν τῇ φήμῃ παρασχεῖν· λούπας γάρ ἐκάλουον οἱ Λατῖνοι τῶν τε θηρίων τὰς λυκαῖνας καὶ τῶν γυναικῶν τὰς ἑταιρούσας, εἶναι δὲ τοιαύτην τὴν Φαιστύλου γυναικᾶ τὸ τὰ βρέφη θρέψαντος, Ἄκκαν Λαρεντίαν ὀνομα. (5) ταύτῃ δὲ καὶ θύουσι Ῥωμαῖοι, καὶ χοὰς ἐπιφέρει τοῦ Ἀπριλίου μηνός [αὐτῇ] ὁ τοῦ Ἄρεως ἱερῶς, καὶ Λαρεντίαν καλοῦσι τὴν ἑορτήν. [[(5) geschichte von der zweiten Larentia]]. (6) τὰ δὲ βρέφη Φαιστύλος Ἀμουλίου συφορβὸς ἀνείλετο λαθῶν ἅπαντας, ὡς δ' ἐνιοὶ φασὶ τῶν εἰκότων ἐχόμενοι μᾶλλον εἰδότες τοῦ Νομήτορος καὶ συγχωρηγοῦντος τροφὰς κρύφα τοῖς τρέφουσι. (2) καὶ γράμματα λέγονται καὶ ἄλλα μαθάνειν οἱ παῖδες εἰς Γαβίου κομισθέντες, ὅσα χρὴ τοὺς εὖ γεγονότας· κληθῆναι δὲ καὶ τούτους ἀπὸ τῆς θηλῆς ἱστοροῦσι Ῥωμύλον καὶ Ῥέμον, ὅτι θηλάζοντες ὠφθῆσαν τὸ θηρίον. (3) ἡ μὲν οὖν ἐν τοῖς σώμασιν εὐγένεια καὶ νηπίων δυντων εὐθὺς ἐξέφαινε μεγέθει καὶ ἰδέαι τὴν φύσιν, αὐξόμενοι δὲ θυμοειδεῖς ἦσαν ἀμφοτέροι καὶ ἀνδρῶδεις καὶ φρονήματα πρὸς τὰ φαινόμενα δεινὰ καὶ τόλμα ἐλωσ ἀνεκπληκτον ἔχοντες. ὁ δὲ Ῥωμύλος γνώμηι τε χρῆσθαι μᾶλλον ἐδόκει καὶ πολιτικὴν ἔχειν σύνεσιν, ἐν ταῖς περὶ νομάς καὶ κυνηγίας πρὸς τοὺς γειτνιώντας ἐπιμειξίαις πολλὴν ἑαυτοῦ παρ- ἔχων κατανόησιν ἡγεμονικοῦ μᾶλλον ἢ πειθαρχικοῦ φύσει γεγονότος. (4) διὸ τοῖς μὲν ὁμοφύλοις (?) ἢ ταπεινοτέροις προσφιλεῖς ἦσαν, ἐπιστάτας δὲ καὶ διόπου βασιλικούς καὶ ἀγελάρχας ὡς μηδὲν αὐτῶν ἀρετῇ διαφέροντας ὑπερφρονούντες οὐτ' ἀπειλιῖς ἐφρόντιζον οὐτ' ὀργῆς. (5) ἐχρῶντο δὲ διαίταις καὶ διατριβαῖς ἐλευθερίοις, οὐ τὴν σχολὴν ἐλευθερίον ἡγούμενοι καὶ τὴν ἀπονίαν, ἀλλὰ γυμνάσια καὶ θήρας καὶ δρόμους καὶ τὸ λησιστάς

2 ὑπέρτην: cf. c. 8, 2; F 4b c. 79, 4-5; 9 7 Κερμαλὸν Xyl κερμανόν ο 8
 ὀνομάζουσιν scil. Ῥωμαῖοι (Λατῖνοι; cf. c. 4, 2; 3; 8, 7; F 2) 10 ἐνδιάζειν Xyl
 ἐνδιαζόντων ο 22 ἄκκαν λαρεντίαν A ἀκκαλαρεντίαν UM 23 [αὐτῇ] Benseler
 24 καὶ ἀκκαλαρεντίαν M καὶ Λαρεντία? 29 καὶ οὗτοι? ῥέμον U ῥώμον MA^o
 cf. c. 7, 2; 8, 1; 31, 8 (= Butas 840 F 29); F 4b c. 79, 10; cf. Niese H.Z. 59 p.
 495 n. 6 31 αὐξανόμενοι Zonar. 7, 2; aber cf. F 4b c. 79, 10 36 ὁμοφύλοις:
 ὁμοδούλοις Lindskog 39 ἀπονίαν UA ἀπόνοιαν M

- ἀλέξασθαι καὶ κλῶπας ἐλεῖν καὶ βίαις ἐξελέσθαι τοὺς ἀδικουμένους. ἦσαν δὲ διὰ ταῦτα περιβόητοι. (7) γενομένης δὲ τινοῦ πρὸς τοὺς Νομήτορος βουκόλους τοῖς Ἀμουλίου διαφορᾶς καὶ βοσκημάτων ἐλάσεως, οὐκ ἀνασχόμενοι συγκόπτουσι μὲν αὐτοὺς καὶ τρέπονται, ἀποτέμνονται δὲ τῆς ἀγέλης συχὴν· ἀγανακτοῦντες δὲ τοῦ Νομήτορος ὠλιγώρουν.
- 5 συνηγόν δὲ καὶ προσεδέχοντο πολλοὺς μὲν ἀπόρους, πολλοὺς δὲ δούλους, θράσους ἀποστατικῶ καὶ φρονήματος ἀρχὰς ἐνδιδόντες. (2) τοῦ δὲ Ῥωμόλου πρὸς τινα θυσιᾶν ἀποτραπομένου — καὶ γὰρ ἦν φιλοθύτης καὶ μαντικός —, οἱ τοῦ Νομήτορος βοτῆρες τῶι Ῥέμωι μετ' ὀλίγων βαδίζοντι προστυχόντες ἐμάχοντο· καὶ γενομένων πληγῶν καὶ τραυμάτων ἐν ἀμφοτέροις, ἐκράτησαν οἱ τοῦ Νομήτορος, καὶ συνέλαβον ζῶντα τὸν Ῥέμον. (3) ἀναχθέντος οὖν
- 10 αὐτοῦ πρὸς τὸν Νομήτορα καὶ κατηγορηθέντος, αὐτὸς μὲν οὐκ ἐκόλασε χαλεπὸν ὄντα δεδιῶς τὸν ἀδελφόν, ἐλθὼν δὲ πρὸς ἐκείνους εἰδοτο τυχεῖν δίκης, ἀδελφὸς ὢν καὶ καθυβρισμένος ὑπ' οἰκετῶν ἐκείνου βασιλέως ὄντος. (4) συναγανακτούντων δὲ τῶν ἐν Ἀλβηι καὶ δευῖνὰ πάσχειν οἰομένων τὸν ἄνδρα παρ' ἄξιαν, κινήθει δ' Ἀμούλιος αὐτῶι παραδίδωσι τῶι Νομήτορι τὸν Ῥέμον ὃ τὸ βούλοιο χρῆσασθαι. (5) παραλαβὼν δ' ἐκείνος, ὡς ἤκην
- 15 οἴκαδε, θαυμάζων μὲν ἀπὸ τοῦ σώματος τὸν νεανίσκου ὑπερφέροντα μέγιστον καὶ ῥώμηι πάντας, ἐνορῶν δὲ τῶι προσώπῳ τὸ θαρραλέον καὶ ἰταμόν τῆς ψυχῆς ἀδούλωντον καὶ ἀπαθὲς ὑπὸ τῶν παρόντων, ἔργα δ' αὐτοῦ καὶ πράξεις ὅμοια τοῖς βλεπομένοις ἀκούων, τὸ δὲ μέγιστον (ὡς εἴοικε) θεοῦ συμπαρόντος καὶ συνεπευθύνοντος ἀρχὰς μεγάλων πραγμάτων, ἀπτόμενος ἐπινοοῖαι <κα> τύχηι τῆς ἀληθείας ἀνέκρινεν ὅστις εἴη καὶ ὅθεν γένοιτο,
- 20 φωνῆι τε πραιεῖαι καὶ φιλανθρώπῳι βλέμματι πίστιν αὐτῶι μετ' ἐλπίδος ἐνδιδούς. (6) ὃ δὲ θαρρῶν ἔλεγεν ἄλλ' οὐδὲν ἀποκρύψομαι σε· καὶ γὰρ εἶναι δοκεῖς Ἀμουλίου βασιλικώτερος· ἀκούεις γὰρ καὶ ἀνακρίσεις πρὶν ἢ κολάζειν, ὃ δ' ἀκρίτους ἐκδίδωσι. πρότερον μὲν ἑαυτοῦς οἰκετῶν βασιλέως Φαιστύλου καὶ Λαρεντίας ἠπιστάμεθα παῖδας (ἔσμεν δὲ
- 25 διδυμοί), γενόμενοι δ' ἐν αἰτία πρὸς σὲ καὶ διαβολαῖς καὶ τοῖς περὶ ψυχῆς ἀγῶσιν ἀκούοι μὲν μεγάλα περὶ ἑαυτῶν· εἰ δὲ πιστά, κρινεῖν εἴοικε νῦν ὃ κίνδυνος. (7) γυναῖ μὲν γὰρ ἡμῶν ἀπόρρητοι λέγονται, τροφαὶ δὲ καὶ τιθηήσεις ἀτοπώτεροι νεογνῶν, οἷς ἐρρήφην οἰωνοῖς καὶ θηρίοις, ὑπὸ τούτων τρεφόμενοι, μαστῶι λυκαίνης καὶ δρυκολάπτου ψωμίμασιν ἐν σκάφῃ τινα κείμενοι παρὰ τὸν μέγαν ποταμόν. (8) ἔστι δ' ἡ σκάφη καὶ σῴζεται, χαλκοῖς ὑποζώμασι γραμμῶν ἀμυδρῶν ἐγκεχαραγμένων, & γένοιτ' ἂν
- 30 ὕστερον ἰσως ἀνωφελῆ γνωρίσματα τοῖς τοκεῦσιν ἡμῶν ἀπολομένων'. (9) ὃ μὲν οὖν ἐλπίδα σαίνουσαν, ἀλλ' ἐφρόντιζεν ὅπως τῆι θυγατρὶ περὶ τούτων κρύφα συγγενόμενος φράσειεν· ἐφρουρεῖτο γὰρ ἔτι καρτερῶς. (8) ὃ δὲ Φαιστύλος ἀκούσας τὴν τε σύλληψιν τοῦ Ῥέμου καὶ τὴν παράδοσιν, τὸν μὲν Ῥωμόλον ἤξιοιο βοηθεῖν, τότε σαφῶς διδάξας
- 35 περὶ τῆς γενέσεως· πρότερον δ' ὑπηνίττετο καὶ παρεδήλου τοσοῦτον ὅσον προσέχοντας μὴ μικρὸν φρονεῖν· αὐτὸς δὲ τὴν σκάφην κομιζῶν ἐχώρει πρὸς τὸν Νομήτορα (?), σπουδῆς καὶ δέους μεστός ὢν διὰ τὸν καιρὸν. (2) ὑποψίαν οὖν τοῖς περὶ τὰς πύλας φρουροῖς τοῦ βασιλέως παρέχων καὶ ὑφορώμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ ταραττόμενος πρὸς τὰς ἀνακρίσεις, οὐκ ἔλαθε τὴν σκάφην τῶι χλαμυδίῳ περικαλύπτων. ἦν δὲ τις ἐν αὐτοῖς ἀπὸ
- 40 τύχης τῶν τὰ παιδάρια βίβηαι λαβόντων καὶ γεγονότων περὶ τὴν ἔκθεσιν. (3) οὗτος ἰδὼν

I ἀλέξασθαι UA ἀμύνασθαι M

μετ' ὀλίγων UM II ἀδελφόν: i.e. Ἀμούλιον 4 ἀγέλης Zon λείας Plut 7 ῥέμω UA ῥώμω M

19 <κα> τύχηι Ald τύχη ο ὅθεν Zon ὅπως Plut 13-14 αὐτὸς ο. [τῶι Νομήτορι]? 23 ἔσμεν γὰρ? 25 κρινεῖν

Cobet κρινεῖν ο 29 γρ. ἀμυδρῶν: cf. Thukyd. 6, 54, 7 31 τε om. M 36

πρὸς τὸν Ἀμούλιον (cf. 7, 4; 8, 5)? 38 ὑφορώμενος Plut (Zon): ἐρωτώμενος

Bkr φωρώμενος Naber 38-39 περὶ τὰς ἀποκρίσεις Zon (V) 40 παιδία M

τὴν σκάφην τότε καὶ γνωρίσας τῆι κατασκευῇ καὶ τοῖς γράμμασιν, ἔτυχεν ὑπονοίαι τοῦ
 ὄντος, καὶ οὐ παρημέλησεν, ἀλλὰ φράσας τὸ πρᾶγμα τῷ βασιλεῖ κατέστησεν εἰς ἔλεγχον.
 (4) ἐν δὲ πολλαῖς καὶ μεγάλαις ἀνάγκαις ὁ Φαιστύλος οὐτ' ἀήτητον ἑαυτὸν διεφύλαξεν
 οὔτε παντάπασιν ἐκβιασθεῖς, σὴνίζεσθαι μὲν ὠμολόγησε τοὺς παῖδας, εἶναι δ' ἄπαυθεν
 5 τῆς Ἄλβης ἔφη νέμοντας· αὐτὸς δὲ τοῦτο πρὸς τὴν Ἰλίαν φέρων βαδίζειν, πολλάκις
 ἰδεῖν καὶ θιγεῖν ἐπ' ἐλπίδι βεβαιότεραι τῶν τέκνων ποθήσασαν. (5) ὕπερ οὖν οἱ ταρατ-
 τόμενοι καὶ μετὰ δέους ἢ πρὸς ὕργην πράττοντες ὄτιοῦν ἐπιεικῶς πάσχοῦσι, συνέπεσε
 παθεῖν τὸν Ἀμούλιον· ἄνδρα γὰρ ἄλλῃ τε χρηστὸν καὶ τοῦ Νομήτορος φίλον ὑπὸ σπουδῆς
 10 παιδῶν ὡς περιγενομένον. (6) ἀφικόμενος οὖν ὁ ἄνθρωπος καὶ θεασάμενος ὅσον οὕτω
 τὸν Ῥέμον ἐν περιβολαῖς καὶ φιλοφροσύναις τοῦ Νομήτορος, τὴν τε πίστιν ἰσχυρὰν
 ἐποίησε τῆς ἐλπίδος, καὶ παρεκελεύσατο τῶν πραγμάτων ὀξέως ἀντιλαμβάνεσθαι, καὶ
 συνῆν αὐτὸς ἦδη καὶ συνέπραττεν. (7) ὁ δὲ καιρὸς οὐδὲ βουλομένους ὀκνεῖν παρεῖχεν·
 ὁ γὰρ Ῥωμίλος ἐγγὺς ἦν ἦδη, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξέθεον οὐκ ὀλίγοι τῶν πολιτῶν μίσει καὶ
 15 φόβῳ τοῦ Ἀμούλου. πολλὴν δὲ καὶ σὺν αὐτῷ δύναμιν ἤγε συλλελοχισμένην εἰς ἐκα-
 τοστάς· ἐκάστης δ' ἄνῃρ ἀφηγγεῖτο χόρτου καὶ ὕλης ἀγκαλίδα κοντῶι περικειμένην
 ἀνέχων – μανίπλα ταύτας Λατίνῳ καλοῦσιν· ἀπ' ἐκείνου δὲ καὶ νῦν ἐν τοῖς στρατεύμασι
 τούτους μανίπλαριος ὀνομάζουσι. (8) ἅμα δὲ τοῦ μὲν Ῥέμου τοὺς ἐντὸς ἀφιστάντος,
 τοῦ δὲ Ῥωμίλου προσάγοντος ἐξῴθεν, οὔτε πράξας οὐδὲν ὁ τύραννος οὔτε βουλεύσας
 20 σωτήριον ἑαυτῷ, διὰ τὸ ἀπορεῖν καὶ ταραττεσθαι καταληφθεὶς ἀπέθανεν.

(9) ὧν τὰ πλεῖστα καὶ Φαβίου λέγοντος καὶ τοῦ Πεπαρηθίου
 Διοκλέους, ὃς δοκεῖ πρῶτος ἐκδοῦναι Ῥώμῃς κτίσιν, ὑποπτον
 μὲν ἐνότι ἐστὶ τὸ δραματικὸν καὶ πλασματικὸν, οὐ δεῖ δ' ἀπιστεῖν, τὴν τύχην ὀρώντας
 οἶων ποιμάτων δημιουργὸς ἐστὶ καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα λογιζομένους, ὡς οὐκ ἂν
 25 ἐνταῦθα προῦβη δυνάμει, μὴ θείαν τιν' ἀρχὴν λαβόντα καὶ μηδὲν μέγα μηδὲ παράδοξον
 ἔχουσαν.

(9) Ἀμούλου δ' ἀποθανόντος καὶ τῶν πραγμάτων καταστάντων, Ἄλβην μὲν οὐτ'
 οἰκεῖν μὴ ἀρχόντες οὐτ' ἀρχεῖν ἐβούλοντο τοῦ μητροπάτορος ζῶντος, ἀποδόντες δὲ τὴν
 ἡγεμονίαν ἐκείνῳ καὶ τῇ μητρὶ τιμὰς πρεπούσας ἐγνωσαν οἰκεῖν καθ' ἑαυτοὺς, πόλιν ἐν
 30 οἷς χωρίοις ἐξ ἀρχῆς ἐνετράφησαν κτίσαντες· αὕτη γὰρ εὐπρεπεστάτη τῶν αἰτιῶν ἐστὶν κτλ.

b) DION. HAL. A.R. I, 79: μέχρι μὲν δὴ τούτων (geburt von Ilia's zwil-
 lingssöhnen) οἱ πλεῖστοι τῶν συγγραφέων τὰ αὐτὰ ἢ μικρὸν παραλλάττοντες οἱ μὲν
 ἐπὶ τὸ μυθωδέστερον, οἱ δ' ἐπὶ τὸ τῆι ἀληθείαι εἰκὸς μᾶλλον ἀποφαίνουσι, περὶ δὲ τῶν
 35 ἐξῆς διαφέρονται. (2) οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς ἀναιρεθῆναι λέγουσι τὴν κόρην, οἱ
 δ' ἐν εἰρηκτῇ φυλαττομένην ἀδήλῳ διατελέσαι δόξαν τῷ δῆμῳ· πα-
 ρασχοῦσαν ἀφανοῦς θανάτου· ἐπικλασθῆναι δὲ τὸν Ἀμόλιον εἰς τοῦτο ἰκετευούσης
 τῆς θυγατρὸς χαρισασθαι τὴν ἀνεψιᾶν αὐτῆι· ἦσαν δὲ σύντροφοί τε καὶ ἡλικίαν ἔχουσαι
 τὴν αὐτὴν ἀσπαζόμεναι τε ἀλλήλας ὡς ἀδελφάς· χαριζόμενοι οὖν ταύτη τὸν Ἀμόλιον
 (μόνη δ' ἦν αὐτῷ θυγάτηρ) θανάτου μὲν ἀπολύσαι τὴν Ἰλίαν, φυλάττειν δὲ καθερίζοντα
 40 ἐν ἀφανεί, λυθῆναι δὲ αὐτὴν ἀνά χρόνον Ἀμούλου τελευτήσαντος. (3) περὶ μὲν οὖν

1 τῆι <τε> ο. (eher) [τοῖς γράμμασιν]? 3 δὲ ταῖς M 5 ἔφη om. Zon 13
 αὐτὸς (Zon) Sintenis αὐτοῖς Plut 18 ἅμα δὲ Cor ἄ. δὴ ο 22-26: cf. Dion.
 Hal. A.R. I, 77 25 καὶ: ἀλλὰ Madvig 26 ἔχοντα Wil 35-36 ἀφανοῦς θ.τ.δ.
 παρασχοῦσαν B 36 [τὸν] Sintenis 37 θυγατρὸς: F 4 a c. 3, 4 38 αὐτὴν A
 ταύτην B ἀδελφαί Rei [τὸν] Sintenis 39 Ἰλίαν A Ἰουίαν B (immer)

τῆς Ἰλίας οὕτω διαλλάττουσιν αἱ τῶν παλαιῶν γραφαί, λόγον δ' ἔχουσιν ὡς ἀληθεῖς ἐκάτεραι· διὰ τοῦτο καὶ μὴ μὴν ἀμφοτέρων ἐποιήσαμην, ὅποτ' αἱ δὲ χρὴ πιστεύειν αὐτὸς τις εἴσεται τῶν ἀναγνωσομένων.

(4) περὶ δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἰλίας γενομένων Κόρινθος μὲν Φάβιος ὁ Πίκτηρ λεγόμενος, ὧι Λεύκιός τε Κίγκιος (810 F 2) καὶ Κάτων Πόρκιος (F 15 Pet) καὶ Πείσων Καλπούρσιος (F 3 Pet) καὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων οἱ πλείους ἠκολούθησαν, † τῆι γραφῆι, ὡς κελεύσαντος Ἀμολίου τὰ βρέφη λαβόντες ἐν σκάφῃ κείμενα τῶν ὑπηρετῶν τινες ἔφερον ἐμβαλοῦντες εἰς τὸν ποταμὸν ἀπέχοντα τῆς πόλεως ἀμφὶ τοὺς 10 ἑκατὸν εἰκοσι σταδίου. (5) ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένοντο καὶ εἶδον ἔξω τοῦ γησιου ρείθρου τὸν Τέβεριν ὑπὸ χειμῶνων συνεχῶν ἐκτετραμμένον εἰς τὰ πεδία, καταβάντες ἀπὸ τοῦ Παλλαντίου τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὸ προσεχέστατον ὕδωρ (οὐ γὰρ ἔτι προσωτέρω χωρεῖν οἴοι τε ἦσαν), ἔνθα πρῶτον ἢ τοῦ ποταμοῦ πλήρη τῆς ὑπωρείας ἤπτετο, τίθενται τὴν σκάφην ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἢ δὲ μέγχι μὲν τινος 15 ἐνήχето, ἔπειτα τοῦ ρείθρου κατὰ μικρὸν ὑποχωροῦντος ἐκ τῶν περὶ ἔσχατα λίθου προσπίπτει περιτραπέισα ἐκβάλλει τὰ βρέφη. (6) τὰ μὲν δὴ κνυζούμενα κατὰ τοῦ τέλματος ἐκυλινδεῖτο, λύκαινα δὲ τις ἐπιφανεῖσα νεοτόκος σπαργῶσα τοὺς μαστοὺς ὑπὸ γάλακτος ἀνεδίδου τὰς θηλάς τοῖς στόμασιν αὐτῶν, καὶ τῆι γλώττῃ τὸν πηλόν, ὧι κατάπλειοι ἦσαν, ἀπελίχμα. ἐν δὲ τούτῳι 20 τυγχάνουσιν οἱ νομεῖς ἐξελαύνοντες τὰς ἀγέλας ἐπὶ νομῆν (ἤδη γὰρ ἐμβατὸν ἦν τὸ χωρίον), καὶ τις αὐτῶν ἰδὼν τὴν λύκαιναν ὡς ἠσπάζετο τὰ βρέφη τῶς μὲν ἀχανῆς ἦν ὑπὸ τε θάμβους καὶ ἀπιστίας τῶν θεωρουμένων, ἔπειτα <δ'> ἐλθὼν καὶ συλλέξας ὄσους ἐδύνατο πλείστους τῶν ἀγχοῦ νεμόντων (οὐ γὰρ ἐπιστεύετο λέγων) ἄγει τοῦργον αὐτὸ θεασομένους. (7) ὡς δὲ κάκεινοι 25 πλησίον ἐλθόντες ἔμαθον τὴν μὲν ὥσπερ τέκνα περιέπουσαν, τὰ δ' ὡς μητρὸς ἐξεχόμενα, δαιμόνιον τι χρῆμα ὄραν ὑπολαβόντες ἐγγυτέρω προσήεσαν, ἀθρόοι δεδιττόμενοι βοῆι τὸ θηρίον· ἢ δὲ λύκαινα οὐ μάλα ἀγριαίνουσα τῶν ἀνθρώπων τῆι προσόδῳ, ἀλλ' ὥσπερ ἀν χειροθήης ἀποστᾶσα τῶν βρεφῶν ἠρέμα καὶ κατὰ πολλὴν ἀλογίαν τοῦ ποιμενικοῦ ὄμιλου ἀπήγει. (8) καὶ ἦν γὰρ 30 τις οὐ πολὺ ἀπέχων ἐκεῖθεν ἱερὸς χώρος ὕληι βαθείαι συνηρεφῆς καὶ πέτρα κοίλη πηγᾶς ἀνιέισα, ἐλέγετο δὲ Πανὸς εἶναι τὸ νάπος, καὶ βωμὸς ἦν αὐτόθι τοῦ θεοῦ· εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐλθοῦσα ἀποκρύπτεται. τὸ μὲν οὖν ἄλλος οὐκέτι διαμένει, τὸ δὲ ἄντρον, ἐξ οὗ ἡ λιβάς ἐκδίδεται, τῷ Παλλαντίῳ προσωικοδομημένον δείκνυται κατὰ τὴν ἐπὶ τὸν ἵππόδρομον φέρουσαν ὁδόν, καὶ τέ-

3 ἑκαστὸς τις Kiessling 7 τῆι γραφῆι: γέγραphen Pluess ἐν πρώτῃ γραφῆι Kiessling ἐν τῆι ᾧ γραφῆι (F 30 b)? 13 πλήμη v πλήμη A πλήμη B 15 περίεσχατα A περίεξ ἔσχατων Syl περιεσχάτων Kiessling περὶ τὰ ἔσχατα Meutzner 16-17 κνυζόμενα Cobet 17 ἐκαλινδεῖτο Cobet 18 ἀνεδίδου B ἐδίδου A 19 ἀπελίχματo Cobet 22 ἔπειτα <δ'> Jac ἔπειτα ο ἔπειτ' ἀπελθὼν Kiessling 23 ὄσους B οὐς r 25 περιέπουσαν Syl περισιπῶσαν ο 29 καὶ om. B 32-p. 855, 2: zusatz des Dionys?

μενός ἐστιν αὐτοῦ πλησίον, ἔθνα εἰκῶν κεῖται τοῦ πάθους λύκαινα παιδίους δυσί
 τοὺς μαστοὺς ἐπίσχουσα, χαλκᾶ ποιήματα παλαιᾶς ἐργασίας. ἦν δὲ τὸ χωρίον
 τῶν σὺν Εὐάνδρῳ ποτὲ οἰκισάντων αὐτὸ Ἀρχάδων ἱερὸν, ὡς λέγεται. F 23
 (9) ὡς δὲ ἀπέστη τὸ θηρίον, αἴρουσιν οἱ νομεῖς τὰ βρέφη, σπουδῆν ποιούμενοι
 5 τρέφειν ὡς θεῶν αὐτὰ σώιζεσθαι βουλομένων. ἦν δὲ τις ἐν αὐτοῖς συοφορβίων
 βασιλικῶν ἐπιμελούμενος, ἐπιεικῆς ἀνὴρ Φαιστύλος ὄνομα, ὃς ἐν τῇ πόλει κατὰ
 δὴ τι ἀναγκαῖον ἐγεγονέει καθ' ὃν χρόνον ἢ φθορὰ τῆς Ἰλίας καὶ ὁ τόκος ἠλέγ-
 χετο, καὶ μετὰ ταῦτα κομιζομένων ἐπὶ τὸν ποταμὸν τῶν βρεφῶν τοῖς φέρουσιν
 αὐτὰ κατὰ θείαν τύχην ἅμα διεληλύθει τὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰς τὸ Παλλάντιον ἰὼν,
 10 ὃς ἦμιστα τοῖς ἄλλοις καταφανῆς γενόμενος ὡς ἐπίσταται τι τοῦ πράγματος,
 ἀξιώσας αὐτῷ συγχωρηθῆναι τὰ βρέφη, λαμβάνει τε αὐτὰ παρὰ τοῦ κοινοῦ,
 καὶ φέρων ὡς τὴν γυναῖκα ἔρχεται. (10) τετοκυῖαν δὲ καταλαβὼν καὶ
 ἀθρομένην ὅτι νεκρὸν αὐτῇ τὸ βρέφος ἦν, παραμυθεῖται τε καὶ δίδωσιν ὑπο-
 βαλέσθαι τὰ παιδία, πᾶσαν ἐξ ἀρχῆς διηγησάμενος τὴν κατασχούσαν αὐτὰ
 15 τύχην. αὐξομένοις δὲ αὐτοῖς ὄνομα τίθεται τῷ μὲν Ῥωμύλον τῷ δὲ Ῥῶμον(?).
 οἱ δὲ ἀνδρωθέντες γίνονται κατὰ τε ἀξίωσιν μορφῆς καὶ φρονήματος ὄγκον οὐ
 συοφορβοῖς καὶ βουκόλοις ὀικότες, ἀλλ' οἷους ἂν τις ἀξιώσειε τοὺς ἐκ βασι-
 λείου τε φύντας γένους καὶ ἀπὸ δαιμόνων σπορᾶς γενέσθαι νομιζομένους, ὡς ἐν
 τοῖς πατρίοις ὕμνοις ὑπὸ Ῥωμαίων ἔτι καὶ νῦν αἰδεταί. (11) βλός
 20 δ' αὐτοῖς ἦν βουκολικός καὶ δίαίτα αὐτουργὸς ἐν ὄρεσι: τὰ πολλὰ πηξαμένοις
 διὰ ξύλων καὶ καλάμων σκηναὶς αὐτοφόρους, ὧν ἔτι καὶ εἰς ἐμὲ ἦν τις τοῦ
 Παλλαντίου <ἐπι> τῆς πρὸς τὸν ἱππόδρομον [ἐπι]στρεφούσης λαγόνος Ῥωμύλου
 λεγομένη, ἦν φυλάττουσιν ἱερὰν οἷς τούτων ἐπιμελές, οὐδὲν ἐπὶ τὸ σεμνότερον
 ἐξάγοντες, εἰ δέ τι πονήσειεν ὑπὸ χειμῶνος ἢ χρόνου τὸ λείπον ἐξακούμενοι καὶ
 25 τῷ πρόσθεν ἐξομοιοῦντες εἰς δύναμιν.
 (12) ἐπεὶ δὲ ἀμφὶ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονότες ἦσαν, ἀμφίλογόν τι περὶ
 τῆς νομῆς αὐτοῖς γίνεται πρὸς τοὺς Νεμέτορος βουκόλους, οἱ περὶ τὸ Αὐεντῖνον
 ὄρος ἀντικρὺ τοῦ Παλλαντίου κείμενον εἶχον τὰς βουστάσεις· ἠτιῶντο δὲ
 ἀλλήλους ἐκάτεροί θάμισα ἢ τὴν μὴ προσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν ἢ τὴν
 30 κοινήν μόνους διακρατεῖν ἢ ὅ τι δήποτε τύχοι. ἐκ δὲ τῆς ἀψιμαχίας ταύτης
 ἐγένοντο πληγαὶ ποτε διὰ χειρῶν, εἶτα δι' ὄπλων. (13) τραύματα δὲ πολλὰ
 πρὸς τῶν μειρακίων λαβόντες οἱ τοῦ Νεμέτορος καὶ τινὰς καὶ ἀπολέσαντες τῶν

2 ἐπισχοῦσα B χαλκᾶ ν χάλκεα ο 3 οἰκισάντων Steph οικη-ο 4-5 ὡς -
 βουλομένων A αὐτὰ ὡς θεῶν (om. σ.β.) B 7-8 ἠλέγχετο A ἐγένετο B 11 αὐτῷ
 Meutzner αὐτῷ ο 12-13 τετοκυῖαν - ἦν: cf. Herodt. I, 112, 2-3 13-14 ὑποβάλ-
 λεσθαί B 15 Ῥῶμον B Ῥέμον A; cf. c. 79, 14 (die Hss. schwanken weiter); F 4a
 c. 6, 2 18-19 ὡς - αἰδεταί und 21-25: zusätze des Dionys? 22 <ἐπι> -
 [ἐπι]στρεφούσης Syl <ῆ> Ῥωμύλου Buecheler 23 τούτων: τοῦτο Rei 24
 ἐξασκούμενοι B 26 ἀμφί..λογον B 28 ἀντικρως B 31 ποτε δ.χ.πληγαί B
 32 καὶ τινὰς καὶ B καὶ τινὰς A

σφετέρων καὶ τῶν χωρίων ἤδη κατὰ κράτος ἐξειργόμενοι, παρεσκευάζοντο δόλον τινὰ ἐπ' αὐτούς· προλοχίσαντες δὴ τῆς φάραγγος τὸ ἀφανὲς καὶ συνθέμενοι τοῖς λοχῶσι τὰ μειράκια τὸν τῆς ἐπιθέσεως καιρὸν, οἱ λοιποὶ κατὰ πλῆθος ἐπὶ τὰ μανδρεύματα αὐτῶν νύκτωρ ἐπέβαλον. (14) Ῥωμίλος μὲν οὖν τὸν 5 χρόνον τοῦτον τυγχάνει ἅμα τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν κωμητῶν πεπορευμένος εἰς τι χωρίον Καίνιναν ὀνομαζόμενον ἱερά ποιήσων ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ πάτρια, Ῥῶμος δὲ τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν αἰσθόμενος ἐξεβοήθει τὰ δπλα λαβὼν διὰ ταχέων, ὀλίγους τῶν ἐκ τῆς κώμης φθάσαντας καθ' ἑν γενέσθαι παραλαβὼν. κάκεινοι οὐ 10 δέχονται αὐτόν, ἀλλὰ φεύγουσιν, ὑπαγόμενοι ἔνθα ἐμελλον ἐν καλῶι ὑποστρέψαντες ἐπιθήσεσθαι, ὁ δὲ Ῥῶμος κατ' ἄγνοιαν τοῦ μηχανήματος ἄχρι πολλοῦ διώκων αὐτούς παραλλάττει τὸ λελοχισμένον χωρίον, κὰν τούτωι δ τε λόχος ἀνίσταται, καὶ οἱ φεύγοντες ὑποστρέφουσι. κυκλωσάμενοι δὲ αὐτούς καὶ πολλοῖς ἀράττοντες λίθοις λαμβάνουσιν ὑποχειρίους. ταύτην γὰρ εἶχον ἐκ τῶν δεσποτῶν τὴν παρακέλευσιν, ζῶντας αὐτοῖς τοὺς νεανίσκους κομίσαι. οὕτω 15 μὲν δὴ χειρωθεὶς ὁ Ῥῶμος ἀπήγετο. (80) ὡς δὲ Τουβέρων Ατλιος (F 3 Pet) ... γράφει, προειδότες οἱ τοῦ Νεμέτορος θύσοντας τὰ Λύκαια τοὺς νεανίσκους τῶι Πανί τὴν Ἀρκαδικὴν ὡς Εὐάνδρος κατεστήσατο θυσίαν ἐνήδρευσαν τὰ καιρὸν ἐκείνον τῆς ἱερουργίας (3) ὁ μὲν οὖν Ῥῶμος ἐπὶ τοῖς πολεμικοῖς γενόμενος <εἶθ' > οὕτως εἶθ', ὡς ὁ Φάβιος παραδέδωκε, δέσμιος εἰς τὴν Ἄλβαν ἀπήγετο. 20 Ῥωμίλος δ' ἐπειδὴ τὸ περὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω πάθος, διώκειν εὐθὺς ὤπειο δεῖν τοὺς ἀκμαιοτάτους ἔχων τῶν νομέων, ὡς ἔτι κατὰ τὴν ὁδὸν ὄντα καταληψόμενος τὸν Ῥῶμον, ἀποτρέπεται δ' ὑπὸ τοῦ Φαιστούλου· ὄρων γὰρ αὐτοῦ τὴν σπουδὴν μανικωτέραν οὔσαν, νομισθεὶς [δ] πατῆρ τὸν ἐμπροσθεν χρόνον, ἀπόρρητα <τὰ περὶ τὴν γένεσιν? > ποιούμενος τοῖς μειρακίοις διετέλεσεν, ὡς μὴ 25 θάττον ὀρμήσῃσι παρακινδυνεῦσαι τι πρὶν ἐν τῶι κρατίστῳι τῆς ἀκμῆς γενέσθαι, τότε δὴ πρὸς τῆς ἀνάγκης βιασθεὶς μονωθέντι τῶι Ῥωμίλῳ λέγει. (4) μαθόντι δὲ τῶι νεανίσκῳι πᾶσαν ἐξ ἀρχῆς τὴν κατασχοῦσαν αὐτούς τύχην τῆς τε μητρὸς οἶκτος εἰσέρχεται καὶ Νεμέτορος φροντίς, καὶ πολλὰ βουλευσαμένῳι μετὰ τοῦ Φαιστούλου τῆς μὲν αὐτίκα ὀρμῆς ἐπισχεῖν ἐδόκει, πλείονι δὲ παρασκευῆι 30 δυνάμειως χρῆσάμενον ὄλον ἀπαλλάξαι τὸν οἶκον τῆς Ἀμολίου παρανομίας κινδυνόν τε τὸν ἔσχατον ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἄθλων ἀναρρῖψαι, πράττειν δὲ μετὰ τοῦ ἡγετροπάτορος ὁ τι ἂν ἐκείνῳι δοκῆι. (81) ὡς δὲ ταῦτα κράτιστα

I κ.πρ. ἤδη A 4 νύκτωρ om. B ἐπέβαλλον A 5 τοῦτον om. A τυγχάνει A ἐτύχχανεν B πορευόμενος B 6 Καίνιναν Cobet καινιμᾶν (-άν) ο 7 (10, 15) ῤῶμος B^c ῤέμος ABc λαβὼν τὰ δ. B II <προ>λελοχισμένον Rei καὶ τούτω A 18 <εἶθ' > Sintenis 23-24 [δ] (om. AB^c add. B^c) - <τὰ π.τ.γ. ο.ἱ.> Jac ὄρων γὰρ <οὔτος> αὐτοῦ τ.σπ.μ. οὔσαν <ἐπει τίς γὰρ ἦν αὐτῶν ἡ μήτηρ καὶ τίς > νομ. ὁ πατῆρ (cf. c. 81, 4) Schnelle ὄρων οὔσαν - <οὔτος> νομ. ὁ πατῆρ, <α (add. Kiessling)> τὸν κτλ. C. Jacoby 26 δὴ Schnelle δὲ ο 27 πᾶσαν - τύχην hinter λέγει Peter 31 πράττει A 32 δοκῆι Steph δοκεῖ ο

- εἶναι ἔδοξε, συγκαλέσας τοὺς κωμήτας ἅπαντας ὁ Ῥωμύλος καὶ δεηθεὶς εἰς τὴν Ἄλβαν ἐπέιγεσθαι διαταχέων, μὴ κατὰ τὰς αὐτὰς πύλας ἅπαντας μῆδ' ἀθρόους εἰσιόντας, μὴ τις ὑπόνοια πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει γένηται, καὶ περὶ τὴν ἀγορὰν ὑπομένοντας ἐτοίμους εἶναι δρᾶν τὸ κελευόμενον, ἀπήκει πρῶτος εἰς τὴν πόλιν.
- 5 (2) οἱ δὲ τὸν Ῥῶμον ἄγοντες ἐπειδὴ κατέστησαν ἐπὶ τὸν βασιλεῖα, τὰς τε ὕβρεις ἀπάσας, ὅσας ἦσαν ὕβρισμένοι πρὸς τῶν μεираκιῶν, κατηγοροῦν, καὶ τοὺς τραυματίας σφῶν ἐπεδείκνυσαν, τιμωρίας [τε] εἰ μὴ τεύζονται καταλείψειν προλέγοντες τὰ βουφόρβια. Ἀμόλιος δὲ τοῖς <τε> χωρίταις κατὰ πλῆθος ἐλληλυθῶσι χαρίζεσθαι βουλόμενος καὶ τῷ Νεμέτορι (παρῶν γὰρ ἐτύγχανε
- 10 συναγανακτῶν τοῖς πελάταις), εἰρήνην τε ἀνὰ τὴν χώραν σπεύδων εἶναι, καὶ ἅμα καὶ τὸ αὐθαδὲς τοῦ μεираκίου, ὡς ἀκατάπληκτον ἦν ἐν τοῖς λόγοις, δι' ὑποψίας λαμβάνων καταψηφίζεται τὴν δίκην, τῆς δὲ τιμωρίας τὸν Νεμέτορα ποιεῖ κύριον, εἰπὼν ὡς τῷ δράσαντι δεινὰ τὸ ἀντιπαθεῖν οὐ πρὸς ἄλλου τινὸς μᾶλλον ἢ τοῦ πεπονητότος ὀφείλεται. (3) ἐν ὅσῳ δ' ὁ Ῥῶμος ὑπὸ τῶν τοῦ
- 15 Νεμέτορος βουκόλων ἤγετο, δεδεμένος τε ὀπίσω τῷ χεῖρε καὶ πρὸς τῶν ἀγόντων ἐπικερτομούμενος, ἀκολουθῶν ὁ Νεμέτωρ τοῦ τε σώματος τὴν εὐπρέπειαν ἀπεθαύμαζεν, ὡς πολὺ τὸ βασιλικὸν εἶχε, καὶ τοῦ φρονήματος τὴν εὐγένειαν ἐνεθυμειτο, ἦν καὶ παρὰ τὰ δεινὰ διέσωζεν, οὐ πρὸς οἰκτον οὐδὲ λιπαρήσεις, ὡς ἅπαντες ἐν ταῖς τοιαῖσδε ποιούσι τύχαις, τραπόμενος, ἀλλὰ σὺν εὐκόσμῳ
- 20 σιωπῇ πρὸς τὸν μόρον ἀπιών. (4) ὡς δ' εἰς τὴν οἰκίαν ἀφίκοντο, μεταστῆναι τοὺς ἄλλους κελεύσας, μονωθέντα τὸν Ῥῶμον ἤρετο, τίς εἶη καὶ τίνων, ὡς οὐκ ἂν ἐκ τῶν τυχόντων γε ἄνδρα τοιοῦτον γενόμενον. εἰπόντος δὲ τοῦ Ῥῶμου τοσοῦτον εἰδέναι μόνον κατὰ πίστιν τοῦ τρέφοντος, ὅτι σὺν ἀδελφῶι διδύμῳ ἐκτεθείη βρέφος εἰς νάπην εὐθὺς ἀπὸ γονῆς καὶ πρὸς τῶν νομέων ἀνααιρεθεὶς
- 25 ἐκτραφεῖη, βραχὺν ἐπισχῶν χρόνον, εἴτε ὑποτοπηθεὶς τι τῶν ἀληθίων εἴτε τοῦ δαίμονος ἄγοντος εἰς τοῦμφανὲς τὸ πρᾶγμα, λέγει πρὸς αὐτόν. (5) ὅτι μὲν ἐπ' ἐμοὶ γέγονας, ὦ Ῥῶμε, παθεῖν ὅ τι ἂν δικαιώσω, καὶ ὡς περὶ πολλοῦ ποιήσαιντ' ἂν οἱ κομίσαντές σε δεῦρο πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντα σ' ἀποθανεῖν, οὐδὲν δεῖ πρὸς εἰδότα λέγειν. εἰ δὲ σε θανάτου τε καὶ ἄλλου παντὸς ἐκλυσαιμὴν κακοῦ, ἄρ'
- 30 ἂν εἰδείης μοι χάριν, καὶ δεομένῳ ὑπουργήσεις ὁ κοινὸν ἀμφοῖν ἔσται ἀγαθόν; (6) ἀποκρινάμενον δὲ τοῦ μεираκίου ὅποσα τοὺς ἐν ἀπογνώσει βίου κειμένους ἢ τοῦ σωθήσεσθαι ἐλπίς τοῖς κυρίοις τούτου λέγειν καὶ ὑπισχεῖσθαι ἐπαίρει, λῦσαι κελεύσας αὐτόν ὁ Νεμέτωρ καὶ ἅπαντας ἀπελθεῖν ἐκποδῶν φράζει τὰς

1 εἶναι om. B 5 ἐπὶ: εἰς B ἐπὶ τὰ βασιλεία Sauppe 7 [τε] Sauppe
8 συφόρβια A <τε> Sauppe χωρίταις A πολίταις B 9 χαρίζεσθαι βουλό-
μενος A χαρίζόμενος B 10-11 καὶ ἅμα τὸ B 11 ἀκατάπληκτος? 17 ἀπεθαύ-
μασεν A 18 καὶ B om. γ διέσωζεν Kiessling -σεν ο 20 πρὸς B ἐπὶ γ 21 <ἐκ>
τίνων Cobet 28 παθόντα σ' Rei παθόντες ο παθόντες σ' Meutzner 30 δεομένου B
33 ἅπαντας A πάντας B ἐκποδὸν ἀπελθεῖν B

αὐτοῦ τύχας, ὡς Ἀμόλιος αὐτὸν ἀδελφὸς ὦν ἀπεστέρησε τῆς βασιλείας ὄρφανόν τε τέκνων ἔθηκε, τὸν μὲν ἐπὶ θήραι κρύφα διαχειρισάμενος, τὴν δ' ἐν εἰρκτῆι δεδεμένην φυλάττων, τὰ τε ἄλλα ὅποσα δεσποτῆς χρώμενος δούλωι <λωβᾶται?>. (82) ταῦτ' εἰπὼν καὶ πολὺν θρήνον ἄμα τοῖς λόγοις καταχεάμενος ἤξιου τι-
 5 μωρὸν τοῖς κατ' οἶκον κακοῖς αὐτοῦ τὸν Ῥῶμον γενέσθαι. ἀσμένως δὲ ὑπο-
 δεξαμένου τὸν λόγον τοῦ μειρακίου καὶ παραυτίκα τάττειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔργον
 ἀξιούντος, ἐπαινέσας ὁ Νεμέτωρ τὴν προθυμίαν 'τῆς μὲν πράξεως', ἔφη, 'τὸν
 καιρὸν ἐγὼ ταμειύσομαι, σὺ δὲ τέως πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀπορρητον ἅπασι τοῖς
 ἄλλοις ἀγγελίαν πέμψον, ὅτι σώζῃ τε δηλῶν καὶ διαταχέων αὐτὸν ἦκειν
 10 ἀξιῶν. (2) ἐκ δὲ τούτου πέμπεται τις ἐξευρεθῆεις ὃς ἐδόκει ὑπηρετήσῃ, καὶ
 περιτυχῶν οὐ πρόσω τῆς πόλεως ὄντι Ῥωμύλωι διασπαφῆ τὰς ἀγγελίας· ὁ δὲ
 περιχαρῆς γενόμενος ἔρχεται σπουδῆι πρὸς Νεμέτορα, καὶ περιπλακεῖς ἀμφοῖν
 ἀσπάζεταιται μὲν πρῶτον, ἔπειτα φράζει τὴν ἔκθεσιν σφῶν καὶ τροφὴν καὶ ἄλλα
 ὅσα παρὰ τοῦ Φαιστύλου ἐπύθετο. τοῖς δὲ βουλομένοις τε καὶ οὐ πολλῶν ἴνα
 15 πιστεύσειαν τεκμηρίων δεομένοις καθ' ἡδονὰς τὸ λεγόμενον ἦν. ἐπεὶ δὲ ἀνέ-
 γνωσαν ἀλλήλους, αὐτίκα συνετάττοντο, καὶ διεσκόπουον ὅστις ἔσται τρόπος ἢ
 καιρὸς εἰς τὴν ἐπιθέσιν ἐπιτήδειος.

(3) ἐν ᾧ δὲ οὗτοι περὶ ταῦτ' ἦσαν, ὁ Φαιστύλος ἀπάγεται πρὸς Ἀμόλιον.
 δεδοικῶς γὰρ μὴ οὐ πιστὰ δόξῃ τῶι Νεμέτορι λέγειν ὁ Ῥωμύλος ἄνευ σημείων
 20 ἐμφανῶν μεγάλου πράγματος μηνυτῆς γενόμενος, τὸ γνῶρισμα τῆς ἐκθέσεως
 τῶν βρεφῶν τὴν σκάφην ἀναλαβῶν ὀλίγον ὕστερον ἐδίωκεν εἰς τὴν πόλιν.
 (4) διερχόμενον δ' αὐτὸν τὰς πύλας ταραχωδῶς πάνυ καὶ περὶ πολλοῦ ποιού-
 μενον μηδενὶ ποιῆσαι καταφανῆς τὸ φερόμενον, τῶν φυλάκων τις καταμαθὼν
 (ἦν δὲ πολεμίων ἐφόδου δέος, καὶ τὰς πύλας οἱ μάλιστα πιστευόμενοι πρὸς τοῦ
 25 βασιλέως ἐφρούρου) συλλαμβάνει τε καὶ τὸ κρυπτόν ὃ τι δήποτ' ἦν καταμαθεῖν
 ἀξιῶν ἀποκαλύπτει βίαι τὴν περιβολήν. ὡς δὲ τὴν σκάφην ἐθεάσατο, καὶ τὸν
 ἄνθρωπον ἔμαθεν ἀπορούμενον, ἤξιου λέγειν τίς ἢ ταραχὴ καὶ τί τὸ βούλημα
 τοῦ μὴ φανερῶς εἰσφέρειν σκευῶς οὐδὲν δεόμενον ἀπορρήτου φορᾶς. (5) ἐν
 30 δὲ τούτῳι πλείους τῶν φυλάκων συνέρρεον, καὶ τις αὐτῶν γνωρίζει τὴν σκάφην,
 αὐτὸς ἐν ἐκείνῃ τὰ παιδία κομίσας ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ φράζει πρὸς τοὺς
 παρόντας· οἱ δὲ συλλαβόντες τὸν Φαιστύλον ἄγουσιν ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα,

1 αὐτοῦ Steph αὐτοῦ ο ὦν om. B 2 τε Meutzner δὲ ο 3 ὅπως? <λωβᾶται>
 Meutzner διατελεῖ Sintenis 5 τοῖς - αὐτοῦ (Rei, Kiessling) Sauppe τοῖς κατοίκους
 αὐτοῦ AB^c τ. κατ' οἶκους αὐ. B^f 6 παραυτίκα C. Jacoby πάλοι ο μάλα Sauppe
 αὐτὸν Sauppe αὐτὸν ο 10 <προθύμως καὶ πιστῶς> ἐδόκει Rei ἐδόκει <εὐ> Mei
 14 ὅσα A ᾧ B ὅσα οἴπω (cf. 80, 3; 81, 4 f.) Rei φαιστύλου B σωματοφύλακος A
 15 ἦν v om. AB 18-p. 860, 4: Exc. De virt. I 349, 9 ff. (Nikol. Damask.
 90 F 69) = E 18 ἀμόλιον Di αἰμίλιον E 19 Ῥωμύλος Syl φαιστύλος EDi
 23 φερόμενον Ghelen λεγόμενον EDi 24 πεπιστευμένοι E 25 τε: δὴ E 28
 εἰσφέρειν EB ἐκφέρειν A οὐδὲν om. E 30 κομίσας: γνωρίσας E

καὶ διηγοῦνται τὰ γενόμενα. (6) Ἀμόλιος δὲ ἀπειλῆι βασιάνων καταπληξά-
 μενος τὸν ἄνθρωπον εἰ μὴ λέξει τὰ τῆς ἀληθείας ἐκόν, πρῶτον μὲν εἰ ζῶσιν οἱ
 παῖδες ἤρετο· ὡς δὲ τοῦτ' ἔμαθε, τῆς σωτηρίας αὐτοῖς ὅστις ὁ τρόπος ἐγένετο.
 διηγησαμένου δὲ αὐτοῦ πάντα ὡς ἐπράχθη, ἄγε δὴ, φησὶν ὁ βασιλεὺς, ἔπειδὴ
 5 ταῦτ' ἀληθεύσας ἔχεις, φράσον ὅπου νῦν ἂν εὐρεθεῖεν· οὐ γὰρ ἔτι δίκαιοι εἰσιν
 ἐν βουκόλοις καὶ ἀδόξωι βίωι ζῆν, ἔμοιγε ὄντες συγγενεῖς, ἄλλως τε καὶ θεῶν
 προνοίαι σωζόμενοι.' (83) Φαιστύλος δὲ τῆς ἀλόγου πραότητος ὑποψίαι
 κινήθεις μὴ φρονεῖν αὐτὸν ὁμοια τοῖς λόγοις, ἀποκρίνεται ὧδε· οἱ μὲν παῖδές
 εἰσιν ἐν τοῖς ὄρεσι βουκολοῦντες, ὅσπερ ἐκείνων βίος, ἐγὼ δ' ἐπέμφθην
 10 παρ' αὐτῶν τῆι μητρὶ δηλώσω ἐν αἷς εἰσι τύχαις. ταύτην δὲ παρά σοι φυλάττε-
 σθαι ἀκούων, δεήσεισθαι τῆς σῆς θυγατρὸς ἐμῆλλον, ἵνα με πρὸς αὐτὴν ἀγάγοι·
 τὴν δὲ σκάφην ἔφερον, ἵν' ἔχω δεικνῦναι τεκμήριον ἐμφανὲς ἅμα τοῖς λόγοις.
 νῦν οὖν ἐπεὶ δέδοκται σοι τοὺς νεανίσκους δεῦρο κομίσαι, χαίρω τε καὶ πέμψω
 οὐστυνας βούλει σὺν ἐμοί. δεῖξω μὲν οὖν τοῖς ἔλθοῦσι τοὺς παῖδας ἐγὼ, φρά-
 15 σουσι δ' αὐτοῖς ἐκεῖνοι τὰ παρὰ σοῦ.' (2) ὁ μὲν δὴ ταῦτ' ἔλεγεν, ἀναβολὴν
 εὐρέσθαι βουλόμενος τοῖς παισὶ τοῦ θανάτου, καὶ ἅμα αὐτὸς ἀποδράσεσθαι τοὺς
 ἄγοντας, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὄρεσι γένηται, ἐλπίσας. Ἀμόλιος δὲ τοῖς πιστοτάτοις
 τῶν ὀπλοφόρων ἐπιστείλας κρύφα, οὓς ἂν ὁ συοφορβὸς αὐτοῖς δεῖξῃ, συλ-
 λαβόντας ὡς αὐτὸν ἄγειν, ἀποστέλλει διαταχέων. ταῦτα δὲ διαπραξάμενος,
 20 αὐτίκα γνώμην ἐποιεῖτο καλέσας τὸν ἀδελφὸν ἐν φυλακῆι ἀδέσμοι ἔχειν, ἕως
 ἂν εὐ θῆται τὰ παρόντα, καὶ αὐτὸν ὡς ἐπ' ἄλλο δὴ τι ἐκάλει. (3) ὁ δὲ ἀπο-
 σταλεῖς ἄγγελος εὐνοίαι τε τοῦ κινδυνεύοντος καὶ ἐλέει τῆς τύχης ἐπιτρέψας
 κατήγορος γίνεται Νεμέτορι τῆς Ἀμολίου γνώμης· ὁ δὲ τοῖς παισὶ δηλώσας τὸν
 κατειληφῶτα κίνδυνον αὐτοὺς καὶ παρακελευσάμενος ἄνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι,
 25 παρῆν ἄγων ὀπλισμένους ἐπὶ τὰ βασίλεια τῶν τε ἄλλων πελατῶν καὶ ἑταίρων
 καὶ θεραπείας πιστῆς χεῖρα οὐκ ὀλίγην. ἦχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀργῶν συνελ-
 θόντες εἰς τὴν πόλιν, ἐκλείποντες τὴν ἀγοράν, ἔχοντες ὑπὸ ταῖς περιβολαῖς
 ξίφη κεκρυμμένα, στίφος καρτερόν. βιασάμενοι δὲ τὴν εἴσοδον ἀθροαὶ ὀρμητῆ
 πάντες, οὐ πολλοῖς ὀπλίταις φρουρουμένην, ἀποσφάττουσιν εὐπετῶς Ἀμόλιον,
 30 καὶ μετὰ τοῦτο τὴν ἄκραν καταλαμβάνονται.

ταῦτα μὲν οὖν τοῖς περὶ Φάβιον εἴρηται. (84) ἕτεροι δὲ οὐδὲν τῶν

2 λέξει E λέξει Di τὰ τῆς ἀληθείας Val τῆς ἀλ. E τὰς ἀλ. Di 3 ἔρετο E
 ταῦτ' E 4 ὡς EA ὅσα B 6 ἀδοξον βίον Usener [κα] ἀ.β. ? 7 ὑπό τῆς Val
 9 ὅσπερ Bb ὡσπερ EDi 10 παρ' EB ὑπ' A 11 τῆς σῆς θυγατρὸς EB τῆς θ. τῆς
 σῆς A 13 ἐπεὶ Ebb ἐπὶ Ba ἐπειδὴ A δέδοκται σοι A δέδοκ *B δέδοκται
 (om. σοι) E 14 ἐγὼ om. EB 16 ἀποδράσεσθαι E -σασθαι Di 18 ὀπλοφόρων
 Di φιλων E συοφορβὸς EB 19 δὲ om. E 21 εὐ θῆται Di ὠφθηται (so) E
 ἐπ' ἄλλωι δὴ τι E 22 ἐπιτρέψας A ἐπιστρέψας EB 25 ἑταίρων Ebb ἐτέρων ABA
 27 ἐκλιπόντες EB περιβολαῖς ἐαυτῶν A 30 καταλαμβάνουσι E 31 ταῦτα
 εἴρηται τ.π.φ. E

μυθωδεστέρων ἀξιοῦντες ἱστορικῆι γραφῆι προσήκειν, τὴν τε ἀπόθεσιν τὴν τῶν βρεφῶν οὐχ ὡς ἐκελεύσθη τοῖς ὑπηρεταῖς γενομένην ἀπίθανον εἶναι φασι, καὶ τῆς λυκαίνης τὸ τιθασόν, ἢ τοὺς μαστοὺς ἐπέιχε τοῖς παιδίοις, ὡς δραματικῆς μεστὸν ἀτοπίας διασφύρουσιν. (2) ἀντιδιαλλαττόμενοι δὲ πρὸς ταῦτα λέγουσιν ORIGO GENT. ROM. 20.

5 5 (3; 7) a) PLUTARCH. *Romul.* 14: τετάρτῳ δὲ μηνὶ μετὰ τὴν κτίσιν, ὡς Φάβιος ἱστορεῖ, τὸ περὶ τὴν ἀρπαγὴν ἐτολμήθη τῶν γυναικῶν. καὶ λέγουσι μὲν ἔνιοι τὸν Ῥωμόλον αὐτὸν τῆι φύσει φιλοπόλεμον ὄντα καὶ πεπεισμένον ἐκ τινων ἄρα λογίων . . . βίας ὑπάρξει πρὸς τοὺς Σαβίνους (2) τοῦτο δ' οὐκ εἰκός· ἀλλὰ τὴν μὲν πόλιν ὀρών ἐποίκων εὐθύς ἐμπιπλαμένην, ὧν ὀλίγοι γυναῖκας εἶχον, . . . ἐλπίζων δὲ πρὸς τοὺς Σαβίνους τρόπον τινὰ συγκράσεως καὶ κοινωνίας ἀρχὴν αὐτοῖς τὸ ἀδίκημα ποιήσῃν ἡμερωσαμένοις τὰς γυναῖκας, ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ b) DION. HAL. *A.R.* 2, 31, 1: ταῦτα δὲ γενέσθαι τινές μὲν γράφουσι κατὰ τὸν πρῶτον ἑναυτὸν τῆς Ῥωμόλου ἀρχῆς, Γναῖος δὲ Γέλλιος (F 11 Pet) κατὰ τὸν τέταρτον, ὃ καὶ μᾶλλον εἰκός . . . τῆς δὲ ἀρπαγῆς τὴν αἰτίαν οἱ μὲν εἰς σπάνιν γυναικῶν ἀναφέρουσιν, οἱ δ' εἰς ἀφορμὴν 15 πολέμου, οἱ δὲ τὰ πιθανώτατα γράφοντες . . . εἰς τὸ συνάψαι φιλότητα πρὸς τὰς πλησιοχώρους πόλεις ἀναγκαίαν.

6 (4; 8) DION. HAL. *A.R.* 2, 38: μαθὼν δὲ τὴν παρασκευὴν αὐτῶν (der Römer) Τάτιος ὁ τῶν Σαβίνων βασιλεὺς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν ἤγε διὰ τῆς χώρας, οὐδὲν σινόμενος τῶν κατὰ τοὺς ἀγρούς, καὶ πρὶν ἀνατεῖλαι τὸν 20 ἥλιον μεταξὺ τοῦ τε Κυρινίου καὶ τοῦ Καπιτωλίου τίθησιν ἐν τῷ πεδίῳ τὸν χάρακα. ὀρῶν δὲ ἀσφαλεῖ πάντα φυλακῆι κατεχόμενα πρὸς τῶν πολεμίων, σφίσι δὲ οὐδὲν χωρίον ἀπολειπόμενον ὄχυρόν, εἰς πολλὴν ἐνέπιπτεν ἀπορίαν, οὐκ ἔχων ὃ τι χρῆσεται τῆι τριβῆι τοῦ χρόνου. (2) ἀμυχανοῦντι δὲ αὐτῷ παράδοξος εὐτυχία γίνεται, παραδοθέντος τοῦ κρατίστου τῶν ὄχυρωμάτων, 25 κατὰ τοιάνδε τινὰ συντυχίαν· παρεξίοντας γὰρ τὴν ῥίζαν τοῦ Καπιτωλίου τοὺς Σαβίνους εἰς ἐπίσκεψιν, εἴ τι μέρος εὔρεθει τῷ λόφῳ κλοπῆι ληφθῆναι δυνατὸν ἢ βίαι, παρθένος τις ἀπὸ τοῦ μετεώρου κατεσοῦπει, θυγάτηρ ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς, ὧι προσέκειτο ἢ τοῦ χωρίου φυλακῆ, Τάρπεια ὄνομα. (3) καὶ αὐτὴν, ὡς μὲν Φάβιος τε καὶ Κίγκιος (810 F 3) γράφουσιν, 30 ἔρωσ εἰσέρχεται τῶν ψελλίων, ἃ περὶ τοῖς ἀριστεροῖς βραχίοισιν ἐφόρου, καὶ τῶν δακτυλίων· χρυσοφόροι γὰρ ἦσαν οἱ Σαβῖνοι τότε καὶ Τυρρηνῶν οὐχ ἦττον ἀβροδίαιτοι· ὡς δὲ Πείσω Λεύκιος ὁ τιμητικὸς ἱστορεῖ (F 5 Pet), καλοῦ πράγματος ἐπιθυμία γυμνοῦς τῶν σκεπαστηρίων ὄπλων παραδοῦναι τοῖς πολίταις τοὺς πολεμίους. ὁπότερον δὲ τούτων ἀληθέστερόν ἐστιν, ἐκ τῶν ὕστερον γενο- 35 μένων (c. 40, 3) ἔξεστιν εἰκάζειν. (4) πέμψασα δ' οὖν τῶν θεραπεινίδων τινὰ διὰ πυλίδος, ἣν οὐδεὶς ἔμαθεν ἀνοικομένην, ἡξίου τὸν βασιλέα τῶν Σαβίνων ἔλθεῖν αὐτῆι δίχα τῶν ἄλλων εἰς λόγους, ὡς ἐκείνῳι διαλεξομένη περὶ πράγ-

1 τε Rei γε EDi τὴν τῶν EB τῶν A 2 οὕτως ὡς Rei 3 μασθοῦς E δραμα-
 τικῆς EB (cf. F 4a c. 8, 9) δραματικῆς A 18 Τάτιος ν τάτις A τίτος B; cf. 2, 36, 3
 Τίτον, ὅς ἐπεκαλεῖτο Τάτιος, βασιλέα Κυριτῶν 22 ἀνέπιπτεν A 24 παραδόξως B
 παραδοθέντος? 27 τοῦ B om. γ 30 ψελλίων B° ψαλίων AB° 31 δακτυλίων B
 -λων γ 32 πίσων B° 37 διαλεξομένη Kiessling

ματος ἀναγκαίου καὶ μεγάλου. δεξαμένου δὲ τοῦ Τατίου τὸν λόγον κατ' ἐλπίδα
 προδοσίας καὶ συνελθόντος εἰς τὸν ἀποδειχθέντα τόπον, προελθούσα εἰς ἐφικτὸν
 ἢ παρθένος ἐξεληλυθέναι μὲν νυκτὸς ἐκ τοῦ φρουρίου τὸν πατέρα αὐτῆς ἐφη
 5 χρείας τινὸς ἔνεκα, τὰς δὲ κλεῖς αὐτῇ φυλάττειν τῶν πυλῶν, καὶ παραδώσει
 αὐτοῖς τὸ ἔρυμα νυκτὸς ἀφικομένοις μισθὸν τῆς προδοσίας λαβοῦσα τὰ φορή-
 ματα τῶν Σαβίνων, ἃ περὶ τοῖς εὐωνύμοις εἶχον ἅπαντες βραχίσιον. (5) εὐ-
 δοκοῦντος δὲ τοῦ Τατίου, λαβοῦσα τὰς πίστεις δι' ὄρκων παρ' αὐτοῦ καὶ αὐτῇ
 δοῦσα τοῦ μὴ ψεῦδεσθαι τὰς ὁμολογίας τόπον τε ὄρισσα, ἐφ' ὃν ἔδει τοὺς
 Σαβίνους ἐλθεῖν, τῶν ἐχυρωτάτων καὶ νυκτὸς ὄραν τὴν ἀφυλακτοτάτην ἀπήει,
 10 καὶ τοὺς ἔνδον ἔλαθε.

(39) μέχρι μὲν δὴ τούτων συμφέρονται πάντες οἱ Ῥωμαῖοι
 συγγραφεῖς, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον λεγομένοις οὐχ ὁμολογοῦσι.
 Πείσω γὰρ ὁ τιμητικὸς . . . ἄγγελόν φησιν ὑπὸ τῆς Τάρπειας ἀποσταλῆναι νύκτωρ ἐκ
 τοῦ χωρίου δηλώσοντα τῷ Ῥωμίῳ . . . τὸν δὲ ἄγγελον αὐτομολήσαντα πρὸς τὸν
 15 ἡγεμόνα τῶν Σαβίνων κατήγορον γενέσθαι τῶν τῆς Τάρπειας βουλευμάτων. (2) οἱ δὲ
 περὶ τὸν Φάβιον τε καὶ Κίγχιον οὐδὲν τοιοῦτο γεγονέναι λέ-
 γουσιν, ἀλλὰ φυλάξαι τὴν κόρην διαβεβαιοῦνται τὰς περὶ τῆς
 προδοσίας συνθήκας. τὰ δ' ἐξῆς ἅπαντες πάλιν ὁμοίως γράφουσι.
 φασὶ γὰρ ὅτι παραγενομένου σὺν τῷ κρατίστῳ τῆς στρατιᾶς μέρει τοῦ βασι-
 20 λέως τῶν Σαβίνων, φυλάττουσα τὰς ὑποσχέσεις ἢ Τάρπεια τοῖς μὲν πολεμίοις
 ἀνέωξε τὴν συγκεκμημένην πυλῖδα, τοὺς δ' ἐν τῷ χωρίῳ φύλακας ἀναστήσασα
 διαταχέων σώζειν ἑαυτοὺς ἡξίου καθ' ἑτέρας ἐξόδους τοῖς πολεμίοις ἀφανεῖς
 ὡς κατεχόντων ἤδη τῶν Σαβίνων τὸ φρούριον. (3) διαφυγόντων δὲ
 τούτων, τοὺς μὲν Σαβίνους ἀνωγειμένους εὐρόντας τὰς πύλας κατασχεῖν τὸ
 25 φρούριον ἐρημον τῶν φυλάκων, τὴν δὲ Τάρπειαν ὡς τὰ παρ' ἑαυτῆς ὄσα συνέ-
 θετο παρεσχημένῃ ἀξιοῦν τοὺς μισθοὺς τῆς προδοσίας κατὰ τοὺς ὄρκους ἀπο-
 λαβεῖν. (40) ἔπειτα πάλιν ὁ μὲν Πείσω φησὶ τῶν Σαβίνων τὸν χρυσὸν ἐτοίμων
 ὄντων δίδουσι τῇ κόρῃ τὸν περὶ τοῖς ἀριστεροῖς βραχίσιον, τὴν Τάρπειαν οὐ τὸν κόσμον
 ἀλλὰ τοὺς θυρεοὺς παρ' αὐτῶν αἰτεῖν. Τατίῳ δὲ θυμὸν τε εἰσελθεῖν ἐπὶ τῇ ἐξαπάτῃ καὶ
 30 λογισμὸν τοῦ μὴ παραβῆναι τὰς ὁμολογίας· δόξαι δ' οὐδ' αὐτῷ δοῦναι μὲν τὰ ὄπλα . . .
 ποιῆσαι δ' ὅπως αὐτοῖς μηδὲν λαβοῦσα χρήσεται, καὶ αὐτίκα διατεινόμενον ὡς μάλιστα
 ἰσχύος εἶχε ῥῖψαι τὸν θυρεὸν κατὰ τῆς κόρης, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύσασθαι τοῦτο
 ποιεῖν· οὕτω δὲ βαλλομένην πάντοθεν τὴν Τάρπειαν ὑπὸ πλήθους τε καὶ ἰσχύος τῶν
 πληγῶν πεσεῖν, καὶ περισωρευθεῖσαν ὑπὸ τῶν θυρεῶν ἀποθανεῖν. (2) οἱ δὲ περὶ
 35 τὸν Φάβιον ἐπὶ τοῖς Σαβίνοις ποιοῦσι τὴν τῶν ὁμολογιῶν
 ἀπάτην· δέον γὰρ αὐτοὺς τὸν χρυσόν, ὥσπερ ἢ Τάρπεια ἡξίου, κατὰ

9 τὸν ἔχυρωτάτον Rei τὸν ἐχυρωτάτον Kiessling 11 Ῥωμαῖοι AB^{ac} Ῥωμαίων B^c
 13 πίσων B^{ac} 14 δηλώσαντα A 16 τε om. B τοιοῦτον A 19 <δ>τι B^c (?)
 ἔτι A 25 ταπερ' ἑαυτῆς A 25-26 [ὄσα συνέθετο] Reudler 31 μηδένα A
 χρήσεται Mei -σεται O 32 τοῦτο: ταυτό Syl 35 τὸν om. A

τὰς ὁμολογίας ἀποδιδόναι, χαλεπαίνοντας ἐπὶ τῷ μεγέθει τοῦ μισθοῦ τὰ σκεπαστήρια κατ' αὐτῆς βάλλειν, ὡς ταῦτα ὄτε ὤμνυσαν αὐτῇ δώσειν ὑπεσχημένους. (3) εἶκοι δὲ τὰ μετὰ ταῦτα γενόμενα τὴν Πείσωνος ἀληθεστέραν ποιεῖν † ἀπόκρισιν· τᾶρου τε γὰρ ἔνθα ἐπεσον ἤξιωται, τὸν ἱερῶτατον τῆς πόλεως κατέχουσα

5 λόφον, καὶ χάς αὐτῆ· Ῥωμαῖοι καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν ἐπιτελοῦσι (λέγω δὲ ἃ Πείσων γράφει), ὧν οὐδενὸς εἰκὸς αὐτῆν, εἰ προδιδοῦσα τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἀπέθανεν, οὔτε παρὰ τῶν προδοθέντων οὔτε παρὰ τῶν ἀποκτεινάντων τυχεῖν, ἀλλὰ καὶ εἰ τὴν λείψανον αὐτῆς ἦν τοῦ σώματος, ἀνασκαφὴν ἐξω βίβηναι σὺν χρόνῳ φρόβου τε καὶ ἀποτροπῆς ἕνεκα τῶν μελλόντων τὰ ὅμοια δρᾶν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων κρινέτω τις ὡς βούλεται.

10 7 (7/8; II) a) DION. HAL. A.R. 4, 6, I: βούλομαι δ' ἐπιστήσας τὸν ἐξῆς λόγον ἀποδοῦναι τὰς αἰτίας, δι' ἃς οὔτε Φαβίῳ συγκατεθέμην F 12 οὔτε τοῖς ἄλλοις ἱστορικοῖς ὅσοι γράφουσιν υἱὸς εἶναι τοὺς καταλειφθέντας παῖδας ὑπὸ Ταρκυνίου (*scil.* τοῦ Πρίσκου), ἵνα μὴ τινες τῶν ἐκείναις ἐντυχόντων ταῖς ἱστορίαις σχεδιάξουν με ὑπολάβωσιν οὐχ υἱὸς ἀλλ' υἰωνοῦς αὐτοῦ γράφοντα

15 τοὺς παῖδας. παντάπασι γὰρ ἀπερισκέπτως καὶ βραϊθύμως οἱ συγγραφεῖς <περὶ αὐτῶν ταύτην ἐξενηρόχασιν τὴν ἱστορίαν, οὐδὲν ἐξητακότες τῶν ἀναιρουμένων αὐτὴν ἀδυνάτων τε καὶ ἀτόπων, ὧν ἕκαστον ἐγὼ πειράσομαι ποιῆσαι φανερὸν δι' ὀλίγων (7, 5) τούτων δὴ τῶν ἀδυνάτων τε καὶ ἀτόπων ἕκαστα ἐπιλογιζόμενος οὐχ υἱὸς εἶναι Ταρκυνίου γράφω τοὺς παῖδας ἀλλ' υἰωνοῦς, Λευκίῳ Πείσωνι τῷ Φρυγί (F 15 Pet)

20 συγκαταθέμενος· ἐκεῖνος γὰρ ἐν ταῖς ἑνιαυσίαις πραγματείαις τοῦτο ἰσθόρηκε μόνος· εἰ μὴ γ' ἄρα γόνῳ μὲν ἦσαν υἰωνοὶ τοῦ βασιλέως οἱ παῖδες, ποιῆσει δ' υἱοὶ, καὶ τοῦτ' ἦν αἴτιον τῆς ἀπάτης τοῖς ἄλλοις ἅπασι τοῖς συγγράψασιν τὰς Ῥωμαϊκὰς ἱστορίας. b) — 4, 30: τοιαῦτα τῆς Τυλλίας λεγοῦσης, ἄσμενος δέχεται τὰς ἀίρεσεις ὁ Ταρκύνιος (*scil.* Σούπερβος), καὶ αὐτίκα δούς αὐτῇ πίστει καὶ λαβῶν, τὰ προτέλεια τῶν ἀνοσίων γάμων

25 διαπραξάμενος ἀπέρχεται. διελθόντος δ' οὐ πολλοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου τοῖς αὐτοῖς πάθειν ἀποθνήσκουσιν ἢ τε πρεσβυτέρα τῶν Τυλλίου θυγατέρων καὶ ὁ νεώτερος τῶν Ταρκυνίων. (2) ἐνταῦθα πάλιν ἀναγκάζομαι μεμνησθαι Φαβίου καὶ τὸ ράιθυμον αὐτοῦ περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν χρόνων ἐλέγχειν. ἐπὶ γὰρ τῆς Ἀρροῦντος τελευτῆς γενόμενος οὐ καθ' ἐν ἀμαρ-

30 τάνει μόνον, ὁ καὶ πρότερον ἔφην, ὅτι γέγραφεν υἱὸν εἶναι Ταρκυνίου τὸν Ἀρροῦντα, ἀλλὰ καὶ καθ' ἕτερον, ὅτι φησὶν ἀποθανόντα ὑπὸ τῆς μητρὸς Τανακυλλίδος τεθάφθαι, ἣν ἀμήχανον ἦν ἐπι κατ' ἐκείνους περιεῖναι τοὺς χρόνους. (3) ἐδείχθη γὰρ ἐν ἀρχαῖς ἐβδομηκοστὸν ἔχουσα καὶ πέμπτον ἔτος ἡ Τανακυλλίς, ὅτε βασιλεὺς Ταρκύνιος ἐτελεύτα· προστεθέντων

35 δὴ τοῖς ἐβδομήκοντα καὶ πέντε ἔτεσιν ἐτέρων τετταράκοντα ἔτων (ἐν γὰρ ταῖς ἑνιαυσίαις ἀναγραφαῖς κατὰ τὸν τετταρακοστὸν ἑνιαυτὸν τῆς Τυλλίου ἀρχῆς τὸν Ἀρροῦντα τετελευτηκότα παρελήφαμεν), ἐτῶν ἡ Τανακυλλίς ἔσται πεντεκαίδεκα πρὸς τοῖς ἑκατόν. οὕτως ὀλίγον ἐστὶν ἐν ταῖς ἱστορίαις αὐτοῦ τὸ περὶ τὴν ἐξέτασιν

1 χαλεπαίνοντας Syl -τες ο (?) 2 βαλεῖν Rei 4 ἀπόφασιν Ddf [ἀπόκρισιν]
 C. Jacoby 8 ἀποτροπῆς Steph προτροπῆς ο 12 τοῖς om. B 14 με AB
 om. γ 15 <περὶ v 19 Φρυγί Cobet φρυγί ο 20 τοῦτο l. B τοῦτ' l. A
 ταῦθ' γ (?) v 23 ἄσμενος? 29 ἀρρόντος B 31 (36) ἀρρόντα B 33 καὶ
 κατ' B 35 δῆ: δὲ? ἑνιαυσίαις Kiessling -σῆαις ο

τῆς ἀληθείας ταλαίπωρον. c) LIVIVS I, 46, 4: *hic L. Tarquinius - Prisci Tarquini regis filius neposne fuerit parum liquet, pluribus tamen auctoribus filium ediderim - fratrem habuerat Arruntem.*

8 (5; 9) DION. HAL. A.R. 4, 15, 1: διεῖλε (Servius Tullius) δὲ καὶ τὴν 5 ἠώραν ἄπασαν, ὡς μὲν Φάβιός φησιν, εἰς μοίρας ἕξ τε καὶ εἴκοσιν, δὲ καὶ αὐτὰς καλεῖ φυλάς, καὶ τὰς ἀστυκὰς προστιθεὶς αὐταῖς τέτταρας, ὡς δὲ Οὐεν- νώνιος (p. 142 Pet) ἰστόρηκεν, εἰς μίαν τε καὶ τριάκοντα, ὥστε σὺν ταῖς κατὰ πόλιν οὐσαις ἐκπεπληρωθεὶ τὰς ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς ὑπαρχούσας τριάκοντα καὶ πέντε φυλάς. Κάτων (F 23 Pet) μέντοι τούτων ἀμφοτέρων ἀξιοπιστότερος ὢν τριάκοντα φυλάς ἐπὶ 10 Τυλλίου τὰς πάσας γενέσθαι λέγει, καὶ οὐ χωρίζει τῶν μοιρῶν τὸν ἀριθμὸν.

9 (6; 10) LIVIVS I, 44, 1: *censu perfecto . . . edixit (Servius Tullius), ut omnes cives Romani, equites peditesque in suis quisque centuriis in campo Martio prima luce adessent.* (2) *ibi instructum exercitum omnem suovetaurilibus lustravit, idque conditum lustrum appellatum, quia is censendo finis factus est. milia octoginta* 15 *eo lustro civium censa dicuntur; adicit scriptorum antiquissimus Fabius Pictor, eorum qui arma ferre possent eum numerum fuisse.*

10 (10; 13) LIVIVS I, 53, 2: *is (Tarquinius Superbus) primus Volscis bellum in ducentos amplius post suam aetatem annos movit, Suessamque Pometiam* 20 *ex iis vi cepit.* (3) *ubi cum dividenda praeda quadraginta talenta argenti refecisset, concepit animo eam amplitudinem Jovis templi, quae digna deum hominumque rege, quae Romano imperio, quae ipsius etiam loci maiestate esset: captivam pecuniam in aedificationem eius templi seposuit* (55) *Gabiis receptis Tarquinius pacem cum Aequorum gente fecit, foedus cum Tuscis renovavit, inde ad negotia urbana* 25 *animum convertit, quorum erat primum ut Jovis templum in monte Tarpeio monumentum regni sui nominisque relinqueret: Tarquinius reges ambos patrem vovisse, filium perfecisse.* (2-4: reingung des terrains von allen bestehenden heiligtümern; nur Terminus zu vertreiben gestatteteten die auguria nicht). (5) *hoc perpetuitatis auspicio accepto, secutum aliud magnitudinem imperii portendens prodigium est: caput* 30 *humanum integra facie aperiens fundamenta templi dicitur apparuisse.* (6) *quae* F II *visa species haud per ambages arcem eam imperii caputque rerum fore portendebat, idque ita cecinere vates quique in urbe erant quosque ad eam rem consultandam ex Etruria acciverant.* (7) *angebatur ad impensas regis animus; itaque Pometinae manubiae, quae perducendo ad culmen operi destinatae erant, vix in fundamenta* 35 *suppedilavere.* (8) *eo magis Fabio, praeterquam quod antiquior est, cre-*

1 ταλαίπωρον B ἀταλαίπωρον A εὐταλαίπωρον Rei [ὄλιγον] - ἀταλαίπωρον Kayser 5 τε om. A 6 αὐτὰς B αὐτὸς γ 9-10 Κάτων - ἀριθμὸν transp. C. Jacoby τέτταρας (lin. 6) καὶ (A om. B) τριάκοντα φυλάς ἀμφοτέρων κάτω μέντοι τούτων ἐπὶ Τυλλίου τὰς πάσας γενέσθαι λέγει ο ὥστε (lin. 7) - πέντε (lin. 8) add. B (om. A) 10 οὐ χωρίζει: οὐχ ὠρίζει B οὐχ ὀρίζει γ 14 quia: v.l. qua, qui et is ('ex cod. Mureti') Gronov in o 20 dividenda praeda v dividenda (-enta) praeda o dividenda Gronov quadringenta (§ 8) Harlei. I(?) refecisset (P^{ms}) Gronov refecisset coepisset M; v.l. refecisset ac re cepisset, reque cepisset, rec(o)episset, cepisset 26 vovisse: v.l. voluisse 33 pometinae D³ p(r)omptinae, pontinae γ

diderim, quadraginta ea sola talenta fuisse, (9) quam Pisoni (F 16 Pet), qui quadraginta milia pondo argenti seposita in eam rem scribit, summam pecuniae neque ex unius tum urbis praeda sperandam et nullius ne horum quidem magnificentiae operum fundamenta non exsuperaturam.

- 5 11 (25; 12) ARNOB. Adv. gent. 6, 7: *regnatoris in populi Capitolio quis est hominum qui ignoret Oli esse sepulchrum Vulcentani? quis est (inquam) qui non sciat ex fundaminum sedibus caput hominis evolutum non ante plurimum temporis 10 § 5 aut solum sine partibus ceteris (hoc enim quidam ferunt) aut cum membris omnibus humationis officia sortitum? quod si planum fieri testimonii postulatis*
- 10 *auctorum, Sammonicus, Granius, Valerius Antias (F 13 Pet) et Fabius indicabunt, cuius Aulus fuerit filius, gentis et nationis cuius, cuius manu servuli vita fuerit spoliatus et lumine, quid de suis commeruerit civibus ut ei sit abnegata telluris paternae sepultura. condiscetis etiam, quamvis nolle istud publicare se fingant, quid sit capite relecto factum, vel in parte qua areae curiosa fuerit obscuritate con-*
- 15 *clusum, ut immobilis videlicet atque fixa obsignati ominis perpetuitas staret. quod cum opprimi par esset et vetustatis obliteratione celari, compositio nominis iecit in medium et cum suis causis per data sibi tempora inextinguibili fecit testificatione procedere; nec erubuit civitas maxima et numinum cunctorum cultrix, cum vocabulum templo daret, ex Oli capite Capitolium quam ex nomine Jovis nuncupare.*
- 20 12 (9; 14) DION. HAL. A.R. 4, 64, 2: (belagerung von Ardea durch Tarquinius Superbus) *ἐν τούτῳι δὴ τῶν καιρῶι Σέξτος ὁ πρεσβύτατος τῶν Ταρκυνίου παίδων ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς πόλιν, ἣ ἐκαλεῖτο Κολλάτεια, χρείας τινὰς ὑπηρετήσων στρατιωτικὰς, παρ' ἀνδρὶ κατήχθη συγγενεὶ Λευκίω Ταρκυνίω τῷ Κολλατίνωι προσαγορευομένωι. (3) τοῦτον τὸν ἄνδρα*
- 25 *Φάβιος μὲν οὖν οὖν εἶναι φησιν Ἑγερίου, περὶ οὗ δεδῆλωκα πρότερον (cf. 3. 50. 3) ὅτι Ταρκυνίωι τῷι προτέρωι βροικεύσαντι Ῥωμαίων ἀδελφῶπας ἦν, καὶ Κολλατείας ἡγεμῶν ἀποδεδιχθεὶς ἀπὸ τῆς ἐν ἐκείνῃι τῆι πόλει διατριβῆς αὐτὸς τε Κολλατίνος ἐκλήθη καὶ τοῖς ἐγγόνοις ἀπ' αὐτοῦ τὴν αὐτὴν κατέλιπεν ἐπίκλησιν. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτον οὖν εἶναι τοῦ Ἑγερίου πείθομαι, F 7*
- 30 *εἰ γὰρ τὴν αὐτὴν εἶχε τοῖς Ταρκυνίου παισὶν ἡλικίαν, ὥς Φάβιος τε καὶ οἱ λοιποὶ συγγραφεὶς παραδεδώκασιν.*

13 (24/11; 15/6) a) CICERO De div. 1, 55: *omnes hoc historici, Fabii, Coelii (F 21 Pet), sed proxime Coelius (F 40 Pet): cum bello Latino ludis ludens maxime praesentem forent, civitas ad arma repente est excitata; itaque ludis 490**

4 *omnium* C. Iulianus *quod summam* (quam s. dett.) o *quod summam* Bkr 5
 [ca] Cassiodorus Capricio v. - *cum* Arn 6 *de Salis* ad Arn 10 *Vulcentis*
 Antias *Urbis* *indiscetis* Arn 11 *omnis* *maxime* v. *germanis* Arn *cur* *maxis* *Zimice*
 12 *praesentis* *indiscetis* *praesentis* Arn 14 *relecto* *Zimice* *relecto* Arn *qua*
omnis *omnis* *Coelii* *qua* *non* *omnis* *qua* *omnis* *indiscetis* 15 *omnis* *Cicelii*
omnis Arn 16 *de Salis* *ad* Arn 21 *de* *tau* *de* B 23 *κατήχθη* *de* *κατή-*
χθη *de* *κατήχθη* 25 *Ἑγερίου* *de* 26 *Ἑγερίου* *de* *Ἑγ-* *de* 28 *ἀδελφῶπας*
 B *ἀδελφῶπας* *de* *de* 27 *κολλατεια* B 28 *de* *de* *de* *de* *de* *de*

intermissis instaurativi constituti sunt. qui ante quam fierent, cumque iam populus condesisset, servus per circum, cum virgis caederetur, furcam ferens ductus est. exin cuidam ludico Romano dormienti visus est venire qui diceret praesulem sibi non placuisse rustis, idque ab eodem iussus esse eum senatui nuntiare. illum non esse ausum; 5 iterum esse idem iussum et monitum, ne vim suam experiri vellet; ne tum quidem esse ausum. exin filium eius esse mortuum, eandem in somnis admonitionem fuisse tertiam. tum illum etiam debilem factum rem ad amicos detulisse, quorum de sententia lecticula in curiam esse delatum, cumque senatui enarravisset, pedibus suis saluum domum revertisse. itaque somnio comprobato a senatu ludos illos iterum in-

10 *stauratos memoriae proditum est.* b) DION. HAL. A.R. 7, 70: (c. 68-69 prodigien und anzeige des T. Latinius über die traumerscheinung des Jupiter Capitolinus, der verlangt, ἵν' ἀναθῶνται τὰς ἑορτὰς καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐτέρας ἐπιτελέσωσιν). (70) ἐπεὶ δὲ κατὰ τοῦτο γέγονα τῆς ἱστορίας τὸ μέρος, οὐκ οἶμαι δεῖν τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν ἐπιτελούμενα ὑπ' αὐτῶν παρελθεῖν, οὐχ ἵνα μοι χαριεστέρα γένηται 15 προσθήκας λαβούσα θεατρικὰς καὶ λόγους ἀνηροτέρους ἢ διήγησις, ἀλλ' ἵνα τῶν ἀναρχαίων τι πιστώσῃται πραγμάτων, ὅτι τὰ συνοικίσαντα ἔθνη τὴν Ῥωμαίων πόλιν Ἑλληνικὰ ἦν ἐκ τῶν ἐπιρνεσεστάτων ἀποικισθέντα τόπων, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ἔνοιοι νομίζουσι βάρβαρα καὶ ἀνέστια. (2) ὑπεσχόμεν γὰρ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πρώτης γραφῆς (I, 90, 2), ἦν περὶ τοῦ γένους αὐτῶν συνταξάμενος ἐξέδωκα, μυρίοις βεβαιώσειν 20 τεκμηρίοις τὴν πρόθεσιν, ἔθνη καὶ νόμιμα καὶ ἐπιτηδεύματα παλαιὰ παρεχόμενος αὐτῶν, ἃ μέχρι τοῦ κατ' ἐμὲ φυλάττουσι χρόνου, οἷα παρὰ τῶν προγόνων ἐδέξαντο, οὐχ ἠγούμενος ἀπορῆν τοῖς ἀναγράφοις τὰς ἀρχαίας καὶ τοπικὰς ἱστορίας, ὡς παρὰ τῶν ἐπιχωρίων αὐτὰς παρέλαβον, ἀξιοπίστως διελεῖν, ἀλλὰ καὶ μαρτυριῶν οἰόμενος αὐταῖς δεῖν πολλῶν καὶ δυσαντιλέκτων, εἰ μέλλουσι πισταὶ φανήσεσθαι. (3) ἐν αἷς 25 πρῶτα καὶ κυριώτατα πάντων εἶναι πείθομαι τὰ γινόμενα κατ' ἐκάστην πόλιν περὶ θεῶν καὶ δαιμόνων πατρίους σεβασμούς· ταῦτα γὰρ ἐπὶ μάλιστα χρόνον διὰ φυλακῆς ἔχει Ἑλλὰς τε καὶ βάρβαρος χώρα, καὶ οὐθὲν ἀξιοὶ καινοτομεῖν εἰς αὐτὰ ὑπὸ δειμῆτος κρατουμένη μνημάτων δαιμονίων. (71) ἕτερος μὲν οὖν ἀπορῆν ἂν ὑπέλαβε καὶ αὐτὰ τὰ νῦν πραττόμενα ἐν τῇ πόλει μνημάτα οὐ † μικρὰ τῶν παλαιῶν ἐπιτηδευμάτων 30 ὑπολαβεῖν †, ἐγὼ δὲ ἵνα μή τις ἀσθενῆ τὴν πίστιν εἶναι ταύτην ὑπολάβῃ † εἴτε κατ' ἐκείνην τὴν ἀπίθανον ὑπόληψιν, ὅτι παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κρατήσαντες ἀσμένως ἂν τὰ κρείττω μετέμαθον ἔθνη τῶν ἐπιχωρίων ὑπεριδόντες, ἐξ ἐκείνου ποιήσομαι τοῦ χρόνου τὴν τέχμαρσιν, ὅτ' οὐπω τὴν τῆς Ἑλλάδος εἶχον ἡγεμονίαν οὐδὲ ἄλλην διαπόντιον οὐδεμίαν ἀρχήν, Κοίντῳι Φαβίῳ βεβαιωτῆι χρώμενος καὶ 35 οὐδεμιᾶς ἐτι δεόμενος πίστεως ἐτέρας· παλαιότατος γὰρ ἀνὴρ τῶν τὰ Ῥωμαικὰ συνταξαμένων καὶ πίστιν οὐκ ἐξ ὧν ἤκουσε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἔγνω παρεχόμενος.

(2) ταύτην δὴ τὴν ἑορτὴν ἐψηφίσαστο μὲν ἡ βουλή τῶν Ῥωμαίων ἄγειν, ὡς

2 *per circum*: δι' ἀγορᾶς (F 13 b c. 72, 1) . . . καὶ εἰ τις ἄλλος ἦν τῆς πόλεως τόπος ἐπιφανῆς ἠγούμανον Dion. Hal. A.R. 7, 69, 1 9 *domum* (οἶκαδε Dion. Hal. A.R. 7, 68, 6) om. AVH 16 συνοικήσαντα B^c 25 τοὺς γινόμενους A 26 πατρίου σεβασμοῦ B 27-28 [κρατουμένη] Cobet 29 ἐν τῇ πόλει Kiessling ἐπὶ τ.π. O [ἐ.τ.π.] Kayser 30 ἀπολαβεῖν Sintenis οὐ πολὺ διαφέροντα - ὑπολαβεῖν ο.ἀ.? [εἴτε] Portus εἴτε <κατ' ἄλλην εἴτε> Sintenis 35 ἀνὴρ Kiessling ὁ ἀνὴρ A ἀνὴρ B

καὶ πρότερον ἔφην, κατὰ τὰς γενομένας εὐχὰς ὑπὸ τοῦ δικτάτορος Αὔλου Ποστομίου, δτ' ἐμελλεν ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὰς ἀποστάσας Λατίνων πόλεις, κατὰγειν ἐπιχειρούσας Ταρκύνιον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἀναλοῦσθαι δ' ἔταξε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς τε τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας ἀργυρίου πεντακοσίας 5 μῶς· καὶ μέχρι τοῦ Φοινικικοῦ πολέμου ταῦτ' ἔδαπάνων εἰς τὴν ἑορτὴν.

(3) ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς ἡμέραις ταύταις πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐγίνετο νόμοις Ἑλληνικοῖς κατὰ τε πανηγυρισμούς καὶ ξένων ὑποδοχὰς καὶ ἐκεχειρίας, ἃ πολλὰ ἂν ἔργον εἶη λέγειν, τὰ δὲ περὶ πομπὴν τε καὶ θυσίαν καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἀγῶνας (ἀπόχρη γὰρ ἐκ τούτων καὶ τὰ μὴ λεχθέντα ἐξετάζειν) τοιάδε. (72) πρὶν 10 <γάρ> ἄρξασθαι τῶν ἀγῶνων, πομπὴν ἔστειλλον τοῖς θεοῖς οἱ τὴν μεγίστην ἔχοντες ἐξουσίαν, ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου τε καὶ δι' ἀγορᾶς ἄγοντες ἐπὶ τὸν μέγαν ἵππδρομον. ἡγοῦντο δὲ τῆς πομπῆς πρῶτον μὲν οἱ παῖδες αὐτῶν οἱ πρόσηβοι τε καὶ τοῦ πομπεῦειν ἔχοντες ἡλικίαν, ἵππεῖς μὲν ὧν οἱ πατέρες τιμῆματα ἵππέων εἶχον, πεζοὶ δ' οἱ μέλλοντες ἐν τοῖς πεζοῖς στρατεύεσθαι, οἱ μὲν κατ' 15 ἴλας τε καὶ κατὰ λόχους, οἱ δὲ κατὰ συμμορίας τε καὶ τάξεις ὡς εἰς διδασκαλεῖον πορευόμενοι, ἵνα φανερὰ γίνοιτο τοῖς ξένοις ἢ μέλλουσα ἀνδρουσθαι τῆς πόλεως ἀκμὴ πλήθός τε καὶ κάλλος οἷα τις ἦν. (2) τούτοις ἠκολούθουν ἡνίοχοι τέθριππά τε καὶ συνωρίδας καὶ τοὺς ἀζεύκτους ἵππους ἐλαύνοντες· μεθ' οὓς οἱ τῶν ἀθλημάτων ἀγωνισταὶ τῶν τε κούφων καὶ τῶν βαρέων, τὸ μὲν 20 ἄλλο σῶμα γυμνοί, τὸ δὲ περὶ τὴν αἰδῶ καλυπτόμενοι. [[τοῦτο καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ἔθος ἐν Ῥώμῃ διέμενον, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγίνετο παρ' Ἑλλήσιν· ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι καταέλυσται, Λακεδαιμονίων αὐτὸ καταλυσάντων . . . τὰ δὲ πρὸ τούτων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἑλλήνες ὅλα γυμνά φαίνειν . . . τὰ σώματα, ὡς Ὀμηρος τεκμηριοῖ . . . τοῦτο δὲ τὸ ἔθος ἀρχαῖον ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ὃν οἱ φυλάττοντες μέχρι τοῦδε Ῥωμαῖοι δῆλοι εἰσιν οὐ 25 προσμαθόντες παρ' ἡμῶν ὕστερον, ἀλλ' οὐδὲ μεταθέμενοι σὺν χρόνῳ καθάπερ ἡμεῖς.]] (5) ἠκολούθουν δὲ τοῖς ἀγωνισταῖς ὄρχηστῶν χοροὶ πολλοὶ τριχῆι νενεμημένοι, πρῶτοι μὲν ἀνδρῶν, δεῦτεροι δ' ἀγεναίων, τελευταῖοι δὲ παίδων, οἷς παρηκολούθουν αὐληταὶ τ' ἀρχαικοῖς ἐμφυσῶντες αὐλίσκοις βραχέσιν [[ὡς καὶ εἰς τὸδε χρόνον γίνεται]] καὶ κιθαρισταὶ λύρας ἑπταχόρδους ἐλεφαντίνας καὶ τὰ καλούμενα βάρβιτα κρέκοντες [[ὧν παρὰ μὲν Ἑλλήσιν ἐκτέλειπεν ἡ χρῆσις ἐπ' ἐμοῦ 30 πάτριος οὖσα· παρὰ δὲ Ῥωμαίοις ἐν ἀπάσαις φυλάττεται ταῖς ἀρχαίαις θηηπολίαις.]] (6) σκευαὶ δὲ τῶν ὄρχηστῶν ἦσαν χιτῶνες φοινίκιοι ζωστήρισι χαλκείοις ἐσφυγμένοι καὶ ξίφη περιηρημένα καὶ λόγχοι βραχύτεροι τῶν μετρίων, τοῖς δ' ἀν-

4 εἰς τε Β εἶτε Α 7 Ἑλληνικοῖς <παραπλήσια> πανηγυριασμούς Β ἐκεχειρίας Β 8 ἂν ἔργον Β ε. ἂν γ καὶ κατὰ (om. τὰ) Α 10 <γάρ> C 11 ἐξουσίαν: οὐσίαν Mommsen 12 οἱ (vor πρόσηβοι) om. Α 15 [κατὰ] λόχους Kiessling ὡς om. Β^{ac} 18 <τὰ> θερ. τε καὶ <τὰς> συν. C. Jacoby καὶ I. ἀζεύκτους Kiessling 20 τὰ δὲ Rei 23 ἀναφαίνειν Α 26 πολλοὶ Β πολλοὶ Α om. γ 28 τ' add. Β 29 [καὶ] Kiessling 32 φοινίκειοι Β φοινικιοῖ? C. Jacoby 33 παρηρημένα Rei

δράσι καὶ κράνη χάλκεα λόφοις ἐπισήμοις κεκοσμημένα καὶ πτεροῖς. ἤγεῖτο δὲ καθ' ἕκαστον χορὸν εἷς ἀνὴρ, δεξὲς ἐνεδίδου τοῖς ἄλλοις τὰ τῆς ὀρχήσεως σχήματα, πρῶτος εἰδοφορῶν τὰς πολεμικὰς καὶ συντόνους κινήσεις ἐν τοῖς προκελευσματοῖς ὡς τὰ πολλὰ ῥυθμοῖς. [[(7) Ἑλληνικὸν δ' ἄρα καὶ τοῦτ' ἦν ἐν τοῖς 5 πᾶσι παλαιῶν ἐπιτήδευμα, ἐνόπλιος ὀρχησις ἢ καλουμένη πυρρίχη (8) δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτου τὴν ἀρχαιότητα ὡς ἐπιχωρίου τοῖς Ἑλλήσιν Ὅμηρος (10) οὐ μόνον δ' ἐκ τῆς ἐναγωνίου τε καὶ κατεσπουδασμένης ὀρχήσεως τῶν χορῶν, ἦν παρὰ τὰς θυηπολίας τε καὶ πομπᾶς ἐχρῶντο Ῥωμαῖοι, τὸ συγγενὲς ἂν τις αὐτῶν τὸ πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἴδοι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κερτόμου καὶ τωθαστικῆς.]] μετὰ γὰρ τοὺς ἐνοπλίους χοροὺς 10 οἱ τῶν σατυριστῶν ἐπόμενον χοροί, τὴν Ἑλληνικὴν εἰδοφοροῦντες σίκινιν. σκευαὶ δ' αὐτοῖς ἦσαν τοῖς μὲν εἰς Σιληνοῦς εἰκασθεῖσι μαλλωτοὶ χιτῶνες, οὗς ἔνοι χορταῖους καλοῦσι, καὶ περιβόλαια ἐκ παντὸς ἄνθους, τοῖς δ' εἰς Σατύρους περιζώματα καὶ δοραὶ τράγων καὶ ὀρθότριχες ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φόβαι καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια· οὗτοι κατέσκωπτὸν τε καὶ κατεμιμῶντο τὰς σπουδαίας κινή- 15 σεις, ἐπὶ τὰ γελοιότερα μεταφέροντες. [[(11) δηλοῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν θριάμβων εἰσοδοὶ παλαιᾶν καὶ ἐπιχώριον οὖσαν Ῥωμαῖοις τὴν κέρτομον καὶ σατυρικὴν παιδίαν . . . (12) εἶδον δὲ καὶ ἐν ἀνδρῶν ἐπισήμων ταφαῖς ἅμα ταῖς ἄλλαις πομπαῖς προηγουμένους τῆς κλίνης τοὺς σατυριστῶν χοροὺς κινουμένους τὴν σίκινιν ὀρχησιν, μάλιστα δ' ἐν τοῖς τῶν εὐδαιμόνων κήδεσιν. ὅτι δ' οὔτε Λιγύων οὔτ' Ὀμβρικῶν οὔτ' ἄλλων τινῶν 20 βαρβάρων τῶν ἐν Ἰταλίᾳ κατοικοῦντων εὐρημα ἢ σατυρικὴ παιδίᾳ καὶ ὀρχησις ἦν ἀλλ' Ἑλλήνων, δέδοικα μὴ καὶ ὀχληρὸς εἶναι τισὶ δόξω, λόγους πλείοσι πιστοῦσθαι ὀμολογούμενον πρᾶγμα βουλόμενος]]. (13) μετὰ δὲ τοὺς χοροὺς τούτους κιθαρισταὶ τ' ἀθροοὶ καὶ αὐληταὶ πολλοὶ παρεξήμισαν, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ τε τὰ θυμιατήρια κομίζοντες, ἐφ' ὧν ἀρώματα καὶ λιβανωτὸς παρ' ὄλην <τῆν> ὁδὸν ἐθυμιάτο, 25 καὶ οἱ τὰ πομπεῖα παραφέροντες ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ τε ἱερά καὶ τὰ δημόσια. τελευταῖα δὲ πάντων αἱ τῶν θεῶν εἰκόνες ἐπόμενον, ὧμοις ὑπ' ἀνδρῶν φερόμεναι μορφάς θ' ὁμοίας παρέχουσαι ταῖς παρ' Ἑλλήσιν πλαττομέναις καὶ σκευὰς καὶ σύμβολα καὶ δωρεάς, ὧν εὐρεταὶ καὶ δοτῆρες ἀνθρώποις ἕκαστοι παραδίδονται, οὐ μόνον Διὸς καὶ Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος καὶ 30 τῶν ἄλλων οὗς Ἑλλήνες ἐν τοῖς δώδεκα θεοῖς καταριθμοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν προγενεστέρων . . . καὶ τῶν ὕστερον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν Ζεὺς παρέλαβε μυθολογούμενων γενέσθαι . . . καὶ ὅσων ἡμιθέων γενομένων αἱ ψυχαὶ τὰ θνητὰ ἀπολιποῦσαι σώματα εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν λέγονται

(15) συντελεσθεῖσης δὲ τῆς πομπῆς ἐβουθύτουν εὐθύς οἱ τ' ὕπατοι καὶ τῶν 35 ἱερέων οἷς ὄσιον, καὶ ὁ τῶν θυηπολιῶν τρόπος ὁ αὐτὸς ἦν τῶν παρ' ἡμῖν· χερνιψάμενοι τε γὰρ αὐτοὶ καὶ τὰ ἱερά καθαρώι περιαγνίσαντες ὕδατι καὶ Δημητρίους καρποὺς ἐπιπράναντες αὐτῶν ταῖς κεφαλαῖς, ἔπειτα κατευξάμενοι, θύειν τότε

1 χαλκᾶ? C. Jacoby 2 χορὸν Syl χωρίον ο ἐνεδίδου Syl ἀν- ο 3-4 προ-
 κελευσματοῖς ν προκελεύσασιν AB 13 φόβαι B φῶκαι A^{so} φῶβαι A^o 17
 εἶδον B ἦδον A 18 σατυριστῶν Salm σατυριστὰς ο 20 εὐρεμα B 24 <τῆν>
 Kiessling 29 παραδέδονται Kiessling 36 Δημητρίους Mei δῆμητρος ο

τοὺς ἱππικαίους ἀπὸ ἐκείνων. τῶν δ' οἱ μὲν ἐστῶτος ἔτι τοῦ θύματος ποσειδάων
 τοὺς κρητικὰς ἔπαιον, οἱ δὲ πύκτιον ἐπιτίθειεν τὰς σκυρίδας, καὶ μετὰ
 τοῦτο δείσαντες τε καὶ μείλιπτες ἀπαρχὴν ἐλάμβανον ἐξ ἐλάσσου σπύγγου
 καὶ πύκτις ἄλλου μέλιτος, ἃς ἀρίστως ζέας ἀναδείσκοντες προσέφερον τοῖς
 5 θύμασι ἐπὶ κούρῳ· οἱ δ' ἐπὶ τοῖς βομοῖς ἐπιθέοντες ὑρήπτον, καὶ προσέσπειδον
 ὄνον κατὰ τῶν ἀριζομένων. [(16) ἕλαστον δ' ἔτι κατὰ νόμον ἐτίνατο τοὺς ἀμφὶ
 θυσίαν ἄφ' Ἑλλάδων κατασταθέντας, ἐκ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως γινώκει βέβαιον
 (18) ταῦτα δὲ Ῥωμαῖοις ἔτι καὶ εἰς ἐμὲ πράττοντας ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἰδὼν ἐπίσταμαι, καὶ
 μὴ πιστεῖ τῆδε ἀκούμενος ὁ βαρβάρους ἐπίσθησιν εἶναι τοὺς οἰκιστὰς τῆς Ῥώμης,
 10 ἄλλ' ἐκ πολλῶν τόπων συνεληλυθότας Ἑλληνας. ὀλίγα μὲν γὰρ ἐπιτηδεύματα περὶ θυσίας
 τε καὶ ἑρτάς ἁμοῖος Ἑλλῆσι καὶ βαρβάρους τινὰς ἐπιτελεῖν ἐνδέχεται, ἅπαντα δὲ ταῦτα
 πράττειν ἀπίθωνον].

(73) λοιπὸν δ' ἔτι μοι καὶ περὶ τῶν ἀγῶνων, οὓς μετὰ τὴν πομπὴν ἐπετέλουν,
 ὀλίγα διελθεῖν. πρῶτος ὁ τῶν τεθρίππων τε καὶ συνοριδῶν καὶ τῶν ἀζεύκτων
 15 ἵππων ἐτίνατο δρόμος [[ὡς παρ' Ἑλλῆσι τὸ ἀρχαῖον Ὀλυμπίασι τε καὶ μέχρι τοῦ
 παρόντος]]. (2) ἐν δὲ ταῖς ἱππικαῖς ἀμίλλαις ἐπιτηδεύματα δύο τῶν πάνυ
 παλαιῶν, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐνομοθετήθη, φυλαττόμενα ὑπὸ Ῥωμαίων μέχρι τῶν κατ' ἐμὲ
 διάκειται χρόνων, τό τε περὶ τὰ τρίπωλα τῶν ἀρμάτων[[ὁ παρ' Ἑλλῆσι μὲν ἐκλέλοιπεν,
 ἀρχαῖον <ὄν> ἐπιτήδευμα καὶ ἥρωικόν, ὧι ποιεῖ τοὺς Ἑλληνας Ὀμηρος ἐν ταῖς μάχαις
 20 χρωμένους . . .]], ἕτερον δὲ [[παρ' ἔλλαις ἔτι φυλαττόμενον πόλεσιν Ἑλληνίσιν
 ἐν ἱερουργίαις τισὶν ἀρχαίκαῖς]] ὁ τῶν παρεμβεβηκότων τοῖς ἄρμασι δρόμος. (3)
 ὅταν γὰρ τέλος αἱ τῶν ἵππων ἀμίλλαι λάβωνται, ἀποπηδῶντες ἀπὸ τῶν ἀρμάτων
 οἱ παροχοῦμενοι τοῖς ἡνιόχοις [[οὓς οἱ ποιηταὶ μὲν παραβάτας, Ἀθηναῖοι δὲ
 25 καλοῦσιν ἀποβάτας]] τὸν σταδίαῖον ἀμιλλῶνται δρόμον αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους.
 τελεσθέντων δὲ τῶν ἱππικῶν δρόμων, οἱ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἀγωνιζόμενοι
 τότ' εἰσήμεισαν, δρομεῖς τε καὶ πύκται καὶ καλαισταί. [[τρία γὰρ ἀθλήματα παρὰ
 τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλῆσι ταῦτ' ἦν, ὡς Ὀμηρος ἐπὶ τῆι Πατρόκλου δηλοῖ ταφῆι]].

(4) ἐν δὲ τοῖς διὰ μέσου τῶν ἀθλημάτων χρόνοις Ἑλληνικώτατον καὶ
 κράτιστον ἀπάντων ἔθων ἀπεδείκνυντο, στεφανώσεις καὶ ἀναρρησίως ποιούμενοι
 30 τιμῶν, αἷς ἐτίμων τοὺς ἑαυτῶν εὐεργέτας [[ὡς Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς ἐτί-
 νητο θυσίαις]], καὶ σκύλων ὄσων ἐκ πολέμων λάβειον ἐπιδείξεις τοῖς εἰς θεῶν
 συνεληλυθόσιν. (5) ἀλλὰ γὰρ ὑπὲρ μὲν τούτων οὔτε μνηθὲν ποιήσασθαί λόγον . .
 ἤρμοττε. καιρὸς δ' ἐπὶ τὴν ἀπολειπομένην διήγησιν ἐπανάγειν. ὡς γὰρ δὴ τὰ περὶ τὸν
 ἀπαρχθέντα ἐπὶ τιμωρίαν ὑπὸ τοῦ δεσπότηου καὶ προηγησάμενον τῆς πομπῆς
 35 (F 13a) ἔμαθεν ἢ βουλή ἑτέραν ἐψηφίσατο τῷ θεῷ πομπῆν ἐπιτελε-

5 ἐπιθέοντες Kiessling ἐπιτίθεντες ο 6 ἀριζομένων A 11 καὶ βαρβάρους τινὰς
 Syl β.κ.τ. ο β. καὶ πλάνητας Kiessling πάντα C. Jacoby ταῦτα Rei ταῦτα ο
 13 δὲ ἔτι Kiessling δ' ἔστι ο 15 ὡς παρ' Syl ὡσπερ ο 18 διάκειται: διατελεῖ
 Kiessling 19 <ὄν> Kiessling 20 ἕτερον τε Rei 22 αἱ om. B ἵππων
 Ghelen ἱπέων ο λάβωσιν Cobet 24 καλοῦσιν om. A 29 ἀπεδείκνυτο B
 30 τιμῶν αἷς Rei τινὰς οἱς ο

σθῆναι καὶ ἀγῶνας ἐξ ἀρχῆς ἑτέρους ἀπὸ διπλασίων χρημάτων ἢ πρότερον ἐγένοντο.

καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τούτων συντελεσθέντα τῶν ὑπάτων τοιάδε ἦν.

14 (12; 17) LIVIUS 2, 40, 10: *abductis deinde legionibus ex agro Romano, invidia rei oppressum perisse tradunt* (scil. Coriolanum), *alii alio leto. apud Fabium, longe antiquissimum auctorem, usque ad senectutem vixisse eundem invenio*: (II) *refert certe hanc saepe eum exacta aetate usurpasse vocem, multo miserius seni exsilium esse.*

15 (13; 18) LIVIUS 8, 30: *in Samnium incertis itum auspiciis est, cuius rei vitium non in belli eventum, quod prospere gestum est, sed in rabiem atque iras imperatorum vertit.* (2) *namque Papirius dictator a pullario monitus cum ad auspicium repetendum Romam proficisceretur, magistro equitum denuntiavit, ut sese loco teneret, neu absente se cum hoste manum consereret.* (3) *Q. Fabius cum post perfectionem dictatoris per exploratores comperisset, perinde omnia soluta apud hostes esse ac si nemo Romanus in Samnis esset,* (4) *seu ferox adolescens indignitate accensus, quod omnia in dictatore viderentur reposita esse, seu occasione bene gerendae rei inductus, exercitu instructo paratoque profectus ad Inbrinium (ita vocant locum) acie cum Samnitibus conflixit.* (5) *ea fortuna pugnae fuit, ut nihil relictum sit quo (si adfuisset dictator) res melius geri potuerit; non dux militi, non miles duci defuit.*

20 (6) *eques etiam auctore L. Cominio tribuno militum, qui aliquoties impetu capto perumpere non poterat hostium agmen, detraxit frenos equis atque ita concitatos calcari permisit, ut sustinere eos nulla vis posset: per arma, per viros late stragem dedere. secutus pedes impetum equitum turbatis hostibus intulit signa: viginti millia hostium caesa eo die traduntur.*

25 (7) *auctores habeo bis cum hoste signa collata dictatore absente, bis rem egregie gestam; apud antiquissimos scriptores una haec pugna invenitur; in quibusdam annalibus tota res praetermissa est.*
(8) *magister equitum, ut ex tanta caede, multis potitus spoliis congesta in ingentem acervum hostilia arma subdito igne concremavit, seu votum id deorum cuiquam fuit,* (9) *seu credere libet Fabio auctori, eo factum ne suae gloriae fructum dictator caperet nomenque ibi scriberet aut spolia in triumpho ferret.* (10) *litterae quoque de re prospere gesta ad senatum, non ad dictatorem missae argumentum fuere minime cum eo communicantis laudes. ita certe dictator id factum accepit, ut laetis aliis victoria parva prae se ferret iram tristitiamque.* (11) *misso itaque repente senatu se ex curia proripuit, tum vero non Samnitium magis legiones quam maiestatem dictatoriam et disciplinam militarem a magistro equitum victam et eversam dictitans,*

II v.l. vertitur 13 v.l. manu Q. v que M om. r (8, 35, 5); cf. 8, 29, 9
dictatorem . . . L. Papirium Cursorem, a quo Q. Fabius Maximus Rullianus [v
rutil(i)anus, rutulianus Hss] magister equitum est dictus 17 inbrinium MP im-
F um-H(O?) Imbrivium Barbarus 18 quo: quod PFUp 21 potuerat Weissen-
born 21 agmen o aciem Wesenberg 26 scriptores: auctores UpL 29 in
om. MPFO 34 laudem FF*UpO laude F^c(?)P 36 tum: cum HTDLA(?)

si illi impune spretum imperium fuisset. (12) itque plenus minarum iraeque pro-
 fectus in castra. (die vorgänge im lager; flucht des Fabius nach Rom; der fall vor
 senat und volksversammlung; aller eintreten für Fabius). (35, 3) iam ipse ado-
 lescens iam pater M. Fabius contentionis oblii procumbere ad genua et iram de-
 5 precari dictatoris. (4) tum dictator silentio facto 'bene habet' inquit 'Quirites. vicit
 disciplina militaris, vicit imperii maiestas, quae in discrimine fuerunt, an ulla post
 hanc diem essent. (5) non noxae eximitur Q. Fabius, qui contra edictum imperatoris
 pugnavit, sed noxae damnatus donatur populo Romano, donatur tribuniciae potestati,
 precarium non iustum auxilium ferenti. (6) vive, Q. Fabi, felicior hoc consensu
 10 civitatis ad tuendum te quam qua paulo ante exsultabas victoria; vive, id facinus
 ausus, cuius tibi ne parens quidem, si eodem loco fuisset, quo fuit L. Papirius, veniam
 dedisset. (7) necum, ut voles, reverteris in gratiam; populo Romano, cui vitam debes,
 nihil maius praestiteris quam si hic tibi dies satis documenti dederit, ut bello ac pace
 pati legitima imperia possis.' (8) cum se nihil morari magistrum equitum pro-
 15 nuntiasset, degressum eum templo laetus senatus, laetior populus, circumfusi ac
 gratulantes hinc magistro equitum hinc dictatori persecuti sunt, (9) firmatumque
 imperium militare haud minus periculo Q. Fabi quam supplicio miserabili adoles-
 centis Manli videbatur.

16 (14; 19) LIVIUS IO, 37, 13: et huius anni parum constans memoria 294*
 20 est. Postumium auctor est Claudius (F 34 Pet) in Samnio captis aliquot
 urbibus, in Apulia fusum fugatumque saucium ipsum cum paucis Luceriam
 compulsus, ab Atilio in Etruria res gestas eumque triumphasse. (14)
 Fabius ambo consules in Samnio et ad Luceriam res ges-
 sisse scribit, traductumque in Etruriam exercitum (sed ab
 25 utro consule non adiecit), et ad Luceriam utrimque multos
 occisos, (15) inque ea pugna Jovis Statoris aedem votam, ut
 Romulus ante voverat. (16) sed fanum tantum (id est locus templo ef-
 fatus) fuerat; ceterum hoc denu anno ut aedem etiam fieri senatus iuberet, bis eius-
 dem voti damnata re publica in religionem venit.

30 17 (15; 21) POLYB. I, 14, 1-6: (darsteller des 1. Punischen Krieges) 264/41*
 s. T 6.

18 (16; 22) POLYB. I, 58, 2: ὁ γὰρ Ῥωμαίων τὸν 243/1*
 Ἐρυκα τηρούντων ἐπὶ τε τῆς κορυφῆς καὶ παρὰ τὴν ῥίζαν, καθάπερ εἶπομεν
 (I, 55), κατελάβετο τὴν πόλιν τῶν Ἐρυκίων, ἥτις ἦν μεταξὺ τῆς τε κορυφῆς
 35 καὶ τῶν πρὸς τῇ ῥίζῃ στρατοπεδευσάντων. (3) ἔξ οὗ συνέβαινε παραβόλως
 μὲν ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν πολιορκουμένους τοὺς τὴν κορυφὴν κατέ-
 χοντας τῶν Ῥωμαίων, ἀπίστως δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἀντέχειν, τῶν τε πο-

5 dictatori M(?)HTL 7 Q. om. M(HTDLA) 9 v.l. ferente, ferentie (P?)
 v.l. fabii 10 ex(s)ultabas PFUpOHT* exinsultabas M(TDLA) insultabas c
 vives HTDLA 12 reverteres PF revertes P*(?) 15 degressum Gronov di- o
 21 in apulia Up in apuliam r 23-25 res gessisse - ad Luceriam om. M 25
 adiecit Madvig 27-28 effatus P ia sacratus effatus M 28 fuerat: fieret Up
 29 re publica c v respublica o 35 πρὸς: πρὸ B τῇ ῥίζῃ C τῆς ῥίζης r

- λεμίων πανταχόθεν προσκειμένων καὶ τῶν χορηγιῶν οὐ βραδίως αὐτοῖς παρακομιζομένων ὡς ἂν τῆς θαλάττης καθ' ἓνα τόπον καὶ μίαν πρόσοδον ἀντεχομένοις. (4) οὐ μὴν ἀλλὰ πάλιν ἐνταῦθα πάσαις μὲν ἀμφοτέροι ταῖς πολιορκητικαῖς ἐπινοίαις καὶ βίαις χρησάμενοι κατ' ἀλλήλων, πᾶν δὲ γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, πάσης δ' ἐπιθέσεως καὶ μάχης πείραν λαβόντες, τέλος, οὐχ ὡς Φάβιός φησιν ἐξαδυνατοῦντες καὶ περικακοῦντες, ἀλλ' ὡς ἂν ἀπαθεῖς καὶ ἀήττητοὶ τινας ἄνδρες ἱερὸν ἐποίησαν τὸν στέφανον. (6) πρότερον γὰρ ἢ ἐκείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆσαι, καίπερ δύο ἔτη πάλιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαγωνισαμένους, δι' ἄλλου τρόπου συνέβη λαβεῖν τὸν πόλεμον τὴν κρίσιν.
- 10 19 (17; 23) a) LIVIUS *Per.* 20: *Galli transalpini, qui in Italiam intruperant, caesi sunt. eo bello populum Romanum sui Latiniq̄ue nominis DCCC armatorum <Fabijs> habuisse dicit. exercitibus Romanis tunc primum trans Padum ductis Galli Insubres aliquot proeliis fusi in deditionem venerunt. M. Claudius Marcellus cos. (a. 222) occiso Gallorum Insubrium duce Vertomaro opima spolia rettulit.*
- 15 b) EUTROP. *Brev.* 3, 5: *L. Aemilio consule (a. 225) ingentes Gallorum copiae Alpes transierunt. sed pro Romanis tota Italia consensit, traditumque est a Fabio historico, qui eo bello interfuit (T 2) DCCC milia hominum parata ad id bellum fuisse. sed res per consulem tantum prospere gesta est, XL milia hostium interfecta sunt et triumphus Aemilio decretus.*
- 20 (6) *aliquot deinde annis post contra Gallos intra Italiam pugnatum est finitimumque bellum M. Claudio Marcello et Cn. Cornelio Scipione consulibus. tum Marcellus cum parva manu equitum dimicavit et regem Gallorum Viridomarum nomine manu sua occidit e.g.s.*
- c) OROSIUS *Hist.* 4, 13, 5: *L. Aemilio Papo C. Atilio Regulo consulibus magna formidine consternatus est senatus defectione Cisalpiniae Galliae, cum etiam ex ulteriore Gallia ingens adventare exercitus nuntiaretur maxime Gaesatorum, quod nomen non gentis sed mercenariorum Gallorum est. (6) itaque permoti consules totius Italiae ad praesidium imperii contraxere vires. quo facto in utriusque consulis exercitu octingenta milia armatorum fuisse referuntur, sicut Fabius historicus, qui eidem bello interfuit, scripsit, (7) ex quibus Romanorum et Campanorum fuerunt perditum trecenta quadraginta octo milia ducenti(?), equitum vero viginti sex milia sescenti; cetera multitudo sociorum fuit. (8) commisso proelio apud Arretium Atilius consul occisus est: octingenta milia Romanorum nec saltem tanta quanta eos terrere debuit caesa sui parte fugerunt; nam tria milia eorum tunc*

7 ἐποίησαν τὸν Bkr ἐποίησαντο ο 11 eo: et NP et eo L DCCC Mommsen
 a CCC NP 12 <Fabijs> Mommsen dicitur ε 14 Vertomaro: cf. bc; Vir-
 tomane (N - ni N^a vutomani F) Propert. 4, 10, 41 Viridomarus (-morus) Serv.
 Vergil. A. 6, 855 22 viridomarum B vir(i)od-, vitrod- r βουρι- tr 23 Papo ε v
 Catulo ο C.: § L gaio RD 24 est om. LD 26 gesatorum R g^aesorum D
 27 traxere L 28 quo: qui D 31 trecenta - ducenti D (RL) CCCXLVIIIICC
 T CCLXXXVIIIICC Mommsen 34 eorum om. D

interfecta historici tradunt... (10) post haec secundum cum Gallis proelium gestum est, in quo plane quadraginta milia Gallorum trucidata sunt. (11) sequenti anno (224) Manlius Torquatus et Fulvius Flaccus consules primi trans Padum Romanas duxere legiones. pugnatum est ibi cum Insubribus Gallis, quorum inter-
5 secta sunt viginti tria milia, quinque milia capta sunt... (15) post hoc Clau-
dus consul Gaesatorum triginta milia deleuit, ubi etiam ipse Viridomarum regem
in primam aciem progressus occidit, et inter multa Insubrium, quos ad deditionem
coegerat, oppida Mediolanium... cepit. d) Polyb. 2, 23; (§ 1-6 die Γαισάται
 Γαλάται, υπεράραντες τὰς Ἄλπεις, brechen in Italien ein im konsulat des L. Aemilius
 10 und C. Atilius). (7) οἱ δ' ἐν Ῥώμῃ πάντες περιδεεῖς ἦσαν, μέγαν καὶ φοβερὸν αὐτοῖς
 ὑπολαμβάνοντες ἐπιφέρεισθαι κίνδυνον· ἔπασχον δὲ τοῦτ' εἰκότως, ἔτι περὶ Γαλατῶν
 ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου. (8) διὸ καὶ πρὸς ταύτην ἀναφέ-
 ροντες τὴν ἔννοιαν τὰ μὲν συνήθροισον, τὰ δὲ κατέγραφον στρατόπεδα, τοῖς δ' ἐτόμιμοι
 εἶναι παρήγγελον τῶν συμμάχων. (9) καθόλου δὲ τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν
 15 ἐπέταξαν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, σπουδάζοντες εἶδέναι τὸ σύμπαν πλῆθος τῆς
 ὑπαρχούσης αὐτοῖς δυνάμεως... (24) [[ἵνα δὲ συμφανὲς ἐπ' αὐτῶν γένηται τῶν
 ἔργων ἡλικίαις Ἀννίβας ἐτόλμησε πράγμασιν ἐπιθέσθαι μετὰ [δὲ] ταῦτα...]] (2) ῥή-
 τέον ἂν εἴη τὴν παρασκευὴν καὶ τὸ πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης αὐτοῖς τότε δυνάμεως. (3)
 μετὰ μὲν δὴ τῶν ὑπάτων ἐξεληλύθει τέτταρα στρατόπεδα Ῥωμαϊκὰ, πεντάκις μὲν χι-
 20 λιοὺς καὶ διακοσίους πεζοῦς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους ἔχον ἕκαστον· (4) σύμμαχοι δὲ
 μεθ' ἑκατέρων ἦσαν οἱ συνάμφω πεζοὶ μὲν τρισμῦριοι, δισχιλιοὶ δ' ἱππεῖς. (5) τῶν
 δ' ἐκ τοῦ καιροῦ προσβηθησάντων εἰς τὴν Ῥώμην Σαβίνων καὶ Τυρρηνῶν ἱππεῖς μὲν
 ἦσαν εἰς τετρακισχιλίους, πεζοὶ δὲ πλείους τῶν πεντακισμυρίων. (6) τούτους μὲν
 ἀθροίσαντες ὡς ἐπὶ Τυρρηνας προεκάθισαν, ἐξαπέλεκον αὐτοῖς ἡγεμόνα συστήσαντες.
 25 (7) οἱ δὲ τὸν Ἀπεννίνου κατοικοῦντες Ὀμβροὶ καὶ Σαρσινάτοι συνήχθησαν εἰς δισμύριον,
 μετὰ δὲ τούτων Οὐένετοι καὶ Γονομάοι δισμῦριοι· (8) τούτους δ' ἔταξαν ἐπὶ τῶν
 ὄρων τῆς Γαλατίας, ἵν' ἐμβαλόντες εἰς τὴν τῶν Βοίων χώραν ἀντιπερισπῶσι τοὺς ἐξελη-
 λυθότας. τὰ μὲν οὖν προκαθήμενα στρατόπεδα τῆς χώρας ταῦθ' ἦν, (9) ἐν δὲ τῇ
 Ῥώμῃ διέτριβον ἠτοίμασμένοι χάριν τῶν συμβαινόντων ἐν τοῖς πολέμοις, ἐφεδρείας
 30 ἔχοντες τάξιν, Ῥωμαίων μὲν αὐτῶν πεζοὶ δισμῦριοι, μετὰ δὲ τούτων ἱππεῖς χίλιοι καὶ
 πεντακόσιοι, τῶν δὲ συμμάχων πεζοὶ μὲν τρισμῦριοι, δισχιλιοὶ δ' ἱππεῖς. (10) κατα-
 γραφαὶ δ' ἀνηνέχθησαν Λατίνων μὲν ὀκτακισμῦριοι πεζοὶ, πεντακισχιλιοὶ δ' ἱππεῖς·
 Σαυνιτῶν δὲ πεζοὶ μὲν ἑπτακισμῦριοι, μετὰ δὲ τούτων ἱππεῖς ἑπτακισχιλιοὶ· (11) καὶ
 μὴν Ἰαπύγων καὶ Μεσσαπίων συνάμφω πεζῶν μὲν πέντε μυριάδες, ἱππεῖς δὲ μῦριοι σὺν
 35 ἐξακισχιλίοις· (12) Λευκανῶν δὲ πεζοὶ μὲν τρισμῦριοι, τρισχιλιοὶ δ' ἱππεῖς· Μαρσῶν δὲ
 καὶ Μαρρουκίων καὶ Φερεντάνων, ἔτι δὲ Οὐεστίνων πεζοὶ μὲν δισμῦριοι, τετρακισχι-
 λιοὶ δ' ἱππεῖς. (13) ἔτι γε μὴν καὶ ἐν Σικελίαι καὶ Τάραντι στρατόπεδα δύο παρεφῆ-
 δρευεν, ὧν ἑκάτερον ἦν ἀνὰ τετρακισχιλίους καὶ διακοσίους πεζοὺς, ἱππεῖς δὲ διακοσίους.
 (14) Ῥωμαίων δὲ καὶ Καμπανῶν ἢ πληθὺς πεζῶν μὲν εἰς εἴκοσι καὶ πέντε κατελέθησαν
 40 μυριάδες, ἱππέων δ' ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες, (15) ὥστ' εἶναι

4 *subribus* R
*mediola*num* R
 17 [δὲ] Rei 18
 Ursinus σόμβροι ο
 ἂν Α ὡς ἂν CDE
 3, 88, 3) Schwei

5 *viginti tria milia:* XXXIII TO *quinque: sex* D 8
 [Γαισάται] Bkr 12 πρὸς ταῦτ' Hultsch 16 ἐπ' Bkr ὑπ' ο
 20 πεζοὺς C πεζικοὺς AR 25 Ὀμβροὶ
 Σαρσινάται Cellarius 27 ὄρων Cas ὄρων A ὄρων R ἵν' B
 βοίων AR 28 ταῦτα AR τοσαῦτα Rei 36 Φρεντανῶν (cf.
 37 γε D δὲ AR 40 εἶναι ο ἦν Bkr

τὸ [κεφάλαιον τῶν μὲν προκαθημένων τῆς Ῥώμης δυνάμεων πεζοὶ μὲν ὑπὲρ πεντεκαίδεκα μυριάδες, ἱππεῖς δὲ πρὸς ἑξακισχιλίους, τὸ δὲ] (16) σύμπαν πλῆθος τῶν δυναμένων ὄπλα βαστάζειν αὐτὸν τε Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων πεζῶν ὑπὲρ τὰς ἑβδομήκοντα μυριάδας, ἱππέων δ' εἰς ἑπτὰ μυριάδας [[ἐφ' οὗς Ἀνίβας ἐλάττους ἔχων δισυμρίων 5 ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἰταλίαν (cf. Cincius 810 F 5)]].

20 (27; 24) PLIN. N.H. 10, 71: *tradit et Fabius Pictor in anna- a. 223? libus suis, cum obsideretur praesidium Romanum a Ligustinis, hiru-*
ndinem a pullis ad se adlatam, ut lino ad pedem eius adligato nodis significaret,
quoto die adveniente auxilio eruptio fieri deberet.

10 21 (18; 25) POLYB. 3, 8: Φάβιος δὲ φησιν ὁ Ῥωμαϊκὸς συγ- 219/8^a
γραφεὺς ἅμα τῶι κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι (180 F 1) καὶ τὴν Ἀσδρούβου
πλεονεξίαν καὶ φιλαρχίαν αἰτίαν γίνεσθαι τοῦ κατ' Ἀνίβαν πολέμου. (2) ἐκεῖ-
νον γὰρ μεγάλην ἀνειληφότα τὴν δυναστείαν ἐν τοῖς κατ' Ἰβηρίαν τόποις, μετὰ
ταῦτα παραγενόμενον ἐπὶ Λιβύην ἐπιβαλέσθαι καταλύσαντα τοὺς νόμους εἰς
15 μοναρχίαν περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων. (3) τοὺς δὲ πρῶτους
ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος προειδομένους αὐτοῦ τὴν ἐπιβολὴν συμφρονῆσαι
καὶ διαστῆναι πρὸς αὐτόν. (4) τὸν δ' Ἀσδρούβαν ὑπιδόμενον, ἀναχωρήσαντα
ἐκ τῆς Λιβύης, τὸ λοιπὸν ἤδη τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν χειρίζειν κατὰ τὴν αὐτοῦ
προαίρεσιν, οὐ προσέχοντα τῶι συνεδρίω τῶν Καρχηδονίων. (5) Ἀνίβαν
20 δὲ κοινωνὸν καὶ ζηλωτὴν ἐκ μειρακίου γεγονότα τῆς ἐκείνου προαιρέσεως καὶ
τότε διαδεξάμενον τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν Ἀσδρούβα ποι-
εῖσθαι τῶν πραγμάτων. (6) διὸ καὶ νῦν τὸν πόλεμον τοῦτον ἐξσηνοχέαι
κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν Ῥωμαίους παρὰ τὴν Καρχηδονίων γνώμην.
(7) οὐδένα γὰρ εὐδοκεῖν τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν Καρχηδόνι, τοῖς ὑπ' Ἀνί-
25 βου περὶ τὴν Ζακανθαίων πόλιν πραχθεῖσιν. (8) ταῦτα δ' εἰπὼν φησιν μετὰ
τῆς προειρημένης πόλεως ἄλλωσιν παραγενέσθαι τοὺς Ῥωμαίους οἰομένους
δεῖν ἢ τὸν Ἀνίβαν ἐκδιδόναι σφίσι τοὺς Καρχηδονίους ἢ τὸν πόλεμον ἀναλαμ-
βάνειν. (9-11 Polybios lehnt den statuierten gegensatz zwischen Hannibal und
Karthago ab; 9, 1-5: T 6β).

30 22 (19; 26) LIVIUS 22, 7: *haec est nobilis ad Trasumennum pugna* 217^a
atque inter paucas memorata populi Romani clades. (2) quindecim millia
Romanorum in acie caesa; decem millia sparsa fuga per omnem Etruriam
diversis itineribus urbem petiere; (3) duo millia quingenti hostium in acie,
multi postea [utrinque] ex vulneribus periere. multiplex caedes utrinque facta

1-2 [κεφ.-τὸ δὲ] Hultsch 2 δυναμένων A'E δυνάμεων A'R 3 πεζῶν μὲν C
5 ἐπέβαλεν A 8 significaret d -re r 9 quoto F^{2a} quo R(ras.) d quinto r
11 ἀσδρούβα DE 12 γένεσθαι Bkr 14 ἐπὶ ο εἰς Bkr 16 συμφρονῆσαι A
32 caesa <lotidem capta> (Plutarch. Fab. Max. 3, 3; cf. Polyb. 3, 85, 1) C. Peter
33 diversis (aversis) εν adversis o duo millia quingenti PC mille quingenti (Polyb.
3, 85, 5) M^cDAN xxd M(?) 34 [utrinque] Perizonius

traditur ab aliis; (4) ego praeterquam quod nihil auctum ex vano velim, quo nimis inclinant ferme scribentium animi Fabium, aequalem temporibus huiusce belli, potissimum auctorem habui.

23 (29a; 1) MAR. VICTOR. *Ars I* (Gr. Lat. VI) p. 23 Keil: *repetores litterarum. Cadmus ex Phoenice in Graeciam et Euander ad nos transtulerunt a b c d e [h] i k < l m n o p [q] r s t < u> litteras numero XVI. postea quasdam a Palamede et alias a Simonide adiectas implese numerum XXIV . . . grammatici, praeterea Demetrius Phalereus (228), Hermocrates (IV), ex nostris autem Cincius (810 F 6), Fabius, Gellius (F 2/3 Pet) tradiderunt.*
 10 *ex quibus Cincius <<paucis>> inquit <<commutatis, ut ad linguam nostram † pervenirent, eas namque † Cadmus ex Phoenice in Graeciam, inde ad nos Euander transtulerunt>>.*

24 (-; 2) ISIDOR. *Orig. 4, 7, 34: Alexander historiographus (273 406/400 F 102 bis) ait: Vulscos quidam appellatos aiunt a Vulso Antiphatae*
 15 *Laestrygonis filio. Fabius quoque a Siculis profectos corrupto nomine Vulscos ait dictos.*

25 (28; 28) SUDA s.v. Φάβιος Πίκτηρ· συγγραφεὺς Ῥωμαίων. οὗτος λέγει ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὀτιοῦν.

20 26 (26; 27) PLIN. *N.H. 14, 89: Fabius Pictor in annalibus suis scripsit matronam, quod loculos, in quibus erant claves cellae vinariae, resignavisset, a suis inedia mori coactam.*

27 (29; 20) STRABON 5, 3, 1 p. 228: φησὶ δὲ ὁ συγγραφεὺς Φάβιος (290?) Ῥωμαίους αἰσθέσθαι τοῦ πλοῦτου τότε πρῶτον, ὅτε τοῦ ἔθνους τούτου (scil. 25 τῶν Σαβίνων) κατέστησαν κύριοι.

2. AUS DEN LATEINISCHEN ANNALEN

(T 8; 10)

28 (-; 3A) SERV. DAN. VERGIL. *A. 5, 73: hoc Helymus facit] princeps Troianorum, qui dicitur tres in Sicilia condidisse civitates*
 30 *Ascam(?), Entellam, Egestam. alii dicunt eum post incensum Ilium cum*

I auctum Walch (h)austum o 4-5 [rep. lit.] Schady rep. lit. <Chaldaei (o. Phoenices) erant> Wilmanns 6 h del. I h i k Par. 753¹ [q] del. Vossius <u> Vossius II convenirent easdem quas H. Peter inde Schady unde o 13-16 TUV om. r; in 9, 2, 88 gestellt von Lindsay 14-15 Antiphatae Laestrygonis Haupt antiphatele strigonis TUV(?) 15 a Siculis Haupt sicolicis TV siæolcis U; cf. O. Skutsch *Rh. Mus.* 98, 1955, p. 94 ff. 28 Helymus: helimus FH elymus TN 30 ascam entellam aegestam T asca nie tellā gestā F Ascam: Erycem Cluverius Alicyas Unger

Aceste in Siciliam venisse eique participem fuisse; alii Anchisae nothum filium tradunt; Fabius Helymum regem in Sicilia genitum Erycis fratrem fuisse dicit.

29 (23; p. 112 F 1*) SERV. VERGIL. A. 12, 603: *purpureos mortura manu discindit amictus (scil. regina) | et nodum informis leti trabe nectit ab alta] Fabius Pictor dicit, quod inedia se interemerit. sane sciendum quia cautum fuerat in pontificalibus libris ut qui laqueo vitam finisset insepultus abiceretur: unde bene ait 'informis leti'.*

30 (22; p. 112 F 4*) a) SERV. DAN. VERGIL. A. 8, 630: *fecerat et viridi selam Mavortis in antro | procubuisse lupam, geminos huic ubera circum | ludere pendentis pueros e.q.s.] potest accipi et 'fecerat lupam Mavortis' et 'Mavortis in antro'. Fabius <<spelunca Martis>> dicit. F 4 c. 3/4*

b) ORIG. GENT. ROM. 20: *at vero Fabius Pictor primo libro et Vennonius solito institutoque egressam virginem (scil. Rheam Silviam) in usum sacrorum aquam pelitum ex eo fonte, qui erat in luco Martis, subito imbris tonitribusque quae cum illa erant disiectis a Marte compressam conturbatanque, mox recrealam consolatione dei nomen suum indicantis affirmantisque ex ea natos dignos patre evasuros. (2-3: aussetzung der kinder circa radices montis Palatii; ernährung durch wölfen ad arborem fici; aufnahme durch den subulcus Faustulus und übergabe an seine frau*
20 *Acca Larentia, ut scribunt Ennius libro primo [A 68 ff. V²] et Caesar libro secundo). (4) addunt quidam Faustulo inspectante picum quoque advolasse et ore pleno cibum pueris ingessisse; inde videlicet lupum picumque Martiae tutelae esse. arborem quoque illam Ruminalem dictam . . . quod eius sub umbra pecus acquiescens meridie ruminare sit solitum e.q.s.*

25 31 (-; p. 112 F 2*) QUINTILIAN. *Inst. or. I, 6, 12: lupus masculinum, quamquam Varro in eo libro, quo initia urbis Romanae enarrat, lupum feminam dicit Ennium Pictoremque Fabium secutus.* F 4 c. 4

30 32 (-; p. 112 F 3) NONIUS p. 518 M (p. 834 Li) s.v. *picumnus: et avis est Marti dicata, quam picum vel picam vocant, et deus, qui sacris Romanis adhibetur . . . Fabius Pictor Rerum Gestarum lib. I <<et simul videbant picum Martium>>. - idem Iuris Pontificii lib. III (p. 115 F 6 Pet) <<Pilmno et Picumno>>. - Varro De vita populi Romani lib. III <<P. Aelius Paetus cum esset praetor urbanus et sedens in sella curuli ius diceret populo, picus Martius advolavit atque in capite eius adsedit>>.*

I aceste: oreste T 1-2 alii - tradunt om. T 1-3 alii - tradunt habuisse Helymum - fuisse dicunt Daniel alii - tradunt fuisse Helymum - genitum; alii Er. fr. f. dicunt Cluverius 2 fabius T fabius F elimum T siciliam F 3 dicit T dicunt F 6 fabios (!) pictor dicit F alii dicunt r quod <Amata> v inedia: media FH interim M 6-7 quod caute fuerat F 12 speluncam Daniel 18 circa O citra P 19 bubulcus O 20 Ennius Schott aennius P annius O 26 Romanae urbis BP [Rom.] Claussen 30 Gestarum: Romanarum Luc. Mueller 31 Iuris Pontificii Bentinus uris pontifex o III: IIII CA 32 Picumno Bentinus picum o P. Aelius Ursinus pelius o Aelius Mercerus

33 (-; p. 113 F 6) GELLIUS N.A. 5, 4, 3: (T 10) ostendebat grammaticus ita scriptum in libro quarto: <<quapropter tum primum ex plebe alter consul factus est duovicesimo anno postquam Romam Galli ceperunt>>. (4) 'non' inquit 'duovicesimo, sed duodevicesimo scribi oportuit. quid enim est duovicesimo?'

3. ZWEIFELHAFTES

(T 4a; 11-12)

34 (-; p. 117 F 1) SERV. DAN. VERGIL. A. 1, 3: Troiae qui primus ab oris / Italiam fato profugus Lavinaque venit / litora] Laurolavinium constat octo milibus a mari remotam. nec nos debet fallere quia dixit 'Lavina litora'; litus enim dicitur terra quoque mari vicina, sicut ipse Vergilius in quarto (212) 'cui litus arandum', cum per naturam litus arari non possit. ergo scire debemus litus posse et terram dici. Fabius Maximus Annalium primo: <<tum Aeneas aegre patiebatur in eum devenisse agrum macerrimum litoriosissimumque>>.

15 35 (-; p. 117 F 2) SCHOL. VERON. VERGIL. Ge. 3, 7: Hippodameque umeroque Pelops insignis eburno, / acer equis] mythici tradiderunt Tantalum . . . parentem Pelopis . . . e * * Servilianus historiarum scribtor * * bori faverit, eburnum appellatum tradidit. a Minerva * * ex ebore * * mal . . . s cetera membra reparassent.

36 (-; p. 118 F 3) PRISCIAN. Ars (Keil Gr. Lat. II) 8 p. 380 H: Fabius 20 Maximus: amitti quam apisci.

810. L. CINCIUS ALIMENTUS

Hannibal
Krieg

T

1 (III 94; p. 40 Pet) LIVIUS 26, 23, 1 (a. 211): praetoria inde comitia habita: P. Manlius Vulso et L. Manlius Acidinus et C. Laetorius et L. Cincius Alimentus creati sunt.

2 a) LIVIUS 26, 28, 3 (a. 210): decrevere patres, ut alteri consulum Italia bellumque cum Hannibale provincia esset, alter classem . . . Siciliamque provinciam cum L. Cincio praetore obtineret . . . (11) L. Cincio praetori ad obtinendam Siciliam Cannenses milites dati duarum instar legionum. b) - 27, 5, 1: M. Valerius consul 30 litteris excitus, provincia exercituque mandato L. Cincio praetori . . . (2) ipse decem navibus Romam profectus . . . senatum extemplo habuit, ubi de suis rebus gestis commemoravit e.q.s.

3 a) LIVIUS 27, 7, 12 (a. 209): M. Valerio cum L. Cincio - iis quoque enim rogatum in Sicilia imperium - Cannensis exercitus datus, eumque supplere ex militibus,

3 (4) duovicesimo Quicherat duo et vicesimo o 10 lavinia C et terra dici posse C et om. LH 14 litoriosissimumque C litoro- r 17 <Pelopem autem Fabius Maximus> Serv. hist. scr. <quod eburneum umerum hab>uerit, eburnum - Minerva <autem illi novum umerum> ex ebore <esse factum, cum di> cetera m.r. Harles 10-20 Fabius (favius R²) - apisci om. R¹ 20 apisci add. S³ adipisci H²K² 28 Cincio v quincio u. quintio o praetori (M^c) v pr., per (om. A) o L. Vat om. r 33 Cincio v Cicinio PM enim P est M

- qui ex legionibus Cn. Fulvii superessent, iussi e.q.s. b) — 27, 8, 16: altero (scil. exercitu) L. Cincium partem insulae regnum qua Hieronis fuerat, tueri iussit (scil. M. Valerius proconsul), altero ipse ceteram insulam tuebatur, divisam quondam Romani Punicisque imperii finibus e.q.s.
- 5 4 a) LIVIUS 27, 25, 14 (a. 208): in eandem regionem (Apulien) et Hannibal rediit, averso ab Locris bello . . . (26, 3) levia tamen proelia inter bina castra (der beiden consuln und Hannibals) vario eventu fiebant. quibus cum extrahi aestatem posse consules crederent, nihilo minus oppugnari Locros posse rati, L. Cincio ut ex Sicilia Locros cum classe traiceret scribunt; (4) et ut ab terra quoque oppugnari moenia possent, a Tarento partem exercitus, qui in praesidio erat, duci eo iusserunt.
- 10 b) — 27, 28, 13: ita inde (von Salpia) Hannibal . . . abiit, profectusque ad Locrorum solvendam obsidionem, quam <L.> Cincius summa vi, operibus tormentorumque omni genere ex Sicilia advecto, oppugnabat . . . (17) ita adventu Hannibalis soluta Locrorum obsidio est. c) — 27, 29, 3: (da der konsul T. Quinctius Crispinus wegen seiner wunden und aus besorgnis um Tarent nicht nach Rom kommen kann, bittet er den senat brieflich) legatos opus esse ad se mitti viros prudentes, cum quibus quae vellet de re publica loqueretur. (4) . . . itaque . . . ad consulem tres legati missi, Sex. Julius Caesar, L. Licinius Pollio, L. Cincius Alimentus, cum paucis ante diebus ex Sicilia redisset.
- 20 5 DION. HAL. A.R. I, 74, 1: Λεύκιος δὲ Κίγκιος ἀνὴρ τῶν ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ συνεδρίου . . . (F 1).
- 6 LIVIUS 21, 38, 3: L. Cincius Alimentus, qui captum se ab Hannibale scribit . . . (F 5)
- 7 DION. HAL. A.R. I, 6, 2: ὁμοίως δὲ τούτοις (840 F 1a) . . . ἐξέδωκαν 25 ἱστορίας καὶ Ῥωμαίων ὅσοι τὰ παλαιὰ ἔργα τῆς πόλεως Ἑλληνικῆι διαλέκτῳ συνέγραψαν, ὧν εἰσι πρεσβύτατοι Κόιντός τε Φάβιος (809) καὶ Λεύκιος Κίγκιος, ἀμφοτέροι κατὰ τοὺς Φοινικικοὺς ἀκμάσαντες πολέμους κτλ. (s. 809 T 4a; cf. F 4).
- 8 LIVIUS 7, 3, 7 (F 8): diligens talium monumentorum auctor Cincius.
- 30 9 a) PLIN. N.H. I, 36: naturae lapidum . . . ex auctoribus M. Varrone, C. Galba, Cincio, Muciano, Nepote Cornelio, L. Pisone, Q. Tuberone . . . b) ORIGO GENT. ROM. (titulus): s. 809 T 11.

F

(ANNALEN)

- 35 1 (3; 4) DION. HAL. A.R. I, 74, 1: τὸν δὲ τελευταῖον γενόμενον τῆς 729/8^a Ῥώμης οἰκισμόν . . . γενέσθαι φησὶν . . . Λεύκιος δὲ Κίγκιος, ἀνὴρ τῶν ἐκ τοῦ
- 2 Hieronis: peronis P feronis M 10 qui Sigonius quae o 12-13 quam — oppugnabat: qua <cingebat urbem L.> Cincius — oppugnans S. K. Johnson 12 <L.> Sigonius 18 (h)alimetus P(A) 20 κίγκιος A καίκιος B 22 Cincius v cinnius o(?) Alimentus Sigonius-tius o 26 καὶ om. A 27 Κίγκιος v κίγκιος AB 31 ciccio FE c. ictio T(?) 36 κίγκιος A καίκιος B κίγκιος Eus Synk

βουλευτικοῦ συνεδρίου, περί τὸ τέταρτον ἔτος τῆς δωδεκάτης Ὀλυμπιάδος (729/8). s. Fabius 809 F 3.

2 (4; 3) DION. HAL. A.R. I, 79, 4: περί δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἰλίας γενομένων Κόιντος μὲν Φάβιος ὁ Πίκτωρ λεγόμενος, ὡς Λεύκιός τε Κίγκιος καὶ 5 Κάτων Πόρκιος καὶ Πείσων Καλπούρνιος καὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων οἱ πλείους ἠκολούθησαν † τῇ γραφῇ, ὡς κελεύσαντος Ἀμολίου τὰ βρέφη λαβόντες κτλ. s. 809 F 4b.

3 (5; 5) DION. HAL. A.R. 2, 38, 3: καὶ αὐτὴν (Ταρπεία), ὡς μὲν Φάβιός τε καὶ Κίγκιος γράφουσιν, ἔρως εἰσέρχεται τῶν ψελλίων, & περί τοῖς ἀριστε- 10 ροῖς βραχίσιον ἐφόρου (die Sabiner), καὶ τῶν δακτυλίων . . . (39, 2) οἱ δὲ περί τὸν Φάβιον τε καὶ Κίγκιον οὐδὲν τοιοῦτο (wie Piso) γεγονέναι λέγουσιν, ἀλλὰ φυλάξαι τὴν κόρην διαβεβαιοῦνται τὰς περί τῆς προδοσίας συνθήκας κτλ. s. 809 F 6.

4 (6; 6) DION. HAL. A.R. 12, 4, 2: οἱ μὲν δὴ τὰ πιθανώτατά μοι 315* 15 δοκοῦντες γράφειν περί τῆς Μαίλιου τελευτῆς οὕτω παραδεδώκασι, λεγέσθω δὲ καὶ ὁ δοκῶν ἦττον εἶναι μοι πιθανὸς λόγος, ὡς κέχρηται Κίγκιος καὶ Καλπούρνιος (F 24 Pet), ἐπιχώριοι συγγραφεῖς, οἱ φασιν οὔτε δικτάτορα ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποδειχθῆναι τὸν Κοίντιον οὔτε ἱπάρχην ὑπὸ τοῦ Κοιντίου 20 παρόντας ἐν τῷ συνεδρίῳ πιστεύσαντας ἀληθῆ τὰ λεγόμενα εἶναι, <καὶ> γνώμην ἀποδειξαμένου τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἄκριτον ἢ μὴν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα παραχρῆμα πεισθέντας, [καὶ] οὕτω τὸν Σερούλιον ἐπὶ τοῦτο ἀτάξαι τὸ ἔργον νέον ὄντα καὶ κατὰ χεῖρα γενναῖον. (4) τοῦτον δὲ φασί, λαβόντα τὸ ξιφίδιον ὑπὸ μάλης ἐλθεῖν πρὸς τὸν Μαίλιον πορευόμενον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καὶ προσελ- 25 θόντα εἰπεῖν ὅτι βούλεται περί πράγματος ἀπορρήτου καὶ μεγάλου διαλεχθῆναι πρὸς αὐτόν· κελεύσαντος δὲ τοῦ Μαίλιου μικρὸν ἀποχωρῆσαι τοὺς ἐγγὺς αὐτῷ παρόντας, ἐπειδὴ μονωθέντα τῆς φυλακῆς ἔλαβεν, γυμνώσαντα τὸ ξίφος βάψαι κατὰ τῆς σφαγῆς· τοῦτο δὲ πράξαντα δρόμῳ χωρεῖν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἔτι συγκαθημένων τῶν συνέδρων, ἔχοντα τὸ ξίφος ἡμαγμένον <καὶ> κεκραγότα 30 πρὸς τοὺς διώκοντας ὅτι κελευσθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνήρηνκε τὸν τύραννον. (5) ἀκούσαντας δὲ τὸ τῆς βουλῆς ὄνομα τοὺς ὠρμηκότας παῖειν τε καὶ βάλλειν

6 τῇ γραφῇ: γέγραφεν Pluess ἐν πρώτῃ γραφῇ Kiessling ἐν τῇ ᾧ γραφῇ? 14-p. 879, 10: aus Exc. de Insid. p. 217 De Boor (S) 14 μοι ν μου S 15 Μαίλιου ν μαλλίου (aus βαλλίου m. 1?) S 16 κέχρη(ν)ται Feder κέχρηται S 16-17 Κίγκιος καὶ (τε καὶ Feder) Καλπούρνιος ν κίρκιος καὶ καλπουρνίνος S 17 <καὶ ἄλλοι> ἐπ. συγγ. Kiessling 18 Κοίντιον (i.e. L. Quinctius Cincinnatus c. 2, 5) ν κόντων S 19 μινουκίου (μινυκίου c. 1, 6; μῆνυκίου S^c c. 1, 15) S μινυκίου C. Jacoby; cf. Münzer RE XV col. 1950 no. 40 20-22 <καὶ> -[καὶ] Mue 21 ἢ μὴν ν (del. Kayser) ἢ μὲν S 22 πεισθέντας ν -τες S -θῆναι Kayser 24-25 προσελθόντα Kiessling προελ- S 29 <καὶ> Kiessling 31 βάλλειν Kiessling ψάλλειν S

αὐτὸν ἀποτραπέσθαι καὶ μηδὲν εἰς αὐτὸν παρανομήσαι. ἐκ τούτου καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τὸν Ἄλαν αὐτῷ τεθῆναι λέγουσιν, ὅτι τὸ ζῖφος ἔχων ὑπὸ μάλης ἦλθεν ἐπὶ τὸν ἄνδρα· ἄλλας γὰρ καλοῦσι Ῥωμαῖοι τὰς μάλας.

(6) ἀναيرهθέντος δὲ τοῦ ἀνδρὸς καθ' ἑκάτερον τρόπον, συνελθοῦσα ἡ βουλή τὴν τε οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι δημοσίαν ἐψηφίσαστο καὶ τὴν οἰκίαν ἕως ἐδάφους κατασκαφῆναι. οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ἐν πολλαῖς ταῖς πέριξ οἰκίαις μόνος ἀνειμένος ἐρημος, καλούμενος ὑπὸ Ῥωμαίων Αἰκουμήλιον, ὡς ἂν ἡμεῖς εἴποιμεν ἰσόπεδον † μένον· αἶκον γὰρ ὑπὸ Ῥωμαίων τὸ μηδεμίαν ἔχον ἐξοχὴν καλεῖται· συμφθαρέντων δὲ ἀλλήλοις κατὰ τὴν μίαν ἐκφορὰν τῶν ὀνομάτων Αἰκουμήλιον ἐκάλεσαν. τῷ δὲ τὴν κατὰ τοῦ Μαυλίου μήνυσιν

10 ἀποδόντι Μινουκίωι στάσιον ἀνδριάντος ἐψηφίσαστο ἡ βουλή.
5 (8; 7) LIVIUS 21, 38: *hoc maxime modo in Italiam perventum est, quinto mense a Carthagine Nova, ut quidam auctores sunt, quinto decimo die Alpibus superatis.* (2) *quantae copiae transgresso in Italiam Hannibali fuerint, nequaquam inter auctores constat: qui plurimum centum millia peditum, viginti equitum fuisse scribunt,* 15 *qui minimum viginti millia peditum, sex equitum.* (3) *L. Cincius Alimentus, qui captum se ab Hannibale scribit, maxime auctor moveret, nisi confunderet numerum Gallis Liguribusque additis; cum his octoginta millia peditum, decem equitum adducta — in Italia magis adfluxisse veri simile est, et ita quidam auctores sunt —;* (5) *ex ipso autem* 20 *audisse Hannibale, postquam Rhodanum transierit, triginta sex millia hominum ingentemque numerum equorum et aliorum iumentorum amisisse.*

6 (-; 1) MAR. VICTOR. *Ars I (Gr. Lat. VI) p. 23* Keil: (Euander bringt die schrift nach Italien) s. Fabius 809 F 23.

25 7 (-; 2) SERV. DAN. VERGIL. *Ge. I, 10: Cincius et Cassius (scil. Hemina F 4 Pet) aiunt ab Euandro Faunum deum appellatum ideoque aedes sacras faunas primo appellatas, postea Jana dicta, et ex eo qui futura praecinerent fanaticos dici.*

8 (7; -) LIVIUS 7, 3, 3: *itaque Cn. Genucio L. Aemilio Mamercio iterum* 363* 30 *consulibus, cum piaculorum magis conquisitio animos quam corpora morbi adficerent, repetitum ex seniorum memoria dicitur, pestilentiam quondam clavo ab dictatore fixo sedatam.* (4) *ea religione adductus senatus dictatorem clavi figendi causa dici iussit: dictus L. Manlius Imperiosus L. Pinarium magistrum equitum dixit.*

(5) *lex vetusta est, priscis litteris verbisque scripta, ut qui praetor maximus sit* 35 *idibus Septembris clavum pangat; fixa fuit dextro lateri aedis Jovis Optimi Maximi,*

1 μηδὲν <ἐτι>? 3 μάλας v μάχας S 4 καθ' ἑκάτερον τρόπον S καθ' ὁπότερον δὴ (ο. οὖν) τρ. Gatter καθ' ἕτερον τρ. C. Jacoby 7 μένον: μῆλιον Kiessling 8 δὴ (ο. οὖν) τρ. Gatter καθ' ἕτερον τρ. C. Jacoby 7 μένον: μῆλιον Kiessling 8 καλεῖται· <τόπον οὖν τινα αἶκον μῆλιον (τὸν Μαυλίου Feder) ἐξ ἀρχῆς κληθέντα ὕστερον συμφθ.> v (aus Ecl. Ambros.; 'sed ipsum excerptorem orationem mutilasse apparet' De Boor) 9 αἰκουμήλιον Ambros. αἰκούμηνον S 18 in italia C in italiam r 19 veri simile v verissimum o 20 transierit v ierunt o 29 Cn. SIGONIUS C. (Claudio O) o Mamercio (cf. 7, 1, 2): Mamercino Pighius

ex qua parte Minervae templum est. (6) eum clavum, quia rarae per ea tempora litterae erant, notam numeri annorum fuisse ferunt, eoque Minervae templo dicatam legem, quia numerus Minervae inventum sit. (7) Volsiniis quoque clavos indices numeri annorum fixos in templo Nortiae, Etruscae deae, comparere 5 diligens talium monumentorum auctor Cincius adfirmat. (8) M. Horatius consul † ex lege templum Jovis Optimi Maximi dedicavit anno post reges exactos; a consulibus postea ad dictatores, quia maius imperium erat, sollemne clavi figendi translatum est. intermisso deinde more digna etiam per se visa res propter quam dictator crearetur. (9) qua de causa creatus L. Manlius e.q.s.

10

ZWEIFELHAFTES (GEFAELSCHTES)

9 (1; -) ORIGO GENT. ROM. 17: post haec Ascanius completis in Lavinio triginta annis, recordatus novae urbis condendae tempus advenisse ex numero porculorum, quos pepererat sus alba, circumspicit diligenter finitimis regionibus, speculatus montem editum, qui nunc ab ea urbe, quae in eo condita est, Albanus nuncu- 15 patur, civitatem communit eamque ex forma, quod ita in longum porrecta est, Longam, ex colore suis Albam cognominavit. (2) cumque illuc simulacra deorum penatium transtulisset, postridie apud Lavinium apparuerunt, rursusque relata Albam appositisque custodibus nescio quantis se Lavinium in pristinam sedem identidem receperunt. (3) itaque tertio nemo ausus est amovere ea, ut scriptum est in Annalium 20 pontificum quarto libro, Cincii et Caesaris secundo, Tuberonis primo.

10 (2; -) ORIGO GENT. ROM. 18, 1: post eum regnavit Tiberius Silvius, Silvii filius. qui cum adversus finitimos bellum inferentes copias eduxisset, inter proeliantes depulsus in Albulam flumen deperit mutandique nominis exstitit causa, ut scribunt Lucius Cincius libro primo, Lutatius libro tertio. 25 11 (-; -) FULGENT. Serm. ant. 8 p. 114 Helm: silicernios dici voluerunt senes iam incurvos quasi iam sepulchrorum suorum silices cernentes; unde et Cincius Alimentus in historia (Gramm. Rom. Fragm. p. 381, 34 Fun) de Gorgia Leontino scribit dicens: «qui dum iam silicernius finem sui temporis expectaret, etsi morti non potuit, tamen infirmitatibus exultavit».

30

811. P. CORNELIUS SCIPIO

T

Vor 200 -
nach 167*?

1 (III 97; p. CXIX) LIVIUS 40, 42, 13 (a. 180*): et augur Sp. Postumius Albinus decessit; in locum eius P. Scipionem, filium Africani, augures cooptarunt.

2 CICERO Brut. 77: ipsum Scipionem (scil. superiorem Africanum)

1 ex qua parte Gronov ea qua parte (qua parte H°? ea parte qua Up) o 6 M. om. M (al.) ea lege templum H. J. Mueller et legem et t. Madvig 14 ob eam urbem O 18 n. quantis Schott nescio quals P quatenus (om. nescio) O [n. quatenus] Gruner itidem Baehrens iterum Smit 19 Annalium (cf. Annalium pontificalium l.q. § 5) Sepp annali OP 20 [libro] Smit 22 [Silvii filius] Smit 23 perit O 26 v.l. cintius, cinctus, cinctus om. Par. 7581 27 alimentus Harl. 2682 al(i)-metus r 28 qui: v.l. quia v.l. mordi, mori

accepimus non infantem fuisse. filius quidem eius, is qui hunc minorem Scipionem a Paulo adoptavit, si corpore valuisset, in primis habitus esset disertus: indicant cum oratiunculæ tum historia quaedam Graeca scripta dulcissime. — Cato mai. 35; VELL. PATERC. I, 10, 3.

5 812. A. POSTUMIUS ALBINUS

Vor 149^a

T

1 (III 173; p. 53) POLYB. 33, 1, 3 B-W (a. 156/5): παρεγένοντο δὲ καὶ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν πρέσβεις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ τῶν κατεχομένων . . . (4) ὧν ποιησαμένων λόγους ἐν τῇ συγκλήτῳ καὶ τοῦ διαβουλίου προτεθέντος, παρ' ὄλιγον ἤλθον ἀπολύσαι τοὺς κατ-
10 ητιαμένους οἱ τοῦ συνεδρίου. (5) τὴν δ' αἰτίαν ἔσχε τοῦ μὴ συντελεσθῆναι τὴν ἀπόλυσιν Ἀῦλος Ποστόμιος, στρατηγὸς ὧν ἐξαπέλεκτος καὶ βραβεύων τὸ διαβούλιον κτλ.

2 CICERO *Ac.* 2, 137: *legi apud Clitomachum, cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent, A. Albinum, qui tum P. Scipione et M. Marcello*
15 *coss. praetor esset (a. 155), eum qui cum avo tuo, Luculle, consul fuit (T 4; 5), doctum sane hominem, ut indicat ipsius historia scripta Graece (T 6; 7), iocantem dixisse Carneadi e.q.s.*

3 POLYB. 33, 13, 4 (a. 155/4): ἡ δὲ σύγκλητος διακούσασα τῶν παρὰ τοῦ Προυσίου πρεσβευτῶν ἀνακεχωρηκότων ἐξ αὐτῆς τρεῖς ἄλλους ἀπέστειλεν Ἀππίον τε τὸν Κλαύδιον καὶ Λεύκιον Ὀππίον καὶ Ἀῦλον Ποστόμιον. (5) οἱ καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὴν Ἀσίαν
20 διέλυσαν τὸν πόλεμον κτλ.

4 POLYB. 35, 3, 7 (a. 152/1): ἤδη γὰρ ἔτυχον ὑπατοὶ τότε καθεσταμένοι καὶ τὰς ἀρχὰς παρειληφότες Ἀῦλος Ποστόμιος καὶ Λεύκιος Λικίνιος Λεύκολλος. LIVIUS *Per.*
48 p. 56, 1 Rossb.

5 a) CICERO *Ad Att.* 13, 30, 2: *mi, sicunde potes, erues qui decem legati Mummio*
25 *(a. 146) fuerint. Polybius non nominat. ego memini Albinum consularem et Sp. Mummium e.q.s.* b) — 13, 32, 3: *Postumium autem, cuius statuum in Isthmo meminisse te dicis, nesciebam fuisse. is autem est qui <cos.> cum <L.> Lucullo fuit.* IN-
SCHR. v. OLYMPIA 322; DELPHI SEG I 152 (s. Pomtow *Klio* 17, 1921, p. 162; Münzer *RE* XXII 1, 1953, col. 906).

30 6 Cicero *Brut.* 81: *sed vivo Catone († 149) minores natu multi uno tempore oratores floruerunt. nam et A. Albinus, is qui Graece scripsit historiam, qui consul cum L. Lucullo fuit, et litteratus et disertus fuit.*

7 POLYB. 39, 1 (a. 146/5): ὅτι Ἀῦλος Ποστόμιος ἄξιος γέγονεν ἐπιση-
μασίας ἀπεντεῦθεν. (2) οἰκίας μὲν γὰρ ἦν καὶ γένους πρώτου, κατὰ δὲ τὴν
35 ἰδίαν φύσιν στωμίλος καὶ λάλος καὶ πέρπερος διαφέροντως. (3) ἐπιθυμίας δ' εὐθέως ἐκ παιδῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου πολλὸς μὲν ἦν ἐν τούτοις καὶ καταχορῆς, ὥστε δι' ἐκεῖνον καὶ τὴν αἴρεσιν τὴν Ἑλληνικὴν προσ-

24 *erues* Z^b *eruerere* M *erue* Baiter 27 *nesciebam* Muretus *sciebam* M <cos.> —
<L.> Wesenberg 33-p. 882, 13: Exc. De Virt. II p. 210, 26 ff. (P); 33-p. 802, 8:
Suda s.v. Ἀῦλος Ποστόμιος (verkürzt) 37 αἴρεσιν Sud αἴρεσι P

κόψαι τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀξιολογωτάτοις τῶν Ῥωμαίων (4) τέλος δὲ καὶ ποίημα γράφειν καὶ πραγματικὴν ἱστορίαν ἐνεχείρησεν, ἐν ᾗ διὰ τοῦ προοιμίου (F 1b) παρεκάλει τοὺς ἐντυγχάνοντας συγγνώμην ἔχειν, ἐὰν Ῥωμαῖος ὢν μὴ δύνηται κατακρατεῖν 5 τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῆς κατὰ τὸν χειρισμὸν οἰκονομίας. (5) πρὸς δὲ οἰκειῶς ἀπηντηκεῖν δοκεῖ Μάρκος Πόρκιος Κάτων (10) παραπλησίως δὲ καὶ κατὰ τὸν λοιπὸν βίον ἐζηλώκει τὰ χεῖριστα τῶν Ἑλληνικῶν· καὶ γὰρ φιλήδονος ἦν καὶ φυγόπονος. (11) τοῦτο δ' ἔσται δῆλον ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνεστῶτων· ὃς πρῶτος παρῶν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις, 10 καθ' ὃν καιρὸν συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἐν Φωκίδι μάχην, σκηψάμενος ἀσθένειαν εἰς Θήβας ἀνεχώρησεν χάριν τοῦ μὴ μετασχεῖν τοῦ κινδύνου· συντελεσθεῖσης δὲ τῆς μάχης, πρῶτος ἔγραψε τῇ συγλήτῳ περὶ τοῦ κατορθώματος, προσδιασαφῶν τὰ κατὰ μέρος, ὡς μετεσχηκῶς αὐτὸς τῶν ἀγῶνων.

F

15

(I. ANNALEN)

1 (p. 173; I) a) POLYB. 39, 1, 4 = T 7. b) GELLIUS N.A. II, 8 (MACROB. Sat. praef. 14/5): *iuste venusteque admodum reprehendisse dicitur Aulum Albinum M. Cato.* (2) *Albinus, qui cum L. Lucullo consul fuit, res Romanas oratione Graeca scriptitavit.* (3) *in eius 20 historiae principio scriptum est ad hanc sententiam: «neminem suscensere sibi convenire, si quid in his libris parum compositae aut minus eleganter conscriptum foret; nam sum» inquit «homo Romanus natus in Latio, Graeca oratio a nobis alienissima est», ideoque veniam gratiamque malae existi-* 25 *mationis, si quid esset erratum, postulavit.* (4) *ea cum legisset M. Cato, 'ne tu' inquit 'Aule, nimium nugator es, cum maluisti culpam deprecari quam culpa vacare. nam petere veniam solemus aut cum imprudentes erravimus aut cum compulsi peccavimus. † tibi' inquit 'oro te, quis perpulit, ut id committeres quod priusquam faceres, peteres, ut ignosceretur?'*

2 γράφων Sud 4 ἐὰν Val ἐ ἂν P et Sud δύνηται Sud δύναται P (Sud M)
5 τὸν om. Sud 6 Πόρκιος Κάτων Val πόρκιον (so) P 12-13 προσδιασαφῶν
Naber προδ- P 18 Ποστούμιον Ἀλβίνον Plut 20 *principio* (διὰ τοῦ προοιμίου
T 7): *primo* Macr 21 *his: illis* Macr 22 *conscriptum* Halm *tum* (om. γ
Macr) *scriptum* Gell 23 *romanus roma (roma romanus)* QB²Z *Graeca oratio:*
et eloquium graecum Macr 24 *alienissimum* Macr 25 *ea* Macr *eam* Gell
25-29: ἐπέσχωψεν, εἰπὼν δοτέον εἶναι τὴν συγγνώμην, εἰ τῶν Ἀμφικτυόνων ψηφισα-
μένων ἀναγκασθεὶς ὑπέμεινε τὸ ἔργον Plut; cf. Polyb. 39, 1, 5-9 27 *aut cum*
noxam imperio compellentis admisimus Macr 28 *te, inquit, oro quis* Macr *tu*
tibi, inquit Vogel *dic, inquit?* Hosius

(5) *scriptum hoc est in libro Corneli Nepotis De inlustribus viris XIII* (F 14 Pet = F 27 Halm).^{*} Plutarch. *Cato* 12, 6; *Apophthegm.* p. 199 E.

*2 (1; 3) SERV. DAN. VERGIL. A. 9, 707: *Postumius de adventu Aeneae et Lulatus Communiū historiarum* (F 8 Pet) *Boiam Euximi comitis Aeneae nutricem et ab eius nomine Boias vocatas dicunt, veteres tamen portum Baias dixisse. Varro a Baio Ulixis comite, qui illic sepultus est, Baias dictas tradit.*

3 (p. 174; 2) MACROB. *Sat.* 3, 20, 5: *grossi appellantur fici, quae non maturescunt . . . Postumius Albinus Annali primo de Bruto: 10 <ea causa sese stultum brutumque faciebat, grossulos ex melle edebat>.*

ZWEIFELHAFTES (GEFAELSCHTES)

4 (1; -) ORIGO GENT. ROM. 15: *igitur summam imperii Latinorum adeptus Ascanius cum continuis proeliis Mezentium persequi instituisset, filius eius Lausus 15 collem Laviniae arcis occupavit; cumque id oppidum circumfusis omnibus copiis regis teneretur, Latini legatos ad Mezentium miserunt sciscitatum, qua condicione in deditiōnem eos accipere vellet. (2) cumque ille inter alia onerosa illud quoque adiceret, ut omne vinum agri Latini aliquot annis sibi inferretur, consilio atque auctoritate 20 Ascanii placuit ob libertatem mori potius quam illo modo servitutem subire. (3) itaque vino ex omni vindemia Jovi publice voto consecratoque, Latini urbe eruperunt fusoque praesidio interfectoque Lauso Mezentium fugam facere coegerunt. (4) is postea per legatos amicitiam societatemque Latinorum impetravit, ut docet Lucius Caesar libro primo itemque Aulus Postumius in eo volumine quod de adventu Aeneae conscripsit atque edidit. (5) igitur Latini Ascanium ob insignem virtutem non 25 solum Jove ortum crediderunt, sed etiam per diminutionem declinato paululum nomine primo Jolum, dein postea Julum appellarunt; a quo Julia familia manavit, ut scribitur Caesar libro secundo et Cato in Originibus.*

813. C. ACILIUS

Um 140*?

T

30 1 (III 97; p. 49) a) GELLIUS N.A. 6 (7), 14, 9 (MACROB. *Sat.* 1, 5, 14 ff.): *erant isti philosophi Carneades ex Academia, Diogenes Stoicus, Critolaus Peripateticus. 155* et in senatum quidem introducti interprete usi sunt C. Acilio senatore. b) PLUTARCH. Cato* 22, 5: *ἐπέει δὲ προὔβαιεν ἡ δόξα τῶν φιλοσόφων ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς*

1 *scriptum* - XIII om. Macr viris N²Π libris r 3 *Postumius Masvicius postunius G postuinus F 4 historiarum Dan -iam F Euxini Origo Gent. Rom. 10 (813 F 8) Euxeni Reifferscheid 5 nutricem v -c(a)e FG Boias Commelinus baias F veteres G vetes F 6 portum om. G 16 <obsessum> teneretur Smit miserunt Schott -rint o 18 aliquot annis: quotannis Schroeter 24 edidit Schott dedit o 26 Jolum: Jov(o)lum Jordan appellatus O 32 cacilio P cecilio RV caelio Macr*

πρώτους λόγους αὐτῶν πρὸς τὴν σύγκλητον ἀνὴρ ἐπιφανὴς σπουδάσας αὐτοὺς καὶ δεηθεὶς ἠρμήνευσε Γάιος Ἀκίλιος, ἔγνω (Cato) μετ' εὐπρεπειᾶς ἀποδιαπομπήσασθαι τοὺς φιλοσόφους πάντας ἐκ τῆς πόλεως. 815 F 3.

2 a) CICERO *De off.* 3, 115 (F 4): *C. Acilius autem qui Graece scripsit 5 historiam.* b) LIVIUS *Per.* 53: *C. Acilius senator Graece res Romanas scribit.*

3 LIVIUS 25, 39, 12 (F 5): *Claudius* (scil. Quadrigarius F 57 Pet), *qui Annales Acilianos ex Graeco in Latinum sermonem vertit.* F 6.

F

10

(ANNALEN)

(815 F 16?)

*1 (-; 1) STRABON 5, 3, 3 p. 230 (§ 2 Romulus und Remus gründen Rom) ἄλλη δέ τις (scil. κτίσις) προτέρα καὶ μυθώδης Ἀρκαδικὴν λέγουσα γενέσθαι τὴν ἀποικίαν ὑπ' Εὐάνδρου. τοῦτοι δ' ἐπιξενοθῆναι τὸν Ἡρακλέα 15 ἑλαύνοντα τὰς Γηρυόνοιο βούς· πυθόμενον δὲ τῆς μητρὸς Νικοστράτης τὸν Εὐάνδρον (εἶναι δ' αὐτὴν μαντικῆς ἔμπειρον) ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ πεπρωμένον ἦν τελέσαντι τοὺς ἄθλους θεῶι γενέσθαι, φράσαι τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα ταῦτα καὶ τέμενος ἀναδείξαι καὶ θῦσαι θυσίαν Ἑλληνικὴν, ἣν καὶ νῦν ἔτι φυλάττεσθαι τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ δ γ' Ἀκύλιος(?), ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεύς, 20 τοῦτο τίθεται σημεῖον τοῦ Ἑλληνικὸν εἶναι κτίσμα τὴν Ῥώμην τὸ παρ' αὐτῆι τὴν πάτριον θυσίαν Ἑλληνικὴν εἶναι τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ τὴν μητέρα δὲ τοῦ Εὐάνδρου τιμῶσι Ῥωμαῖοι, μίαν τῶν νυμφῶν νομίσαντες Καρμέντιν μετονομασθεῖσαν.

2 (2; 2) PLUTARCH. *Romul.* 21, 4: τὰ δὲ Λουπερκάλια . . . ἑλληνιστὶ 25 σημαίνει Λύκαια, καὶ δοκεῖ διὰ τοῦτο παμπάλαιος ἀπ' Ἀρκάδων εἶναι τῶν περὶ Εὐάνδρον. (5) ἀλλὰ τοῦτο μὲν κοινόν ἐστι· δύναται γὰρ ἀπὸ τῆς λυκαίνης γεγονέναι τοῦνομα· καὶ γὰρ ἀρχομένους τῆς περιδρομῆς τοὺς Λουπέρκους ὁρῶμεν ἐντεῦθεν ὅπου τὸν Ῥωμόλον ἐκτεθῆναι λέγουσι. (6) τὰ δὲ δρώμενα τὴν αἰτίαν ποιεῖ δυστόπιστον. . . . (8) Βούτας δὲ τις (840 F 29) . . . (9) . . . Γάιος δ' Ἀκίλιος ἱστορεῖ πρὸ τῆς κτίσεως 30 τὰ θρέμματα τῶν περὶ τὸν Ῥωμόλον ἀφανῆ γενέσθαι, τοὺς δὲ τῷ Φαύνῳ προσευξαμένους ἐκδραμεῖν γυμνοὺς ἐπὶ τὴν ζήτησιν, ὅπως ὑπὸ τοῦ ἰδρωτός μὴ ἐνοχλοῖντο, καὶ διὰ τοῦτο γυμνοὺς περιτρέχειν τοὺς Λουπέρκους.

3 (-; 2 A) PARADOXOGR. VATIC. ROHDII 40: Ἀκύλιος δ' Ῥωμαῖος

1 ἀνὴρ εἰς τ. σύγκλ. Y 3 ἅπαντας Y 4 C. Acilius Heine *facilius* BHb
acilius Ac 5 C. Acilius Madvig c. *iulius* o *Acilius* Hertz 6 *scripsit* Norvicensis
 14 ἐπιξενοθῆναι φασὶ π 17 ἦν: εἴη π 19 δ γ' Ἀκύλιος Schwegler δ γε κύλιος
 Cl ὁ κεκύλιος B ὁ Καικύλιος Vossius δ γε Κοίλιος Kramer 22 Καρμέντην Cor
 25 περὶ ν παρ' ο 26 κοινόν: κενόν Rei 30 τοὺς δὲ: scil. οἱ περὶ Ῥωμόλον
 32 ἐνοχλοῖτο U

ιστορικός φησι τὴν Σικελίαν πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ μὴ νῆσον εἶναι ὡς σήμερον, ἀλλ' ἠπειρον γενέσθαι συνημμένην τῇ ὕστερον Ἰταλίᾳ, ἐκ δὲ τῆς ἐπικλύσεως τῶν ρευμάτων τῶν ῥιζῶν ἀποσπασθεῖσαν τοῦ Ἀπεννίνου, κατὰ τὸ Σκύλλαιον βραγέσις τῆς ἠπείρου, νῆσον ἀποκαταστήναι, καὶ διὰ τοῦτο Ῥήγιον κληθῆναι 5 τὸ πλευρὸν τῆς Ἰταλίας ἐκεῖνο.

4 (4; 3) CICERO *De off.* 3, 113: *sed ut laudandus Regulus in conservando 216^a iure iurando, sic decem illi, quos post Cannensem pugnam iuratos ad senatum misit Hannibal se in castra redituros ea, quorum erant politici Poeni, nisi de redimerendis captivis impetravissent, si non redierunt, vituperandi. de quibus non omnes uno modo; 10 nam Polybius (6, 58), bonus auctor in primis, ex decem nobilissimis, qui tum erant missi, novem revertisse dicit re a senatu non impetrata, unum ex decem, qui paulo post quam erat egressus e castris redisset, quasi aliquid esset oblitus, Romae remansisse; reditu enim in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur . . . itaque decrevit senatus, ut ille . . . vinculus ad Hannibalem duceretur . . . (115) C. Acilius 15 autem, qui Graece scripsit historiam, plures ait fuisse, qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur, eosque a censoribus omnibus ignominiosis notatos.*

5 (5; 4) LIVIUS 25, 39, 11: *ita (nach dem tode der beiden Scipionen 212^a in Spanien) nocte ac die bina castra (Magos und Hasdrubals) hostium 20 expugnata ductu L. Marcii. (12) ad triginta septem millia hostium caesa auctor est Claudius (F 57A Pet), qui Annales Acilianos ex Graeco in Latinum sermonem vertit, (13) captos ad mille octingentos triginta, praedam ingentem partam; in ea fuisse clipeum argenteum pondo centum triginta septem cum imagine Barcini Hasdrubalis. (14) Valerius Antias (F 23 25 Pet) una castra Magonis capta tradit, septem millia caesa hostium; altero proelio eruptione pugnatum cum Hasdrubale, decem millia occisa, quattuor millia trecentos triginta captos. (15) Piso (F 32 Pet) quinque millia hominum, cum Mago cedentes nostros effuse sequeretur, caesa ex insidiis scribit. (16) apud omnes magnum nomen Marcii ducis est, et verae gloriae eius etiam miracula addunt: flammam ei contionanti 30 fusam e capite sine ipsius sensu cum magno pavore circumstantium militum, (17) monumentumque victoriae eius de Poenis usque ad incensum Capitolium fuisse in templo clipeum, Marcium appellatum cum imagine Hasdrubalis.*

(18) quietae deinde aliquamdiu in Hispania res fuere, utrisque post tantas in vicem acceptas illatasque clades cunctantibus periculum summae rerum facere.

35 6 (6; 5) LIVIUS 35, 14: *Sulpicius aeger Pergami substitit, Villius cum 193^a Pisidiae bello occupatum esse regem (scil. Antiochos) audisset, (2) Ephesum profectus, dum paucos ibi moratur dies, dedit operam, ut cum Hannibale, qui tum ibi forte*

3 ἀποσπασθεῖσαν Rohde -σα V 4 κληθῆναι Rohde ἀποκαταστήναι V 5 ἐκεῖνο Rohde ἐκεῖνου V 11-12 novem - erat c om. r (Polyb. § 4) missi, unum, qui egressus e castris Unger; cf. *De off.* 1, 40; Livius 22, 61, 4 14 C. Acilius Heine *facilius* BHb *acilius* Ac 23 *partam* v *paratam* o 25 *tradit* v *tradidit* o 27 *magos* P *magone* r *magos* *recedentes* A³ 33 *aliquandi* P

erat, saepe congrederetur, (3) ut animum eius temptaret et, si qua posset, metum demeret periculi quicquam ei ab Romanis esse. (4) iis colloquiis aliud quidem actum nihil est; secutum tamen sua sponte est, velut consilio petitum esset, ut vilior ob ea regi Hannibal <et> suspectior ad omnia fieret.

- 5 (5) *Claudius (F 64 A Pet) secutus Graecos Acilianos libros P. Africanum in ea fuisse legatione tradit eumque Ephesi collocutum cum Hannibale, et sermonem unum etiam refert: (6) quaerenti Africano quem fuisse maximum imperatorem Hannibal crederet, (7) respondisse Alexandrum Macedonum regem, quod parva manu innumerabiles exercitus fudisset, quod<que> ultimas oras, quas visere supra spem humanam esset, peragrasset.*
 10 (8) *quaerenti deinde quem secundum poneret, Pyrrhum dixisse: (9) castra metari primum docuisse; ad hoc neminem elegantius loca cepisse, praesidia disposuisse; artem etiam conciliandi sibi homines eam habuisse, ut Italicæ gentes regis externi quam populi Romani tam diu principis in ea terra*
 15 *imperium esse mallerent. (10) exsequenti quem tertium duceret, haud dubie semet ipsum dixisse. (11) tum risum obortum Scipioni, et subiecisse 'quidnam tu diceres?' 'tum vero me' inquit 'et ante Alexandrum et ante Pyrrhum et ante alios omnes imperatores esse'. (12) et perplexum Punico astu responsum et improvisum assentationis genus Scipionem*
 20 *movisse, quod e grege se imperatorum velut inestimabilem secrevisset.*

- 7 (3; 6) *DION. HAL. 3, 67, 5: ἤρξατο (Tarquinius Priscus) δὲ καὶ τὰς (184*) ὑπονόμους ὀρύττειν τάφρους, δι' ὧν ἐπὶ τὸν Τέβεριον ὀχετεύεται πᾶν τὸ συρρέον ἐκ τῶν στενωπῶν ὕδωρ . . . ἔγωγ' οὖν ἐν τρισὶ τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις κατασκευάσμασι τῆς 'Ρώμης . . . τὰς τε τῶν ὁδῶν ἀγωγὰς τίθεμαι καὶ τὰς τῶν ὁδῶν στρώσεις καὶ τὰς τῶν ὑπονόμων ἐργασίας οὐ μόνον εἰς τὸ χρήσιμον τῆς κατασκευῆς . . . ὑπὲρ οὐ κατὰ τὸν οἰκείον καιρὸν ἐρῶ, ἀλλὰ καὶ εἰς εἰς τὴν τῶν ἀναλωμάτων πολυτέλειαν, ἣν ἐξ ἐνὸς ἔργου τεκμήρῃται' ἂν τις, Γάϊον Ἀχιλλίον ποιησάμενος τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι βεβαιωτήν, ὃς φησιν ἀμεληθεῖσῶν ποτε τῶν τάφρων καὶ μηκέτι διαρροομένων τοὺς τιμητὰς τὴν ἀνακαθάρσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπισκευὴν χιλίων μισθῶσαι*
 30 *ταλάντων.*

ZWEIFELHAFTES (GEFAELSCHTES)

- 8 (1; -) *ORIGO GENT. ROM. 10: addunt praeterea quidam Aeneam in eo litore † Euxini cuiusdam comitis matrem ultimo aetatis affectam circa stagnum, quod est inter Misenon Avernumque, extulisse atque inde loco nomen inditum, qui etiam*
 35 *nunc † Euxinius sinus dicitur; cumque comperisset ibidem Sibyllam mortalibus futura praecinere in oppido, quod vocatur † Cimbarionis, venisse eo sciscitatum de*

I ut <et> animum eius tentaret Vossius 2 ei: et B aliud quidem (quid ζ) actum v alii ut qui tactum B 4 <et> Bas³. (aus Mog?) suspectiorque ζ 10 quodque v quod o ultimas om. Mog quas visere u. esset om. B 16 et om. B 24 τοὺς - ἀγωγούς Steph 33 Euxeni Reifferscheid; cf. 812 F 2 34-35 [qui - dicitur] Sepp 36 Cimbarionis o Κιμμέριον Sepp

statu fortunarum suarum, aditisque falis velitum, ne is cognatam in Italia sepeliret Prochylam, cognatione sibi coniunctam, quam incolumem reliquerat. (2) et postquam ad classem rediit, repperitque mortuam, in insula proxima sepelisse, quae nunc quoque eodem est nomine, ut scribunt Vulcatius et Acilius Piso.

5

814. CN. AUFIDIUS

c. 100/90*

T

1 (III 199; p. CCXL) a) CICERO *Tusc.* 5, 112: *pueris nobis Cn. Aufidius praetorius et in senatu sententiam dicebat nec amicis deliberantibus deerat; et Graecam scribebat historiam et videbat in litteris.* b) — *De fin.* 5, 54: 10 *equidem e Cn. Aufidio praetorio, erudito homine, oculis capto, saepe audiebam, cum se lucis magis quam utilitatis desiderio moveri diceret.*

F

ZWEIFELHAFTES (GEFAELSCHTES)

1 (1; —) ORIGO GENT. ROM. 18, 2: *post eum regnavit Aremulus Silvius, qui 15 laetae superbiae non adversum homines modo, sed etiam deos fuisse traditur, ut praedicaret superiorem se esse ipso Jove ac tonante caelo militibus imperaret, ut telis clipeos qualerent, dictitaretque clariorem sonum se facere. (3) qui tamen praesenti affectus est poena; nam fulmine ictus raptusque turbine in Albanum lacum praecipitatus est, ut scriptum est Annalium libro quarto et Epitomarum Pisonis secundo. (4) Aufidius 20 sane in Epitomis et Domitius libro primo non fulmine ictum, sed terrae motu prolapsam simul cum eo regiam in Albanum lacum tradunt.*

815. P. RUTILIUS RUFUS

c. 155-75*

T

(F 4)

25 1 (III 199; p. 187) a) APPIAN. *Iber.* 382 (SUDA s.v. 'Ρουτίλιος 'Ρουφος): ὁ δὲ (Scipio Aemilianus in Spanien a. 134/3) 'Ρουτίλιον 'Ρουφον, συγγραφέα τῶνδε τῶν ἔργων, τότε χιλιαρχοῦντα ἐκέλευσε κτλ. b) CICERO *De rep.* 1, 17: *haec Scipio cum dixisset, L. Furium repente venientem aspexit, eumque ut salutavit amicissime adprehendit et in lecto suo conlocavit, et cum simul P. Rutilius venisset, 30 qui est nobis huius sermonis auctor, eum quoque ut salutavit, propter Tuberonem iussit adsidere. . . Rutilius quidem noster etiam sub ipsis Numantiae moenibus solebat mecum interdum eius modi aliquid conquirere e.q.s.*

2 SALLUST. *Bell. Jug.* 50, 1: (Q. Caecilius Metellus Numidicus a. 109/7) *Rutilium legatum cum expeditis cohortibus et parte equitum praemisit e.q.s.* *IBD.* 35 52, 5-6; 86, 5; PLUTARCH. *Marius* 10, 1; F 4.

1 cognatam O cognitam P 1-2 sepeliret. et — mortuam. Prochylam — reliquerat, in insula e.q.s. Smit 2 [cogn. s. coni.] Sepp 4 Vullacilius et Piso Roth Lulatus et Acilius et Piso Mommsen 8 praetorius: s. IG XII 5 no. 722, 6 20 prolapsum Schott 33-34 p. rutilium z

- 3 GRAN. LICIN. p. 14, 1 Fl: (nach der niederlage bei Arausio a. 105) *Rutilius consul collega Ma(II)ii solus super(erat) reipublicae. itaque cum metus adventa(n)tium Cimbrorum totam quateret civitatem, ius iurandum a iunioribus exegit, ne quis extra Italiam quoquam proficisceretur, missisque per omnes oras Italiae atque portus, qui 5 praedicerent, ne ulli minorem XXXV annorum in navem reciperent e.q.s.* VAL. MAX. 2, 3, 2; JUL. OBSEQ. 42; al.
-: s. F I; 4.
- 4 a) LIVIUS Per. 70: *P. Rutilius, vir summae innocentiae, quoniam legatus Q. Muci pro cos. a publicanorum iniuriis Asiam defenderat (a. 94), invisus equestri 10 ordini, penes quem iudicia erant, repetundarum damnatus in exilium missus est.* b) ATHEN. 4, 66 p. 168 DE: *παρά δὲ Ῥωμαίοις μνημονεύεται, ὡς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (87 F 27), Ἀπίκιόν τινα ἐπὶ ἀσωτία πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικίναι. οὗτος δ' ἐστὶν Ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς φυγῆς αἴτιος γενόμενος Ῥουτιλίῳ τῷ τῆν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῆι Ἑλ- F 5*
15 λήνων φωνῇ. c) CICERO *De or. 1, 229: nam cum esset ille vir exemplum, ut scitis, innocentiae, cumque illo nemo neque integrior esset in civitate neque sanctior, non modo supplex iudicibus esse noluit, sed ne ornatius quidem aut liberius causam dici suam quam simplex ratio veritatis ferebat.* DIODOR. 37, 5; CICERO *Brut. 115; [ASCON.] p. 202, 21 St; QUINTILIAN. Inst. 5, 2, 4; al.*
- 20 5 a) OROSIUS 5, 17, 12: *Rutilius quoque vir integerrimus . . . (13) . . . peiurio iudicum condemnatus est. qui Zmyrnam con migrans litterarum studiis intentus consenuit.* b) SUTTON. *De gramm. 6: Aurelius Opilius, Epicurei cuiusdam libertus, . . . dimissa . . . schola Rutilium Rufum damnatum in Asiam secutus ibidem Smyrnae simul consenuit.* c) VALER. MAX. 2, 10, 5: *P. Rutilio conspiratione publicanorum 25 percusso . . . Asiam petenti omnes provinciae illius civitates legatos secessum eius opperientes obviam miserunt.* d) CICERO *Brut. 85 (F 18): memoria teneo Smyrnae me ex P. Rutilio Rufo audivisse (a. 78).* e) *De nat. deor. 3, 80 (a. 75): cur avunculus meus vir innocentissimus idemque doctissimus P. Rutilius in exilio est? (F 1); CICERO Pro Balbo 28; Pro Rab. Post. 27; TACIT. A. 4, 43; al.*
- 30 6 a) OVID. *Ex Pont. 1, 3, 63: et grave magnanimi robur mirare Rutili / non usi reditus condicione dati.* b) VALER. MAX. 6, 4, 4: *. . . atque etiam cum ei reditum in patriam Sullana victoria praestaret (a. 85), in exilio, in quid adversus leges faceret, remansit.* SENECA *De Prov. 1, 3, 7; Epp. 24, 3; QUINTIL. Inst. 11, 1, 12; al.*
- 7 a) ATHEN. 4, 66 p. 168 E(T 4b): *Ῥουτιλίῳ τῷ τῆν Ῥωμαϊκὴν 35 ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῆι Ἑλλήνων φωνῇ.* b) -6, 108 p. 274 C (= POSEIDON. 87 F 59): *Ῥουτιλίος Ῥοῦφος ὁ τῆν πάτριον ἱστορίαν γεγραφώς.* T I; F 4.
- 8 TACIT. *Agric. 1, 3: ac plerique suam ipsi vitam narrare fiduciam potius morum quam adrogantiam arbitrati sunt, nec id Rutilio et Scauro 40 (p. 185 Pet) citra fidem aut obtrectationi fuit.*
- 9 VELL. PATERC. 2, 9, 5: *historiarum auctor iam tum (zur zeit des Numantinischen krieges?) Sisenna (p. 276 Pet) erat iuvenis, sed opus*

belli civilis Sullanique post aliquot annos ab eo seniore editum est. (6) ventustior Sisenna fuit Caelius (p. 158 Pet), aequalis Sisennae Rutilius Claudiusque Quadrigarius (p. 205 Pet) et Valerius Antias (p. 238 Pet).

10 CICERO Brut. 110: *de Scauro et Rutilio breviter licet dicere, quorum neuter*
 5 *summi oratoris habuit laudem, et <est> uterque in multis causis versatus (113) . . .*
Rutilius autem in quodam tristi et severo genere dicendi versatus est. erat uterque
natura vehemens et acer . . . multaque opera multaque industria Rutilius fuit, quae
erat propterea gravior, quod idem magnum munus de iure respondendi sustinebat.
 10 *(114) sunt eius orationes ieiunae; multa praeclara de iure; doctus vir et Graecis*
litteris eruditus, Panaetii auditor, prope perfectus in Stoicis, quorum peracutum et
artis plenum orationis genus scis tamen esse exile nec satis populari adsessioni ac-
commodatum (116) habemus igitur in Stoicis oratoribus Rutilium, Scaurum
in antiquis; utrumque tamen laudemus, quoniam per illos ne haec quidem in civitate
 15 *genera hac oratoria laude caruerunt. volo enim ut in scaena sic etiam in foro non eos*
modo laudari, qui celeri motu et difficili utantur, sed eos etiam quos statarios ap-
pellant, quorum sit illa simplex in agendo veritas, non molesta.

11 SÜETON. August. 89: *etiam libros totos et senatui recitavit et populo notos per*
edictum saepe fecit, ut orationes Q. Metelli De prole augenda et Rutili De modo aedi-
ficiarum.

20

F

I. ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

(T 7; F 16-17?)

1 (5; 5) PLUTARCH. *Pomp.* 37, 4: Θεοφάνης (188 F 1) δὲ καὶ 'Ρουτίλιον
 λόγον εὐρεθῆναι φησι (in Mithridates' archiv im Kainön φρούριον) παρο-
 25 ζυντικὸν ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Ἀσίαι 'Ρωμαίων, ὃ καλῶς εἰκάζουσιν οἱ
 πλείστοι κακοῦθευμα τοῦ Θεοφάνους εἶναι, τάχα μὲν οὐδὲν αὐτῷ τὸν 'Ρουτίλιον
 εἰκότα μισοῦντος, εἰκὸς δὲ καὶ διὰ Πομπήιον, οὗ τὸν πατέρα παμπόνη-
 ρον ἀπέδειξεν ὁ 'Ρουτίλιος ἐν ταῖς Ἱστορίαις.

F 7?

2 (3; 2) LIVIUS 39, 52, 1: *Scipionem et Polybius (23, 12 ff.) et* 183*
 30 *Rutilius hoc anno mortuum scribunt. ego neque his neque Valerio*
(F 49 Pet) assentior; his quod censoribus M. Porcio L. Valerio <L. Valerium>
principem senatus ipsum censorem lectum invenio, cum superioribus duobus lustris
Africanus fuisse, (2) quo vivo, nisi ut ille senatu moveretur (quam notam nemo

5 <est> Stangl at uterque est Martha etiamsi - est versatus? 6 erat Jahn et o
 9 de iure: cf. Cicero De off. 2, 47; Digest. 1, 2, 2, 40 10 eruditus v -ti o
 Panaetii auditor: (Poseidon.) Cic. De off. 3, 10 12 habeamus Madvig 14
 etiam om. BHM 27 μισοῦντες NZ 29-30: cf. Livius 39, 50, 10 ab scriptoribus
 rerum Graecis Latinisque tantum huic viro (Philopoimen) tribuitur, ut a quibusdam
 eorum velut ad insignem notam huius anni memoriae mandatum sit, tres claros impe-
 ratores eo anno decessisse - Philopoemenem, Hannibalem, P. Scipionem 32 duobus:
 'Livius tribus scribere debuit' Madvig

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

57

memoriae prodidit), alius princeps in locum eius lectus non esset. (3) Antiatem auctorem refellit tribunus plebis M. Naevius e.q.s.

3 (2; 3) GELLIUS N.A. 6 (7), 14, 8 (MACROB. Sat. I, 5, 14 ff.): 155^a
animadversa eadem tripartita varietas est in tribus philosophis, quos Athenienses Romam ad senatum [populi] legaverant inpetratum, uti multam remitteret, quam fecerat is propter Oropi vastationem: ea multa fuerat talentum fere quingentum. (9) erant isti philosophi Carneades ex Academia, Diogenes Stoicus, Critolaus Peripateticus. et in senatum quidem introducti interprete usi sunt C. Acilio senatore (813 T I), sed ante ipsi seorsum
10 quisque ostentandi gratia magno conventu hominum dissertaverunt. (10) tum admirationi fuisse aiunt Rutilius et Polybius (33, 2 B-W) philosophorum trium sui cuiusque generis facundiam: 'violenta' inquit 'et rapida Carneades dicebat, scita et teretia Critolaus, modesta Diogenes et sobria'.

15 4 (4; 4) PLUTARCH. Marius 28, 8: ὡς δὲ 'Ρουτίλιος ἱστορεῖ, τὰ μὲν 101^a
ἄλλα φιλαλήθης ἀνὴρ καὶ χρηστός, ἰδία δὲ τῷ Μαρτίῳ προσκεχρουκῶς, [φησὶν ὡς] καὶ τῆς ἕκτης ἔτυχεν (Marius) ὑπατείας (a. 100) ἀργύριον εἰς τὰς φυλάς καταβαλὼν πολὺ καὶ πριάμενος τὸ Μέτελλον ἐκκρούσαι τῆς ἀρχῆς. Οὐαλλέριον δὲ Φλάκκον ὑπηρέτην μᾶλλον ἢ συνάρχοντα τῆς ὑπατείας λαβεῖν.

20 5 (6; 6) ATHEN. 12, 61 p. 543 A: διαβόητος δ' ἦν παρὰ 'Ρωμαίους καὶ 91/88^a
Σίττιος ἐπὶ τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ, ὡς φησι 'Ρουτίλιος. περὶ γὰρ 'Απικίου προειρη-
καμεν (cf. T 4b).

6 (1; 1) MACROB. Sat. I, 16, 34: Rutilius scribit Romanos instituisse
nundinas, ut octo quidem diebus in agris rustici opus facerent, nono autem
25 die intermisso rure ad mercatum legesque accipiendas Romam venirent,
et ut scita atque consulta frequentiore populo referrentur, quae trinundino
die proposita a singulis atque universis facile noscebantur.

(F 18?)

2. DE VITA SUA

30 7 (7; 7) CHARISIUS Ars (Gr. Lat. I) 2 p. 195 K: P. Rutilius Rufus De vita sua
libro I «Pompeius elaboravit, uti populum Romanum nosset eumque F 1?
artificiose salutare!».

8 (7; 8) CHARIS. Ars I p. 125 K: P. Rutilius De vita sua II «animō» inquit
«constantē».

35 9 (7; 9) CHARIS. Ars I p. 130 K: P. Rutilius De vita sua libro III «pro Lucio
familiarē veniebam».

5 [populi] (om. Macr) Gronov legaverunt imperatum R 6 remitterent RV
feceratis P fecerant RV civitati eorum fecerat (om. is) Macr 9 cecilio P cecilio
RV caelio Macr 17 [φησὶν ὡς] Rei 18 φυλακὰς KL¹ 20 G¹ τὸν Γ 24
in agris om. P¹ 35 Lucilio Cichorius

10 (7; 10) CHARIS. *Ars* I p. 146 K: <vectigalium> Messala *De vectigalium Asiae constitutione* (F 9 Pet); P. quoque Rutilius *De vita sua libro IV** *; Scaurus *libro III* (F 2 Pet) <vectigalium se minus fructos>.

11 (7; 11) CHARIS. *Ars* I p. 139 K: sed et Pupilius Rutilium *De vita sua V* <ex orbi terrarum>.

12 (7; 12) CHARIS. *Ars* I p. 120 K: aedile, ab hoc aedile, non aedili, P. Rutilius *De vita sua V** * et Varro *De originibus scaenicis II* (F 73 Fun) <a Claudio Pulchro aedile>.

13 (7; 14) DIOMED. *Ars* (Gr. Lat. I) I p. 374 K: Publius Rutilius *De vita sua* 10 <quod si me invitum abire sivissent>.

14 (7; 15) DIOMED. *Ars* I p. 376 K: ostendor ostentus, quoniam sit tendor tentus; nam ostentatus est frequens: P. Rutilius *De vita sua* <uni una ostentata est>. idem pro L. Cesutio ad populum ex hoc derivavit participium <quod ego me spero ostenturum>.

15 *15 (7; 13) ISIDOR. *Orig.* 20, 11, 4: lecticae sive plutei lecti, de quo Rutilius Rufus *De vita sua* <primum> inquit <contra consuetudinem imperatorum ipse pro lectis lecticis utebatur>.

3. UNSICHERES

16 (-; -) GRAN. LICIN. p. 1, 1 Fl: R(u)tiliu(s) me(m)o(r)at (con)sules atque 20 (duces qui // ... a)nimis hostem in (pug)na acerrima (f)re(ge)rant, semet etiam (dev)ov(e)rant, ut in (medios hostes se im)mitterent) ac vi(t)am (pro)fundere(n)t pro (patria).

17 (-; -) GRAN. LICIN. p. 12, 10 Fl: (commissa est pugna) pridie Nonas Octo- 105^a bres. militum (calo)numque non minus (...) m(ili)a periisse existim(a)t R(ut)ilius 25 R(u)l(i)us (... /) consules et equites Romani (... /)

18 (-; -) CICERO *Brut.* 85: memoria teneo Smyrnae (T 5) me ex P. Rutilio Rufo 138^a audivisse, cum diceret adulescentulo se accidisse, ut ex senatus consulto P. Scipio et D. Brutus, ut opinor, consules, de re atroci magnaue quaererent. nam cum in silva Sila facta caedes esset notique homines interfecti insimulareturque familia, partim 30 etiam liberi societatis eius, quae picarias de P. Cornelio L. Mummiio censoribus re-demisset, decrevisse senatum, ut de ea re cognoscerent et stauerent consules. (86) causam pro publicanis accurate, ut semper solitus esset, eleganterque dixisse Laelium. cum consules re audita 'amplius' de consili sententia pronuntiavisent, paucis inter-

2 * * Peter 7 * * Keil 10 siuissent B seuisent A siuisset cod. Scioppiii
12 p * * * rutilius B^c praerutilius A 12-13 ostentata est AB²(?) Mon ostentat * * est
B^c(?) ostenta est Vossius 13 idem: vielmehr Cato (Priscian. *Ars* 10 p. 520 H)
Jordan 15 de quibus B Rutilius: satilius BCUV satirius KNP sallustius T
16 primum BC primo TUV Mon prima(m) KP(N) consuetudine KP 17
utebantur T 19 RTILIU R (cod. resc. Mus. Brit. 17212) Rutilius Camozzi,
Flemisch Gaium Atilium Pertz 23-24 Nonas Octobres Hirschfeld .. / RINONS
... OB. R 24 calonumque Bonnenses UIECIUMQ R milia Camozzi SEMEL
R simul Pertz 24-25 existimat Rutilius Rufus Flemisch EXISTIM |.. TR ...
HISPHULUS R 28-29 in silva Sila Turnebus in suas ita F istiuas ita BHMG
stiuas ita O 30 liberi: liberti Corradus

positis diebus iterum Laelium multo diligentius meliusque dixisse iterumque eodem modo a consulibus rem esse prolatam. tum Laelium, cum eum socii domum reduxissent egissentque gratias et ne defatigaretur oravissent, locutum esse ita: se quae fecisset honoris eorum causa studiose accurateque fecisse, sed se arbitrari causam illam a Ser. Galba, quod is in dicendo † adhortor acriorque esset, gravius et vehementius posse defendi. (87) itaque auctoritate C. Laelii publicanos causam detulisse ad Galbam, illum autem, quod ei viro succedendum esset, verecunde et dubitanter recepisse. unum quasi comperendinatus medium diem fuisse, quem totum Galbam in consideranda causa componendaque posuisse; et cum cognitionis dies esset et ipse Rutilius rogatu sociorum domum ad Galbam mane venisset, ut eum admoneret et ad dicendi tempus adduceret, usque illum, quoad ei nuntiatum esset consules descendisse, omnibus exclusis commentatum in quadam testudine cum servis litteratis fuisse, quorum <alii> aliud dicere eodem tempore solitus esset. interim cum esset ei nuntiatum tempus esse, exisse in aedis eo colore et eis oculis, ut egisse causam, non commentatum putares. (88) addebat etiam idque ad rem pertinere putabat, scriptores illos male mulcatos exisse cum Galba, ex quo significabat illum non in agendo solum, sed etiam in meditando vehementem atque incensum fuisse. quid multa? magna expectatione, plurimis audientibus, coram ipso Laelio sic illam causam tanta vi tantaque gravitate dixisse Galbam, ut nulla fere pars orationis silentio praeteriretur. itaque multis querelis multaque miseratione adhibita socios omnibus approbantibus illa die quaestione liberatos esse. (89) ex hac Rutiliana narratione suspicari licet...

— C. SULPICIUS GALBA

No. 92.

s. I 2^a

— (C.) ASINIUS QUADRATUS

25

ΧΙΛΙΕΘΡΗΣ (ΡΩΜΑΙΚΗ ΧΙΛΙΑΣ)

222/35²

No. 97.

b) GRIECHISCHE SCHRIFTSTELLER UEBER ROM UND ITALIEN
(Cf. 96; 98; 174 ff.; 560 F 2? 840 F I; 6 ff.).

816. ANTIGONOS

30

T

s. III²?

1 (IV 305) DION. HAL. A.R. I, 6, 1: ἅμα δὲ τούτοις (Hieronymos; Timaios) Ἀντιγόνου τε καὶ Πολυβίου καὶ Σιληνοῦ (175) καὶ μυρίων ἄλλων τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν (der archaologie Roms) οὐχ ὁμοίως ἐπιβαλόντων, ὧν ἕκαστος ὀλίγα καὶ οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτῶι διεσπουδασμένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀκουσμάτων συνθεῖς ἀνέγραψεν. S. 840 F 1a.

5 atrocior Friller asperior Martha ardentior Corradus 12 <alii> Manutius 15 idque: id quod Lambinus 21 Rutiliana v rutilia o Rutili Friedrich 34 ὀλίγα — διεσπουδασμένα Hudson, Mei ὀλ. καὶ οὐδὲ ἀκρ. αὐτῶ διεσπουδασμένως B ὀλ. καὶ οὐδὲ αὐτὰ διεσπουδασμένως οὐδὲ ἀκριβῶς A ὀλ. καὶ οὐδὲ ταῦτα διεσπουδασμένως Grasberger

2 DION. HAL. *De comp. verb.* 4 p. 20, 16 U-R: χρόνῳ δ' ὕστερον παντά-
 πασιν ἡμελήθη (scil. τὸ συντιθέναι δεξιῶς τὰ ὀνόματα) καὶ οὐδεὶς ὠieto δεῖν
 ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι οὐδὲ συμβάλλεσθαι τι τῷ κάλλει τῶν λόγων· τοιγάρτοι
 5 τοιαύτας συντάξεις κατέλιπον οἷας οὐδεὶς ὑπομένει μέχρι κορωνίδος διελεθῆν,
 5 Φύλαρχον λέγω (81) καὶ Δοῦριν (76) καὶ Πολύβιον καὶ Ψάωνα (78) καὶ τὸν
 Καλλατιανὸν Δημήτριον (85) Ἰερώνυμόν τε (154) καὶ Ἀντίγονον καὶ Ἡρα-
 κλείδην (IV) καὶ Ἡγησιάνακτα (45) καὶ ἄλλους μυρίους.

F

1 (1) FESTUS p. 266/9 M (p. 328, 2 Li): (Alkimos 560 F 4). *Antigonius,*
 10 *Italicæ historiae scribtor, ait Rhomum quendam nomine, Iove conceptum,*
urbem condidisse in Palatio, Romaeque ei dedisse nomen. (Hyperochos
 576 F 3).

2 (2) PLUTARCH. *Romul.* 17, 5: (Juba 275 F 24). τῶν δ' ἄλλα περὶ
 Ταρπηίας λεγόντων ἀπίθανοι μὲν εἰσιν οἱ Τατίου θυγατέρα τοῦ ἡγεμόνος τῶν
 15 Σαβίνων οὖσαν αὐτήν, Ῥωμύλῳ δὲ βίαι συνοικοῦσαν, ἱστοροῦντες ταῦτα
 ποιῆσαι καὶ παθεῖν ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὧν καὶ Ἀντίγονός ἐστιν. (Simylos
 840 F 28).

UNSIČHĚRES

3 (-) SCHOL. NIKAND. *Ther.* 215: Ῥόπαιον δὲ Ἀντίγονος μὲν τῆς Ἀχαΐδος φησὶν
 20 εἶναι, ἐπεὶ καὶ Ῥοπαῖοι οἱ Ἀχαιοὶ ὀνομάσθησαν. ἐστὶ δὲ τῆς Αἰτωλίας, ὡς Νικάνδρος
 (271/2 F 39) . . .

— ZENON

(260/30*?)

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙΣ

No. 158.

25

817. PROMATHION

(s. III*?)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΙΤΑΛΙΚΗ

1 (III 202) PLUTARCH. *Romul.* 2, 3: (840 F 40e). οἱ δὲ μυθώδη
 παντάπασι περὶ τῆς γενέσεως (der gründer Roms) διεξίασι. (4) Ταρχετίω
 γὰρ Ἀλβανῶν βασιλεῖ παρανοματώταται καὶ ὠμοπάτῳ φάσμα δαιμόνιον οἴκοι
 30 γενέσθαι· φαλλὸν γὰρ ἐκ τῆς ἐστίας ἀνασχεῖν καὶ διαμένειν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.
 εἶναι δὲ Τηθύος ἐν Τυρρηναίᾳ χρηστήριον, ἀφ' οὗ κομισθῆναι τῷ Ταρχετίω
 χρησμὸν, ὥστε συμμεῖξαι τῷ φάσματι παρθένον· ἐσεσθαι γὰρ ἐξ αὐτῆς παῖδα

5 φύταρχον PM Ψάωνα Val στάωνα F σάωνα PMV 6 κλα(ν)τιανόν PMV
 καλανδιανόν F ἀντίγονον F ἀντίλογον PMV Ἀντίλοχον Vossius, Rei Ἀντίοχον alii
 7 ἡγησι(ἀ)νακτα PF ἡγησιάνακτα M ἡγησιαν μάγνητα V II *Romaeque ei Lindskog*
romae eique F 16 ὑπὸ UA ὑπὲρ M

κλεινότετον, ἀρετῆι καὶ τύχηι καὶ ῥώμῃ διαφέροντα. (5) φράσαντος οὖν τὸ μάντευμα τοῦ Ταρχετίου μιᾷ τῶν θυγατέρων καὶ συγγενέσθαι τῷ φαλλῶι προστάξαντος, αὐτὴν μὲν ἀπαξιῶσαι, θεράπειαν δ' εἰσπέμψαι· τὸν δὲ Ταρχέτιον, ὡς ἔγω, χαλεπῶς φέροντα συλλαβεῖν μὲν ἀμφοτέρας ἐπὶ θανάτῳ, τὴν 5 δ' Ἔστιαν ἰδόντα κατὰ τοὺς ὕπνους ἀπαγορεύουσαν αὐτῷ τὸν φόνον, ἰστόν τινα παρεγγυῆσαι ταῖς κόραις ὑφαίνειν δεδεμέναις, ὡς ὅταν ἐξυφῆγῳσι τότε δοθησομένης πρὸς γάμον. (6) ἐκείνας μὲν οὖν δι' ἡμέρας ὑφαίνειν, ἑτέρας δὲ 10 νύκτωρ τοῦ Ταρχετίου κελεύοντος ἀναλύειν τὸν ἰστόν. ἐκ δὲ τοῦ φαλλοῦ τῆς θεραπευίδος τεκούσης δίδυμα, δοῦναι τιμὴν Τερατίῳ τὸν Ταρχέτιον ἀνελεῖν 15 κελεύσαντα. (7) τὸν δὲ θεῖναι φέροντα τοῦ ποταμοῦ πλησίον, εἶτα λύκαιναν μὲν ἐπιφοιτᾶν μαστόν ἐνδιδούσαν, ὄρνιθας δὲ παντοδαπούς ψωμίσματα κομίζοντας ἐντιθέναι τοῖς βρέφεσιν, ἄχρι οὗ βουκόλον ἰδόντα καὶ θαυμάσαντα 20 τολμῆσαι προσελθεῖν καὶ ἀνελέσθαι τὰ παιδία. (8) τοιαύτης δὲ τῆς σωτηρίας αὐτοῖς γενομένης, ἐκτραφέντας ἐπιθέσθαι τῷ Ταρχετίῳ καὶ κρατῆσαι. ταῦτα 15 μὲν οὖν Προμαθίων τις ἱστορίαν Ἰταλικὴν συντεταγμένος εἴρηκε.

818. GALITAS(?)

(s. III²)

1 (IV 366) FESTUS p. 269 M (p. 329, 15 Li): *Galitas scribit, cum post obitum Aeneae imperium Italiae pervenisset ad Latinum, Telemachi Circaeque filium, isque ex Rhome suscepisset filios Rhomum Romulumque, 20 urbi conditae in Palatio causam fuisse appellandae potissimum Rhom^{en}* . . .

819. KLEINIAS

(III²?)

1 (IV 366) SERV. DAN. VERGIL. A. I, 273: *sed de origine et conditore urbis diversa a diversis traduntur. Clinias refert Telemachi filiam Romem nomine Aeneae nuptam fuisse, ex cuius vocabulo 25 Romam appellatam. * * dicit Latinum ex Ulixē et Circe editum de nomine sororis suae mortuae Romem civitatem appellasse.* (Es folgt 840 F 40d).

820. DIOKLES VON PEPARETHOS

s. III²

T

1 (III 74) ATHEN. 2, 22 p. 44 E: Διοκλῆ τε τὸν Πεπαρήθιον φησι 30 Δημήτριος ὁ Σκήψιος (V) μέχρι τέλους ψυχρὸν ὕδωρ πεπωκέναι.

3-4 ἀρχέτιον UA (nur hier) 6 δεδεμέναις ο δοθησομέναις Sintenis 11 διδοῦ-
σαν Ald 12 ἄχρι οὖν UA^c 17 Galitas: Callias v (vor Lindsay) Clinias Dacier
18 *telamachi* F 19 *isque* O. Mueller *isque* F *is quod* ('sc. Aeneas, non Latinus') Mü
(teste Ursino) 25 * Schoppe *Cato in Originibus* Masvicius 29 Διοκλῆ Cas
διοκλῆς CE φησι Mus φησι CE 30 ὕδωρ add. E

2 a) PLUTARCH. *Romul.* 3, 1: τοῦ δὲ πίστιν ἔχοντος λόγου (über die vorgeschichte der gründer Roms) μάλιστα καὶ πλείστους μάρτυρας τὰ μὲν κυριώτατα πρῶτος εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐξέδωκε Διοκλῆς Πεπαρηθίος, ὧι καὶ Φάβιος ὁ Πίκτηρ (809) ἐν τοῖς πλείστοις ἐπηκολούθηκε. b) — 5 — 8, 9: ὧν τὰ πλείστα καὶ Φαβίου λέγοντος καὶ τοῦ Πεπαρηθίου Διοκλέους, ὅς δοκεῖ πρῶτος ἐκδοῦναι Ῥώμης κτίσιν, ὑποπτον μὲν ἐνίοις ἐστὶ τὸ δραματικὸν καὶ πλασματῶδες . . .

F

ΚΤΙΣΙΣ ΡΩΜΗΣ

10 1 (2) PLUTARCH. *Romul.* 4-8: s. Fabius Pictor 809 F 4a.

821. ZENODOTOS VON TROIZEN

(c. 150^a)

F

1 (IV 531) a) SOLIN. *Coll.* 2, 9: *Praeneste, ut Zenodotus, a Praeneste Ulixis nepote Latini filio; ut Praenestini sonant libri, a Caeculo, quem iuxta ignes fortuitos invenerunt, ut fama est, Digidiorum sorores.* b) ΣΤΕΡΗ. BYZ. s.v. Πραίνεστος· πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Πραίνεστου τοῦ Λατίνου τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Κίρκης υἱοῦ.

2 PLUTARCH. *Romul.* 14, 8: (Iuba 275 F 23). τὴν δ' Ἐρσυλίαν (die einzige ehfrau unter den geraubten Sabinerinnen) οἱ μὲν Ὀστίλιον γῆμαι λέγουσιν, ἄνδρα Ῥωμαίων ἐπιφανέστατον, οἱ δ' αὐτὸν Ῥωμόλον· καὶ γενέσθαι καὶ παῖδας αὐτῶι, μίαν μὲν θυγατέρα Πρίμαν τῆι τάξει τῆς γενέσεως οὕτω καὶ προσαγορευθεῖσαν, ἓνα δ' υἱὸν μόνον, δν Ἀόλλιον μὲν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γενομένης ἀθροίσεως ὑπ' αὐτοῦ τῶν πολιτῶν ὠνόμασεν, οἱ δ' ὕστερον Ἀβίλλιον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱστορῶν Ζηνόδοτος ὁ Τροιζήνιος πολλοὺς ἔχει 25 τοὺς ἀντιλέγοντας.

3 DION. HAL. *A.R.* 2, 49, 1: Ζηνόδοτος δ' ὁ Τροιζήνιος συγγραφεὺς † Ὀμβρικοῦ ἔθνους αὐθιγενεῖς † ἱστορεῖ τὸ μὲν πρῶτον οἰκῆσαι περὶ τὴν καλουμένην Ῥεατίνην, ἐκεῖθεν δὲ ὑπὸ Πελασγῶν ἐξελασθέντας εἰς ταύτην ἀφικέσθαι τὴν γῆν ἐνθα νῦν οἰκοῦσι, καὶ μεταβαλόντας ἅμα τῶι τόπωι 30 τοῦνομα Σαβίνους ἐξ Ὀμβρικοῦ προσαγορευθῆναι. (2) Κάτων δὲ Πόρκιος (F 50 Pet) τὸ μὲν ὄνομα τῶι Σαβίνων ἔθνει τεθῆναι φησιν ἐπὶ Σάβου τοῦ Σάγκου δαίμονος

4 ὁ Πίκτηρ Sintenis οὐκίτωρ ο 15 *digidiorum* II *digitorum* I *Depidii* *pa-*
stores Varro Schol. Veron. Vergil. *A.* 7, 681 *divi*(ni) Serv. *ibid.* 17 ὀδυσσεῖας P
κῦρκαις P 21 πρίμαν M 22 ἀόλιον U 26-27 συγγραφεὺς «οὐδενὸς δευτερος
(παλαιὸς ο. λόγου ἀξιος Kiessling), Σαβίνους μοῖραν εἶναι ἀποφαίνων τοῦ Ὀμβρικοῦ
ἔθνους Ambrosch 27 Ὀμβρικοῦ ἔθνους αὐθιγενεῖς Rei 28 ἐξελασθέντας ν -αθέντας ο
29 μεταβαλόντας ν βαλόντας (?) B καταβάντας A 31 Σάβου Syl σαβίνου ο

ἐπιχωρίου . . . πρώτῃ δ' αὐτῶν οἴκησιν ἀποφαίνει γενέσθαι κώμην τινὰ καλουμένην Τεστροῦναν ἀγχοῦ πόλεως Ἀμιτέρνης κειμένην, ἐξ ἧς ὀρηθέντας τότε(?) Σαβίνων εἰς τὴν Ῥεατίνην ἐμβαλεῖν, Ἀβοριγίνων ἅμα <Πελασγοῖς?> κατοικούντων, καὶ πόλιν αὐτῶν τὴν ἐπιφανεστάτην Κοτυλίας πολέμῳ χειρωσαμένους κατασχεῖν (4) (840 F 35). ἔστι δέ τις καὶ ἄλλος ὑπὲρ τῶν Σαβίνων ἐν ἱστορίαις ἐπιχωρίοις λεγόμενος λόγος, ὡς Λακεδαιμονίων ἐποικησάντων αὐτοῖς καθ' ὃν χρόνον ἐπιτροπεύων Εὐνομον τὸν ἀδελφίδου Λυκοῦργος ἔθετο τῇ Σπάρτῃ τοὺς νόμους· ἀχθομένους γὰρ τινὰς τῇ σκληρότητι τῆς νομοθεσίας, καὶ διαστάντας ἀπὸ τῶν ἐτέρων οἴχεσθαι τὸ παράπαν ἐκ τῆς πόλεως . . . (5) καταχθέντας δὲ τῆς Ἰταλίας περὶ τὰ καλούμενα Πωμεντίνια πεδία τὸ τε χωρίον, ἐν ᾧ πρῶτον ὠρμίσαντο, Φορωνίαν ἀπὸ τῆς πελαγίου φηρήσεως ὀνομάσαι καὶ θεᾶς ἱερὸν ἰδρύσασθαι Φορωνίας . . . ἦν νῦν ἐνὸς ἀλλαγῆι γράμματος Φερωνίαν καλοῦσιν· ἐκέθην δ' ὀρηθέντας αὐτῶν τινὰς συνοίκους τοῖς Σαβίνοις γενέσθαι, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν νομίμων εἶναι Σαβίνων Λακωνικά . . .

822. THEODOROS

Vor Demetr
Magues (s. II)

15

T

1 (IV 512) DIOG. LAERT. 2, 104: ἕβδομος (scil. Θεόδωρος) ὁ τὰ περὶ Ῥωμαίων πεπραγματευμένος.

*823. KRITOLAOS

(Vor Varro

F

20 1 (IV 372, 3) FESTUS p. 326 M (p. 438, 27 Li): *Salios a saliendo et saltando dictos esse quamvis dubitari non debeat, tamen Polemon (IV) ait Arcada quendam fuisse nomine Salium, quem Aeneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui iuvenes Italicos ἐνόπλιον saltationem docuerit at Critolaus Saonem ex Samothrace, cum Aenea deos Penates*
25 *qui Lavinium transtulerit, saliare genus saltandi instituisse, a quo appellatos Salios. quibus per omnis dies, ubicumque manent, quia amplae ponuntur cenae, si quae aliae magnae † dum, saliares appellantur.*

GEFAELSCHTES

30

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

2 (1) [PLUT.] *Parall. min.* 6 B p. 307 AB: Ῥωμαίων πρὸς Πύρρον Ἡπειρώτην πολεμούντων, Αἰμίλιος Παῦλος χρησιμὸν ἔλαβε νικῆσαι, βωμὸν ἐὰν ποιῆσει, ἔθθα ἀν ἴδηι

2 τεστροῦναν A ἀμιτέρνης A τότε: ποτὲ Kiessling τοὺς? Peter 3 ἅμα:
αὐτὴν Kiessling ἅμα <Πελασγοῖς> Rei 4 Κοτυλίας Ghelen κοτύνας ο 8 ἑταίρων A
10 πομεντίνᾳ A Φορωνίαν Ambrosch φερων(ε)ίαν ο 11 φορωνείας B φερωνίας γ
12 φερώνειαν B 13 σαβίνων B om. γ Σαβίνους Buecheler 20 *saliendo* Aug-
(ustin) *sallendo* F 23 ενοπαιον F 27 *cenae* Aug *cena* F *cena<e et>*? *dum*:
sunt Aug *saliares* v *sallares* F 32 Παῦλος: Πᾶπος?

χάσματι κρυπτόμενον ἄνδρα τῶν ἐπισήμων μετὰ ἄρματος. μετὰ τρεῖς ἡμέρας Οὐαλέριος <Τορκουᾶτος κατ' ὄναρ ἰδὼν ἀναλαβεῖν ἱερέως κόσμον (καὶ γὰρ ἦν μαντικῆς ἐμπειρίας), στρατηγῆσας καὶ πολλοὺς φονεύσας ὑπὸ γῆς κατεπόθη. ὁ Αἰμίλιος δὲ βωμῶν ἰδρύσας ἐνίκησε, καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα πυργοφόρους ἐλέφαντας εἰς Ῥώμην κατέπεμψεν. ὁ δὲ βωμὸς 5 μαντεύεται κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐνικήθη Πύρρος, ὡς ἱστορεῖ Κριτόλαος ἐν τρίτῃ Ἑπειρωτικῶν.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

3 (2) [PLUTARCH.] *Parall. min.* 9 B p. 307 E-308 A: Κρόνος ἐπιξενωθεὶς γεωρ-
γῶι, ὡς ἦν θυγάτηρ καλὴ Ἐντωρία(?), ταύτην ἐβιάσατο καὶ ἐτέκνωσεν υἱοῦς Ἴανόν,
10 ὃν Ὑμνον, Φαῦστον, Φήλικα. διδάξας οὖν τὸν τρόπον τῆς τοῦ οἴνου πόσεως καὶ τῆς ἀμ-
πέλου, ἤξιωσε καὶ τοῖς γείτοσι μεταδοῦναι. ποιήσαντος δ' αὐτοῦ, οἱ πίνοντες παρὰ τὸ
σύνθεος εἰς ὕπνον κατηνέχθησαν βαρύτερον τοῦ δέοντος· δόξαντες δὲ πεφαρμακῶσθαι,
λίθοις βάλλοντες τὸν Ἴανόν ἀπέκτειναν, οἱ δὲ θυγατρίδοι ἀθυμήσαντες βρόχῳ τὸν βίον
15 λάσωνται τοῦ Κρόνου τῆν μῆνιν καὶ τοὺς δαίμονας τῶν ἀνόμως ἀπολομένων. Λουτάτιος
δὲ Κάτλος, ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων, κατεσκευάσε τῶι θεῷ τέμενος τὸ κείμενον σὺνεγγυς
τοῦ Ταρπηίου ὄρους, καὶ τὸν ἄνω βωμὸν ἰδρύσατο τετραπρῶσωπον ἢ διὰ τοὺς θυγά-
τρίδοὺς ἢ ἑτι τετραμερῆς ὁ ἐναυτός ἐστι, καὶ μῆνα κατέδειξεν Ἰανουάριον. ὁ δὲ Κρόνος
πάντας κατηστέρισεν, καὶ οἱ μὲν καλοῦνται προτρογητῆρες, ὁ δὲ Ἴανὸς προανατέλλων.
20 δέκνεται δὲ ὁ ἀστὴρ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Παρθένου, ὡς Κριτόλαος ἐν τετάρτῃ
Φαινομένων.

— ALEXANDROS POLYHISTOR
ΙΤΑΛΙΚΑ Α-Γ(?) ΠΕΡΙ ΡΩΜΗΣ Α-Ε

c. 80/35*

273 F 20; 70.

25

— JUBA VON MAURETANIEN
ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ) ΑΒ

c. 50*/23*

275 F 9-12.

— KONON

c. 36*/17*

DE ITALIA (ΙΤΑΛΙΚΑ)

30 26 F 3.

1 <καὶ> μετὰ Σg 2 Τορκουᾶτος Guarino κονάτος (κινάτος Σg) ο 3 ὁ om. Σg
4 καὶ νικήσας ἐκ. Σg 5 ὡς om. Φα¹Σg 6 ἐν om. ΦFΠ 8-9 ὁ περὶ τοῦ ἱεραίου
μῦθος (9A), ὡς διόνυσος ἐπεξενώθη· ὡς δὲ ἐρατοσθένης κρόνος. οὗτος γεωργοῦ τινος
θυγατέρα κτλ. Σg Ἰσῶι (aus eigennamen?) γεωργῶι Φ ὡς Π²A² (s.l.) om. r
Ἐντωρία ΠFΦ καὶ τορεία Σg Κεντουρία Bern(adakis) Κλειτορία Nach(städt) Ἰα-
νὸν Bern Ἴανον (auch v. 13) ο 10 <οὐορτο>ύμνον ο. (eher) <αὐτο>ύμνον Nach
φήλικα Π² φήλικα Π φίλικα FΣg φίλικα Φ διδάξας Σg δούς ΦFΠ τὸν
om. ΦFΠ τῆς u. πόσεως om. Φ 10-11 καὶ τῆς ἀμπέλου om. Σg 11 ποιή-
σαντος Kurtz -τες ο οἱ Φ καὶ r 12 δόξαντες δὲ πεφ. FΣg οἱ δὲ πεφ. δοξ. ΦΠ
οἱ δὲ Kurtz ὅθεν Pohlenz 13 βαλόντες ΦΣg Ἴανον (con)?) ΦA²Π² ἱεράριον r αὐτὸν
Kurtz θυγατρίδοι Φ -δαὶ FΠ θυγατρίδες (ἀθυμήσασαι) Σg 17 ταρπίου ΦF²a¹Σg
ἢ om. Φ 17-18 θυγατρίδοὺς ΦΠ² -τριδάς (-τριδάς) r 19 δὲ ΦA²Π² om. r

824. XENON

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 529) MACROB. *Sat.* I, 9, 3: *Xenon quoque primo Italicon tradit Ianum in Italia primum dis templa fecisse et ritus instituisse sacro-*
 5 *rum. ideo eum in sacrificiis praefationem meruisse perpetuam.*

825. PARTHAX

Vor Herodian

(s. II 2°)

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 466) HERODIAN. Π. μον. λέξ. p. 19, 9: ἔστιν Ἴς τῆς Ἰταλίας, ὡς
 Πάρθαξ ἐν τῷ β τῶν Ἰταλικῶν. «ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν
 10 Ποσειδωνίαν ὁ Ἡρακλῆς - ἔστι δὲ ποταμὸς Ἴς καλούμενος
 μέγας».

*2 ET. GEN. (ET. M. p. 544, 30) s.v. Κυλίστανος· ποταμὸς Ἰταλίας.
 Πάρθαξ δὲ * * τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο, διὰ δὲ τὸν Ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντά
 τινα ὑπερμεγέθη καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτὸν Κυλίστανος ἐκλήθη.

15 *3 EUST. HOM. II. I 48 p. 734, 48: κατὰ γὰρ τὸν Ἀλεξανδρέα Ἡρα-
 κλείδην . . . ἐλεύθω ἐλευθος καὶ πλεονασμῶι τοῦ κ̄ κέλευθος, ὡι λόγῳι καὶ τὴν
 Αὐλωνίαν Πάρθαξ Καυλωνίαν φησὶν ἐν Ἰταλικοῦς.

826. RUFUS

s. II-III°

T

20 1 (-) PHOT. *Bibl.* 161 p. 104 a 39: καὶ δὴ καὶ ὁ ἔννατος (*scil.* Σωπά-
 τρου Ἐκλογῶν διαφόρων βιβλος) αὐτῷ ὁμοίως ἐκ τῶν Πλουτάρχου συνε-
 τμήθη συνελεγκται δὲ καὶ ἐκ τῆς Ῥούφου Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας πρώτου
 καὶ δευτέρου καὶ τρίτου βιβλίου καὶ τετάρτου, ἐν οἷς ἔστι περιτυχεῖν πολλοῖς
 ἀξιολόγοις, εἰ καὶ ἕνια αὐτῶν εἰς μύθους καὶ μακρὸν ἐκπίπτουσι λῆρον.

25 2 (-) PHOT. *Bibl.* 161 p. 103 b 7: ὁ δὲ τέταρτος αὐτῷ λόγος ἐκ τε
 ἀνεπιγράφου αὐτῶν βιβλίου συνηθροίσθη (Θαυμάτων δὲ μόνον ἐπιγράφεται
 Συναγωγῇ [IV] τὸ βιβλίον)· καὶ ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοξένου Συμμίχτων Ὑπομνη-

3 *Xenon: Conon?* Mue 4 *dis v diis o* 8 «καὶ τῆς Mei ἔτι Ἴς Lehrs; cf.
 Lykophron *Al.* 724 9-11: unvollständiges zitat (ἔπειτε ἀφ. - «ἐκεῖ καλ.?) 10
 Ποσειδωνίαν Lehrs -ονίαν H Ἴς Ddf εἰς H 12-14: aus Schol. Lykophr. *Al.* 946
 12 Κυλίστανος: κυλιστάνου Lykophr. *ll.* (V^o -άρου AB -άρου CD; cf. Tzetzes p.
 299, 28; 300, 2 Scheer) ποταμὸς Mei πόλις Et 13 * * (ἐν τῷ * ἱστορεῖ ὅτι *
 τὸ πρ. ἐκ.?) Scheer Πάρθαξ ἐν τῷ πρώτῳ· ἐκαλεῖτο δὲ διὰ τὸ Mei (falsch) 14
 κυλινθῆσαι? Scheer 17 Πάρθαξ Mei Χάραξ (103 F 64) Eust ἐν Ἰταλικοῖς
 om. Schol. cod. Par. 2681 (Cramer *A.P.* III p. 50, 7)

μάτων . . . ἔκ γε τοῦ ἑκκαίδεκάτου λόγου μόνου (IV)· καὶ ἔκ τοῦ ὀγδόου λόγου τῆς 'Ρούφου Δραματικῆς 'Ιστορίας, οἷς παράδοξά τε καὶ ἀπίθανά μάλιστα ἔνεστιν εὑρεῖν, καὶ τραγωιδῶν καὶ κωμωιδῶν διαφόρους πράξεις τε καὶ λόγους καὶ ἐπιτηδεύματα καὶ τοιαῦθ' ἕτερα. ἀλλ' ἐν τούτοις μὲν 5 καὶ ὁ τέταρτος.

ὁ δὲ πέμπτος σύγκειται αὐτῷ ἔκ τε τῆς 'Ρούφου Μουσικῆς 'Ιστορίας πρώτου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου βιβλίου, ἐν ᾧ τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν ποικίλην ἱστορίαν εὐρήσεις, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ διθυραμβοποιῶν τε καὶ αὐλητῶν καὶ κιθαρωιδῶν, ἐπιθαλαμίων τε ᾠδῶν καὶ ὑμεναίων καὶ ὑπορχη- 10 μάτων ἀφήγησιν, περὶ τε ὀρχηστῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τοῖς 'Ἑλληνικοῖς θεάτροις ἀγωνιζομένων, ὅθεν τε καὶ ὅπως οἱ τούτων ἐπὶ μέγα κλέος παρ' αὐτοῖς ἀναδραμαίνοντες γεγόνασιν, εἴτε ἄρρενες εἴτε καὶ τὴν θήλειαν φύσιν διεκλήρωσαντο· τίνες τε τίνων ἐπιτηδευμάτων ἀρχὴ διεγνωσθήσων, καὶ τούτων δὲ τίνες τυράννων ἢ βασιλέων ἔρασταὶ καὶ φίλοι γεγόνασιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τίνες 15 τε οἱ ἄγωνες καὶ ὅθεν, ἐν οἷς ἕκαστος τὰ τῆς τέχνης ἐπεδείκνυτο· καὶ περὶ ἑορτῶν δὲ, ὅσαι πάνδημοι τοῖς 'Ἀθηναίοις. ταῦτα δὴ πάντα καὶ εἴ τι ὅμοιον ὁ πέμπτος ἀναγινώσκοντί σοι παραστήσει λόγος.

ὁ δὲ ἕκτος αὐτῷ συνελήγη λόγος ἔκ τε τῆς αὐτῆς 'Ρούφου Μουσικῆς <'Ιστορίας> βιβλίου πέμπτης καὶ τετάρτης, αὐλητῶν δὲ καὶ αὐλημάτων 20 ἀφήγησιν ἔχει, ἄνδρες τε ὅσα ἠύλησαν, καὶ δὴ καὶ γυναῖκες. καὶ Ὀμηρος δὲ αὐτῷ καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἀντίμαχος οἱ ποιηταὶ τῆς διηγῆσεως μέρος, καὶ τῶν ἄλλων πλεῖστοι τῶν εἰς τοῦτο τὸ γένος τῶν ποιητῶν ἀναγομένων. ἔτι δὲ καὶ περὶ γυναικῶν μαντικῶν ἀναγράφει, τίνες τε καὶ ὅθεν αἱ καλούμεναι Σίβυλλαι. καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἀπὸ τῶν 'Ρούφου

25

F

1. ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α-Δ (?)

2. ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α-Η (?) 3. ΜΟΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α-Ε (?)

1 (-) SCHOL. ARISTEID. p. 537, 26 Ddf: . . . Παλλάδα περσέπτολιν. εἶδος δὲ τοῦτο αἰσματος καὶ ἀρχή. τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ 'Ρούφος καὶ Διονύσιος 30 ἱστοροῦσιν ἐν τῇ Μουσικῇ (IV) Φρύνιχόν τινα, ἄλλοι δὲ φασὶ Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον.

827. LEONIDES

ΠΕΡΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

1 (IV 439) SCHOL. LYKOPHR. Al. 755 (ET. GEN. p. 299 Mi; ET. M.

2 <ἐν> οἷς? 3 μάλιστα ἔνεστιν Α ἔστιν γ διαφόρους Α om. γ 8 μόνον Α μὴν γ 18 αὐτῆς: αὐτοῦ Α 19 <'Ιστορίας> Jac

p. 789, 10): πεύκης] Λεωνίδης ἐν τῷ Περὶ Ἰταλίας φησὶν ὅρος εἶναι, ἐν ᾧ γίνεσθαι πεύκας ὑπερμεγέθεις, ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς φελλοὺς οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων οἱ ἀλιεῖς.

828. AGESILAOS

5

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 292) [PLUT.] *Parall. min.* 29 B p. 312 E: Φουλούσιος Στέλλος μισῶν γυναῖκας Ἰπποὶ συνεμίσητο, ἢ δὲ κατὰ χρόνον ἔτεκε κόρην εὐμορφον, καὶ ὠνόμασεν Ἐποναν. ἔστι δὲ θεὸς πρόνοιαν ποιουμένη Ἰππων, ὡς Ἀγησίλαος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

829. ALEXARCHOS

10

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 298) [PLUT.] *Parall. min.* 7 B p. 307 C: Τοῦλλος Ὀστίλλιος βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐπολέμησεν Ἀλβανοῖς, βασιλέως ὄντος Μετίου Φουφεντίου, καὶ τὴν μάχην πολλακίς ὑπερέθετο. οἱ δ' ὡς ἠττωμένου εἰς εὐχίαν ἐτράπησαν· οἰνωμένοι δ' ἐπέθετο, καὶ τὸν βασιλέα δύο πάλους συζεύξας διεσπάραξεν, ὡς Ἀλέξαρχος ἐν τετάρτῃ 15 Ἰταλικῶν.

— ARISTEIDES VON MILET

ΙΤΑΛΙΚΑ

No. 286.

830. ARISTOBULOS

20

I. ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 328) [PLUT.] *Parall. min.* 32 B p. 313 D: διὰ τοὺς ἀστυγείτονας πολέμους ἢ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων τοῦ δήμου τὸ σιτόμετρον ἤρε, Ῥωμύλος δ' ὁ βασιλεὺς βαρέως ἐνεγκῶν τῷ δήμῳ ἀπέδωκε, πολλοὺς δὲ τῶν μειζόνων ἐκόλαξεν. οἱ δὲ φουευσαντες αὐτὸν ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ καὶ κατακόψαντες εἰς τοὺς κόλπους ἔβαλον. Ῥωμαῖοι 25 δὲ μετὰ πυρὸς εἰς τὴν σύγκλητον ἔδραμον. † Αἴτιος δὲ Πρᾶος τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ εἶπε τὸν Ῥωμύλον ἐν ὄρει ἑωρακέναι μείζονα παντὸς ἀνθρώπου θεὸν γεγενῆσθαι. Ῥωμαῖοι δὲ πιστεύσαντες ἀνεχώρησαν, ὡς Ἀριστόβουλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

2. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ

2 [PLUT.] *De fluv.* 14, 3: s. 139 F 63.

1 Λεωνίδης - Ἰταλίας: ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ Et Περὶ ἀλιευτικῆς (ἀλιεῖας)
 Mue 2 τούτων τῶν δένδρων Et 3 κέρχρηται Et δικτύων: σωματίων Et
 6 στέλλος FΠ τέλ(ο)ξ Φ τέλλος Σγ 7 εὐμορφον: εὐειδῆ Σγ 8 θεὸς ζαⁿ θεοῖς γ
 ποιουμένην Ἰππον FΠ 11 ὀστίλλιος FΠ ἔτιλλος Φ 12 φουφεντίου Φ φουβ- FΠ
 13 <ὡς> Duebner 14 πάλους FAΠ² πάλους γ 24 κατακόψαντες Jac κόψαντες
 ἐν δ ἱστορικῶν ν (Φ) Σγ 21 τοὺς <πρὸς> ἀστ.? 25 ἀλέξανδρος
 ΦFΠ κατακόψασα διὰ τῶν κόλπων Σγ διακόψαντες Bernardakis 25-27 ἔδραμον.
 ἀνὴρ δὲ τις τῶν ἐπιφανῶν καὶ πράων καὶ Ῥωμύλου φίλων ἐξ ἀγροῦ κατιῶν εἰπὼν ἑωρα-
 κέναι τὸν βασιλέα ἐν τῷ ὄρει κρεῖττονα γενόμενον ἀνθρώπου καὶ ἀπίοντα ἔπεισε τὸν
 δῆμον καὶ τὴν στάσιν ἔλυσεν Σγ 25 αἴτιος ΦFΠ Ιούλιος Meziriac αἴτιος Wyttenbach
 πρᾶος: πρόκλος Guarino 26 <καὶ> θεὸν Nachstädt

831. ARISTOKLES

1. ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 329, 1) [PLUT.] *Parall. min.* 25 B p. 311 EF: Γάιος Μάξιμος έχων υιούς Σίμιλιον και 'Ρῆσον (τούτον ἐγέννησεν ἐξ 'Αμερίας) * * * κόνων ὁ 'Ρῆσος οὗτος ἐν 5 κунηγεσίω ἀπέκτεινε τὸν ἀδελφόν, και ὑποστρέψας τὸ σύμπωμα τύχης εἶπεν οὐ κρίσεως γεγονόται. ὁ δὲ γνοὺς τάληθὲς ἐφυγάδευσεν, ὡς 'Αριστοκλῆς ἐν τρίτῳ 'Ιταλικῶν.

2 (2) [PLUT.] *Parall. min.* 41 B p. 316 AB: Τηλέγονος 'Οδυσσεῶς και Κίρκης ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ πατρὸς πεμφθεις ἔμαθε πόλιν κτίσαι, ἐθα ἂν ἴδῃ γεωργοὺς ἐστεφανωμένους και χορεύοντας. γενόμενος δὲ κατὰ τινα τόπον τῆς 'Ιταλίας και θεασάμενος 10 ἀγροίκους πρηνίους κλάδοις ἐστεφανωμένους και ὀρχήσει προσευκαίρουντας ἔκτισε πόλιν, ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος Πρηνίστον ὀνομάσας, ἣν 'Ρωμαῖοι παραγῶγως Πραίνεστον καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ 'Αριστοκλῆς ἐν τρίτῳ 'Ιταλικῶν.

2. ΠΑΡΑΔΟΞΑ

3 (3) *a) [PLUT.] *Parall. min.* 29 A p. 312 EF: 'Αριστώνυμος 'Εφέσιος, υἱὸς 15 Δημοστράτου, ἐμίσει γυναίκα, ὄναι δ' ἐμίσητο· ἡ δὲ κατὰ χρόνον ἔτεκε κόρην εὐειδεσάτην 'Ονοσκελιν τούνομα, ὡς 'Αριστοκλῆς ἐν δευτέρῳ Παραδόξων. b) STOB. *Flor.* 4, 20 b 74: 'Αριστοκλέους ἐν β' Παραδόξων. <'Αριστώνυμος> 'Εφέσιος τῷ γένει, νεανίας τῶν ἐπισήμων, υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις 'Αρεῶς. οὗτος τὸ θῆλυ μισῶν γένος νυκτὸς βαθείας εἰς τοὺς πατρώϊας ἔτρεχεν ἀγέλας, και ὄναι συνεγένετο 20 θηλείαι· ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἔτεκε κόρην εὐειδεσάτην 'Ονοσκελίαν τούνομα, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος.

3. ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ

*4 (-) [PLUT.] *De flu.* 25, 5: γενῶται δ' ἐν αὐτῶι (scil. τῷ 'Ινδῶι) λίθος κλειτορὶς ὀνομαζόμενος· ἔστι δὲ λίαν μελάγχρους· ὃν κόσμου χάριν οἱ ἐγχώριοι φοροῦσιν 25 ἐν τοῖς ὠταρίοις, καθὼς ἱστορεῖ 'Αριστοκλῆς ἐν δ' Περὶ ποταμῶν.

832. CHRYSIPPOS

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 362) [PLUT.] *Parall. min.* 28 B p. 312 D: Παπίριος Οὐόλουκερ γῆμας 'Ιουλιαν Πούλχραν ἔσχεν ἐξ θυγατέρας και Ἰσους ἄρρενας. τούτων ὁ πρεσβύτατος Πα- 30 πῖριος 'Ρωμᾶνος τῆς ἀδελφῆς ἐρασεθεις Κανουληγίας ἔγκυον ἐποίησε. μαθὼν δ' ὁ πατὴρ

4 σίμιλιον (z) u. σιμέλιον (v Σg) Φ σιμίλιον Π * * * (πολὺ προὔτιμα τὸν Σίμιλιον· ἀγανακτήσας δ' ἐπὶ τούτῳ δίχα διακόνων Nachstädt) 11 συγκ(υ)ρίματος FΦ συγκυρήματος Σg Πραίνεστον: πράσσεστον, πράω- ΦF¹Σg 12 ἀριστοτέλης vnc 14 ἀρίστων ἀριστώνυμος zFΠ 16 'Αριστοκλῆς (b) Westermann ἀριστοτέλης ο 17 ἀριστοκλέους SA ἐν β' S ἐν ἄ A <'Αριστώνυμος> Mei 18 οὗτος Jacobs 19 συνεγένετο Tricl -γένετο SA 20 ἔγκυος S ἔγκυος A Tricl γινο- τούτο SA 21 ὀνοσκελίαν SA (Apostol. *Prou.* 14, 70) 'Ονοσκελίδα Mei 25 ὠταρίοις μένη A ὀνοσκελίαν SA (Apostol. *Prou.* 14, 70) 'Ονοσκελίδα Mei 25 ὠταρίοις Reinesius σωταρίοις P 'Αριστοκλῆς Rose ἀριστοτέλης P 28 (29-30) παπῆριος ΦF¹ Οὐόλουκερ Amyot τόλουκερ ΦFΠ τούλουκερ Σg 29 Πούλχραν Ald ἀπόλχραν Φ FΠ om. Σg Ἰσους Σg(?) τοὺς ι. ΦFΠ 30 Κανουληγίας Nachstädt -λίος ο

τῆι θυγατρὶ Ξίφος ἐπεμψεν· ἡ δὲ αὐτὴν ἀνείλε· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ Ῥωμᾶνος ἐπραξεν, ὡς Χρύσιππος ἐν τῶι πρώτῳι Ἰταλικῶν.

— DERKYLLOS — DOROTHEOS — DOSITHEOS.
— KLEITONYMOS — MENYLLOS

5 288 F 2; 289 F 1; 290 F 2; 292 F 1; 295 F 2.

833. PYTHOKLES VON SAMOS

I. ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 488, 1-2) a) [PLUT.] *Parall. min.* 14 A p. 309 AB: Ποινῶν καὶ Σικελιω-
τῶν τὴν κατὰ Ῥωμαίων συμμαχίαν ἐτοιμαζόντων, Μέτελλος στρατηγὸς (cos. 251)
10 μόνῃ τῆι Ἐστία οὐκ ἔθυσεν· ἡ δὲ πνεῦμα ἀντέπνευσε ταῖς ναυσί. Γάιος δὲ Ἰούλιος
μάντις εἶπε λωφῆσαι, ἐὰν προθύσῃ τὴν θυγατέρα· ὁ δ' ἀναγκασθεὶς Μετέλλαν τὴν θυγα-
τέρα προσῆγεν. ἡ δ' Ἐστία ἐλεήσασα δάμαλιν ὑπέβαλε, καὶ αὐτὴν ἐκόμισεν εἰς Λανούιον,
καὶ ἰέρειαν τοῦ σεβομένου παρ' αὐτοῖς δράκοντος ἀπέδειξεν, ὡς Πυθοκλῆς ἐν τρίτῳι
Ἰταλικῶν. b) CLEM. AL. *Strom.* 1, 135, 1: (566 F 116) καθάπερ ὁ Σάμιος Πυ-
15θοκλῆς ἐν τετάρτῳι Ἰταλικῶν Γάιον Ἰούλιον Νέπωτα (*scil.* μάντιν ἀναγράφει).

2. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

2 (4) CLEM. AL. *Protr.* 3, 42, 6: (458 F 7). Φωκαεῖς δὲ (οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς παρα-
πέμπομαι) — τούτους Πυθοκλῆς ἐν τρίτῳι Περὶ ὁμονομίας τῆι Ταυροπόλῳι
'Ἀρτέμιδι ἀνθρώπων ὀλοκαυτεῖν ἱστορεῖ (42 F 4; 289 F 1c).

20

3. ΓΕΩΡΓΙΚΑ

3 (3) [PLUT.] *Parall. min.* 41 A p. 315 F: Ἠγησίστρατος ἀνὴρ Ἐφέσιος ἐμφύλιον
φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς Δελφοὺς, καὶ ἠρώτα τὸν θεὸν ποῦ οἰκήσειεν. ὁ δ' Ἀπόλλων
ἀνείλεν, ἐνθα ἂν ἴδῃ χορεύοντα ἀγροίκους θαλλοῖς ἐλαίας ἐστεφανωμένους. γενόμενος
δὲ κατὰ τινὰ τόπον τῆς Ἀσίας καὶ θεασάμενος γεωργοὺς φύλλοις ἐλαίας ἐστεφανωμένους
25 καὶ χορεύοντα, ἔκτισεν αὐτοῦ πόλιν, καὶ ἐκάλεσεν Ἐλαιούντα, ὡς Πυθοκλῆς Σάμιος
ἐν τρίτῳι Γεωργικῶν.

— THEOPHILOS

ΙΤΑΛΙΚΑ

296 F 1.

30

834. THEOTIMOS

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 517. 3) [PLUT.] *Parall. min.* 8 B p. 307 DE: Πορσίνας Τούσκων βασιλεὺς

1 τὸ αὐτὸ FΠ ταῦτὸν Φ τὸ Σg 10 ἀντέπνευσε ΠIF ἀντέπεψε Φ γάιος Ἰούλιος
om. Σg 11 μετέλλαν Guarino μεταλ(λ)ίαν ΦΠΣg 12 <τοῖς βωμοῖς> προσῆγεν He
Λανούιον Xγl λαμοῦσιον o 13 σεβαζομένου Φ 15 Νέπωτα Victorius νέπωτα L
17 οὐ γὰρ u. οὐδ' Eus 19 ὀλοκαυτεῖν Eus ὀλοκαεῖν P 21 ἠγησίστρατος Σg
ἠγήσαστρος (ἠγισ-) ΦFΠ 23 ἀνείλεν Bern (ardakis) ἀνείπεν (om. Φ) o 24
κατὰ τινὰ Krienenberg κατὰ τὸν o 25 <ὁ> Σάμιος Bern 32 Τούσκων v
τρούσκων F²Π τούρσκος Φ τρούσκος F¹

πέραν Θύμβρεος ποταμοῦ στρατεύσας ἐπολέμησε Ῥωμαίους, καὶ τὴν ἀπὸ σιτίων φερομένην εὐθηνίαν μέσῃ λαβῶν λιμῶι τοὺς προειρημένους ἔτρυχεν. Ὀράτιος δὲ Κάτλος στρατηγὸς χειροτονηθεὶς τὴν ξυλίην κατελάβετο γέφυραν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων διαβῆναι βουλόμενον ἐπέιγε. πλεονεκτούμενος δ' ὑπὸ τῶν πολεμίων προσέταξε τοῖς 5 ὑποταγαμένοις κόπτειν τὴν γέφυραν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων διαβῆναι βουλόμενον ἐκάλυσε. βέλει δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πληγείς, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν διενήξατο εἰς τοὺς οἰκίους, ὡς Θεότιμος <έν> δευτέρῳ Ἰταλικῶν.

c) ANTIQUARISCHES, RHETORISCHES, BIOGRAPHISCHES ETC.

(No. 90 F 125/30; 147; 790 T I; 840 F 30)

10

— ARISTOTELES (?)

s. IV 2*

NOMIMA ΡΩΜΑΙΩΝ

IV; (840 F 13; 23?).

835. ARISTOTHEOS VON TROIZEN

c. 158/7*

T

15 1 (-) FOUILLES DE DELPHES III 3 no. 124 (Syll. 3 702): ... ἔδοξε τῆι πόλει τῶν Δελφῶν ... ἐπειδὴ Ἀριστόθεος Νικοθέου [Τρο]ζάνιος, ἱστοριογράφος, παραγενόμενος [ἐ]ν τῶν πόλιν ... ἐποιήσατο δὲ καὶ ἀκροάσεις ἐπ[ι] π[ε]λειόνας ἀμέρας τῶν πεπραγματευμένων αὐτῶι, παρανέγνω [δὲ καὶ] ἐν[κώ]μια εἰς Ῥωμαίους τοὺς κοινούς τῶν Ἑλλάνων εὐεργέτας, δεδῶσθαι παρὰ 20 τᾶς πόλιος προξενίαν αὐτῶι καὶ ἐχγόνις κτλ.

836. PYRRHON VON LIPARA

1 (IV 479) PLUTARCH. *Aet. Rom.* 79 p. 282 F: διὰ τί τοῦ θριαμβεύσαντος, εἴτ' ἀποθανόντος καὶ καέντος, ἐξῆν ὁστέον λαβόντας εἰς τὴν πόλιν εἰσφέρειν καὶ κατατίθεσθαι, ὡς Πύρρων ὁ Λιπαραῖος ἱστόρηκεν; ἡ τιμῆς ἕνεκα τοῦ τεθνη- 25 κότες; καὶ γὰρ ἄλλοις ἀριστεῦσι καὶ στρατηγοῖς ἔδωκαν οὐκ αὐτοὺς μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἐνθάπτεσθαι τῆι ἀγορᾷ, καθάπερ Οὐαλερίῳ καὶ Φαβρικίῳ· καὶ φασὶ τούτων ἀπογόνους ἀποθανοῦσι καὶ κομισθεῖσιν εἰς ἀγορὰν ὑφίστασθαι δᾶϊδα· καιομένην, εἴτ' εὐθύς αἰρεσθαι, χρωμένων ἀνεπιφθόνως τῆι τιμῆι καὶ τὸ ἐξεῖναι μόνον ἐκβεβαίουμένων. (80) 30 ποντες παρεκάλουν μὴ ἔλθειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον; ἡ καὶ τόπον ἔδει τῶι θριαμβεύσαντι κλισίας τὸν ἐντιμότατον ἀποδίδοσθαι καὶ προπομπὴν μετὰ τὸ δεῖπνον· ταῦτα δ' οὐκ ἐξεστὶν ἔτέρῳ γίνεσθαι τῶν ὑπάτων παρόντων ἀλλ' ἐκείνοις;

1 θύμβριος Π*Σγ θύβριος ΦΠ 2 Ὀράτιος v (J* s.l.) ὀράλιος ο Κάτλος:
 καῦλος Φ κόκλις ς 6 καὶ ῥίψας Φ 7 <έν> v om. FΦΠ 26 ἀπ' ΕΦ ἐπ' Π
 <τοῖς> τούτων? 30 μὴ Ε μὴ δὲ Γ 30-31 κλισίας τὸν Cobet καὶ ἰάστον ο
 31 προπομπὴν Ε προπεμπτὴν Γ

—. APION DER OASITE

s. I 1'

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΙΚΙΟΥ ΤΡΥΦΗΣ

616 F 24.

—. C. SUETONIUS TRANQUILLUS

c. 70/135

5 ΠΕΡΙ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗΙ ΝΟΜΙΜΩΝ ΚΑΙ ΗΘΩΝ ΑΒ.
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΘΕΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΓΩΝΩΝ ΑΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΝΙΑΥΤΟΥ Α.

ΣΤΕΜΜΑ<ΤΑ> ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ Α.

10

DE INSTITUTIONE OFFICIORUM.

IV.

—. PHLEGON VON TRALLES

s. II 1'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΕΟΡΤΩΝ Α-Γ - ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ
ΡΩΜΗΙ ΤΟΠΩΝ ΚΑΙ ΩΝ ΕΠΙΚΕΚΛΗΝΤΑΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

15 257 T I.

—. DAMOPHILOS (DER BITHYNIER ?)

s. II 2'

(ΤΑ ΚΑΤΑ ΡΩΜΗΝ ?)

IV.

—. HELLADIOS VON ANTINOUPOLIS

300/25'

ΡΩΜΗ

20

635 T I.

837. PALLADIOS VON METHONE

s. IV 1'

T

1 (IV 3) SUDA s.v. Παλλάδιος Παλλαδίου Μεθωναῖος· σοφιστής· γέγονε
25 δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίους εορτῶν· Δια-
λέξεις· Λόγους διαφόρους· Ὀλυμπιακόν· Πανηγυρικόν· Δικανικόν.

2 Ρηοτ. Bibl. 132/5 p. 97 a 23: ἀνεγνώσθησαν Παλλαδίου σοφιστοῦ Μελέται
διάφοροι καὶ Ἀφθονίου καὶ Εὐσεβίου σοφιστοῦ καὶ Μαξίμου σοφιστοῦ Ἀλεξανδρέως.
ἀλλὰ τῶν ἄλλων ὁ Παλλάδιος κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τὴν ἐν λόγοις ἐπὶ πλεῖστον διενήνοχεν.

30

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΕΟΡΤΩΝ

5 ἑθῶν?

8 Στέμμα<τα> Bernhardy

838. LEPIDUS

I. ΠΕΡΙ ΙΕΡΕΩΝ

1 (-) IOANN. LYDUS *De mag.* I, 17 p. 22, 10 Wü: (tracht der patri-
zier) κάμπαγον αὐτὸ καλοῦσιν ἐκ τῆς ἐπὶ τὸν κάμπον, οἶονει τὸ πεδίον, χρεῖ(ας
5 ἔτι) καὶ νῦν· ἐπὶ γὰρ τοῦ πεδίου γενόμενοι τὰς προαγωγὰς τῶν ἀρχόντων
'Ρωμαῖοι ἐπετέλουν, ἐφ' οὗ τοῖς τοιούτοις ἐστέλλοντο ὑποδήμασι. τουτονὶ
τὸν κάμπαγον Θούσκων γενέσθαι τὸ πρὶν ὃ Λέπιδος ἐν τῷ Περι
ιερέων φησί.

2. ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΠΙΤΟΜΗ Ἀ-Ἡ(?)

10 2 (IV 439, 1) STERN. BYZ. s.v. Τεγέα· πόλις Ἀρκαδίας· (Hom. II.
B 607; Pausan. 8, 3, 4). Λέπιδος δ' ἐν Ἱστορίας ἐπιτομῆς ἄ περι
Λακεδαιμονίων οὕτω φησί· <<χρᾶι δ' αὐτοῖς ἢ Πυθία ἐπ' Ἀρκαδία ᾧδε·
'Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· οὐ τοι δῶσω. / πολλοὶ ἐν
'Ἀρκαδίη βαλανηφάγοι ἄνδρες ἕασιν, / οἳ σ' ἀποκώσωσιν.
15 ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω· / δῶσω τοι Τεγέην ποσσίχροτον
ὀρχήσασθαι'. ἐχρῶντο δὲ καὶ πάλιν, καὶ ἀφικνεῖται αὐτοῖς τὰδε·
'ἔστι τις Ἀρκαδῆς Τεγέη λευρῶι ἐνὶ χώρῳι, / ἔνθ' ἄνεμοι πνεύ-
ουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, / καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ'
ἐπὶ πῆματι κεῖται. / ἔνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα· /
20 τὸν σὺ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσσηι'>>.

3 (2) STERN. BYZ. s.v. Σκουῖποι· πόλις Θρακίας. Λέπιδος ἐν Ἱστο-
ρικῆς ἐπιτομῆς ἦ. τὸ ἐθνικὸν Σκουπηνοί.

4 (3) STERN. BYZ. s.v. Βουθρωτός· . . . (Teukros 274 F 1). τὸ
ἐθνικὸν Βουθρωτίος. Λέπιδος δὲ φησι διὰ τοῦ τ Βουθρωτίος.

25

839. INEDITUM VATICANUM

(s. I*?)

(ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΡΩΜΑΙΚΑ)

1 (-) COD. VAT. (SYNESII) GR. 435 (s. XIV) fol. 220: Πλουτάρχου
ἦ> Κεκιλίου Ἀποφθέγματα Ῥωμαϊκά. (I) οὐκ ἐβούλοντο οἱ παλαιοὶ Ῥω-

II λέπιδος ἐν ἱστορίας ἐπ. R ἐπιτομῆ V 13 μέγα μ' αἰτεῖς RV (Hdt. I,
66, 2) μὲ γαίτεῖς P πολλοὶ δ' P 14 οἳ (οἳ V) σ' RV (Hdt) ἦς P 15 οὐ τι ν
(Hdt) οὐ τοι ο ποσσίχροτον ν (Hdt) ποσὶ (ποσσι R^c) κρότον ο 16 ὀρχή-
σασθαι / καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳι διαμετρήσασθαι Hdt 17 ἀρκαδίη R 17-18
πνεῖσι R 18 δῶω Hdt. I, 67, 4 19 φυσίζωος R 20 κομισσάμενος RV
τεγέης R(Hdt) τεγέαις (ἐπὶ V) VP ἔσηι RV 21-22 Σκουῖποι-Σκουπηνοί ν
σκόποι (σκόσποι V) - σκοπηνοί ο 21 λέπιδος VP 21-22 ἱστορικῆ V 24
Βουθρωτίος ν βουθρωτίος ο 27-p. 908, 10: edd. (v.) Arn(im) *Herm.* 27, 1892,
p. 118 ff.; *Caecilii Calact. Fragm.* coll. Of(enloch) 1907, p. 206 ff.; *Diodors Röm.*
Annalen her. von Dra(chmann), 1912, p. 67 ff. 27-28 Πλουτ.-Ῥωμ. 'blosse
vermutung dieses oder eines älteren schreibers' Arn Πλουτάρχου ἦ> Arn

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

58

μαίων, ὧ † σίβωσσε ἀνδρῶν ἄριστε, σοφοί εἶναι δοκεῖν, ἔθεν οὐδὲ ἐθήρων
 τὴν δόξαν δεινότητι λόγων ἢ περιτοῖς καὶ πιθανοῖς ἀποφθέγμασιν, οἷς ἐχρή-
 σαντο Ἑλλήνων τινές, ἀ διαβεβόηται χρησμῶν εἶναι δοκοῦντα ἤδη πιστότερα·
 'μηδὲν ἄγαν' καὶ 'ἔπου θεῶι' καὶ 'χρόνων φείδου' καὶ 'γνώθι σαυτόν' καὶ
 5 'ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα' καὶ ἄλλα τούτοις εὐοκῶτα, ἴσως μὲν καὶ ὠφέλιμα τοῖς
 πειθομένοις, ἔχοντα δέ τι ἐν τῷ βραχεῖ τῆς ἀποδόσεως ἡδὺ καὶ προσκλητικόν.
 Δικαιάρχῳ (IV = F 31 Wehrli) δὲ οὐδὲ ταῦτα σοφῶν εἶναι ἀνδρῶν δοκεῖ·
 μὴ γὰρ δὴ γε τοὺς πάλαι λόγῳ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' εἶναι τὴν σοφίαν τότε γοῦν
 ἐπιτήδευσιν ἔργων καλῶν, χρόνῳ δὲ λόγων ὀλιγκῶν γενέσθαι τέχνην· καὶ νῦν
 10 μὲν τὸν πιθανῶς διαλεχθέντα μέγαν εἶναι δοκεῖν φιλόσοφον, ἐν δὲ τοῖς πάλαι
 χρόνοις ὁ ἀγαθὸς μόνος ἦν φιλόσοφος, εἰ καὶ μὴ περιβλέπτους καὶ ὀλιγκοὺς
 ἀσκοῖτο λόγους, οὐ γὰρ ἐξήκτου ἐκεῖνοι γε εἰ πολιτευτέον οὐδὲ πῶς, ἀλλ'
 ἐπολιτεύοντο αὐτοὶ καλῶς· οὐδὲ εἰ χρῆ γαμεῖν, ἀλλὰ γήμαντες ὄν δεῖ τρόπον
 γαμεῖν, ταῖς γυναιξὶ συνεβίου. ταῦτα ἦν, φησί, ἔργα ἀνδρῶν καὶ ἐπιτηδεύματα
 15 σοφῶν, αἱ δὲ ἀποφθέξεις αὐταὶ πρᾶγμα φορτικόν. τοιοῦτους πείθομαι καὶ τοὺς
 ὑμετέρους γενέσθαι πατέρας· εἶναι γὰρ ἀγαθοὶ ἐβούλοντο, καὶ τούτου τοῖς
 ἔργοις ἐφικνοῦντο, στρογγύλας δ' ἀποφθέξεις καὶ καλλιρήμονας ὥστε περιττὰς
 εἶναι δοκεῖν οὐτ' ἐπετήδευον οὔτε ἐγίνωσκον. οἷοις μέντοι λογιμοῖς ἕκαστα
 ἔπραττον, τοιούτους καὶ λόγοις περὶ αὐτῶν ἐχρῶντο, οὐκ εἰς βραχὺ συνηγμένοις
 20 ἀλλὰ καλοῖς, εἰ τὸν νοῦν σκέπτοιτό τις, μὴ ἐπιδεικτικῶς ἐξετάζων ἀλλ' ἐπὶ τῇ
 χρείᾳ ἕκαστα ἀνάγων.

(2) οἷον τι περὶ Ἀππίου τοῦ ἀναπήρου πεπύσμεθα. ἦν μὲν γὰρ ἤδη γηραιός,
 πρὸς Πύρρον δὲ Ῥωμαίους πόλεμος ἦν, καὶ ὁ βασιλεὺς τῇ πρώτῃ μάχῃ
 νικήσας διαπρεσβεύεται, συμβῆναι ἐπὶ τοῖσδε ἀξιώων· τὸ μὲν Ἑλληνικὸν τὸ
 25 ἐν Ἰταλίᾳ πᾶν ἐλεύθερον εἶναι καὶ αὐτόνομον, χρῆσθαι δὲ καὶ Σαυνίτας καὶ
 Λευκανοὺς καὶ πάντας Βρεττίους τοῖς αὐτῶν νόμοις, Πύρρου ὄντας συμμάχους,
 Ῥωμαίους δὲ Λατίνων ἄρχειν μόνων. πρὸς ταῦτα οἱ μὲν ἀντέλεγον, αἰσχροὶ πρὸς
 δὲ καὶ βλαβερά εἶναι φάμενοι τῇ πόλει, τοῖς δ' οὐκ ἐδόκει ἀντιτείνειν, τὸν
 περὶ τῶν ὄλων κίνδυνον δεδιόσι. καὶ τις τῶν ἐκ μέσου ἀνὴρ ἐπαινούμενος ἄμει-
 30 νον ἄν' ἔφη βουλευσαίμεθα, εἰ καὶ Ἄππιον σύμβουλον λάβοιμεν· ὁ γὰρ ἀνὴρ
 σὺν τῷ φρονίμῳ καὶ φιλόπολις ἐδόκει. καλεῖται οὖν· καὶ ὡς ἦκε, λέγουσιν
 αὐτῷ ἐφ' οἷς ἤξιον συμβαίνειν ὁ βασιλεὺς. τὸν δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον σιωπή-
 σαντα εἰπεῖν μόλις ἄλλαι μὲν, ὧ βουλή, ὑπερηχθόμην ἀνάπηρος ὢν, νῦν δὲ

1 σίβωσσε: Σήβωσε (Σηβῶσε) Dittenberger 2-3 ἀποφθέγμασιν (-ἐγγμασιν V)
 οἷοις ἐχρ. Ἑλλ. τ., <δόξαν δὲ ἔλαβον ὡς σοφοὶ ὄντες οἱ τὰ τοιαῦτα μάλιστα εἰπόντες>
 ο.ἀ. Agn 6 προκλητικόν Agn παρακλητικόν Kaibel 12 ἐκεῖνοι γε Agn 13-14
 γαμεῖν <οὐδὲ> ὄν δεῖ τρόπον γαμεῖν, ἀλλὰ γήμαντες τ. γυν. συνεβ. Wunsch 14 συνε-
 βίου V^c -ἰων V^{ac} φησί Agn φασιν V 16 τούτου Agn -των V 23 (26) πύρον V
 30 (p. 907, 5) ἔπιον V 31 καλεῖται Kaibel

πολλήν τῆ συμφορᾷ ταύτῃ χάριν ἔχω, μὴ ὄραν ὑμᾶς τοὺς τοιαῦτα βουλευο-
 μένους· εἶθε δέ με καὶ κωφὸν γεγονέναι, ἵνα μὴδὲ ἀκούοιμι αἰσχροῶν λόγων·
 κἀντεῦθεν ἐπεδείκνυε τό τε ἐπικίνδυνον καὶ ἄδοξον τῆς συμβάσεως.

(3) ὅμοιον δὲ καὶ τὸ Καίσιωνος. ὁ γὰρ δὴ Καίσιων τῷ παρὰ Καρχηδονίων
 5 πρεσβευτῆι ταχθεὶς ἔλθειν εἰς λόγους (ὁ δὲ τάξας ἦν Ἄππιος <ὁ> ἐπὶ Σικελίας
 πρῶτος στρατηλατῶν), ἐπεὶ παριῶν ὁ Φοῖνιξ εἶπε καὶ ἔμεγαληγόρει περὶ
 τῆς Καρχηδόνος, Ῥωμαίοις δὲ ἐπέτιμα διότι ἐπιχειροῦσι περὶ νήσου πρὸς
 αὐτοὺς πολεμεῖν οὔτε ναυτικὸν ἔχοντες οὔτε ἔμπειροι ἀγῶνων ὄντες θαλαττίων,
 τῆς Καρχηδόνος τοσοῦτους χρόνους ἐνδυναστευούσης τῆι θαλάττῃ, καὶ νε-
 10 ωστί Πύρρον ἰδόντες ὑπ' αὐτῶν καταναυμαχημένον τηλικούτον βασιλέα —
 ταῦτα τοῦ Καρχηδονίου λέγοντος, ἡμεῖς εἶπεν οὕτως πεφύκαμεν (ἐρῶ δέ σοι
 ἔργα ἀναμφισβήτητα, ἵνα ἔρχῃς ἀπαγγέλλειν τῆι πόλει)· τοῖς πολεμοῦσιν εἰς
 τὰ ἐκείνων ἔργα συγκαταβαίνομεν, κἀν τοῖς ἄλλοτρίοις ἐπιτηδεύμασι περισμεν
 τῶν ἐκ πολλοῦ αὐτὰ ἡσυχικῶτων. Τυρρηνοὶ γὰρ ἡμῖν ἐπολέμουν χαλκᾶσπίδες καὶ
 15 φαλαγγιδόν, οὐ κατὰ σπειρας μαχόμενοι· καὶ ἡμεῖς μεθοπισθέντες καὶ τὸν
 ἐκείνων ὄπλισμὸν μεταλαβόντες παρεταττόμεθα αὐτοῖς, καὶ τοὺς ἐκ πλείστου
 ἐθάδας τῶν ἐν φάλαγγι ἀγῶνων οὕτως ἀγωνιζόμενοι ἐνικῶμεν. οὐκ ἦν ὁ Σαυ-
 νιτικὸς ἡμῖν θυρεὸς πάτριος, οὐδ' ὕσσοὺς εἴχομεν, ἀλλ' ἀσπίσιν ἐμαχόμεθα
 καὶ δόρασιν· ἀλλ' οὐδ' ἵππεύειν ἰσχύομεν, τὸ δὲ πᾶν ἢ τὸ πλείστον τῆς Ῥωμαικῆς
 20 δυνάμεως πεζὸν ἦν. ἀλλὰ Σαυνίταις καταστάντες εἰς πόλεμον, καὶ τοῖς ἐκείνων
 θυρεοῖς καὶ ὕσσοις ὄπλισθέντες ἵππεύειν τε αὐτοὺς ἀναγκάσαντες, ἄλλοτρίοις
 ὄπλοις καὶ ζηλώμασιν ἐδουλώσαμεθα τοὺς μέγα ἐφ' ἑαυτοῖς πεφρονηκότας.
 οὐδὲ πολιορκεῖν, ὧ Καρχηδόνιοι, ἐγινώσκομεν· ἀλλὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων
 μαθόντες, ἀνδρῶν τοῦ ἔργου πεπειραμένον, κάκεινων τῶν ἐπιστημόνων καὶ
 25 πάντων ἀνθρώπων ἐν πολιορκίαις δεδυνήμεθα πλέον. μὴ δὴ Ῥωμαίους ἀναγ-
 κάσῃτε ἄψασθαι τῶν θαλαττίων· εἰ γὰρ ἡμῖν δεήσει ναυτικοῦ, πλείους μὲν καὶ
 ἀμείνους ὑμῶν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατασκευασόμεθα ναῦς, κρεῖττον δὲ ναυμαχή-
 σομεν τῶν ἐκ πλείστου ναυτικῶν· καὶ οὐκ ἐψεύσατο ὁ Καίσιων· βιασθέντες
 γὰρ ὑπὸ Καρχηδονίων ναυμαχῆσαι, εὐθύς τῆι πρώτῃ περιεγένοντο ναυμαχίαι,
 30 Δουιλίου στρατηγούντος.

(4) Μάνιος δὲ Βαλέριος, <ὁ> τὰς πρὸς Ἱέρωνα συνθήκας ποιησάμενος,
 δοκεῖ καὶ βραχέως καὶ ἀληθῶς εἰπὼν προτρέψαι τὴν βουλὴν ἔχσθαι τῶν
 ναυτικῶν ὅτι περὶ νήσου καὶ ἐν νήσῳ μαχομένους οὐκ ἔστι τῷ παντὶ νικᾶν μὴ
 ναυκρατοῦντας· καὶ οὐδ' οὗτος ἐψεύσατο· τῷ γὰρ τρίτῳ καὶ εἰκοστῷ τῶν
 35 ἐτῶν ναυμαχίαι κρατήσαντες Καρχηδονίων Σικελίαν τε ἔσχον, περὶ ἧς ὁ ἀγών,

1 ἔχω τοῦ (ο. τὸ) μὴ Ἀγν ἔχω μὴ ὄρων Kaibel 2 εἶθ' ἔδει Kaibel κωφὸν <ἦν>? Agn
 4 κέσωνος (stets) V 5 <ὁ> Agn 6 παριῶν Kaibel περὶ ὧν V 7 νήσου Agn νόμου V
 10 πύρρον V 14 τυρρηνοὶ V 25 δὴ Agn δὲ V 25-26 ἀναγκάσῃτε Dra -άστετε V
 -άστετε Agn -άσαιτε Radermacher 31 <ὁ> Agn 35 περὶ ἧς <ἦν>? Dra

και φόρου τούς Φοίνικας ἐποίησαντο ὑποτελεῖς. μαντικά ταῦτα ἐκ λογισμοῦ ἔμφρονος, ἐπιμεμαρτυρημένα ἔργων ἐχβάσει.

(5) μὴ ἄρα και τὸ Ῥέμου τοιοῦτον ἦν. ὅτε γὰρ δὴ τὴν Ἀλβανῶν βασιλείαν οἱ περὶ τὸν Ῥωμύλον Νεμέτορι ἀποδόντες τῷ πάμπωι κτιζειν ἔγνωσαν ἰδίαν αὐτῶν πόλιν, περὶ τοῦ τόπου ἐν ὧι κτιστέον διεφέροντο· και Ῥωμύλου τὸ Παλάτιον προκρίνοντος, ἐν ὧι και ἐγεννήθησαν και ἐτρέφθησαν, ὁ Ῥέμος ἕτερον προηρεῖτο χωρίον και αὐτὸ παρὰ τὸν Τίβεριν ὄν, και μέχρι τοῦ νῦν ὁ τόπος καλεῖται Ῥεμορία. ἀπαρᾶχωρήτως δ' ἄμφω διὰ φιλοτιμίαν ἔχοντες, συντίθενται θεοῖς ἐπιτρέψαι τὸ πρᾶγμα, και ἐν ἡμέραι τινὶ ῥητῇ ἅμα ἀνίσχοντι ἡλίω
10 ὀρνηθεύεσθαι ἐν τῷ αὐτοῦ χωρίω ἐκάτερον· ὀποτέρωι * * *

840. ANHANG

1 a) DION. HAL. A.R. I, 4, 2: ἔτι γὰρ ἀγνοεῖται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν
ὀλίγου δεῖν πᾶσιν ἢ παλαιὰ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἱστορία (5, 4) . . . Die Ueber-
lieferung
οὐδεμία γὰρ ἀκριβῆς ἐξελήλυθε περὶ αὐτῶν Ἕλληνις ἱστορία μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς
15 χρόνων, ὅτι μὴ κεφαλαιώδεις ἐπιτομαὶ πάνυ βραχεῖαι. (6, 1) πρώτου μὲν, ὅσα
καμὲ εἰδέναι, τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐπιδραμόντος Ἰερωνύμου τοῦ
Καρδιανοῦ συγγραφέως ἐν τῇ Περί τῶν ἐπιγόνων πραγματείᾳ (154), ἔπειτα
Τιμαίου τοῦ Σικελιώτου (566 T 9) τὰ μὲν ἀρχαῖα τῶν ἱστοριῶν ἐν ταῖς
Κοιναῖς Ἱστορίαις ἀφηγησάμενοι, τοὺς δὲ πρὸς Πύρρον τὸν Ἡπειρωτῆν
20 πολέμους εἰς ἰδίαν καταχωρίσαντος πραγματείαν. ἅμα δὲ τούτοις Ἀντιγόμου
(816) τε και Πολυβίου και Σιληνοῦ (175) και μυρίων ἄλλων τοῖς αὐτοῖς
πράγμασιν οὐχ ὁμοίως ἐπιβαλόντων, ὧν ἕκαστος ὀλίγα οὐδὲ αὐτὰ διεσπου-
δασμένως οὐδὲ ἀκριβῶς ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀκουσμάτων συνθεῖς ἀνέγρα-
ψεν. (2) ὁμοίας δὲ τούτοις . . . ἐξέδωκαν ἱστορίας και Ῥωμαίων ὅσοι τὰ παλαιὰ
25 ἔργα τῆς πόλεως Ἕλληνικῇ διαλέκτῳ συνέγραψαν (809 T 4a) . . . b)
JOSEPH. c. Ap. I, 66: και τοῦτο φαίνεται και περὶ τὴν Εὐρώπην συμβεβηκός,
ὅπου γε τῆς Ῥωμαίων πόλεως τοιαύτην ἐκ μακροῦ δύναμιν κεκτημένης και
τοιαύτας πράξεις κατορθούσης πολεμικὰς οὐθ' [ὁ] Ἡρόδοτος οὔτε Θουκυδίδης
οὔτε τῶν ἅμα τούτοις γενομένων οὐδὲ εἰς ἐμνημόνευκεν, ἀλλ' ὀψέ ποτε και μόλις
30 αὐτῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἢ γνῶσις διεξῆλθεν. F 24 a.

2 a) CICERO De or. 2, 52 (s. 809 T 8b): *erat enim historia nihil aliud nisi annalium confectio, cuius rei memoriaeque publicae retinendae causa ab initio rerum Romanarum usque ad P. Mucium pontificem maximum*

5 αὐτῶν Αἰγῶν αὐτοῦ V 10 αὐτοῦ Αἰγῶν αὐτῶι V 17 ἐπιγόνων Α ἐπιγεομένων Β
18 ἱστοριῶν: πραγμάτων ο. ἔργων ο. ἄ. ? 20 καταχωρίσαντος ν -ήσαντος ΑΒ 22-23
οὐδὲ αὐτὰ διεσπουδασμένως οὐδὲ ἀκριβῶς Α οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτὰ διεσπουδασμένως Β
και οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτῶι διεσπουδασμένα Hudson, Mei και οὐδὲ ταῦτα διεσπουδασμένως
[οὐδὲ ἀκριβῶς] Kiessling, Grasberger 28 [ὁ] Niese

(c. 130/20^a) *res omnis singulorum annorum mandabat litteris pontifex maximus referebatque in album et proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi, eique etiam nunc Annales Maximi nominantur.*

b) SERV. DAN. VERGIL. A. I, 373: *ita autem annales conficiebantur: 5 tabulam dealbatam quotannis pontifex maximus habuit, in qua praescriptis consulum nominibus et aliorum magistratuum digna memoratu notare consueverat domi militiaeque terra marique gesta per singulos dies. cuius diligentiae annuos commentarios in octoginta libros veteres rettulerunt eosque a pontificibus maximis, a quibus fiebant, Annales Maximos appel-*

larunt. c) DION. HAL. A.R. I, 73, 1 (F 40a): παλαιὸς μὲν οὖν οὔτε συγγραφεὺς οὔτε λογογράφος ἔστι Ῥωμαίων οὐδὲ εἰς ἕκ παλαιῶν μέντοι λόγων ἐν ἱεραῖς δέλτοις σωζομένων ἕκαστός τι παραλαβὼν ἀνέγραψεν. d) LIVIUS 8, 40, 5 a. 322^a (F 5b): *nec quisquam aequalis temporibus illis scriptor exstat, quo satis certo auctore stetur.* e) DIODOR. I, 4, 4: . . . πολλήν 15 ἐμπειρίαν τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου περιπεποιημένοι πάσας τὰς τῆς ἡγεμονίας ταύτης πράξεις ἀκριβῶς ἀνελάβομεν ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις ὑπομνημάτων ἐκ πολλῶν χρόνων τετηρημένων.

3 a) PLUTARCH. Numa I, 2: ἀλλὰ καὶ Κλώδιός τις ἐν Ἐλέγχοι χρόνων (I² p. 178 Pet) — οὕτω γάρ πως ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίδιον — ἰσχυρίζεται τὰς 20 μὲν ἀρχαίας ἐκείνας ἀναγραφὰς ἐν τοῖς Κελτικοῖς πάθεσι τῆς πόλεως ἠφανίσθαι, τὰς δὲ νῦν φερομένας οὐκ ἀληθῶς συγκεῖσθαι δι' ἀνδρῶν χαριζομένων τισὶν εἰς τὰ πρῶτα γένη καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους οἴκους ἐξ οὐ προσηκόντων εἰσβιαζομένοις. b) LIVIUS 6, 1: *quae ab condita urbe Roma ad captam eandem urbem (390^a) Romani . . . gessere . . . quinque libris exposui, (2) res cum vetu-*

25 *state nimia obscuras, velut quae magno ex intervallo loci vix cernuntur, tum quod parvae et rariae per eadem tempora litterae fuere, una custodia fidelis memoriae rerum gestarum, et quod, etiam si quae in commentariis pontificum aliisque publicis privatisque erant monumentis, incensa urbe pleraeque interiere. (3) clariora deinceps certioraque ab secunda origine velut ab*

30 *stirpibus laetius feraciusque renatae urbis gesta domi militiaeque exponentur.*

4 LIVIUS Praef. 6: *quae ante conditam condendamve urbem poeticis magis decora fabulis quam incorruptis rerum gestarum monumentis traduntur, ea nec affirmare nec refellere in animo est. (7) datur haec venia*

2 *referebatque* Lambinus *efferebatque* o 3 *eique* H¹E² *hique* e ii qui E¹
18 καὶ (S) om. L 19 βιβλίον L 21 φερομένας Cobet φαινόμενας o ἀν-
δρῶν «εὐχέρειαν ο.ἀ.» Rei 23 *eandem urbem* M *urbem eandem* P *urbem* om. s
26 *parvae et rariae* M Vorm *parvae rariae* HD(?)LA(?) *ferrariae* Ald [*parvae et*]
rariae Walters-Conway 27 *quae in* M in om. HDLA 28 *erant* P trans M 29
interiere P *interire* M 33 *detur?*

antiquitati, ut miscendo humana divinis primordia urbium angustiora faciat.

- 5 a) LIVIUS 2, 21, 4 a. 498/6*: *tanti errores implicant temporum, aliter apud alios ordinatis magistratibus, ut nec qui consules secundum quos, nec quid quoque anno actum sit, in tanta vetustate non rerum modo sed etiam auctorum digerere possis.* b) – 8, 40, 3 a. 322*: *nec facile est aut rem rei aut auctorem auctori praeferre.* (4) *vitiatam memoriam funebribus laudibus reor falsisque imaginum titulis, dum familiae ad se quaeque famam rerum gestarum honorumque fallente mendacio trahunt.* (5) *inde certe et singularum gesta et publica monumenta rerum confusa* (F 2d).
 10 c) – 3, 23, 7 a. 459*: *eodem anno descisse Antiates apud plerosque auctores invenio; L. Cornelium consulem id bellum gessisse oppidumque cepisse. certum affirmare, quia nulla apud vetustiores scriptores eius rei mentio est, non ausim.* d) – 2, 17, 3 a. 502*: *vineis incensis, multis hostium vulneratis et occisis, consulum quoque alterum – sed utrum auctores non adiciunt – gravi vulnere ex equo deiectum prope interfecerunt* (scil. die Aurunker in Pometia).

6 a) [HESIOD.] Th. 1011: Κίρκη δ' Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδου / γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι / Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά / 20 τε κράτερόν τε. / [Τηλέγονον δ' ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην] / οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶι νήσων ἱεράων / πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
 b) TAB. ILIAC. A p. 184 Jahn: Ἰλίου Πέρσις κατὰ Στησίχορον Αἰνείας σὺν τοῖς ἰδίοις ἀπαίρων εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

7 DION. HAL. A.R. I, 73, 4: εἰ δὲ τις ἀπιδεῖν βουλήσεται τὰ προσωτέρω, c. 430/1
 25 καὶ τρίτη τις ἀρχαιότερα τούτων εὐρεθήσεται Ῥώμη, γενομένη πρὶν Αἰνείαν καὶ Τρῶας ἐλθεῖν εἰς Ἰταλίαν. ταῦτα δὲ οὐ τῶν ἐπιτυχόντων τις οὐδὲ νέων συγγραφεὺς ἰστόρηκεν ἀλλ' ANTIOXOΣ O ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΣ (555 F 6) . . . φησὶ δὲ . . . «ἐπεὶ δὲ Ἰταλὸς κατεγῆρα, Μόργης ἐβασίλευσεν· ἐπὶ τούτου δὲ ἀνὴρ ἀφίκετο ἐκ Ῥώμης φυγᾶς· Σικελὸς ὄνομα αὐτῶι».

30 8 DION. HAL. A.R. I, 72, 2: ὁ δὲ τὰς ἱερείας τὰς ἐν Ἀργεὶ καὶ τὰ καθ' ἑκάστην πραχθέντα συναγαγὼν (HELLANIKOS 4 F 84) Αἰνείαν φησὶν ἐκ Μολοττῶν εἰς Ἰταλίαν ἐλθόντα μετ' Ὀδυσσεῶς οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς πόλεως, ὀνομάσαι δ' αὐτὴν ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἰλιάδων Ῥώμης. ταύτην δὲ λέγει ταῖς ἄλ-

5 quos Crevier quosdam o quosnam Haupt ne quid RDL 8 familiae c -lia o
 9 fallenti MA² 15 sed utrum Hertz sed verum nomen o sed nomen Madvig
 20 [Τηλέγονον – Ἀφροδίτην] (om. D Eust) Mützell 21 μυχῶι νήσων Dy μυχῶν
 εἰσω b ἀγακλυτοῖσιν b 27 Ἀντίοχος Synk ἄντικος u. ἐ(. .) ἀντικὸς Di
 29 Φυγᾶς om. B 32 μετ' Ὀδυσσεῶς (Eus Synk) A μετ' Ὀδυσσεᾶ B; cf. F 16
 33 δ' ἔλεγε B

Aeltem
griechisch
Zeugnis
(s. VI)

c. 430/1

nach 4

λαίς Τρωάσι παρακελευσαμένην κοινῇ μετ' αὐτῆς ἐμπρῆσαι τὰ σκάφη, βαρυσυνομένην τῇ πλάνη. F 37.

9 DION. HAL. A.R. I, 72, 2: ὁμολογεῖ δ' αὐτῶι (dem Hellanikos) καὶ c. 400^a ΔΑΜΑΣΤΗΣ Ο ΣΙΓΕΙΕΥΣ (5 F 3) καὶ ἄλλοι τινές.

5 10-11 DION. HAL. A.R. I, 72, 6: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ δὲ Ο ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ s. IV? (IV) οἰκιστὴν μὲν ἀποφαίνει τῆς πόλεως Ῥῶμον. τοῦτον δὲ λέγει κατὰ μὲν τινὰς Ἀσκανίου, κατὰ δὲ τινὰς Ἡμαθίωνος εἶναι παῖδα. (11) εἰσὶ δὲ ΤΙΝΕΣ οἱ τὴν Ῥώμην ἐκτίσθαι λέγουσιν ὑπὸ Ῥώμου τοῦ Ἰταλοῦ, μητρὸς δὲ Λευκαρίας τῆς Λατίνου θυγατρὸς.

10 12 FESTUS p. 266 M (p. 326, 35 Li): ALCIMUS (560 F 4) ait *Tyrrhenia* c. 350/40? *Aeneae natum filium Romulum fuisse atque eo ortam Albam Aeneae neptem, cuius filius nomine Rhomus condiderit urbem Romam.*

13 a) DION. HAL. A.R. I, 72, 3: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ δὲ ὁ φιλόσοφος s. IV^a (F 609 Rose; cf. p. 903, 10) Ἀχαιῶν τινὰς ἱστορεῖ τῶν ἀπὸ Τροίας ἀνακο-
15 μισαμένων περιπλέοντας Μαλέαν, ἔπειτα χειμῶν βιαίωι καταληφθέντας, τέως μὲν ὑπὸ τῶν πνευμάτων φερομένους πολλαχῆι τοῦ πελάγους πλανᾶσθαι, τελευτώντας δ' ἔλθειν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς Ὀπικῆς, ὃς καλεῖται Λατίνιον(?), ἐπὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει κείμενος. (4) ἀσμένους δὲ τὴν γῆν ἰδόντας ἀνελευσάσαι τε τὰς ναῦς αὐτόθι καὶ διατρῆψαι τὴν χειμερινὴν ὥραν, παρασκευασ-
20 ζόμενος ἕαρος ἀρχομένου πλεῖν. ἐμπρησθεισῶν δὲ αὐτοῖς ὑπὸ νύκτα τῶν νεῶν, οὐκ ἔχοντας ὅπως ποιήσονται τὴν ἀπαρσιν, ἀβουλήτῳ ἀνάγκηι τοὺς βίους ἐν ὧι κατήχθησαν χωρίωι ἰδρύσασθαι. συμβῆναι δὲ αὐτοῖς τοῦτο διὰ γυναϊκάς αἰχμαλώτους, ἃς ἔτυχον ἄγοντες ἐξ Ἰλίου· ταύτας δὲ κατακαῦσαι τὰ πλοῖα, φοβουμένας τὴν οἰκαδὲ τῶν Ἀχαιῶν ἀπαρσιν ὡς εἰς δουλείαν ἀφιζομένας.

25 b) FESTUS p. 266/9 M (p. 329, 6 Li; Solin. Coll. I, 2): LEMBOS, qui appellatur HERACLIDES, existimat revertentibus ab Ilio Achivis quosdam tempestate deiectos in Italiae regiones, secutos Tiberis decursum pervenisse ubi nunc sit Roma, ibique propter taedium navigationis impulsas captivas auctoritate virginis cuiusdam tempestivae nomine Rhomes incendisse classem;
30 atque ab ea necessitate ibi manendi urbem conditam ab is, et potissimum eius nomine eam appellatam, a cuius consilio eas sedes sibi firmavissent.

1 αὐτῆς Jac αὐτῶν (Eus) Di τὰς σκαφὰς B 4 Σιγεῖος Jac σιγεῖος Di 9
Λευκαρίας (Plutarch. Romul. 2, 1 = F 40e; Λευταρίας Tzetz. Lyk. 702) Kiessling
λευκτρας (B) u. ἡλέκτρας (A) Di Λεύκης (Eus Synk; cf. F 12) Schwegler τῆς
λατίνου Di (Eus) τῆς μητρὸς αὐτοῦ Synk 12 Rhomus Ursinus rhodius F 13
ὁ φιλόσοφος Di (Eus) ὁ φιλοσότωρ Synk 14-15 κομισαμένων B ἀναχθέντων Synk
15 μάλεον (-αιον) Eus Synk 17 λατίνιον Di (cf. Weinstock RE XIX col. 425,
23 ff.) Latinios Eus λάτιον (-τεῖων) Synk Λαούινιον Kiessling Λαύρεντον (F 37a; 38b)?
20 ἀποπλεῖν Bücheler zur abermaligen frühlingsschiffahrt Eus πρὸς τὴν ἀπαρσιν Synk
23 δὲ: γὰρ? 26 existimat v -ant F quosdam Ursinus quendam F

c) PLUTARCH. *Aet. Rom.* 6 p. 265 BC: διὰ τί τοὺς συγγενεῖς τῷ στόματι φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες; πότερον, ὡς οἱ πλεῖστοι νομίζουσιν, ἀπειρημένον ἢ πίνειν οἶνον ταῖς γυναῖξιν. . . . ; ἢ δι' ἣν ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ὁ φιλόσοφος αἰτίαν ἰστόρηκε; τὸ γὰρ πολυθρύλητον ἐκεῖνο καὶ πολλαχοῦ γενέσθαι λεγόμενον, ὡς ἔοικεν, ἐτολήθη καὶ ταῖς Τρωάσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. τῶν γὰρ ἀνδρῶν ὡς προσέπλευσαν ἀποβάντων, ἐνέπρησαν τὰ πλοῖα, πάντως ἀπαλλαγῆναι τῆς πλάνης δεόμενοι καὶ τῆς θαλάττης· προβθεῖσαι δὲ τοὺς ἀνδρας ἤσπάζοντο τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων μετὰ τοῦ καταφιλεῖν καὶ περιπλέκεσθαι τοὺς προστυγχάνοντας. παυσάμενων δὲ τῆς ὀργῆς καὶ διαλλαγέντων, ἐχρῶντο καὶ τὸ λοιπὸν ταύτῃ τῇ φιλοφροσύνῃ πρὸς αὐτούς. PLUTARCH. *Mul. virt.* I p. 243 E ff.; F 23; 40e.

14 a) DION. HAL. *A.R.* I, 72, 5: ΚΑΛΛΙΑΣ δὲ ὁ τὰς Ἀγαθοκλέους s. III in πράξεις ἀναγράφας (564 F 5) Ῥώμην τινὰ Τρωάδα τῶν ἀφικνουμένων ἅμα τοῖς ἄλλοις Τρωσιν εἰς Ἰταλίαν γήμασθαι Λατίνωι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀβοριγίνων καὶ γενῆσαι τρεῖς παῖδας Ῥώμον καὶ Ῥωμόλον καὶ <Τηλέγονον * * >, οἰκίσαντας δὲ πόλιν ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῇ θέσθαι τοῦνομα. b) FESTUS p. 269 M (p. 329, I Li): † *Callinus Agathoclis Siculi qui res gestas conscripsit, arbitratur e manu Troianorum fugientium Ilio capto cuidam fuisse nomen Latino, eumque habuisse coniugem Rhomen, a qua, ut Italia sit potitus, urbem, quam condiderit, Romam appellavisse.*

15 DION. HAL. *A.R.* I, 74, 1: τὸν δὲ τελευταῖον γενόμενον τῆς Ῥώμης s. III in οἰκισμὸν ἧ κτίσιν ἢ ὃ τι δήποτε χρῆ καλεῖν ΤΙΜΑΙΟΣ μὲν ὁ Συκελιώτης (566 F 60), οὐκ οἶδ' ὅτι κανόνι χρησάμενος, ἅμα Καρχηδόνι κτιζομένην γενέσθαι φησὶν ὀγδόωι καὶ τριακοστῷ πρότερον ἔτει τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος (814/3^a). (Es folgen Cincius 810 F I; Fabius 809 F 3; Cato F 17 Pet).

16 LYKOPHR. *Al.* 1232: τοιοῦσδ' ἐμός τις σύγγονος (Aineias) λείψει διπλοῦς / σκύμνους λέοντας, ἔξοχον Ῥώμηι γένος (Rhomos und Romylos) / . . . δς πρῶτα μὲν Ῥαίχηλον οἰκῆσει μολῶν / Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα καὶ Λαφυστίας / κερασφόρους γυναῖκας· ἐκ δ' Ἀλμωπίας / παλιμπλανήτην δέξε-

4 πολλαχοῦ Wyttenbach πολλοῦ ο 5 καὶ ταῖς Τρωάσι Wyttenbach τ.τρ. καὶ ο 10 τοῦ λοιποῦ E 13 τρωάδων B 14-15 τῶν ἀβοριγίνων Di(Eus) τῆς Ἰταλίας Synk 15 τρεῖς B(Synk) δύο A(Eus) καὶ <Τηλέγονον. καὶ τοῦτον μὲν μεταστῆναι, Ῥώμον δὲ καὶ Ῥωμόλον ὑπομείναι> Ritschl καὶ * * B καὶ om. A cf. Synk. p. 363, 6 Ῥώμον - Τηλέγονον, ὃν οἰκῆσαι ἐν ἄλλοις χωρίοις ἐλέγετο, Ῥώμον δὲ καὶ Ῥωμόλον παῖδας Λατίνου καὶ Ῥώμης τῆς Τρωιάδος τὴν πόλιν κτίσαι καὶ Ῥώμην καλεῖσαι τῷ μητρώωι δνόματι κτλ. 17 *Callinus: Callias Scal Callias Syracusanus?* *agathocles* F 18-19 *e manu - Latino: 'versehen bei dem lateinischen epitomator'* Mommsen 19 *qua* O. Müller *quo* F 20 *quam condiderit* O. Müller *cond. quam* F 21-22 καλεῖν γενόμενον B 22 δήποτε om. B 26 ἐμός τε ABC^{no} 28 Ῥαίχηλον Scheer 29 Ἀλμωπίας (Steph. Byz. s.v.) v ἄλμωνίας ο παλιμπλανήτην (Steph. Byz.) v πάλιν πλανήτην ο

ται Τυρσηνία / Λιγγεύς τε θερμῶν ρεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν / καὶ Πίσ'
 'Αγύλλης θ' αἱ πολυρρηνοὶ νάπαι. / σὺν δὲ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατόν, /
 ὄρκους κρατήσας καὶ λιταῖς γουνασμάτων, / νάνος (Odysseus) πλάναισι πάντ'
 ἐρευνησας μυχόν / ¹²⁴⁵ ἄλός τε καὶ γῆς· σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι / Μυσῶν ἄνακτος
 5 (Telephos), οὐ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ / γνάμψει Θεόινος, γυῖα συνδήσας λύκοις, /
 Τάρχων τε καὶ Τυρσηγὸς, αἰθῶνες λύκοι / τῶν Ἑρακλείων ἐκγεγῶτες αἰμά-
 των. / ¹²⁵⁰ ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχῶν, / τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ
 ὀπαδῶνων, / μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων· κτίσει δὲ χώραν ἐν
 τόποις Βορειγῶνων / ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ὠικισμένην / ¹²⁵⁵ πύργους
 10 τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονάς / σὺς κελαινῆς, ἦν ἀπ' Ἰδαίων λόφων / καὶ
 Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυθλώσεται, / ἰσηριθμῶν θρέπτειραν ἐν τόκοις κά-
 πρων, / ἦς καὶ πόλει δείκηνλον ἀνήσει μῖαι / ¹²⁶⁰ χαλκῶι τυπώσας, καὶ τέκνων
 γλαγοτρόφων. / δειμάς δὲ σηκὸν Μυνδίαι Παλλήνιδι / πατρῶι ἀγάλματ'
 ἐγκατοικεῖ θεῶν, / ἀ δῆ, παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα / καὶ κτῆσιν ἄλλην
 15 ὀμπνίαν κειμηλίῶν, / ¹²⁶⁵ σὺν τῶι γεραιῶι πατρὶ πρεσβειώσεται, / πέπλοις
 περισχῶν, ἦμος αἰχμηταὶ κύνες, / τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλωι, /
 τοῦται μόνωι πόρωσιν αἴρεσιν δόμων / λαβεῖν δ' χρῆζει κάπενέγκασθαι δά-
 νος. / ¹²⁷⁰ τῶι καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεῖς / τὴν πλεῖστον ὕμη-
 θεῖσαν ἐν χάσμασι πάτραν / ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται, / τύρσιν μακεδνάς
 20 ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας

17 DION. HAL. A.R. I, 72, 5: ΞΕΝΑΓΟΡΑΣ δὲ ὁ συγγραφεὺς (240 F s. III 1*

29) Ὀδυσσεῶς καὶ Κίρκης υἱοὺς γενέσθαι τρεῖς, Ῥῶμον, Ἄντειαν, Ἀρδεῖαν·
 οἰκίσαντας δὲ τρεῖς πόλεις ἀπ' ἐαυτῶν θέσθαι τοῖς κτίσμασι τὰς ὀνομασίας.

18-19 a) FESTUS p. 269 M (p. 328, 16 Li): AGATHOCLES *Cyzicenarum* s. III 1*
 25 *rerum conscribtor* (472 F 5) *ait vaticinio Heleni impulsum Aenean Italiam*
petivisse, portantem suam secum neptem, Ascani filiam nomine Rhomen,
eamque, ut Italia sint Phryges potiti et is regionibus maxime, quae nunc sunt
vicinae Urbi, prima<nt> omnium consecrasse in Palatio Fidei templum; in
 30 *mae † nomen causam eam quae priore † unde ea locum dedicavisset Fidei.*
 (19) *ait quidem Agathocles conplures esse auctores, qui dicant*

1 Λιγγεύς ον Λυγκεύς Scheer πίσ' AC πίσ' DE 2 ἀγύλλης A ἀγκύλλης D
 ἀγγύλλης E° 9 ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' (om. A) ὠικισμένην ο ὑπὲρ Λακίου
 Δαυνίου τ' ὠικισμένη(!) Steph. Byz. s.v. Δαύνιον Σαυνίου τ' Holzinger; cf.
 Kretschmer *Glotta* 20, 1932, p. 198 n. 2 11 ἰσαριθμῶν BE° 15 πρεσβειώσεται
 BCDE 19 δωμήσεται ACD° E° 22 Ἄντειαν (ἄντειαν, -εια Steph. Byz. s.v.) v
 ἀντίαν Di(Eus Synk) Ἀρδεῖαν v ἀρδεῖαν B ἀρδίαν A(Synk) *Ardeas* Eus 27
 is v his F *maximae* F 28 *prima<nt>* v 30 [*nomen*] O. Müller *prior*
eundem locum Scal

Aenean sepultum in urbe Bercynthia proxime flumen Nolon, atque ex eius progenie quendam nomine Rhomum venisse in Italiam et urbem Romam nominatam condidisse. b) SOLIN. Coll. I, 3: *Agathocles scribit Romen non captivam fuisse . . . sed Ascanio natam Aeneae neptem appellationis*
5 *istius causam fuisse.*

20 SERV. DAN. VERGIL. A. I, 273: ERATOSTHENES (241 F 45) s. III 2^a
Ascanii Aeneae filii, <filium> Romulum parentem urbis refert.

21-22 DION. HAL. A.R. I, 72, 1: ΚΕΦΑΛΩΝ μὲν γὰρ ὁ Γεργίθιος um 200?
συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ (i.e. Hegesianax von Alexandria 45 F 9; 10)
10 δευτέραι γενεαὶ μετὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ἐκτίσθαι λέγει τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν
ἐξ Ἰλίου διασωθέντων σὺν Αἰνεΐαι (F 40b), οἰκιστὴν δὲ αὐτῆς ἀποφαίνει
τὸν ἡγησάμενον τῆς ἀποικίας Ῥῶμον· τοῦτον δ' εἶναι τῶν Αἰνεΐου παίδων
ἓνα. τέτταρας δὲ φησιν Αἰνεΐαι γενέσθαι παῖδας, Ἀσκάκιον Εὐρυλέοντα
Ῥωμύλον Ῥῶμον. (22) εἴρηται δὲ καὶ ΔΗΜΑΓΟΡΑΙ (VI) καὶ ΑΓΑΘΥΛΛΩΙ
15 (F 27) καὶ ἄλλοις συχοῖς ὁ τε χρόνος καὶ ὁ τῆς ἀποικίας ἡγεμὼν ὁ αὐτός.
F 37; 40.

23 PLUTARCH. Camill. 22, 2: τοῦ μέντοι πάθους αὐτοῦ καὶ τῆς ἀλώσεως
(Roms durch die Gallier a. 387/6) ἔοικεν ἀμυδρά τις εὐθύς εἰς τὴν Ἑλλάδα
φήμη διελθεῖν. (3) ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ γὰρ Ὁ ΠΟΝΤΙΚΟΣ οὐ πολὺ τῶν χρόνων s. IV 2^a
20 ἐκείνων ἀπολειπόμενος ἐν τῷ Περί ψυχῆς συντάγματι (F 28 Voss) φησιν
ἀπὸ τῆς ἐσπέρας λόγον κατασχεῖν, ὡς στρατὸς ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθὼν
ἐξῶθεν ἠιρήκοι πόλιν Ἑλληνίδα Ῥώμην ἐκεῖ που καταικημένην περὶ τὴν
μεγάλην θάλασσαν (4) ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ δ' ὁ φιλόσοφος (F 610 Rose)
τὸ μὲν ἀλῶναι τὴν πόλιν ὑπὸ Κελτῶν ἀκριβῶς δηλὸς ἐστὶν ἀκηκῶς,
25 τὸν δὲ σώσαντα Λεύκιον εἶναι φησιν. ἦν δὲ Μᾶρκος, οὐ Λεύκιος, ὁ Κάμιλλος. (5)
ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰκασμῶι λέλεκται. (F 28).

24 a) PLIN. N.H. 3, 57: THEOPHRASTUS (IV), qui primus externorum Vor 287^a
aliqua de Romanis diligentius scripsit - nam THEOPOMPUS (115 F 317),
ante quem nemo mentionem habuit, urbem dumtaxat a Gallis captam dixit;
30 *CLITARCHUS, ab eo proximus, legationem tantum ad Alexandrum ruissam*
(137 F 31) - (58) hic iam plus quam ex fama Cerceiorum insulae et men-

1 *in monte Bercynthia proxime flumen (o. urbem) Noricon* A.Reinach Klío 18
p. 321 4 *ab ascanio* II 7 <filium>? Thilo 8 κεφάλων B -λων A -λιων
Eus Synk γεργίθιος A -ήτιος B^c -ησαῖος Eus Synk 10 μετὰ δευτέραν τῆς
τροίας ἀλώσεως γενεάν Synk 12 αἰνεΐα A 13 δὲ Di denn Eus φησιν B
Eus Synk φασιν A 14 δημαγόραι Di(Synk) deodoros Eus 14-15 ἀγαθύλλωι
Di agathimos Eus ἀγάθιμος Synk 20 συντάγματι S συγγράμματι YS^m 22
κατωικημένην Y(S^m) συνωι- S 25 μᾶρκος S μάρκιος Y 30 *clitarcus, -gus* Plin
31 *ex a et r*

*suram posuit stadia LXXX in eo volumine, quod scripsit Nicodoro Athe-
niensium magistratu* (314/3). b) THEOPHRAST. *H. Pl.* 5, 8, 2: (wald-
reichthum von Kygnos-Korsika) πλεῦσαι γάρ ποτε (a. 357/4?) τοὺς Ῥω-
μαίους βουλομένους κατασκευάσασθαι πόλιν ἐν τῇ νήσῳ πέντε καὶ εἴκοσι
5 ναυσί, καὶ τηλικούτον εἶναι τὸ μέγεθος τῶν δένδρων ὥστε εἰσπλέοντας εἰς
κόλπους τινὰς καὶ λιμένας διασχισθεῖσι τοῖς ἰστοῖς ἐπικινδυνεῦσαι. καὶ ὅλως δὲ
πᾶσαν τὴν νῆσον δασεῖαν καὶ ὡσπερ ἡγριωμένην τῇ ὕλῃ· δι' ἧ καὶ ἀποστῆναι
τὴν πόλιν οἰκίξειν . . . (3) ἡ δὲ τῶν Λατίνων ἐφυδρος πᾶσα. καὶ ἡ μὲν πεδεινῆ
δάφνην ἔχει καὶ μυρρίνους καὶ ὀξύνην θαυμαστήν . . . ἡ δὲ ὄρεινῆ πύκνην καὶ
10 ἐλάτην· τὸ δὲ Κιρχαῖον καλούμενον εἶναι μὲν ἀκραν ὑψηλὴν, δασεῖαν δὲ σφό-
δρα, καὶ ἔχειν δρῦν καὶ δάφνην πολλὴν καὶ μυρρίνους . . . (F 31). τὸν δὲ τόπον
εἶναι· καὶ τοῦτον νέαν πρόσθεσιν, καὶ πρότερον μὲν οὖν νῆσον εἶναι τὸ Κιρχαῖον,
νῦν δὲ ὑπὸ ποταμῶν τινῶν προσκεχώσθαι, καὶ εἶναι ἡλίον· τῆς δὲ νήσου τὸ
μέγεθος περὶ ὀγδοήκοντα σταδίου. c) — 9, 15, 1: φαρμακῶδεις δὲ
15 δοκοῦσιν εἶναι τόποι μάλιστα τῶν μὲν ἔξω τῆς Ἑλλάδος οἱ περὶ τὴν Τυρρηνίαν
καὶ τὴν Λατίνην, ἐν ἧ καὶ τὴν Κίρκην εἶναι λέγουσιν.

25 KALLIMACH. *Dieges.* col. 5, 25 (= F 106/7 Pf): φ[η]σὶ Πευκετίων Hellenist.
προσκαθημένων [τ]οῖς τείχεσι τῆς Ῥώμης τῶν Ῥωμαίων Γάιον ἐναλλόμενον Zeit
καταβαλεῖν τὸν [ἐ]κείνων ἡγούμενον, τρωθῆναι δὲ εἰς τὸν μηρόν. μετὰ δὲ ταῦτα (Dichter)
20 ἐπὶ τῷ σκάζειν δυσφορήσαντα παύσασθαι τῆς ἀθυμίας ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπι-
πληχθέντα.

26 DION. HAL. *A.R.* 1, 34: (kurz nach den Arkadern, die auf dem Pallantion
siedeln, kommt Herakles um den äussersten Westen zu unterwerfen mit einem
heere nach Italien) ἐξ ὧν τινες Ἑρακλέα παραιτησάμενοι τῆς πραγματείας ἀφελθῆναι,
25 περὶ ταῦτα τὰ χωρία ὑπέμειναν, καὶ πολίζονται λόφον ἐπιτῆδειον ἐφρόντες, τρισταδίω
δὲ μάλιστα μήκει τοῦ Παλλαντίου διεργόμενον, ὃς νῦν μὲν Καπιτωλίνος ὀνομάζεται,
ὑπὸ δὲ τῶν τότε ἀνθρώπων Σατόρνιος ἐλέγετο, ὡσπερ ἂν εἴποι τις Ἑλλάδι φωνῇ· Κρόνιος.
(2) τῶν δὲ ὑπολειφθέντων οἱ μὲν πλείους ἦσαν Πελοποννήσιοι. Φνεαῖται τε καὶ Ἐπειοί
30 [οἱ] ἐξ Ἥλιδος . . . ἐμέμικτο δὲ τι καὶ Τρωικὸν αὐτοῖς τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος ἀίμα-
ἀρχαῖον οἴονται εἶναι, καὶ δι' αὐτὸ τοὺς Ἐπειοὺς οὐχ ἥμισυ φιλοχωρῆσαι [τῷ λόφῳ]
(3) τὸ δὲ ὄνομα τῷ λόφῳ τινὲς μὲν (ὡσπερ ἔφην)
μνήμη τοῦ ἐν Ἥλιδι Κρονίου λόφου . . . (4) ΕΥΞΕΝΟΣ δὲ ποιητῆς ἀρ-
χαῖος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἱταλικῶν μυθογράφων ὑπ' αὐτῶν οἴονται Πισα-
τῶν διὰ τὴν ὁμοίτητα τοῦ παρὰ σφίσι Κρονίου τεθῆναι τῷ τόπῳ τοῦνομα, καὶ τὸν
35 βωμὸν τῷ Κρόνῳ τοὺς Ἐπειοὺς ἰδρύσασθαι μεθ' Ἑρακλέους, ὃς ἔτι καὶ νῦν δια-

1 nicodero F¹ Ra 2 magistratu d -tui, -tus, -t r 6 διασχισθεῖσι U διασχίσει,
-ίσει, -ίσει Γ ἐπικινδυνεῦσαι Wimmer ἐπὶ τὸν πύκνον ο(?) 9 μυρρίνην Ald¹
12 νέαν πρόσθεσιν Wimmer εἰς ἀνδρὸς θέσιν ο(?) 17 Πευκετίων Altheim 25
εὐρ<ό>ντες ἐν τρ. B 25-26 [τρισταδίω] ο. [μήκει] Rei 27 σατούρνιος B 29 [οἱ]
Reudler λαομέδοντα B 30 ὄπερ ἔφην, τινὲς μὲν Rei 31 δι' αὐτὸ Rei <δι>α τὸ A
<διά>υτ<ό> B τῷ λόφῳ om. A 32 εὐξενος ο Ἐννιος Syl

μένει παρά τῆι βίβλῃ τοῦ λόφου κατὰ τὴν ἀνοδὸν τὴν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς φέρουσαν εἰς τὸ Καπιτώλιον, τὴν τε θυσίαν, ἣν καὶ ἐπ' ἑμοῦ Ῥωμαῖοι ἔθουον, φυλάττοντες τὸν Ἑλληνικὸν νόμον, ἐκείνους εἶναι τοὺς καταστησαμένους.

27 DION. HAL. A.R. I, 49, 2: εἰσι δὲ καὶ οἱ δεῦρο (nach Arkadien) μὲν ἀφι-
5 κέσθαι τὸν Αἰνεῖαν μυθολογοῦσιν, οὐ μέντοι τὴν γε τελευταίην αὐτῶι τοῦ βίου συμπεσεῖν
ἐν τοῖσδε τοῖς χωρίοις ἀλλ' ἐν Ἰταλίαι, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ δηλοῦσι καὶ
ΑΓΑΘΥΛΛΟΣ Ἄρκας (F 22) ὁ ποιητῆς, ἐν ἐλεγείαι λέγων ὧδε· «ἔικετο δ'
'Αρκαδίην, Νήσωι δ' ἐγκάτθετο παιῖδας / δοιάς, Κωδώνης λέκτρα καὶ
'Ανθεμόνης. / αὐτὸς δ' Ἐσπερίην ἔσσυτο χθόνα, γείνατο δ' υἱά / Ῥω-
10 μύλον».

28 PLUTARCH. *Romul.* 17, 6: (Antigonos 816 F 2). ΣΙΜΥΛΟΣ δ' ὁ ποιητῆς (s. III?)
καὶ παντάπασι ληρεῖ μὴ Σαβίνους οἰόμενος ἀλλὰ Κελτοῖς τὴν Ταρπηλίαν προδούναι τὸ
Καπιτώλιον ἐρασθεῖσαν αὐτῶν τοῦ βασιλέως. λέγει δὲ ταῦτα· «ἡ δ' ἀγχοῦ Τάρπεια
παραὶ Καπιτώλιον αἶπος / ναίουσα Ῥώμης ἐπλετο τευχολέτις, / Κελ-
15 τῶν ἢ στέρξασα γαμήλια λέκτρα γενέσθαι / σκηπτούχῳι, πατέρων οὐκ
ἐφύλαξε δόμους». (7) καὶ μετ' ὀλίγα περὶ τῆς τελευταίης· «τὴν δ' οὐτ' ἄρ'
Βόιοί τε καὶ ἔθνεα μυρία Κελτῶν / χηράμενοι βείθρων ἐντὸς ἔθεντο
Πάδου· / δπλα δ' ἐπιπροβαλόντες ἀρειμανέων ἀπὸ χειρῶν / κούρηι
ἐπὶ στυγερῆι κόσμον ἔθεντο φόνου».

29 a) PLUTARCH. *Romul.* 21, 8: ΒΟΥΤΑΣ δὲ τις αἰτίας μυθῶδεις ἐν s. I?
ἐλεγείοις περὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀναγράφων φησὶ τοῦ Ἀμουλίου τοὺς περὶ τὸν

Ῥωμύλον κρατήσαντας ἔλθειν δρόμῳ μετὰ χαρᾶς ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νηπίοι οὖσιν
αὐτοῖς ἢ λύκαινα θηλὴν ὑπέσχε, καὶ μῆμημα τοῦ τε δρόμου τὴν ἐορτὴν (*scil.* τὰ Λου-
περκάλια) ἄγεσθαι, καὶ τρέχειν τοὺς ἀπὸ γένους τοὺς «ἐμποδῖοις τύπτοντες, δπως
25 τότε φάσγαν' ἔχοντες / ἐξ Ἄλβης ἔθεον Ῥωμύλος ἠδὲ Ῥέμος». (9) καὶ
τὸ μὲν ξίφος ἠμαγμένον προσφέρεισθαι τῶι μετώπῳ τοῦ τότε φόνου καὶ κινδύνου σύμ-
βολον, τὴν δὲ διὰ τοῦ γάλακτος ἀποκάθαρσιν ὑπόμνημα τῆς τροφῆς αὐτῶν εἶναι. (Es
folgt C. Acilius 813 F 2).

b) ARNOB. *Adv. gent.* 5, 18: *Fentam igitur Fatuam, Bona quae dicitur Dea, transeamus, quam murteis caesam virgis, quod marito ne-
30 sciente seriam meri ebiberit plenam, Sextus Clodius indicat sexto De diis graeco (IV),
signumque monstrari quod, cum ei divinam rem mulieres faciunt, vini amphora con-
stituatur oblecta, nec murteas fas sit inferre verbenas, sicut suis scribit in Causalibus
Butas.*

30 ΣΤΟΒΑΙΟΣ *Flor.* 4, 36, 8: Ἐκ τῶν ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ Ἰταλικῶν θαυμάτων.
35 «Ἰταλῆς οὐ πολλὸν ὑπερστείχοντι κολώνην / Γαυρεῖην χῶρην τις ὀδιτῶν ἐπὶ λαῖα /
κέκλιται ἀρήρησσα χιῶν ὧς, ἐκ δὲ οἱ ὕδωρ / ἀίσει μάλα πικρὸν ἀναπνεῦσαι πῖειν τε. /

4 δ'οὶ καὶ A 6 τοῖσδε B τούτοις A 7 ἐλεγείαι A 8 ἐγκάτθετο B 9
ἔσσυτο B^o 13 Τάρπεια v ταρπητα ο 14 παραὶ Bryan παρὰ ο τευχολέτις
Steph -έτης ο 15 σκηπτούχῳι Rei -χων ο 16 οὐτ': οὐκ? Kalinka 17 βίοι
τε U 19 κόσμον MA κόρην U φόνον G. Hermann 23 τοῦ <τό>τε Steph
24 [τοῖς]? τύπτοντες UA -τας M 28 *Fentam* Hildebrand *fetam* P *Faunam*
Ursinus 30 *seriam* Sabaeus *semariam* P 33 *Butas* Ghelen *putas* P 34-
P. 917, 7: S; om. MA 34 Ἰταλικῶν S tr (= ed. Trincavelliana 'ex cod. Marciano
s. XV/XVI expressa') V (= Vossian. gr. O 9 s. XV f. 26') Ἰατρικῶν Mei 34
θαυμάτων S(V) θαυμάτων tr 35 Γαυρεῖην Grotius γαυρεῖην S Γαυρανήν Mei 36
χιῶν ὧς Scal χιονόεις S

κεῖνο πολυστάφυλοι περιναίεται άνέρες ὕδωρ / ὕσων ἄλκαρ ἔχουσιν· ὁ μὲν λοετροῖο
 χατίζων / αὐτως, ὄφρα κε μούνον ἐν ὕδατι γυῖα καθήρηι, / ὀφθαλμούς βλεφάρουσι λίην
 ἀραρῶσι καλύψας / δεύεται, ὡς μή οἱ τι παραδράμηι ἔρκεος εἰσω / ὑγρὸν ἐπὶ γλήνης· τὸ
 γάρ ἄλγεος ἄν τι τιθείη. / ὅς δέ κε λημηρῆι νεφέληι εἰλυμένος ὕσσε / ἀσχήλληι ὀδύνας,
 5 κερειδέα δ' ἀμφὶ χιτῶνα / οἶδος πιαλέοισι περιβρίθηι πελάνοισι, / κείνωι καίριόν ἐστι καὶ
 ἀσφαλὲς ὄμμα διήναι / ἀμπετὲς ἀκλήιστον· ἄφαρ δ' ἀπὸ πᾶσα τελέσθη / θυμοδακῆς
 ὀδύνη, βῆα δ' ἄλθεται ὕδατι νοῦσος>>.

31 THEOPHRAST. *H. Pl.* 5, 8, 3: λέγειν δὲ τοὺς ἐγχωρίους ὡς ἐπιχώριοι-
 ἔναυθα (am Kirkaion: F 24b) ἢ Κίρκη κατώκει, καὶ δεικνύται τὸν τοῦ Zitate
 10 Ἐλπίηορος τάφον, ἐξ οὗ φύονται μυρρίναι καθάπερ αἱ στεφανωτίδες τῶν ἄλλων
 ὄντων μεγάλων μυρρίνων.

32 DION. HAL. *A.R.* I, 67, 4: σχήματος δὲ καὶ μορφῆς αὐτῶν (der
 Penaten) πέρι Τιμίμου μὲν ὁ συγγραφεὺς (566 F 59) ὤδε ἀποφαίνεται· κηρύκεια
 σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ καὶ κέραμον Τρωικὸν εἶναι τὰ ἐν τοῖς ἀδύτοις τοῖς ἐν Λαουινίωι
 15 κείμενα ἱερά, πυθέσθαι δὲ αὐτὸς ταῦτα παρὰ τῶν ἐπιχωρίων.

33 DION. HAL. *A.R.* I, 35, 3: (Antiochos 555 F 5; Hellanikos 4 F III).
 ἐκεῖνο γε ἐξ ἀμφοῖν δῆλον, ὅτι κατὰ τὴν Ἡρακλέους ἡλικίαν ἢ μικρῶι πρόσθεν
 οὕτως ὠνομάσθη (scil. ἢ Ἰταλία). τὰ δὲ πρὸ τούτων Ἑλληνες μὲν Ἑσπερίαν
 καὶ Αὔσονίαν αὐτὴν ἐκάλουον, οἱ δ' ἐπιχώριοι Σατορινίαν, ὡς εἴρηται μοι πρὸ-
 20 τερον (I, 18, 2). (36, 1) ἔστι δὲ τις καὶ ἕτερος λόγος ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων
 μυθολογούμενος, ὡς πρὸ τῆς Διὸς ἀρχῆς ὁ Κρόνος ἐν τῇ γῆι ταύτηι
 δυναστεύσειε, καὶ ὁ λεγόμενος ἐπ' ἐκείνου βίος ἅπασι δαψιλῆς ὀπόσοις ὥραι
 φύουσιν οὐ παρ' ἄλλοις μᾶλλον ἢ παρὰ σφίσι γένοιτο.

34 DION. HAL. *A.R.* I, 55: τοῦ δὲ μηκέτι προσωτέρω τῆς Εὐρώπης
 25 πλεῦσαι τὸν Τρωικὸν στόλον οἱ τε χρησμοὶ αἰτιοὶ ἐγένοντο τέλος λαβόντες ἐν
 τούτοις τοῖς χωρίοις καὶ τὸ δαιμόνιον πολλαχῶς τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν ἐνδεικ-
 νύμενον. ἐπειδὴ γὰρ ὄρμωι χρησάμενοι τῶι Λωρεντῶι σιηνᾶς ἐπήξσαντο περὶ
 τὸν αἰγιαλόν, πρῶτον μὲν πιεζόμενοις τοῖς ἀνθρώποισι ὑπὸ δίψης οὐκ ἔχοντος
 ὕδωρ τοῦ τόπου — λέγω δὲ ἂ παρὰ τῶν ἐγχωρίων παρέλαβον —
 30 λιβάδες αὐτόματοι νάματος ἡδίστου ἐκ γῆς ἀνελθοῦσαι ὠφθῆσαν, ἐξ ὧν ἢ τε
 στρατιὰ πᾶσα ὕδρευσατο καὶ ὁ τόπος περιέρρυτος γέγονε μέχρι θαλάττης,
 καταβάντος ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ βέματος. (2) νῦν μέντοι οὐκέτι πλήθουσιν

I ὕσων S 2 αὐτως Mei αὐτὸς S αὐτως Scal κε Gesner καὶ S 3 ἀραρῶσι
 Mei -οσι S δεύεται Mei δύεται S 4 ἄλγεος ἄν τι τιθείη Hense ἄλγεος εἴη S
 ἄλγεος αἰτιόν (Gesner) ἔστιν Mei λημηρῆι Mei νημηρῆ S(tr V) λημηρῆ Arsenius
 εἰλυμένος Cobet λελυμένος S κεκλεισμένος Scal κεκαλυμμένος Gesner πεπυκασμένος
 Mei 5 οἶδος Scal. οἶδος S 7 βῆα Gesner βῆτα S tr V ἄλθεται Lobbeck ἔκθεται S
 13-14 κηρύκεια ABA -κία r 23 μᾶλλον: μόνον B 26-27 ἐπιδεικνύμενον B
 30 αὐτόματοι Kiessling -ται ο ὠφθῆσαν: ἐφθῆσαν Kiessling 31 ὕδρευσαντο A
 ἐπέρρυτος ἐγένετο B

ὥστε καὶ ἀπορρεῖν αἱ λιβάδες, ἀλλ' ἔστιν ὀλίγον ὕδωρ ἐν κοίλῳ χωρίῳ συνε-
 στηκός, λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἱερὸν 'Ἡλίου· καὶ βωμοὶ δύο παρ'
 αὐτῷ δεικνύνται. . . . Τρωικὰ ἰδρύματα, ἐφ' ὧν τὸν Αἰνεῖαν μυθολογοῦσι
 5 ἄριστον αὐτοῖς αἰρουμένοις ἐπὶ τοῦ δαπέδου σέλινα μὲν πολλοὺς ὑπέστρωτο,
 καὶ ἦν ταῦτα ὡσπερ τράπεζα τῶν ἐδεσμάτων· ὡς δέ φασί τινες ἴτρια καρποῦ
 πεποιημένα πυρίνου καθαριότητος ταῖς τροφαῖς ἕνεκα. ἐπεὶ δὲ αἱ παρατεθεῖ-
 σαι τροφαὶ κατανάλωντο, τῶν ὑπεστρωμένων αὐτοῖς σελίνων εἶτε ἰτριῶν
 10 ἔφαγέ τις καὶ αὖθις ἕτερος· «ἐν» τούτῳ τυγχάνει τις εἰπῶν εἶτε τῶν Αἰνεῖου
 παίδων, ὡς λόγος ἔχει, εἶτε τῶν ὁμοσκήνων 'ἀλλ' ἡμῖν γε ἦδη καὶ ἡ τράπεζα
 κατεδήδεσται'· ὡς δὲ τοῦτο ἤκουσαν, ἅπαντες ἀνεθορύβησαν, ὡς τὰ πρῶτα τοῦ
 μαντεύματος ἦδη σφίσι τέλος ἔχοι. (4) ἦν γάρ τι θέσφατον αὐτοῖς, ὡς μὲν
 τινες λέγουσιν ἐν Δαδῶνῃ γινόμενον, ὡς δ' ἕτεροι γράφουσιν ἐν ἐρυ-
 θραῖ χέρσῳ τῆς 'Ιδης, ἐνθα ὠικε Σίβυλλα ἐπιχωρία νύμφη χρησμοιδός, ἡ
 15 αὐτοῖς ἔφρασε πλεῖν ἐπὶ δυσμῶν ἡλίου, τέως ἂν εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἔλθωσιν,
 ἐν ᾧ κατέδονται τὰς τραπέζας· ὅταν δὲ τοῦτο μάθωσι γινόμενον, ἡγεμόνα
 τετράποδα ποιησαμένους, ὅπου ἂν κάμηι τὸ ζῶιον, ἐνταῦθα δεῖμασθαι πόλιν κτλ.

35 DION. HAL. A.R. 2, 49, 4: s. Zenodotos 82I F 3.

36 DION. HAL. A.R. I, 8, I: ἄρχομαι μὲν οὖν τῆς ἱστορίας ἀπὸ τῶν
 20 παλαιοτάτων μύθων, οὓς παρέλιπον οἱ πρὸ ἐμοῦ γινόμενοι συγγρα-
 φεῖς, χαλεποὺς ὄντας ἄνευ πραγματείας μεγάλης ἐξευρεθῆναι. b) —
 2, I, I: ἡ 'Ρωμαίων πόλις ἵδρται μὲν ἐν τοῖς ἑσπερίοις μέρεσι τῆς 'Ιταλίας
 περὶ ποταμῶν Τέβεριν. . . . οἱ δὲ κατασχόντες αὐτὴν πρῶτοι τῶν μνημονευομένων
 25 βάρβαροί τινες ἦσαν αὐτόχθονες Σικελοὶ λεγόμενοι (I, 9, I), πολλὰ καὶ ἄλλα
 τῆς 'Ιταλίας χωρία κατασχόντες, ὧν οὐκ ὀλίγα διέμεινεν οὐδ' ἀφανῆ μνημεῖα
 μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἐν οἷς καὶ τόπων τινῶν ὀνόματα Σικελικὰ λεγό-
 μενα, μνηνόντα τὴν πάλαι ποτὲ αὐτῶν ἐνοικήσιν. (2) τούτους ἐκβαλόντες
 'Αβοριγῖνες (I, 9, I-10, I) αὐτοὶ κατέσχον τὸν τόπον, Οἰνώτρων ὄντες ἀπό-
 γονοὶ τῶν κατοικούντων τὴν ἀπὸ Τάραντος ἄχρι Ποσειδωνίας παράλιον.
 30 ἱερά τις αὕτη νεότης καθοσιωθεῖσα θεοῖς κατὰ τὸν ἐπιχώριον νόμον ὑπὸ τῶν
 πατέρων ἀποσταλῆναι λέγεται, χῶραν οἰκήσουσα τὴν ὑπὸ τοῦ δαιμονίου σφίσι

Sammel-
 zitate u.
 Anonymes

2 ἡλίου: Δίου AB^c 5 <ὡς παραδέδοται> πολλοῖς Rei ὡς μὲν πολλοῖς ἀποδέ-
 δοται σέλινα Buecheler 7 καθαριότητος Cobet -ριό-ο 9 ἐν τούτῳ Rei τούτῳ B
 τοῦτο A 13-14 ἐρυθρᾶ B ἐρυθραῖς A 14 χέρσῳ C. Jacoby(?) σχεσίῳ AB
 χωρίῳ Portus σπηλαιῳ Rei 15 τέως C. Jacoby ἕως ο 16 τὸ om. A 16
 κατέδονται Usener κατεδούνται ο 17 ὅποι B ὅπηι ἂν κάμψη Usener 23 περὶ ο
 παρὰ Buecheler 25 διέμενεν A 26 σικελικὰ ο σικελικῶς (ο. -λιστί) Cas
 26-27 [λεγόμενα] Buecheler 28-29 Οἰνώτρων - παράλιον: cf. Antiochos 555 F 2-3
 31 δαιμονίου B δαίμονος r

δοθησομένην. τὸ δὲ τῶν Οἰνώτρων γένος Ἀρκαδικὸν ἦν (3) Ἀβοριγίνων δὲ κατεχόντων τὰ χωρία, πρῶτοι μὲν αὐτοῖς γίνονται σύνοικοι Πελασγοὶ πλάνητες ἐκ . . . Θετταλίας (I, 17) μετὰ δὲ τοὺς Πελασγοὺς Ἀρκάδες ἐκ Παλλαντίου πόλεως ἐξεληθόντες, Εὐσάνδρον ἡγεμόνα ποιησάμενοι τῆς ἀποικίας (I, 31) . . . , οἱ πρὸς ἐνὶ τῶν ἐπτὰ λόφων πολίζονται, ὅς ἐν μέσῳ μάλιστα κεῖται τῆς Ῥώμης, Παλλάντιον ὀνομάσαντες τὸ χωρίον ἐπὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ πατρίδος. (4) χρόνους δ' οὐ πολλοῖς ὕστερον Ἡρακλέους καταχθέντος εἰς Ἰταλίαν (I, 34 = F 26) . . . μοῖρά τις ὑπολειφθεῖσα τῆς σὺν αὐτῷ δυνάμεως Ἑλληνικῆ πλησίον ἰδρύεται τοῦ Παλλαντίου πρὸς ἐτέρῳ τῶν ἐμπεπολισμένων 10 τῆι πόλει λόφων, ὅς τότε μὲν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων Σατόρνιος ἐλέγετο, νῦν δὲ Καπιτωλῖνος ὑπὸ Ῥωμαίων . . . (2) γενεᾷ δ' ἐκκαίδεκάτῃ(?) μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον Ἀλβανοὶ (I, 71, 5) συνοικίζουσιν ἄμφω τὰ χωρία ταῦτα, τείχει περιλαβόντες καὶ τάφρῳ· τέως δὲ ἦν αὐλία βουφορβίαν τε καὶ ποιμνίων καὶ τῶν ἄλλων καταγωγῶν βοτῆρων . . . (2) γένος δὲ τὸ <τῶν> Ἀλβανῶν 15 μικτὸν ἦν ἐκ τε Ἀρκαδίων [καὶ Πελασγῶν] καὶ τῶν ἐξ Ἥλιδος ἐλθόντων Ἐπειῶν (F 26), τελευταίων δὲ τῶν μετὰ <τῆν> Ἰλίου ἄλωσιν ἀφικομένων εἰς Ἰταλίαν Τρώων, οὓς ἤγεν Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου καὶ Ἀφροδίτης (I, 45 ff.)· εἰκὸς δὲ τι καὶ βαρβαρικὸν ἐκ τῶν προσοίκων ἢ παλαιῶν οἰκητόρων ὑπολιτῆς τῷ Ἑλληνικῷ συγκαταμιγῆναι. ὄνομα δὲ κοινὸν οἱ σύμπαντες οὗτοι Λατῖνοι 20 ἐκλήθησαν ἐπ' ἀνδρὸς δυναστεύσαντος τῶν τόπων Λατίνου (I, 45, 2) τὰς κατὰ ἔθνος ὀνομασίας ἀφαιρεθέντες. (3) ἐτειχίσθη μὲν οὖν ἡ πόλις ὑπὸ τούτων τῶν ἔθνων ἐνιαυτῷ δευτέρῳ <καὶ τριακοστῷ> καὶ τετρακοσιοστῷ μετὰ <τῆν> Ἰλίου ἄλωσιν ἐπὶ τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ ἀγαγόντες τὴν ἀποικίαν (I, 72 f.) ἀδελφοὶ δίδυμοι τοῦ βασιλείου γένους ἦσαν· Ῥωμύλος αὐτῶν ὄνομα θατέρῳ, 25 τῷ δ' ἐτέρῳ Ῥῶμος, τὰ μητρώθεν μὲν ἀπ' Αἰνείου τε καὶ Δαρδανίδαί, πατρός δὲ ἀκρίβειαν μὲν οὐ βράδιον εἰπεῖν ἐξ ὅτου φύντες, πεπίστευνται δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων Ἄρεος υἱοὶ γενέσθαι. (4) οὐ μόντοι διέμεινάν γε ἀμφοτέροι τῆς ἀποικίας ἡγεμόνες, ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς στασιάσαντες, ἀλλ' ὁ περιλειφθεὶς αὐτῶν Ῥωμύλος, ἀπολομένου θατέρου κατὰ τὴν μάχην, οἰκιστῆς γίνεται τῆς πόλεως,

1 Ἀρκαδικόν: cf. Pherekydes 3 F 156 3 πλάνητες B πλανῆται γ 5 οἱ - πολίζονται B οἱ πολίζονται πρὸς - λόφων γ 9 Ἑλληνικῆς Rei ἰδρύεται B ἰδρύεται γ
10 πόλει B Ῥώμῃ γ ὑπὸ: ἐπὶ AB^{ac} 11 ἐκκαίδεκάτῃ (cf. I, 45, 3; 73, 4 = F 40a): τρισκαίδεκάτῃ? 13 ποιμνίων B ποιμένων A 14 <τῶν> Grassberger
15 ἐκ τε ἀρκαδίων καὶ τῶν ἐξ Ἥ. ἐλθ. καὶ πελασγῶν B [καὶ ἄλβανῶν B ἄλβανόν γ 15 ἐκ τε ἀρκαδίων καὶ τῶν ἐξ Ἥ. ἐλθ. καὶ πελασγῶν B [καὶ Πελασγῶν (glosse zu βαρβάρων)] Jac ἐκ τε Πελασγῶν καὶ Ἀ. καὶ Ἐ. τῶν ἐξ Ἥ. ἐλθόντων Ambrosch 16 τελευταῖον B <τῆν> C. Jacoby 17 οὓς ἤγεν Rei ὅς ἦν ο 20-21 κατὰ ἔθνη Rei κατὰ <τῶν>
19 συγκαταμιγῆναι Buecheler συγκαταλεγῆναι ο 20-21 κατὰ ἔθνη Rei κατὰ <τῶν> C. Jacoby 22 <καὶ τριακοστῷ> (I, 72, 5) Ghelen <τῆν> C. Jacoby 23 ἔθνος C. Jacoby 26 <πρὸς> ἀκρίβειαν Steph 27 γε om. B
ἐπί: ἔπει α (I, 71, 5) = 752/1 Kiessling 26 <πρὸς> ἀκρίβειαν Steph 27 γε om. B
28 ἀλλ' ὁ B ἀλλὰ γ 29 ἀπολομένου κατὰ τ.μ. θατέρου B [κατὰ τὴν μάχην]?

καὶ τοῦνομα αὐτῆι τῆς ἰδίας κλήσεως ἐπάνωμον τίθεται. c) — I, 44, 3: δευτέραι δ' ὕστερον γενεαί μετὰ τὴν Ἑρακλέους ἄπαρσιν, ἔπει δὲ πέμπται καὶ πεντηκοστῶι μάλιστα, ὡς αὐτοὶ Ῥωμαῖοι λέγουσι, βασιλεὺς μὲν Ἀβοριγίνων ἦν Λατίνος ὁ Φαῦνου, γένος δὲ Ἑρακλέους, πέμπτον καὶ τριακοστὸν 5 ἔτος ἔχων τὴν ἀρχήν. (45) κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Τρῶες οἱ σὺν Αἰνεαίαι . . . κατέσχον εἰς Λωρεντόν (F 37 c. 53, 3)

37 a) DION. HAL. A.R. I, 45, 4: βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς Αἰνείου παρουσίας εἰς Ἱταλίαν, ἐπεὶ τῶν συγγραφῶν τοῖς μὲν ἠγνόηται, τοῖς δὲ διαπεφώνηται ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, μὴ παρέργως διελοθεῖν, τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰς Ῥωμαίων τῶν μάλιστα 10 πιστευομένων ἱστορίας παραβαλῶν. ἔχει δὲ τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα ὧδε. <46-47: fahrt bis Pallene und den verbündeten Krusaier>. (48) ὁ μὲν οὖν πιστότατος τῶν λόγων, ὧι κέχρηται τῶν παλαιῶν συγγραφέων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Τρωικοῖς (4 F 31; cf. 840 F 8) περὶ τῆς Αἰνείου φυγῆς 15 τοιούδε ἐστίν. εἰρηναίαι δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ περὶ τῶν αὐτῶν οὐ κατὰ ταῦτ' ἔχοντες λόγοι, οὓς ἤττον ἔγωγε τούτου πιθανοὺς εἶναι νομίζω· κρινέτω δὲ ὡς ἕκαστος τῶν ἀκουόντων βούλεται. <2-3: nach Sophokles ἐν Λαοκόωντι F 344 N² und Menekrates von Xanthos no. 769 F 3 blieb er in 'Phrygien'; cf. c. 53, 4-5>. (4) ἄλλοι δὲ τινες ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου τοῦ 20 Τρωικοῦ τυχεῖν αὐτὸν τηνικαῦτα (als Troia in griechische hand fiel) διατρίβοντα λέγουσιν, οἱ δ' εἰς Φρυγίαν ἀπεσταλμένον ὑπὸ Πριάμου μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τινα χρεῖαν στρατιωτικὴν· εἰσὶ δ' οἱ μυθωδεστέραν αὐτοῦ ποιοῦσι τὴν ἔξοδον. ἔχέτω δ' ὅπῃ τις αὐτὸν πείθει. (49) τὰ δὲ μετὰ τὴν ἔξοδον ἔτι πλείω παρέχει τοῖς πολλοῖς τὴν ἀπορίαν. οἱ μὲν γὰρ ἕως 25 Θράικης ἀγαγόντες αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσι τελευτῆσαι τὸν βίον, ὧν ἐστὶ Κεφάλων τε ὁ Γεργίθιος (cf. F 21) καὶ Ἑγήσιππος <ὁ> περὶ Παλλήνης γράψας (391 F 5), ἄνδρες ἀρχαῖοι καὶ λόγου ἄξιοι. ἕτεροι δὲ ἐκ Θράικης ἀναστήσαντες αὐτὸν ἕως Ἀρκαδίας παρακομίζουσιν, οἰκῆσαι δὲ λέγουσιν ἐν Ὀρχομενῶι τε τῶι Ἀρκαδικῶι, [καὶ] Νήσωι δὲ λεγομένῃ, καί- 30 <περ> οὕση μεσόχθονι, ἀπὸ τελεμάτων καὶ ποταμοῦ· τὰς τε καλουμένης Καπύας Αἰνείου τε καὶ Τρώων ἀπόκτισιν εἶναι Καπύας ὀνομασθείσας ἀπὸ τοῦ Τρωικοῦ Κάπυος. λέγεται δὲ ταῦτα ἄλλοις τε καὶ Ἀριαίθωι <τῶι> γράψαντι τὰ Ἀρκαδικά (316 F 1). (2) εἰσὶ δὲ καὶ οἱ δεῦρο μὲν ἀφικέσθαι τὸν Αἰνεῖαν μυθολογοῦσιν, οὐ μέντοι τὴν γε τελευταίην αὐτῶι τοῦ βίου συμπεσεῖν ἐν

4 γόνος ν δὲ καὶ B 5 ἔτος om. A 9 διαπεφώνηται: διεφθόνηται B^{ac}
 διεφθόγηται Rei 11 παραβαλῶν Rei παραλαβῶν o 15 εἰρηται AB^{ac} ταῦτα B
 21 οἱ δ' A οἶα B 26 ἠγήσιος B <ὁ> Kiessling 29 [καὶ] Sauppe δὲ om. B
 29-30 καί<περ> Steph 30 ἀπὸ Mei ὑπὸ o 31 Καπύας (F 37b): das arkadische
 Kaphyai 32 ἀριαίθωι A <τῶι> Kiessling 33 δ' οἱ καὶ A

τοῖσδε τοῖς χωρίοις ἄλλ' ἐν Ἰταλίαι, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ δηλοῦσι καὶ Ἀγάθουλλος Ἀρκὰς ὁ ποιητῆς (F 27) (3) τῆς δ' εἰς Ἰταλίαν Αἰνείου καὶ Τρώων ἀφίξεως Ῥωμαῖοί τε πάντες βεβαιῶνται καὶ τὰ δρώμενα ὑπ' αὐτῶν ἐν τε θυσίαις καὶ ἑορταῖς μηνύματα Σιβύλλης τε λόγια καὶ χρησμοὶ Πυθικοὶ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὧν οὐκ ἂν τις ὡς εὐπρεπείας ἕνεκα συγκειμένων ὑπερίδοι· πολλὰ δὲ καὶ παρ' Ἑλληνιστῶν γινώσκοντα [καὶ] φανερὰ εἰς τόδε χρόνον περιλείπεται, ἔθθα ὠρμίσαντο καὶ παρ' οἷς διατριβὴν ἀπλοίας ἕνεκεν ἐποιήσαντο, ὧν ἐγὼ μνήμην ὡς ἂν οἷός τε ὧ πολλῶν ὄντων βραχυτάτην ποιήσομαι. <49, 4 - 53, 3: stationen Pallene / 10 Krusaioi - Delos / Anios - Kythera - Kinaithion / Arkader - Zakynthos - Leukas - Aktion - Ambrakia - Buthrotos / Dodona - Anchiseshafen - Salentinis / Athenaiion (Italien) - Sizilien - Palinurushafen - Leukasia - Misenoshafen / Prochyte / Caieta>. τελευτῶντες δ' ἀφικνοῦνται τῆς Ἰταλίας εἰς Λωρεντόν (F 36 c. 45), ἔθθα τῆς πλάνης παυσάμενοι χάρακα ἔθεντο· καὶ τὸ 15 χωρίον, ἐν ᾧ κατεστρατοπεδεύσαντο, ἐξ ἐκείνου Τροία καλεῖται, ἀπέχει δὲ τῆς θαλάττης ἀμφὶ τοὺς τέτταρας σταδίους.

(4) ἔγραψα δὲ ταῦτα καὶ τὴν παρέκβασιν ἐποιήσάμην τοῦ ἀναγκαίου χάριν, ἐπειδὴ <τῶν> συγγραφέων οἱ μὲν οὐδ' ἔλθειν Αἰνεῖαν φασὶν εἰς Ἰταλίαν ἅμα Τρωσίν, οἱ δ' ἕτερον Αἰνεῖαν, οὐ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης καὶ Ἀγγίσου 20 γινόμενον, οἱ δ' Ἀσκάκιον τὸν Αἰνείου, οἱ δ' ἄλλους τινάς. εἰσὶ δ' οἱ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνεῖαν λέγουσι καταστήσαντα τὸν λόγον εἰς Ἰταλίαν ἀναχομισθῆναι πάλιν οἴκαδε καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας, τελευτῶντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκακίῳ τῷ παιδί τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπὶ πλεῖστον κατασχεῖν τὴν ἀρχήν, ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω τοῖς Ὀμήρου ἔπεσιν (Il. Y 307/8) οὐκ ὀρθῶς 25 λαμβανομένοις παραχρυσθέντες. <53, 5 - 54: verteidigung der vulgata; es folgt F 34>. b) STRABON 13, I, 53 p. 607/8: οἴεται δ' ὁ Σκῆψιος (V) καὶ βασιλεῖον τοῦ Αἰνείου γεγονέναι τὴν Σκῆψιν . . . οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Σκῆψεως λόγῳ τῷ λεχθέντι νῦν τὰ περὶ τοῦ Αἰνείου θρυλούμενα· περιγενέσθαι γὰρ δὴ τοῦτόν φασι ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς 30 Πρίαμον δυσμένειαν . . . (Il. N 460/I), τοὺς δὲ συνάρχοντας Ἀτηνηορίδας καὶ αὐτὸν τὸν Ἀνήνορα διὰ τὴν Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν· (Sophokl. p. 160 N²). . . τὸν μὲν οὖν Ἀνήνορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν περιγενομένων Ἐνετῶν εἰς τὴν Θράικην περισωθῆναι, κάκειθεν διαπεσεῖν εἰς τὴν λεγομένην κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετικὴν, τὸν δὲ Αἰνεῖαν μετ' Ἀγγίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ

I τοῖσδε Β τοῦτοις Γ 2 δ' εἰς: δὲ ἐς Α δ' ἐπ' Β 3 βεβαιῶνται Α 7 [καὶ] Jac φανερὰ καὶ Pflugk 7 παραλείπεται Β^{ac} λείπεται Α 8 ἕνεκεν C. Jacoby -κα ο 18 <τῶν> Pflugk 18-19 εἰς Ἰταλίαν φασὶν Β 19 ἀφροδίτης καὶ ἀγγίσου Β ἀγγ. κ. ἀφ. Γ 21 λόγον: ὄχλον Pflugk 32 περιγενομένων Eust παραγ- D . . νομένων C λεγομένων x 33 περισωθῆναι: παραιοθῆναι Cor διεκπεσεῖν Eust 34 ἐν τῷ ἀδρίαι Eust

παιδὸς Ἀσκανίου λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι. καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν
 Μακεδονικὸν Ὀλυμπόν φασιν, οἱ δὲ περὶ Μαντίνειαν τῆς Ἀρκαδίας κτίσαι
 Καπύας, ἀπὸ Κάπυος θέμενον τοῦνομα τῷ πολισμάτι, οἱ δ' εἰς Αἴγεσταν
 κατάραι τῆς Σικελίας σὺν Ἐλύμῳ Τρωὶ καὶ Ἔρυκα καὶ Λιλύβαιον κατασχεῖν
 5 καὶ ποταμούς περὶ Αἴγεσταν προσαγορεύσαι Σχάμανδρον καὶ Σιμβέντα, ἔνθεν
 δ' εἰς τὴν Λατίνην ἐλθόντα μεῖναι κατὰ τι λόγιον τὸ κελεύον μένειν, ὅπου ἂν
 τὴν τράπεζαν καταφάγη· συμβῆναι δὲ τῆς Λατίνης περὶ τὸ Λαουίνιον τοῦτο,
 ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τραπέζης κατὰ ἀπορίαν καὶ ἅμα ἀναλωθέντος
 τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέασιν. Ὀμηρὸς μέντοι συνηγορεῖν οὐδετέροις ἔοικεν, οὐδὲ
 10 τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Σχῆψεως λεχθεῖσιν· ἐμφαίνει γὰρ μεμενηκότα
 τὸν Αἰνεῖαν ἐν τῇ Τροίᾳ καὶ διαδεδεγμένον τὴν ἀρχὴν καὶ παραδεδωκότα
 παισὶ παίδων τὴν διαδοχὴν αὐτῆς (Il. Υ 306/8) . . . πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς
 ἑτέροις διαφανεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐτοῦ τὴν πλάνην λέγουσι καὶ αὐτόθι
 15 ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. τινὲς δὲ γράφουσιν «Αἰνεῖαιο γένος
 πάντεσσι ἀνάξει, καὶ παῖδες παίδων», τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες. c) LIVIUS
 I, 1: iam primum omnium satis constat Troia capta in ceteros saevitum esse
 Troianos, duobus Aeneae Antenorique . . . omne ius belli Achivos absti-
 nuisse. (2) casibus deinde variis Antenorem cum multitudine Enetum . . .
 20 venisse in intimum Hadriatici maris sinum . . . (4) Aeneam ab simili
 clade domo profugum, sed ad maiora rerum initia ducentibus fatis, primo
 in Macedoniam venisse, inde in Siciliam quaerentem sedes delatum, ab
 Sicilia classe ad Laurentem agrum tenuisse. Troia et huic loco nomen est.
 (5) ibi egressi Troiani, ut quibus ab immenso prope errore nihil praeter
 arma et naues superessent, cum praedam ex agris agerent, Latinus rex Abo-
 25 riginesque, qui tum ea tenebant loca, ad arcendam vim advenarum . . .
 concurrunt. (6) duplex inde fama est. alii proelio victum Latinum
 pacem cum Aenea, deinde affinitatem iunxisse tradunt; (7) alii, cum
 instructae acies constilissent, priusquam signa canerent, processisse Latinum
 inter primores ducemque advenarum evocasse ad colloquium (9) inde
 30 foedus ictum . . . Aeneam apud Latinum fuisse in hospitio; ibi Latinum
 apud penates deos domesticum publico adiunxisse foedus, filia Aeneae in
 matrimonium data. (10) ea utique res Troianis spem affirmat tandem
 stabili certaue sede finiendi erroris. oppidum condunt; Aeneas ab nomine
 uxoris Laviniam appellat. (11) brevi stirps quoque virilis ex novo matri-
 35 monio fuit, cui Ascanium parentes dixere nomen. F 16; 27; 38b.

4 Ἐλύμῳ (F?) Tzschucke Ἐλύμῳ ο τρωὶ om. D λύβαιον CDal 5
 ἔνθεν: ἐκεῖθεν Eust 7 καταφάγοι Dx 8 ἀπορίαν Cas ἀπειρίαν ο 20 maiorum
 Novák 22 tenuisse: venisse M tendisse Up troiae F 23 ibi: ubi M
 24 superessent M -et v.l. 32 utique res M r.u. r

38 a) DION. HAL. A.R. I, 59, 3: Λαουίνιον, ὡς μὲν αὐτοὶ Ῥωμαῖοι λέγουσιν, ἀπὸ τῆς Λατίνου θυγατρὸς, ἣ Λαῦναν εἶναι φασὶ τοῦνομα, ὡς δ' ἄλλοι τινὲς τῶν Ἑλληνικῶν μυθογράφων ἔλεξαν, ἀπὸ τῆς Ἀνίου τοῦ Δηλίων βασιλέως θυγατρὸς Λαῦνας καὶ τῆσδε ὀνομαζομένης, <ἣς> 5 ἀποθανούσης νόσωι περὶ τὸν οἰκισμὸν τῆς πόλεως πρώτης καὶ ἐν ᾧ ἔκαμε χωρίω ταφείσης μνήμα γενέσθαι τὴν πόλιν. συμπλεῦσαι δ' αὐτὴν τοῖς Τρωσὶ λέγεται δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Αἰνεΐαι δεηθέντι μαντικὴν οὔσαν καὶ σοφὴν (63, I) περὶ δὲ τῶν χρόνων, ἐν οἷς ἐκτίσθη τὸ Λαουίνιον, ἄλλοι μὲν ἄλλως λέγουσιν, ἐμοὶ μέντοι δοκοῦσιν οἱ δευτέρωι μετὰ τὴν ἔξοδον τὴν ἐκ 10 Τροίας εἶτε φέροντες αὐτὴν εἰκότα μᾶλλον λέγειν (begründung). b) STRABON 5, 3, 2 p. 229: φασὶ δὲ Αἰνεΐαν μετὰ τοῦ πατρὸς Ἀγγίσιου καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου κατάραντας εἰς Λαῦρεντον τῆς πλησίον τῶν Ὠστίων καὶ τοῦ Τιβέρεως ἡϊόνος, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὅσον ἐν τέτταρσι καὶ εἴκοσι σταδίοις, κτίσαι πόλιν. ἐπελθόντα δὲ Λατίνον τὸν τῶν Ἀβοριγίνων βασιλέα τῶν οἰκούντων 15 τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶ, συμμάχοις χρήσασθαι τοῖς περὶ τὸν Αἰνεΐαν ἐπὶ τοὺς γειτονεύοντας Ῥουτούλους τοὺς Ἀρδέαν (cf. F 17) κατέχοντας (στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τῆς Ἀρδέας εἰς τὴν Ῥώμην ἑκατὸν ἐξήκοντα), νικήσαντα δ' ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Λαουινίας ἐπώνυμον κτίσαι πλησίον πόλιν. πάλιν δὲ τῶν Ῥουτούλων συμβαλλόντων εἰς μάχην, τὸν μὲν Λατίνον πεσεῖν, τὸν 20 δὲ Αἰνεΐαν νικήσαντα βασιλεῦσαι καὶ Λατίνους καλέσαι τοὺς ὑφ' αὐτῶι.

39 a) DION. HAL. A.R. I, 64, 4: (Latinus fällt im krieg gegen die Rutuler und deren führer Tyrrhenos, einen neffen von Latinos' gattin Amita, und Aineias übernimmt die herrschaft; im 4. jahr danach neuer angriff der Rutuler und Etrusker unter Mesentius; Aineias fällt). τὸ δὲ 25 Αἰνεΐου σῶμα φανερόν οὐδαμῆι γενόμενον οἱ μὲν εἰς θεοὺς μεταστῆναι εἰκάζον, οἱ δ' ἐν τῶι ποταμῶι, παρ' ὃν ἡ μάχη ἐγένετο, διασφραρῆναι. (5) καὶ αὐτῶι κατασκευάζουσιν οἱ Λατῖνοι ἡρώων ἐπιγραφῆι τοιαῖδε κοσμούμενον· Ἐπιγραφὴ θεοῦ χθονίου, ὃς ποταμοῦ Νομικίου ρεῦμα διέπει· εἰσὶ δ' οἱ λέγουσιν ἐπ' Ἀγγίσι κατασκευασθῆναι αὐτὸ ὑπ' Αἰνεΐου, ἐνιαυτῶι πρότερον τοῦ 30 πολέμου τούτου τελευτήσαντι. ἔστι δὲ χωμάτιον οὐ μέγα, καὶ περὶ αὐτὸ δένδρα στοιχηδὸν πεφυκότα θεὰς ἄξια. b) LIVIUS I, 2, 6: *secundum inde proelium Latinis, Aeneae etiam ultimum operum mortalium fuit. situs est,*

2 λαῦναν B^{ac} (cf. c. 70, 1-2 o; 60, 1 AB^{ac}; 64, 1 A) λαῦναν A λαυιναν B^c (cf. Λαουινία c. 60, 1 B^c; 64, 1 B) 3 ἑλληνικῶν B^c ἑλλήνων AB^{ac} 3-4 τῆς Ἀνίου Steph σαινίου ABA <σελινίου Bb 4 δηλ<ίων> B δήλου A λαουινίας B <ἣς> Steph 7 τοῦ om. B 8 λαυίνιον B 9 λέγουσιν * * * Sintenis 10 φέροντες: λέγοντες B^{ms} (m. rec.) ἀναφέροντες Grasberger φέροντες <τὴν κτίσιν> Buecheler ἐπιφέροντες ἐνιαυτῶι Madvig 12 κατάραντα c Cas λαῦροντον B λαῦρον AC τῆς om. B [πλησίον]? 19 συμβαλλόντων C 25 αὐτὸ εἰκάζον B αὐτὸν εἰ. Kiessling 32 *mortalium operum M*

quemcumque eum dici ius fasque est, super Numicum flumen: Jovem Indigetem appellant.

- c) SERV. DAN. VERGIL. A. 4, 620: Cato (F 10 Pet) dicit iuxta Laurolavinium, cum Aeneae socii praedas agerent, proelium commissum, in quo Latinus occisus est, fugit Turnus, et Mezentii auxilio comparato renovavit proelium, quo victus quidem est ab Aenea, qui tamen [Aeneas] in ipso proelio non comparuit; Ascanius vero postea Mezentium interemit. alii dicunt quod victor Aeneas cum sacrificaret super Numicum fluvium lapsus est, et eius nec cadaver inventum est. unde dicit 'mediaque inhumatus harena'.
- 10 40 a) DION. HAL. A.R. I, 72: ἀμφισβητήσεως δὲ πολλῆς οὔσης καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως καὶ περὶ τῶν οἰκιστῶν τῆς πόλεως, οὐδὲ αὐτοὺς ὄμιμην δεῖν ὡσπερ ὁμολογούμενα πρὸς ἀπάντων ἐξ ἐπιδρομῆς ἐπελθεῖν. <Kephalon, Demagoras, Agathyllos, ἄλλοι συχνοὶ F 21/22; Hellanikos, Damastes, ἄλλοι τινές F 8/9; Aristoteles F 13a; Kallias F 14a; Xenagoras 15 F 17; Dionysios von Chalkis F 10; τινές F 11>. (73) ἔχων δὲ πολλοὺς καὶ ἄλλους τῶν Ἑλληνικῶν παρέχεσθαι συγγραφέων, οἱ διαφοροὺς ἀποφαίνουσι τοὺς οἰκιστὰς τῆς πόλεως, ἵνα μὴ δόξω μακρηγορεῖν, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίων ἐλεύσομαι συγγραφεῖς <F 2 c>. (2) τούτων δὲ τινες μὲν Αἰνείου γενέσθαι υἱοὺς λέγουσι Ῥωμύλον τε καὶ Ῥῶμον τοὺς 20 οἰκιστὰς τῆς Ῥώμης, ἕτεροι δὲ θυγατρὸς Αἰνείου παιδᾶς, ὅτου δὲ πατρὸς οὐκέτι διορίζοντες. δοθῆναι δ' αὐτοὺς ὑπ' Αἰνείου Λατίνω τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀβοριγίνων ὀμηρεύσοντας, ὅτε καὶ αἱπίστεις τοῖς ἐπιχωρίοις πρὸς τοὺς ἐπὶ γλύδας (F 37c) ἐγένοντο ἀσπαζόμενον δὲ αὐτοὺς Λατίνον τῆι τε ἄλλῃ 25 θεραπείαι περιέπειν εὖ, καὶ ἐκγόνου ἄρρενος ἄπαιδα τελευτῶντα διαδόχους μέρους τινὸς τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς καταλιπεῖν. (3) ἄλλοι δὲ λέγουσιν Αἰνείου τελευτήσαντος Ἀσκάνιον ἄπασαν τὴν Λατίνων ἀρχὴν παραλαβόντα νείμασθαι πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ῥωμύλον τε καὶ Ῥῶμον τῆν τε χώραν καὶ τὴν δύναμιν τὴν Λατίνων τριχῆι. αὐτὸν μὲν δὴ τῆν τε Ἄλβαν κτίσαι καὶ ἄλλ' ἄττα πολίσματα, Ῥῶμον δὲ Καπύην μὲν ἀπὸ τοῦ προπάππου Κάπυος, Ἀγγίσην δὲ 30 ἀπὸ τοῦ προπάτορος Ἀγγίσιου, Αἰνεῖαν δὲ τὴν ὕστερον κληθεῖσαν Ἰάνικλον ἀπὸ τοῦ πατρὸς, Ῥῶμην δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ. ταύτην δὲ χρόνους τινὰς ἐρημωθεῖσαν, ἑτέρας αὖθις ἐλθούσης ἀποικίας, ἣν Ἄλβανοὶ ἔστειλαν (F 36a c. 2) ἡγουμένου

1 fluvium M 1-2 indigetem M 3 socii: socii F praedas N° praedes NH
4 quo: qui Daniel ipse quidem victus est F qui idem victus Mommsen 5-6 qui
tamen Aeneas: Aeneas autem F Aeneas om. M 8 et est nec F inventum est:
aparuit F inde F 12 παρελθεῖν B 17 δόξω Buecheler δόξαμι AB 19
τε B om. γ 24 περιέπειν om. B καὶ B om. γ 26 λατίνων om. A 28 τὴν
λατίνων B τῶν λ. γ ἄλλαττα A° ἄλλα ἄττα B 29 καπύην μὲν
ῤῶμον B 31 ἑαυτοῦ * * Sauppe

- Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου, τὴν ἀρχαίαν κτίσιν ἀπολαβεῖν, ὥστε διττὰς εἶναι τῆς Ῥώμης τὰς κτίσεις, τὴν μὲν ὀλίγον ὕστερον τῶν Τρωικῶν γενομένην, τὴν δὲ πεντεκαίδεκα γενεαῖς ὕστεροῦσαν τῆς προτέρας. (4) εἰ δὲ τις ἀπιδεῖν βουλήσεται τὰ προσωτέρω, καὶ τρίτη τις ἀρχαιότερα τούτων εὑρεθήσεται Ῥώμη 5 γενομένη πρὶν Αἰνεΐαν καὶ Τρῳᾶς ἔλθεῖν εἰς Ἰταλίαν . . . (Antiochos F 7). <c. 74-75, 3 gründungsdaten und chronologie der königszeit>. (4) τὰ μὲν δὴ περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἡ νῦν δυναστεύουσα πόλις οἰκίσθη τοῖς τε πρὸ ἐμοῦ γενομένοις εἰρημένα κάμοι δοκοῦντα τοιάδ' ἐστίν. οἰκίσται δ' αὐτῆς οἴτινες ἦσαν, καὶ τίσι τύχαις χρησάμενοι τὴν ἀποικίαν 10 ἔστειλαν, ὅσα τε ἄλλα περὶ τὴν κτίσιν ταύτην ἱστορηται, πολλοῖς μὲν εἴρηται καὶ διαφόρως τὰ πλεῖστα ἐνίοις, λεχθήσεται δὲ κάμοι τὰ πιθανώτατα τῶν μνημονευομένων. ἔχει δὲ ὧδε. <c. 76-78 die zwillingengeburt der Rhea Silvia; c. 79-84 die geschichte der zwillinge (cf. Fabius 809 F 4b); c. 85-88 die stadtgründung>. (89) ἂ μὲν οὖν 15 ἐμοὶ δύναμις ἐγένετο σὺν πολλῇ φροντίδι ἀνευρεῖν Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων συχὰς ἀναλεξαμένῳ γραφὰς ὑπὲρ τοῦ τῶν Ῥωμαίων γένους τοιάδ' ἐστίν.
- b) FESTUS p. 266/9 M (p. 326, 28 Li): *Romam appellatam esse Cephalon Gergithius, qui de adventu Aeneae in Italiam videtur conscripsisse* (45 F 10), *ait ab homine quodam comite Aeneae: eum enim occupato monte, qui nunc 20 Palatinus dicitur, urbem condidisse atque eam Rhomen nominasse. Apollodorus in Euxenide (-) ait Aenea et Lavinia natos Mayllem, Mulum, Rhomumque, atque ab Romo urbi tractum nomen.* <Alcimus F 12; Antigonus 816 F 1; Hyperochus 576 F 3; Agathocles und complures auctores F 18/9; Callias F 14; Heraclides Lembos F 13b; Galitas no. 818> . . .
- 25 c) SOLIN. Coll. I: *sunt qui videri velint Romae vocabulum ab Euandro primum datum, cum oppidum ibi offendisset, quod exstructum ante Valentiam dixerat iuventus Latina, servataque significatione inpositi prius nominis Romam Graece Valentiam nominatam. quam Arcades quoniam habitassent in excelsa parte montis, derivatum deinceps ut tutissima urbium 30 arces vocarentur.* <Herakleides (Lembos); Agathokles>. d) SERV. DAN. VERGIL. A. I, 273: *sed de origine et conditore urbis diversa a diversis traduntur. Clinias* (819 F 1) *refert . . . * * . . . Ateius* (F 14 Fun) *adserit Romam ante adventum Euandri diu Valentiam vocitatum, sed post Graeco nomine Romen vocitatum. alii a filia Euandri ita dictam, alii a 35 fatidica, quae praedixisset Euandro his eum locis oportere considerare. Heraclides* (F 13b) . . . *Eratosthenes* (F 20) . . . *Naeuius* (F 25

1-2 τῆς Ῥώμης om. B^{ac} 9 καὶ Kiessling ἢ ο 16 τῶν om. B 17 romam F^a
 (i. ras.) rom- F¹ 20 Palatinus O. Müller palatius F 32 * * Schoppe <Cato
 in Originibus> Masvicius Ateius Masvicius adeius C

Morel) et Ennius (A. 35 ff. V²) Aeneae ex filia nepotem Romulum conditorem urbis tradunt. Sibylla (-) ita dicit: «'Ρωμαῖοι, 'Ρώμου παῖδες».

e) PLUTARCH. *Romul.* I: τὸ μέγα τῆς 'Ρώμης ὄνομα καὶ δόξῃ διὰ πάντων ἀνθρώπων κεχωρηκὸς ἐφ' ὅτου καὶ δι' ἣν αἰτίαν τῇ πόλει γέγονεν, οὐχ ὠμολόγηται παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν Πελασγούς ἐπὶ πλείστα τῆς οἰκουμένης πλανηθέντας ἀνθρώπων τε πλείστων κρατήσαντας αὐτόθι κατοικῆσαι καὶ διὰ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις ῥώμην οὕτως ὀνομάσαι τὴν πόλιν, οἱ δὲ (F 13) Τροίας ἀλικομένης διαφυγόντας ἐνίους καὶ πλοίων ἐπιτυχόντας ὑπὸ πνευμάτων τῇ Τυρρηνίαι προσπεσεῖν φερομένους καὶ περὶ τὸν Θύμβριν ποταμὸν ὀρμήσασθαι. (2) ταῖς δὲ γυναιξίν αὐτῶν ἀπορουμέναις ἤδη καὶ δυσανασχετούσαις πρὸς τὴν θάλασσαν ὑποθέσθαι· μίαν, ἣ καὶ γένει προὔχειν καὶ φρονεῖν ἐδόκει μάλιστα, 'Ρώμην ὄνομα, καταπρῆσαι τὰ πλοῖα· πραχθέντος δὲ τούτου, πρῶτον μὲν ἀγανακτεῖν τοὺς ἄνδρας, ἔπειτα δι' ἀνάγκην ἰδρυνθέντας περὶ τὸ Παλλάντιον, ὡς ὀλίγωι χρόνωι κρεῖττον ἐλπίδος ἐπραττον, ἀγαθῆς τε πειρώμενοι ἰώρας καὶ δεχομένων αὐτοὺς τῶν προσοίκων, ἄλλην τε τιμὴν ἀποπέμειν τῇ 'Ρώμῃ καὶ τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς ὡς αἰτίας προσαγορεύειν. (3) ἐξ ἐκείνου τε παραμένειν λέγουσι τὸ τοὺς συγγενεῖς τὰς γυναικίαις καὶ οἰκείους ἄνδρας ἀσπάζεσθαι τοῖς στόμασι. (2) ἄλλοι δὲ 'Ρώμην 'Ιταλοῦ θυγατέρα καὶ Λευκαρίας (F 11), οἱ δὲ Τηλέφου τοῦ 'Ηρακλέους, Αἰνεῖαι γαμηθεῖσαν, 20 οἱ δ' 'Ἀσκανίου τοῦ Αἰνείου λέγουσι τοῦνομα θέσθαι τῇ πόλει. οἱ δὲ 'Ρωμαμόν, 'Οδυσσεῶς παῖδα καὶ Κίρκης, οἰκίσαι τὴν πόλιν, οἱ δὲ 'Ρῶμον ἐκ Τροίας ὑπὸ Διομήδους ἀποσταλέντα τὸν 'Ημαθίανος (F 10), οἱ δὲ 'Ρῶμιν Λατίνων τύραννον, ἐκβαλόντα Τυρρηνοὺς τοὺς εἰς Λυδίαν μὲν ἐκ Θετταλίας, ἐκ δὲ Λυδίας εἰς 'Ιταλίαν παραγενομένους. (2) οὐ μὴν οὐδ' οἱ 'Ρωμόλον τῷ 25 δικαιοτάτῳ τῶν λόγων ἀποφαίνοντες ἐπώνυμον τῆς πόλεως ὀμολογοῦσι περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ. οἱ μὲν γὰρ Αἰνείου καὶ Δεξιθέας τῆς Φόρβαντος υἱὸν ὄντα νήπιον εἰς 'Ιταλίαν κομισθῆναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 'Ρῶμον· ἐν δὲ τῷ ποταμῷ πλημμύραντι τῶν ἄλλων σκαφῶν διαφθαρέντων, ἐν ᾧ δ' ἦσαν οἱ παῖδες εἰς μαλακὴν ἀποκλινθέντος ὄχθην ἀτρέμα, σωθέντας 30 ἀπροσδοκῆτως, ὀνομασθῆναι 'Ρώμην. (3) οἱ δὲ 'Ρώμην θυγατέρα τῆς Τρωάδος ἐκείνης Λατίνῳ τῷ Τηλεμάχου γαμηθεῖσαν τεκεῖν τὸν 'Ρωμόλον, οἱ δὲ Αἰμυλίαν τὴν Αἰνείου καὶ Λαβινίας 'Ἀρει συγγενομένην. οἱ δὲ (Pto-mathion no. 817) μυθῶδη παντάσῃ περὶ τῆς γενέσεως διεξίασι. (3) τοῦ δὲ πίστιν ἔχοντος λόγου μάλιστα καὶ πλείστους μάρτυρας τὰ μὲν 35 κυριώτατα πρῶτος εἰς τοὺς "Ελληνας ἐξέδωκε Διοκλῆς Πεπαρήθιος (820

10 ὀρμήσασθαι M αὐτῶν om. M 19 λευκαρίας UMA -νίας Barocc. 137
20 δ' ἀσκανίου UM^cA^c δ' αὐ ἀσκανίου M^{ac} δ' ἀπ' ἀσκανίου A^{ac} δ' 'Ἀσκανίω Xyl
21 οἰκίσαι U 23 ἐκβαλλόντα (sol) M 26 [αὐτοῦ] Lindskog 29 σωθέντος Anon
30 ὀνομασθῆναι ο ὄνομα θεῖναι Petavius 31 λατίνων U τηλεμάχῳ U

T 2), ὡι καὶ Φάβιος ὁ Πίκτωρ (809 F 4a) ἐν τοῖς πλείστοις ἐπηκολούθηκε.

f) DIODOR. 7, 5: s. Fabius Pictor 809 F 2.

41 a) DION. HAL. A.R. I, 29, 2: ἦν γὰρ δὴ χρόνος ὅτε καὶ Λατῖνοι καὶ Ὀμβρικοί καὶ Αὔσονες καὶ συχνοὶ ἄλλοι Τυρρηνοὶ ὑφ' Ἑλλήνων ἐλέγοντο, τῆς διὰ μακροῦ τῶν ἐθνῶν οἰκίσεως ἀσαφῆ ποιούσης τοῖς πρόσω τὴν ἀκρίβειαν, τὴν τε Ῥώμην αὐτὴν πολλοὶ τῶν συγγραφέων Τυρρηνίδα πόλιν εἶναι ὑπέλαβον. b) PLUTARCH. *Camill.* 22, 3 (= Herakleid. Pont. F 28 Voss): . . . πόλιν Ἑλληνίδα Ῥώμην ἐκεῖ που κατοικημένην περὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν.

10 42 a) DION. HAL. A.R. I, 86, 2: ἦν δὲ Ῥωμύλοι μὲν οἰωνιστήριον, ἐνθα ἤξιου τὴν ἀποικίαν ἰδρῦσαι, τὸ Παλλάντιον, Ῥώμοι δ' ὁ προσεχῆς ἐκείνῳ λόφος Αὐεντίνος καλούμενος, ὡς δὲ τινες ἰστοροῦσιν ἡ Ῥεμορία. b) LIVIUS I, 7: *priori Remo augurium venisse fertur, sex volturess; iamque nuntiato augurio cum duplex numerus Romulo se ostendisset, utrumque* 15 *regem sua multitudo consalutaverat: tempore illi praecepto, at hi numero avium regnum trahebant. (2) inde cum altercatione congressi certamine irarum ad caedem vertuntur: ibi in turba ictus Remus cecidit. volgatior fama est ludibrio fratris Remum novos transiluisse muros; inde ab irato Romulo . . . interfectum. (3) ita solus potitus imperio Romulus, condita* 20 *urbs conditoris nomine appellata.* DION. HAL. A.R. I, 87.

XXX. SKYTHEN

(Cf. XXVIII. Pontos)

— HELLANIKOS VON LESBOS

s. V 2*

ΣΚΥΘΙΚΑ

25 4 F 64-65; 185-187.

841. MNESIMACHOS VON PHASELIS

(s. IV/III?)

I. ΠΕΡΙ ΣΚΥΘΩΝ Α - ?

1 (IV 453, 1) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 1015b: Ἴρὸν δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμειβόν, / ἦι ἐνὶ Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσιν / 30 μόσσυνας] τοῦτο καθήκον ἐστὶν εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. (Ktesias 688 F 56; Soudias 602 F 3; Agathon 801 F 1). ὁ δὲ Εἰρηναῖος (F 21 Haupt) Μνησίμαχόν φησι περὶ αὐτοῦ ἰστορεῖν ἐν τῷ ᾧ Περὶ Σκυθῶν ἀγνοῶν· ὁ γὰρ Μνησίμαχος ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέμνηται κεκμηῆς τῆς Σκυθικῆς, ὁ

1 ὁ Πίκτωρ Sintenis οὐκίτωρ ο 8 κατοικημένην Υ (-οικειμένην S^m) συν- S
11 δὲ ὁ Β δὲ γ 12 αὐεντίνος Β λουεντίνος Α 28 Ἴρὸν Ο. Schneider ἱερὸν ο

δὲ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι ἐν τῇ Ἀσίᾳ καταλέγονται. τρίτον ἐστὶν Ἱερὸν ὄρος τῆς Θρακίης.

2. ΔΙΑΚΟΣΜΟΙ

2 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1412/4: εἶτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρίθμοι 5 ἔστε θεῆσιν / εἶτε καταχθονίαις, εἶτ' οἰοπόλοι καλέεσθε, / νύμφαι] τοῦτο φησιν, ἐπεὶ τῶν νυμφῶν αἱ μὲν εἰσιν οὐράναι, αἱ δὲ ἐπίγειοι, αἱ δὲ ἐπιποτάμοι, αἱ δὲ λιμναῖαι, αἱ δὲ θαλάσσιαι. καὶ καθόλου δὲ τὸ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διήρηται, ὥς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασηλίτης ἐν Διακόμοις.

10 *3 (3) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 476/83a: ὁ γὰρ (*scil. der vater des* Paraibios) οἶος ἐν οὔρεσι δένδρα τέμνων / δὴ ποθ' ἀμαδρυάδος νύμφης ἀθέριξε λιτάων κτλ.] ἀμαδρυάδας νύμφας Μνησίμαχος φησι διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι, ἣ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νύμφαι ἀμαδρυάδες λέγονται. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς (262 F 12) ἱστορεῖ, ὡς ἄρα Ῥοῖκος, 15 θεασάμενος δρῦν ὅσον οὐπῶ μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην· ἣ δὲ μέλλουσα συμφθίρεσθαι τῇ δρυσὶ νύμφη ἐπιστάσα τῷ Ῥοίκῳ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ Πίνδαρος (F 165 Schr) δὲ φησι, περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον, <<ἴσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσα>>.

20

842. TIMONAX

s. IV/III?

ΠΕΡΙ ΣΚΥΘΩΝ (ΣΚΥΘΙΚΑ) Α-Β(?)

1 (IV 522, 1) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 321/2: τῆς δὲ Σκυθίας ἔθνη νε Τιμῶναξ ἀναγράφει ἐν ᾧ Περὶ Σκυθῶν.

*2 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1217/9a: Τιμῶναξ ἐν ᾧ τῶν 25 Σκυθικῶν ἐν Κόλχοις φησὶν Ἰάσονα Μῆδειαν γῆμαι, Αἰήτου αὐτῷ ἐγγύσαντος. ὁ δ' αὐτὸς φησι· <<δείκνυνται δὲ παρὰ τὸν παράπλου ἐνδον τοῦ Πόντου κῆποι τινες Ἰασόνιοι καλούμενοι, καθ' ὧν τὰς ἀποβάσεις αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ κατὰ τὴν Αἴαν γυμνάσια καὶ δίσκοι καὶ τῆς Μῆδειας θάλαμος, καθ' ὃν ἐνυμφεῦθη ποτέ, καὶ 30 πρὸς τῇ πόλει Ἱερὸν ἰδρυμένον <ὑπ'> Ἰάσονος, καὶ πρὸς τούτοις ἱερά πολλά>>.

1 καταλέγονται Wendel διαλέγονται ο διαγίνονται Keil <περὶ τοῦ> ἐν τ. Ἀ. διαλέγονται ο. διαλ. <περὶ αὐτῶν>? τρίτον ἐστὶν L ἔστι καὶ ἕτερον P 6 ἐπεὶ ἔνιαι L 7 λιμναῖαι Steph λη- L 8 Φασηλίτης Steph φασιλήτης L 9 διακόμοις L -μοι P 12 Μνησίμαχος φησι: λέγονται Et. Gen. p. 18, 11 Rei 14 δὲ: γὰρ Et 15 προσέταξε P Et -τάξει L 19 λαχοῖσα Et (A -οῦσαι B) -οῦσα LP 25 Σκυθικῶν Hecker Σικελικῶν ο 28 αὐτὸν P αὐτῶν L 30 <ὑπ'> Wendel

3 (3) SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 1236: Φαέθων] ἔτι ὁ Ἄψυρτος καὶ Φαέθων ἐκαλεῖτο (3, 241 ff.), ὡς φησι Τιμωνᾶξ ἐν β Σκυθικῶν.

— POSEIDONIOS VON OLBIA

s. II^p?

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΡΙΚΗΣ (?) ΧΩΡΑΣ

5 No. 279.

843. AGATHON VON SAMOS

I. ΣΚΥΘΙΚΑ

1 (IV 291, 1) [PLUT.] *De fluu.* 14, 5: γενᾶται δ' ἐν αὐτῶι (dem Tanais) βοτάνη τῆι διαλέκτῳ τῶν βαρβάρων φρίξα καλουμένη, ὅπερ μεθερμηγευμένον ἔστιν μισοπόνη-
10 ρος· πηγάνωι δὲ ἔστι παρόμοιος· ἦν οἱ πρόγονοι κρατοῦντες οὐδὲν ὑπὸ μητριῶν ἀδικού-
ται· μάλιστα δὲ φύεται παρὰ Βορέου προσαγορευόμενον ἄντρον. συλλεγομένη δ' ἔστιν
ψυχροτέρα χιόνος· ἔταν δὲ τινι ἐκ μητριᾶς ἐπιβουλὴ γένηται, φλόγας ἀναδίδωσιν· καὶ
τοῦτο σύσημον ἔχοντες οἱ φοβούμενοι τὰς ἐπιγεγαμημένας ἐκκλίνουσι τῶν ἐπικειμένων
φύβων τὰς ἀνάγκας, καθὼς ἱστορεῖ Ἀγάθων ὁ Σάμιος ἐν β Σκυθικῶν.

15

2. ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ

2 (4) [PLUT.] *De fluu.* 18, 1 (STOB. *Flor.* 4, 36, 12): Ἰναχος ποταμός ἐστι τῆς
'Αργείας χώρας (2) γενᾶται δ' ἐν αὐτῶι βοτάνη κύουρα καλουμένη, πηγάνωι
παρόμοιος, ἦν αἱ γυναῖκες, ἔταν ἀκινδύνως ἐκτρώσαι θελήσωσιν, ἐν οἴνωι βεβρεγμένην
20 τοῖς ὀμφαλοῖς ἐπιτιθέασιν. (3) εὐρίσκεται δ' ἐν αὐτῶι καὶ λίθος βηρύλλωι παρόμοιος,
ἐν ἄν κρατήσωσιν οἱ ψευδομαρτυρεῖν ἐθέλοντες, μέλας γίνεται. κεῖνται δὲ πολλοὶ ἐν τῶι
τεμένει τῆς Προσυμναίας Ἦρας, καθὼς ἱστορεῖ Τιμόθεος ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς (313 F 1).
μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀγάθων ὁ Σάμιος ἐν β Περὶ ποταμῶν.

3. OHNE BUCHTITEL

3 (2) [PLUT.] *Parall. min.* 38 A p. 315 BC: Βούσιρις, παῖς Ποσειδῶνος καὶ
25 Ἀνίπης τῆς Νείλου, τοὺς παριόντας ὑπούλωι ξενίαι κατέθευ· μετῆλθε δ' αὐτὸν ἢ τῶν
τετελευτηκότων νέμεισι· Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιτεθείς τῶι ῥοπάλωι διεχρήσατο, ὡς Ἀγάθων
Σάμιος.

844. KTESIPPOS

ΣΚΥΘΙΚΑ

30 1 (IV 376) [PLUT.] *De fluu.* 5, 2: γενᾶται δ' ἐν τῶι ποταμῶι (dem Phasis)
4 Τυρικτικῆς ο. Τυρικγετικῆς Bernhardy Τυρικτικῆς Mue 8-9 γενᾶται —
διαλέκτῳ Ghelen γενᾶται δ' ἐν τῶι τόπωι βοτάνη (s.l. m. 1) τῆι διαλέκτῳ P 8 ἐν
αὐτῶι P ἐν τῶι ὄρει (14, 4) P^{ms} (m. 1) 9 φρύξα Maussac 10 ὑπὸ <τῶν>? He
11 παρὰ <τῶν>? He 13 σύσημον Maussac σύσημον P 14 φύβων: φόνων? He
16-19 (ἐπιτιθέασιν) hat Stob. mit der überschrift 'Αγ. Σ. ἐν β Π. ποτ. 17 κύουρα
P(?) Stob (SAM) κύουρα Stob (Voss.) 18 παρόμοιος Stob προσ- P θελήσωσιν
Ghelen -σουσιν P θέλωσιν (-ουσιν M) Stob 19 ὀμφαλοῖς P ὀφθαλμοῖς Stob
26 ἐχρήσατο Σg 30-p. 930, 4 (γαμον): [Aristot.] *Mir. Ausc.* 158

ράβδος ὀνομαζομένη λευκόφυλλος· εὐρίσκεται δὲ <ἐν> τοῖς μυστηρίοις τῆς Ἐκάτης περὶ τὸν δρβρον, πρὸς καιναιισμόν ἔνθεον αὐτοῦ, περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος· ἦν οἱ ζηλότυποι τῶν ἀνδρῶν δρεπόμενοι ῥίπτουσι περὶ τὸν παρθένιον θάλαμον καὶ ἀνόθευτον τηροῦσιν τὸν γάμον. ἐάν τις προπετέστερον ἀποστραφῆι(?) τῶν ἀσεβεστέρων διὰ μέθην, καὶ εἰς τὸν 5 τόπον εἰσέλθῃ, τῶν σωφρονούντων ἀφαρπάζεται λογισμῶν, καὶ εὐθὺς ὁμολογεῖ πᾶσιν, ὅσα παρανόμως ἢ ἔπραξεν ἢ μέλλει πράττειν· οἱ δὲ παρατυγχάνοντες συλλαμβάνοντες ῥίπτουσι ἐμβεβρωσμένον εἰς τὸ καλούμενον Στόμιον τῶν ἀσεβῶν. ἔστι δὲ στρογγυλοειδές, φρέατι παραπλήσιον· ἐκδίδωσι δὲ τὸ βληθὲν μετὰ ἡ ἡμέρας εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην σκωλήκων γέμον· γῦπες δ' ἀφριδιῶς ἐπιφανέντες ἀόρατοι τὸ μὲν κείμενον διαρπάζουσι, 10 ὡς ἱστορεῖ Κτήσιππος ἐν β Σκυθικῶν.

845. ANHANG

1 STRABON 7, 3, 6 p. 298: . . . Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ Περί νεῶν (244 F 157) . . . ἐπαινεῖ . . . Ἐρατοσθένους ἀπόφασιν (V), ὅτι φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, 15 τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν συνηγορῶν δὲ τούτοις Ὅμηρόν φησι τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι, πολύκνημον δὲ τὸν Ἑτεωνῶν . . . τὰ δ' ἀποθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα ῥεόντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μεμνήσθαι . . . ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνήσθαι, πλάττειν δὲ ἀγαπούς τινας 20 Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε (N 5/6)· Παφλαγόνας τε τοὺς ἐν τῇ μεσογαίᾳ (B 851 ff.; ὀ.) ἱστορηκέναι παρὰ τῶν πεζῆι τοῖς τόποις πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν. καὶ εἰκότως γε· ἄπλου γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην, καὶ καλεῖσθαι Ἄξενον διὰ τὸ δυοχοίμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιοικούντων ἔθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν, ξενοθυτούντων καὶ 25 σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνου κελῆσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων.

2 STRABON II, 6, 2 p. 507 (= Eratosthenes): εἰσπλέοντι δ' ἐν δεξιᾷ μὲν τοῖς Εὐρωπαϊοῖς οἱ συνεχεῖς Σκύθαι νέμονται καὶ Σαρμάται οἱ μεταξύ τοῦ Τανάιδος καὶ τῆς θαλάττης ταύτης (*scil.* τῆς Κασπίας), νομάδες οἱ πλείους, περὶ ὧν 30 εἰρήκαμεν, ἐν ἀριστερᾷ δ' οἱ πρὸς ἔω Σκύθαι, νομάδες καὶ οὗτοι, μέχρι τῆς ἑώιας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες. ἅπαντας μὲν δὴ τοὺς προσβόρους κοινῶς οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς Σκύθας καὶ Κελτοσκύθας ἐκάλου, οἱ δ' ἔτι πρότερον διελόντες τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ Εὐξείνου καὶ Ἰστρου καὶ τοῦ Ἀδρίου κατοικοῦντας Ὑπερβορέους ἔλεγον καὶ 35 Σαυρομάτας καὶ Ἀριμασπούς, τοὺς δὲ πέραν τῆς Κασπίας θαλάττης τοὺς μὲν

1-2 εὐρίσκεται - ἔαρος om. Ag 1 δ' ἐν? 2 καιναιισμόν Gaulminus πανισμόν P
4-5 ἐάν δέ τις τῶν ἀσ. προπ. ἐπιστραφῆι ἢ καὶ διὰ μέθην εἰς τ.τ. Wyttenbach ἐάν -
προπ. ἀναστραφῆι διὰ μ. καὶ εἰς τ.τ. He 4 τις Ghelen τι P 9 σκωλήκων Maussac
-ίων P τὸ ἐγκείμενον (o. lückenhaft) Wyttenbach 19 πλάττειν (7, 3, 7)
Villebrun πάντας ο 30 πρὸς: περὶ E 31 ἑώιας CDx πρὸς ἔω Xyl

Σάκας, τοὺς δὲ Μασσαγέτας ἐκάλουν, οὐκ ἔχοντες ἀκριβῶς λέγειν περὶ αὐτῶν οὐδέν, καίπερ πρὸς Μασσαγέτας τοῦ Κύρου πόλεμον ἱστοροῦντες (696 F 2).

3 JOSEPH. c. *Ar.* I, 65: Θραϊκίαι δὲ διὰ γειτονίαν καὶ τὸ Σκυθικὸν ὑπὸ τῶν εἰς τὸν Πόντον ἐγνώσθη πλεόντων· ὅλως γὰρ ἅπαντες οἱ παρὰ τὴν θάλατταν καὶ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ τὴν ἐσπέριον κατοικοῦντες τοῖς συγγράφειν τι βουλομένοις γνωριμώτεροι κατέστησαν, οἱ δὲ ταύτης ἀνωτέρω τὰς οἰκήσεις ἔχοντες ἐπὶ πλεῖστον ἡγνοήθησαν.

4 DIOG. LAERT. I, 101: 'Ανάχαρις ὁ Σκύθης Γνούρου μὲν ἦν υἱός, ἀδελφός δὲ Καδοῦιδου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, μητρός δὲ Ἑλληνίδος· διὸ καὶ διγλωττος ἦν. οὗτος 10 ἐποίησε τῶν τε παρὰ τοῖς Σκύθαις νομίμων καὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εἰς εὐτέλειαν βίου καὶ τὰ κατὰ πόλεμον, ἔπη ὀκτακόσια.

5 P. Ox. 1802 (Glossar) fr. 3 col. I, 1: [Μαργιανοί(?) ἐν] ᾧ Σκυ[θικ]ῶν / * * * νων αρχη[. .].-ητρ[. .] / * * * α ποιῶντε[ς ἐ]νθουσα / [παρ' ἐτ]έροις Μάρδοι καλοῦνται⁵ / * * * υιοι Ἀντικλε[ίδης (140?)] / [Ἄσκλη]ηπιάδης (144?) ἐν [. .] 15 ἐπιγ[ρ]α / * * * / * * * / οἰκοῦσιν Ἑρακ[λείδης?] / * * *

XXXI. SPANIEN

— ASKLEPIADES VON MYRLEIA

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΘΝΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΤΟΥΡΑΗΤΑΝΙΑΙ

s. I 1*

697 F 7-8.

20 846. SOSTHENES VON KNIDOS

I. IBHIKA

1 (IV 504, 1) [PLUT.] *De flu.* 16, 3: παράκειται δὲ αὐτῶι (dem Nil) ὄρος Ἄργιλλον καλούμενον ἀπ' αἰτίας τοιαύτης. Ζεὺς δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐκ Λύκτου πόλεως Κρητικῆς Ἄργην νύμφην ἀρπάσας ἀπήνεγκεν εἰς ὄρος τῆς Αἰγύπτου † Ἄργιλλον 25 καλούμενον, καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς υἱὸν καλούμενον Διόνυσον, ὃς ἀκμάσας εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς τὸν λόφον Ἄργιλλον μετωνόμασεν. στρατολογήσας δὲ Πᾶνας καὶ Σατύρους ἰθίοις σκῆπτροις Ἰνδοῦς ὑπέταξεν. νικήσας δὲ καὶ Ἰβηρίαν Πᾶνα κατέλιπεν ἐπιμελητῆν τῶν τόπων, ὃς τὴν χώραν ἀπ' αὐτοῦ Πανίαν μετωνόμασεν, ἣν οἱ μεταγενέστεροι παραγώγως Σπανίαν προσηγόρευσαν, καθὼς ἱστορεῖ Σωσθένης ἐν 17 Ἰβηρικῶν.

30

2. OHNE BUCHTITEL

2 (2) [PLUT.] *De flu.* 17, 4: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῶι (dem Taygetos) βοτάνη καλουμένη χαρίσιον, ἣν γυναῖκες ἕαρος ἀρχομένου τοῖς τραχήλοις περιάπτουσιν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν συμπαθέστερον ἀγαπῶνται, καθὼς ἱστορεῖ Κλεάνθης ἐν ᾱ Περί ὄρων.

1 ἀκριβῆς E 2 καιτοι x 8 γούρου V 9 καλονίδου V 10 τῶν τε: τόν τε B
11 κατὰ τὸν π. F 13 [Μαργιανῶν? Hunt 24 Ἄργιλλον: ἐ]νθουσιάζουσαι? Hunt 24 Ἄργιλλον: Ἄργεννον Mue Ἄργαῖον?
'expectabas principale Argilli nomen' He 26 Ἄργιλλον: Ἄργεννον Mue Ἄργαῖον?
Bernardakis 27 <τοῖς> ἰθίοις He 28 Πανίαν: cf. Charax 103 F 3 31-33
(ἀγαπῶνται): [Aristot.] *Mir. Ausc.* 163 32 χαρίσιον P χαρίσιος P^m (m. 1)
χαρίσια (Aristot.) He

μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον Σωσθένης ὁ Κνίδιος, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν εἰληφεν Ἑρμογένης (VI).

847. ANHANG

1 a) STRABON 2, I, 40 p. 93 (= Hipparchos?): ὁ δὲ καὶ τὴν Ῥώμην 5
τιθεῖς (*scil.* Eratosthenes) ἐπὶ ταύτῃ μεσημβρινοῦ τὴν τοσοῦτον καὶ Καρ-
χηδόνας δυσμικωτέραν, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει τῆς τῶν τόπων ἀπειρίας καὶ
τούτων καὶ τῶν ἐφεξῆς πρὸς δύσιν μέχρι Στηλῶν. b) - 3, 4, 19 p. 165/6:
τινὲς μὲν οὖν εἰς τέτταρα μέρη διηιρήσθαι φασὶ τὴν χώραν ταύτην (Spanien),
καθάπερ εἶπομεν (3, 4, 13), ἄλλοι δὲ πενταμερῆ λέγουσιν. οὐκ ἔστι δὲ τὰ
10 κριβὲς ἐν τούτοις ἀποδιδόναί διὰ τὰς μεταβολὰς καὶ τὴν ἀδοξίαν τῶν τόπων.
ἐν γὰρ τοῖς γνωρίμοις καὶ ἐνδόξοις αἱ τε μεταναστάσεις γνωρίμοι καὶ οἱ μερισ-
μοὶ τῆς χώρας καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ὀνομάτων καὶ εἰ τι ἄλλο παραπλήσιον
θρυλεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων, οἱ
λαλίστατοι πάντων γεγόνασι. ὅσα δὲ καὶ βάρβαρα καὶ ἐκτετο-
15 πισμένα καὶ μικρόχωρα καὶ διεσπασμένα, τούτων ὑπομνήματα
οὐτ' ἀσφαλῆ ἔστιν οὔτε πολλὰ. ὅσα δὲ δὴ πόρρω τῶν Ἑλλήνων
ἐπιτείνει τὴν ἀγνοίαν. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεῖς μιμοῦν-
ται μὲν τοὺς Ἑλληνας, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ. καὶ γὰρ ἀ λέγουσι
παρὰ τῶν Ἑλλήνων μεταφέρουσιν, ἐξ ἑαυτῶν δ' οὐ πολὺ μὲν
20 προσφέρονται τὸ φιλείδημον, ὥσθ' ὅποταν ἔλλειψις γένηται
παρ' ἐκείνων, οὐκ ἔστι πολὺ τὸ ἀναπληρούμενον ὑπὸ τῶν ἐτέρων,
ἄλλως τε καὶ τῶν ὀνομάτων, ὅσα ἐνδοξότατα, τῶν πλείστων
ὄντων Ἑλληνικῶν. (Asklepiades 697 F 8). c) JOSEPH. *c. Ap.* I, 67:
περὶ μὲν γὰρ Γαλατῶν τε καὶ Ἰβήρων οὕτως ἠγνόησαν οἱ δοκοῦντες ἀκρι-
25 βέστατοι συγγραφεῖς, ὧν ἔστιν Ἐφορος (70 F 133), ὥστε πόλιν
οἶεται μίαν εἶναι τοὺς Ἰβήρας τοὺς τοσοῦτο μέρος τῆς ἐσπερίου γῆς κατοι-
κοῦντας· καὶ τὰ μῆτε γενόμενα παρ' αὐτοῖς ἔθη μῆτε λεγόμενα γράφειν ὡς
ἐκείνων αὐτοῖς χρωμένων ἐτόλμησαν. (68) αἴτιον δὲ τοῦ μὲν μὴ γινώσκειν
τάληθές τὸ λίαν ἀνεπίμικτον, τοῦ δὲ γράφειν ψευδῆ τὸ βούλεσθαι δοκεῖν τι πλεόν
30 τῶν ἄλλων ἱστορεῖν.

2 STRABON 3, 2, II p. 148/9: οὐ πολὺ δ' ἄποθεν τοῦ Καστλῶνός ἐστι
καὶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ῥεῖν φασὶ τὸν Βαῖτιν, δ καλοῦσιν Ἀργυροῦν διὰ τὰ ἀργυρεῖα
τὰ ἐν αὐτῷ. Πολύβιος (34, 9, 12) δὲ καὶ τὸν Ἄναν καὶ τοῦτον ἐκ τῆς Κελτιβη-
ρίας ῥεῖν φησι, διέχοντας ἀλλήλων ὅσον ἑνακοσίους σταδίους· αὐξηθέντες γὰρ

8 τέτταρα Cas δύο ο διηιρήσθαι Cor -εἶσθαι ο 12 ἄλλαι μεταβολαὶ BC
14 [καὶ] βάρβαρα Cor 16 δὴ: καὶ Cor 20 φιλείδημον ε φιλόδημον ABC φιλό-
τιμον B^c 21 οὐκ ἔτι A 31 Καστλῶνος (cf. zu 3, 2, 3) Kramer κασταῶνος ο
32 δ Xyl ὄν ο

οἱ Κελτίβηρες ἐποίησαν καὶ τὴν πλησιόγῳρον πᾶσαν ὁμώνυμον ἑαυτοῖς. εἰκοῖσι δ' οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους Ἐρύθειαν (cf. 70 F 129)· διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στσηγόρον (F 4 Diehl) περὶ τοῦ Γηρυόνου βουκόλου, διότι γεννηθεὶς <<σχεδὸν 5 ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθείας / Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας ἀργυρορίζους / ἐν κευθμῶνι πέτρας>>. δευῖν δ' οὐσῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ, πόλιν ἐν τῷ μεταξύ χώρῳ κατοικεῖσθαι πρότερόν φασιν, ἣν καλεῖσθαι Ταρτησσόν, ὁμώνυμον τῷ ποταμῶι καὶ τὴν χώραν Ταρτησσίδα, ἣν νῦν Τουρδουλοὶ νέμονται. καὶ Ἐρατοσθένης (V) δὲ τὴν συνεχῆ τῆι Κάλπηι Ταρτησσίδα 10 καλεῖσθαι φησιν, καὶ Ἐρύθειαν νῆσον εὐδαίμονα. πρὸς δὲ Ἄρτεμίδωρος (V) ἀντιλέγων καὶ ταῦτα ψευδῶς λέγεσθαι φησιν ὑπ' αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τὸ ἀπὸ Γαδείρων ἐπὶ τὸ Ἱερὸν ἀκρωτήριον διάστημα ἀπέχειν ἡμερῶν πέντε πλοῦν, οὐ πλείονων ὄντων ἢ χιλίων καὶ ἑπτακοσίων σταδίων, καὶ τὸ τὰς ἀμπώτεις μέχρι δεῦρο περατοῦσθαι ἀντὶ τοῦ κύκλωι περὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην συμβαίνειν, 15 καὶ τὸ τὰ προσαρκτικὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας εὐπαροδότερα εἶναι πρὸς τὴν Κελτικὴν ἢ κατὰ τὸν ὠκεανὸν πλέουσι, καὶ ὅσα δὴ ἄλλα εἴρηκε Πυθέαι (V) πιστεύσας δι' ἀλαζονείαν.

(12) ὁ δὲ ποιητῆς . . . δίδωσιν ἀφορμάς, ὡς οὐδὲ τούτων ἀνήκοός ἐστι τῶν τόπων, εἴ τις ὀρθῶς συλλογίζεσθαι βούλοιο ἀπ' ἀμφοῖν, τῶν τε χεῖρον λεγομένων 20 νων περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄμεινον καὶ ἀληθέστερον. χεῖρον μὲν, ὅτι πρὸς δύσιν ἐσχάτη ἤκουεν αὐτῆ, ὅπου, καθάπερ αὐτός φησιν (Θ 485 f.), εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐμπίπτει <<λαμπρὸν φάος ἡλείου, / ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν>> . . . (13) πρὸς δὲ τὸ βέλτιον ἐκ τούτων· ἦ τε γὰρ Ἡρακλέους στρατεία μέχρι δεῦρο προελθοῦσα καὶ τῶν Φοινίκων ὑπέγραψεν αὐτῶι πλοῦτόν τινα 25 καὶ ραιθυμίαν τῶν ἀνθρώπων· οὗτοι γὰρ Φοινίξιν οὕτως ἐγένοντο σφόδρα ὑποχειρίοι, ὥστε τὰς πλείους τῶν ἐν τῆι Τουρδητανίαι πόλεων καὶ τῶν πλησίον τόπων ὑπ' ἐκείνων νῦν οἰκεῖσθαι. καὶ ἡ τοῦ Ὀδυσσέως δὲ στρατεία δοκεῖ μοι δεῦρο γεννηθεῖσα καὶ ἱστορηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ παραδοῦναι πρόφασιν . . . οὐ γὰρ μόνον οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν τόποι καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν τοιούτων 30 σημεῖα ὑπογράφουσι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῆι Ἰβηρίαι Ὀδύσσεια πόλεις δεικνύται καὶ Ἄθηνᾶς Ἱερὸν καὶ ἄλλα μυρία ἔχνη τῆς τε ἐκείνου πλάνης καὶ ἄλλων τῶν ἐκ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου <περι>γενομένων . . . ἦ τε τοῦ Αἰνείου παραδέδοται πλάνη καὶ Ἀντήγορος καὶ ἡ τῶν Ἐνετῶν, ὡσαύτως καὶ ἡ Διομήδους τε καὶ Μενελάου καὶ † Ὀδυσσέως καὶ ἄλλων πλειόνων. ὁ τοίνυν ποιητῆς τὰς τοσαύτας

3 ἐρύθειαν E -θίαν ABC 4 Γηρυόνος Cor βουκόλου Kramer -λίου ο 5 (10)
 ἐρυθείας ο πᾶγας Schneidewin 6 κευθμῶνι Hermann -ώνων ο πέτρας BIC 8
 Ταρτησσίδα καλεῖσθαι φασιν BIC 15 εἶναι: εἰσι AIC 21 ἐσχάτην ἤκουεν αὐτὴν B
 23 (27) στρατεία Cor στρατιὰ ο 24 <ἦ> τῶν Cor 26 τουρδητανία IB 30 πόλις:
 πολλάκις I 32 <περι>γενομένων Cor γενομένων * *? 34 Ὀδυσσέως: Μενεσσέως

(3, 1, 9) Cor

στρατείας ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας ἱστορηκώς, πυνθανόμενος δὲ καὶ πλοῦτον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς (οἱ γὰρ Φοίνικες ἐδήλουν τοῦτο) ἐνταῦθα τὸν τῶν εὐσεβῶν ἔπλασε χώρον (δ 563 ff.) καὶ οἱ μετὰ ταῦτα δὲ ποιηταὶ παραπλήσια θρυλοῦσι, τὴν τε ἐπὶ τὰς Γηρυδόνου βόας στρατείαν καὶ τὴν ἐπὶ 5 τὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων τὰ χρύσεια ὡσαύτως στρατείαν, καὶ Μακάρων τινὰς νήσους κατονομάζοντες, ἃς καὶ νῦν δεικνυμένας ἴσμεν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῶν ἄκρων τῆς Μαυρουσίας τῶν ἀντικειμένων τοῖς Γαδεΐροις.

(14) τοὺς δὲ Φοίνικας λέγω μηνυτάς· καὶ τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Λιβύης τὴν ἀρίστην οὗτοι κατέσχον πρὸ τῆς ἡλικίας τῆς Ὀμήρου, καὶ διετέ- 10 λεσαν κύριοι τῶν τόπων ὄντες, μέχρις οὐ Ῥωμαῖοι κατέλυσαν αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν.

3 STRABON 3, I, 6 p. 139: ἡ δ' ἐφεξῆς (*scil.* χώρα) πρὸς ἔω κειμένη καὶ νότον ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει πρὸς ἅπασαν κρινομένη τὴν οἰκουμένην ἀρετῆς χάριν καὶ τῶν ἐκ γῆς καὶ θαλάττης ἀγαθῶν· αὕτη δ' ἐστίν, ἣν ὁ Βαΐτις διαρρεῖ 15 ποταμός καλοῦσι δ' ἀπὸ μὲν τοῦ ποταμοῦ Βαιτικὴν, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνοικούντων Τουρθητανίαν. τοὺς δ' ἐνοικοῦντας Τουρθητανούς τε καὶ Τουρδούλους προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς νομίζοντες, οἱ δ' ἑτέρους, ὧν ἐστὶ καὶ Πολύβιος (24, 9, 1) συνοίκους φήσας τοῖς Τουρθητανοῖς πρὸς ἄρκτον τοὺς Τουρδούλους· νυνὶ δ' ἐν αὐτοῖς οὐδεὶς φαίνεται διορισμός. σοφώτατοι δ' ἐξετά- 20 ζονται τῶν Ἰβήρων οὗτοι· καὶ γραμματικῆι χρῶνται, καὶ τῆς παλαιᾶς μνήμης ἔχουσι συγγράμματα καὶ ποιήματα καὶ νόμους ἐμμέτρους ἐξακισχιλίων ἐπῶν, ὧς φασι.

XXXII. SYRIEN

(No. 162-166; sect. XII Juden).

25

— ALEXANDROS POLYHISTOR

ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ Α

273 F 71-72.

c. 80/35

— PHILISTOS (VON NAUKRATIS)

ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ (ΚΑΙ ΛΙΒΥΗΣ?)

30 556 T Ib; 615 T Ia.

Hellenist.
Zeit?

I στρατείας Κογ στρατιάς ο 6 ἄπωθεν BIC ἄπο- γ 8 καὶ <γάρ> Κογ 16 τουρθη-
τανίαν - τουρθητανούς A Epit -det- BIC 22 ἐπῶν Mei, Knaack ἐτῶν ο

848. TIMAIOS (?)

Hellenist.
Zeit?

T

1 (I p. XLIX n. 1) SUDA s.v. Τιμαίος ὁ ἱστορικός· (566 T 19 c. 23; F 119a). ἔγραψε Περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ βασιλείων βιβλία γ̄.

5

F

ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ Α·Γ

849. ANONYMUS (XENOPHON?)

Hellenist.
Zeit?

ΣΥΡΙΑΣ ΣΧΟΙΝΟΜΕΤΡΗΣΙΣ

F

10 1 (III 228, 22) EUSEB. P.E. 9, 36: (c. 35: Timochares 165 F 1).
ὁ δὲ τῆς Συρίας [σχοινομέτρης] σχοινομέτρῃσιν γράψας ἐν τῇ
πρώτῃ φησὶ κεῖσθαι Ἱεροσόλυμα ἐπὶ μετεώρου τε καὶ τραχέος τόπου·
ὠικοδομηθεῖν δὲ τινα μὲν μέρη τοῦ τείχους ἀπὸ λίθου ξεστοῦ, τὰ δὲ πλεῖστα
ἀπὸ χάλικος· καὶ ἔχειν τὴν περίμετρον τὴν πόλιν σταδίων κ̄ζ, ὑπάρχειν δὲ καὶ
15 πηγὴν ἐν τῷ χωρίῳ ὕδωρ θαψιλὲς ἀναβλύζουσαν.

850. THEODOROS VON GADARA

s. I 2^a

T

1 (III 489) SUDA s.v. Θεόδωρος Γαδαρεύς· σοφιστής, ἀπὸ δούλων,
διδάσκαλος γεγονώς Τιβερίου Καίσαρος. † ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς
20 ἀγωνισάμενος Ποτάμωνι καὶ Ἀντιπάτρῳ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ [ἐπὶ Ἀδριανοῦ
Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο]. βιβλία δὲ ἔγραψε
Περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ̄· Περὶ ἱστορίας ᾱ· Περὶ θέσεως ἐν· Περὶ
διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β̄· Περὶ πολιτείας β̄· Περὶ Κοίλης
Συρίας ᾱ· Περὶ ῥήτορος δυνάμεως ᾱ· καὶ ἄλλα.

25 2 QUINTILIAN. Inst. Or. 3, I, 17: *praecipue tamen in se converterunt
studia Apollodorus Pergamenus, qui praeceptor Apolloniae Caesaris Augusti
fuit, et Theodorus Gadareus, qui se dici maluit Rhodium, quem studioso
audisse, cum in eam insulam secessisset* (a. 6^a), dicitur Tiberius Caesar.

1-6: an Timochares (no. 165; doch s. 849 F 1) denkt v. Gutschmid; an Timagenes (88 F 13) Daub 11 σχοινομέτρης (del. v) σχοινομέτρῃσιν BO (om. I) γράψας * *? (Ξενοφῶν - 273 F 72 - versteht Mue; cf. Βαίτων 119 F 8??) 14 ἔχειν <μὲν>? 19 Καίσαρος <ἐν Ῥόδῳ>? ἔπειτα δὲ Portus 20 Ῥώμη * * ('habitasse et artem explicasse') Bernhardt 20-21 ἐπὶ - ἐγένετο 'aliena sunt' Pros. Imp. Rom. III p. 311 no. 119 24 ῥήτορος: ῥητορικῆς Bernhardt

(18) . . . *sed Apollodori praecepta magis ex discipulis cognoscas . . . plura scripsit Theodorus, cuius auditorem Hermagoran sunt qui viderint.*

3 a) STRABON 16, 2, 29 p. 759: ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων . . . καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ. b) EUSEB. (HIERON.) *Chron.* ol. 186, 4 (33/2*): 5 *Nicetes et Hybreas et Theodorus et Plutio nobilissimi artis rhetoricae Graeci praeceptores habentur.*

F

1. ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Ἀ 2. ΠΕΡΙ ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ Ἀ

—

10

851. HERMOGENES VON TARSOS

161/80*

T

1 (III 523) SUDA s.v. Ἑρμογένης Ταρσεύς· ὁ ἐπὶ κλίην Ξυστήρ, σοφιστής, οὗ διήκουσε καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος. γέγονε δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως πλὴν περὶ τὸν ἰη' ἢ ἰβ' χρόνον γενόμενος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τὰ γέμοντα 15 θαυμάτων· Τέχνην ῥητορικὴν, ἣν μετὰ χεῖρας ἔχουσιν ἅπαντες· Περὶ στάσεων βιβλίον ἁ· Περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία β· Περὶ Κοίλης Συρίας β.

F

ΠΕΡΙ ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ Ἀ Β

(737 F I § 216?).

20

—

852. DEMETRIOS O ANTIGONOU

F

1 (-) STEPH. BYZ. s.v. Κύρρος· πόλις Συρίας, ἥς ἀκρόπολις Γίνδαρος. ὁ πολίτης Κυρρέστης, ὡς Πολύβιος εἰ (50, 7; 57, 4). καὶ Κυρρεστὶς ἢ Ἀθηναῖ, 25 καὶ ἡ χώρα Κυρρεστικὴ· Στράβων ις (2, 8). Δημήτριος δὲ ὁ Ἀντιγόνου τὸ Κυρρήστης διὰ τοῦ ἠ φησὶ † καθῦ.

2 (-) STEPH. BYZ. s.v. Ἀγβάτανα· πολίχνιον Συρίας· Ἡρόδοτος γ (62, 1; 64, 4). οἱ δὲ νῦν Βατάνειαν αὐτὴν καλοῦσι . . . Δημήτριος δὲ φησιν Ἀγβάτανα διττά, τὰ μὲν τῆς Μηδίας, τὰ δὲ τῆς Συρίας. (Ktesias 688 F 42).

12 ὁ σοφιστής A 23 ἥς ν ἢ ο; cf. πόλις Γίνδαρος (Xyl τίνδαρος ο), ἀκρόπολις τῆς Κυρρηστικῆς (ν κυριστικῆς ο) Strab Γίνδαρος Berkel σίνδαρος ο 24 κυρέσ- 25 τῆς P Κυρρήστης Pol κυρεστὶς R(?) κυρρέστις VP κυριστὶς Strab 25 ἢ om. R κυρεστικὴ R κυριστικὴ Strab 26 κυρρήστης V κυρήτης R κυρρέστης P καθῦ R καθῦ V om. P καὶ καθ' ὕφεισιν τοῦ ἐνὸς ρ? Mei 27 Ἀγβάτανα (spat. 7 lit.) om. R 28 οἱ VP ἢ R αὐτὴν om. RV δημήτριος VP . . . τριος R 29 ἀγκάτανα P μηδείας RV τῆς συρίας om. R τῆς . . . σίας V

853. PROTAGORIDES VON KYZIKOS

s. II*?

T

1 (IV 484) SCHOL. NIKAND. *Alex.* 1: εἰ καὶ μὴ σύγκληρα κατ' Ἀσίδα τείχεα δῆμοι / τύρσεσιν ἐστήσαντο, τῶν ἀνεδέγμεθα βλάστας, / Πρωταγόρη κτλ.] Νικανδρὸς 5 ἔστιν ὁ λέγων Κολοφώνιος Πρωταγόραι Κυζικηνῶι.

2 ATHEN. 4, 54 p. 162 B: ... τὴν Σφοδρίου τοῦ Κυνικοῦ Τέχνην ἐρωτικὴν καὶ τὰς Πρωταγορίδου Ἀκροάσεις ἐρωτικὰς Περσῶν τε ... Συμπο-
τικὸς διαλόγους (584 F 3-6) ...

F

10 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΔΑΦΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΝ (ΠΕΡΙ ΔΑΦΝΙΚΩΝ
ΑΓΩΝΩΝ) Α - Β(?)

1 (I) ATHEN. 4, 33 p. 150 CD: (Lykeas 613 F 4). τίνα δ' ἦν τὰ Αἰγύπτια δεῖπνα Πρωταγορίδης ἐν τῶι ᾧ Περὶ Δαφνικῶν ἀγῶνων διδάσκει ἡμᾶς λέγων οὕτως: «τρίτη δὲ ἐστὶν ἰδέα δεῖπνων Αἰγυπτιακῆ, 15 τραπεζῶν μὲν οὐ παρατιθεμένων, πινάκων δὲ περιφερομένων».

2 (2-3) a) ATHEN. 4, 78 p. 176 AB: Πρωταγορίδης δ' ὁ Κυζικη-
νὸς ἐν δευτέρῳ Περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων φησιν: «παν-
τὸς δὲ ὄργανου † καταμιτον ἤπται, κροτάλων, † ὑπὸ φανοῦ,
πανδούρου, τῶι τε ἡδεῖ μοναύλωι τὰς ἡδίστας ἀρμονίας ἀνα-
20 μινυρίζει». (Poseidonios 87 F 2). b) - 4, 82 p. 183 F: τοῦ δὲ καλουμένου
πανδούρου Εὐφορίων μὲν, ὡς προείρηται (*scil.* ἐν τῶι Περὶ Ἰσθμίων: IV), καὶ
Πρωταγορίδης ἐν β' Περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων.

2. ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ ΕΡΩΤΙΚΑΙ

(T 2).

3. ΚΩΜΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Α - ?

3 (4) ATHEN. 3, 98 p. 124 D-F: Πρωταγορίδης δ' ἐν β' τῶν Κωμικῶν
ἱστοριῶν τὸν Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως κατὰ τὸν ποταμὸν διηγούμενος πλοῦν λέγει τι
καὶ περὶ ἐπιτεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τούτοις: «τὴν γὰρ ἡμέραν ἠλιάζοντες
αὐτὸ, [τῆς νυκτὸς] ἀπηθοῦντες τὸ παχύτατον, τὸ λοιπὸν ἐξαίθριαζουσιν
30 ἐν ὑδρῖαις κεραμέαις ἐπὶ τῶν μετεωροτάτων μερῶν τῆς οἰκῆσεως, δι'
ὄλης τε τῆς νυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταρραίνουσιν. ὄρθρου
δὲ καθαιροῦντες καὶ τὴν ὑποστάθμην πάλιν ὑποσπῶντες λεπτόν τε
ποιοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς ὑγίειαν οἶον ἄριστον, ἐν ἀχύροις τιθέασιν
τὰς ὑδρῖας, εἰθ' οὕτως χρῶνται, χιόνος οὐδ' ἠντινοῦν χρεῖαν ἔχοντες».

18 κατὰ μίτον? Liddell-Scott ὑπὸ φανοῦ: τυμπάνου? Kaibel 21 μὲν: μέμ-
νηται? 27 ποταμὸν: ἰ.ε. Νεῖλον (Polyb. 28, 20) Haupt 28 ἠλιάζοντες Kaibel
ἀνη-ο 29 [τῆς νυκτὸς] Wil «καὶ ἀπηθοῦντες? 30 (34) ὑδρῖαις CE -εἰαις Α
κεραμέαις Ddf -εἰαις ο

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

854. PAUSANIAS VON (DAMASKOS O.) ANTIOCHEIA

s. IV* (vor
358/9?)

T

1 (IV 467) KONSTANT. PORRH. *De Them.* I p. 17: τὸ θέμα τὸ καλούμενον Ἀρμενιακὸν οὐ κύριον ἔχει τὸ ὄνομα, οὐδὲ ἀρχαία τις ἐστὶν ἢ τούτου προσηγορία . . . δοκῶ δὲ εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ Ἑρακλείου τοῦ βασιλέως (610/41) καὶ τῶν κάτω χρόνων τὴν τοιαύτην προσηγορίαν ἐκληρονόμησεν· οὔτε γὰρ Στράβων ὁ γεωγράφος τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη . . . οὔτε Μένιππος ὁ τοὺς σταδιασμοὺς τῆς ὄλης οἰκουμένης ἀπογραψάμενος (V) οὔτε μὴν Σκύλαξ ὁ Καρυανθηνὸς (709 F 13) οὔτε Παυσανίας ὁ Δαμασκηνὸς οὔτε ἄλλος τις τῶν ἱστορίας γεγραφότων.

10

F

ANTIOXΕΙΑΣ ΚΤΙΣΙΣ (= ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΚΤΙΣΙΣ?)

1 (I) STEPH. BYZ. s.v. Δῶρος· πόλις Φοινίκης τὸ ἐθνικὸν Δωρίτης . . . Παυσανίας δὲ ἐν τῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ κτίσει Δωριεῖς αὐτοὺς καλεῖ, τῆϊδε γράφων· «Τύριοι, Ἀσκαλωνῖται, Δωριεῖς, 15 Ῥαφανεῶται».

2 (2) STEPH. BYZ. s.v. Σελευκόβηλος· πόλις Συρίας, πλησίον * * ὁ πολίτης Σελευκοβηλίτης καὶ Σελευκοβηλαῖος. λέγεται καὶ Σελευκεὺς πρὸς τῷ Βήλωι· οὕτω γὰρ Παυσανίας ἐν τῷ Περὶ Ἀντιοχείας φησί.

3 (-) a) TZETZ. *Chil.* 7, 167: ὡς Παυσανίας γράφει μὲν Ἀντιο- (F 10
20 χείας κτίσει, / κτίζεται Ἀντιόχεια Νικάτορι Σελεύκωι, / κατὰ τινὰς εἰς § 11?)
ὄνομα πατρὸς σφοῦ Ἀντίοχου, / 170 Λουκιανῶι δ' εἰς ὄνομα υἱὸς Ἀντιόχου, /
τὸν δὲ Σωτῆρα ἔλεγον / 174 ταύτην τὴν Ἀντιόχειαν Σέλευκος κτίζει
πόλιν, / καὶ ἄλλας ἐβδομήκοντα καὶ τέσσαρας δὲ πόλεις, / τοὺς δ' ἀμαθῶς
'Αντιόχον λέγοντας ταύτην κτίσαι / Ἀτταῖός τε καὶ Περιττᾶς, Ἀναξικράτης
25 ἄμα / ἐλέγξουσι σαφέστατα καὶ δείξουσι ληροῦντας, / σὺν οἷς Ἀσκληπιόδωρος
δὲ οἰκέτης τυγχάνων, / 180 οὗς τότε Σέλευκος ποιεῖ κτισμάτων ἐπιστάτας.
b) SCHOL. TZETZ. *Chil.* (Cramer *An. Ox.* III p. 369, 20): τὸ 'κατὰ τινὰς' ἐγὼ Τζέτζης
φημί, οὐχ ὁ Παυσανίας.

4 (-) TZETZ. *Exeg. Iliad.* p. 138, 14: τὸ κατὰ Δάφνην διήγημα πᾶσι
30 γνωστὸν ἐστὶ, Παυσανίας δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ Περὶ Ἀντιοχείας
κτίσεως γράφει πλατύτερον· Κυπάρισσος ὠραῖος ἦν νεανίσκος Αἰγύπτιος, οὐ
πεσόντος καὶ ἀποπνιγέντος ἐν φρέατι οἱ καθ' αἷμα τοῦ νέου τὴν κυπάρισσον,
μήπω καλουμένην κυπάρισσον, εἰς ὄνομα τοῦ νεανίσκου κατανομάκασιν,
ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν δένδρων εἰς ἐπωνυμίας ἐτέρων.

8 οὗτ' αὐτὸς Παυσανίας οὐθ' ὁ Δαμασκηνὸς (i.e. Nikolaos) ο. Παυσ. ὁ Μαζακηνὸς
Palm Παυσανίας «ὁ Ἀντιοχεὺς οὔτε Νικόλαος ὁ Δαμ. Christ-Schmid *Gr. Lit.* II p.
759 n. 2 16 * * v πλησίον «Λαρίσης» Miller; cf. s.v. Σέλευκος· πόλις παρὰ τῇ
ἐν Συρίαι Ἀπαμείαι 18 οὕτω γὰρ P οὕτω R οὐ V

OHNE BUCHTITEL

5 (7) STEPH. BYZ. s.v. Βότρυς· πόλις Φοινίκης. ὁ πόλιτης Βοτρυηνός, ὡς Πausανίας παραλόγως.

6 (8) STEPH. BYZ. s.v. Γάββα· πόλις Συρίας, ἥς τὸ ἔθνικὸν Γαββηνός, 5 ὡς Πausανίας φησίν.

7 (6) STEPH. BYZ. s.v. Γάζα· πόλις Φοινίκης. . . . ὁ πόλιτης Γαζαῖος· λέγονται καὶ Γαζηνοὶ παραλόγως, ὡς Πausανίας· λέγονται καὶ Γαζῖται παρὰ τοῖς ἐγχωριοῖς.

8 (10) STEPH. BYZ. s.v. Μαριαμμία· πόλις Φοινίκης. οἱ πόλιται Μαριαμ-
10 μῖται, ὡς Πausανίας ἐν ζ' (?) .

(DER 'CHRONOGRAPHOS')

9 (3) MALALAS Chron. 2 p. 37, 17 (CHRON. PASCH. p. 72, 11): ὁ δὲ αὐτὸς Περ-
σεὺς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι τῆς Περσικῆς χώρας ἔτη πολλά, μαθὼν ὅτι ἐν τῇ Συρίᾳ χώραι
15 ὡς πρὸς ἰδίους συγγενεῖς, οἵτινες δεξάμενοι αὐτὸν μετὰ πάσης τιμῆς προσεκύνησαν· γνόν-
τες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται, ὅτι καὶ οὗτος ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατὰ-
γεταί, χαρέντες ἀνύμνουν αὐτόν. χειμῶνος δὲ γενομένου καὶ πλημμυρήσαντος πολὺ
τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ τῇ Ἰωνιτῶν πόλει τοῦ λεγομένου Δράκοντος, νυνὶ δὲ Ὀρόντου,
ἤητησε τοὺς Ἰωνίτας εὐχάσθαι· καὶ ἐν τῷ εὐχέσθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηγέθη
20 σφαῖρα πυρὸς κερανοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἥτις ἐποίησε παυθῆναι τὸν χειμῶνα καὶ τὰ τοῦ
ποταμοῦ ἐπισχεθῆναι βρεῖθρα. καὶ θαυμάσας ἐπὶ τῷ γεγονότι ὁ Περσεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ
πυρὸς εὐθέως ἀνῆψε πῦρ, καὶ εἶχε φυλαττόμενον μεθ' ἑαυτοῦ· ὅπερ πῦρ ἐβάσταζεν ἐπὶ
τὰ Περσικὰ μέρη εἰς τὰ Ἰδία βασιλεία, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς τιμᾶν ἐκεῖνο τὸ πῦρ, ὅπερ
ἔλεγεν αὐτοῖς ἑωρακέναι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέντα· ὅπερ πῦρ ἕως τοῦ παρόντος ἐν
25 τιμῇ ἔχουσιν οἱ Πέρσαι ὡς θεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς ἔκτισε τοῖς Ἰωνίταις ἱερὸν, δ
ἐπωνόμασε πυρὸς ἀθανάτου· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὰ Περσικὰ ἔκτισεν ἱερὸν πυρὸς, κατα-
στήσας ἐκεῖ διακονεῖν αὐτῷ εὐλαβεῖς ἄνδρας, οὐστίνως ἐκάλεσε μάγους. ταῦτα δὲ
Πausανίας ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο.

10 (4) MALALAS Chron. 8 p. 198, 23: (1) ὁ δὲ Νικάτωρ Σέλευκος εὐθέως μετὰ τὴν (F 3?)
30 νίκην Ἀντιγόνου τοῦ Πολιορκητοῦ (a. 301*), βουλόμενος κτίσαι πόλεις διαφόρους,
ἤρξατο κτίζειν πρῶτον εἰς τὴν παράλιον τῆς Συρίας. καὶ κατελθὼν παρὰ τὴν θάλασσαν
τοῦ Ξανθικοῦ μῆνός ἤλθε θυσιάσαι εἰς τὸ ὄρος τὸ Κάσιον Διὶ Κασίωι, καὶ πληρώσας τὴν
θυσίαν καὶ κόψας τὰ κρέα ἠύξατο τοῦ χρῆ κτίσαι πόλιν· καὶ ἐξαίφνης ἤρπασεν ἀέτος

3 παραλόγως P ^ε γ' R περι λόγως V 4 Γαββηνός v γαββηνός RVP 7 γαζῖται P
9 μαριαμμία P -αμία V -αμῖα R φοινίκης RVP -ων Ald, v 9-10 μαριαμμίται
R^oVP 10 ἐν ζ' VP ἐν κτηαῦ R ἐν κτίσει αὐτῆς Mei 16 Ἰωπολίται v ἰπολιταί O
20 κεραυνίου Chil(mead) παυθῆναι (Chron. Ox.) Chil καυθῆναι O 21 ἐπὶ τῷ
γεγονότι (o. ἐπὶ τὸ γεγονός) Chil ἐπὶ τῷ γεγονός O 24 αὐτοῖς: αὐτός? κατε-
νεχθῆναι Chron. Ox. 25 τιμῇ (Chron. Ox.) Chil ὁμίν O 29 ff.: s. R. Förster
in *Album grat. in hon. H. van Herwerden*, 1901, p. 504

ἀπὸ τῆς θυσίας καὶ κατήγαγεν ἐπὶ τὴν παλαιὰν πόλιν, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Σέλευκος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄρνοσκοποὶ, καὶ εὗρε τὸ κρέας ῥιφὲν παρὰ θάλασσαν κάτω τῆς παλαιᾶς πόλεως ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῆς λεγομένης Πιερίας. καὶ περιχαράξας τὰ τεῖχη εὐθέως ἐβλαβεμέλους, καλέσας αὐτὴν Σελεύκειαν πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα.

- 5 (2) καὶ εὐχαριστῶν ἀνήλθεν εἰς Ἰώπολιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπέτελεσεν ἑορτὴν ἐκεῖ τῷ Κεραυνίῳ Διὶ ἐν τῷ ἱερῷ τῷ κτισθέντι ὑπὸ Περσέως τοῦ υἱοῦ Πίκου καὶ Δανάης, τῷ ὄντι εἰς τὸ Σιλπιον ὄρος, ἐνθα κεῖται ἡ Ἰώπολις, ποιήσας τὴν θυσίαν τῇ πρώτῃ τοῦ Ἀρτεμισίου μηνός. (3) καὶ ἐν τῇ πόλει ἔλθων Ἀντιγονίαι τῇ κτισθείσῃ ὑπὸ Ἀντιγόνου τοῦ Πολιορκητοῦ – ἀπὸ γὰρ τῆς λίμνης ἐξερχομένου ἄλλου ποταμοῦ
- 10 Ἀρχευθᾶ τοῦ καὶ Ἰάφθα, ἐμεσάζετο ἡ πόλις Ἀντιγονία καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ ἐκαθέζετο – καὶ ποιήσας ἐκεῖ θυσίαν τῷ Διὶ εἰς τοὺς βωμοὺς τοὺς ἀπὸ Ἀντιγόνου κτισθέντας ἐκοψε τὰ κρέα, καὶ ἤρξατο ἅμα τῷ ἱερῷ Ἀμφίονι μαθεῖν διὰ διδομένου σημείου εἰ τὴν αὐτὴν ὀφείλει οἰκῆσαι πόλιν Ἀντιγονίαν μετονομάζων αὐτὴν ἢ οὐκ ὀφείλει αὐτὴν οἰκῆσαι, ἀλλὰ κτίσαι πόλιν ἄλλην ἐν ἄλλῳ τόπῳ. καὶ ἐξαίφνης ἐκ τοῦ ἀέρος κατῆλθεν ἀετὸς μέγας,
- 15 καὶ ἐπῆρεν ἐκ τοῦ βωμοῦ τοῦ πυρὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως κρέα, καὶ ἀπῆλθε παρὰ τὸ ὄρος τὸ Σιλπιον. καὶ καταδίωξας ἅμα τοῖς αὐτοῦ εὗρε τὸ κρέας τὸ ἱερατικὸν καὶ τὸν ἀετὸν ἐπάνω ἐστώτα. τοῦ δὲ ἱερέως καὶ τῶν ὄρνοσκόπων καὶ τοῦ αὐτοῦ Σελεύκου ἐωρακῶτων τὸ θαῦμα, εἶπον ὅτι ἔνταῦθα δεῖ ἡμᾶς οἰκῆσαι, ἐν τῇ δὲ Ἀντιγονίᾳ οὐ δεῖ ἡμᾶς οἰκῆσαι, οὔτε δὲ γενέσθαι αὐτὴν πόλιν, ὅτι οὐ βούλονται τὰ θεῖα'. (4) καὶ λοιπὸν ἐβουλεύετο ἅμα
- 20 αὐτοῖς ἐν ποίῳ τόπῳ ἀσφαλῆ ποιήσει τὴν πόλιν. καὶ φοβηθεὶς τὰς ῥύσεις τοῦ Σιλπιῶντος ὄρους καὶ τοὺς κατερχομένους ἐξ αὐτοῦ χειμάρρους, ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ αὐλῶνος κατέναντι τοῦ ὄρους πλησίον τοῦ Δράκοντος ποταμοῦ τοῦ μεγάλου τοῦ μετακλιθέντος Ὀρόντου, ὅπου ἦν ἡ κώμη ἡ καλουμένη Βοττία ἀντικρυς τῆς Ἰωπόλεως, ἐκεῖ διεχάραξαν τὰ θεμέλια τοῦ τεύχους, θυσίας δὲ Ἀμφίονος ἀρχιερέως καὶ τελεστοῦ κόρην παρθένον
- 25 ὀνόματι Αἰμάθην(?), κατὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ τοῦ ποταμοῦ μῆνι Ἀρτεμισίῳ τῷ καὶ Μαίῳ κῆ, ὥραι ἡμερινῇ ἄ, τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καλέσας αὐτὴν Ἀντιόχειαν εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ λεγομένου Ἀντιόχου Σωτῆρος, κτίσας εὐθέως καὶ ἱερὸν, ὃ ἐκάλεσε Βοττίου Διός, ἀνεγείρας καὶ τὰ τεῖχη σπουδαίως φοβερά διὰ Ξεναίου ἀρχιτέκτονος, στήσας ἀνδριάντος στήλην χαλκῆν τῆς σφαιρασθείσης κόρης τύχην τῇ πόλει
- 30 ὑπεράνω τοῦ ποταμοῦ, εὐθέως ποιήσας αὐτῇ τῇ Τύχῃ θυσίαν. (5) καὶ ἀπελθὼν κατέστρεψε τὴν Ἀντιγονίαν πόλιν πᾶσαν ἕως ἐδάφους, μετενεγκὼν καὶ τὰς ὕλας ἐκεῖθεν διὰ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ποιήσας καὶ τῇ Τύχῃ Ἀντιγονίαι ἀνδριάντα στήλην χαλκῆς ἐχούσης Ἀμαλθείας κέρας ἐμπροσθεν αὐτῆς. καὶ ποιήσας ἐκεῖ τετρακίον ἐν ὕψει ἔστησεν αὐτὴν τὴν Τύχην, καταστήσας ἐμπροσθεν αὐτῆς βωμὸν ὑψηλόν, ἦντινα στήλην τῆς Τύχης μετὰ
- 35 τελευτῆν Σελεύκου Δημητρίου ὁ υἱὸς Ἀντιγόνου τοῦ Πολιορκητοῦ ἀπήγαγεν ἐν Ῥώσῳ ἐν τῇ πόλει τῆς Κιλικίας. ἡ δὲ αὕτη πόλις Ῥώσος ἐκτίσθη ὑπὸ Κίλικος τοῦ υἱοῦ Ἀγῆνορος.
- (6) ὃ δὲ Σέλευκος μετὰ τὸ καταστρέψαι τὴν Ἀντιγονίαν ἐποίησε μετοικῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἰς ἣν ἔκτισε πόλιν Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀντιγονίαν,
- 40 οὐστιας ἦν ἐκεῖ ἕσας Ἀντιγόνος μετὰ Δημητρίου υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλους δὲ ἄνδρας

2 (17) ὄρνοσκοποὶ Ddf; cf. p. 941, 21 3 τῷ ν τὸ 6 Πίκου ν πήκου 0
8 (μ.δ.) Ἀντιγονίαι Ddf 10 Ἀρχευθᾶ: ὃ Ἀρχευθος Strab. 16, 2, 8 12 εἰ Ddf
καὶ 0 16 αὐτοῦ (ο. σὺν αὐτῷ) Chil αὐτῷ 0 18 ἡμᾶς¹ ν ὕμας 0 23 Βοττία
Ddf βωττία 0 διεχάραξεν? 25 Αἰμάθην 0 Ἡμαθίαν K. O. Mueller 26
ἀνατέλλοντος Chil -έλοντος 0 28 Βοττίου Ddf βωττίου 0 Βοττιαίου Wesseling
ἀνεγείρας Chil ἀναγ- 0

Μακεδόνας, τοὺς πάντας ἄνδρας $\bar{\epsilon}\tau$, ποιήσας ὁ αὐτὸς Σέλευκος ἐν Ἀντιοχείαι τῇ μεγάλῃ ἀνδριάντῃ χαλκοῦν φοβερὸν τῆς Ἀθῆνης διὰ τοὺς Ἀθηναίους ὡς αὐτὴν σεβομένους· κατήγαγε δὲ καὶ τοὺς Κρήτας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, οὓς εἶασεν ὁ Κάσος ὁ υἱὸς Ἰνάχου ἔνω οικεῖν, ὅτινες μετοικησάντες εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν μετὰ καὶ τῶν Κυπρίων, 5 ἐπειδὴ ὁ Κάσος βασιλεὺς ἤγάγετο Ἀμυκὴν τὴν καὶ Κιτίαν, θυγατέρα Σαλαμῖνου τοῦ Κυπρίων βασιλέως· καὶ ἦλθον μετ' αὐτῆς Κύπριοι, καὶ οἰκήσαν τὴν ἀκρόπολιν· καὶ τελευταῖ ἡ Ἀμυκὴ, καὶ ἐτάφη ἀπὸ σταδίων τῆς πόλεως ρ, δι' ἣν ἐκλήθη ἡ χώρα Ἀμυκὴ· προετρέψατο δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος καὶ τοὺς Ἀργεῖους Ἰωνίτας, καὶ κατήγαγε καὶ αὐτοὺς ἐκ τῆς Ἰωπόλεως ἐν τῇ αὐτῇ Ἀντιοχείαι οικεῖν, οὐστίνας ὡς ἱερατικούς καὶ εὐγενεῖς 10 πολιτευομένους ἐποίησεν.

(7) ἔστησε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος καὶ πρὸ τῆς πόλεως ἄγαλμα λίθινον τῶι ἀετῶι. ἐκέλευσε δὲ ὁ αὐτὸς καὶ τοὺς μῆνας τῆς Συρίας κατὰ Μακεδόνας ὀνομάζεσθαι * * διότι εὗρεν ἐν τῇ αὐτῇ χώρῃ γίγαντας οἰκήσαντας· ἀπὸ γὰρ δύο μιλίων τῆς πόλεως Ἀντιοχείας ἐστὶ τόπος ἔχων σώματα ἀνθρώπων ἀπολιθωθέντων [τῶν] κατὰ ἀγανάκτησιν θεοῦ, 15 οὐστίνας ἕως τῆς νῦν καλοῦσι γίγαντας· ὡσαύτως δὲ καὶ Παγρὰν τινα οὕτω καλούμενον γίγαντα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκοῦντα γῆι κεραυνωθῆναι ὑπὸ πυρός, ὡς δῆλον ὅτι οἱ Ἀντιοχείαι τῆς Συρίας ἐν τῇ γῆι οἰκοῦσι τῶν γιγάντων. (8) ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος πρὸ τῆς πόλεως πέραν τοῦ ποταμοῦ ἄλλο ἄγαλμα κεφαλῆς ἵππου καὶ κασιδα κεχρυσωμένην κλισίον, ἐπιγράψας ἐν αὐτοῖς ἔφ' οὗ φυγῶν ὁ Σέλευκος τὸν Ἀντίγονον [ὁ] διεσώθη, καὶ 20 ὑποστρέψας ἐκεῖθεν ἀνέειλεν αὐτόν· ἀνήγειρε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος καὶ τῶι Ἀμφίονι στήλην μαρμαρινὴν ἔσω τῆς λεγομένης Ῥωμανησίας πόρτας, ὀρθοῦσιαν ποιοῦντι ἅμα αὐτῶι.

(9) ἔκτισε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ καὶ ἄλλην παραλίαν πόλιν ἐν τῇ Συρίᾳ ὀνόματι Λαοδικεῖαν εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, πρώην οὖσαν κώμην ὀνόματι Μαζαβ- 25 δάν, ποιήσας κατὰ τὸ ἔθος θυσίαν τῶι Δίῳ. καὶ αἰτησάμενος ποῦ κτίσει τὴν πόλιν ἦλθεν ἀετὸς πάλιν, καὶ ἤρπασεν ἀπὸ τῆς θυσίας· καὶ ἐν τῶι καταδιώκειν αὐτὸν τὸν ἀετὸν ὑπὴν ἀετὸς πάλιν, καὶ ἤρπασεν ἀπὸ τῆς θυσίας· ὄντινα ἀνέειλεν ὠτινι κατεῖχε τῆσεν αὐτῶι σύαγρος μέγας ἐξελθὼν ἀπὸ καλαμῶνος, ὄντινα ἀνέειλεν ὠτινι κατεῖχε δόρατι. καὶ φονεύσας τὸν σύαγρον καὶ σύρας τὸ λείψανον αὐτοῦ, ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ 30 αἵματος τοῦ σύαγρου, θυσίαςας κέρην ἀδαῆ ὀνόματι Ἀγαυὴν, ποιήσας αὐτῇ στήλην χαλκῆν εἰς τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως.

(10) ἔκτισε δὲ ὁ αὐτὸς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ καὶ ἄλλην πόλιν εἰς τὴν Συρίαν μεγάλην εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Ἀπάμας, εὐρηκῶς κώμην πρώην λεγομένην Φαρνάκην καὶ τειχίσας αὐτὴν ὁ αὐτὸς Σέλευκος ἐπωνόμασε πόλιν, καλέσας αὐτὴν Ἀπάμειαν, θυσίαν 35 ποιήσας, ἣν αὐτὸς μετεκάλεσεν ὀνόματι Πέλλαν διὰ τὸ ἔχειν τὴν Τύχην τῆς αὐτῆς Ἀπαμείας πόλεως τὸ ὄνομα τοῦτο· ἦν γὰρ ὁ αὐτὸς Σέλευκος ἀπὸ Πέλλης τῆς πόλεως Μακεδονίας. ἐποίησε δὲ θυσίαν ταῦρον καὶ τράγον, καὶ ἐλθὼν πάλιν ὁ ἀετὸς ἐπῆρε τὰς κεφαλὰς τοῦ ταύρου καὶ τοῦ τράγου, καὶ περιεχάραξεν ἐκ τοῦ αἵματος τὰ τεῖχη.

(11) ἔκτισε δὲ καὶ ἄλλας διαφόρους πόλεις εἰς ἄλλας ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰ Περσικὰ 40 μέρη ὁ αὐτὸς Σέλευκος πολλάς, ὧν ἀριθμὸς ἐστὶν ὅσος, καθὼς ὁ σοφὸς Πausανίας ὁ F 3 χρονογράφος συνεγράψατο, ὧντινων πόλεων καὶ τὰ ὀνόματα ἐξέθετο,

2 φοβερὸν Ddf -ράν O 3 εἶασεν Chil ἔασεν O 5 Κιτίαν Ddf κιτίαν O
 Σαλαμῖνου Chil σασαλαμῖνου O 12 * * (ο. ἐκέλευσε - ὀνομάζεσθαι an falscher
 stelle?) Jac 14 [τῶν] v 15 Πάγραν Ddf Παγρᾶν? 16 οἰκοῦντα Chil -τι O
 19 [ὁ] v 21 ποιοῦντι Chil -τα O 30 Ἀγαυὴν Ddf ἀγαυὴν O 37 ἀπῆρε?
 41 χρονογράφος O

εις ὄνομα Ἰδίου καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων, ὡς ἔδοξεν αὐτῶι [ὁ Σέλευκος]. ὁ δὲ σοφὸς Παυσανίας ἐξέθετο, <δτι> εἰς ὄνομα τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς ἐθῆκε τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας ὁ αὐτὸς Σέλευκος, ἐπειδὴ καὶ ὁ αὐτοῦ πατὴρ Ἀντίλοχος ἐλέγετο. οὐδεὶς δὲ κτίζων πόλιν εἰς ὄνομα τεθνηκότος αὐτὴν καλεῖ (ἔστι γὰρ λῆρος), ἀλλ' εἰς ὄνομα ζῶντος καὶ ἐστῶτος καλεῖ· ἦντινα πόλιν εἰς ὄνομα Ἀντιόχου τοῦ Ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ, ὡς προεῖρηται (§ 4) ἐκάλεσε. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ αὐτὸς σοφώτατος Παυσανίας ποιητικῶς συνεγράψατο.

11 (5) MALALAS *Chron.* 10 p. 248, 5: ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Κλαυδίου (41/54^p) οἱ αὐτοὶ Ἀντιοχεῖς κτήτορες καὶ πολῖται ἀναφορὰν ἐπέμφαν, δεόμενοι ὥστε παρα-
 10 σχεθῆναι αὐτοῖς ἀπὸ θείας αὐτοῦ κελεύσεως ἀγορασθῆναι τὰ Ὀλύμπια ἀπὸ τῶν Πισαίων τῆς Ἑλλάδος χώρας ἀπὸ τῶν ἐτησίων προσόδων τῶν ἐαθέντων χρημάτων παρὰ Σωσιβίου τινὸς συγκλητικῶ, συμπολίτου αὐτῶν. καὶ παρέσχεν αὐτοῖς ἀγοράσαι τὰ Ὀλύμπια ὁ αὐτὸς Κλαυδῖος βασιλεὺς, ἔτους χρηματίζοντος κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς Σύρους 9^b (45^p). τοῦτο δὲ ἐποίησαν οἱ αὐτοὶ Ἀντιοχεῖς λυπηθέντες πρὸς τοὺς πολιτευομένους τῆς αὐτῆς πόλεως
 15 διὰ τὰς προσόδους τὰς προεῖρημένας παρὰ Σωσιβίου ἐαθείας τῆι πόλει αὐτῶν· περὶ οὗ Σωσιβίου ὁ σοφὸς χρονογράφος Παυσανίας ἐξέθετο, ὅτι εἶασε τελευτῶν κατὰ διαθήκας τῆι τῶν Ἀντιοχέων μεγάλῃ πόλει Σωσιβίους τις ἐτησίαν πρόσδοον χρυσίου τάλαντα δεκαπέντε, ἅτινα ἐν τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις τοῦ Αὐγούστου Ὀκταβιανοῦ προέγραπται (p. 224, 22 ff.). τὰ δὲ τῆς προσόδου εἰσῆι εἰς τὸ
 20 ἐπιτελεῖσθαι τοῖς αὐτοῖς συμπολίταις κατὰ πενταετῆ χρόνον πολύτροπον θῆαν ἐπὶ ἡμέρας ἡ μὲν Ὑπερβερταῖωι τῶι καὶ Ὀκτωβρίωι σκηρικῶν, θυμελικῶν καὶ τραγικῶν καὶ ἀθλητῶν ἀγῶνα καὶ ἵππικῶν καὶ μονομάχων. Cf. p. 249, 1 ff.; 286, 5 ff.

12 (p. 471) MALALAS *Chron.* 8 p. 197, 9: . . . ἐβασίλευσαν οὖν οἱ ἰϋ Πτολεμαῖοι οἱ Μακεδόνες τῆς Αἰγυπτιακῆς χώρας ἀπάσης ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου ἕως
 25 Κλεοπάτρας τῆς Διονύσου θυγατρὸς ἔτη 7 ἕως τοῦ 16 ἔτους τῆς βασιλείας Αὐγούστου Καίσαρος τοῦ καὶ Ὀκταβιανοῦ Σεβαστοῦ Ἰμπεράτορος τοῦ νικῆσαντος τὸν Ἀντώνιον καὶ τὴν αὐτὴν Κλεοπάτραν ἐν τῆι ἐπὶ χώραι ναυμαχίαι εἰς τὸν Λευκάτην τόπον καὶ φονεύσαντος αὐτοῦ καὶ ὑποτάξαντος τὴν Αἴγυπτον πᾶσαν, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου καὶ Παυσανίας οἱ χρονογράφοι συνεγράψαντο.

30

ZWEIFELHAFTES

13 (9) STEPH. BYZ. s.v. Λαίτια· πόλις Καρίας· Ἐκαταῖος Ἀσίαι (I F 251). ὁ πολίτης Λαίτης, ὡς Παυσανίας φησὶ ἔ.

855. ANHANG

I (-) [OPPIAN.] *Kyng.* 2, 156: ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ κόσμον ἀείσομεν εὐρέα κάλλη /
 35 πάτρης ἡμετέρης (Arameia am Orontes: 2, 127 ff.) ἐρατῆι Πιμπληίδι μολπῆι.

I [ὁ Σ.] Chil 2 <δτι> Ddf <ὡς> Mue 5 λῆρος Ddf -ον O 10 Πισαίων
 Chil πσέων O 12 αὐτοῖς Chil αὐτοῦς O 22 μονομάχων Chil μοναχῶν O
 29 οἱ Ddf kai O 32 Λαίτης korrupt aus Ἐλαίτης Paus. 5, 24, 6 (Mei z. st.)?
 34-35: 'ob er sein versprechen ausgeführt hat, ist unbekannt' Keydell RE
 XVIII 1 col. 704

XXXIII. THRAKIEN

856. DIONYSOPHANES

F

1 (-) PORPHYR. *Vit. Pythag.* 14: ἦν δ' αὐτῶι (scil. τῶι Πυθαγόρῃ)
 5 καὶ ἕτερον μεϊράκιον, δ' ἐκ Θράκιῃς ἐκτῆσατο, ὡς Ζάμολις ἦν ὄνομα, ἐπεὶ
 γεννηθέντι αὐτῶι δορὰ ἄρκτου ἐπεβλήθη· τὴν γὰρ δορὰν οἱ Θραϊκῆς ζαλμὸν
 καλοῦσιν. ἀγαπῶν δ' αὐτὸν ὁ Πυθαγόρας τὴν μετέωρον θεωρίαν ἐπαίδευσεν τὰ
 τε περὶ ἱερουργίας καὶ τὰς ἄλλας εἰς θεοὺς θρησκείας. τινὲς δὲ καὶ Θαλῆν
 τοῦτόν φασιν ὀνομάζεσθαι. ὡς Ἡρακλέα δ' αὐτὸν προσκυνοῦσιν οἱ βάρβαροι.
 10 (15) Διονυσοφάνης δὲ λέγει δουλεῦσαι μὲν αὐτὸν τῶι Πυθαγόρῃ, ἐμπεσόντα
 δ' εἰς ληιστὰς καὶ στιχθέντα, ὅτε κατεστασιάσθη ὁ Πυθαγόρας καὶ ἔφευγεν,
 δῆσαι τὸ μέτωπον διὰ τὰ στίγματα. τινὲς δ' ἐρμηνεύεσθαι τὸ ὄνομά φασιν
 Ζάλμοξιν 'ξένος ἀνὴρ'.

2 (-) SCHOL. APOLL. RHOD. I, 826b: Θρηκίης ἄροισιν χιονώδεα] οἱ μὲν
 15 ὅτι λευκόγεως ἡ Θράκιη, οἱ δὲ τὴν συνεχῶς χιονιζομένην παρὰ τὸ δυσχείμερον
 εἶναι, δ' καὶ βέλτιον· ψυχρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ χώρα, διὸ κάκεῖθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν
 ἐμυθεύσαντο. Διονυσοφάνης δὲ βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Θράκιῃ, ἐξ οὗ
 φουσμήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μυθεθῆναι οὕτω Θράκιην ἀνέμων οἰκητήριον.

— ARISTOTELES

20 (ΘΡΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ?)

IV.

SCHWINDELAUTOREN

(cf. 12 c [Add.]? 132 F 2-3? 292 F 3? 622 F 2?)

— KALLISTHENES —. SOSTRATOS

25 ΘΡΑΙΚΙΚΑ

124 F 58; 23 F 2.

5 Ζάμολις (v. 13)? Nauck 17 Διονυσοφάνης L νικοφάνης P διοφάνης (= Διόφαντος no. 805 E. Schwartz) Et. gen. s.v. ἄροισιν

KONKORDANZ DER FRAGMENTZAHLEN
zwischen FGrHist III C (Jac) und FHG; GGrMin (Mue)

Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac
APION			26; 32-36; 38-54	DINON		FABIUS PICTOR ¹⁾	
III 508, I	616 F I			II 88, I (IV 655)	690 F7	III 80, I (5)	809 F 4
2	2			II 88, Ia	8		
3; 4	4 a-c			2	22	2 (6)	3
5	5	BEROSSOS		3	30	3 (7)	5
6	6	II 496, I	680 F I	4	2	4 (8)	6
7	7	2	12	5	5	5 (9)	8
8	10; 11; 16; 17	3	2	6	6	6 (10)	9
9	8	4	3 (app.)	7	9	7-8 (11)	7
10	12	5-6	3	8	3	9 (14)	12
11	13	6a	14	9	28	10 (13)	10
12	29	7; 9-10	4	10	10	11 (16)	13
13	31	8	6	11	11	12 (17)	14
14	4 d	11	5	12-13	12	13 (18)	15
15-17	4 d-g	11a	16a	14	4	14 (19)	16
18-24	4 h-o	12-13	7	15-16	23	15 (21)	17
25	18	14-15	8	17	27	16 (22)	18
26	22	16	11	18	25-26	17 (23)	19
27	24	16a	13	19	24	18 (25)	21
28	23	17	20	20	13	19 (26)	22
28a	15	18-19	19	21	1	20 (3)	1
29	19	20	T 5	22	14	21 (4)	2
30	14	21	21	23	15	22 (p. 112 F 4*)	
31	28	22	16b	24	17		30
32	30	23	22	25	16	23 (p. 112 F 1*)	
p. 506/7	25; 27; 44	25	T 6	26	15		29
p. 516	37	—	9; 10; 15; 17; 18	27	18	24 (15)	13
—	3; 9; 20; 21;			28	19	25 (12)	11
				29	20	26 (27)	26
				30	21	27 (24)	20
				—	29	28 (28)	25

¹⁾ In () die zahlen von H. Peter *Hist. Rom. Rel.* I^a 1914

Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac
(FABIUS PICTOR)							
29 (20)	27	35	4	33 (26)	11	64-67 (-)	45d
29a (1)	23	—	5; 19	34 (27)	12	68 (-)	45e
- (2)	24			35 (28)	10	69 (-)	45g
- (3A)	28			36 (29)	43	70 (-)	45hi
- (p. 112 F 2*)	31	KTESIAS 1)		37 (30)	13a	71 (-)	45k
- (p. 112 F 3)	32	I-2I	688 F 1b	38 (31)	14a	72 (-)	52
- (p. 113 F 6)	33	(§§ 1-29)	69	38a (32)	15a	73 (-)	45n
- (p. 117 F 1)	34	3 (I)	69	39 (33)	19	74 (-)	45o
- (p. 117 F 2)	35	5 (2a-d;	I c-e; m	40 (-)	18	75-77 (-)	45p
- (p. 118 F 3)	36	11)	I f	40/41	20-21	78	—
		12 (9a-d)	I g	(34ab)		79 (-)	45q
		13 (8)	I h-i; 42	41; 43		80 (-)	45r
		16 (10)	I l; 58; 66	(35; 39/		81 (-)	45s
		20 (12;	I k	40)	22-23; 26	82 (-)	47
		13; 15	I l; 58; 66	42 (36)	24	83 (-)	61
		ab; 16)	I m-n	43 (37;		84 (-)	45t; 51;
				39/40)	25-26		T 19
				42a; 43		[85-86]	—
				(37/38)	25; 41	(-)	—
				44 (41/43)	28	87 (-)	—
				44/5 (42)	29	88 (-)	55
				46 (44)	32	89 (-)	60
				47 (45)	31	90 (-)	59
				48 (49)	70	91 (-)	71
				49 (50)	37	92 (-)	73
				50 (51)	39	93 (-)	56
				51 (52)	40	94 (-)	57
				52 (19b)	6	95 (-)	74
				53 (53)	34	96 (-)	53
				54 (54)	35	97 (50)	54
				55 (55)	50	p. 107	67
				56 (56)	36; 72	Add. p.	
				57 (-)	45	III	64-65
				58 (-)	45a	—	1a; 3; 8b;
				59 (-)	49		17; 33a;
				60 (-)	45b		45 f, l,
				61 (-)	48		m; 68
				62 (-)	46		
				63 (-)	45c		
ISIDOROS VON CHARAX							
GGrMin.							
I 244,							
1-19	781 F 2	[22]	—	48 (49)	70	91 (-)	71
20	I	23 (17)	62	49 (50)	37	92 (-)	73
21	6	24 (14)	2	50 (51)	39	93 (-)	56
22	7	25 (§§ 30-		51 (52)	40	94 (-)	57
23	10	32)	5	52 (19b)	6	95 (-)	74
24	8	26 (20a)	7	53 (53)	34	96 (-)	53
25	9	27-28		54 (54)	35	97 (50)	54
26	18	(20bc)	8a	55 (55)	50	p. 107	67
27	13	29 (§§ 33-		56 (56)	36; 72	Add. p.	
28	14	95)	9; 13; 14;	57 (-)	45	III	64-65
29	15		15; 16;	58 (-)	45a	—	1a; 3; 8b;
30	16		27; 30;	59 (-)	49		17; 33a;
31	17		33	60 (-)	45b		45 f, l,
32	12	30 (22)	44	61 (-)	48		m; 68
33	11	31 (23/4)	9a-c	62 (-)	46		
34	3	<32>	9a	63 (-)	45c		

1) ed. C. Mueller im anhang zu Didot's Herodot (Paris 1844); in () die zahlen Gilmores (*The Fragments of the Persika of Ktesias*, London 1888), der die grossen Epitomai in paragraphen zerlegt und nur die einzelzitate durchnummeriert

Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac
MANETHO ¹⁾		2-6	6	3-4	3	XANTHOS DER LYDER	
II 511,		7-8	7	5	10	I 36, 1/2	765 F 16
1-73	609 F 2-3	9	8	6	9		
2 (2;		10-12	21	7	5	3	12
App. I)	25	13	27b	8	6	4	13
3 (3)	27	14	22	9	4; 8	5	14
4 (4)	4	15	24	10	13	6	26
5 (5)	5	16	26	11	43	7	28
42 (42)	8	17	25	12	19	8	15
49 (49)	7	18	9	13	28; 36	9	29
50/I (50)	9a	19	10	14	16; 20;	10	19
54 (54)	10a	20-21	11		21; 25;	11 (IV	
74	T 9	22	1		33; 39;	628 f.)	17
75 (77)	19	23	12; 13a;	15	40; 50	12	18
76 (78)	20		14		27; 32;	13 (IV	
77 (79)	21	24	13bc		35; 45	629)	20
78 (80)	T 3	25-26	17-18	15a	56		1
79 (81)	23	26	15; 16.	16	15; 22;		2
80 (82)	17	27	32		23; 26;		3
81 (83)	18	28	2		31; 46;		5
82 (84)	15	29	27a		47; 48;		6
83 (85)	14	30	27b		49		4
84 (86)	22	31-32	28	17	30; 34;		7
84a (87)	16	33	29; 13d		37; 38;		9
85 (88)	13	34	30		41; 42		10
p. 512	I	35-36	19	18	29		8
p. 513	26	36a	31	18a	17		11
-(App.		37-38	20	18b	18		27
IV)	28	39	23	19	52		25
—	6; 9b; 10b;	40	33	20	53		30
	11 (70W);	41	3	p. 560	14		31
	12; 24	42-43	34	p. 560**	55		32
				—	7; 11; 24;		33
MEGASTHENES		PHILON VON BYBLOS			44; 51;	IV 628/9	21-24
II 397, I	715 F 4	III 560, I	790 F 1; 12		54; 57		20 bd
2	5	2	2				

¹⁾ Eine eigentliche Konkordanz mit den Ausgaben von C. Mueller (*FHG* II p. 511 ff.) und Waddell (*Loeb Class. Libr.*, 1940) wäre zwecklos und technisch kaum durchführbar, da sie die zusammenhängenden Exzerpte des Africanus/Eusebius in zahlreiche einzelne Fragmente zerrissen haben. Ihre Zahlen sind im Text den einzelnen Abschnitten der Exzerpte hinzugefügt.

INDEX AUCTORUM
(für I – III C)¹⁾

	Band	No.		Band	No.
Abaris	I	34	Ag(l)aosthenes	III B	499
Abas	I	46	Agroitas	III C	762
Ablabius	III C	708	Aieluros	III B	528
Abydenos	III C	685	Aineias (über Samos)	III B	543
Acilius (C.)	III C	813	— (?) v. Argos	III B	306 F 8
(Adrianos)	II B	153 F 15	Ainesidamos	III B	600
Aelius Dios	III C	629	(Aischines v. Athen)	III B	401a
Aethlios v. Samos	III B	536	Aischrion v. Mytilene	III B	118bis
Africanus	II B	p. 1229			(Add.
Agaklytos	III B	411			p. 742)
Agatharchides v. Knidos	II A	86	(Aischylos v. Ale- xandrea)	III B	488
— v. Samos	III A	284	Aisopos	II B	187a
Agathokles v. Kyzi- kos	III B	472	*†Akarion	III A	262 F 16
— v. Samos	III C	799	Akesandros (v. Ky- rene)	III B	469
Agathon (üb. d. Pon- tos)	III C	801	†Akestor	III B	469 F 4
— v. Samos (Σκυθικά u.a.)	III C	843	Akestorides	I	28
Agathosthenes (?)	III B	499 T 2; F 8-9	Akusilaos v. Argos	I	2
(Agathyllos d. Arka- der)	III B; III C	321 F 2; 840 F 22; 27	Alexandergeschichte	II B	153
†Agesilaos	III C	828	Alexandros d. Cher- sonesite (Περί Κα- ρίας)	III C	739
(Agias)	III B	305	*Alexandros v. Ephesos	II B	p. 917
(Agis v. Argos)	II B	153 F 11	— Polyhistor v. Mi- let	III A	273
			— v. Myndos	I	25
			*— v. Rhodos	III C	794 F 7

¹⁾ * vor dem namen bedeutet, dass der text erst in einem der späteren bände gedruckt wird; † bzw. (?) bedeutet; dass der name korrupt, unsicher (oder pseud-epigraph) ist; () bedeutet dichter oder autoren, bei denen die historikerqualität oder der gebrauch der griechischen sprache zweifelhaft ist.

	Band	No.		Band	No.
†Alexarchos	III C	829	Androstheneſ v.		
Alexis v. Samos	III B	539	Thasos	III C	711
Alketas	III B	405	Androtion v. Athen	III B	324
*Alkidamas v. Elaia	III B	p. 456	Anonyme Alexan-		
Alkimos d. Sikeliote	III B	560	dergeſchichte (F.		
Ameleſagoras	III B	330	Sabbaiticum)	II B	151
Ammonios (v. Ale-			— — (P. Ox. 1798)	II B	148
xandreia?)	III B	350	— Diadochenge-		
— (ὁ Λαμπρεύς) v.			ſchichte	II B	155; Add.
Athen	III B	361	— Exeget (Athen)	III B	352
Amometos	III C	645	— Handbuch (My-		
Amphion <v. Theſ-			thol.)	I	18
piai>	III B	387	Anonymus Floren-		
Amphitheoſ(?) v.			tinuſ (u.a. über		
Herakleia	III B	431	den Nil)	III C	647
Amyntas	II B	122	(— <v. Hermupo-		
Amyntianos	II B	150	liſ>)	III C	637
(Anachariſis)	III C	845 F 4	— (Ineditum Vati-		
'Αναγραφαί (aegypti-			canum)	III C	839
tiſche)	III C	610	— Kultſchriftſteller		
— ('Ισθμιακαί)	III B	p. 383	(Athen)	III B	368
Anagraphe v. Lindoſ	III B	532	— Olympiadenchro-		
— v. Sikyon	III B	550	nik (P. Ox. 2082)	II B	257a
Anaxandridaſ v.			— Perieget (P. Ha-		
Delphi	III B	404	wara)	III B	369
Anaxikrateſ	III B	307	— Philoſoph	II B	206
Anaximandroſ v.			— (Pſeudo-Eupole-		
Milet	I	9	moſ) Περὶ Ἰου-		
Anaximeneſ v.			δαίων	III C	724
Lamſakoaſ	II A	72	— (Συρίαſ ſχοινομέ-		
Anaxia d. Boioteſ	II A	67	τηγῆſ)	III C	849
Andreaſ v. Panor-			Anonymoi deſ Po-		
moſ	III B	571	lybioſ	II A	83
Andriſkoſ	III B	500	— über L. Veruſ'		
Androitaaſ v. Tene-			Partherkrieg	II B	203
doſ	III B	599	— (-oſ) v. Korinth	II B	204
Androkleſ	III C	751	— (-oſ) v. Milet	II B	205
Andron (Περὶ θου-			Anonymoi (Sammel-		
ῶν)	III B	360	zitaaſte; Anhänge)		
— v. Alexandria	II B	246	über		
— v. Halikarnaſſaſ	I	10	Aegypten	III C	665
— (über Lydien?)	III C	768 F 3	Aethiopiēn	III C	673
— v. Teoſ	III C	802			

	Band	No.		Band	No.
Aiolis	III B	301	Antandros v. Syra-		
Arabien	III C	677	kus	III B	565
Argos	III B	311	Antenor d. Kreter	III B	463
Arkadien	III B	320	†Anthes	III C	742 F I
Armenien	III C	679	Antidamas v. Hera-		
Athen	III B	329	kleopolis	II B	152
Babylon-Persien	III C	696	Antigenes	II B	141
Chios	III B	395	Antigonos (Verf.		
Epirus	III C	704	einer Μακεδονική		
Etrurien	III C	706	Περὶ ἧγησις)	III C	775
Euboia	III B	427	Antigonos (über		
Indien	III C	721	Rom)	III C	816
Ithaka	III B	441	Antikleides v. Athen	II B	140
Juden	III C	737	Antileon	II B	247
Karien	III C	742	Antiochianos	II B	207
Karthago	III C	744	Antiochos	I	29
Kilikien	III C	748/50	— A. - Pherekydes	III B	333
Kreta	III B	468	— (P. Anteius) von		
Kypros	III C	758	Aigai	III C	747
Lesbos	III B	479	— von Syrakus	III B	555
Libyen	III C	764	Antipatros (über		
Lydien	III C	768	Rhodos)	III B	507
Magnesia	III B	482	— von Akanthos	I	56
Makedonien	III C	776	— von Hierapolis	II B	211
Megara	III B	487	— der Magnete	II A	69
Milet	III B	496	Antipatros d. Make-		
Naxos	III B	501	done	II B	114
Parther	III C	782	Antiphanes d. Jün-		
Pergamon	III B	506	gere	III B	349
Phoenikien	III C	794	Antiphon von Athen	III B	548 F 5a
Phrygien	III C	800	Antisthenes v. Rho-		
Rhodos	III B	533	dos	III B	508
Rom u. Italien	III C	840	— (über die Pyra-		
Samos	III B	545	miden)	III C	655
Samothrake	III B	548	Antonius Julianus	III C	735
Sikyon	III B	551	Aphrodisios <v. Thes-		
Siphnos	III B	553	piai>	III B	386
Sizilien	III B	577	Apion von Oasis und		
Skythen	III C	845	Alexandria	III C	616
Spanien	III C	847	Apollas (Apellas) d.		
Sparta	III B	596	Pontiker	III A	266
Syrien	III C	855	(Apollodoros)	III C	840 F 40b
Troizen	III B	607	— Verf. von Πουτυά	III C	803

	Band	No.		Band	No.
Apollodoros v. Artemita	III C	779	†— v. Milet	III A	286
— v. Athen	II B	244	Aristion	III B	509
— v. Erythrai	III B	422	Aristippos (über Arkadien)	III B	317
Apollonides Horapios(?)	III C	661	— v. Kyrene	III C	759
(Apollonios o. Apollonides)	III C	(661)	Aristobulos δ Περιπατητικός	III C	737 F 9/ 10
†Apollonios (der Grammatiker)	III B	p. 208	†— (Verf. von "Ἰταλικά)	III C	830
— (über Delphi)	III B	403	— v. Kassandreia	II B	139
— v. Acharnai	III B	365	(Aristodama v. Smyrna)	III B	483 F I
— v. Aphrodisias	III C	740	Aristodemos	II A	104
— Molon	III C	728	— (Mythograph)	I	22
*— v. Rhodos	III B	p. 374; 502	— v. Elis	III B	414
Appianos v. Alexandria	II B	237	— v. Theben (Alexandreia)	III B	383
Aratos von Knidos	III C	642	Aristodikos	I	36
— von Sikyon	II B	231	Aristokles (Mythograph)	I	33
Archelaos von Kapadokien	II B	123	†— (über Euboia)	III B	423 T I
Archemachos v. Euboia	III B	424	— (über Hermion)	III B	436
Archias (A. Licinius) v. Antiocheia	II B	186	†— (Verf. von "Ἰταλικά etc.)	III C	831
*— v. Pella	II B	p. 723	*— v. Messana	III C	664
Archinos	III B	604	— (über Sparta)	III B	586
Architimos	III B	315	Aristokrates d. Spartiate	III B	591
Aretades v. Knidos	III A	285	Aristokreon	III C	667
Ar(i)aithos von Tegea	III B	316	Aristokritos <v. Milet ?>	III B	493
Aristagoras (v. Milet?)	III C	608	Aristomenes	III B	321 F I
Aristainetos	III C	771	— v. Athen	III B	364
— (v. Byzanz?)	III C	623	Ariston	III B	337
Aristarchos v. Elis	III B	412	— (über den Nil)	III C	649
Aristeas (Περὶ Ἰουδαίων)	III C	725	— v. Pella	II B	201
— v. Prokonnesos	I	35	Aristonikos	III C	633
Aristeides (über Knidos)	III B	444	— v. Alexandreia	I	53
— (Verf. von Μιλησιακά)	III B	495	— v. Tarent	I	57
			Aristonymos <v. Rhodos ?>	III B	510

	Band	No.		Band	No.
— (über Phrygien?)	III C	797 F 3	— v. Tragilos	I	12
Aristophanes der			(Asklepiodoros)	III C	854 F 3
Boioter	III B	379	Aspasios v. Byblos	III C	792
— v. Byzanz	III B	347	— v. Tyros	III C	793
Aristos v. Salamis	II B	143	Athanadas	III B	303
Aristoteles (? über			Athanas (Athanas) v.		
Hermion)	III B	436	Syrakus	III B	562
— v. Chalkis	III B	423	Athenaios (über Se-		
— v. Stagiros	III B	passim	miramis)	III C	681
†— (Περί τῆς τοῦ			— v. Naukratis	II B	166
Νεῖλου ἀναβάσεως)	III C	646	Athenakon (Athe-		
Aristotheos v. Troi-			nion)	III B	546
zen	III C	835	Athenodoros v. Tar-		
*Aristoxenos v. Ta-			sos	III C	746
rent	III B	p. 31	Athenokles	III C	682
Arkesios(?)	III C	742 F 9	(Attaios)	III C	854 F 3
Armenidas	III B	378	Atticus (T. Pompo-		
(Arrianos, epiker?)	II B	153 F 15	nius)	II B	189
— v. Nikomedeia	II B	156	Aufidius (Cn.)	III C	814
Artapanos	III C	726	Aurelianus, Schrift-		
Artavasdes der Ar-			steller über ihn	II B	213/5
menier	III C	678	Aurelius (M.) Anto-		
Artemidoros v. As-			ninus, Schriftsteller		
kalon	III C	698	über ihn	II B	202
— v. Ephesos	III B	438	Aurimantus(?)	II B	150 F 1
Artemon v. Klazo-			Autesion	III B	298
menai	III B	443	Autocharis(?)	II B	249
— der Pergamener	III B	569	Autokleides d. Exe-		
(Asarubas)	III C	764 F 3	get	III B	353
Asinius Pollio v.			Autokrates	III B	297
Tralles	II B	193			
Asinius (C.) Quadra-			Baiton	II B	119
tus	II A	97	Balagros	III C	773
Asklepiades (der Ae-			Bardesanes v.		
gypter)	III C	624	Edessa	III C	719
— (Alexanderhisto-			Barsuma -Khor-		
riker)	II B	144	'ohbut	III C	695
— Areiu	II B	157	Basilis	III C	718
— v. Kypros	III C	752	Baton v. Sinope	III A	268
— v. Mendes	III C	617	Bemarchios v.		
— v. Myrlea	III C	697	Kaisareia	II B	220
— v. Nikaia (Ale-			Bematisten	II B	119/23
xandrea)	III B	339			

	Band	No.		Band	No.
Beros(s)os v. Babylon (u. Pseudo-Berosos v. Kos)	III C	680	†Chrysispos Cicero (M. Tullius)	III C II B; III C	832 235; 648
Bias v. Priene	III B	439	Cincius (L.) Alimentus	III C	810
Bion	II A	89	Claudius	III C	s. Iolaos
Bion v. Prokonnesos	(I)III B	(14) 332	— (Kaiser)	III A	276
— v. Soloi	III C	668	— (römischer [?] Verfasser eines "Ελεγχος χρόνων)	III C	840 F 3a
Boethos v. Tarsos	II B	194	— Eusthenios	II B	218
Botryas v. Myndos	I	58	— (Ti.) Polybios	II B	254
Bulletin aus dem Syr. Krieg	II B	160	Clemens	II A	102
(Butas)	III C	840 F 29	*Clodius (Sextus)	III C	840 F 29b
Butoridas (über die Pyramiden)	III C	654	Cornelius (P.) Scipio	III C	811
Caecilius v. Kaleakte	II B	183	Cornelii Scipiones	II B	232/3
†Caltinus	III B	564 F 5b	Crepereius Calpurnianus	II B	208
Cassius Dion	II B	211 T 2			
— Longinus	II B	259	Daimachos <v. Plataiai>	II A	65
Chaireas	II B	177	— (Dei-) — ('Ινδικά)	III C	716
Chairemon v. Alexandria	III C	618	Dalio	III C	666
Charax v. Pergamon	II A	103	Damastes v. Sigeion	I	5
Chares v. Mytilene	II B	125	Damen-Demetrios <v. Argos>	III B	304
Charikles	III B	367	Damokritos	III C	730
Charon v. Lampsakos	III A	262	Damon	III B	389
— v. Naukratis	III C	612	Dares d. Phryger	I	51
Chersiphron	III B	420	De(i)lochos v. Kyzikos	III B	471
(Choirilos v. Iasos)	II B	153 F 10; p. 883	Deinarchos (über Kreta)	III B	465
(— v. Samos)	III C	696 F 33/4	— v. Delos	III B	399
Chrestos der Römer	III C	764 F 6	— v. Korinth (Athen)	III B	40rd
Christodoros v. Koptos	III A	283	Deinias <v. Argos>	III B	306
Chronicum Romanum	II B	252	Dellius (Q.)	II B	197
Chronik v. Oxyrhynchos	II B	255	Demades v. Athen	II B	227
†Chrysermos v. Korinth	III A	287	Demagetos(?)	I	42 F 3
Chryseros	II A	96	*Demagoras (v. Samos)	III C	840 F 22

	Band	No.		Band	No.
Demaratos-Demaretos	I	42	Diagoras v. Melos	III B	p. 31
Demeas	III B	502	Didymos v. Alexandria	III B	340
Demetrios (Περὶ τῶν κατ' Αἰγυπτῶν)	III C	643	Dieuchidas v. Megara	III B	485
— (Π. τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ βασιλέων)	III C	722	*Dikaiarchos v. Messene	III B	p. 1; 195; 262; 305; 370; 696
— (Περὶ Παμφυλίας)	III C	777			
— ὁ Ἀντιγόνου	III C	852	Diktys v. Knossos	I	49
Demetrios <v. Argos>	III B	304	Dinon (Verf. v. Περσικά)	III C	690
— v. Byzanz	II B	162	Diodoros (über Korinth)	III B	452
— v. Ilion	I	59	— der Perieget	III B	372
— v. Kallatis	II A	85	Diogenes (Verf. v. Περσικά)	III C	692
— v. Odessos	III C	808	— v. Kyzikos	III B	474
— v. Phaleron	II B	228	— v. Sikyon	III B	503
— v. Sagalassos	II B	209	*Diogenianos	II B	p. 1197
— v. Salamis	III C	756	Diognetos (v. Erythrai?)	II B	120
— v. Seriphos	III B	549	*Diokles (Mythograph)	I	p. 295
Demochares v. Athen	II A	75	— (verfasser von Περσικά?)	III C	693
Demodamas v. Halikarnass-Milet	III B	428	— v. Peparethos	III C	820
Demognetos	III B	445	— v. Rhodos	III B	302
*Demokleides	III C	794 F 8	Dion v. Prusa (Chrysostomos)	III C	707
Demokritos (Pseudo-) v. Abdera	III A	263	— ὁ Πασικράτους	II B	153 F 6
— v. Ephesos	III A	267	†*Dionysiokles	III B	324 F 71; 572 F 19
Demon (v. Athen?)	III B	327	Dionysios (Kultschriftsteller)	III B	357
Demophilos	II A	70 T 9	— (Ἰνδικά?)	III C	717
Demosthenes d. Bithynier	III C	699	— (über die Pyramiden)	III C	653
Demoteles (über aegyptische Bauwerke?)	III C	656	— v. Argos	III B	308
— v. Andros	III B	400	*— v. Chalkis	III C	840 F 10; ὀ.
Derkylos	III B	305	— v. Halikarnass	II B	251
Derkyllios	III A	288			
Dexippos v. Athen	II A	100			
Diadochengeschichte (anonyme)	II B	155			

	Band	No.		Band	No.
Dionysios v. Milet	III C	687	Ephippos v. Olynth	II B	126
— v. Olbia	III C	804	Ephoros v. Kyme	II A	70
— v. Rhodos	III B	511	— d. Jüngere	II B	212
— v. Samos (d. Ky- klograph)	I	15	Epimenides v. Kreta	III B	457
— d. Sikeliote	III B	567	Eratosthenes v.		
— Skytobrachion	I	32	Kyrene	II B	241
— d. Aeltere v.			— ὁ Ἀγαλλεύς (der Jüngere) v.		
Syrakus	III B	557	Kyrene	III C	745
— Thrax	III B	512	Eretes(?)	II B	242
Dionysodoros der Boioter	II A	68	Ergias v. Rhodos	III B	513
Dionysophanes	III C	856	Erxias	III B	449
Diophantos	III C	805	*Eteoneus	I; III C	10 F 9; (783 F 5)
Dios	III C	785	Euagon v. Samos	III B	535
Dios	III C	s. Aelius	Euagoras v. Lindos	III C	619
		Dios	Eualkes v. Ephesos (Euandros)	III B III C	418 665 F 20
Dioskurides, Schrift- steller des Namens	III B	594	Euanoridas v. Elis	III B	416 T 2
Dioxippos v. Ko- rinth	III B	454	Euanthes	III B	320 F 1
Diyillos v. Athen	II A	73	Eudemos (üb. Lindos)	III B	524
Domitius Kalli- stratos	III B	433	— v. Naxos/Paros	III B	497
— d. Chaldaier	III A	289	Eudoros v. Alexan- dreia	III C	650
Dorotheos v. Athen	II B	145	Eudoxos v. Rhodos	II A	79
*†— v. Korinth	I (Add.)	23 F 1 bis	†Eugaion v. Samos	III B	535
Dosiadas <v. Ky- donia ?>	III B	458	Euhemerios	I	63
†Dositheos	(I) III A	(54) 290	Eukrates	III B	514
Drakon <v. Athen>	III B	344	Eumachos v. Neapel	II B	178
Duris v. Samos	II A	76	Eumelos	II A	77
			— v. Korinth	III B	451
Echemenes <v. Kreta ?>	III B	459	Εὐμολεπιδῶν πάτρια	III B	355
Echephylidas	III B	409	Εὐπατριδῶν πάτρια	III B	356
Eleusis	I	55	Euphantos v. Olynth	II A	74
Empylos v. Rhodos	II B	191	Euphemios <v. Thes- piai>	III B	386
†Enomides	III B	442 F 4	*Euphorion v. Chal- kis	III B	p. 383; 738
Eparchides <v. Oine ?>	III B	437	*(Euphronios)	I; III C	10 F 9; 783 F 5
Ephemeriden Ale- xanders	II B	117	Eupolemos (u. Pseu- do-Eupolemos)	III C	723/4

	Band	No.		Band	No.
Eusebios	II A	101	Hannibalhistoriker	II B	180
Eusthenios (Claudius)	II B	218	Harmodios v. Lepron	III B	319
Eustochios v. Kapadokien	III C	738	(Harpokration)	III C	665 F 42
Eutychianos v. Kapadokien	II B	226	Hegemon v. Alexandreia	II B	110
Euthymenes (Chronograph)	II B	243	Hegesianax v. Alexandreia (Troas)	I	45
(Euxenos)	III C	840 F 26	Hegesias v. Magnesia	II B	142
(Ezechiel)	III C	737 F 4	Hegesinus	III B	331
Fabius Ceryllianus	II B	217	Hegesippos v. Me-kyberna	III B	391
Fabius Pictor (Q.)	III C	809	Hegias v. Troizen	III B	606
Faustus v. Byzanz	III C	p. 350	Hekataios v. Abdera	III A	264
*Favorinus v. Arlate	III B	p. 427	— v. Milet	I	I
Firmilianus	III C	679 F 14	(Heliodoros)	III C	840 F 30
Galba (C. Sulpicius)	II A	92	— (v. Antiocheia?)	II B	p. 982
Galitas (?)	III C	818	— v. Athen (der Perieget)	III B	373
†Garamas	III C	764 F 4	Helladios v. Antinupolis	III C	635
Glaukippos	III B	363	Hellanikos v. Lesbos	I (III B; C)	4 (323a; 601a; 608a; 645a; 687a)
Glaukos (über Arabien)	III C	674	Hellenika v. Oxyrhynchos	II A	66 (Add. II B)
— (über Pontos)	III C	806	*Herakleides d. Kritiker(?)	III B	p. 231
Gorgias v. Athen	III B	351	*— Lembos	II A;	p. 204;
— v. Leontinoi	III B	407; p. 304	— v. Kyme	III C	840 F 13b
Gorgon <v. Rhodos>	III B	515	— v. Magnesia	II B	187
Gorgos v. Kolophon	I	17	Herakleitos v. Lesbos	II B	167
— ὁ μεταλλευτής	III C	721 F 13	Heraklesgeschichte (Tab. Albana)	I	40
Gorgosthenes v. Rhodos	III B	529	Hereas (Heragoras?) v. Megara	III B	486
Habron v. Athen	III B	359			
Hadrianus (Kaiser)	II B	p. 990			
Hagelochos <v. Rhodos>	III B	516			
Hagestratos <v. Rhodos>	III B	517			
Hagias	III B	305			
Hannibal	II B	181			

	Band	No.		Band	No.
Herennius	III C	s. Philon	— v. Erythrai	III B	421
Hermaios	III C	620	Hippolytos	II B	p. 1229
Hermapion (üb. Aegyptisches)	III C	658	Hippostratos	III B	568
Hermateles (üb. Aegyptisches)	III C	657	Hippys v. Rhegion	III B	554
Hermeias v. Hermupolis	III C	638	Horapollon (v. Phenebythis o. Neilopolis)	III C	630
— v. Methymna	III B	558	Horoï von Samos	III B	544
Hermesianax v. Kolophon	III C	691	†Horos v. Samos	III B	545 F 10
†— v. Kypros	III C	797	Hypereides v. Athen	III B	401b; p. 305; 706 F 1
Hermogenes (Verf. v. II. Φρυγίας)	III C	795	Hypermenes	III C	394
— v. Priene (?)	III B	481	Hyperochos v. Kyme	III B	576
— v. Smyrna	III B	579	Hypsikrates v. Amisos	II B	190
— v. Tarsos	III C	851	Hyrkanos I	III C	s. Johannes
*Hermokrates	III C	809 F 23	Iamblichos d. Syrer	III C	p. 410
Herodes I v. Judaea	II B	236	Iambulos	III C	673 F 89
— v. Priene	III B	548 F 6	Iason (über Αλεξάνδρου Ιερά)	III C	632
Herodoros v. Herakleia	I	31	— (über Knidos)	III B	446
Herophanes v. Troizen	III B	605	— v. Argos (?)	II A	94
Herophilos	III B	533 F 4	— v. Byzanz	I ^a	12c (Add.)
Heropythos <v. Kolophon>	III B	448	— v. Kyrene	II B	182
†Hesianax	III C	763	*— v. Nysa	III B	p. 492
Hestiaios	III C	786	Idaios v. Rhodos	III B	533 F 10
Hesychios (Illustris) v. Milet	III B	390	Idomeneus (üb. Samothrake)	III B	547
Hiempsal	III C	764 F 18	— v. Lampsakos	III B	338
Hierobulos v. Rhodos	III B	530	Ineditum Vaticanum	III C	s. Anonymoi
Hieron <v. Rhodos>	III B	518	IohannesHyrkanos I	III C	736
*— v. Soloi	II B	p. 723	Iolaos (Claudius)	III C	788
Hieronymos d. Aegypter	III C	787	Ion v. Chios	III B	392
— v. Kardia	II B	154	Iphikrates (?)	II B	190 F 9
*— v. Rhodos	III B	p. 504	Isidoros (üb. Sarapis?)	III C	746 F 4
Hippagoras	III C	743			
Hippasos d. Lakone	III B	589			
Hippias v. Elis	I	6			

	Band	No.		Band	No.
Isodoros v. Charax	III C	781	Kaukalos(?) v. Chios	I	38
*Isigonos v. Nikaia	III B	p. 674	Kephalion	II A	93
Istros d. Kallima- cheer	III B	334	Kephalon d. Ger- githier	I	45
Iuba v. Mauretanien	III A	275	Kephisodoros (v. Athen o. Theben)	II B	112
Iudas	II B	261	Khor 'Ohbut Ele- azar	II B; III C	224; 695
Iulianos (Kaiser)	II B	238	Kineas d. Thessaler	III B	603
Iulius Africanus	II B	p. 1229	Klaudianos	III A	282
— (C.) Polyainos v. Sardes	II B	196	*Klearchos	III C	737 F I; 7b
— (C.) Theopompos v. Knidos	I	21	Kleidemos v. Athen	III B	323
Iustus v. Tiberias	III C	734	Kleinias(?)	III B	306 F 7
Kadmos v. Milet	III B	489	— (über Rom)	III C	819
— d. J. v. Milet	III B	335	Kleitarchos (v. Ale- xandreia)	II B	137
Kaimaron	III C	720	†Kleitonymos	I (Add.); III A	12b; 292
Kallias v. Syrakus (Kallikles)	III B III C	564 758 F 13	†Kleitophon v. Rhodos	III A	293
Kallikrates(-Mene- kles)	III B	370	Kleodemos-Malchos	III C	727
— v. Tyros	II B	213	Kleomenes (König v. Sparta)	III B	598
Kallimorphos	II B	210	Kleon v. Halikar- nass	III B	583
Kallinikos v. Petra (Kallinos)	III A III B	281 498 F 2	Klodios (Klaudios)	III C	s. Clau- dius
Kallippos v. Ko- rinth	III B	385	Klytos v. Milet (Koluthos v. Lyko- polis)	III B	490
Kallisthenes v. Olynth	II B	124	Komarchos	III C	696 F 35
†— v. Sybaris	III A	291	Konon	III B	410
Kallistion	II B	223	Krateros (Pseudepi- graphon)	I	26
†Kallistrates	III B	568 F 2b	— d. Makedone	II B; III C	153 F 2; 721 F 11
Kallistratos <d. Ari- stophaneer>	III B	348	Krates v. Athen	III B	342
Kallistratos (Domi- tius)	III B	433	Kratippos v. Athen	III B	362
Kallixeinos v. Rho- dos	III C	627	Kreon	II A	64
Kandidos der Isaurer	III C	748	Kreophylos v. Ephesos	III C	753
Kapiton der Lykier	III C	750		III B	417
*Karystios v. Per- gamon	III B	p. 228			
Kastor v. Rhodos	II B	250			

	Band	No.		Band	No.
*Kritias v. Athen	III B	p. 195	Lysimachides	III B	366
*Kritolaos (über Rom)	III C	823	Lysimachos	II B	170
Kriton (T. Statilius)	II B	200	— (verfasser v. ΑΙ- γυπτιακά?)	III C	621
— d. Pieriote	III A	277	— v. Alexandria	III B	382
Ktesias v. Knidos	III C	688	Magnus v. Karrhai	II B	225
Ktesikles (Stesikleides) v. Athen	II B	245	Maiandrios v. Milet	III B	491
†Ktesiphon	III A	294	Makareus <v. Kos>	III B	456
Ktesippos	III C	844	Malakos	III B	552
Kyllenios	II B	222	Malchos	III C	s. Kleo- demos
Kyrsilos v. Pharsalos	II B	130	Manetho (?) v. Sebennytyos	III C	609
Laitos	III C	784	(Mar Apas Catina)	III C	679 F 7
Lamachos v. Smyrna (?)	II B	116	Markellos (verf. von ΑΙθιοπικά)	III C	671
Laosthenidas <v. Kreta>	III B	462	Marmor Parium	II B	239
Leandr(i)os v. Milet	III B	492	Marsyas v. Pella	II B	135
Leon v. Alabanda	III A	278	— v. Philippi	II B	136
— v. Byzanz	II B	132	*— v. Tabai (?)	III B;	p. 187;
— v. Pella	III C	659		C	768 F 2
— v. Samos	III B	540	Matris v. Theben	I	39
Leonides	III C	827	Medeios v. Larisa	II B	129
Lepidus	III C	838	Megasthenes	III C	715
(Lerubna)	III C	679 F 9	(Megillos)	III C	721 F 12
(Leschides)	II B	172	Melanthios <v. Athen>	III B	326
Licinius (A.) Archias v. Antiocheia	II B	186	†Melesagoras	III B	330
— (L.) Lucullus	II B	185	Melisseus	III B	402
†Λιγύστιος	III B	382 F 20	Meliton <v. Athen?>	III B	345
Λινθίων χρηματισμοί	III B	531	Memnon <v. Herakleia>	III B	434
Longinus	II B	259	Menaichmos v. Sikyon	II B	131
Lupercus v. Berytos (Lykeas <v. Argos>)	III C	636	Menandros v. Ephesos (Pergamon)	III C	783
— v. Naukratis	III C	613	Menekles (- Kallikrates)	III B	370
Lykos (üb. Theben)	III B	380	— v. Barka	III A	270
— v. Rhegion	III B	570	— v. Teos	III B	466
(Lykurgos v. Athen)	III B	401c	Menekrates (Περί Νικαίας)	III C	701
Lysandros v. Sparta	III B	583			
Lysanias v. Mallos	III B	426			
(Lysias v. Syrakus/Athen)	III B	p. 305			

	Band	No.		Band	No.
Menekrates v. Xanthos	III C	769	— (Anaxagoru u. Damaiu) v. Kolophon	III A	271/2
Menelaos v. Aigai	III B	384	— v. Thyateira	III B	343
Menippos (über Lydien)	III C	766	Nikanor	II B	146
Menodotos v. Perinth	II A	82	— Hermeiu	III C	628
— v. Samos	III B	541	Nikarchos δ 'Αμ- μωνίου	III C	731
†Menyllos	III A	295	Nikasylos	III B	519
Metagenes	III B	420	Nikias (über Arkadien)	III B	318
Metrodoros v. Chios	I(III B)	43	— v. Mallos(?)	I	60
— v. Skepsis	II B	184	Nikobule	II B	127
Metrophanes	III C	796	Nikochares	III B	398
(Mimnermos v. Smyrna/Kolophon)	III B	578	Nikokles(?)	III B	376 F 8
*Mnaseas v. Patara(?)	I-III	passim	— d. Lakone	III B	587
Mnesimachos v. Phaselis	III C	841	Nikokrates	III B	376
Mnesiptolemos v. Kyme	II B	164	Nikolaos(?)	III B	587 F 3
(Mochos)	III C	784	— v. Damaskos	II A	90
Molpis der Lakone	III B	590	Nikomachos	II B	215
Moschion	III B	575	— (Περί ἑορτῶν Ἀλυπτιῶν)	III C	662
Mosmes(?)	III C	614	Nikomedes v. Akantios	III C	772
Musaios v. Ephesos	III B	455	Nikostratos(?)	III B	376 F 7
Myes	III B	554	— (Περί Παφλαγονίας?)	III C	778
Myron v. Priene	II B	106	— v. Trapezunt	II A	98
Myrsilos v. Methymna	III B	477	Ninosroman	III C	p. 410
Nassandros(?)	III C	758 F 9	Nonnosos	III C	673 F 165
(Naukrates)	III C	665 F 43	Nymphias(?) d. Philosoph	III B	572 F 16
Neanthes v. Kyzikos	II A	84	Nymphis v. Herakleia	III B	432
— d. J.v. Kyzikos	II B	171	Nymphodoros v. Syrakus	III B	572
Nearchos v. Kreta	II B	133	Olympianos(?)	III C	676 F 3
Neoptolemos v. Parion	III C	702	Olympichos v. Samos	III B	537
Nestor v. Laranda	II B	153 F 13	Olympionikenliste, zur	III B	416
Nikandros v. Kalchedon	III C	700			

	Band	No.		Band	No.
Olympionikenliste			— (Ryl. 22)	I	18
v. Oxyrhynchos	III B	415	(Paraballon v. Elis)	III B	416 F 1
(Olympios)	III C	679 F 10	Parthax	III C	825
Olympos	II B	198	Patrokles	III C	712
Onasimos v. Ky-			Pausanias (König v.		
pros (o. Sparta)	II B	216	Sparta)	III B	582
Onasos	I	41	— d. Lakone	III B	592
Onesikritos v. Asty-			— d. Perieget	III B	314; 322
palaia	II B	134	— v. Damaskos o.		
Onomastos	III B	520	Antiocheia	III C	854
(Oppianos)	III C	855	Pausimachos v. Sa-		
Oreibasios v. Per-			mos	III B	545 F 9
gamon	II B	221	(Paxamos)	III B	377
Orion	II B	p. 932	Peisandros	I	16 (Add.)
Ὀπίσσοι (v. Athen)	III B	375	Peisistratos v. Li-		
Orthagoras	III C	713	para	III B	574
			(Perigenes)	III C	696 F 31
			(Perittas)	III C	854 F 3
Paion v. Amathus	III C	757	Persaios v. Kition	III B	584
Palaiphatos	I (Add.);	44; p.	Petellidas v. Knos-		
	III B	186	sos	III B	464
— d. Aegypter	III C	660	(Petosiris)	III C	663
Palladios v. Me-			Phaennos	III B	525
thone	III C	837	*Phainias v. Eresos	III B	p. 443;
Pamprepios v. Pa-					658
nopolis	III C	749	Phaistos	III B	593
Pankrates	III C	625	Phanodemos v.		
†panocus	III B	397 F 7	Athen	III B	325
(Panyassis v. Hali-			Phanodikos	III B	397
karnass)	III B	440	Pharnuchos v. Ni-		
Papyri (Ryl. 18; Ox.			sibis	III C	694
857; 867; 1014;			Pherekydes v.		
1365; Rainer;			Athen	I (III B)	3; (333)
Berol. 13361; Hi-			— v. Leros	III B	475
beh 15)	II A	105	Phidalios(?) v. Ko-		
— (Ox. 13; 216;			rinth	I	30
Freiburg 7; 8;			*Philemon	III C	782 F 1
Berol. 13044)	II B	153	†Philetas	III B	498 F 2
— (Ox. 12; 2082;			Philinos v. Agrigent	II B	174
1798)	II B	255;	Philippos v. Amphi-		
		257a; 148	polis	III A	280
— (Ox. 842)	II A	66	— v. Pergamon	II A	95
— (Petrie II 45)	II B	160	— v. Theangela	III C	741

	Band	No.		Band	No.
Philiskos v. Milet	III B	337 bis (Add.); 496 F 9	— (C. Julius) v. Sardes	II B	196
Philistides	I	11	Polyarchos o. Poly- anthos v. Kyrene	I	37
Philistos v. Nau- kratis	III C	615	Polybios (T. Clau- dius)	II B.	254
— v. Syrakus	III B	556	— v. Megalopolis	II B	173
*Phillis v. Delos	II B	p. 1021	Polycharmos (verf. v. Λυκιακά)	III C	770
Philochoros v. Athen	III B	328	— v. Naukratis	III C	640
†Philodoros	I	31 F 64	Polygnostos	III B	473
Philokrates	III B	601	Polykleitos v. Larisa	II B	128
Philomnestos	III B	527	Polykrates (Λακω- νικά)	III B	588
Philon (Admiral d. Ptolemaios Lagu)	III C	670	— v. Athen	III B	597
— ὁ πρεσβύτερος	III C	729	Polykritos v. Mende	III B	559
— ὁ Πυθαγόρειος	III C	737 F 9	Polyzelos (Messe- nier?)	III B	Add.
— v. Byblos	III C	790	— v. Rhodos	III B	521
†Philonides	III C	790 F 24	Pomponius (T. At- ticus)	II B	189
— v. Kreta	II B	121	Porphyrios v. Tyros	II B	260
*Philostephanos v. Kyrene	III A-C	p. 74; p. 33; p. 560	Poseidippos	III B	447
Philostratos (verf. v. Φοινικικά 'Ἱστορίαι)	III C	789	Poseidonios	II B	169
— v. Athen	II A	99	— v. Apameia/ Rhodos	II A	87
Phlitas	III B	498	— v. Olbia	III A	279
Phlegon v. Tralles	II B	257	Possis v. Magnesia	III B	480
Φρύγιοι λόγοι	III C	800 F 4/13	Postumius (A.) Al- binus	III C	812
Phylarchos v. Athen(?)	II A	81	Potamon v. Mytilene	II B	147
Plesimachos	I	52	Praxagoras v. Athen	II B	219
Plutarchos v. Chai- roneia	III B	388	Praxion <v. Megara>	III B	484
*Polemon v. Ilion	III B	p. 189; u.ö.	Promathidas <v. Herakleia>	III B	430
Politas(?) v. Hypata	III B	483 F 2	Promathion (verf. einer 'Ἱστορία 'Ἱταλική)	III C	817
Polles v. Aigai	III C	705	Protagorides v. Ky- zikos	III C	853
Pollio (Asinius) v. Tralles	II B	193	Proxenos (Χαλκιδικά)	III B	425
Polos v. Akragas	I	7	— ('Ἡπειρωτικά etc.)	III C	703
Polyainos d. Make- done	III C	639	Psaon v. Plataiai	II A	78

	Band	No.		Band	No.
Ptolemaios	II B	199	(Semonides v. Amor-		
— I (Lagu)	II B	138	gos)	III B	534
— (III Euergetes I)	II B	160	Semos v. Delos	III B	396
— VIII Euergetes II	II B	234	Seneca (L. Annaeus)	III C	644
— v. Megalopolis	II B	161	Septimius Severus		
— v. Mendes	III C	611	(Schriftsteller		
Pyrandros	III B;	504;	über —)	II B	211
	C	776 F 2	*Serenus (Aelius)	III C	790 T 4
Pyrgion	III B	467	Servius	I	47
Pyrrhon v. Lipara	III C	836	Silenos v. Chios	I	27
Pyrrhos v. Epirus	II B	229	— v. Kaleakte(?)	II B	175
— Historiker über —	II B	159	Simakos	III C	683
Pythainetos	III B	299	Simonides d. Jün-		
Pytheos	III B	429	gere (über Aethio-		
Pythermos v.			pien)	III C	669
Ephesos	II A	80	— v. Karystos /		
Pythokles v. Samos	III C	833	Eretria	I (Add.)	55c
			— v. Keos (Mytho-		
Quadratus (Asinius)	II A	97	graph)	I	8
			— — — (Dichter)	III C	696 F 32
Rhianos v. Bene			— v. Magnesia	II B	163
(Kreta)	III A	265	(Simylos)	III C	840 F 28
Rufus (verf. einer			Sisyphos v. Kos	I	50
'Ρωμαϊκῆ Ἱστορίας			Skamon v. Mytilene	III B	476
etc.)	III C	826	Skopas (?)	III B	413
Rutilius (P.) Rufus	III C	815	Skyllax v. Karyanda	III C	709
			Skythinos v. Teos	I	13
(Sanchuniathon)	III C	794 F 2; 6	Sokrates v. Argos	III B	310
*Satyros (Gramma-			— v. Rhodos	II B	192
tiker)	III C	631; 776	Sophainetos v.		
		F 1	Stymphalos	II B	109
— (Mythograph)	I	20	(Sophis)	III C	665 F 44
— (Architekt)	III B	429	Sosandros ὁ κυβερ-		
†σγῆμος	III B	396 F 22	νήτης	III C	714
Scipio Africanus			Sosibios d. Lakone	III B	595
Maior	II B	232	— d. Lytiker	III B	595 F 26
— Nasica Corculum	II B	233	Sosikrates	III B	461
Seleukos v. Alexan-			†Sosthenes v. Knidos	III C	846
dreia	III B; C	341; 634	Sostratos	I	23
— v. Emesa	III C	780	Sosylos v. Lake-		
Semeronios d. Ba-			daimon	II B	176
bylonier	III C	686	Sotades v. Athen	III B	358

	Band	No.		Band	No.
(Soterichos d. Oa-site)	II B; III C	153 F 14; 641	*Theodoros (Dichter) — (Architekt) — (ὁ Παναγής) v. Athen	II B III B III B	195 542 346
Soudias d. Thes-salier	III B	602	— (ὁ τὰ περὶ Ρωμαίων πεπραγματευμένος)	III C	822
Sphairos d. Borysthenite	III B	585	— v. Gadara	III C	850
Staphylos v. Naukratis	III A	269	— v. Ilion	I	48
Statilius (T.) Kriton	II B	200	— v. Phokaia	III B	406
Stesikleides (Ktesikles) v. Athen	II B	245	— v. Rhodos(?) — v. Samothrake	II B I	230 62
Stesimbrotos v. Thasos	II B	107	Theodotos (Περὶ Ἰουδαίων)	III C	732
Strabon v. Amaseia	II A	91	Theogenes	III B	300
Straton	II B	168	Theognis	III B	526
Strattis v. Olynth	II B	118	Theokles	III C	764 F 1
Sulpicius (C.) Galba	II A	92	Theoklios (?)	II B	214
Syriskos v. Cheronnesos	III C	807	Theokritos v. Chios	III C	760
(Taaautos)	III C	794 F 4	Theolytos (v. Methymna?)	III B	478
Tauron	III C	710	Theomenes	III C	764 F 2
Telekleides	III B	457 T 10	Theon v. Alexandria	III C	651
Telephos v. Pergamon	III B	505	Theophanes v. Byzanz	III C	673 F 166
Telesarchos	III B	309	Theophanes v. Mytilene	II B	188
Tellis	I	61	†Theophilos	III A	296
Teukros v. Kyzikos	III A	274	— (Περὶ Ἰουδαίων?)	III C	733
Teupalos v. Andria (Elis)	III B	408	— (Perieget v. Sizilien)	III B	573
Thallos	II B	256	*Theophrastos	III C	p. 565; 737 F 1; 6; 840 F 24 ö.
Theagenes (verf. von Μακεδονικά)	III C	774	Theopompos v. Chios	II B	115
†— (verf. von Καρυικά)	III C	741 F 5	— (C. Julius) v. Knidos	I	21
Themison	III B	374	Theotimos (II. Κυρήνης)	III B	470
Themistogenes v. Syrakus	II B	108	† — (Ἰταλικά)	III C	834
Theochrestos (v. Kyrene)	III C	761	Theseus	III B	453
Theodektes v. Phaselis	II B	113			

	Band	No.		Band	No.
Thibron <d. Spartiate>	III B	581	Xanthos d. Lyder	III C	765
Thrasyllos	II B	253	Xenagoras (v. Herakleia?)	II B	240
— v. Mendes	III C	622	Xenion	III B	460
Timachidas v. Rhodos	III B	532	Xenokrates (Chronograph)	II B	248
Timagenes v. Alexandria	II A	88	Xenomedes v. Keos	III B	442
—(?) v. Milet	III B	435	Xenon	III C	824
Timagoras	III B	381	(Xenophanes v. Kolophon)	III B	450
Timaios (Περί Συπ- ας κτλ.)?	III C	848	Xenophilos	III C	767
— v. Tauromenion	III B	566	Xenophon(?)	III C	s. Anonymos
Timochares	II B	165	— (Mythograph)	I	24
Timogenes(?) v. Milet	III B	435	— (Hannibalhistoriker)	II B	179
Timokles(?)	III B	587 F 4	— v. Antiocheia	III C	p. 410
Timokrates	III B	563	*— v. Athen (Biograph)	II B	111
*— v. Adramyttion	III C	672	— v. Ephesos	III B	419
Timokritos	III B	522	— v. Kypros	III C	755
†Timolaos	III C	798	— <v. Samos>	III B	540a
†*— ὁ Μακεδών	I	56 F 1			
Timomachos	III C	754	Zenis v. Chios	III B	393
Timonax	III C	842	Zenobia	III C	626
Timonides v. Leukas	III B	561	(Zenobios)	II B	p. 932
Timosthenes (d. Exeget)	III B	354	Zenodotos	I	19
(*) Timotheos v. Athen (Theologe)	III C	800 F 8	— v. Troizen	III C	821
— v. Gaza	III C	652	Zenon (Pyrrhoshistoriker)	II B	158
†— (Schwindelautor)	III B	313	†Zenon (über Semiramis)	III C	684
Troiroman	I (a)	p. 521	— v. Rhodos	III B	523
Troika (οἱ συντεταχότες τᾶ)	Ia	48 bis	— v. Sidon	III C	791
Tullius (M.) Cicero (Tyrtaios)	II B	235	Zoilos v. Amphipolis	II A	71
	III B	580	*— ὁ Κεδρασεύς	III C	758 F 7
Uliades v. Samos	III B	538	*Zopyrion	III C	737 F 1
Ulpianos v. Emesa(?)	III C	676	Zopyros (Θησηίς)	III B	336
Uranios	III C	675	— (äutor des Kratippos)	II A	64 F 2
Varro	II B	149	— (d. Magnete?)	III B	494
Verus, historiker über —	II B	203			

ERRATA

S. 513, 2: (97; 50) 515, 1: (23; 17) 587, 21-22 app. ἄλλοισί τε 591
 seitenkopf: SKYLAX 660, 1: *Sueborum* 671 seitenkopf: DEMETRIOS
 699 seitenkopf: IUSTUS 703, 28: Wieneke 707 seitenkopf: (F 17-) 19
 714, 13 und 715 seitenkopf: CHERSONESITE 765, 7: ἐπιστήθησι[ν] 767,
 27: αἱ 776, 1 app.: λεγονται 784, 20 app.: *XCIII* 795 seitenkopf: 784
 802, 2: Φιλίστρατος 820, 10 app.: πεντεσίλεια RV πενθεσιλεια P 826, 1:
 ὁ τῶν 837, 26 app.: RV; cf. 795 F 2 838, 34 app.: ἀπόκρυφος A 856,
 23-24 app.: ὄρων - οὔσαν <οὔτος> 857, 33 app.: ἐκποδῶν 864, 26: ἀδελφάπαις
 865, 2 app.: ἡγούμενον 872, 28: ταῦτ' 881 seitenkopf: CORNELIUS 881,
 33 app.: 33-p. 882, 8 887 seitenkopf: RUTILIUS 894, 19 app.: rhomé
 916, 13: <<ή 930, 17: Ἑπεωνόν